

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ANDOVER-HARVARD LIBRARY

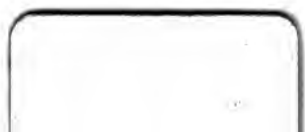
AH 3CQK 2

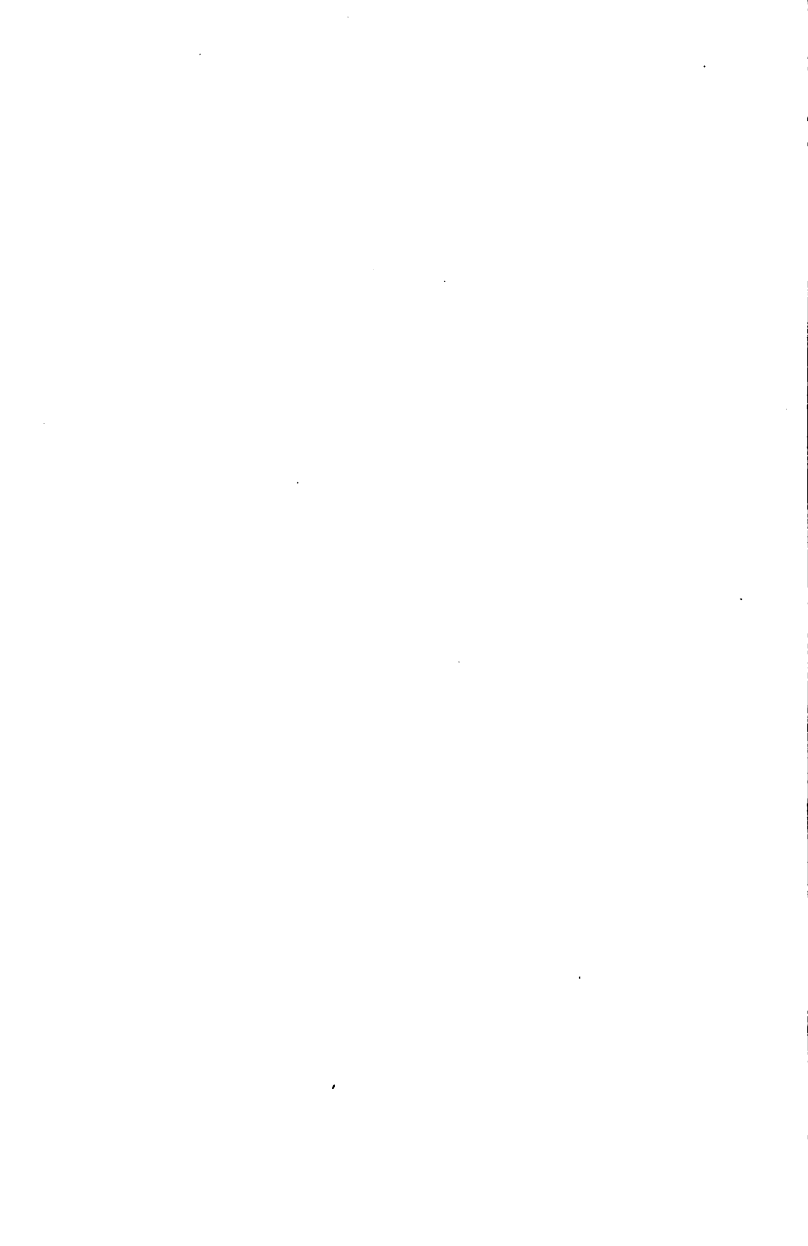
HARVARD DEPOSITORY
BRITTLÉ BOOK

~~XIX, 140 D,~~

40 te 140

יהוה

PLATONIS DIALOGI

SECUNDUM

THRASYLLI TETRALOGIAS DISPOSITI.

EX RECOGNITIONE

CAROLI FRIDERICI HERMANNI.

VOL. VI.

L I P S I A E

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXIII.

Recd. Aug. 28, 1879.

PRAEFATIO.

Sexti voluminis, quo Platonis editio nostra cumulatur, duae partes sunt, quarum alteram nomen quamvis e mentium, alteram res et argumentum appendicis loco haud indignam reddere visa sunt. De priore quae praemoneam pauca sunt; quae quoniam fere omnis quum aliis plurimis Platonis codicibus tum optimo Parisino continetur, ad easdem cum superioribus dialogis leges recensenda erat, neque illud excusatione egere spero, quod et singulorum libellorum ordinem ad id exemplum revocavi, quod in optimo codice exstat, et inter hos primus Alcyoni locum suum reddidi, quam etsi in Lucianeorum potius numero legere assuevimus, tamen nec majore jure illis quam Platonis annumerari constat nec deteriore inter hos quam Axiochus vel Sisyphus auctoritatem habet; denique si librorum antiquitatem spectamus, multo emendatior in Platonis quam in Lucianis nobis tradita esse videtur. Quo in genere quum jam Vindobonensem Σ , cujus lectiones a Schubarto Jacobitzius accepit, reliquos omnes, quibus hic usus est, longe superare vidissem, Carolum Müllerum, Historiographorum Graecorum restitutorem eruditissimum, precibus adii, ut Parisinos quoque libros a Bekkero in hoc dialogo prorsus neglectos meum in usum conferret, ejusque benevolentiae non solum optimi 1807 sed aliorum praeter hunc trium 1808. 1809. 3009 lectiones diligentissime enotatas debeo, quibus quantopere in hoc quoque dialogo cum reliquorum normis exaequando adjutus sim, res ipsa docebit. Unum praeterea mihi indulsi, ut, quum Platonis libri tredecim tantum Epistolas contineant, alias quinque adderem, quas in communi hujus generis infamia tantum aberat ut ceterarum consortio indignas existimarem, ut illis comparandis harum ipsarum originem et indolem aliquid lucis accipere posse arbitrarer. Et prima quidem harum ex ea collectione desumpta est, quam Socratis et Socraticorum nominibus illustrem princeps Leo Allatius Parisiis 1637, novissime Joannes Conradus Orellius Lipsiae 1815 edidit; duas idem Orellius ex Olearii editione Hist. philos. Stanleji Lips. 1711. 4. p. 322 in illam collectionem transtulit; reliquas duas Boissonadius ex cod. Paris. 1760 in Anecdotorum Vol. II. p. 84 et 211 recepit, unde inter nostrates quoque ab Osanno in Allg. Schulzeitung 1832, p. 1151 et Eichstadio in progr. Jenensi 1833 repetitae sunt, easdemque tractavit Scheibius in Zeitschr. f. d. Alterth. 1845, p. 214.

De posteriore parte amplior disputandi materia est; quo tamen priusquam transeam, per prioris partis libellos quibus in locis a superiorum editorum lectionibus discesserim, solita brevitate subjicam: Epist. I, p. 309 B *ἐγὼ οὖν* P, *ἐγὼ μὲν οὖν* VBST. — P. 309 D *τραγωδιοποιῶν* P et V, *τραγωδοποιῶν* BST; cf. Apol. p. 18 D. — Epist. II, p. 311 D *τοὺς ἐμπροσθεν* H, *τοῖς ἐμπρ.* VBST cum libris, quasi ab *ἐξείη* pendeat: id vero quum *αὐτοῖς* secum habeat, attractione scriptorem uti noluisse indicat. Exemplorum apud Heind. ad Gorg. p. 119 alia causa est. — P. 311 E *καὶ λόγον* post *δόξαν* inserui ex P aliisque multis, quorum ut VBST auctoritatem spernerent, haud scio an ea re inducti sint, quod *τὴν ἀληθινὴν δόξαν* jungebant; at opinor *τὴν ἀληθινὴν* ut p. 322 E ad *φιλοσοφίαν* potius referendum est, quo facto *δόξαν καὶ λόγον* eo aptius jungemus, quo manifestius haec ad antecedens *βελτίω λέγεσθαι* respiciunt. Parisinum non facile otiosas voces admittere sequentia docent, ubi p. 312 A *δὴ* post *ἵνα* moxque *μὲν* post *τιμώμενος* vulgo positum omittit; ego vero ejusdem auctoritatem sequi non magis dubitavi, quam p. 312 C in *διεσκόπεις καὶ ἄλλους* pro *ἄλλως*, quorum, modo *ὅτι* pro *ὅτι* correxeris, egregia sententia existet: *id ipsum quod alios quoque dinoscere callebas, sapientiae speciem tibi offeret.* Inferius demum p. 313 D vel invito illo eorum exempla secutus, qui *οὐ* ante *ταῦτ' ἔσται* ignorant, negationem a deliberandi vi prorsus alienam circumscripsi, nec p. 314 E levi correctura abstinui, quae *ἀφείης* pro *ἀφίης* scribendo obliquitatem orationis commode restituit; *ἀφίης* enim, quod apud Stephanum est, antegresso *εἰ* non convenit. — Epist. III, p. 315 B *οὐτι δὴ* P et Schneiderus, *μὴ ὅτι δὴ* VBST, eodem sensu, sed ut propter id ipsum nulla causa sit optimi libri lectionem ab aliis quoque firmatam rejiciendi; cf. nos quoque ad Lucian. Hist. conscr. p. 182. Ibidem *δυσμάθειαν* pro *δυσμαθίαν* constantiae dedi, de qua dictum ad Menon. p. 88 A, eademque duce p. 316 C *περὶ σέ* scripsi pro *περὶ σε*, quod Platoni non magis concedendum arbitraber, quam Reip. V. p. 473 E *ἐπὶ σε* concessit Lehrsius Quaest. ep. p. 110; p. 317 A autem *μεταπέμψασθαι* pro *μεταπέμψεσθαι* revocari cum Stallb. et Schneid. ipsius Par. testimonium jussit, cui non intelligebam cur reliqui editores hic minus quam p. 338 A tribuendum censuissent, ubi prorsus eadem aoristi causa est. — Epist. IV solum *ἀνδρείᾳ* pro *ἀνδρείᾳ* solito more corrigendum erat; nec Epist. V quicquam offendit praeter *ἔστιν* p. 322 A post *εἰπεῖν* ex sola Cornarii conjectura interpositum, quo sublato genuinam infinitivi vim imperativam instaurasse mihi videor; Epist. VI autem p. 322 E *μὲν* ante *ἀμειβῆν* Parisini certe auctoritas sustulit; ex eodemque Epist. VII, p. 324 D libenter cum Schneidero recepi *χρυσὸν* pro *χρυσῆν*, quo solemnem proverbii formulam laedi jam Hemsterh. ad Lucian. T. III. p. 334 Bip. intellexit. — Ibid. p. 326 D *τυραννίδας* P et B, *εἰς τυραννίδας* VST, manifesta interpolatione, quam legitima verbi *μεταβάλλειν* structura lateret; cf. Schneider. ad Rempubl. T. III. p. 73 nosque Spec. Plutarch. Superst. p. 28. — P. 326 E *τὴν τότε* P, *τῶν τότε τὴν εἰς Σικελίαν ἐμὴν ἀφίξιν* VBST;

at non eorum, quae tum, sed quae posterius Dio gessit, causa in primo Platonis itinere posita erat; nec simpliciter adventus, sed superior adventus spectatur. — P. 327 C *αὐτοῦ* pro *αὐτοῦ βίον* non VBS tantum, sed etiam codices longe plurimi praebuerunt; p. 328 C autem quod in libris est *λόγος* non equidem cum Vulg. in *λόγῳ*, attamen in *λόγοις* mutandum censui, quia nimis absonum videbatur hominem ipsum *λόγον* *τινά* dici, neque oppositum *ἔργου ἀνθάφασθαι* verbis alium locum concedebat, quam quo homo illis uteretur vel excelleret; *τις* enim cum emphasi dici neminem fugiet, ut Leg. IV. 7: *καὶ πολλοῖς τισὶν ἔδοξεν εἶναι τις*, Eurip. Ion. 596, Heraclid. 973 etc. — P. 329 A *πολλοῦ καὶ δεήσει* P, *πολλοῦ γε καὶ δεήσει* VBST; at abesse quoque particulam posse docet Theaetet. c. 27. — P. 329 C *τούτων ὡς πάντων* P, *ὡς τούτων ἀπάντων* VBST. — P. 330 C *λέγω δὴ τάδε ἐγὼ . . . πρὸς ὑγιείαν ὅτι χρῆ* H, *πρὸς ὑγιείαν ἄλλο τι χρῆ* VBST cum libris, sed structura prorsus inconcinna et scabra, praesertim quum pronomen *ἐγὼ* ab antecedenti *λέγω* revulsum in novi membri principio posuerint; quo equidem sejuncto reliqua quantum possem minima mutatione ad eam sententiam redegi, quam jam Ficius interpretando expressit: *reor equidem, hominem consulentem aegrotο . . . inprimis hoc suadere debere, ut vivendi modum mutet* etc. — P. 331 D *ξῆν μὲν τὸ* H, *ξῆν μέντοι τὸ* VBST; at *τὸ* a Par. aliisque multis abest, quo quum aegre careamus, satius visum est *τοι* tollere, ut *μὲν* inferius respondentia sibi habeat *πορευθεὶς δὲ ὡς λέγομεν κ. τ. λ.* — P. 332 C *παρὰ τοῦ πατρὸς* P et B, *παρὰ πατρὸς* VST, minus commode, quia non pater qua talis, sed certum hominis ingenium respicitur. — P. 333 B *τὰ* ante *ἐν ὀλίγῳ*, quia temporis notatio ad *ἐκπεράνωμεν* potius quam ad *πράγματα* pertinet, circumscripsi; Plato festinans gravissimas res paucis verbis perstringit. — P. 335 B *ἡδονὴν ποιεῖν* P et B, *ἐκποιεῖν* VST, promiscuo usu, ut Gorg. c. 78, quem sola codd. auctoritas discernat; deinceps vero *τούμπιπλάσθαι* H vel contra libros, quorum plurimi ipseque Par. *μὴ πίμπλασθαι* habent; iidem tamen non ut VBST *τῷ* sed *τοῦ μὴ πίμπλασθαι* offerunt aliique ipsum *μὴ* omittunt, unde meam lectionem eo fidentius exculpsi, quo saepius *ἐμπίμπλασθαι* vel optimis in codicibus exstare certum est. Libidinosus quomodo illud amplecti posset, quo cupidines suas non satiatum iri sciret, vel quae voluptas non explenda cupidine crearetur, numquam intellexi; nec Schneiderum probasse jam ipsius lectio *τοῦ πίμπλασθαι* docet; hoc enim ipsum est, quod voluptuosus sibi *περὶ τὴν ἀνδραποδάδῃ ἡδονὴν πορίζειν* studet; nisi quod compositum huic sententiae pariter ac librorum vestigiis magis convenire arbitror. — P. 335 E *ἐπὶ τὸ* ante *Συρακούσας* anacoluthon efficere planum est; id vero non scriptori tribuo, qui quid proxime sequi vellet, probe nosset, sed librario, qui praecedentibus *οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σχῆμα* eandem praepositionem respondere debere existimaret; itaque circumscripsi. — P. 336 B *πικρότατον* H, *πικρώτατον* VBST; at cf. Leg. II extr. — P. 339 C *γιγνόμενον* pro *γιγνώμενα* scribendum esse Stephanus intellexit, nec Turicensibus improban-

tibus, quia pluralis omnino non habet quo referatur; leni igitur mutationi locum negare amplius nolui. — P. 340 A γάρ τοι πάλιν H, γάρ τὸ πάλαι VBST, quod tamen *σέσωμαι* potius quam *ἔσωθην* postulare arbitror; neque omnino erat, cur Plato se *διῶδον* ex tertio itinere rediisse urgeret; recepi igitur quod sententiae unice convenit, nec sine omni codicum subsidio, quorum duo certe πάλιν pro πάλαι exhibent; idque Schneiderum quoque amplexum esse gaudeo. — P. 340 B ἀγεννῆς VBS, ἀγεννῆς T haud scio an tythothetae errore; hoc enim *genus* tantum *et natales* significari recte vidit Stallb. ad Phileb. p. 133. — P. 340 C πᾶσιν H et Schneiderus, πᾶσι VBST; at hiatui equidem excusationem non invenio. — P. 343 A ὑπ' αὐτοῦ post *νενοημένα* BST omiserunt, quia in P et Ω ad marginem amandata sunt; id vero si ab eadem manu factum est, non glossematis magis quam omissionis suspicionem movet; merito igitur Schneiderus vocabula ad sententiam aptissima revocavit. — P. 344 A εὐμάθεια H, εὐμαθία VBST; cf. p. 315 C. — P. 347 D ἀντιλέγειν H, τι λέγειν VBST: at P multique alii codices ὅτι λέγειν exhibent, in quo longioris verbi vestigia agnoscere mihi videor. — P. 349 E εὐνοσίῃ H et Schneiderus, εὐνοισίῃ VBST, ne varietate quidem lectionis annotata; nihilo tamen magis librario quam tythothetae hunc errorem tribuam. — P. 350 C παρακαλεῖν αὐτόν P et B, παρακαλεῖν VST; mihi tamen, etsi abesse subjectum possit, legitima structura cum optimi codicis testimonio conjuncta praevalere debere visa est. — Epistolae VIII praescriptionem cum ipso principio conjungere eo minus dubitavi, quo magis Epist. III editores in eodem structurae genere consentiunt; praetereaue p. 355 A ἄν post εἶπεν cum Stallbaumio inserui et vicissim p. 356 D νῦν a τῶν ἀελ κερυσιωνῶν ἀρχόντων mentione prorsus alienum circumscripsi; in reliquis autem ea tantum tenus Turicenses reliqui, ut p. 358 E ἀπαντᾷ suspicionis nota afficerem et p. 361 D cum Par. et Schneidero αὐτῶν ἐγὼ pro ἐγὼ αὐτῶν scriberem; de περὶ δὲ p. 362 E cf. ad p. 316 C. In iis demum, quas aliunde petitas primus adjeci, paulo plus mihi licere ratus Epist. XIV ποιοῦντες pro ποιοῦντες et διατρέβω pro διατρέβων de conjectura scripsi, item οὗτος et τούτο ex Bremii sententia apud Orellium p. 249 permittavi, Cobetique auctoritatem in Diog. L. III. 30 secutus Ἐφεστιάδων pro Ἐφεστιάδων recepi, longius adeo progressurus, si vel unum codicem Ἰφιστιάδων exhibere constet, quam formam tituli apud Rossium (die Demen von Attika) unice confirmant. Epist. XV ἡ pro καὶ ἀρχῆ et σε post παρακαλέσαι adjectum mihi debentur, ὡς οὖν ὄντος pro ὡς οὗτος Oleario; eidemque Epist. XVI ἀπερχομένον μου pro σου: cui deinceps praeunte Bremio κειράσθε αὐτὸν ὑπόλοιπον χρόνον εἶναι τοιοῦτοι pro κειράσθαι . . . τοιοῦτους subjiciendum censui. Epist. XVII χρόνον ἤδη πολὺν pro χρόνων ὅς δὲ πολὺν Boissonadii emendatio est, Κιεριεύς ipso codice duce Osanni, προήρηται pro προερίρηται Scheibil, ejusdemque Epist. XVIII ἡμῖν pro ὑμῖν et οἰδ' ὅτι pro οἰδ' ὅτι, quarum omnium sponte causae patent, nisi quod Cierium Thessaliae oppidum nuper demum numerum monumentis innouit; cf.

Millingen ancient coins p. 47, transactions of the R. Soc. of literature 1847, T. I. n. 12, Müller kl. Schriften T. I. p. 74.

Defin. p. 411 B *καὶ ἡ ἐκ P, καὶ ἐκ VBST.* — P. 411 D *ἔχον* ante *διακελίμενον* restitui quamvis cum cancellis librorum consensus jussit; iisdemque mox revocandis verbis *ἐπιστήμη ποιητικὴ εὐδαιμονίας* obtemperare tanto minus dubitavi, quanto certius illa jam Stobaeus Floril. III. 96 ante oculos habuit. Contra p. 411 E *εὐταξία ψυχῆς λογιστικῆ* quippe ex *ἐπιεικείας* definitione huc translata circumscribenda erant; quae quod ita editores disposuerunt, ut *λογιστικῆ* ad sequentem *ὀμίλλαν* referretur, non animadverterunt nullam harum definitionum ab adjectivo incipere. — P. 412 B *ἀκολουθούσης* et *ἀνυπέρβατος* P, *ἀκολούθησις* et *ἀνυπέρβλητος* VBST; at si maxime *ἀνυπέρβλητον* activam significationem recipere concedas, *πύγρανδι* vis multo magis quam *εὐπερανδι* huic loco convenit, neque *ἀκολουθούσης* codicum magis numero quam ipsa sententia commendatur. Nam etiam qui rationem sequitur, ita demum *ἐγκράτης* est, ubi nulla re ab hoc obsequio deterretur; nec vicissim omnis doloris tolerantia *ἐγκράτεια* est, sed ea demum, quae ratione fit; recte igitur ita definitur, ut in eo dolore tolerando cernatur, qui cum recta ratione conjunctus sit. — P. 413 A *περὶ* ex antecedentibus male iteratum circumscripsi; eandem autem praepositionem mox ante *ἐχθρας πολεμικῆς* pro *ἐπὶ* substitui, quod etsi sensus etiam in *ἀπὸ* mutari concedebat, illa tamen emendatio faciliior erat. — P. 413 B *λόγους ἢ πράξεις* P, *λόγους καὶ πράξεις* VBST ex correctura, quam vel cod. Ω secunda manus testatur. Difficilior sequentium causa est, ubi illud tantum certum habeo, vulg. lectionem *ἀνθρώπων πρὸς ἀνθρώπων ἀσπασμός* nec codicum nec sermonis commendatione uti; Parisini scripturam *ἀνθρώπων . . . ἀσπασμῶ*, quam in huius honorem recepi, non magis tueor quam mox *ἀπόδειξις*, pro quo dudum Potterus ad Clem. Alex. Stromat. II. p. 451 legendum esse vidit, quod ipse nunc Astio et Stallbaumio suavoribus ascivi, *ἀπόδειξις*. — P. 413 D *ἐργασία ὁμοιότητος* H cum uno codice quamvis vitioso, passim tamen etiam optimis affini G, *ἐργασίας ὁμοιότητος* VBST eum reliquis libris, ubi *ἐργασίας* sensum nullum deprehendo. Ibidem verba *πάντων ὄντων συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν* ex antecedentium sequentiumque iteratione misere conflata quin merito circumscripserim, dubitari vix potest; eadem autem medicina mox *νόμος* egebat, quod etsi non omitti cum cod. G, tamen notari oportere et ipsa definitio, *δίκη* potius quam legi conveniens, et illud docuit, quod inferius demum p. 415 verus *νόμον* locus sequitur. — P. 414 A *λεγόμενον* P, *λογιζόμενον* VBST, cui nescio num passivam significationem tribui voluerint; quicquid tamen legimus, *ἐπικρίνεια* non a *κρατητικῆ* suspendendum erit, quam vocem manifesto ex antecedente versu repetitam circumscribi satius erat; nec melior causa in *ἀλσθήσεως* definitione p. 414 C est iteratae vocis *ψυχῆς*, qua sublata priorem certe loci partem, nisi altius ulcus lateat, integritati reddidisse mihi videor. Apud Alcinoium c. 4 ita definitur: *ἀλσθήσις ἐστὶ πάθος ψυχῆς διὰ σώματος ἀπαγγελτικὸν προηγούμενως τῆς πεπον-*

θυίας δυνάμεως: hinc tamen illud tantum colligas, ambigi potuisse, utrum *νοῦ* an *ψυχῆς πάθος* rectius diceretur; *νοῦ κίνησις* sola *αἰσθησις* dici numquam poterat. De posteriore parte id modo certum est, *εἰς* ante *ᾧρας* vulgo insertum plerorumque codicum silentio damnari; ipsas autem *ᾧρας ἀνθρώπων* quomodo corrigerem nondum inveni; eodemque exemplo p. 415 A etiam plura quam correxī corrigenda restare facile largior. Quantum librorum fide assequi poteram, hoc fuit, ut τὸ *κατὰ* pro solo *κατὰ διάνοιαν* scribendo *ἐκνοσίον* definitionem cum contraria *ἀκνοσίον*, quam p. 416 legimus, exaequarem, contraque ipsius P auctoritate τὸ post *μέτρον* tollerem; libentissime autem et hanc definitionem quippe totidem fere verbis ex antecedente repetitam totam sustulissē et sequentem ita invertissē, ut non *ἄθλον ἀρετῆς* per *γέρας*, sed hoc vicissim per *ἄθλον ἀρετῆς* explicaretur; quamquam reliqua τὸ *ἑαυτοῦ ἔνεκα αἰρετόν* ne sic quidem malae iterationis speciem deponunt. — P. 415 E *δυσμάθεια* pro *δυσμαθία* restitui hic et cod. G exemplum et superius scriptum *εὐμάθεια* permisit; mox autem *νόσος* pro *νοῦς* meo periculo scripsi, quia *θυμὸς* inter animi perturbationes est, quas morbos apud veteres passim appellari constat. — P. 416 A *δειλίαν πρώτην τοῦ εἶναι αἰτίαν* dici non posse jam Astius vidit, eamque definitionem ad *ἀρχὴν* potius spectare suspicatus est; equidem circumscriptis, quae ab hac notione aliena essent, reliqua ad antecedentem vocem rejicere satēgi. Mox quoque *ἄλογος* post *ἀκρασία λόγον* suspicionem ex tautologia prodeuntem ea re auget, quod in Par. *ἄλαλος* scriptum legimus; certiozem tamen hujus locum *νομοθετικῆς* definitio offert, ubi quum pro *εὐπαγῆς* Par. alique boni codices *ἀπαθῆς* unusque adeo *ἀγαθῆς* exhibeant, hoc ipsum recipi etiam sententia flagitare visa est.

De justo p. 375 A *τίς οὖν ἐν τῷ δέοντι καὶ τῷ καιρῷ* H cum Boecklio in Minoem p. 19 et ad Simon. Socr. p. XXIII; *τίς οὖν ὁ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ* VBST cum libris et Stobaeo Serm. XII. 26, sed contra reliquum loci tenorem, qui *καιρὸν* a *τῷ δέοντι* distinguit, adeoque contra sermonis usum, qui *οἷός τε*, non adjecto *ᾧν*, praedicative tantum poni nec cum articulo jungi patitur. — De virt. p. 377 C *τί δὲ* pro *τί δὲ τὸδε* libris, p. 379 C *ἐπιπνοὶ* pro *ἐπιπνοία* Stobaeo debetur, cui Serm. I. 97 hanc ipsam lectionem ex optimo codice Gaisfordius reddidit. — Demod. p. 380 D *τοῖς ἐπιστάμενοις* utique suspectum est; neque enim *οἱ ἐπιστάμενοι*, sed *οἱ οὖν ἐπιστάμενοι* consilio indigent; quod etsi et ita corrigi possit, ut *ἐπιστάμενος*, et ut *τοῖς οὖν ἐπιστάμενοις ὑμῶν* scribamus, in ipsa corrigendi ambiguitate voces ceteroquin supervacaneas notare quam mutare malui. — P. 381 C *γελοία* P et V, *γελοῖος* BST ipseque Schneiderus, nescio unde. — P. 381 D *τί δὲ* H cum sex libris, nec optimis P et Ω obstantibus, qui δὲ prorsus omittunt; δὲ *τί* VBST, quo probato *ἀρχὴν* huic interrogationi praemitteri necesse fuit; haec vero quum jam *πάντως* contineat, Basileensis primae interpolationem revocavi. — P. 383 B *ἀκροάσασθαι* H cum libris Bekkeri omnibus et Schneidero; *ἀκροάσεσθαι*

VBST; at cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 749, Jahn Archiv XI. p. 371. — P. 383 D *διδασχθῆναι ταῦτα* P cum plurimis, nisi quod nonnulli per dittographiam *δυνατὸν* inserunt; *διδασχθῆναι* VBST cum duobus *Ξ Σ*, quibus non tantum equidem tribuo, ut pronomen, cujus commoda vis est, pro glossemate rejiciam. — P. 384 A *ἡ οὖν* H pro *εἰ οὖν*, ut Phaed. c. 42, Rep. IV. 15; infimae graecitatis labem ne huic quidem scriptori aspergi velim. — P. 385 D *ἠπατάτο* H ex Astii conjectura, *ἠτιάτο* libri; at de stultitia hominis, non de querela agitur. — P. 386 B *εἰ μᾶλλον . . . οὐ καὶ πιστοὺς* H, *εἰ οὐ μᾶλλον . . . οὐκ ἀπίστους* VBST; at *οὐ* libros suos omnes omittere Bekkerus annotavit; mendum igitur alio modo tollendum erat, qua in re meam rationem simpliciore existimo quam eam, quam Carolus Schmidius Bielefeldensis Epist. ad Turic. p. 14 amplexus est. Mox demum libenter hunc secutus sum scribendo *μᾶλλον αὐτῶν* pro *μᾶλλον αὐτῶ* et *πιστεύουσιν* pro *πιστεύουσι*, quorum prius etiam Astius ita divinaverat, ut *τῶν αὐτῶν* scribi juberet. Sententia enim haec est, ut, quum iidem homines aliis familiares aliis ignoti sint, fides, quae familiaritate existimatur, in iisdem et major et minor esse debeat; non autem major in alterum, in quo nihil absoni esset, sed si parem notis atque ignotis fidem haberi non licet, se ipsos illi fide quasi superabunt. Schneiderus quoque *οὐ καὶ πιστοὺς* et *αὐτῶν* cum cancellis adscripsit. — Sisyp. p. 387 A *ὥστε με* pro *ὥστε μὴ παραμελῆσαι* Herm. idemque mox *ἄλλως πως* pro *καλῶς πως*, quorum utrumque sententia ita flagitat, ut vulgata certe languidissima futura sit. Quid enim est *καλῶς* antegresso *εὐ*? sive maxime dici possit *ἀσχολίας παραμελῆσαι*, quorsum necesse est post *ἀναγκαιοτέρα* addi, non igitur negligendam fuisse? Immo, si quid sentio, propter *ἀσχολίας* necessitatem *τῆς ἐπιδείξεως παρημέλησε*: nec minus se ipsum tuebatur *τὸ ἄλλως πως*, cujus eadem ratio est quae Phaed. c. 25: *ἀνθρώπων ἢ ἱππῶν ἢ ἰματίων ἢ ἄλλων ἀντιωνοῦν τοιοῦτον*, Demosth. Mid. §. 15: *ἢ τᾶλλα πάντα ὅσα τοιαῦτα*, aliorumque exemplorum, de quibus egi ad Lucian. Hist. conscr. p. 19. Schneideri conjectura *καὶ ὄλως* quamvis sententia eadem tamen sequenti *πως* minus convenit. — P. 388 B *οὐχ* ante *οὕτω πως* circumscripsi, quia hac interrogatione iteratur tantum antecedens *ἀρα τοιοῦδε τι λέγεις*, quam nihil est quod pro *ἀρ' οὐ* accipi cogat; facile tamen patior etiam latius suspicionem grassari neque inepte Astium *τούτου* pro *τοῦτο* conjecisse arbitror. — P. 388 E *τί δαι* pro *τί δὲ* cod. Par. praebuit; p. 389 C autem *ἐξιέντες* pro *ἐφέντες* certissima Winckelmanni conjectura, quam firmat Elmsl. ad Eurip. Med. 273; nec meam spero nimiam audaciam fuisse, qua deinceps *μῆτε ἐπισταμένῳ περὶ μουσικῆς μηδὲ* in *μὴ . . . μηδὲν* mutavi, ut *ὅπως* a *βουλεύεσθαι* potius quam ab *ἐπισταμένῳ* penderet. Lenis etiam est emendatio p. 389 E *ἄν* pro *ἄν μὴ ἐπίστηται τις*, nec multo violentior p. 390 A *ἐπίστασθε* pro *ἐπίστασθε*, ubi ne cum Astio *ἠπίστασθε* scribere mallet, praecedens *μὴ* impedit. Id modo ambigebam, ne cum Stallbaumio *ἄν* circumscribendum esset, quod purus sermo post *ἄν* vix magis cum optativo quam cum in-

dicativo jungi patitur; eodem tamen exemplo paulo ante p. 389 A ὦν ἄν δέοιτο legimus, cujus nisi quis aliam ac nostri loci causam perhibuerit, huic quoque particulam quamvis soloeecam relinquere debebit. Etiam p. 390 C reliqua corruptela relicta id tantum mihi indulsi, ut ἄλλο δὲν pro ἀλλοῶν ponerem, in quo participium praecedenti εἶναι respondens aegre desiderabam; idem tamen mox p. 390 D ἢ οὕτω pro ἢ οὕτω et p. 391 C εἰ μὴ καὶ pro εἰ καὶ μὴ scribere non dubitavi, quorum utriusque rationem patere arbitror. Posterior confusio eadem est quam Rep. II. p. 365 B emendando sustuli.

Alcyonis quatuor in meum usum codices collatos esse dixi, quorum quum princeps optimus noster P sit, ceteros literis QRS insigniam; horum autem lectionibus cum Vindobonensi Σ conjunctis quae aliter ac Jacobitzius (I) et Dindorfius (D) constitui, haec fere sunt: C. I γῆν πέρι pro περί ex anastrophe lege Aristarchea semper a me servata; cf. Lehrs. Qu. epic. p. 81. — C. II παρὰ θεῶν cum PQRS et IΣ, ubi παρὰ τῶν θεῶν D; item νεοττεία cum P et D, ubi νεοττία QRS et IΣ; moxque ἀλκυόνων PQRS et IΣ, ubi ἀλκυονίδας D. — C. III συγνά μὲν καὶ cum PQRS et I, ubi συγνά μὲν D; tum νεογιλλός cum PQRS et Scholiasta, nec invito Lobeckio Pathol. p. 118, ubi νεογιλός DI, moxque post δυνάμεις cum iisdem et Σ ἢ τὰς τῆς ὄλης φύσεως, quod quamvis ab omnibus editoribus omissum rejicere tamen pro glossamate non magis audebam quam deinceps ἐώρας pro ἐώρακας et καὶ ἐνθυμηθέντι γὰρ τῷ pro τοι, quorum posterius etiam Dindorfius ascivit. — C. IV μείζον τε PQRS et Σ, μείζον τι DI; quo opus non esse Weberus ad Demosth. Aristocr. p. 157 et 164 testabitur; certius tamen mox cum iisdem libris ἀγαγεῖν pro ἀναγαγεῖν posteaque τῷ δαιμονίῳ δὲ pro δῆ et καὶ λίαν pro καὶ λεία scripsi, nec solis PS id negavi, ut καὶ οὐδὲ pro καὶ οὐ συμβλητῆν reciperem, quo ne ipsam quidem quae praecessit comparationem, quamvis vindicandae dei potentiae idoneam, majestatem hujus assequi declaratur. — C. V οὐκοῦν tantum ex PQRS pro οὐκουν restituendum erat, quod illi interrogationi vix conveniebat; c. VI autem non solum ὀπηνίκα οὖν pro ὀπηνίκα οὖν cum PS scripsi, sed etiam νομίσωμεν, quod Dindorfius in νομίσωμεν mutavit, cum omnibus libris revocavi cumque PQS et Σ φανῆναι αὐ pro φανῆναι ἄν ascivi, quia Socrates neutiquam negare videtur esse, qui totius mundi molem animis concipere possint. — C. VII παραβάλλουσα, cui scitane Solani emendationem παραλαβοῦσα Dindorfius substituit, contra meorum quoque librorum consensum mutare nolui, quia ne vermis quidem, uude apis fit, extra naturae officinam gignitur; planissime autem ex illorum pariter et Σ vestigiis τῶς ἄν pro τῶς ὡς ἄν scribendum erat, quod etsi solus S claris literis exhibet, reliqui tamen aut τε ὡς aut τῶς scribendo locupletissime testantur; cf. Sympos. c. 16 pluraque apud Weberum l. c. p. 349 et Funckhaenel Quaest. Demosth. p. 56. — C. VIII cur DI ex Σ ἔχειν pro ἔχει receperint, non intelligo, si quidem πρόκειται γούν ad ποιῆσαι potius referendum est nec καὶ facile ad amplificandi vim de-

torqueri poterit; reduxi igitur indicativum, quem ex meis quoque PS clare exhibent.

Εργκ. p. 394 D μᾶλλον ἄν Stallb. cum Boeckhio, μᾶλλον VBT cum libris, quorum tamen in hypothetica constructione anceps saepe fides deprehenditur; quocirca nec p. 394 E εἰ ante λατρός flagitanti sententiae negari potuit. Alia causa est p. 395 B, ubi quod inter ταῦτα μέντοι et ψευδῆ λέγων inserui αὐτός ipsis librorum vestigiis debetur, unde vel VBS ταῦτα τοιαῦτα ψευδῆ λέγων ediderunt; at P aliique quatuor habent ταῦτα μὲν τοιαῦτα, unde postquam scite Baiterus μέντοι exsculpsit, ego reliquum in αὐτός converti. — P. 395 D διαλέγεσθαι δεῖν P omnesque Bekkeri, διαλέγεσθαι δεῖ VBST, quos mirum est non vidisse illum quoque infinitivum, interrogatione τίς γάρ . . . πλουσιώτατοι in parenthesi posita, ad orationem obliquam ob ὄμην pendentem pertinere. Illud nunc etiam Schneiderus revocavit; idemque p. 398 A post πεποίημεν ex Fischeri Baiterique conjectura ἄρα recte inseruit. Carent particula editi; at in codd. sequitur ἄρα, quod quum proximae sententiae non conveniat, exigua mutatione superioris finii adaptatur, ut Soph. Oed. Tyr. 1097: τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα; hoc est ὡς εἶπνε. Varie corruptum locum mox quoque ὥσπερ . . . πεποιημένοι ostendit, quod ne quis ita defendat, ut ex antecedentibus ἀνάγκη repetat, haec ipsa sententia id continet, quod antecedentis necessitatis comparatione illustratur; itaque ὥστε scripsi, quod passim cum ὥσπερ confundi docet Schaefer. ad Gregor. Corinth. p. 888; nec mox mihi temperavi quin verbis ὁ Πρόδικος circumscribendis meliorem colloquii ordinem restituerem. Prodicus verba posterius demum sequuntur, ubi cum Fischeri διαφέρειν ad οὐδὲν ᾤετο relato, ἔφη ἀνθρώπων ἔργον εἶναι scripsi; συνέφη autem adolescentem spectat, qui postquam artium disciplinas cum virtute comparavit, hanc ipsam tamen comparationem nequiquam totam amplectitur, sed artium quidem effectus etiam in rebus extra hominem positis cerni concedit, virtutem autem ab externa fortuna sejungit. — P. 398 D εἶπερ γε τοῖς H et Schneiderus ex conjectura Baiteri et Parisiensis vestigiis, ubi εἶπερ ἐγὼ τοῖς est; εἶπερ τοῖς VBST. — P. 399 A πρώην pro παρῆν H ex conjectura Cornarii et Boeckhii, circumscripto simul ἄν, cui in vera narratione locus non est. — P. 399 C πολιτικόν τε καὶ ἄνδρα VBS cum libris, πολιτικόν τε ἄνδρα T ex Clerici emendatione verissima illa quidem, sed ut non tolli sed circumscribi particulam par fuerit; quemadmodum ipse mox οὐ post τί οὐκ supervacaneum circumscripsi, quod vix arbitror fore qui talibus exemplis defendat, qualia G. Hermannus ad Soph. Antig. 6 et Lieberkühnius de negat. graec. cumul. p. 11 congressit. — P. 399 E φανοῖσθον H, φανῆσθον VBS, indeque φάνησθον Schneiderus, φαίνησθον Turicenses ex Bekkeri suspitione, qua meam propius et ad librorum vestigia et ad structurae rationem accedere arbitror; cf. Eurip. Troad. 700 et Herm. ad Soph. Ajac. 1222. — P. 400 E καὶ ante ὅσα restitui librorum consensus jussit; quod etsi sensum non ferre cancellis significavi, vide tamen ne καὶ in eo lateat. — P. 401

D quod *σιτών* pro *σίτων* cum Boeckhio ex Stob. Serm. XCVII. 33 recepti, soli constantiae dedi, ut mox *τί δαι* pro *τί δὲ* libris; sensus unam praeterea emendationem flagitavit p. 404 C, ubi *ἦ* post *ἀκούειν* circumscripti. *Ἐτερός τις* is ipse est, cujus oratione doceri hominem oportet; quam nisi exaudit, discere non potest; *ἔτερόν τι* autem praeter auditum, cujus defectu vulgaris lectio doctrinam impediri innuit, nec facile invenias, nec si sit, tam obscure significari possit.

Axioch. p. 364 A *μοι* importune iteratum nec codicum consensu tutum circumscripti, moxque communem omnium ante Turicenses editionum scripturam *διήξε* revocavi, non quo a *διήκω* derivarem, sed quia *ἄττω* apud Platonem nusquam Iota subscriptum habet. Semel *ἀτξειεν* legitur Leg. IV. 4; id vero ipsum nunc *διήξε* potius quam *διήξε* scribi juberet. — P. 364 B *ῶρας ἀφινιδίον* explicationem commodam non inveniri constat; nec tamen placet Fischeri *συμφορᾶς*, quo quemvis alium casum potius quam morbum sermonis usus denotat; novum igitur vocabulum periclitatus sum *ῶρακίλας*, quod tamen in hoc libello reconditae dictionis affectatione scatenite non magis, ut spero, offendet, quam *διαρταμῆ* apud Aeschyl. Sept. 909, cui verissime Godofr. Hermanuus adscripsit, lexica e scriptoribus, non scriptores e lexicis colligi; certe ut illud *διαρταμεῖν*, ita hoc verbi quod est *ῶρακιᾶν* analogia ita commendat, ut ipsam substantivi insolentiam ad fortunae ludibria refert, non dubitem. *ῶρακιᾶν* est animo delinquere; planissime igitur hujus radix subitam morbi vim significabit, quo quis, ut p. 365 A legimus, *τὰς ἀφᾶς* amisisse videatur. Nec *πρᾶως* locum ante *ἐπιτωθᾶζων* retinere poterat; quod verbum quum ne saupte quidem vi antecedens *ἐπιχλενάζων* superet (Ruhnk. ad Tim. p. 261), eandem etiam minui omnino non patitur; ipsum tamen adverbium quum ambigerem utrum in *πάντως* mutarem an pro glossemate ad sequens *ἀστενακτι* referrem, cancellis notare sategi. — P. 364 C *καί μοι* V cum libris, *κάμοι* BST; praecedere tamen etiam encliticam ostendit Republ. I. 5: *ἀλλά μοι ἐτι τοσόνδε εἰπέ*, nec Schneiderus eam admittere dubitavit. — P. 365 A *ἄρρατον* H, *ἄρρητον* VBS cum libris, *ἄρρηκτον* T ex Stephani conjectura sensui aptissima; propriam tamen nostram et ad librorum vestigia et ad Platonis exempla accedit, cf. Cratyl. c. 23 et Republ. VII. 15. — Ibid. *ὑπολέλοιπας* P aliique non exigui, *ἀπολέλοιπας* VBST; at *ἀπολείπεσθαι* imbecillitatem potius, *ὑπολείπεσθαι* ignaviam declarat; cf. Aristoph. Ran. 1092, Demosth. Mid. §. 168. — P. 365 B *πρὸς πάντων* H, *πρὸς ἅπαντας* VBS, *πρὸς ἀπάντων* T; equidem Stobaeum Serm. CXX. 34 secutus sum, cujus in hoc libello subinde etiam major quam librorum apud me auctoritas fuit. Mox quoque *τούτων* ante *ἐπιεικῶς διαγαγόντας* unus ille praebuit; qui etsi sequentia in *ἐπιδόντας* corrupit, id ipsum tamen nisi objecto antiquitus tradito facere vix poterat; nec p. 366 A ipsi Turicenses ex eodem CXXI. 38 *πλείοσιν ὀδύνας* pro *εἰς πλείους ὀδύνας* recipere dubitarunt, quamquam hunc accusativum sero vidi fortasse sequentis glossematis *νόσους δὲ . . . κακότητας* patrocinio uti posse, quod etsi merito a Matthiaeo

notatum tamen multo aptius ad ὀδύνας quam ad ἀλγεινὰ referetur. — P. 366 C δός τι καὶ λάβοις τί κα Η, δός τι καὶ λαβέ τι VBST; at hic quoque Stobaeus X. 34 optativum potius servavit, quem quum Platonis quoque libri aliquot ipseque Parisini margo exhiberent, et metrum Epicharmi et dialectus illam emendationem flagitabat, quam a me primo in Gesch. d. plat. Phil. T. I. p. 306 propositam mox etiam Ahrens Gr. I. dialect. T. II. p. 456 auctoritate sua approbavit. — P. 366 D κλανθ-
 μυριζόμενον pro κλανθμαριζόμενον scribendo typhothetarum tantum erro-
 rem correxisse mihi videor; ipsorum autem libroriorum deinceps in-
 serendo ἐπέστησαν, quod in Platonis codicibus omissum princeps
 Boeckhii ex Stobaeo XCVIII. 76 revocavit. — P. 367 A ἐνστήσεται
 P, ἐνστήσονται VBST; illud tamen etiam Stobaeus tuetur, reliquis quo-
 que ad singularem numerum adaptatis: τίνα τις τοῦ ξῆν ὁδὸν ἐνστή-
 σεται; eodemque auctore mox ὑπῆλθε pro ὑπεισῆλθε tumque παρή-
 θρωσεν ἄλλ' οἱ πολλοὶ γήρως ἀπακμάζουσι καὶ τῷ νῶ καὶ δις παῖ-
 δες οἱ γέροντες γίνονται κατὰ τὴν παροιμίαν scripsi, ubi Tur. παρ-
 ἤρθρωσεν ἄλλοι πολυγήρως ἀκμάζουσι καὶ τῷ νῶ δις παῖδες οἱ
 γέροντες γίνονται retinuerunt. Prius etiam Parisinus confirmat, παρ-
 ἤρθρωσεν vel Stallbaumius recepit; reliqua autem sententiae indulsi,
 nec additamento illo κατὰ τὴν παροιμίαν omisso, quod nisi ascivis-
 sem, verbis οἱ γέροντες cum Matthiaeo et Stallbaumio circumscribendis
 tam exilem orationem reddere cogebat, ut ne apud hunc quidem scrip-
 torem toleranda esset. — P. 367 C τὸ κράτιστον αὐτοῖς VB cum libris,
 αὐτοῖς ST ex Baiteri sententia; at est: quod ipsis optimum foret. —
 P. 368 B ad Stobaei auctoritatem reversus μέμφεται et χαλεπαίνει pro
 μέμφεται et χαλεπανεῖ scripsi, item τὰς χειρωνακτικὰς, Platonis quo-
 que plurimis libris astipulantibus, pro τοὺς χειρωνακτικούς, tum πο-
 νουμένων et ποριζομένων pro πονουμένους et ποριζομένους, moxque
 εἰντοὺς cum Boeckhio pro αὐτῶν, postremo φροντίδων pro δακρύων
 edidi, quodque vulgo ante ὧς ἀπεφῆνατο positum erat μήτε post Βίαις
 transtuli; quorum omnium ita rationem constare arbitror, ut multo ma-
 jor negligentiae in librariorum quam interpolationis in Stobaeum suspicio
 cadat. Mitto quod ποριζομένων ipsius P prima manus habet; accusa-
 tivum certum est correctori deberi, qui βαναύσους commune genus ha-
 bere non animadvertisset; isque error ad extremum etiam χειρωνακτι-
 κούς scribi jussit, quod miro fortunae ludibrio ex solo Ven. ☞ omnes
 deinceps editiones invasit. Praesentium quoque μέμφεται et χαλεπαίνει
 melior causa est quam futurorum, quae id, quod revera est, exspectari
 tantum volunt; utque inter φροντίδας et δάκρυα difficilem optionem
 esse concedam, multo tamen proclivior ab ὀλοφνηρῶ ad lacrimas quam
 ad aerumnas aberratio erat. Nec rustica mala, quo p. 368 C oratio
 transit, minorem Stobaei fidem ostendunt; ubi quum aptissime caele-
 stium imbrum ἐπομβραῖαι terrestrium aquarum ἐπίκλυσι comitem ha-
 beant, ἐπίκλυσις, quam Platonis libri offerunt, et sermonis usu ad faciei
 potius oculorumque quam ad frugum adustiones refertur, et si maxime
 solis ardorem significet, post ἀνχμὸν plane abundat; κρυμὸν autem re-

ctius quam κρός legi ipsa θάλλπους vicinia docet, quae librariorum ad similem terminationem subjungendam induxisse videtur; quae quum ita sint, etiam p. 368 D neque ἀγλίστην pro ἀλγεινήν neque ποῦ δὲ πρώην οἱ pro ποῦ δ' οἱ πρώην recipiendo vim scriptori allatam esse spero. — P. 369 A σύγκλυδος V et Schneiderus, συγκλύδωνος P et B, συγκλύδων ST; at σύγκλυθα ὄχλον novit etiam Suidas T. III. p. 789. — P. 369 D ἀντικροτήσης H, ἄρτι κροτήσης libri, ubi tamen praeritum temporis adverbium futuri exacti significationi, quam conjunctivo aoristi inesse constat, non convenit; quod nisi quis cum Fischero πιθανωτέρους τῶν ἄρτι λόγους scribi maluerit, mecum in composito novo illo quidem sed et legitimo et apto acquiescet. — P. 369 E ἀρκείται VBS, ἀκείται T ex Hemsterhusii conjectura; illud tamen jam Boeckhii comparato Her. IX. 33 tuitus est, nec Schneiderus abiecit. — P. 370 A περιτιθεις H et Schneiderus cum duobus libris non optimis, sed exigua vulg. περιτίθης mutatione eademque necessaria, quia περιτρέπεις σεαυτὸν solo δειματούμενος non satis definitur, sed alterum participium flagitat, quod priori illi ita opponatur, ut hinc demum contradictio existat. — P. 370 B φύσις οὐσα τοσόνδ' ἂν ἤρατο H, φύσις τόσον διήρατο VBS, φύσις τόσον ἂν ἤρατο T; at latius corruptelam patere optimorum codicum lectio τοσονδύουσι vel τοσονδοιοῦσι διήρατο arguit; unde quum jam Schmidtius Epist. ad Turic. p. 23 οὐς' ἂν τοσόνδ' ἤρατο exculpisset, equidem structuram certe tolerabilem restituere mihi visus sum. Schneiderus ipsum τόσον δύουσι' ἂν ἤρατο retinuit vertitque tam magnam subiens suscipere potuisset operum molitionem; at mihi δύειν subeundi significationem nisi depressionis vi accedente admittere non videtur. — P. 370 C καὶ Πλειάδων ἀνατολὰς τε καὶ δύσεις ex conjectura post θέρους inserui, quum vulgo ἀνατολὰς τε καὶ δύσεις post σελήνης, καὶ Πλειάδων post διττὰς legerentur eoque facto mature vel optimis in libris χειμῶνας pro χειμῶνος scribi coeptum esset; at hiemis aestatisque mentionem ad τροπὰς διττὰς spectare non minus, opinor, manifestum est, quam ortus occasusque post solis et lunae cursus abundare; Vergiliarum contra ortus occasusque inde ab Hesiodo ἐργ. 383 his ipsis astris fere equiparabantur. Poteram utique etiam καὶ Πλειάδων ἀνατολὰς τε καὶ δύσεις χειμῶνος καὶ θέρους ὄρους scribere, quorum extremum Winckelmannus suasit, quia, ut Plinius ait N. Hist. XVIII. 69, Vergiliarum exortu aestas incipit, occasu hiems; at etiam missa additamenti audacia chiasmus displicebat, quo ἀνατολὰς ad θέρους, δύσεις ad χειμῶνα referri necesse fuisset. — P. 370 E κάμπαιιν H, καὶ πάλαι libri; quod tamen dicere vix poterat, qui ad hanc usque colloquii partem ab omni philosophiae solatio abhorruisset; nunc ipsa poenitentia ad meliorem frugem conversa declaratur. — P. 371 E δίψος P, δίψος VBST; cf. Schneider. ad Rempubl. T. I. p. 408.

Haec hactenus de priore voluminis parte; altera, cujus sexuplex argumentum est, quasi totidem praefationes postulat, quae etsi pluribus inquirere in singulorum libellorum originem et indolem non possunt, rationes tamen et fundamenta, quibus uniuscujusque recensio nititur, eo

alius repeti necesse est, quo plura mihi in his vel meo iudicio vel novorum codicum subsidio velut ab integro agenda fuerunt. Quae enim hac appendice comprehendi studiorum cadente graecitate in Platonem collatorum monumenta, eorum primum modo ac plane paulo ante, hac ipsa editione fere absoluta, inopinatae salutis redditum est, alterum, nisi spes me fallit, eandem nunc demum recuperavit, nec tertium me in superiorum criticorum opera acquiescere passum est; quarti autem nunc primum maxima pars prodit, cujus deinceps amplior ratio reddetur; ipsa denique Scholia et Timaei glossarium, quamvis saluberrimam olim Ruhnkenii, nuper Turicensium curam experta, externam certe formam, qua hic induta prodeunt, vel explicari vel excusari volunt. Albinus igitur, quem et aetas et argumentum primo loco poni iussit, principem editorem habuit Joannem Albertum Fabricium, qui illius *εἰς τοὺς Πλάτωνος διαλόγους εἰσαγωγήν* anno 1707 ex codice Holsteniano in Bibliothecae Graecae Vol. II. p. 44—50 transtulit, unde posterius a Joanne Friderico Fischero cum quatuor primis Platonis dialogis Lips. 1783 et a Christiano Daniele Beckio in fronte editionis Tauchnitzianae 1813 (p. 9—15) repetita plurimis tamen vel negligentiae vel corruptelae maculis sordebat, donec eandem nuper Car. Ern. Chr. Schneiderus in Scholarum hibern. a. 1852 indice Vratislaviensi ex elegantissimo codice Lobcovicensi ita emendatam edidit, ut et eorum, quae ipse modo meorum subsidiorum ope constituisset, plurimam partem confirmaret et suo apte acumine nonnullis locis egregiam lucem affunderet. Id ipsum tamen quo clarius appareat, simulque certior singularum lectionum auctoritas fiat, in enotanda varietate, qua mea haec recensio a principe Fabriciana discrepat, meorum quoque codicum lectiones, quarum quidem aliquod momentum est, diligenter perscribam eademque opera duo illorum genera distinguam, quorum ne Schneiderus quidem ullam notitiam habuisse videtur. Id enim principium, in quo et Holstenianus et Lobcovicensis consentiunt, ex meis unns tantum servat Parisiensis 2290, quem Carolus Müllerus, cujus jam superius et humanitatem et diligentiam dignis laudibus prosecutus sum, infimae aetatis librum cum Fabricio fere ad verbum convenire narrat; reliqui tres ex iis, quae huius tria prima capita continent, haec tantum exhibent: *ὁ διάλογός ἐστι λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενός τινος τῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσόφων πραγμάτων μετὰ τῆς περὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν παραλαμβανόμενων προσώπων καὶ τῆς κατὰ λέξιν κατασκευῆς*, post quae sic statim pergunt: *δύο δὲ ὄντων χαρακτήρων τοῦ διαλόγου, ὑψηλοῦ καὶ ζητητικοῦ, ὃ μὲν ὑψηλοῦ ἤρμουςται κ. τ. λ.*, unde non mutilos sed consulto breviter esse liquido apparet, idque consilium etiam titulus prodit, quo duo eorum non *εἰσαγωγή* sed *περὶ τῆς τάξεως βιβλίων τῶν Πλάτωνος* vel *τῶν βιβλίων τῶν Πλατωνικῶν* inscribuntur. Eorum alter est Lugdunensis Mss. Gr. Voss. Q. 13, cujus apographon Eugenio Mehlero, officiosissimae eruditionis viro, acceptum refero, alter Basiliensis, cujus quum in Jahni Archiv T. XIV. p. 104 mentionem invenissem, Gerlachius, quem honoris causa nomino, promptissima comitate meos in usus

conferendum curavit; his autem tertius accessit Parisiensis 1816, et ipse Mülleri opera collatus, qui etsi Albini libellum a juniore manu quam ceteras codicis partes scriptum esse narrat, non tamen minus memorabiles inde lectiones enotavit; quas ipsas jam cum superioribus ita conjungam, ut, quum Schneiderus Lobcovicensem suum litera A, Holstenianum Fabricii B insigniverit, ego Parisiensem 2290 C, alterum 1816 D, Lugdunensem E, Basiliensem F appellem, Schneideri denique emendationes litera S, meas H notem. C. I *τοῦτο δύναται BC, οὗτος δύναται adscr. τοῦτο A.* — *ἂν ἡ βουλή ἢ ἡ H, ἂν ἡ βουλή ἦν A, ἂν βουλή ἢ BC,* quod jam Fischerus ex Platonis verbis correxit, praemisso tamen *ἢ*, quod communia librorum vestigia hic postponi coëgerunt. — *οὐκ εἰδότες ABC,* quo tamen recepto deinceps non solum cum BC *οὐδὲ ὁμολογοῦντες*, sed etiam *προελθόντες δὴ* scribendum foret; satius igitur visum est, servato cum A *διομολογοῦνται*, negationem a Platonis sententia pariter ac libris alienam circumscribere. — *οὐδὲ γὰρ ἀνευ τέχνης τινός καὶ δυνάμεώς εἰσι γεγραμμένοι* post *διάλογος* B male iterat, Schneiderus cum A recte omisisse videtur. — *συγκείμενος περὶ τινός BC, συγκείμενός τινός AD, συγκείμενος τίνος EF,* miro in omittenda praepositione consensu, qua tamen carere structura vix potest. — C. II *εἶναι λέγεται* A et Schneiderus, probabiliter, sicut etiam quae hic ex conjectura post *ἐρωτήσεως* inseruit *καὶ ἀποκρίσεως*, non tamen adeo necessaria ut quod eodem duce mox ipse recepi *διότι*, per homoearcton, ut videtur, ante *διαφόρων* mature omissum. — *δεῖ παρεῖναι καὶ τῆ* A et Schneiderus, quem sequi haud dubitavi, quamquam *προσάπτειν* *θαί*, quod cum cancellis Fabricius adjecerat, jam in Par. C inventum est, non secus ac *περὶ*, quod idem paulo ante genitivo *τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς* praemisit; at id ipsum correctoris manum arguit. — *ἔχουσαν* A et Schneiderus, *ἔχειν* B, *ἔχει* C, quo librarii structuram omissa *παρεῖναι* hiantem resarcire voluisse videntur; nunc omnia sarta tecta sunt. Difficilior causa est sequentium *τῶν δυνάμεων*, quae quamvis salva constructione abesse possint, circumscribere quam emendare malui, quamquam altius corruptelam latere facile agnosco; nec tamen aut quod Schneiderus tentavit *ὑπὸ τῶν μὴ δυναμένων* aut quod ipse olim hariolabar *ὡς οὐ δύναμενον* satisfacit. Meliorum cum Atheniensibus disceptationem Thucyd. V. 85—112 respici certum est; verba autem not extrico, nisi forte *λεγόμενον ὑπὸ τινῶν δυνάμει εἰδοποιεῖν* scriptum fuit, ut Alcim. c. 6: *ἐν τῷ Φαίδωνι οὕτως ἐρωτᾷ δυνάμει*. Deinceps demum verissime Schneiderus cum A *οὐ φήσομεν εἶναι διαλόγου* vulgo omisa restituit indidemque *ἀλλήλαις ἀντιγεγραμμένας* pro *ἀλλήλοις ἀναγεγραμμένας* edidit. — C. III eidem debemus verba *ἐν τοῖς ἐξῆς* — *χαρακτῆρων*, quae in BC per homoeoteleuton exciderunt; καὶ *ἀπόδειξιν* vero et *Πολιτεία*, quae et ipsa BC ignorant, mihi quoque DEF sumministrarunt. — C. IV *τῷ Πλάτωνος* moxque *οἱ μὲν ἀπὸ ε* *οἱ δὲ ἀπὸ DEF, τοῦ Πλ. et οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ . . . οἱ δὲ τινες ἀπ* ABC, quorum minor apud me auctoritas est, praesertim quum alit ipsum A cum meis concinere videam, ut in *ἐπειδὴ* pro *ἐπεὶ ἀναγκαῖον*

et δὲ ἀρχὴν pro τὴν ἀρχὴν, quae vel invito Schneidero asciscere non magis dubitavi, quam ipse in extremis διὰ ante τοῦ λόγον cum solis BC retinere sustinuit. Nec c. V ulla causa erat cur cum ABC καὶ post ὁπασοῦν contra DEF servarem; immo hic quoque insignissimae mutationes, quibus Schneiderus Fabricii editionem emendavit, meorum auctoritate confirmantur, παρηβηκῶς pro παραβεβηκῶς, ἢ pro καὶ ante ἱστορίας et ἀμαθῆς, ἢ δὲ κατὰ ante ἔξιν insertum, nisi quod DE solemni confusione (cf. Republ. VII, p. 533 E) λίξιν pro ἔξιν exhibent. — Longius procedi jussit hiulca sententiarum junctura ante ὥσπερ πρὸς παράδειγμα, quam ita tantum redintegrare poteram, ut antecedentis ποιῆσθαι syllabas extremas particulam εἰθ' hausisse suspicarer; quod vero deinceps Schneiderus ante ἐπιτήδευσις cum A inseruit ἢ, nostri quoque libri omnes suppeditant, eademque causa est particulae τε post ἐστὶν ἢ, quam ab ADF oblatam in γε mutare cum E, quam cum BC prorsus tollere malui. — Mox δίδεισι τὸν περὶ αὐτῆς S, δίδεισι τὸν περὶ αὐτῆς ABC, δίδεισι τὸν πρὸ αὐτοῦ DF, δίδεισι τὸν πρὸς αὐτοῦ E, unde masculinum ad φιλόσοφον spectans libenter recepi, in reliquis Schneiderum eo facillius secutus sum, quo pronior ipse jam solo Lugdunensi inspecto ad δίδεισι in δίδεισι mutandum fueram. Incertius est quod pro δέοι ex DEF scripsi δέοι σ', in quo haud scio an δεῖσαι potius lateat; tutissimum autem γενέσεως pro παιδεύσεως, quod etsi Schneiderus ab A oblatum sprexit, jam nostris astipulantibus non minus recipiendum erat, quam ἐπεὶ pro ἐπειδὴ, ἐντενξόμεθα pro ἐντενξόμεθα, περὶ τὴν φύσιν pro περὶ φύσιν, denique ἀνοπόμεθα, quo Schneiderus lacunam a Par. C et Fabricio inserto ἀναμνησομεν aegre expletam ex A feliciter resarsit. Ἀνοπόμεθα clare etiam mei DF exhibent. Ἀνοπόμεθα E, quod fortasse erit qui vel ipsum vel in αὐτ' ὀπόμεθα divisum praeferat; tutius tamen visum est in vocabulo insolito majorem librorum numerum sequi, praesertim quum verbum ipsum cum praepositione tantum componi possit, αὐτὸς nominale derivatum ἀνοπτήσομεν potius postulet. — C. VI ἔτι δέ τις S, εἰ δέ τις libri, ut lacunam subesse suspiceris; Schneideri tamen conjectura omnia expedit, nec minus recte mox idem, libris quoque praeter BC omnibus addicentibus, μὲν post πρῶτον inseruit et καὶ ante ἀναπόδραστα sustulit, quod ita demum ferri posset, si praeterea ἢ inseri liceret. Minor librorum consensus est in ἐκβάλλει, quod meorum unus tantum D clare exhibet; eidem tamen et E ἐκβαίνει et F ἐμβάλλει scribendo magis certe favent quam vulgatae ἐκβάλοι, quamquam elegantius futurum ἐκβαλεῖ fore facile concedo. — Τὰ ante ἡθικά a Fischero cancellis notatum libri omnes tumentur, δὲ post ἴνα solus C, in quo omnia Fabricii additamenta inveniri vidimus; sensus tamen hoc non minus flagitat quam mox αὐτὰ δεδῆναι pro ἀποδοθῆναι, ubi quum Menon. p. 98 A respici manifestum esset, ne in Schneideri quidem correctura ἀποδεθῆναι acquiescere poteram. — Ἐξιν pro διάνοιαν et προκαλέσαιτο pro προκαλέσοιτο ut Schneidero A, ita mihi DEF obtulerunt; iidemque post ἐντυγχάνειν integram periodum per homoeoteleuton excidisse confirmant; deinde

vero non solum articulum, quo aegre caremus, ante *θεωρητικὸν* orant, sed etiam ἐπὶ τὸ pro ἐπὶ τῶ ὁμοιωθῆναι et ἀπὸ σοφιστῶν pro ὑπὸ τῶν σοφιστῶν exhibent, postremo καὶ ἀνατρεπτικοῦ post ἐπιδεικτικοῦ et αὐτοῖς post ὅπως inserunt, quibus omnibus obtemperandum esse censeo. Additamenta Schneiderus et ipse recepit; τῶ et ὑπὸ in A quoque invenisse videtur, unde τῶν tantum abesse annotavit; mihi tamen hic locus ex eorum numero esse visus est, quibus ἀπὸ pro ὑπὸ sine haesitatione concedas; cf. Klotz in N. Jahrb. 1841, T. XXXIII, p. 268.

Alcinoi διδασκαλικὸν τῶν Πλάτωνος δογμάτων princeps edidit Andreas Asulanus Venetiae in aedibus Aldi 1521, cujus lectiones a Fischero enotatae vulgatas haud raro longe superant. Vulgata praecipuum auctorem habet Danielem Heinsium, qui Maximo Tyrio iteratis ipsius curis Lugd. B. 1607 et 1614 recensito Alcinoium nulla alia de causa subiecit, quam quia hunc illi in eodem codice velut ἐφοκλίδα, ut ait, navi majori adjunctum invenisset; unde quod se quae vera viderentur, recepisse, quae falsa, induxisse jactat, haud scio an multo saepius falsa intulisse, vera neglexisse existimandus sit. Genuina certe scriptoris verba, qualia boni codices produnt, Heinsium non exhibuisse vel levis haec opera, quam mihi in hunc libellum impendere contigit, quemvis docebit cui etsi duorum tantum librorum Parisiensium collationem adhibere potui, hi ipsi tamen tot locis aut veterem Aldinam tuentur, aut insperatam novarum lectionum praestantiam aperiant, ut qui initio Heinsianam tantum editionem recognoscere instituissem, jam nunc prorsus novam recensionem ex illis me effecisse affirmem. Atqui alter horum, N. 1962 signatus, quo conferendo jam tertio me Caroli Mülleri comitas devinxit, ipsum Alcinoium cum Maximo Tyrio conjungit; quem saec. XI scriptum quum vetustatis commendationem sinceritate aequare animadvertissem, toti huic recensionis pro fundamento subjicere non dubitavi; nec deterior alterius indoles est, saec. XIII scripti et N. 1309 signati, cujus varietas ab erudito Graeco in meum usum collata etsi majorem librarii licentiam prae se fert, in gravissimis tamen rebus haud spernendum subsidium praebet. Horum igitur prioris lectiones, quas quidem Heinsianis substitui, nota P, posterioris Q insignivi; Aldinis A, Heinsianis utpote vulgatis V ascripti; meas denique conjecturas solita litera H notavi; quibus copiis etsi non dubito quin et Vindobonensium et Italicorum librorum collatio magnas accessiones afferre possit, hanc tamen operam, quam non habebam cui peregre injungerem, majori alicui editioni reservare, quam id, quod jam nunc praestare possem, diutius premere malui. De titulo tantum libri, qui vulgo erat *Ἀλκινόου φιλοσόφου εἰσαγωγή τῶν δογμάτων Πλάτωνος* vel *εἰς τὰ τοῦ Πλάτωνος δόγματα εἰσαγωγή*, Vindobonensis (Lambec. T. VII. p. 17) et Laurentiani (Bandin. T. III. p. 259) auctoritatem cum Parisino priore conjungere licebat; cetera, quae hoc aut solo aut praecipuo duce emendavi, haec fere habeto:

C. I. 1. 6 ὀνομασμένος ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας PQ, ἀπὸ ταύτης ὀνομασμένος AV. — C. II. 1. 18 ἴδη κακῶς διοικούμενα H, εἴδῃ κακῶς διακείμενα A, εἴδῃ κακῶς διοικούμενα PV, κακῶς

διοικούμενα εἰδῆ Q. — C. IV. 1. 2 εἴη ἂν τι καὶ PQ, εἴη ἂν καὶ AV. — L. 8 ἐπιόντων H, ἐπὶ ὄντων APQV; at si maxime enim hic mentio fieri posset, τῶν ὄντων requireretur; nunc genitivi ratio eadem est ac λόντων Xen. Cyr. III. 3, 54, respiciunturque homines, quibus perspicacius rem agredientibus et philosophus et ratio κριταὶ appellarentur. — L. 19 ὑπάρχων H, ἀρχῶν APQV, cui ὦν certe subiecti necesse foret; ipsum tamen principiorum vocabulum ab hoc loco alienum esse ratus participium ejus verbi substitui, quod posterioris aevi scriptores passim pro εἶναι usurpare constat. Vellem utique etiam περὶ τὰ βέβαια καὶ μόνιμα scribere licuisset, ut c. 6: περὶ τὸ διαλεκτικὸν δὴ καὶ τοῦτο ὑπάρξει: genitivus tamen a λόγον notionē suspendi potest. — L. 29 πρώτων PQ, πρώτῳ AV. — L. 33 συνθέντων PQ, συντιθέντων AV. — L. 39 περὶ Σωκράτους H cum A, ἀπὸ Σωκρ. PQV. — L. 45 ἔσθ' ὅτε δὲ PQ, ἔσθ' ὅτε δὴ AV. — L. 51 ἐν σώματι PQ, ἐν τῷ σώματι AV. — L. 54 ἐναποκειμένη H, ἐν ὑποκειμένη V, ἐν ἀποκειμένη APQ, unde verum facile erui, comparata Plut. solert. anim. c. 3: ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὰ περὶ τὰς νοήσεις, ἃς ἐναποκειμένας μὲν ἐννοίας καλοῦσι, κινουμένας δὲ διανοήσεις. — L. 66 νοήσις ἔσται PQ, νόησις ἔστι AV. — C. V. 1. 5 καὶ ὑπάρχοντα PQ, καὶ τὰ ὑπάρχοντα AV. — L. 13 σημαίνόμενα ὡς ὅταν H cum A, καὶ ὅταν PQV solemnī confusionē. — L. 32 ἀπὸ τούτου PQ, ἀπὸ τούτου δὲ AV. — L. 35 τὸ δὲ δευτέρον PQ, τὸ δευτέρον AV. Longius emendando progredi nolui, quamquam facile exspectes εὐρωμεν αὐτὸ τὸ καλόν: optativum tamen apud hunc scriptorem vindicat superius exemplum c. 4: ἂν τις οἴηθῃ . . . ἔπειτα συνθείη: nec quod Par. Q revera εὐρωμεν exhibet, veterem conjunctivi auctoritatem probat, siquidem is simul etiam εἶτα in εἶνα mutavit. — L. 41 οἶον ζητῶν PQ, οἶον ζητῶ AV. — L. 44—48 ἀγένητος, ἀγενήτου, ἀγέννητον Q, ἀγέννητος APV; at cf. Phaedr. p. 245. — L. 53 μέχρῃς οὐ ἂν PQ, μέχρῃς ἂν οὐ AV. — L. 54 ἔλθῃ PQ, ἔλθαι AV. — C. VI 1. 10 μὲν αἱ ἀπλαῖ P, μὲν ἀπλαῖ AQV. — L. 19 προτάσεις ὑπάρχουσιν P, ὑποθέσεις ὑπάρχουσιν A, προτάσεις QV. — L. 31 κατὰ μὲν P, καὶ κατὰ μὲν AQV. — L. 32 ὡς quia sequenti οὕτως incongruum est, cancellis notavi. — L. 34 τὸ μετέχον P, τὸ δὲ μετέχον AV; in Q totum enunciatum propter homoeoteleuton excidit. — L. 37 τὴ ἄρα ποιὸν H, τὴ ἄρα ποιὸν APV, in Q tota conclusio deest. — L. 50 ἔρωτᾷ θυνάμει AV, ἔρωτᾷ V; at θυνάμει vim magis quam formam syllogismi in Phaedone apparere innuit. — L. 51 μὴ ἐπιλελήσμεθα PQ, οὐκ ἐπιλελήσμεθα AV. — L. 68 καὶ ἐν ἄλλοις PQ, καὶ τοῖς ἄλλοις AV. — L. 70 θανυμαστής P, θανυμαστῶς A, θανυμαστὸς QV. — L. 73 ἔχει νοῦν PQ, ἔχει τὸν νοῦν AV. — L. 76 μὴ γὰρ ἄλλο P, μὴδὲν γὰρ ἄλλο AQV. — L. 78 μήτε γὰρ APQ, μήτε δὲ V; maxime ὅποιάνποτε PQ, ὅποιανοῦν ποτε AV. — L. 84 ἀκολουθία τις PQ, μία δὴ τις AV. — L. 85 οὐχ ὁ ὀπωσθήποτε PQ, οὐχ ὅπως δηποτε AV. — C. VII. 1. 6 ζῶον ὁ ἀνθρώπος PQ, ζῶον ἀνθρώπος AV. — L. 15 ὃν μόριον A, μόριον ὃν PQV; at in participio non prae-

dicatum sed attributum cernitur. — L. 16 τοῦ ὄντος AQ, τῶν ὄντων PV; at singulari utitur Plato Reip. VII, p. 521. — L. 23 ἡ στερεομετρία H, ἡ τε γεωμετρία APQV; cf. Republ. VII, p. 528 A et Epin. p. 900 D, ubi haud scio an idem restitui oportebat. — L. 31 ἐπὶ τὰ αὐτὰ APQ, ἐπὶ τὰ ὅλα V, speciose, sed perperam; τὰ αὐτὰ sunt harmoniae leges, quo sonos aequae ac astrorum motus referri necesse est. — L. 32 ἀναφέροντες PQ, φέροντες AV. — L. 37 κατὰ ταῦτὰ A, κατὰ ταῦτα PV, κατὰ ταῦτόν Q. — L. 57 εἰδώλων H, εἰδῶν APQV; at significantur quae Reip. VI, p. 510 sunt πρῶτον μὲν σιαί, ἔπειτα τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα καὶ ἐν τοῖς ὄσα πυκνά τε καὶ λεῖα καὶ φανὰ ξυνέστημε, καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον. — L. 59 θριγκὸς P, θριγγὸς AQV; cf. Schneid. ad Rempubl. VII, p. 534 E. — C. VIII. l. 2 καὶ τῶν θεολογικῶν P, καὶ θεολ. AQV. — L. 10 αὐτὴν δὲ καθ' αὐτὴν APQ, αὐτὴν V. — L. 18 ἀνοσμοτάτῳ H, εὐοσμοτάτῳ APQV; at sententia nullum odorem flagitat, ut Tim. p. 50 E: ποιοῦσιν ὅτι μάλιστα ἀάδη τὰ δεξόμενα ὑγρά τὰς ὀσμᾶς. — L. 21 εἰ μέλλει Q, εἰ μέλλοι APV; at cf. Creuzer. ad Plotin. de pulchr. p. 384. — C. IX. l. 4 καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα utpote supervacaneum circumscripsi; ortum est ex solemnium permutatione cum articulo, quae dittographiam peperit. — L. 8 οὐ ὥσπερ APQ, ὥσπερ V; at οὐ necessarium est ad παραδειγμα cum πρὸς τι jungendum. Illud tantum recipere nolui, quod lidem mox post ὥσπερ inferciunt γάρ: nam haec quoque dittographia est ex περ et γάρ confusis oriunda; cf. ad Euthyd. p. 282 E. — L. 9 εἴτε καὶ μὴ A, εἴτε καὶ εἰ μὴ V, nescio an assentientibus PQ, at certe contra structurae rationem. — L. 10 παντὶ H, πάντῃ APQV, quod ad sequentia referunt; at ibi jam πάντως eadem vi legitur; quorum nisi alterutrum ejicere velis, vide ne nostra emendatio id ipsum exprimat, quod mente certe suppleri antecedentia postulant, non omnium rerum exterius exemplaria exstare. — L. 28 γέγονεν omisit Q, ego circumscripsi, quia nec γεγόνεσθαι ideis, nec perfecto ἂν convenit; non tamen repugnem, si quis εἴη vel simile quid excidisse censeat. — C. X. l. 4 μετούσια H, μετουσία APQV, nescio qua structura; praetuli igitur adjectivum, quod communionem οὐσίας significet ad similitudinem ejus, quod inter ecclesiae patres jactatum est, ὁμοούσιος formatum. — L. 8 τὸ νοητὸν APQ, τὴ νοητὸν V. — L. 10 ἀπηλλαγμένως P, ἀπηλλαγμένοι QV, ἀπηλλαγμένοι ὡς A, unde dittographia elucet; praetuli tamen ex duabus lectionibus difficiliorem. — L. 14 ὁ πρῶτος PQ, πρῶτος AV. — L. 17 ὄρεκτὸν P, ὄρεκτικὸν AQV. — L. 21 αὐτοῦ κάλλιον PQ, ἐαυτοῦ κάλλιον AV, absurde. — L. 28 αὐτοῦ τὸ σχῆμα φύσει τέλειον ἐστὶ H, αὐτὸς τοῦ φύσει πλεον ἐστὶ AV, unde tamen aegre sensum elicias, qui pulchritudinis definitioni conveniat, neque antiquitus ita lectum esse vel PQ demonstrant, ubi αὐτὸς της του φύσει scribitur; hinc igitur conjunctis syllabis αὐ — τον et το — στης effeci, quod et neutri generis predicato et ipsi pulcri notioni non opinor inepte convenit. Καλὸν certe maxime in σχήματι cernitur, neque a dei persona σχῆμα alienum esse ostendit Plat. Politic. p. 275 C; hoc autem quod τέλειον potius

quam πλέον appellari malui, excusatione vix egere arbitror. — L. 30 ὁ ἥλιος PQ, ἥλιος AV. — L. 52 παρέχων δὲ APQ, δὴ V, nescio an errore. — L. 56 τρίτη δὲ Q, τρίτη γὰρ APV, solemnī confusione. — L. 70 τὸ ἀσώματον APQ, τὴ ἀσώματον V. — L. 75 ἀσώματος PQ, ἀσώματον AV. — L. 79 ὑπάρχοι P, ὑπάρχει AQV; at cogitatur potius conditio quam ponitur. — C. XI. l. 18 ἀναγκαῖον τι εἶναι H, ἀναγκ. ἔτι εἶναι APQV; at praecedens ἔστι τι παθητικὸν etiam ποιητικὸν τι flagitat, ἔτι contra prorsus otiosum est. — L. 20 λεγόμενος PQ, καλούμενος AV. — C. XII. l. 5 ἀγέννητον Q, ἀγέννητον APV; cf. sup. c. 5. l. 44. — L. 8 ἀναγκαῖον καὶ APQ, ἀναγκαῖον V. — L. 25 σωματοειδὲς δεῖ τὸ γινόμενον PQ, σωματικὸν τε χρῆ καὶ γινόμενον AV. — L. 28 συναγωγὸν ἀμφοτέρων P, συναγωγὴν ἀμφ. Q, συναμφοτέρων AV; cf. Tim. p. 31 C. — C. XIII. l. 3 καὶ ἡ σύστασις APQ, καὶ σύστασις V. — L. 4 γὰρ σῶμα αὐτοῦ APQ, γὰρ αὐτοῦ V. — L. 10 μανώτατον Q, μανώτατον APV. — L. 11 ἀπέλαβε P, ἔλαβε Q, ἀνέλαβε AV. — L. 20 λέγω δὲ τὸ PQ, λέγω δὴ τὸ AV. — L. 42 διὰ τοῦτο δὲ PQ, διὰ τοῦτο δὴ AV. — C. XIV principium mancum esse apparet. Heinsius satis habuit interpretari: *ex corporibus itaque animae vires investigari voluit*; videtur tamen integer versus excidisse; quem quum ne mei quidem libri suppleant, lacunae notam posui. — L. 6 ὑποστησάμεθα PQ, ὑποστησόμεθα AV. — L. 10 μεριστῶν APQ, αἰσθητῶν V, ad sententiam verissime; sed id ipsum genus praeeunte Platone Tim. p. 35 A etiam μεριστὸν Alcinoüs appellat. — L. 14 εἴπη PQ, λέγη AV. — L. 16 τῆς αὐτοῦ A, τῆς αὐτοῦ V. — L. 20 ἢ βαθέος ὕπνου PV, βαθέος ἢ ὕπνου Q, βαθέος ὕπνου A, quibus comparatis quum ἢ certa sede careat, non ipsum tantum eliminandum, sed etiam ea verba, quibus cum κάρος jungendis interpositum esse apparet, pro glossemate notanda esse censui, praesertim quum ipse κάρος non Platonis sed Alcinoi vox sit, quem se ipsum interpretatum esse vix credibile est. — L. 34 ὑπὸ τῆς ἀσπίστον PQ, ὑπὸ τοῦ ἀσχ. AV. — L. 38 πλανῆτις Q, πλανήτις P, πλανήτης AV. — L. 64 μετὰ γῆν H, μετ' αὐτήν APQV, solemnī confusione; cf. Bast. Comm. palaeogr. p. 705. — C. XV. l. 13 τεταμένον Q, τεταγμένον AV; nostrum praebet etiam Plato Tim. p. 40 B, cf. Republ. X, p. 616 B. — L. 14 θεῶν PQ, θεῶν ὑπάρχουσα AV. — C. XVI. l. 2 γένη ζώων Q, γένη ζώων P, γένη τῶν ζώων AV. — L. 6 ὡς εἰς αὐτὸ A, ὡς εἰς αὐτὰ Q, ὡσεὶ αὐτὰ PV, languide; immo siquid tentandum, vide ne ex Tim. p. 43 A εἰς ταῦτόν recipi opus sit, quod Alcinoüs cum ἀποδοθησόμενα continuasse videatur. — C. XVII. l. 7 ἐτελέσοντα Q, ἐτελέσαντα AV. — L. 15 ὥσπερ H, ἥσπερ APQ, τῆς μὲν V, nescio unde. — L. 16 πῆ μὲν — πῆ δὲ pro πῆ scripsi cum Buttmanno §. 116, Adn. 9. 21; item πελιᾶς pro πελλίας cum Arcadio p. 41. Penes libros parum auxilii est, quorum duo AQ glossema μελαίνης, tertius P apertam corruptelam πλεῖονος offert, margini tantum vera lectione ascripta, quam ceteroquin firmat Alex. Aphrod. Probl. II. 62. — L. 24 τούντεῦθεν H, γοῦν ἐνθεν APQV. — L. 25 ἐνδῆ-

σαντες Q, ἐνδύσαντες APV; at cf. Tim. p. 43 A: τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ἐπίρροτον σῶμα, item Phaed. p. 81 E, 92 A etc. — L. 31 τὸ κρῖνόν τε καὶ θεωροῦν P, τὸ κρῖνόν τε καὶ τὸ θεωροῦν Q, τὸ θεωροῦν τε καὶ κρῖνον AV, naturali ordine; sed τε καὶ haud raro hysteron proteron admittunt. — C. XVIII. l. 18 ἡ μήκους, cujus vis in imaginibus e speculo reddendis nulla est, eo securius circumscripsi, quod μήκους certe ab A abest; originem corruptelae nondum indagavi. — L. 22 κατὰ ἴσον Q, κατὰ ἴσον P, κατὰ τὸ ἴσον AV. — C. XIX. l. 4 πληγὴ H, πληγγελίης APQV; nostrum praebet Tim. p. 67 B. — L. 13 σημείον δὲ H, ἡμεῖς δὲ APQ, κυρίως V ex conjectura, ut videtur; cui nostram praestare arbitror. Σημεῖον δὲ ὅτι sequi γὰρ nota structura est; infinitivi autem interjecti obliqua oratione ex Platonis sententia dicuntur. — L. 18 ποικιλωτάτων Q, ποικιλωτάτων P, ποικιλωτάτην AV. — L. 25 περὶ τὴν γλώτταν H, περὶ γλώτταν P, περὶ γλώσσαν QV, περὶ τὴν γλώσσαν A, quod per se quidem servari poterat; neque enim constare sibi in his literis scriptorem c. 17 ἐπιπλασσομένης et μαλαττόμενα liquido ostendunt. — L. 32 δ' εἶναι AP, δὲ εἶναι QV. — L. 36 μὲν δὴ φαμεν PQ, δὴ φαμεν AV. — L. 47 τότε συνίσταται P, συνίσταται Q, συνίσταται τότε AV. — C. XXI. l. 3 πόρων καὶ τῶ APQ, πόρων τῶ V. — C. XXII. l. 6 νέας P, νέαν AQV; nostrum praebet Tim. c. 39, unde etiam ὄρον pro ὄρον cum P scribendum fuisse apparebit. — L. 10 ἐν δύσει PQ, ἐν δίγει AV, quod ferri non potuisse ostendit Tim. p. 85 B: φλέγμα δ' ὄξυ καὶ ἀλμυρὸν πηγὴ πάντων νοσημάτων, ὅσα γίνονται καταρροῦκά: has ipsas autem φύσεις passim medici nuncupant. — L. 12 χολή τε AQ, χολήν τε PV manifeste errore. — L. 15 περὶ ψυχῆς PQ, καὶ περὶ ψ. AV. — L. 16 δόξωμεν παλλιλογεῖν A, δόξωμεν παλλιλογεῖν P, δόξωμεν παλλιλογεῖν Q, δόξωμεν παλλιλογεῖν V. — C. XXIII. l. 1 παραλαβόντες PQ, παραλαμβάνοντες AV. — L. 3 ὡς δὲ PQ, ὡς ἂν δὲ AV. — L. 12 καὶ τῶν P, καὶ τοῦ τῶν AQV; at ipsae φρένες ὄρον faciunt. — L. 15 ἔχοι τι PQ, ἔχη AV. — L. 18 ὄνειρων PQ, ὄνειράτων AV. — L. 22 διαφθορὰς εἰς αὐτόν P, διαφθορὰς εἰς αὐτό Q, διαφθορὰς εἰς ταυτόν AV. — C. XXIV. l. 2 κατὰ λόγον PQ, κατὰ λόγους AV. — L. 7 ὄντα τῇ φύσει PQ, ὄντα φύσει AV, male, quia nunc non ea ratio, qua ἕτερα sint, alteri opponitur, sed cum certa naturae differentia mox altera loci jungitur. — Ibid. καὶ τὸ λογιστικὸν PQ, καὶ λογιστικὸν AQ, quo differentia minus declaratur. — L. 9 πρὸς αὐτὸ H, πρὸς αὐτὸ APQV. — L. 17 τόδ' ἤδη θεῖον H, τὸ δὲ θεῖον ἐν A, τὸ δὲ θεῖον PQ, τὸ θεῖόν ἐστιν V; veram lectionem neque a nostrorum librorum vestigiis nimis recedentem servarunt Plutarchus aud. poet. p. 33 E alique, de quibus cf. Valck. diatr. Eurip. p. 21 et Leutsch. Paroemiogr. T. II. p. 745. — L. 19 τὸ λογιστικὸν τοῦ καθητικοῦ PQ, τὸ καθ. τοῦ λογ. AV. — L. 22 ἔθους PQ, ἡθους AV, male; ἄσκησις enim ad ἔθος pertinet, cf. Republ. VII. 4, Plut. Educ. p. 2 A. — C. XXV l. 12 πρὸς ᾧ δὴ PQ, πρὸς ᾧ δὲ A, πρὸς ᾧ δὲ V. — L. 22 φθεροῦν APQ, φθειρόν V. — L. 27 ἐννοοῦμεν P, ἐννοοῦμεν AV;

a Q totus versus abest. — Ibid. τὰ κατὰ μέρος P, κατὰ μέρος AV. — L. 28 διαδεύσαμεν A, διοδεύσαμεν PQV. — L. 30 πῶς ἂν H, πῶς ἄρα APQV. — Ibid. αἱ ἔννοιαι PQ, ἂν ἔννοιαι AV. — L. 31 αἰθουγμάτων PQ, ἐνθυμημάτων AV, manifesto glossemate; ipsos enim librarios αἰθουγμα non intellexisse Paris. margo docet: λημμάτων αἰθουγεσθαι γὰρ τὸ λαμβάνεσθαι! Idem tamen similiter usurpat Iamblichus in Villois. Anecd. T. II. p. 212: ἀπὸ μικρῶν αἰθουγμάτων ὀρωμῆνους; adde Philodemum in Vol. Hercul. V. 1. col. 30, Polyb. IV. 35, XX. 5, Dion. Chrysost. LXXX. 5, ubi proprie *scintillam*, deinde omnino *vestigium* significat. — L. 38 ἢ τε τῶν P, ἢ τῶν AQV. — L. 46 καθολικαῖς PQ, κατωικαῖς A et Heinsius priore editione, addita conjectura νοητικαῖς, cui in posteriore διανοητικαῖς substituit, ad sensum haud inscite; verbum tamen nostros codices servasse apparet. — L. 47 καὶ τῆς APQ, μήτε τῆς V ex conjectura ut videtur, ut sequenti μήτε respondeat; sed hoc ad θνητάς τε potius refertur, genitivi autem τῆς νοητῆς φύσεως ab ἀνευνοήτους pendent, quod absolute dici vix poterat. Quamquam non repugnem, si quis καὶ prorsus omittat, quemadmodum idem l. 56 ante τὸ ὀρητικὸν cum PQ expulsi. — C. XXVI. l. 4 λέγει διότι PQ, λέγει ὅτι A, λέγειν ὅτι V. — L. 6 περὶ αὐτοὺς PQ, περὶ αὐτὰ AV; at nihil vetat γεννωμένους masculinè intelligi. — Ibid. ἐπὶ PQ, ἐπὶ A, ἔπειτα V. — L. 7 διότι ἦτις PQ, διότι εἰτις A, ὅτι εἰτις V. — L. 13 πολεμήσουσιν P, πολεμήσουσι Q, πολ. Τρωᾶσσι AV. — L. 21 τὸ δὲ H, τοῦ δὲ libri, cui Heinsius iu altera editione ὁ δὲ substituit; mihi tamen haec tantum optio relinquere videbatur, utrum τοῦ δὲ δυνάμει moxque τὸ καθ' ἕξιν ... λεγόμενον scriberem, an illo τοῦ ... λεγομένου servato hic τὸ reciperem, quorum posterius lenius fore putavi; τοῦτ' ἔστι enim omni modo quippe ex superioribus male repetitum tolli oportebat. — L. 25 τούτων H, τούτοις libri praecedentis δυοῖν specie seducti; at sensus est *duorum ex his*. — L. 28 ἀορισταῖνον δὲ τῷ P, ἀορισταίνων δὲ τῷ Q, ἀόριστον δὲ τὸ A, ἀόριστον δὲ ὃν τὸ V; at non τὸ ἐφ' ἡμῖν sed τὸ δυνατὸν indefinitum est, idque τῷ ἐφ' ἡμῖν in alterutram partem impellitur. *Αορισταίνειν* quamvis rarum tamen posteriori graecitati non ignotum lexica ostendunt. — C. XXVII. l. 12 ἔχειν PQ, ἔχει AV; at oratio obliqua ad Platonis sententiam refertur. — L. 13 ἐν ἡμῖν PQ, ἐφ' ἡμῖν AV, quod ab hac sententia alienum est. — L. 15 δαιμονίως APQ, εὐδαιμονίαν V, haec scio an conjectura, quam tamen jam πῶς refellit, si quidem felicitas non *quodammodo* tantum bonum neque inter praedicata boni habenda, sed ipsa summum bonum est; nunc δαιμονίως πῶς καλούμενον bonum τοῖς ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγομένοις opponitur. — L. 19 ταύτης APQ, ταῦτα V, ne scilicet cum ὅλης jungatur; at genitivus recte ἀρετῆν spectat. — L. 22 ἀγαθοῖς Q, τοῖς ἀγαθοῖς APV; mihi articulus vel sine codice suspectus foret; itaque circumscripti. — L. 38 αὐτῶν PQ, ἑαυτῶν AV; at αὐτοὶ opponuntur τοῖς τότε φανεῖσι. — L. 40 καταφρονήσειν A, καταφρονησάειν PQV; futurum tamen jam Fischerus merito revocavit. — L. 43 διότι μὲν APQ, διότι μὴν V. — L. 50 καὶ

κατὰ A, καὶ PQV, recte; itaque praepositionem circumscripti. — L. 52 αὐτῶ PQ, αὐτὸ AV. — L. 58 τὸν δὲ A, τόνδε V. — C. XXVIII l. 4 χρῆ H, χρῆναι libri; at ipsa Platonis verba afferuntur ex Theaet. p. 176, quapropter obliquam orationem librariis deberi arbitror. — L. 6 μόνον τὸ H, τὸ μόνον APQV, quasi justum esse sufficiat etiam sine prudentia; Alcinoüs vero in Republica solam iustitiam memorari narrat. — L. 8 ὑπὸ θεῶν APQ, ἀπὸ V; verum jam Fischerus restituerat. — Ibid. ὅς ἂν προθυμείσθαι θέλη P, ὅς ἂν πρ. θέλει AQ, ὡς ἂν πρ. θέλει V, cui tamen jam Fischerus Platonis verba Reip. X, p. 613 opposuit. Propius etiam ad Platonem accesseris scribendo ἐθέλη: libri tamen breviorē formam retinent. — L. 9 ἐπιτηδεύων P, ἐπιτηδεύειν AQV. — L. 11 οὕτω πως PQ, ὡδέ πως AV. — L. 14 ἦν δὴ PQ, ἦν καὶ AV; cf. Phaed. c. 31. — L. 15 εἶπη PQ, εἶποι AV. — L. 20 ἂν τὸ P, ἂν ἡ τὸ AQV, quam particulam adiecisse videntur, ut sequenti ἢ τῶ μὰ Δία responderet; id ipsum autem in μὴ potius mutandum erat. — L. 26 ἀσκήσει H, αἰσθήσει libri; cf. sup. ad c. 24 extr. — L. 30 εἰ μέλλει P, εἰ μέλλοι Q, εἰ μέλλοιμεν AV. — Ibid. εἶη ἂν τὰ διὰ PQ, ἂν εἶη διὰ A, τὰδ' ἂν εἶη διὰ V. — L. 31 ἀστρονομίας Q, ἀστρονομικῆς APV. — C. XXIX. l. 1 αὐτῆ H, αὐτῆ libri; at ipsa opponitur partibus suis sive εἶδεσι. — L. 3 σύμφωνον καὶ βέβαιον P, βέβαιοι καὶ σύμφωνον AQV. — L. 4 τῶ δὲ εἶδη αὐτῆς λογικαί, αἱ δὲ περὶ τὸ ἄλογον ψυχῆς μέρος H, τῶ δὲ ἐν εἶδει αὐτῆς λογικαί δὲ αἱ περὶ τὸ ἄλογον αὐτῆς μέρος A similiterque PQ, nisi quod P αἱ ante περὶ omittit, Q in καὶ mutat; unde quod equidem conjectando effeci, propius certe ad librorum vestigia accedet quam Heinsianum τῶν δὲ εἰδῶν αὐτῆς αἱ μὲν λογικαί, αἱ δὲ ἄλογοι, quod ne sententiae quidem vim exhaurit. Αἱ μὲν ante αἱ δὲ omittere Plato quoque solet; cf. Jahn. Archiv T. XII. p. 391; si quis autem ambigat, num λογικῆ pro λογικαί scribi praestet, quia Plato non ut Aristoteles rationalis quoque generis plures virtutes novit, c. 30 eodem numero ἡγουμένας τὰς ἐν τῶ λογιστικῶ habemus. Mox συνιστάμεναι — σωφροσύνης ab Heinsio et Fischerō omīssa restitui non librorum magis consensus quam sententia iussit; quae autem iidem vel sine libris inseruerunt καὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, mihi certe non post λογιστικοῦ sed post θυμικοῦ potius excidisse visa sunt. — L. 19 περὶ τοῦ sensu flagitante cum asteriscis inserui; cf. Plat. Republ. IV, p. 433 C. — L. 21 δύναμις P, δύναμις τις AQV. — L. 23 ἐπιβάλλοντί τε καὶ ΑΒ ἐπιβ. τε Q, ἐπιβάλλοντι V recte; antiquae tamen corruptelae vestigia perire nolui. — L. 24 τῶν τριῶν PQ, τριῶν AV; at reliquae tres hoc numero comprehenduntur. — L. 32 οὐδεὶς δὲ P, οὐδεὶς γὰρ AQV. — L. 33 ἐπισκοτούμενος P, ἐπισκοτούμενον AV, ἐπισκοπούμενον Q; at ignavo non bono tenebrae per ignaviam offunduntur. — L. 35 καθόλου ἐάν τις PQ, quo expletur lacuna in A relicta; καθόλου V, sed ut mox καὶ ἐάν ante ποιῆ contra libros intruderet, quo sublato veram structuram revocavi. — C. XXX. l. 1 αἱ ὅλον εὐφύται PQ, ὅλον εὐφύται AV. — L. 6 αἱ δὴ P, αἱ δὲ AQV. — Ibid. οὔτε — οὔτε H,

οὐδὲ — οὐδὲ libri solemnī confusione. — L. 20 λογιστικῶ APQ, λογισμῶ V. — L. 23 ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἐνδιδόμενον PQ, ὑπὸ φρον. ἐνδεδόμενον AV. — L. 24 ἐγγινόμεναι PQ, ἐγγινόμενον AV. — L. 27 μήτε — μήτε H, μηδὲ — μηδὲ APQV. — L. 29 ἐκάστη PQ, ἐκάστῃ AV; an scribendum ἐκασταῖς? — L. 30 μὴ ὀρώμενα PQ, ἀγνωσόμενα AV. — L. 31 ἐπιτεινομένων APQ ipsiusque Heinsii prior editio, posterior ἐπιτεινομένων, quod tamen jam Fischerus correxit. Recte contra posterior Heinsii δὲ καὶ pro τε καὶ exhibet, moxque l. 35 ὑπάρχουσαι pro ὑπάρχουσι, quarum emendationum utramque mei quoque libri confirmant. — C. XXXI. l. 3 ἢ τινος θείας PQ, ἢ θείας AV. — L. 10 πάντως ὁ τοιοῦτος ἐξηπάτηται, quia et ipsa languent et veram apodosin in καὶ ταύτη ἀκουσίως ἀλεύσεται protasi sua destitutam claudicare cogunt, circumscripti. Accedit quod ne protasis quidem propiore definitione ὡς . . . ἀποικονομησόμενος μείζον ἀγαθὸν carere potest, qua a priore εἴ τις ἐπὶ κακίαν ὀρμῆ distinguatur; quamquam veterem corruptelam etiam Parisiensium meorum exempla arguunt, ubi ipsa haec definitio ita exhibetur: ἀποικονομησόμενος μείζον κακόν! — L. 12 ὀρμῶν τινὰ PQ, ὀρμῶν AV. — L. 18 αἶ τε γὰρ P, αἶτα γὰρ AQV. — L. 20 ἀποτρέψασθαι APQ, ἀποτρέψασθαι V; cf. Sinten. ad Plut. Them. p. 147. — L. 27 ἡμαρτηκίας PQ, ἡμαρτημένης AV. — C. XXXII. l. 6 καὶ τὰ ἡμέτερα Q, κατὰ ἡμέτερα PV, δὲ τὰ ἡμέτερα A, in quo erat quum οὐ διὰ latere suspicarer; probabilem tamen medelam etiam nunc desidero. — L. 8 ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ PQ, ἔσθ' ὅτε δὲ A, ἔσθ' ὅτε V. — L. 12 ἢ καὶ ἐπὶ P, ἢ ἐπὶ AQV. — L. 13 πάθος PQ, τὸ πάθος AV. — L. 28 ἡδονὴ PQ, ἡ ἡδονὴ AV. — L. 32 ὑπάρχη P, ὑπάρχοι AQV. — Ibid. αὐτοῖς P, αὐτῆς AQV. — L. 37 αἰσχροῶν PQ ipsiusque Heinsii posterior editio; prior cum A ἐχθροῶν male. — L. 41 ὁπωσποτοῦν APQ, ὁπωσποσοῦν V, cui tamen jam Fischerus verum substituit. — L. 47 οὐδτερόω APQ, οὐδτερόω V praeter necessitatem. — L. 48 διότι APQ, δὴ ὅτι V. — L. 53 ἀμωσγέπως H, ἄλλως γέ πως APQV, errore solito. — L. 56 ἀπλῶς P, απλῶν AQV. — L. 59 οὐκ ἂν δὲ συνέβαινε AP, οὐκ ἂν συνέβαινε δὲ QV. — C. XXXIII. l. 3 ὑφίσταται PQ, ἐφίσταται AV. — L. 24 μᾶλλον φατέον P, καὶ μᾶλλον φατέον Q, φατέων μᾶλλον A, φατέων μᾶλλον V. — C. XXXIV. l. 1 ἀνυποθέτους H, ἐνυποθέτους APQV; at primum hoc genus clare opponitur ταῖς ἐξ ὑποθέσεως, cf. Aristot. Politic. IV. 1 cum Götting. p. 370 nosque de vestig. inst. vett. in Plat. Legg. p. 16. — L. 5 δὲ πον H, δ' ὄπον APQV, nescio quo sensu. — L. 8 τὸ προπολεμῆν PQ, προπολεμῆν AV. — L. 15 ἐπανάξειν PQ, ἐπάρξειν AV, inepte, quia optimus reipublicae status in dominatione non cernitur; nostrum, si sanum est, reditum ad meliorem frugem et validitatem significabit. — L. 22 ὀλιγαρχικὴν καὶ μετὰ ταύτην τὴν δημοκρατικὴν H, δημοκρατικὴν καὶ μετὰ ταύτην τὴν ὀλιγαρχικὴν libri contra Platonis auctoritatem. — L. 30 μεσογαίᾳ PQ, μεσογαίᾳ AV; cf. Phaed. p. 111 A. — L. 39 ἄλλα τε μυρία PQ, ἄλλα μυρία AV. — C. XXXV. l. 3 τῶ μᾶλλον AQ, τὸ μᾶλλον P, μᾶλ-

λον V. — L. 4 κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως PQ, καὶ ὡσαύτως AV. — L. 6 δυσδιόρατον P, καὶ δηδιόρατον A, καὶ δυσδιόρατον QV; at τόπος δυσδιόρατος dicitur διὰ τὸ σκοτεινόν. — L. 12 καὶ τὸ τρώψω V, καὶ τῷ τρώψω A, καὶ τῷ πρώτῳ PQ, quod ipso Heinsio suasore jam Fischerus recepit; mihi vero quam hic mendosam scripturam appellat, omnino vera videtur. Neque eum primo tantum, sed omni enti quodammodo non ens adhaeret, quoniam nullum ab altero distingueretur, nisi id alterum non esset; ideoque etiam αὐτὰ sequitur, quod si τὸ πρώτον ὄν antecederet, in αὐτὸ mutandum esset. — C. XXXVI. l. 1 ἀπαρκεῖ A, ἐπαρκεῖ PQV; illud tamen recte jam Fischerus reposuit.

Olympiodori vita Platonis ex Isaaci patris adversariis a Merico Casaubono edita prodiit cum Diogene Laertio Londini 1664, unde et in hujus editione Meibomiana Amst. 1692 T. II. p. 582—588 repetita et Platonis dialogis tribus ab Etwallo Oxon. 1771, quatuor a Fischero Lips. 1783 editis praefixa est, eandemque Westermannus inter Vitarum scriptores graecos minores Brunsv. 1845 p. 382—388 et Parisiis apud Didotum 1850 iteratis curis edidit; cujus a recognitione quibus in locis discesserim, solito more ita subjeci, ut Casauboni archetypum litera A, Westermanni lectiones W, meas qualescunque H notarem. Praemisi autem praefationem eidem vitae in Olympiodori ad Platonis Alcibiadem primum commentariis antepositam, unde hanc etiam Casaubonum sustulisse certum est; ipsam tamen praefationem primus Creuzerus cum illis commentariis publicavit Francofurti 1821, quem alioquin secutus semel l. 15 reliqui scribendo διεξιούσας pro ἄς ἐξιούσας. Ceterum de hac praefatione, quae fluitur verbis φιλοσοφία προστρέχουσι, mox iterum dicendum erit; vitae loci, quos meo iudicio recensui, hi fere sunt: C. I. l. 23 πολυκοῖας A, πολυηκοῖας W; at nulla causa est cur illam formam magis spernamus quam ὄξυκοῖαν pro ὄξυηκοῖα, quam merito Wyttenb. ad Plutarch. p. 287 tuitus est. — L. 29 ἰα AW; at mihi α propter ipsam rei veritatem circumscribendum visum est. — C. III. l. 2 ὀνομαζομένοις A, νομιζομένοις W cum Casaubono, commode, sed praeter necessitatem; cf. Diodor. Sic. I. 38: Θαλῆς εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὀνομαζόμενος, deque εἶναι adjecto Schömann. ad Isaeum p. 221. — L. 11 τοκεῦσιν A, τοκῆες W cum Vindeto, ut haec sententia sit: patres visa sibi ad seros misere nepotes; sed scriptoris mens communionem potius nominis inter causam et effectum postulatur, quam e codicis lectione ita elicias, ut quae in liberis animadvertantur, parentibus tribuā Proclus dixerit. — L. 20 οὔτι A, οὔχι W cum Bergkio Poët. lyr. p. 495; at vide ne major illius particulae vis sit, quam Aristophanes quoque Γαο. 313 in affirmatione usurpavit; adde Heindorf. ad Phaedon. p. 111 et Werfer. in Act. Mon. T. I. p. 256. — L. 29 sqq. historiolum de Anatolio ne Olympiodoro quidem dignam ratum circumscripsi; lectionem vero integram etiam l. 31 servavi, ubi W αὐτὸ pro αὐτὸν scripsit, immemor exemplorum Theocr. VII. 19: καὶ μ' ἄτρεμας εἶπε σεσηρῶς, Aristoph. Nubb. 1210: φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι, Eurip. Iphig. Aul. 814: οὐ μ' αἰεὶ προσκελμένοι λέγουσ' Ἀχιλεὺ τί μένομεν, ipsius

que Platonis Phaed. c. 43, nisi quod hic non vocativus sed nominativus sequitur, ut Bekk. Anecd. p. 382: εἶπέν μ' ὁ κήρυξ· οὗτος ἀλόγανει. — C. IV. l. 8 μετὰ τοῦτον A, μετὰ τοῦτο W praeter necessitatem. — C. V. l. 29 ἐκεῖνον τὸν καιρὸν H, ἐκεῖνον τὸν θεὸν A, ἐκεῖνον καιρὸν W, auctore, ut ait, Casaubono; vix tamen arbitror hunc etiam articulum tolli voluisse. — C. VI. l. 1 αἰτίων A, τριῶν W, cuius emendationis causam non intelligo; quae enim modo scriptor narravit, utique αἰτία τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξεων erant. — L. 17 ὁ Σιμμίας H, ὁ Σιμμίας A, ὁ Σιμμίας δὲ W, qua correctura meam leniorem esse existimo. — L. 19 θηρᾶσθαι H, πειρᾶσθαι AW, quod nec structuræ nec imagini convenit.

Prolegomenorum philosophiæ Platoniciæ, quæ Olympiodorum excipiunt, prima sex capita et ipsa Westermannus inter vitas philosophorum edidit, quatenus ab Heerenio in Bibl. d. alten Literatur u. Kunst T. V. Gottingæ 1789 ex codice Vindobouensi publicata fuerunt; ipse tamen Heerenius hanc vitam Platonis partem tantum majoris introductionis in universam Platonis philosophiam esse annotavit, quam etsi ille nihil continere narravit, quod non a Diogene Laertio et aliis melius jam et copiosius expositum esset, ego simulac propius cognovi non indignam judicavi, quam totam cum Platonis amicis communicarem. Et ipsius quidem Vindobonensis codicis, ubi hæc Prolegomena cum Alcinoi exemplari vetustissimo conjuncta exstare in Lambecii Comment. T. VII. p. 125 sqq. legimus, quamvis sedulo quaerens adhuc non inveni qui apographum meos ad usum faceret; eorundem vero alterum exemplar, quod Monachii in cod. Bav. 113 servatur, roganti mihi Leonardus Spengelius V. Cl., cui palam hic debitas gratias ago, per adolescentem harum literarum studiosissimum Wurmium diligenter describendum curavit; isque si maxime aliquid neglexisset, antiquius ejusdem codicis apographum ex Ruhnkenianis copiis in bibliothecam Lugdunensem delatum a cognita dudum et probata Jacobi Geelii V. Cl. liberalitate utendum acceperam, quo cum illo collato eam certe textus formam, quæ in Monacensi archetypo exstat, satis liquido efficere poteram. Hujus igitur lectiones, quæ mihi rejiciendæ visæ essent, litera A, Vindobonensis V, meas emendationes H, Westermanni W notavi; ubi tacitus a Westermanno discessi, Monacensem me presse sequi scito, qui omnino Vindobouensi illius fundamento antecellit. Omisi autem quæ in utroque codice præcedunt Προτέλεια συμμικτὰ εἰς τὸν Πλάτωνα, quæ partim ex Diogene Laertio partim ex Olympiodori in Platonis Gorgiam commentariis excerpta esse et Lambecius animadvertit et nunc integris his commentariis ab Alberto Jahnio editis (Klotz Archiv T. XIV. p. 108 sqq.; cf. inpr. p. 395) ita intelligitur, ut illa repeti prorsus supervacaneum sit; memorari modo vel hanc ob causam debuerunt, quia id ipsum quaeri potest, num etiam Prolegomena nostra ad eundem Olympiodorum referri oporteat. Suspiciatus est hoc quoque jam Lambecius p. 129, pro certo ponit Muraltus in Bull. de la classe philol. de l'Académie de St. Pe-

tersbourg 1843, p. 251, ubi ejusdem libri apographa a Schowio facta memorat; quodque hi conjectura tantum assecuti sunt, nunc vel externam haec commendationem accipit, quod ipsius Olympiodori praefatio vel vitae Platonis vel commentario in Alcibiadem praefixa, qualem Creuzer duce superius edidimus, cum hujus libri cap. 1 et 27 planissime concinit, neque in Gorgianis illis commentariis desunt, quae eundem cum hujus divisionibus fontem prodant; cf. Jahn. p. 110 nostrique c. 17 extr. Certam tamen originis notam noster nullam praefert praeter has duas, ut scriptorem post Iamblichum vixisse et Aristotelis quoque Analytica posteriora illustrasse intelligamus; horum enim commentarios c. 5, ubi se *ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ* de media proportionali et problemate Deliaci egisse memorat, eo probabilius intelligemus, quo certius Aristotelis interpretes eam ipsam quaestionem ad illorum I. I. c. 7 tractasse etiamnuuc ex Johanne Philopono cognoscimus; cf. Reimer Hist. problematis de cubi duplicatione, Gott. 1798, p. 15; quae quum ita sint, nunc quidem summam quaestionis tetigisse contenti illuc transeamus, ut quam nos libelli formam exhibuimus, cum archetypo comparatam explicemus. C. I. l. 4 *γινώσκωμέν τι* HW, *γινώσκουμεν τί* A. — L. 9 *ἀντοπεῖν* HW cum Heerenio, *ἀντοπεῖν* A, *ἀντοποιεῖν* V. — L. 26 *φοιτῶν αὐτῶ* H, *φοιτῶν αὐτῶν* A, *φοιτῆσαι αὐτῶ* W. — L. 47 *ἐγενήθη* H, *ἐγεννήθη* AW; at nunc natalis dies, non genitilis declaturatur, neque illa forma apud inferioris aevi scriptorem offendet; cf. Lobeck. ad Phryn. p. 109 et Jahn Archiv T. I. p. 208. — C. II. l. 13 *τοῦτο ὁ πατήρ* H, *τούτου πατήρ* A, *ὁ τούτου πατήρ* W. — L. 15 *παιδοποιῖαν καὶ μόνην καὶ* A, *παιδοποιῖαν καὶ μονῶων καὶ* V, unde *μοναχῇ* Heerenius, *μονοῦσθαι* Westermannus exsculpsit; mihi Monacensis lectio, sola particula circumscripta, sufficit. — L. 26 *ἐν τοῖς Ἑρασταῖς* HW cum Heerenio nec repugnante Roespero in Zeitschr. f. d. Alterth. 1852, p. 135; *ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς* AV. — L. 31 *ἐκ γεμύλλων τοῦ* in utroque codice manifesto corrupta, quia salva sententiae structura abesse possunt, circumscribere cum Westermanno quam tentare malui; aliorum tentamina v. Gesch. d. platon. Philos. T. I. p. 99. — C. III. l. 6 *ἀπεμάξατο* W, *ἀνεμάξατο* AV. — L. 18 *ἐποίησεν* in *ἐφοίτησε* mutavit Westermannus; libros tuetur Hieronymus ad Euseb. Chron. Ol. 180. 1, ubi Cicero *in exilio annum fecisse* dicitur. — L. 20. 21 *μέλλων .. εἶπε* H, *μέλλων .. εἰπεῖν* AV, *μέλλοντα εἰπεῖν* W; mihi lenius visum est infinitivum verbo finito mutare, praesertim quum etiam *εἶπεν* scribi reliqua codicis in *ν ἐφελκ.* abundantia permittat. — L. 27 *λυπηθεῖς* W, *λυθεις* AV. — L. 32 *ἐταίροις αὐτοῦ* HW, *ἐτέροις αὐτοῦ* AV. — C. IV. l. 1 *πρὸς Σωκράτη* H, *καὶ Σωκράτη* A, *εἰς Σωκράτην* W, ad sensum perinde; at quum Monacensis prima manus saepissime *καὶ* et *πρὸς* confuderit, nunc quoque, quamvis deficiente secunda, eandem corruptelam fuisse suspicor. — L. 7 *γεγραμμένοι εἰσὶν* HW, *γεγραμμένοι ὀνόματα* A, margini demum adscripto *εἰσὶν*, quo exemplo etiam l. 19 post *συνοσίαν* itemque c. 5. l. 42. 45 peccatum est. — L. 15 *ἐλθῶν* W, *ἐλθῆν* A. — C. V. l. 3 *εἶδους καὶ*

συγγραφῆς AV, εἰδους τῆς συγγραφῆς W ad sensum vere, quia dialogus respicitur, cujus c. 5 inventor Plato praedicatur; articulo tamen non magis quam particula opus esse ratus circumscribere hanc quam corrigere malui; neque aliter mox l. 7 me gessi, ubi quum A δόξειέν ἐστι praebeat, hoc quoque notare satius visum est quam ἄν cum Westermanno substituere, quod etsi structurae optime convenit, emendandi tamen etiam alias vias ut δόξει εἶναι relinquit. — L. 13 μαγνήτιν HW, μαγνήτιν A. — L. 16 λοιμοξάντων H, λοιμοξάντων A, λοιμοξότων V, λοιμοσσόντων W idemque mox Δηλίων pro Ἀθηναίων, quod etsi ad historiam verissimum est, recipere tamen non magis sustinui quam c. 4. l. 5 Ἐρμαγόρα pro Ἐρμίπρω, quia non constat librorum potius quam ipsius scriptoris errorem esse. — L. 25 οὕτω διπλασιάσαι ταύτη H, τοῦτω διπλασιάσαι ταύτην AV, ταύτη διπλασιάσαι τοῦτον W justo violentius. — L. 26 ἐπάσαντο τὰ τοῦ AV, unde jam W recte τὰ sustulit; equidem tamen circumscribere sategi. — L. 27 πρώτος HW, πρώτον A. — L. 34. 35 ἡλλάξω . . ἐπεχειρεῖς W, ἡλλάξω . . ἐπεχειρεῖ AV; secundam personam commendat Gell. N. Att. III. 17, quamquam alios etiam tertia usos ostendit lambl. ad Nicom. Arithm. p. 148. Ἀργυρίων vero, quod Westerm. assentiente Roepero in ἀργυρέων mutari jussit, ipse Plato tuetur Legg. V. p. 742 D; nec ὀλιάδας, quo idem deinceps corruptum τηβιάδας emendat, magis placet quam quod ipse conjeci σικιάδας, quibus in aedificiis et Atheniensium prytaenes et Lacedaemoniorum convivia et conciones congregari solitos esse constat; cf. Paus. III. 12, 8, Ath. IV. 19, Phot. Lex. p. 520. — L. 46 καὶ φασιν H, καὶ φησιν AW; at ubinam hoc Platonem dicere putemus? — C. VI. l. 1 ἐνιαυτοῦς HW, ἐνιαυτὸν AV. — L. 4 ὀρηγετίδες εἰσι H, ὑπὲρ ἔτι δὲ ἐστίν A, ὑπερητίδες W in utraque editione. — L. 12 καθηγητήρα W, κατηγοτήρα A, καθηστητήρα V. — L. 20 οὗτος μὲν γὰρ H, αὐτὸς μὲν γὰρ A, αὐτὸς μὲν οὐκ V, οὗτος μὲν οὐκ W. — C. VII. l. 2 πολλαὶ H, πάλαι A. — L. 13 τοὺς δὲ H, τῶν δὲ A. — L. 19 ἐνθουσιῶντι H, ἐνθουσιῶντι A. — L. 32 ἐκκύπτειν H, ἐγκύπτειν A. — L. 33 δίκην H, κίην A. — L. 36 προσέχουσι H, προσέχουσι A. — C. IX. l. 10 γὰρ φασιν H, γὰρ φησιν A; at Epicurei intelliguntur. — L. 17. 18 ὅταν ἄλλο σῶμα ἢ H, ὅτ' ἄν ἄλλω σῶμα ἢ A. Sensus est: si corpus aliud sit, quod in illud se. corpus agat; quamquam αὐτὸ commodius in αὐτὰ vel in ἄλλο mutari non nego. — L. 30 καὶ τῷ τοῦς H, καὶ τὸ τοῦς A. — L. 32 τὸ ἐν circumscripsi ut glossema, quod τελικὸν τῶν ὄντων αἴτιον secundum Platonem τὸ ἐν esse docet; id vero nunc scriptori propositum non est, sed ut τὸν νοῦν id esse neget; ad quem si τοῦτον, ut par est, retuleris, ne structura quidem τὸ ἐν feret. — C. X. l. 2 τῷ ἐκείνην H, τὸ ἐκείνην A. Possis etiam ἐκείνους τήν, sed nihil cogit. — L. 4 συναθοῦντες H, ἠνωθοῦντες A, cui prioris vocabuli extrema litera adjecta illud effeci, quod Platonem per vim in Academicorum consortium referri significat. — L. 5 νέους sententia flagitante addidi, praesertim quum in ipso codice quatuor vel quinque

literarum lacuna hiet. — L. 7 φασίν H, φησίν A, quod etsi alibi etiam indefinite in hypophora usurpatur, nunc tamen inter medios plurales aegre toleratur. — L. 11 πρὸς τούτους δὲ φαμεν H, καὶ τούτους δὲ φασιν A; cf. ad c. 3; erroris constantia etiam mox l. 18 apparet. — L. 20 ἐξ ὧν H, ἐξ ᾧ A. — L. 23 γραμματεῖα H, γραμματία A. — L. 27 κακῶς H, κακοῦς A. — L. 28. 29 ψυχῆς ἀπο καθαρθείσης H, ψυχὴν ἀπὸ καθαρθείσης A, accusativo tamen a secunda manu in genitivo mutato. Ἄπο per anastrophe scripsi, ut anima quasi instrumentum sit; cf. ad Lucian. p. 191; possis tamen etiam genitivos absolutos statuere, ut praepositio cum verbo coalescat. — L. 30 διττὴν H, διττεῖ A. — L. 35 κακῶ H, κακῶν A. — L. 36 οὐκ ἀντιλαμβάνονται H, οὐ καταλαμβάνονται A, quocum reliqua structura non coit. — L. 39 οὐκ ἴσασι H, οὐκ ἴσα A. — L. 50 οὐδὲ H, οὔτε A. — L. 53 θεῶν H, θείων A; at γνῶσις nunc subjectum, non objectum requirit, θεῖα autem cognoscuntur, non cognoscunt. — L. 59 ὡς ἐγγράψαι H, ἀράψαι A; idemque mox ὄτ' ἄν . . ἄγει, quod etsi facilius in ὅταν . . ἄγη mutes, sensus tamen ὡς . . ἄγων suasit. — C. XI quae correxerim, notae produnt; nec c. XII plus quam l. 2 τούτου pro τούτων, l. 5 et 7 identidem οὐδὲ pro οὔτε scripsi; c. XIII autem l. 17 οἶον ἄσει in οἶά εἰσι mutari lenissimum duxi, quamquam etiam οἶά ἐστι vel οἶον ἀμέλει in promptu erat. — C. XIV. l. 2 πρὶν . . μάθωμεν H, πρὴν . . μάθωμεν A. — L. 11 πολυτρόποις H, πολυτρότοις A, unde fortasse vit qui πολυτρόποις exsculperet malit; illud tamen ipsarum tibiarum epitheton est apud Maneth. Apotelesm. II. 334, sonorumque varietati, quam foraminum multitudo efficit, recte convenit. Ipsi Platoni tibia est πολυχορδοτάτον ὄργανον Republ. III, p. 399 D. — L. 17 ποικίλον H, ποικίλων A. — C. XV. l. 5 εἰσὶ φύσεις H, ἐστὶν φάσεις A. — L. 7 τὸν κόσμον H, τὴν κόμην A. — L. 9 εἰσι H, ἐστι A, quod posterius c. 20 ter ipsa manus secunda in pluralem mutavit. — L. 11 οὔτως H, οὐ A. — L. 14 ἐκδίδωσι A; malletm ἐνδίδωσιν. — L. 31 ἄλλας H, ἀλλὰ A. — L. 32 σωφρονούσαις H, σωφρονούσας A. — L. 35 ἐρωτωμένων A; immo ἐρωτῶντων; id ipsum tamen utrum anteponerem vel substituerem, ambigebam. — L. 41 τῶ H, τὸ A. — L. 47 ἡμᾶς H, ἡμᾶς A. — L. 50 οὔτως H, οὐ A. — L. 52 κορυβαντιῶντες H, non κορυβαντῶντες: cf. Symp. c. 32 et Jahn Archiv T. X. p. 220. — C. XVI. l. 6 ἐνθεῖσα H, ἐνοῦσα A; at cf. c. 22. — L. 15 λόγον H, λόγα A; junge τὸν λόγον scil. τῶν ἀνευ ὧν οὐ, conditionis sine qua non. — L. 30 πάντη H, παντι A. — L. 38 τότε H, τῶτε A. — C. XVII. l. 3 τῶ H, τὸ A. — L. 33 τῶδ' ἀγαθὸν A, margini adscripto θεὸς τοῦτο: Lugdunense tamen exemplar τὸ δ' ἀγαθὸν habet, ipsiusque codicis interpunctio post προσβληθὲν sententia clausa ἀγαθὸν sequentibus adjungit; vide igitur, ne altius ulcus lateat. — L. 35 ἐξ H, ἐπεὶ A. — L. 37 ὄλικῶ H, ἠλικῶ A. — L. 41 τῶ δὲ τελικῶ H, τὸ δὲ τελικὸν A, quod ne consulto scriptum censeas, quia unum bonum τελικὸν sit, antea quoque bis τὸ pro τῶ ipsis dati-

vis librarius praemisit. — C. XVII. l. 7 *Κρίτωνος* H, *κρείττωνος* A; idemque *μοχ ποιούτο* pro *ποιούτο*. — C. XIX. l. 16 *δείξεως* Lugdunense *apographum* obtulit, *δόξεως* Monacense; mihi *probationis* vis potior visa est. — C. XX. l. 5 *διαλεγόμενον* H, *διαλεγόμενα* A; turbatum locum etiam paulo ante omissum *ἢ* ostendit, moxque iterum *διαλεγόμενα* adeoque *μαθὴν* pro *μαθόντων* scriptum, cujus medela dubia esse non poterat. — C. XXI. l. 7 *ἕκαστα* H, *ἔνεκα* A, quod *περὶ* omisso *ferri* posset; hoc ipsum tamen aliud in illo latere arguit. — L. 18 *κατὰ τινος* H, *κατάνος* A; verum exstat c. 22 extr. — L. 23 *διάλογος* H, *διάλος* A. — L. 25 *τὸ ὅτιον* H, *τούτου* A. — L. 30 *οὐδὲ* H, *οὔτε* A. — L. 41 *καὶ* circumscribendum fuisse certum est; sequitur enim tertium disjunctionis membrum, quod etsi non qualitativum, tamen quantitativum utriusque inscriptionis discrimen significat. — C. XXII. l. 22 *ἐπιθεὶς τοῦτο* H, *ἀντὶ τοῦ τὸ* A sensu nullo. — L. 30 *κινουμένου* H, malle *αἰρουμένου*. — L. 31 *Πλάτων* H, *Πλάτωνος* A. — L. 49 *οὐδ' ἐκ τοῦ* H, *οὐδὲ τοῦ* A. — L. 50 *οὐδὲ* H, *οὔτε* A. — L. 54 *τῷ* H, *τοῦ* A. — C. XXIII. l. 18 *Ἀλκιβιάδου* H, *Ἀλκιβιάδῃ* A. — C. XXIV. l. 3 *δεῖν* H, *δεῖ* A. — L. 8 *εἰ δεῖ* H, *εἰ δὲ* A. — C. XXV. l. 7 *ἂν εἶχεν* H, *ὄν εἶχεν* A. — C. XXVI. l. 3 *κοινῶς* H, *κοινοῦς* A. — L. 4 *Ἐρυσίαν* H, *Εὐρυσίαν* A. — L. 5 *ἀναφέρονσιν* H, *ἀνωφέρουσιν* A. — C. XXVII. l. 30 *βουλομένους* H, *βουλομένων* A. — L. 32 *τῷ* H, *τῶν* A. — L. 37 *τίς* H, *τῆς* A. — L. 45 *οὔτως* H, *οὐ* A. — L. 47 *ἀηδὲς* H, *ἀειδὲς* A. — L. 53 *διὰ γεωμετρικῆς* H, *διαμετρικῆς* A. — L. 56 *τηρῶν* in margine supplet A; verius fortasse *ζητῶν* scripsisset. — L. 57 *τῷ δὲ προσθετικῷ* H, *τῶν δὲ καὶ θετικῶν* A. — L. 61 *δὴ* H, *δ' ἢ* A. — C. XXVIII. l. 5 *συγγράφειν* H, *συγγραφῆν* A. — L. 8 *δεῖ θηρᾶν* H, *δ' ἢ θηρᾶν* A. — L. 11 *σκοποῦς τῶν* H, *σκοποῦς τῆν* A. — L. 12 *θειότατος* H, *θεότητος* A.

Scholia post novissimos editores ita recognovi, ut et lectionem interpolationemque, ubi opus esse videretur, emendarem, et sedulo curarem, ne quid eorum desideraretur, quae quatuor illi viri, qui ipsi Platonicos libros oculis inspexerunt, Siebenkeesius in *Anecdotis graecis*, Norimb. 1798, Ruhnkenius in *Scholiis in Platonem*, Lugd. B. 1800, Gaisfordus in *Catalogo sive Notitia Mstorum Clarkianorum*, Oxon. 1812. 4. p. 70 sqq., Bekkerus ad calcem *Commentariorum criticorum*, Berl. 1823. 8. p. 311 sqq. exhibuerunt, iis tantum exceptis, quae vel ad *Timaeum* Locrum pertinent, vel ad ipsius *Platonis Timaeum* ex ampliore commentario excerpta a *Scholiis* natura et genere aliena sunt. Sunt utique inter *Ruhnkeniana*, quae variarum lectionum potius quam *Scholorum* speciem praeferunt; ideoque nec a *Turicensibus* repetita, nec a *Stallbaumio* omnia recepta sunt; mihi tamen haec quoque cum ipsis quae apud *Ruhnkenium* habent *lemmatis* reducenda visa sunt, ut hujus certe libro in posterum carere philologi possent; eademque cura *Siebenkeesium* usurpavi, cujus etsi pleraque *Scholia* inter *Ruhnkeniana* quoque exstant, sunt tamen, quae reliquorum omnium oculos ad hunc usque diem fugerint; hujus igitur copias litera S, *Ruhnke-*

nianas R, Oxonienses ex ipsa Gaisfordi Notitia suppletas O notavi; pauca tantum Parisiensia, quibus Stallbaumius nuper editionem suam locupletavit, diligentissimo homini surripere religioni duxi. Atque haec quidem de universis; singuli loci, quibus medelam deberi existimavi, hi sunt: Euthyphr. p. 2 A *σὺν αὐτοῖς* pro *αὐτοῖς* cum Poll. VIII. 90; moxque p. 4 C *ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν* pro *ἀντιστροφῶν καὶ ὑπηρετῶν* cum Ruhnkenio ex Timaei lexico, etsi mature corruptam esse glossam etiam Suidas T. III. p. 72 docet. — Apol. 23 E in Metagenis fragmento *ἀγορᾶς ἄγαλμα* pro *ἄγαλμ' ἀγορᾶς* transponi cum Bergkio et Meinekio metrum jussit. — Phaed. p. 61 D *πρὸς τὸν Λύσιον δὲ τοῦτον Πλάτων ποιεῖται τὸν διάλογον* ignorat Siebenkeesius et aperte inepta sunt; itaque circumscripti. — Theaet. p. 153 C *Συνοραίους γὰρ ἐλόντες* pro *ἐλθόντας* scribi historia jussit; cf. Her. I. 150; Paus. VII. 5. Ibid. 162 B *φροισμαζόμενοι* non *παροισμαζόμενοι* sed *προοισμαζόμενοι* requirere manifestum est. — Soph. p. 216 A *Οἰνωτρίδες* in *Οἰνωτρίδες* mutari necesse erat, nec p. 252 C *audacius egisse videor τοῦτον τὸν* pro *τοῦτον καὶ* reponendo; cf. ad Lucian. p. 319. — Parmen. p. 127 A *καὶ* inter *ἀγένειος* et *ἀνῆρ* inserere non dubitavi; reliqua, quae apud Suidam quoque corrupta exstant, cum Bernhardyo intacta relinqui; quamquam in *Ἰσθμια* annorum numerum latere certum est. — Symp. p. 190 D veterem meam conjecturam *τὸν ἔτερον* pro *τὸ νεῦρον* eo fidentius recepi, quod eandem Bekkerus suasit. — Phaedr. p. 230 E Clarkianum et 248 C Siebenkeesianum exemplum ex Hermia Astii p. 76 et 148 correxī, nisi quod in priore *συνηθῶν* in *συνηθειῶν* potius quam in *συνουσιῶν* mutandum censui; in aliis autem duobus Siebenkeesianis ad p. 267 A et B *διλήμματος* pro *λήμματος* et *ἡδονῆν* pro *ἀκοῆν* meo periculo rescripsi. — Alc. p. 105 B *λογικοῦ* Bekkerus, *λογισμοῦ* Ruhnkenius exhibuit; at *διαλογικοῦ* fuisse Olympiodori exemplum p. 58 docet. Ibid. 118 E *μαμμιῶν* Ruhnkenius, *μαμμῶν* Siebenkeesius; hoc probat etiam Dindorfius in Thesuro T. V. p. 558. — Lach. p. 187 B Euripidis versui *τῶ* cum ipso poeta reddidi. — Lys. p. 206 E in obscurissimo fabulae titulo *Λιμνοπέδαις* servari quam *Λιμνοπέδα* substitui tutius existimavi; cf. Meinek. Hist. com. p. 231. — Euthyd. p. 292 E *ἀλλ' ἢ* pro *ἀλλ' ἢ* reponi ipse Aristophanes Ran. 439 jussit. — Gorg. p. 450 E *διωρθώσασθαι* per manus editorum traditum quanto citius correxī; p. 463 A vero Clarkianam lectionem *ἡδονῆς*, quam Turicenses in *δεινῆς* mutarunt, ita revocavi, ut lacunae signum antepone-rem, in qua ipsa tamen *δυναμένης* potius quam *δεινῆς* excidisse arbitror. Ibid. 473 E haud scio an *ν'* id est *πεντήκοντα* pro *εἰς* restitui oportuerit; fidentius tamen p. 494 E *κιναιδία ἢ πορνικῆ* pro *κιναιδα ἢ πόρνη καὶ ἢ* cum Millero apud Dindorfium l. c. T. IV. p. 1559 recepi, contraque p. 523 E pro *ὄστρώδους*, quod ex praepostera Beckii conjectura Turicenses receperunt, *ὄστρώδους* revocavi, quo passim Platonicum humanum corpus significant; cf. Boissonad. ad Marini V. Procli p. 67. — Menex. p. 235 E verba manifesto transposita cum Bergkio Com. Att. reliqu. p. 238 ita in ordinem restitui, ut pro *Κρατίνος δὲ*

Ὀμφάλῃ τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρων Εὐπολις Φίλοις scriberem Κρατῖνος δὲ τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρωσι, Ὀμφάλῃν Εὐπολις Φίλοις: reliquam ejus emendationem, qua *Δισχίτης ἐν διαλόγῳ Ἀσπασία καὶ Καλλίας ὁμοίως Πεδηταῖς* scribi jussit, etsi re ipsa verissimam mihi que ipsi in disp. de Aeschinis Socr. reliqu. p. 16 merito probatam, tamen, quia ipsius grammatici error esse potest, nunc commemorare quam ad verba mutanda conferre malui. — Rep. I. p. 337 A ὄν ante *ἐμψυχόν ὄντα* inserto hiantem structuram sarsi; II. p. 382 D *ἔστιν pro ἔστιν* scripsi, ut IV. p. 431 A; IV. p. 443 D *προλαμβάνονμενον* pro *προλαμβάνόμενον* cum Stallbaumio, V. p. 449 A *ἐς αὐτὸν* pro *ἐς ταῦτόν* cum ipso Thucydide revocavi, nec p. 475 extr. *βαλὼν με* pro *βαλὼν τε* toleravi, quod Athenaei X. 76 testimonio firmatum apud Bekkerum typhetarum tantum errore permutatum esse videtur. Ibid. VI. p. 493 D codicis lectiones *αὐτοῦ* pro *αὐτοῦ μόνου* et *κατ' αὐτοῦ* pro *καθ' αὐτοῦ* restitui; X. p. 599 D vero leni mutatione *υδ'* pro *υθ'* scribendo Lyncurgi tempora ad eam certe computationem redegi, qua illum a multis veterum ad primam (Coroebi) Olympiadem depressum esse constat; cf. Staatsalt. §. 23. not. 19. — Tim. p. 24 E s. v. *Ἀτλαντικὸν* scripsi *ὄν* pro *ὃ διὰ τὸ ὄψος*, quod ut apud Ruhnkenium, qui *ἐπ'* ante *αὐτοῦ* omisit, excusationem habuerit, post Bekkerum ferri omnino non debebat; mox autem s. v. *ἡ δὲ νήσος* restitui *ἐν τοῖς αὐτῶν* pro *αὐτῶν*, quod ne Bekkero quidem necessarium visum erat. — Crit. p. 116 C Eupolidis versum inserto cum Porsono τὸ numeris suis reddidi. — Min. p. 321 A *Μινωτάτωρα* et *Μινωάταυρον* pro *Μινωτάτωρα* et *Μινώταυρον* scribi usus flagitabat. — Leg. I. p. 630 E ἡ τὸ τῶν *ἑρῶν ἀνδρῶν σύστημα* utpote manifestum clerici additamentum circumscripsi; item p. 633 A cum Bekkero *ἡμεῖς δὲ γ' ἐσμέν* pro *ἡμεῖς δ' ἐνεσμεν* ex Plut. V. Lyncurg. c. 23 ascivi, moxque *πρὸς τι πῶς* pro *πῶς* eodem exemplo posui, quo Buttmano duce Parmen. p. 163 A emendavi; meo autem periculo III. p. 681 A *αἰμασιαὶ τοῖχοι* pro *τροχοὶ* scripsi, neque aut VII. p. 796 A *Βιθυνίδος Μελίας* pro *Βιθυνίδος ἡ Πελίας* cum Baitero secundum Wellauer. ad Apollon. Argonaut. II. 4 reponere aut VIII. p. 828 D *Σκίρος* in *Σκίρα* mutare dubitavi; postremo X. p. 849 D flagitante sententia *ὄν* ante *πάνν* cum asteriscis inserui. — Epist. VII. p. 345 D *ὄλα* pro *ὄλα συνλάκων* scribere Stallbaumius occupavit; ibidem vero *ἀνῆι* in *ἀνίει* mutari ipsa res jussit. — Praeterea ad Menon. extr. versus Homeri, nulla lectionis proprietate conspicuus, repeti nolui; aegrius desidero ad Cratyl. p. 384 A post *Πολιτεία* verba *καὶ Κρατύλῳ* sinistro casu exclusa, quibus cur carere non possimus, vide in Paroemiogr. Gotting. T. I. p. XV. — Alcyonis scholia ad Jacobitzii exemplar expressa sunt; *μόνον* tantum pro *μόνων*, quod ille nescio cur retinuit, ex Hemsterhusii monito fidenter substitui.

Timaei glossarium postquam Ruhnkenius ex unici codicis Parisini apographo Capperoneriano iteratis curis edidit, ipso codice denuo explorato primum F. J. Bastius in Epistola critica a. 1808 ad Boissonadium data ejusque Appendice Lips. 1809 publicata aliquot locis egregie

emendavit, deinde Turicenses ita ab integro recensuerunt, ut in hac quoque operis parte exiguum successoribus spicilegium relinquerent. Illud tantum, ne in ipsam illorum messem falcem immitterem, mihi faciendum erat, ut glossis, quas illi cum aliorum grammaticorum excerptis alphabetico qui dicitur ordine conjunxerunt, equidem ad primitivum ordinem revocatis, qualemcumque Timaeus libellum posteris destinasset, his solum et simplicem traderem; de singulis quae mentione digna videantur haec fere habeo: S. ἀκινάκης scripsi ἡμλομον pro ἡμλοτομον cum Dindorf. Thesaur. T. IV. p. 173. — S. ἀμεταστρεπτι restitui ὑποστρέφει pro ὑποστρέφειν, cujus infinitivi melior ratio quam verbi finiti vix apparet. — S. ἀμφιδαλεις scripsi ἀμφοτέρα pro ἀμφοτεροι cum Bastio Append. p. 15. — S. ἀνατεινας meo periculo dedi θείων pro θεῶν. — S. ἀποδιοπομπεῖσθαι scripsi χρωμένους pro χρώμενος: poteram etiam χρώμενον, at accusativum structura postulabat. — S. ἀποτεθρουωμένοι non τεθρῶν sed θρῶν legendum esse, quod dudum editores intellexerunt, circumscripta prima syllaba palam feci. — S. βλάξ ecquis ante me ἡμαρτηκῶς pro ἀμαρτηκῶς scribendum esse viderit, ignoro; necessitatem neminem negaturum esse spero. — Γεννηται pro γεννηται scripsi cum Dindorf. l. I. T. II. p. 573; adde Schol. Axioch. p. 371 D. — Δημος revocavi pro δημότης, quod ex Toupii conjectura recipere Turicenses non debebant; cf. Steph. Byz. p. 228. — S. δίκη ὅτε pro ὅτε grammaticorum praeceptis concessi. — S. ἐξαμβλοῦν cancellis notavi διεφθορός, non quo protinus insititium judicarem, sed ut aliquo modo corruptam vocem notarem. — S. ἐπιβολή quae a secunda manu addita Turicenses annotarunt subjicere cum cancellis non dubitavi; idemque Ἐπιβάδαι quamvis corruptum retinui, ut inferius Σκωρῖται, ne ipsa antiquae corruptelae memoria periret. — S. ἐγγυον quoque τό, cui Tur. cum Schleusnero τὸν substituerunt, non minus a grammatico quam a librario scribi potuisse putavi. — Εἰθῶναι pro εἰθῶναι accentus leges flagitabant. — S. ἦπου extrema μόνον οὐχί et αὐτίκα μάλα, quae Bastius p. 21 ab alia manu adjecta testatur, circumscripti. — S. Θῶπες idem κολάκευσιν potius quam κολακεία in codicis compendio latere docuit. — S. Ιερομνήμονες inepte legi Πόλον Turicenses intellexerunt; eosdem tamen ut non Πυλαίαν sed Πύλας substituere debuisse arbitrer, Aeschiuis locus facit, quem grammatico ante oculos fuisse suspicor, adv. Ctesiph. §. 184: τέλος δὲ ψηφίζονται ἦκειν τοὺς Ιερομνήμονας πρὸ τῆς ἐπισόδης Πυλαίας ἐν βητῶ χροῦν εἰς Πύλας ἔχοντας δόγμα κ. τ. λ. — S. καταδοκεῖν vulgo χωρήσῃ legebatur; equidem leni mutatione futurum substitui. — S. κνάφος quod Tur. abjecerunt ὃν ego cum cancellis retinui; ibidemque cum codice et Bastio ἐκτείνουσι scripsi pro κτείνουσι, quod τοῖς βασανιζομένοις minus convenit; supplicii genus, quod grammatici ex Herodoto didicerunt, ad quaestionem per tormenta non pertinet. — S. λήξεις non περὶ sed πῆρι scribi ipsa Platoniarum Legum VIII. p. 846 B comparatio jussit. — S. μανὸν quae non Timaeus tantum sed Photius quoque Suidasque adjecerunt καὶ ὁ μαινόμενος . . . φρεσὶν ad hanc glossam

pertinere vix mihi persuadeo, sed in communi horum omnium fonte ad aliam potius vocem ut *μανικός* adscripta fuisse suspicor; eamque suspicionem cancellis additis declaravi. — *Νῶ* scripsi ut ipsi Tur. Phaedr. p. 250 A, ut mireris hos nunc Ruhnkenianum *νῶ* in *νῶ* nuntare maluisse. — S. *ξενάγοι* quod Ruhnkenius edidit *ὄδοι* Tur. in *ὄδοῦ* mutarunt; ego in *ὄδον*, ut Her. IX. 15: *οὔτοι δὲ αὐτῶ τὴν ὄδον ἤγεοντο ἐς Σφενδαλέας*. — S. *ὁμοσε* lenissimum duxi *ἀπό* pro *ὑπό* τῶν *ἐναντίων* scribere, ut sit *a diversis partibus*; altius si vulnus latet, non equidem τῶ *ἐναντίω* cum Turic. et Bastio, sed *ἐπὶ* τῶν *ἐναντίως* *εἰς* *μαγνὴν φερομένων* scribam. Eodem exemplo Tur. mox s. *ὀρέξει* ediderunt *ὑποτεῖναι* pro *ἀποτεῖναι*: ego tamen cod. lectionem servavi, quia haud scio an etiam rectius *προτεῖναι* scribatur. — S. *ὄττα* Tur. καὶ abjecerunt; equidem revocavi cum cancellis, quia haud scio an in *ἤ* potius mutandum sit. — S. *οὐκ ἄλλως* Tur. *πανεῖται* pro *προνοεῖ*, quia apud Platonem est *πεπῶνηται*; probabiliter, sed non ut ita grammaticum scripsisse certum sit. Contra s. *ποτινῶμενος* Bastio *ἐπικαλούμενος* pro *ἐπικαλεῖτο* corrigenti libenter obtemperavi; eodemque auctore s. *πυρῶν* part. *ἤ* cancellis notavi. — *Στρατεία* et *στρατία* prae-euntibus Turicibus locum inter se mutare jussi; mox autem *δέ*, quod a codice abest, cum asteriscis retinere quam illorum exemplo ita abjicere malui, ut simul etiam *λέγεται* damnarem. — *Τῆθη* retinui cum Bekk. Anecd. p. 193; Tur. *τηθη*, ut Republ. V. p. 461 D editur. — S. *χραίνειν* Tur. *δὲ* omiserunt; ego circumscripsi.

De Onomastico et Indice Scriptorum unum moneo, dialogos secundum Stephani, appendicem secundum hujus editionis paginas citari; reliquam autem praefationem eo conferam, ut quae aut mihi aut typographetae in superioribus voluminibus imprudenti excidisse ad hunc usque diem animadverti, annotem eorundemque praefationes, sicubi opus est, aut corrigam aut suppleam. Apol. p. 23 C *εἶτ'* pro *εἶτα* praeposere irrepsit; ipsam tamen Fischeri emendationem insigniter firmat locus geminus Republ. VII. p. 539 B: *καὶ μιμούμενοι τοὺς ἐξελέγγοντας αὐτοὶ ἄλλους ἐλέγχουσι*. — Phaed. p. 59 fortasse praestabat *προτέρῃ* scribi, ut Min. p. 319 E. — P. 67 D pro *ὥσπερ ἐκ δεσμῶν* verissime Oxon. *ὥσπερ δεσμῶν* exhibet; praepositionem ex sequentibus repeti posse docet Tim. p. 79 A: *φεῖν ὥσπερ αὐλῶνος διὰ τοῦ σώματος*. — P. 76 B leg. *μὲν τᾶν* pro *μὲν τᾶν*. — P. 82 D Turicensem lectionem *σῶμά τι* memorare oblitus sum; unde tamen quod ad vulg. *σώματα* redii, excusatione vix egere arbitror. Major audacia p. 83 E emendationis *φαίνονται* pro *φασίν*: eodem tamen exemplo Amat. p. 137 C *φαίνεται* Oxon. praebuit, ubi VBST *φημι* retinuerunt. — P. 91 B *ἢ δὲ διάνοια* 0 cum ceteris optimis; unde vide ne scribendum sit *ἢ δὲ δὴ ἄγνοια*. — P. 95 B *λέγεσθαι* ut glossema etiam nunc repudio; *ἔσεσθαι* autem fortasse commendabit Euthyd. p. 283 A: *τῶ δὲ μετὰ τοῦτο ἐσομένη πάνν σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν*. — P. 104 A *οὐπερ* cum BT nuper etiam Stallb. ascivit; ego vero haud scio an *ὄπερ* praeter libros etiam Reipubl. locus excuset VII. p. 527 B: *ἀλλ' οὐ τοῦ ποτέ τι γι-*

γνωμένον; eademque causa est p. 111 B librorum lectionis φρονήσει pro ὄσφρησει, quam acute nuper defendit Schmidtus in Philol. T. V. p. 719 sqq. Ibid. leg. οἰκητὰς pro οἰκητας. — Theaet. p. 146 D disjunctim scribi malim πῶς; τί τοῦτο λέγεις; itemque Soph. p. 261 E et Polit. p. 297 C; cf. ad Hipp. maj. 297 E, ubi pro Tim. c. 5 extr. legendum est Tim. c. 3 etc. — P. 164 A non repugnabo si quis ὄρφ quam ὄρωγ maluerit, quemadmodum ad Charm. p. 173 B eandem optionem reliqui; cf. Schneider. ad Rempubl. I. p. 367, qui tamen ipse nunc Leg. p. 774 D ὄρφη retinuit. — Soph. p. 236 B ἀκολουθίαν tuebitur etiam Philo Opif. mundi I. 7: τάξις δὲ ἀκολουθία καὶ εἰρμὸς ἐστὶ προηγουμένων τινῶν καὶ ἐπομένων. — P. 238 E et 243 B praestabit fortasse συνίεις, quod etiam Rep. I. p. 347 A primam Par. manum scripsisse nunc inventum est; adde Schneidewin. ad Soph. Oed. Tyrann. v. 628. — P. 258 C quae Boeckhium secuti editores certalim inseruerunt μὴ μέγα et μὴ καλόν, quamquam excidere per homoeoteleuton facillime poterunt, tamen haud scio an intelligi potius Plato voluerit, ut Phaed. p. 98 A ἂ ποιεῖ post ποιεῖν. Politic. p. 276 A μικτοῖς καὶ κερασφόροις post ἀμίκτοις τε καὶ ἀκέραιοις etc. — Politic. p. 273 D πόντον pro τόπον probabiliter commendat Alb. Jahnius in Zeitschr. f. d. Alt. 1842, p. 548. — P. 287 C οὔκουν pro οὔκουν χρηθραῖν scite nuper emendavit Hier. Müllerus iuterpr. german. T. III. p. 719. — Phileb. p. 31 E et 34 D leg. δίψος pro δίψος. — P. 46 librorum lectionem λύπας ἡδοναῖς ξυγκερασθείσας feliciter defendit Hoffmannus in Jahn. Archiv 1846, T. XII. p. 388; neque adeo cum ipso necessarium arbitror πρὸς τὰς in πρὸς τὰ mutari, quia τοῖς ἐντὸς potius τὰ ἔξω respondent et ad τὰς facile ἡδοναῖς suppletur. — Conv. p. 172 A περιμένεις Stallbaumius nunc quoque in tertia dialogi editione ita tuetur, ut et libros omnes praeter unum Flor. praesens exhibere ejusdemque alterum exemplum Lys. p. 203 exstare arguat; at si Gaisfordium sequimur, Oxoniensis a Stephani futuro non discrepat, neque ullum praesentis cum οὐ pro imperativo positi exemplum certum aut ego novi aut Frankius de partic. negant. p. 24 novisse videtur; οὐ παραβάλλεις enim in Ly-side vel οὐ λέγεις Aristoph. Av. 1212 reprehensionem potius continent, cui nunc locus non est. Idem quod p. 210 C καὶ ellipticum a Platonis sermone abhorrere, p. 211 C ἂν post ἕως male omissum esse criminatur, nescio quomodo oblitus est eorum, quae ipse ad Phaedonis p. 62 C et 71 B annotavit; neque p. 218 D ἕαντοῦ intelligo cur minus liceat pro adverbio usurpari quam pro adjectivo Reip. p. 433 E et p. 463 B: οὔκουν τὸν μὲν οἰκείον ὡς ἑαυτοῦ νομιζει τε καὶ λέγει, τὸν δ' ἀλλόττριον ὡς οὐχ ἑαυτοῦ; immo εἰσθῆναι τινὶ quis graece dixerit, doceri velim; nam Apol. p. 40 A μοι pendet ab ἐναντιουμένη. — Phaedrum eodem fere quo ego tempore Londini recensuit Carolus Badham eidemque de Theaeteti, Philebi, Reipublicae, Legum locis doctas hario-lationes praemisit, quarum nullam sperni, aliquas etiam recipi posthac licebit; in ipso Phaedro hae nos maxime adverterunt: p. 234 C τῷ γ' οὔτω pro τῷ λόγῳ, p. 246 C λελογίσμεθα pro λελογισμένον, p. 248

B δὴ ἐστὸν pro οὐ ἐστίν, p. 263 C ἐγχαρῆσαι pro συγχαρῆσαι, p. 267 C σπέσματα λόγων pro μετὰ λόγων. — Alcib. I. p. 119 A et 124 B nominativum κοινή βουλή tuebitur etiam Theocr. Idyll. VII. 35: ξυνὰ μὲν ὁδοῖς, ξυνὰ δὲ καὶ αἰώσ. — Alcib. II. p. 144 A εἰ ... οἰηθείης ἂν dubito num defendi possit exemplis quale est Leg. X. p. 905 C: εἰ δ' ἐπιδείης ἐτι λόγον τινὸς ἂν εἴης, ubi ἂν peculiarem vim retinet: *si fieri possit ut egeas*; certius vero p. 148 A eliminandum est cum Stallb. τι inter εἰ et οὐν. — Charm. p. 165 C scr. ὀφέλειαν pro ὀφελείαν, quemadmodum etiam Lys. p. 214 E et in *δυσμαθείαν* Men. p. 88 A peccatum est. — Lach. p. 191 C ἄρτι pro αἴτιον jam Astius conjecit. — Ibid. p. 197 A post Σώκρατες punctum pro commate positum est. — Ibid. p. 201 A ἐκφορὸς λόγος et olim et nuper (Verh. d. Erlang. Philol. Vers. p. 73) Döderlinus ita tueri conatus est, ut sermonem intelligeret, *qui ad finem perduceret vel quaestionem satis explicaret*, ut Phaed. p. 66 B ἀτραπὸς τις μετὰ τοῦ λόγον ἐκφέρειν dicitur; at si Socrates de fine inveniendo desperaret, quo tandem consilio magistrum quaereret? — Euthyd. p. 273 E σφῶν pro σφῶν ex Turicensi in nostram quoque editionem perperam transiisse opportune monuit Baiterus in novissima hujus dialogi editione, unde libenter etiam p. 283 E μαθῶν ἐμοῦ pro μαθῶν μου et p. 291 E ἂν φαίης pro φαίης recipiorem; eundem vero virum humanissimum qualiacunque mea vel dissentientis conamina multo aequiore animo quam Stallbanmium excepisse impense laetor. — Protag. p. 321 A Badham l. c. p. IX probabiliter conjecit ὑποδείων pro ὑπο ποδειῶν. — Gorg. p. 461 B cum καθερέξης conf. συνέρξας Tim. p. 34 C; cumque ὁ σὸς λόγος in dialogi fine Leg. VI. p. 772 E: ὡς φησι Κλεινίας. — Men. p. 92 C satius erat retinuisse οὐ εἶσι cum Schneidero ad Rempubl. VI init. — Ion. p. 534 D παλῶνα: mallem παιῶνα. — Republicae libros priores quinque indefessa Schneiderei diligentia in progr. Vratislav. 1852 Parisinarum lectionum mantissa a Dübnero sibi suppeditata donavit eademque inseruit majoris suae editionis supplemento, ejus initium prodiit in Klotzii Archiv T. XVIII. p. 485—520, unde discimus p. 352 D non ὡς γέ μοι sed ὡς ἐμοὶ suppraser. γ, p. 388 B non κυλινδούμενον sed κυλινδόμενον, p. 414 B non οὖς νῦν δὴ sed οὖς δὴ νῦν optimum codicem exhibere, eundemque identidem ὀφελείαν pro ὀφελείᾳ tueri, quod etiam Oxon. passim habet; pleraque tamen aut Turicensem scripturam firmant aut ad elisiones reliquamque orthographiam pertinent, in qua vel praestantissimorum librorum anceps auctoritas est; nos igitur his missis ad ea redimus, quae ad ipsam nostram editionem annotanda videntur. Sic p. 330 E post αὐτὰ non puncto sed colo interpungi velim; gravius tamen in hoc genere peccatum est p. 337 E, ubi typhotheta comma, quod post εἴη poni volebam, anteposuit eoque facto structurae rationem a Schneidero scitissime illustratam obscuravit. Instituitur enim quasi antecesserit ὃς πρῶτον μὲν μὴ εἰδείη, prorsus ut Soph. Oed. Col. 577: δῶρον οὐ σπονδαῖον εἰς ὄψιν, τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφή καλή, vel Theocr. XV. 104: βάρδισται μακάρων, Ὄρα φίλοι, ἀλλὰ ποθεῖναι

ἔρχονται, immo ipse noster p. 357 B ὄσαι ἀβλαβεῖς καὶ μηδὲν διὰ ταύτας γίγνεται: quae constructio certe legitima est, quamquam sententiam fateor mihi identidem recogitanti εἰ καὶ magis commendare. Fidentiam tamen nunc ipso Parisino duce p. 361 C ἦτω pro ἴτω reponi jubeo, nec hoc solo loco, sed etiam aliis duobus Leg. VIII. p. 837 E et XII. p. 951 E, quorum altero quum dudum Schneiderus vel optimos codices formam illam exhibere annotaverit, eundem ne nunc quidem ad eam recipiendam descendisse miror. — P. 400 B haud scio an ὄν pro καὶ ante ὡς ἐγῶμαι itemque p. 405 B ἦ pro ἦ ante δοκεῖν praestet; nec repugnabo si quis p. 415 C ὁ σιδηροῦς φύλαξ ἦ ὁ χαλκοῦς pro ὁ σίδηρος ἦ ὁ χαλκός ex Parisino revocari jusserit; quod autem ex eodem primus p. 416 C recepi παρασκευάσασθαι pro παρεσκευάσθαι, quamvis invitis grammaticis altero dativi c. inf. post δεῖν exemplo tueor ex Append. Flor. pone Stobaeum Gaisford. p. 45: ἐπειδὴ δεῖ αὐτῷ ἐξ ὧν μανθάνει κερδαίνειν. — P. 559 B Badham l. c. p. X legi vult ἦ τε παῦσαι ζῶντος ἀδυνάτη, negationem mecum, quod juvat, necessariam existimans; reliqua tamen emendatio minus successit quam qua p. 560 C emaculavit quantocius recipienda οὗ τε πρέσβεις πρεσβυτέρων λόγος δι' ὧτων εἰσδέχονται pro ἰδιωτῶν. — Leg. p. 663 E idem probabiliter conjecit πράττειν pro πάντα τὰ δίκαια, p. 722 C autem in eandem mecum emendationem ἀρχὴν pro μάχην incidit; quo consensu laeto liceat ipsi huic operosae curae fini eum cumulum imponere, ut etiam p. 708 D pro καθ' ἕνα potius καθέντα et p. 878 B pro τραυμάτων ἐνεστῶτων fortasse τραυμάτων ἢ πηρώσεων legendum esse suspicer; cf. p. 874 E.

Scr. Gottingae d. III. Mart. MDCCCLIII.

C. Fr. Hermann.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

A.

Δίων Διονυσίω εὖ πράττειν.

St.
III.p

309

Διατρίψας ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον καὶ διοικῶν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν πεπιστευμένος πάντων μάλιστα, τὰς ἀφελείας ὑμῶν λαμβανόντων, τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς οὔσας ὑπέμενον· ἦδειν γάρ, ὅτι τῶν ἀμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ συνεθέλοντος ὑμῖν δόξει πεπραῆχθαι· πάντες γὰρ οἱ συμπολιτευόμενοι μεθ' ὑμῶν ὑπάρχουσί μοι μάρτυρες, ὧν ἐγὼ πολλοὶς συνηγωνισάμην, ἀπολύσας αὐτοὺς οὐ μικρᾶς ζημίας. αὐτοκράτωρ δὲ πολλάκις τὴν ὑμετέραν πόλιν διαφυλάξας ἀπεπέμφθη ἀτιμότερον ἢ πτωχὸν ὑμῶν ἀποστελλόντων προσήκει καὶ κελευόντων ἐκπλεῦσαι, τοσοῦτον παρ' ὑμῖν διατρίψαντα χρόνον. ἐγὼ οὖν περὶ ἑμαυτοῦ βουλευσομαι τὸν λοιπὸν τρόπον ἀπανθρωπότερον, σὺ δὲ τοιοῦτος ὧν τύραννος οἰκήσεις μόνος. τὸ δὲ χρυσίον τὸ λαμπρόν, ὅπερ ἔδωκας εἰς ἀποστολήν, ἄγει σοι Βακχεῖος ὁ τὴν ἐπιστολήν φέρων· οὔτε γὰρ ἐφόδιον ἐκεῖνό γ' ἦν ἱκανὸν οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον ξυμφέρον, ἀδοξίαν δὲ πλείστην μὲν τῷ διδόντι σοὶ παρασκευάζον, οὐ πολλῶν δὲ ἐλάττω κάμολ λαμβάνοντι. διόπερ οὐ λαμβάνω· σοὶ δ' οὐδὲν διαφέρει δῆλον ὅτι καὶ λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον ὥστε κομισάμενος ἄλλον τινὰ τῶν ἐταίρων θεράπευσον ὥσπερ ἐμέ· καὶ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευμαι· καὶ

μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ
πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων

εὕξει τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.

ὑπομνήσαι δέ σε βούλομαι, διότι καὶ τῶν ἄλλων τραγω-
διοποιῶν οἱ πλείστοι, ὅταν ὑπό τινος ἀποθνήσκοντα τύ-
ραννον εἰσάγωσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσι·

310 φίλων ἔρημος, ᾧ τάλας, ἀπόλλυμαι·

χρυσίου δὲ σπάνει ἀπολλύμενον οὐδεὶς πεποίηκε. κἀκεῖνο
δὲ τὸ ποιήμα τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ·

οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσ-
ελπίστῳ βίῳ,

οὐδ' ἀδάμας οὐδ' ἀργύρου κλίνει πρὸς ἄνθρωπον
δοκιμαζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὄψεις·

οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρ-
κεις γύναι,

ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

B ἔρρωσο, καὶ γίγνωσκε τοσοῦτον ἡμῶν διημαρτηκῶς, ἵνα
πρὸς τοὺς ἄλλους βέλτιον προσφέρῃ.

B.

Πλάτων Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

Ἦκουσα Ἀρχεδήμου, ὅτι σὺ ἡγεῖσθαι περὶ σοῦ μὴ
μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδεῖους
τοῦ φλαυρόν τι ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σοῦ· Δίωνα δὲ μό-
C νον ἐξαίρετον ποιεῖ· οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, τὸ Δίωνα
ἐξαίρετον εἶναι, ὅτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδεῶν·
εἰ γὰρ ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῶν τε ἄλλων καὶ σοῦ καὶ Δίωνος,
πλείω ἂν ἦν ὑμῖν τε πᾶσιν ἀγαθὰ τοῖς τε ἄλλοις Ἑλλησιν,
ὡς ἐγὼ φημι. νῦν δὲ μέγας ἐγὼ εἰμι ἐμαυτὸν παρέχων τῷ
ἐμῷ λόγῳ ἐπόμενον. καὶ ταῦτα λέγω ὡς οὐχ ὑγιές τι Κρα-

τιστόλου καὶ Πολυξένου πρὸς σὲ εἰρηκότων, ὧν φασὶ λέγειν τὸν ἕτερον, ὅτι ἀκούοι Ὀλυμπίασι πολλῶν τινῶν τῶν D μετ' ἐμοῦ σε κακηγορούντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ ἀκούει· ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρῆ δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὕτωςί σε ποιεῖν τοῦ λοιποῦ, ὅταν τι τοιοῦτον λέγῃ τις περὶ ἡμῶν τινός, γράμματα πέμψαντα ἐμὲ ἐρέσθαι· ἐγὼ γὰρ τάληθῆ λέγειν οὔτε ὀκνήσω οὔτε αἰσχυνοῦμαι. ἐμοὶ δὲ δὴ καὶ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὕτωςι τυγχάνει ἔχοντα· οὔτε αὐτοὶ ἀγνωστὲς ἐσμεν οὔθεν Ἑλλήνων ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγαῖται· μὴ λανθανέτω δέ σε, E ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται· τοιοῦτοι οἱ παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν, ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγεννημένην οὐδ' ἠρέμα. τί οὖν δὴ λέγω νυνί; ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος. πέφυκε ξυνιέναι εἰς ταῦτὸ φρόνησις τε καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ ταῦτ' ἄλληλ' ἀεὶ διώκει καὶ ζητεῖ καὶ ξυγγίγνεται· ἔπειτα καὶ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι περὶ τούτων αὐτοὶ τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ἐν τε ἰδίαις ξυνουσίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν, οἷον καὶ περὶ Ἰέρωνος ὅταν 311 διαλέγωνται ἄνθρωποι καὶ Παυσανίου τοῦ Λακεδαιμονίου, χαίρουσι τὴν Σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες, ἃ τε ἔπραξε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ Περιάνδρον τὸν Κορίνθιον καὶ Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ὑμνεῖν εἰώθασιν ἅμα, καὶ Περικλέα καὶ Ἀναξαγόραν, καὶ Κροῖσον αὐτὸν καὶ Σόλωνα ὡς σοφοὺς καὶ Κῦρον ὡς δυνάστην. καὶ δὴ ταῦτα μιμούμενοι οἱ ποιηταὶ Κρέοντα μὲν καὶ Τειρεσίαν συνάγουσι, Πολύειδον δὲ καὶ Μίνω, Ἀγαμέμνονα δὲ καὶ Νέστορα καὶ Ὀδυσσεά καὶ Παλαμῆδην· ὡς δ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ Προμηθεά Διὶ ταύτῃ πῃ συνῆγον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι· τούτων δὲ τοὺς μὲν εἰς διαφοράν, τοὺς δ' εἰς φιλίαν ἀλλήλοις ἰόντας, τοὺς δὲ τοτὲ μὲν εἰς φιλίαν, τοτὲ δ' εἰς διαφοράν, καὶ τὰ μὲν ὁμοιοῦντας, τὰ δὲ διαφορομένους ἄδουσι. πάντα δὴ ταῦτα λέγω τόδε βουλόμενος ἐνδείξα-

- C σθαι, ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ἡμεῖς τελευτήσωμεν, καὶ οἱ λόγοι οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται, ὥστ' ἐπιμελητέον αὐτῶν ἐστίν. ἀνάγκη γάρ, ὡς ἔοικε, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ ἔπειτα χρόνου, ἐπειδὴ καὶ τυγχάνουσι κατὰ τινα φύσιν οἱ μὲν ἀνδραποδωδέστατοι οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ, οἱ δ' ἐπιεικέστατοι πᾶν ποιοῦντες, ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὐ' ἀκούσωσιν. ὁ δὲ καὶ ἐγὼ τεκμήριον ποιοῦμαι, ὅτι ἔστι τις αἰσθησις τοῖς τεθνεῶσι τῶν ἐνθάδε· αἱ γὰρ βέλ-
- D τισται ψυχαὶ μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν, αἱ δὲ μοχθηρόταται οὐ φασι, κυριώτερα δὲ τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν μαντεύματα ἢ τὰ τῶν μῆ. οἶμαι δ' ἐγώ γε τοὺς ἔμπροσθεν, περὶ ὧν λέγω, εἰ ἔξειή αὐτοῖς ἐπανορθώσασθαι τὰς αὐτῶν συνουσίας, πάνυ ἂν σπουδάσαι ὥστε βελτίω λέγεσθαι περὶ αὐτῶν ἢ νῦν. τοῦτο οὖν ἡμῖν ἔτι, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ἔξεστιν, εἰ τι ἄρα μὴ καλῶς πέπρακται κατὰ τὴν ἔμπροσθεν συνουσίαν, ἐπανορθώσασθαι καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ· περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημί ἐγὼ τὴν ἀληθινὴν δόξαν καὶ
- E λόγον ἔσεσθαι ἡμῶν μὲν ὄντων ἐπιεικῶν βελτίω, φαύλων δὲ τούναντίον. καὶ τοι περὶ τούτου ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον πράττομεν, οὐδ' ἀμελοῦντες ἀσεβέστερον. ὡς δὴ δεῖ γίγνεσθαι, καὶ τὸ δίκαιον ἢ ἔχει, ἐγὼ φράσω. ἦλθον ἐγὼ εἰς Σικελίαν δόξαν ἔχων πολὺ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαφέρειν, βουλόμενος δὲ ἐλθὼν εἰς Συρακού-
- 312 σας συμμάρτυρα λαβεῖν σέ, ἵνα μοι τιμῶτο φιλοσοφία καὶ παρὰ τῷ πλήθει. τοῦτο δ' οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη. τὸ δ' αἴτιον οὐ λέγω ὅπερ ἂν πολλοὶ ἐποιεν, ἀλλ' ὅτι ἐφαίνου οὐ πάνυ ἐμοὶ πιστεύειν σὺ, ἀλλ' ἐμὲ μὲν πῶς ἀποπέμψασθαι ἐθέλειν, ἑτέρους δὲ μεταπέμψασθαι, καὶ ζητεῖν τὸ πρᾶγμα τί τὸ ἐμόν ἐστιν, ἀπιστῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· καὶ οἱ ἐπὶ τούτοις βῶωντες πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες, ὡς σὺ ἐμοῦ
- B μὲν καταπεφρόνηκας, ἄλλα δὲ ἐσπούδακας. ταῦτα δὲ διαβεβόηται· ὁ δὲ μετὰ ταῦτα δίκαιόν ἐστι ποιεῖν, ἄκουε, ἵνα

σοι και ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χρὴ ἔχειν ἐμὲ και σὲ πρὸς ἀλλήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας καταπεφρόνηκας, ἔᾶν χαίρειν· εἰ δὲ παρ' ἑτέρου ἀκήκοας ἢ αὐτὸς βελτίονα εὔρηκας τῶν παρ' ἐμοί, ἐκείνα τίμα· εἰ δ' ἄρα τὰ παρ' ἡμῶν σοι ἀρέσκει, τιμητέον και ἐμὲ μάλιστα. νῦν οὖν, ὡσπερ και ἐξ ἀρχῆς, σὺ καθηγοῦ, ἐσομαι δὲ ἐγώ· τιμώμενος γὰρ ὑπὸ σοῦ τιμήσω σέ, μὴ τιμώμενος δὲ ἡσυχίαν C ἄξω. ἔτι δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶν και τούτου καθηγούμενος φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν, και αὐτὸ τούτο, ὅτι διεσκόπεις και ἄλλους, πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὡς φιλοσόφῳ ὄντι· ἐγὼ δὲ σὲ τιμῶν μὴ τιμῶντα πλοῦτον δόξω θαυμάζειν τε και διώκειν, τούτο δ' ἴσμεν ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐ καλὸν ἔχει. ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἶπεν, σοῦ μὲν τιμῶντος ἀμφοτέροις κόσμος, ἐμοῦ δὲ ὄνειδος ἀμφοῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα. D

Τὸ δὲ σφαιρίον οὐκ ὀρθῶς ἔχει· δηλώσει δὲ σοι Ἀρχέδημος, ἐπειδὴν ἔλθῃ. και δὴ και περὶ τούδε, ὃ τούτου τιμιώτερόν τ' ἐστὶ και θειώτερον, και μάλα σφόδρ' αὐτῷ δηλωτέον, ὑπὲρ οὗ σὺ πέπομφας ἀπορούμενος. φῆς γὰρ δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ ἱκανῶς ἀποδεδείχθαι σοι περὶ τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φραστέον δὴ σοι δι' αἰνιγμῶν, ἵν' ἂν τι ἢ δέλτος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνούς μὴ γνῶ. ὡδε γὰρ ἔχει. περὶ τὸν πάντων βασιλέα πάντ' ἐστὶ και ἐκείνου ἔνεκα πάντα, και ἐκεῖνο αἰτιον ἀπάντων τῶν καλῶν· δεύτερον δὲ περὶ τὰ δεύτερα, και τρίτον περὶ τὰ τρίτα. ἢ οὖν ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ περὶ αὐτὰ ὀρέγεται μαθεῖν ποῦ ἄττα ἐστὶ, βλέπουσα εἰς τὰ αὐτῆς συγγενῆ, ὧν οὐδὲν ἱκανῶς ἔχει. τοῦ δὴ βασιλέως περὶ 313 και ὧν εἶπον, οὐδὲν ἐστὶ τοιοῦτον. τὸ δὴ μετὰ τούτο ἢ ψυχῇ φησιν — ἀλλὰ ποῖόν τι μὴν τούτ' ἐστίν, ὡ καὶ Διονυσίου και Δωρίδος, τὸ ἐρώτημα, ὃ πάντων αἰτιόν ἐστὶ κακῶν, μᾶλλον δὲ ἢ περὶ τούτου ὡδὶς ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνο-

μένη, ἢν εἰ μή τις ἐξαιρεθῆσεται, τῆς ἀληθείας ὄντως οὐ
 μή ποτε τύχη; σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ κήφῳ ὑπὸ ταῖς
 δάφναις αὐτὸς ἐφησθα ἐννενοηκέναι καὶ εἶναι σὸν εὐ-
 B ρημα· καὶ ἐγὼ εἶπον, ὅτι τοῦτο εἰ φαίνοιτό σοι οὕτως
 ἔχειν, πολλῶν ἂν εἴης λόγων ἐμὲ ἀπολελυκῶς. οὐ μὴν ἄλλω
 γέ ποτ' ἐφην ἐντετυχηκέναι τοῦθ' εὐρηκίτι, ἀλλὰ ἡ πολλή
 μοι πραγματεία περὶ τοῦτ' εἴη· σὺ δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας
 του, τάχα δ' ἂν θεία μοῖρα κατὰ τοῦθ' ὀρηήσας, ἔπειτα
 αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ὡς ἔχων βεβαίως οὐ κατέδησας, ἀλλ'
 ἄττεις τοτὲ μὲν οὕτω, τοτὲ δὲ ἄλλως περὶ τὸ φανταζόμε-
 C νον, τὸ δὲ οὐδὲν ἐστὶ τοιοῦτον. καὶ τοῦτο οὐ σοὶ μόνω γέ-
 γονεν, ἀλλ' εὐ ἴσθι μηδένα πώποτε μου τὸ πρῶτον ἀκού-
 σαντα ἔχειν ἄλλως πως ἢ οὕτω κατ' ἀρχάς, καὶ ὁ μὲν
 πλείω ἔχων πράγματα, ὁ δὲ ἐλάττω μόγις ἀπαλλάττονται,
 σχεδὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα. τούτων δὴ γεγονότων καὶ ἐχόν-
 των οὕτω σχεδὸν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν εὐρήκαμεν ὃ σὺ
 ἐπέστειλας, ὅπως δεῖ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ
 βασανίζεις αὐτὰ ξυγγιγνόμενός τε ἄλλοις καὶ παραθεώμε-
 D νος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰ καθ' αὐτά, νῦν σοὶ
 ταῦτά τε, εἰ ἀληθῆς ἢ βᾶσανος, προσφύσεται, καὶ οἰκείος
 τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔσει. πῶς οὖν [οὐ] ταῦτ' ἐστὶ καὶ
 πάντα ἃ εἰρήκαμεν; τὸν Ἀρχέδημον νῦν τε ὀρθῶς ἐποίη-
 σας πέμψας, καὶ τὸ λοιπόν, ἐπειδὴν ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ ἀπαγ-
 γείλῃ τὰ παρ' ἐμοῦ, μετὰ ταῦτα ἴσως ἄλλαι σε ἀπορίαι
 λήφονται. πέμψεις οὖν αὐτίς, ἂν ὀρθῶς βουλευῆ, παρ'
 ἐμὲ τὸν Ἀρχέδημον, ὁ δ' ἐμπορευσάμενος ἤξει πάλιν· καὶ
 E τοῦτο ἂν δις ἢ τρίς ποιήσης καὶ βασανίσῃς τὰ παρ' ἐμοῦ
 πεμφθέντα ἱκανῶς, θαναμάξοιμ' ἂν εἰ μή τὰ πρὶν ἀπορού-
 μενα πολὺ σοὶ διοίσει ἢ τὰ νῦν. θαρροῦντες οὖν ποιεῖτε
 οὕτως· οὐ μὴ γὰρ ποτε τῆς ἐμπορίας ταύτης οὔτε σὺ στεί-
 λῃς οὔτε Ἀρχέδημος ἐμπορεύσεται καλλίω καὶ θεοφιλε-
 314 στέραν. εὐλαβοῦ μέντοι μή ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώ-

πους ἀπαιδεύτους· σχεδὸν γάρ, ὡς ἔμοι δοκεῖ, οὐκ ἔστι τούτων πρὸς τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα, οὐδ' αὖ πρὸς τοὺς εὐφυεῖς θαυμαστότερά τε καὶ ἐνθουσιαστικώτερα. πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ αἰεὶ ἀκουόμενα καὶ πολλὰ ἔτη μόγις ὥσπερ χρυσὸς ἐκκαθαίρεται μετὰ πολλῆς πραγματείας. ὃ δὲ θαυμαστὸν αὐτοῦ γέγονεν, ἄκουσον. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα ἀκηκοότες καὶ πλείους, δυνατοὶ μὲν μαθεῖν, δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι καὶ βα- B
σανίσαντες πάντη πάντως κρῖναι, γέροντες ἤδη καὶ οὐκ ἐλάττω τριάκοντα ἔτων ἀκηκοότες, οἳ νῦν ἄρτι σφίσι φασὶ τὰ μὲν τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι νῦν πιστότατα καὶ ἐναργέστατα φαίνεσθαι, ἃ δὲ τότε πιστότατα, νῦν τούναντίον. πρὸς ταῦτ' οὖν σκοπῶν εὐλαβοῦ, μὴ ποτέ σοι μετα-
μελήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων· μεγίστη δὲ φυλακὴ τὸ μὴ γράφειν ἀλλ' ἐκμανθάνειν· οὐ γὰρ ἔστι τὰ γρα- C
φέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτα οὐδὲν πώποτ' ἐγὼ περὶ τούτων γέγραφα, οὐδ' ἔστι σύγγραμμα Πλάτωνος οὐδὲν οὐδ' ἔσται, τὰ δὲ νῦν λεγόμενα Σωκράτους ἐστὶ καλοῦ καὶ νέου γεγυότος. ἔρρωσο καὶ πείθου, καὶ τὴν ἐπιστο-
λὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις ἀναγνοὺς κατάκαυσον.

Ταῦτα μὲν ταύτη. περὶ δὲ Πολυξένου ἐθαύμασας ὅτι οὐ κέμπαιμί σοι· ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Δυκόφρονος καὶ τῶν D
ἄλλων τῶν παρὰ σοὶ ὄντων λέγω καὶ πάλαι καὶ νῦν τὸν αὐτὸν λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ μεθόδῳ τῶν λόγων πάμπλου διαφέρεις αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκὼν ἐξελέγχεται, ὥς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἄκουτες. καὶ δοκεῖς μέντοι πάνυ μετρίως κερῆσθαι τε αὐτοῖς καὶ δεδωρηῆσθαι. ταῦτα μὲν περὶ τούτων, πολλὰ ὡς περὶ τοιούτων· Φιλιστίωσι δέ, εἰ μὲν αὐτὸς χρῆ, σφόδρα χρῶ, εἰ δὲ οἷόν τε, Σπευσίππῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμ- E
ψον. δεῖται δὲ σοῦ καὶ Σπεύσιππος· ὑπέσχετο δέ μοι καὶ Φιλιστίων, εἰ σὺ ἀφείης αὐτόν, ἤξειν προθύμως Ἀθήναζε.

τὸν ἐκ τῶν λιθοτομιῶν εὖ ἐποίησας ἀφείς, ἐλαφρὰ δὲ ἡ
 δέησις καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ περὶ Ἠγησίππου
 τοῦ Ἀρίστωνος· ἐπέστειλας γὰρ μοι, ἂν τις ἀδικῆ ἢ τοῦ-
 315 τον ἢ ἐκείνους καὶ σὺ αἰσθῆ, μὴ ἐπιτρέψῃς. καὶ περὶ Λυ-
 σικλείδου τὰ ληθῆς εἰπεῖν ἄξιον· μόνος γὰρ τῶν ἐκ Σικε-
 λίας Ἀθήναζε ἀφικομένων οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς
 σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας, ἀλλ' αἰεὶ τι ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ τὰ
 βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων διατελεῖ.

Γ.

Πλάτων Διονυσίῳ χαιρεῖν ἐπιστείλας ἄρ' ὀρθῶς ἂν
 B τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσρήσεως; ἢ μᾶλλον κατὰ
 τὴν ἐμὴν συνήθειαν γράφων εὖ πράττειν, ὥσπερ εἰωθα
 ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύειν; σὺ μὲν γὰρ
 δὴ καὶ τὸν θεόν, ὡς ἠγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προς-
 εἶπες ἐν Δελφοῖς αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι, καὶ
 γέγραφας, ὡς φασί,

χαῖρε καὶ ἡδόμενον βίον διασώξῃς τυράννου·
 C ἐγὼ δὲ οὐδὲ ἀνθρώπῳ κλήσει, οὔτι δὴ θεῷ, παρακελευ-
 σαίμην ἂν δρᾶν τοῦτο, θεῷ μὲν, ὅτι παρὰ φύσιν προς-
 τάττοιμ' ἂν, πόρρω γὰρ ἡδονῆς ἴδονται καὶ λύπης τὸ
 θεῖον, ἀνθρώπῳ δέ, ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονὴ καὶ λύπη
 γεννᾷ, δυσμάθειαν καὶ λήθην καὶ ἀφροσύνην καὶ ὕβριν
 τίκτουσα ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως εἰρήσθω παρ'
 ἐμοῦ περὶ τῆς προσρήσεως· σὺ δ' ἀναγνοὺς αὐτά, ὅπη
 βούλει δέξασθαι, ταύτη δέχου.

Φασὶ δ' οὐκ ὀλίγοι λέγειν σε πρὸς τινὰς τῶν παρὰ σὲ
 D πρεσβευόντων, ὡς ἄρα σοῦ ποτὲ λέγοντος ἀκούσας ἐγὼ
 μέλλοντος τὰς τε Ἑλληνίδας πόλεις ἐν Σικελίᾳ οἰκίσειν καὶ

Συρακουσίους ἐπικουφίσαι, τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τυραννίδος εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα, ταῦτ' ἄρα σὲ μὲν τότε διεκώλυσα, ὡς σὺ φῆς, σοῦ σφόδρα προθυμουμένου, νῦν δὲ Δίωνα διδάσκοιμι δρᾶν αὐτὰ ταῦτα, καὶ τοῖς διανοήμασι τοῖς σοῖς τὴν σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθά σε. σὺ δ' εἰ μὲν τι E
διὰ τοὺς λόγους τούτους ἄφελει, γινώσκεις αὐτός, ἀδικεῖς δ' οὖν ἐμὲ τάναντία τῶν γενομένων λέγων. ἄδην γὰρ ὑπὸ Φιλιστίδου καὶ ἄλλων πολλῶν πρὸς τοὺς μισθοφόρους καὶ εἰς τὸ Συρακουσίων πλῆθος διεβλήθη διὰ τὸ μένειν ἐν ἀκροπόλει, τοὺς δ' ἔξωθεν, εἰ τι γίγνοιτο ἄμαρτημα, πᾶν εἰς ἐμὲ τρέπειν, σὲ φάσκοντας πάντα ἐμοὶ πείθεσθαι. σὺ δ' αὐτὸς οἶσθα σαφέστατα τῶν πολιτικῶν ἐμὲ σοὶ κοινῇ πραγματευσάμενον ἐκόντα ὀλίγα δὴ κατ' ἀρχάς, 316 ὅπῃ πλέον ποιεῖν ἂν ᾔφθην, ἄλλα τε βραχεῖα ἄττα καὶ περὶ τὰ τῶν νόμων προοίμια σπουδάσαντα μετρίως, χωρὶς ὧν σὺ προσέγραψας ἢ τις ἕτερος· ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν τινὰς αὐτὰ διασκευαρεῖν, δῆλα μὲν ἐκάτερα ἔσται τοῖς τὸ ἐμὸν ἦθος δυναμένοις κρίνειν. ἀλλ' οὖν, ὅπερ ἀρτίως εἶπον, οὐ διαβολῆς προσδέομαι πρὸς τε Συρακουσίους καὶ εἰ δὴ τινὰς ἑτέρους πείθεις λέγων αὐτά, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀπολογίας πρὸς τε τὴν προτέραν γενομένην δια- B
βολὴν καὶ τὴν νῦν μετ' ἐκείνην μελιζω φνομένην καὶ σφοδροτέραν. πρὸς δύο δὴ μοι διττὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τὰς ἀπολογίας, πρῶτον μὲν ὡς εἰκότως σοὶ ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὸ δὲ δεύτερον ὡς οὐκ ἐμὴν ταύτην εἰρηκας συμβουλήν οὐδὲ διακώλυσιν, μέλλοντί σοι κατοικίξαι Ἑλληνίδας πόλεις ἐμποδῶν ἐμὲ γεγενῆσθαι. τὴν οὖν ἀρχὴν ὧν εἶπον περὶ προτέρων ἄκουε C
πρότερον.

Ἦλθον καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπὸ τε σοῦ καὶ Δίωνος, τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου παρ' ἐμοὶ καὶ ξένου πάλαι γεγονότος, ἐν ἡλικίᾳ δὲ ὄντος μέσῃ τε καὶ καθεστη-

κνία, ὧν δὴ παντάπασι χρεία τοῖς νοῦν καὶ σμικρὸν κε-
 κτημένοις μέλλουσι περὶ τοσοῦτων ὅσα ἦν τότε τὰ σὰ βου-
 λεύεσθαι, σοῦ δὲ ὄντος μὲν σφόδρα νέου, πολλῆς δὲ ἀπει-
 ρίας οὔσης περὶ σὲ τούτων, ὧν ἔμπειρον ἔδει γεγονέναι,
 D καὶ σφόδρα ἀγνώτος ἐμοί. τὸ μετὰ τοῦτο εἰτ' ἄνθρωπος
 εἶτε θεὸς εἶτε τύχη τις μετὰ σοῦ Δίωνα ἐξέβαλε, καὶ ἐλεί-
 φθης μόνος. ἄρ' οὖν οἶει μοι τότε πολιτικῶν εἶναι κοι-
 νωνίαν πρὸς σέ, τὸν μὲν ἔμφρονα κοινωνὸν ἀπολωλεκότι,
 τὸν δὲ ἄφρονα ὀρωῖντι μετὰ πονηρῶν καὶ πολλῶν ἀνθρώ-
 πων καταλελειμμένον, οὐκ ἄρχοντα, οἴομενον δ' ἄρχειν,
 ὑπὸ δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ἀρχόμενον, ἐν οἷς τί χρῆν
 ποιεῖν ἐμέ; μῶν οὐχ ὅπερ ἐποίουν ἀναγκαῖον, ἐκ τῶν λοι-
 E πῶν τὰ μὲν πολιτικὰ χαίρειν ἔαν, εὐλαβούμενον τὰς ἐκ
 τῶν φθόνων διαβολάς, ὑμᾶς δὲ πάντως, καίπερ ἀλλήλωτ
 χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρους ὄντας, πειραῖσθαι φίλους
 ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν; τούτων δὴ καὶ σὺ μάρτυς,
 ὅτι τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων οὐκ ἀνῆκα πώποτε· καὶ μόγις
 μὲν, ὅμως δ' ὠμολογήθη νῶν πλεῦσαι μὲν οἴκαδε ἐμέ,
 317 ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν, εἰρήνης δ' αὐ γενομένης
 ἐλθεῖν ἐμέ τε καὶ Δίωνα εἰς Συρακούσας, σὲ δὲ καλεῖν
 ἡμᾶς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγένετο τῆς ἐμῆς εἰς Συρα-
 κούσας ἀποδημίας περὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς πάλιν οἴκαδε
 σωτηρίας· τὸ δὲ δεύτερον εἰρήνης γενομένης ἐκάλεῖς με
 οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μόνον ἦκειν ἐπέστελλες,
 Δίωνα δ' εἰσαῦθις ἔφησθα μεταπέμψασθαι. διὰ ταῦτα
 οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ καὶ Δίωσι τότε ἀπηχθόμην· ὦετο γὰρ
 B εἶναι βέλτιον ἐλθεῖν ἐμέ καὶ ὑπακούσαι σοι. τὸ δὲ μετὰ
 ταῦτα ὕστερον ἐνιαυτῷ τριήρης ἀφίκετο καὶ ἐπιστολαὶ
 παρὰ σοῦ, τῶν δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἤρχεν,
 ὡς, ἂν ἀφίκωμαι, τὰ Δίωνός μοι γενήσοιτο πράγματα
 πάντα κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, μὴ ἀφικομένου δὲ τάναντία.
 αἰσχύνομαι δὴ λέγειν, ὅσαι τότε ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ καὶ

παρ' ἄλλων ἦλθον διὰ σὲ ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, καὶ
 παρ' ὄσους τῶν ἐμῶν οἰκειῶν καὶ τῶν γνωρίμων, καὶ πᾶ- C
 σαι διακελευόμεναί μοι ἔναι καὶ δεόμεναί σοι πάντως
 ἐμὲ πείθεσθαι. ἐδόκει δὴ πᾶσιν, ἀρξαμένοις ἀπὸ Δίωνος,
 δεῖν ἐμὲ πλεῦσαι καὶ μὴ μαλθακίζεσθαι. καὶ τοι τὴν θ'
 ἡλικίαν αὐτοῖς προὔτεινόμην καὶ περὶ σοῦ δυσχυριζόμεν,
 ὡς οὐχ οἴός τ' ἔσοιο ἀνταρκέσαι τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς
 καὶ βουλομένοις εἰς ἐχθρὰν ἐλθεῖν· ἐώρων γὰρ καὶ τότε
 καὶ νῦν ὁρῶ τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγκους τῶν τε
 ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων σχεδόν, ὄσπερ ἂν μείζους D
 ὦσι, τοσοῦτῳ πλείους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας καὶ
 πρὸς ἡδονὴν μετὰ αἰσχροῦς βλάβης ὁμιλοῦντας τρεφούσας,
 οὗ κακὸν οὐδὲν μείζον γεννᾶ πλοῦτός τε καὶ ἡ τῆς ἄλλης
 ἐξουσίας δύναμις. ὅμως δ' οὖν πάντα ταῦτα χαίρειν ἐάσας
 ἦλθον, διανοηθεῖς, ὡς οὐδένα δεῖ τῶν ἐμῶν φίλων ἐμὲ
 αἰτιᾶσθαι, ὡς διὰ τὴν ἐμὴν ῥαθυμίαν τὰ σφέτερα πάντα
 ἐξὸν μὴ ἀπολέσθαι διώλετο· ἐλθὼν δέ, οἰσθα γὰρ δὴ σὺ E
 πάντα τὰν τεῦθεν ἤδη γενόμενα, ἐγὼ μὲν ἤξιουν δὴ πού
 κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν πρῶτον μὲν κατάγειν
 Δίωνα οἰκειωσάμενον, φράζων τὴν οἰκειότητα, ἣν εἰ ἐμοὶ
 τότε ἐπέιθου, τάχ' ἂν βέλτιον τῶν νῦν γεγονότων ἔσχε
 καὶ σοὶ καὶ Συρακούσiais καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ὡς ἡ
 ἐμὴ δόξα μαντεύεται· ἔπειτα τὰ Δίωνος τοὺς οἰκειούς
 ἔχειν ἤξιουν καὶ μὴ διανείμασθαι τοὺς διανειμαμένους, 318
 οὓς οἰσθα σὺ· πρὸς δὲ τούτοις ὦμην δεῖν τὰ κατ' ἐνιαυ-
 τὸν ἕκαστον εἰσθότα αὐτῷ κομίζεσθαι καὶ μᾶλλον ἔτι καὶ
 οὐχ ἥττον ἐμοῦ παραγενομένου πέμπεσθαι. τούτων οὐ-
 δενὸς τυγχάνων ἤξιουν ἀπιέναι. τὸ μετὰ ταῦτα ἐπειθές
 με μέναι τὸν ἐνιαυτόν, φάσκων τὴν Δίωνος ἀποδόμενος
 οὐσίαν πᾶσαν τὰ μὲν ἡμίσεα ἀποπέμψειν εἰς Κόρινθον,
 τὰ δ' ἄλλα τῷ παιδί καταλείπειν αὐτοῦ. πολλὰ ἔχων εἰ- B
 πεῖν, ὢν ὑποσχόμενος οὐδὲν ἐποίησας, δια τὸ πλῆθος αὐ-

τῶν συντέμνω. τὰ γὰρ δὴ χρήματα πάντα ἀποδόμενος, οὐ πείσας Δίωνα, φάσκων οὐ πωλήσειν ἄνευ τοῦ πείθειν, τὸν κολοφῶνα, ᾧ θαυμάσιε, ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀπάσαις νεανικώτατον ἐπέθηκας· μηχανὴν γὰρ οὔτε καλὴν οὔτε κομψὴν οὔτε δικαίαν οὔτε ξυμφέρουσαν εὔρες, ἐμὲ ἐκφοβεῖν ὡς ἀγνοοῦντα τὰ τότε γιγνόμενα, ἵνα μηδὲ ἐγὼ ζη-

C τοίην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. ἦνίκα γὰρ Ἑρακλείδην ἐξέβαλες, οὔτε Συρακοσίοις δοκοῦν δικαίως οὔτ' ἐμοί, διότι μετὰ Θεοδότου καὶ Εὐρυβίου συνεδεήθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, ταύτην λαβὼν ὡς ἱκανὴν πρόφασιν εἶπες, ὅτι καὶ πάλαι σοι δῆλος εἶην σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Δίωνος δὲ καὶ τῶν Δίωνος φίλων καὶ οἰκείων, καὶ ἐπειδὴ νῦν Θεοδότης καὶ Ἑρακλείδης ἐν διαβολαῖς εἶεν οἰκείοι Δίωνος ὄντες, πᾶν μηχανώμην ὅπως οὔτοι μὴ δώσουσι

D δίκην. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς· καὶ εἰ τινα ἑτέραν ἀλλοτριότητα ἐνειδες ἐν ἐμοί πρὸς σέ, εἰκότως οἶε ταύτῃ πάντα ταῦτα γεγονέ-
ναι. καὶ μὴ θαύμαζε· κακὸς γὰρ ἂν ἔχοντί γε νοῦν ἀνδρὶ φαινοίμην ἐνδίκως, πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς τὸν μὲν παλαιὸν φίλον καὶ ξένον κακῶς πράτ-
τοντα διὰ σέ, μηδὲν σοῦ χεῖρω, ἵνα οὔτως εἶπω, τοῦτον

E μὲν προδοῦναι, σέ δὲ τὸν ἀδικοῦντα ἐλέσθαι καὶ πᾶν δρᾶν ὅπῃ σὺ προσέταττες, ἔνεκα χρημάτων δῆλον ὅτι· οὐδὲν γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἰτιὸν τις εἶναι τῆς ἐμῆς μεταβολῆς, εἰ μετεβαλόμην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ γενόμενα τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σέ ἀπειργάσατο.

Σχεδὸν δ' εἰς λόγον ὁ λογος ἦκει μοι ξυνεχῆς τῷ νῦν δὴ γενομένῳ, περὶ οὗ μοι τὸ δεύτερον ἀπολογητέον ἔφην

819 εἶναι. σκόπει δὴ καὶ πρόσεχε πάντως, ἂν τί σοι ψεύδεσθαι δόξω καὶ μὴ τάληθῆ λέγειν. φημί γὰρ σε Ἀρχεδήμου παρόντος ἐν τῷ κήπῳ καὶ Ἀριστοκρίτου, σχεδὸν ἡμέραις

πρότερον εἴκοσι τῆς ἑμῆς ἐκ Συρακουσῶν οἰκαδ' ἀποδη-
 μίας, ἃ νῦν δὴ λέγεις ἐμοὶ μεμφόμενον, ὡς Ἡρακλείδου
 τέ μοι καὶ τῶν ἄλλων πάντων μᾶλλον ἢ σοῦ μέλοι. καί με
 τούτων ἐναντίον διηρώτησας, εἰ μνημονεύω, κατ' ἀρχὰς
 οὔτ' ἤλθον, κελεύων σε τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας κα-
 τοικίξειν· ἐγὼ δὲ συνεχώρουν μεμνησθαι καὶ ἔτι νῦν μοι
 δοκεῖν ταῦτ' εἶναι βέλτιστα. φητέον δέ, ὦ Διονύσιε, καὶ
 τοῦπλ' αὐτῶ τότε λεχθέν. ἠρόμην γὰρ δὴ σε, πότερον
 αὐτὸ τοῦτό σοι ξυμβουλευσάμε μόνον ἦ τι καὶ ἄλλο πρὸς
 τούτῳ· σὺ δὲ καὶ μάλα ἀπεκρίνω μεμνημένως καὶ ὕβρι-
 στικῶς εἰς ἐμέ, ὡς ᾤου — διὸ τὸ τότε σοι ὕβρισμα νῦν
 ὕπαρ' ἀντ' ὀνειράτος γέγονεν — εἶπες δὲ καὶ μάλ' ἀπλά-
 στως γελῶν, εἰ μέμνημαι, ὡς παιδευθέντα με ἐκέλευες C
 ποιεῖν πάντα ταῦτα ἢ μὴ ποιεῖν. ἔφην ἐγὼ κάλλιστα μνη-
 μονεῦσαι σε. οὐκοῦν παιδευθέντα, ἔφησθα, γεωμετρεῖν,
 ἢ πῶς; καὶ γὰρ τὸ μετὰ ταῦτα ὃ ἐπῆει μοι εἰπεῖν οὐκ εἶπον,
 φοβούμενος μὴ σμικροῦ δῆμάτος ἕνεκα τὸν ἔκπλουν ὃν
 προσεδόκων, μὴ μοι στενὸς γίγνοιτο ἀντ' εὐρυχωρίας.
 ἀλλ' οὖν ὧν ἕνεκα πάντ' εἰρηται, ταῦτ' ἐστὶ· μὴ με διά-
 βαλλε λέγων, ὡς οὐκ εἶων ἐγὼ σε πόλεις Ἑλληνίδας ἐρρού-
 σας ὑπὸ βαρβάρων οἰκίξειν, οὐδὲ Συρακουσίους ἐπικου-
 φίσαι βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων
 γὰρ οὐθ' ἦττον ἐμοὶ πρέποντα ἔχοις ἄν ποτε λέγων μου
 καταψεύσασθαι, πρὸς δὲ τούτοις ἔτι σαφεστέρους τούτων
 εἰς ἔλεγχον λόγους ἐγὼ δοίην ἄν, εἴ τις ἱκανή που φαίνοιτο
 κρίσις, ὡς ἐγὼ μὲν ἐκέλευον, σὺ δ' οὐκ ἠθέλες πράττειν
 αὐτά· καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν ἐναργῶς, ὡς ἦν ταῦτα
 ἄριστα πραχθέντα καὶ σοὶ καὶ Συρακουσίους καὶ Σικελιώ-
 ταις πᾶσιν. ἀλλ' ὦ τᾶν, εἰ μὲν μὴ φῆς εἰρηκέναι εἰρηκῶς D
 ταῦτα, ἔχω τὴν δίκην· εἰ δ' ὁμολογεῖς, τὸ μετὰ τοῦτο ἡγη-
 σάμενος εἶναι σοφον τὸν Στησίχορον, τὴν παλινοφθαί

αὐτοῦ μιμησάμενος, ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσει.

Δ.

Πλάτων Δίωνι Συρακοσίῳ εὖ πράττειν.

- 320 Οἶμαι μὲν φανεράν εἶναι διὰ παντός τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν προθυμίαν περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις, καὶ ὅτι πολλὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ ξυμπερανθῆναι, οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα μᾶλλον ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλο-
- B** τιμίας· νομίζω γὰρ δίκαιον εἶναι τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπεικειῖς καὶ πράττοντας τοιαῦτα τυγχάνειν δόξης τῆς προσηκούσης. τὰ μὲν οὖν εἰς τὸ παρόν, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ἔχει καλῶς, τὰ δὲ περὶ τῶν μελλόντων ὁ μέγιστός ἐστιν ἀγών. ἀνδρεία μὲν γὰρ καὶ τάχει καὶ θῶμῃ διενεγκεῖν δόξειεν ἂν καὶ ἐτέρων εἶναί τινων, ἀληθείᾳ δὲ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ τῇ περὶ πάντα ταῦτα εὐσχη-
- C** μοσύνῃ, ξυμφαίῃ τις ἂν τοὺς ἀντιποιουμένους τὰ τοιαῦτα τιμᾶν εἰκότως τῶν ἄλλων διαφέρειν. νῦν οὖν δῆλον μὲν ἐστὶν ὃ λέγω, ἀναμιμνήσκειν δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς αὐτούς, ὅτι προσήκει πλέον ἢ παίδων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν τοὺς οἰσθα δῆ που. φανεροὺς οὖν δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι, ὅτι ἐσμὲν τοιοῦτοι οἰοῖμερ φαμέν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδή, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ῥάδιον ἐσται. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις
- D** συμβέβηκεν ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι πολὺν τόπον, εἰ μέλλουσι γνωσθῆναι· τὸ δὲ νῦν ὑπάρχον περὶ σὲ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε τοὺς ἐξ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, εἰ καὶ νεανικώτερόν ἐστιν εἰπεῖν, εἰς ἓνα τόπον ἀποβλέπειν, καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὡς οὖν ὑπὸ πάντων ὀρώμενος

παρασκευάζου τόν τε Λυκοῦργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον ἀπο-
 δεῖξων καὶ τὸν Κῦρον, καὶ εἴ τις ἄλλος πώποτε ἔδοξεν
 ἦθαι καὶ πολιτεία διενεγκεῖν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ
 καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ τῆδε λέγουσιν, ὡς πολλή ἐστιν ἐλπίς **Ε**
 ἀναιρεθέντος Διονυσίου διαφθαρήναι τὰ πράγματα διὰ
 τὴν σὴν τε καὶ Ἡρακλείδου καὶ Θεοδότου καὶ τῶν ἄλλων
 γνωρίμων φιλοτιμίαν. μάλιστα μὲν οὖν μηδεὶς εἴη τοιοῦ-
 τος· ἐὰν δ' ἄρα καὶ γίνηται τις, σὺ φαίνου ἰατροῦσαν,
 καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοιτ' ἄν· ταῦτα δὲ ἴσως γελοῖόν **321**
 σοὶ φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, διότι καὶ αὐτὸς οὐκ
 ἀγνοεῖς· ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὄρω τοὺς ἀγωνιστὰς
 ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μῆτι δὴ ὑπὸ γε τῶν
 φίλων, οὓς ἄν τις οἴηται μετὰ σπουδῆς κατ' εὖνοιαν πα-
 ρακελεύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοὶ τε ἀγωνίζεσθε καὶ ἡμῖν εἰ
 του δεῖ ἐπιστέλλετε· τὰ δ' ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει κα-
 θάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλετε δὲ καὶ ὅ τι πέ-
 πρακται ὑμῖν ἢ πράττοντες τυγχάνετε, ὡς ἡμεῖς πολλὰ **Β**
 ἀκούοντες οὐδὲν ἴσμεν· καὶ νῦν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Θεο-
 δότου καὶ Ἡρακλείδου ἤκουσιν εἰς Λακεδαιμόνα καὶ Αἰγι-
 ναν, ἡμεῖς δὲ, καθάπερ εἰρηται, πολλὰ ἀκούοντες περὶ
 τῶν τῆδε οὐδὲν ἴσμεν. ἐνθυμοῦ δὲ καὶ ὅτι δοκεῖς τισὶν ἐν-
 δεεστέρας τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι· μὴ οὖν
 λανθανέτω σε, ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ
 τὸ πράττειν ἐστίν, ἢ δ' αὐθάδεια ἐρημίᾳ ξύννοικος. εὐτύχει. **Γ**

Ε.

Πλάτων Περδίκκα εὖ πράττειν.

Εὐφραίω μὲν συνεβούλευσα, καθάπερ ἐπέστελλες,
 τῶν σῶν ἐπιμελούμενον περὶ ταῦτα διατρίβειν· δίκαιος

δ' εἰμι καὶ σοὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην
 D συμβουλευέειν περὶ τε τῶν ἄλλων ὧν ἂν φράξης καὶ ὡς
 Εὐφραίῳ δεῖ τὰ νῦν χρῆσθαι. πολλὰ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ χρή-
 σιμος, μέγιστον δὲ οὐ καὶ σὺ νῦν ἐνδεὴς εἰ διὰ τε τὴν ἡλι-
 κίαν καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὐτοῦ περὶ ξυμβούλους εἶναι
 τοῖς νέοις. ἔστι γὰρ δὴ τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἐκάστης
 καθάπερ εἰ τινων ζώων, ἄλλη μὲν δημοκρατίας, ἄλλη δ'
 ὀλιγαρχίας, ἢ δ' αὖ μοναρχίας· ταύτας φατεν μὲν ἂν ἐπί-
 E στασθαι πάμπολλοι, πλείστον δ' ἀπολείπονται τοῦ κατα-
 νοεῖν αὐτάς πλὴν ὀλίγων δὴ τινων. ἦτις μὲν ἂν οὖν τῶν
 πολιτειῶν τὴν αὐτῆς φθέρῃται φωνὴν πρὸς τε θεοὺς καὶ
 πρὸς ἀνθρώπους, καὶ τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἐπομένους ἀπο-
 διδῶ, θάλλει τε αἰεὶ καὶ σώζεται, μιμουμένη δ' ἄλλην
 φθείρεται. πρὸς ταῦτ' οὖν Εὐφραῖός σοι γίγνοιτ' οὐχ
 ἦκιστα ἂν χρήσιμος, καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὧν ἀνδρείος·
 322 τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους οὐχ ἦκιστ' αὐτὸν ἐλπίζω
 ξυνεξευρήσειν τῶν περὶ τὴν σὴν διατριβὴν ὄντων· εἰς
 ταῦτ' οὖν αὐτῷ χρώμενος ὀνήσει τε αὐτὸς καὶ ἐκείνου
 πλείστα ὠφελήσεις. ἐὰν δὲ τις ἀκούσας ταῦτα εἴπῃ, Πλά-
 των, ὡς ἔοικε, προσποιεῖται μὲν τὰ δημοκρατία ξυμφέ-
 ροντα εἰδέναι, ἐξὸν δ' ἐν τῷ δήμῳ λέγειν καὶ συμβουλευέειν
 αὐτῷ τὰ βέλτιστα οὐ πάποτε ἀναστὰς ἐφθέρξατο, πρὸς
 ταῦτ' εἰπεῖν, ὅτι Πλάτων ὁπὲ ἐν τῇ πατρίδι γέγονε καὶ
 B τὸν δῆμον κατέλαβεν ἤδη πρεσβύτερον καὶ εἰδισμένον
 ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου ξυμ-
 βουλῇ πράττειν· ἐπεὶ πάντων ἂν ἡδιστα καθάπερ πατρὶ
 συνεβούλευεν αὐτῷ, εἰ μὴ μάτην μὲν κινδυνεύσειν ᾤετο,
 πλέον δ' οὐδὲν ποιήσειν. ταῦτόν δὴ οἶμαι δρᾶσαι ἂν καὶ
 τὴν ἐμὴν ξυμβουλὴν. εἰ γὰρ δοξάμεν ἀνιάτως ἔχειν,
 πολλὰ ἂν χαίρειν ἡμῖν εἰπῶν ἐκτὸς ἂν γίγνοιτο τῆς περὶ
 C ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ξυμβουλῆς. εὐτύχει.

5.

Πλάτων Ἑρμεία καὶ Ἑράστῳ καὶ Κορίσκῳ

εὐ πράττειν.

Ἐμοὶ φαίνεται θεῶν τις ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν, ἂν εὖ δέξησθε, εὐμενῶς καὶ ἱκανῶς παρασκευάζειν. οἰκείτε γὰρ δὴ γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς καὶ χρεῖαν ἔχοντες ὥστε ἀλλήλους εἰς τὰ μέγιστα ὠφέλειν. Ἑρμεία μὲν γὰρ οὔτε ἵππων D πληθὸς οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας οὐδ' αὖ χρυσοῦ προσγενομένου γένοιτ' ἂν μείζων εἰς τὰ πάντα δύναμις, ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ ἡθὸς ἐχόντων ὑγιές. Ἑράστῳ δὲ καὶ Κορίσκῳ πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν σοφίᾳ τῇ καλῇ ταύτῃ φήμ' ἐγώ, καίπερ γέρων ὄν, προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ τοὺς πονηροὺς καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς καὶ τινος ἀμυντικῆς δυνάμεως. ἄπειροί γάρ εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν με- E τριῶν ὄντων καὶ οὐ κακῶν συχνὸν διατετριφέναι τοῦ βίου· διὸ δὴ τούτων προσδεῖν εἶπον, ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τῆς ἀληθινῆς ἀμελεῖν σοφίας, τῆς δὲ ἀνθρωπίνης τε καὶ ἀναγκαίας ἐπιμελεῖσθαι μειζόνως ἢ δεῖ. ταύτην δ' αὖ τὴν δύναμιν Ἑρμείας μοι φαίνεται φύσει τε ὅσα μήπω ξυγγεγονότι καὶ τέχνῃ δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι. τί οὖν δὴ 323 λέγω; σοὶ μὲν, Ἑρμεία, πεπειραμένος Ἑράστου καὶ Κορίσκου πλέονα ἢ σὺ φημί καὶ μηνύω καὶ μαρτυρῶ μὴ ῥαδίως εὐρήσειν σε ἀξιοπιστότερα ἡθῆ τούτων τῶν γειτόνων· ἔχασθαι δὴ παντὶ ξυμβουλεύω δικαίῳ τρόπῳ τούτων τῶν ἀνδρῶν, μὴ πάρεργον ἡγουμένῳ. Κορίσκῳ δὲ καὶ Ἑράστῳ πάλιν Ἑρμείου ἀντέχεσθαι ξύμβουλός εἰμι καὶ πειρᾶσθαι ταῖς ἀνθεξέσιν ἀλλήλων εἰς μίαν ἀφικέσθαι φι- B λίας ξυμπλοκῆν. ἂν δέ τις ὑμῶν ἄρα ταύτην πη λύειν

δοκῆ, τὸ γὰρ ἀνθρώπινον οὐ παντάπασι βέβαιον, δεῦρο παρ' ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν· οἶμαι γὰρ δίκη τε καὶ αἰδοῖ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας λόγους, εἰ μὴ τι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γενόμενον, ἐπρωδῆς ἡστινοσοῦν μᾶλλον ἢ συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προὔπαρχουσαν φιλοτιμίαν τε καὶ C κοινωνίαν· ἦν ὅταν μὲν φιλοσοφῶμεν ἅπαντες ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς, ὅσον ἂν δυνώμεθα καὶ ἐκάστῳ παρεΐκη, κύρια τὰ νῦν κεχρησμοδημένα ἔσται· τὸ δὲ ἂν μὴ δρωμεν ταῦτα οὐκ ἐρῶ· φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι, καὶ φημι δὴ ταῦθ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ποιήσειν, ἂν θεὸς ἐθέλῃ. ταύτην τὴν ἐπιστολήν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας ἀναγνῶναι χρή, μάλιστα μὲν ἀθρόους, εἰ δὲ μὴ, κατὰ δύο, κοινῇ κατὰ δύναμιν ὡς οἶόν τ' ἔστι πλειστάκις, καὶ χρῆσθαι συνδήκη D καὶ νόμῳ κυρίῳ, ὃ ἔστι δίκαιον, ἐπομνύντας σπουδῇ τε ἅμα μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ, καὶ τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ἐπομνύντας, ὅν, ἂν ὄντως φιλοσοφῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σαφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων εὐδαιμόνων.

Z.

Πλάτων τοῖς Δίῳνος οικείοις τε καὶ ἑταίροις

εὖ πράττειν.

Ἐπεστείλατέ μοι νομίζειν δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν εἶχε καὶ Δίῳν, καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ μοι, καθ' ὅσον οἶός τ' εἰμι ἔργῳ καὶ λόγῳ.

ἐγὼ δέ, εἰ μὲν δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνω, 324
 ζύμφημι κοινωνήσειν, εἰ δὲ μὴ, βουλευέσεσθαι πολλάκις.
 τίς δ' ἦν ἡ ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰ-
 κάζω ἀλλ' ὡς εἰδὼς σαφῶς εἶπομι' ἄν. ὅτε γὰρ κατ' ἀρ-
 χὰς εἰς Συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἔτη τετταρά-
 κοντα γεγονώς, Δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν, ἣν τὰ νῦν Ἰππα-
 ρῖνος γέγονε, καὶ ἦν ἔσχε τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλε-
 σεν ἔχων, Συρακοσίους οἰεσθαι δεῖν ἐλευθέρους εἶναι, B
 κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας· ὥστε οὐδὲν θαν-
 μαστὸν, εἰ τις θεῶν καὶ τοῦτον εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ
 πολιτείας ἐκείνω γενέσθαι σύμφρονα ποιήσειε. τίς δ' ἦν
 ὁ τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῆς, οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι νέω
 καὶ μὴ νέω, πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς
 διεξελθεῖν· ἔχει γὰρ καιρὸν τὰ νῦν.

Νέος ἐγὼ ποτε ὦν πολλοῖς δὴ ταῦτόν ἐπαθον· ᾤη-
 θην, εἰ θᾶπτον ἐμαυτοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς
 πόλεως εὐθύς ἰέναι· καὶ μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως C
 πραγμάτων τοιαῖδε παρέπεσον. ὑπὸ πολλῶν γὰρ τῆς τότε
 πολιτείας λοιδορουμένης μεταβολὴ γίννεται, καὶ τῆς με-
 ταβολῆς εἰς καὶ πεντήκοντά τινες ἄνδρες προὔστησαν ἄρ-
 χοντες, ἑνδεκα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ, περὶ τε
 ἀγορὰν ἐκάτεροι τούτων ὅσα τ' ἐν τοῖς ἄστεσι διοικεῖν
 ἔδει, τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτο-
 κράτορες. τούτων δὴ τινες οἰκειοί τε ὄντες καὶ γνώριμοι D
 ἐτύγγανον ἐμοί, καὶ δὴ καὶ παρεκάλουν εὐθύς ὡς ἐπὶ προς-
 ἦγοντα πράγματά με. καὶ ἐγὼ θαυμαστὸν οὐδὲν ἐπα-
 θον ὑπο νεότητος· ᾤηθην γὰρ αὐτοὺς ἐκ τινος ἀδίκου
 βίου ἐπὶ δίκαιον τρόπον ἄγοντας διοικήσειν δὴ τὴν πόλιν,
 ὥστε αὐτοῖς σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν, τί πράξοιεν. καὶ
 ὁρῶν δὴ πού τοὺς ἄνδρας ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ χουσὸν ἀποδεί-
 ξαντας τὴν ἐμπροσθεν πολιτείαν, τὰ τε ἄλλα καὶ φίλον
 ἄνδρα ἐμοὶ πρεσβύτερον Σωκράτη, ὃν ἐγὼ σχεδὸν οὐκ ἄν E

αἰσχρνοίμην εἰπὼν δικαιοτάτου εἶναι τῶν τότε, ἐπὶ τινα
 τῶν πολιτῶν μεθ' ἑτέρων ἐπεμπον βία ἄξοντα ὡς ἀποθα-
 325 νούμενον, ἵνα δὴ μετέχοι τῶν πραγμάτων αὐτοῖς, εἴτε
 βούλοιο εἴτε μὴ· ὁ δ' οὐκ ἐπέειθετο, πᾶν δὲ παρεκινδύ-
 νευσε παθεῖν πρὶν ἀνοσιῶν αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοι-
 νωνός. ἃ δὴ πάντα καθορῶν καὶ εἰ τιν' ἄλλα τοιαῦτα οὐ
 σμικρά, ἔδυσχέρανά τε καὶ ἑμαυτὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ τῶν
 τότε κακῶν· χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπεσε τὰ τῶν τριά-
 κοντά τε καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία. πάλιν δὲ βραδύτερον
 B μὲν, εἴλκε δέ με ὅμως ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πο-
 λιτικά ἐπιθυμία. ἦν οὖν καὶ ἐν ἐκείνοις ἄτε τεταραγμέ-
 νοις πολλὰ γιγνόμενα, ἃ τις ἂν δυσχεράνειε, καὶ οὐδὲν τι
 θαυμαστὸν ἦν τιμωρίας ἐχθρῶν γίνεσθαι τινῶν τισι
 μείζους ἐν μεταβολαῖς· καὶ τοι πολλῇ γε ἐχρήσαντο οἱ
 τότε κατελθόντες ἐπιεικεία. κατὰ δέ τινα τύχην αὐτὸν τὸν
 ἑταῖρον ἡμῶν Σωκράτη τοῦτον δυναστεύοντες τινες εἰς-
 ἀγούσιν εἰς δικαστήριον, ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβάλ-
 C λοντες καὶ πάντων ἡκιστα Σωκράτει προσήκουσαν· ὡς
 ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο καὶ
 ἀπέκτειναν τὸν τότε τῆς ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθειλήσαντα
 μετασχεῖν περὶ ἓνα τῶν τότε φευγόντων φίλων, ὅτε φεύ-
 γοντες ἔδυστύχουν αὐτοί. σκοποῦντι δὴ μοι ταῦτά τε καὶ
 τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πράττοντας τὰ πολιτικά, καὶ τοὺς
 νόμους γε καὶ ἔθη, ὅσῳ μᾶλλον διεσκόπουν ἡλικίας τε εἰς
 τὸ πρόσθε προὔβαινον, τοσοῦτω χαλεπώτερον ἐφαίνεται
 D ὀρθῶς εἶναι μοι τὰ πολιτικά διοικεῖν· οὔτε γὰρ ἄνευ φί-
 λων ἀνδρῶν καὶ ἑταῖρων πιστῶν οἷόν τ' εἶναι πράττειν,
 οὓς οὔθ' ὑπάρχοντας ἦν εὐρεῖν εὐπετές, οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς
 τῶν πατέρων ἦθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἡ πόλις ἡμῶν διω-
 κεῖτο, καινούς τε ἄλλους ἀδύνατον ἦν κτᾶσθαι μετὰ τινος
 φαστῶνης, τὰ τε τῶν νόμων γράμματα καὶ ἔθη διεφθεί-
 ρετο καὶ ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὅσον, ὥστε με, τὸ πρῶτος

πολλῆς μεστὸν ὄντα ὀρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινά, βλέ- E
 ποντα εἰς ταῦτα καὶ φερόμενα ὀρῶντα πάντη πάντως, τε-
 λευτῶντα ἰλιγγιᾶν, καὶ τοῦ μὲν σκοπεῖν μὴ ἀποστῆναι,
 πῆ ποτὲ ἄμεινον ἂν γίγνωιτο περὶ τε αὐτὰ ταῦτα καὶ δὴ
 καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν, τοῦ δὲ πράττειν αὐ περι- 326
 μένειν αἰεὶ καιρούς, τελευτῶντα δὲ νοῆσαι περὶ πασῶν
 τῶν νῦν πόλεων, ὅτι κακῶς ξύμπασαι πολιτεύονται. τὰ
 γὰρ τῶν νόμων αὐταῖς σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντά ἐστιν ἄνευ
 παρασκευῆς θαυμαστῆς τινὸς μετὰ τύχης· λέγειν τε ἠναγ-
 κάσθην, ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὡς ἐκ ταύτης
 ἐστὶ τὰ τε πολιτικὰ δίκαια καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα
 κατιδεῖν· κακῶν οὖν οὐ λήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη, πρὶν
 ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γέ- B
 νος εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικὰς ἢ τὸ τῶν δυναστευόν-
 των ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκ τινος μοίρας θείας ὄντως φιλο-
 σοφῆση.

Ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σι-
 κελίαν ἦλθον, ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δὲ με ὁ
 ταύτη λεγόμενος αὐ βίος εὐδαίμων, Ἰταλιωτικῶν τε καὶ
 Συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἤρесе,
 δὲς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώ-
 μενον μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα ξυνέ- C
 πεται τῷ βίῳ· ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθνῶν οὔτ' ἂν φρόνιμος
 γυδοίς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ
 νέου ἐπιτηδεύων δύναιτο, οὐχ οὔτω θαυμαστῇ φύσει
 κραθήσεται, σῶφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλῆσαι ποτὲ γενέσθαι,
 καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη.
 πόλις τε οὐδεμία ἂν ἠρεμήσαι κατὰ νόμους οὐδ' οὔστι-
 νασοῦν ἀνδρῶν οἰομένων ἀναλίσκειν μὲν δεῖν πάντα ἐς
 ὑπερβολάς, ἀργῶν δὲ εἰς ἅπαντα ἠγνουμένων αὐ δεῖν γί- D
 γνεσθαι πλὴν εἰς εὐωχίας καὶ πότους καὶ ἀφροδισίων
 σπουδὰς διαπονουμένας· ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς

πόλεις τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν, δικαίου δὲ καὶ ἰσονόμου πολιτείας τοὺς ἐν αὐταῖς δυναστεύοντας μηδ' ὄνομα ἀκούοντας ἀνέχεσθαι. ταῦτα δὴ πρὸς τοῖς πρόσθε διανοούμενος εἰς Συρακούσας διεπορεύθη, ἴσως μὲν κατὰ τύχην,

E ἔοικε μὴν τότε μηχανωμένῳ τινὶ τῶν κρειτόνων ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γεγονότων πραγμάτων περὶ Δίωνα καὶ τῶν περὶ Συρακούσας· δέος δέ, μὴ καὶ πλειόνων ἔτι, εἰ μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πειθήσθε τὸ δεύτερον συμβουλευόντι. πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι τὴν τότε εἰς

327 Σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν; ἐγὼ συγγενόμενος Δίῳι τότε νέῳ κινδυνεύω, τὰ δοκοῦντα ἐμοὶ βέλτιστα ἀνθρώποις εἶναι μὴνύων διὰ λόγων καὶ πράττειν αὐτὰ ξυμβουλευόντων, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος τινὰ τρόπον κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος ἐλάνθανον ἐμαυτόν. Δίῳι μὲν γὰρ δὴ μάλ' εὐμαθῆς ὦν πρὸς τε τὰλλα καὶ πρὸς τοὺς τότε ὑπ' ἐμοῦ λόγους λεγομένους οὕτως ὀξέως ὑπήκουσε καὶ σφόδρα,

B ὡς οὐδεὶς πώποτε ὦν ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ τὸν ἐπίλοιπον βίον ζῆν ἠθέλησε διαφερόντως τῶν πολλῶν Ἴταλιωτῶν τε καὶ Σικελιωτῶν, ἀρετὴν περὶ πλείονος ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης τρυφῆς ἡγαπηκῶς· ὅθεν ἐπαχθέστερον τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν ἐβίω μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ περὶ Διονύσιον γενομένου. μετὰ δὲ τοῦτο διενεόθη μὴ μόνον ἐν αὐτῷ ποτ' ἂν γενέσθαι ταύτην τὴν διάνοιαν,

C ἢ αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχεν, ἐγγιγνομένην δ' αὐτὴν καὶ ἐν ἄλλοις ὀρθῶν κατενόει, πολλοῖς μὲν οὖν, γιγνομένην δ' οὖν ἐν τισιν, ὦν καὶ Διονύσιον ἡγήσατο εἶνα γενέσθαι τάχ' ἂν ξυλλαμβανόντων θεῶν, γενομένου δ' αὖ τοῦ τοιούτου τόν τε αὐτοῦ βίον καὶ τὸν τῶν ἄλλων Συρακουσίων ἀμήχανον ἂν μακαριότητι ξυμβῆναι γενόμενον. πρὸς δὴ τούτοις φήθη δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου εἰς Συρακούσας ὅτι τάχιστα ἐλθεῖν ἐμὲ κοινωνὸν τούτων,

μεμνημένος τήν τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴν συνουσίαν, ὡς εὐπε- D
 τῶς ἐξειργάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθειν αὐτὸν τοῦ καλλί-
 στου τε καὶ ἀρίστου βίου· ὃ δὴ καὶ νῦν εἰ διαπράξαιτο ἐν
 Διονυσίῳ ὡς ἐπεχείρησε, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἄνευ σφα-
 γῶν καὶ θανάτων καὶ τῶν νῦν γεγονότων κακῶν βίον ἂν
 εὐδαίμονα καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ κατασκευάσαι.
 ταῦτα Δίων ὀρθῶς διανοηθεὶς ἐπίσειε μεταπέμπεσθαι
 Διονύσιον ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων ἤκειν ὃ τι τάχι-
 στα ἐκ παντὸς τρόπου, πρὶν τινὰς ἄλλους ἐντυχόντας Διο- R
 νυσίῳ ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρατρέψαι.
 λέγων δὲ τάδε ἐδεῖτο, εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν. τίνες γὰρ
 καιροῦς, ἔφη, μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγο-
 νότων θείᾳ τιμῇ τύχῃ; καταλέγων δὲ τήν τε ἀρχὴν τῆς
 Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ, καὶ 328
 τὴν νεότητά τε καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν Διονυσίου φιλοσοφίας
 τε καὶ παιδείας ὡς ἔχει σφόδρα λέγων, τοὺς τε αὐτοῦ
 ἀδελφιδούους καὶ τοὺς οἰκείους ὡς εὐπαράκλητοι εἶεν πρὸς
 τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον ἀεὶ λόγον καὶ βίον, ἱκανώτατοί
 τε Διονύσιον συμπαρακαλεῖν, ὥστε εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν
 ἐλπίς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους
 τε καὶ πόλεων ἄρχοντας μεγάλων ξυμβῆναι γενομένου.
 τὰ μὲν δὴ παρακελεύματα ἦν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα B
 πάμπολλα, τὴν δ' ἐμὴν δόξαν τὸ μὲν περὶ τῶν νέων, ὅπη
 ποτὲ γενήσοιτο, εἶχε φόβος· αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν τοιού-
 των ταχεῖαι καὶ πολλάκις ἐνανταῖς ἐναντία φερόμεναι· τὸ
 δὲ Δίωνος ἠπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι φύσει τε ἐμβριθεῖς
 ὄν ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον. ὅθεν μοι σκοπομένῳ
 καὶ δισταζόντι, πότερον εἴη πορευτέον ἢ πῶς, ὅμως ἔρρηψε
 δεῖν, εἰ ποτέ τις τὰ διανοηθέντα περὶ νόμων τε καὶ πολι- C
 τείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι, καὶ νῦν πειρατέον εἶναι· πεί-
 σασ γὰρ ἓνα μόνον ἱκανῶς πάντα ἐξειργασμένος ἐσοίμην
 ἀγαθὰ. ταύτῃ μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε καὶ τόλμῃ ἀπήρα οἱ-

κοθεν, οὐχ ἢ τινὲς ἐδόξαζον, ἀλλ' αἰσχυρόμενος μὲν ἑμαυτὸν τὸ μέγιστον, μὴ δόξαιμί ποτε ἑμαυτῷ παντάπασι λόγοις μόνον ἀτεχνῶς εἶναι τίς, ἔργου δὲ οὐδενὸς ἂν ποτε ἐκῶν ἀνθάψασθαι, κινδυνεύσειν δὲ προδοῦναι πρῶτον

D μὲν τὴν Δίωνος ξενίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἐν κινδύνοις ὄντως γεγονότος οὐ σμικροῖς. εἴτ' οὖν πάθοι τι, εἴτ' ἐκπεσὼν ὑπὸ Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν ἔλθοι παρ' ἡμᾶς φεύγων καὶ ἀνέροιτο εἰπῶν· ὦ Πλάτων, ἦκω σοι φυγὰς οὐχ ὀπλιτῶν δεόμενος οὐδὲ ἰσπέων ἐνδεῆς γενόμενος τοῦ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ λόγων καὶ πειθοῦς, ἢ σὲ μάλιστα ἠπιστάμην ἐγὼ δυνάμενον ἀνθρώπουσ νεύουσ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια προτρέποντα εἰς φιλίαν

E τε καὶ ἑταιρείαν ἀλλήλοις καθιστάναι ἐκάστοτε· ὦν ἐνδεία κατὰ τὸ σὸν μέρος νῦν ἐγὼ καταλιπὼν Συρακούσας ἐνθάδε πάρειμι· καὶ τὸ μὲν ἐμὸν ἔλαττον ὄνειδος σοι φέρει· φιλοσοφία δέ, ἣν ἐγκωμιάξεις ἀεὶ καὶ ἀτίμως φῆς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι, πῶς οὐ προδέδοται τὰ νῦν

329 μετ' ἐμοῦ μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονε; καὶ Μεγαροὶ μὲν εἰ κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἤλθες δὴ που ἂν μοι βοηθὸς ἐφ' ἃ σε παρεκάλουν, ἢ πάντων ἂν φαυλότατον ἡγοῦσαυτόν· νῦν δ' ἄρα τὸ μῆκος τῆς πορείας καὶ τὸ μέγεθος δὴ τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου ἐπαιτιώμενος οἶμι δόξαν κακίας ἀποφευξείσθαι ποτε; πολλοῦ καὶ δεήσει. λεχθέντων δὲ τούτων τίς ἂν ἦν μοι πρὸς ταῦτα εὐσχήμων ἀπόκρισις; οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἤλθον μὲν κατὰ λόγον ἐν δίκῃ τε ὡς οἶόν

B τε ἀνθρώπον μάλιστα, διὰ τὰ τοιαῦτα καταλιπὼν τὰς ἑμαυτοῦ διατριβὰς, οὔσας οὐκ ἀσχήμονας, ὑπὸ τυραννίδα δοκοῦσαν οὐ πρόπειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐδὲ ἐμοί· ἐλθὼν τε ἑμαυτὸν ἠλευθέρωσα Διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον, ἐπονειδίστου γενομένης ἂν, εἴ τι καταμαλθακισθεῖς καὶ ἀποδειλιῶν αἰσχύνης μετέσχον κακῆς. ἐλθὼν δέ, οὐ γὰρ δεῖ μηκύνειν, εὖρον στά-

σεως τὰ περὶ Διονύσιον μεστὰ ξύμπαντα καὶ διαβολῶν
 πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνος πέρι· ἤμνον μὲν οὖν καθ' C
 ὅσον ἠδυνάμην, σμικρὰ δ' οἶός τ' ἦν, μηνὶ δὲ σχεδὸν
 ἰσως τετάρτῳ Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν
 τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας ἐξέβαλεν
 ἀτίμως. οἱ δὲ Δίωνος τὸ μετὰ τοῦτο πάντες φίλοι ἐφο-
 βούμεθα, μὴ τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο ὡς συναίτιον
 τῆς Δίωνος ἐπιβουλής· περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος
 τις ἐν Συρακούσαις, ὡς τεθνεὼς εἶην ὑπὸ Διονυσίου τού-
 των ὡς πάντων τῶν τότε γεγονότων αἴτιος. ὁ δὲ αἰ- D
 σθανόμενος πάντας ἡμᾶς οὕτω διατεθέντας, φοβούμενος
 μὴ μείζον ἐκ τῶν φόβων γένοιτό τι, φιλοφρόνως πάντας
 ἀνελάμβανε, καὶ δὴ καὶ τὸν ἐμὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ θαρ-
 ρεῖν διεκελεύετο καὶ ἐδεῖτο πάντως μένειν· ἐγίνετο γάρ
 οἱ τὸ μὲν ἐμὲ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καλὸν οὐδέν, τὸ δὲ μέ-
 νειν, διὸ δὴ καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τὰς δὲ
 τῶν τυράννων δεήσεις ἴσμεν, ὅτι μεμιγμένα ἀνάγκαις
 εἰσίν· ὁ δὲ μηχανώμενος διεκώλυέ μου τὸν ἔκπλον, εἰς E
 ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας ὅθεν οὐδ' ἂν εἰς ἔτι
 με ναύκληρος μὴ ὅτι κωλύοντος ἐξήγαγε Διονυσίου,
 ἀλλ' οὐδ' εἰ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν
 ἐπέστελλεν, οὔτ' ἂν ἔμπορος οὔτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας
 ἐξόδοις ἀρχόντων οὐδ' ἂν εἰς περιειδέ με μόνον ἐκπο-
 ρεούμενον, ὃς οὐκ ἂν συλλαβὼν εὐθέως παρὰ Διονύ-
 σιον πάλιν ἀπήγαγεν, ἄλλως τε καὶ διηγγελμένον ἤδη
 ποτὲ τούναντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν, ὡς Πλάτωνα Διο- 330
 νύσιος θαυμαστῶς ὡς ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχε δὴ πῶς; τὸ
 γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν. ἠσπάζετο μὲν αἰεὶ προϊόντος
 τοῦ χρόνου μᾶλλον κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἡθους
 συνουσίαν, ἑαυτὸν δὲ ἐπαιεῖν μᾶλλον ἢ Δίωνα ἐβού-
 λετό με καὶ φίλον ἡγεῖσθαι διαφερόντως μᾶλλον ἢ κεί-
 νον, καὶ θαυμαστῶς ἐφιλονεῖκει πρὸς τὸ τοιοῦτον· ἢ δ'

ἂν οὕτως ἐγένετο, εἴπερ ἐγίγνετο, κάλλιστα, ᾧ κνει ὡς δὴ
 B μανθάνων καὶ ἀκούων τῶν περὶ φιλοσοφίαν λόγων οἰ-
 κειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι, φοβούμενος τοὺς τῶν
 διαβαλλόντων λόγους, μὴ πῃ παραποδισθῆι καὶ Δίῳ
 δὴ πάντα εἴη διαπεπραγμένος. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον,
 τὴν πρώτην διάνοιαν φυλάττων ἥπερ ἀφικόμην, εἴ πως
 εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς· ὁ δ' ἐνίκησεν
 ἀντιτείνων.

Καὶ ὁ πρῶτος δὴ χρόνος τῆς εἰς Σικελίαν ἐμῆς
 ἐπιδημήσεώς τε καὶ διατριβῆς διὰ πάντα ταῦτα ξυν-
 C ἐβη γενόμενος. μετὰ δὲ τοῦτο ἀπεδήμησά τε καὶ πάλιν
 ἀφικόμην πάσῃ σπουδῇ μεταπεμπομένου Διονυσίου·
 ὧν δὲ ἔνεκα καὶ ὅσα ἔπραξα, ὡς εἰκότα τε καὶ δίκαια,
 ὑμῖν πρῶτον μὲν ξυμβουλεύσας, ἃ χρὴ ποιεῖν ἐκ τῶν νῦν
 γεγονότων, ὕστερον τὰ περὶ ταῦτα διέξειμι, τῶν ἐπαν-
 ερωτῶντων ἔνεκα, τί δὴ βουλόμενος ἦλθον τὸ δεύτερον,
 ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι ξυμβαίνῃ λεγόμενα. λέγω
 δὴ τάδε ἐγὼ, τὸν συμβουλεύοντα ἀνδρὶ κάμνοντι καὶ
 D δίκαιταν δαιτωμένῳ μοχθηρὰν πρὸς ὑγίειαν ὅτι χρὴ πρῶ-
 τον μὲν αὐτὸν μεταβάλλειν τὸν βίον, καὶ ἐθέλοντι μὲν
 πείθεσθαι καὶ τὰλλα ἤδη παραινεῖν μὴ ἐθέλοντι δέ, φεύ-
 γοντα ἀπὸ τῆς τοῦ τοιούτου ξυμβουλῆς ἄνδρα τε ἡγού-
 μην ἂν καὶ ἰατρικόν, τὸν δὲ ὑπομένοντα τούναντίον
 ἀνανδρὸν τε καὶ ἄτεχνον. ταῦτόν δὴ καὶ πόλει, εἴτε αὐ-
 τῆς εἰς εἴη κύριος εἴτε καὶ πλείους, εἴ μὲν κατὰ τρόπον
 ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας ξυμβουλεύοιτό τι
 E τῶν προσφόρων, νοῦν ἔχοντος τὸ τοῖς τοιούτοις ξυμβου-
 λεύειν· τοῖς δ' ἔξω τὸ παράπαν βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πο-
 λιτείας καὶ μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἴχνος ἰέναι, προα-
 γορεύουσι δὲ τῷ ξυμβούλῳ τὴν μὲν πολιτείαν εἶναι καὶ μὴ
 331 κινεῖν, ὡς ἀποθανομένῳ ἐὰν κινῆ, ταῖς δὲ βουλήσεσι
 καὶ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντα ξυμβουλεύειν κε-

λεύουσι, τίνα τρόπον γίγνοιτ' ἂν ῥᾶστιά τε καὶ τάχιστα εἰς τὸν αἰὲ χρόνον, τὸν μὲν ὑπομένοντα ξυμβουλάς τοιαύτας ἠγοίμην ἂν ἄνανδρον, τὸν δ' οὐχ ὑπομένοντα ἄνδρα. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἐγὼ κερτημένος, ὅταν τίς μοι ξυμβουλευῆται περὶ τινος τῶν μεγίστων περὶ τὸν αὐτοῦ βίον, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως ἢ περὶ σώματος ἢ ψυχῆς ἐπιμελείας, ἂν μὲν μοι τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τινι B τρόπῳ δοκῇ ζῆν ἢ συμβουλευσάντος ἂν ἐθέλειν πείθεσθαι περὶ ὧν ἀνακοινοῦται, προθύμως ξυμβουλεύω καὶ οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπαυσάμην· ἐὰν δὲ μὴ ξυμβουλευῆται μοι τὸ παράπαν ἢ συμβουλεύοντι δῆλος ἢ μηδαμῇ πεισόμενος, αὐτόκλητος ἐπὶ τὸν τοιοῦτον οὐκ ἔρχομαι ξυμβουλεύσων, βιασόμενος δὲ οὐδ' ἂν υἷος ἢ μου. δούλω δὲ ξυμβουλεύσαιμ' ἂν καὶ μὴ ἐθέλοντά γε προσβιαζοίμην· πατέρα δὲ ἢ μητέρα οὐχ ὅσιον ἠγοῦμαι C προσβιάζεσθαι μὴ νόσφ' παραφροσύνης ἔχομένους· ἐὰν δέ τινα καθεστῶτα ζῶσι βίον, ἑαυτοῖς ἀρέσκοντα, ἐμοὶ δὲ μὴ, μῆτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νουθετοῦντα μῆτε δὴ κολακεύοντά γε ὑπηρετεῖν αὐτοῖς πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκπορῶντα, ἃς αὐτὸς ἀσπαζόμενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν. ταύτῳ δὴ καὶ περὶ πόλεως αὐτοῦ διανοούμενον χρὴ ζῆν τὸν ἔμφρονα· λέγειν μὲν, εἰ μὴ καλῶς αὐτῷ φαίνοιτο πολιτεύεσθαι, εἰ μέλλοι μῆτε ματαίως ἐρεῖν μῆτε ἀπο- D θανεῖσθαι λέγων, βίαν δὲ πατρὶδι πολιτείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν, ὅταν ἄνευ φυγῶν καὶ σφαγῆς ἀνδρῶν μὴ δυνατὸν ἢ γίγνεσθαι τὴν ἀρίστην, ἡσυχίαν δὲ ἄγοντα εὖχεσθαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῷ τε καὶ τῇ πόλει. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἐγὼ ὑμῖν τ' ἂν ξυμβουλεύοιμι, ξυμβουλεύον δὲ καὶ Διονυσίῳ μετὰ Δίῳνος, ζῆν μὲν τὸ καθ' ἡμέραν πρῶτον, ὅπως ἐγκρατῆς αὐτὸς αὐτοῦ ὅ τι μάλιστα ἔσεσθαι μέλλοι καὶ πιστοὺς φίλους τε καὶ ἐταίρους E κτήσεσθαι, ὅπως μὴ πάθοι ἅπερ ὁ πατήρ αὐτοῦ, ὃς πα-

ραλαβὼν Σικελίας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῶν
 βαρβάρων ἐκπεπορθημένας οὐχ οἷός τ' ἦν κατοικίσας
 332 ἀνδρῶν, οὔτε ἄλλων δὴ ποθεν ὀθνείων οὔτε ἀδελφῶν,
 οὓς ἔθρεψέ τε αὐτὸς νεωτέρους ὄντας ἐκ τε ἰδιωτῶν ἄρ-
 χοντας καὶ ἐκ πενήτων πλουσίους ἐπεποιήκει διαφερόν-
 τως. τούτων κοινῶν τῆς ἀρχῆς οὐδένα οἷός τ' ἦν πει-
 θοῖ καὶ διδαχῇ καὶ εὐεργεσίαις καὶ ξυγγενείαις ἀπεργα-
 σάμενος ποιήσασθαι, Δαρκείου δὲ ἐπταπλασίῳ φανλότε-
 ρος ἐγένετο, ὃς οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας οὐδ' ὑφ' αὐτοῦ
 τραφεῖσι, κοινῶν δὲ μόνον τῆς τοῦ Μήδου τε καὶ εὐ-
 Β νούχου χειρώσεως, διένειμέ τε μέρη μεῖζω ἕκαστα Σικε-
 λίας πάσης ἐπὶ καὶ πιστοῖς ἐχρήσατο τοῖς κοινῶν καὶ
 οὐκ ἐπιτιθεμένοις οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις, ἔδειξέ τε
 παράδειγμα, οἷον χρῆ τὸν νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν
 ἀγαθὸν γίνεσθαι· νόμους γὰρ κατασκευάσας ἔτι καὶ
 νῦν διασέσωκε τὴν Περσῶν ἀρχὴν. ἔτι δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς
 τούτοις, οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες πολλὰς τῶν Ἑλλήνων
 πόλεις ὑπὸ βαρβάρων ἐκβεβλημένας, ἀλλ' οἰκουμένας
 C παραλαβόντες, ὅμως ἐβδομήκοντα ἔτη διεφύλαξαν τὴν
 ἀρχὴν ἀνδρας φίλους ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκάσταις κερτημέ-
 νοι. Διονύσιος δὲ εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν Σικε-
 λίαν ὑπὸ σοφίας, πιστεύων οὐδενί, μόγις ἐσώθη· πένης
 γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν, οὐ μεῖζον σημεῖον εἰς
 ἀρετὴν καὶ κακίαν οὐκ ἔστιν οὐδέν, τοῦ ἔρημον ἢ μὴ τοι-
 ούτων ἀνδρῶν εἶναι. ἃ δὴ καὶ Διονυσίῳ ξυμβουλεύομεν
 ἐγὼ καὶ Δίῳ, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῷ ξυμβε-
 D βῆκει οὕτως, ἀνομιλήτῳ μὲν παιδείας, ἀνομιλήτῳ δὲ συν-
 ουσιῶν τῶν προσηκουσῶν γεγονέναι, πρῶτον ἐπὶ ταῦτα
 ὀρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ τῶν οἰκείων ἅμα καὶ
 ἡλικιωτῶν καὶ συμφώνους πρὸς ἀρετὴν κτήσασθαι, μά-
 λιστα δ' αὐτὸν αὐτῷ, τούτου γὰρ αὐτὸν θαυμαστῶς ἐν-

δεᾶ γεγονέναι· λέγοντες οὐκ ἑναργῶς οὕτως, οὐ γὰρ ἦν
 ἀσφαλές, αἰνιττόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις,
 ὡς οὕτω μὲν πᾶς ἀνὴρ αὐτόν τε καὶ ἐκείνους ὧν ἂν ἡγε-
 μῶν γίγνηται σώσει, μὴ ταύτῃ δὲ τραπόμενος τάναντία
 πάντα ἀποτελεῖ· πορευθεὶς δὲ ὡς λέγομεν, καὶ ἑαυτὸν E
 ἔμφρονά τε καὶ σώφρονα ἀπεργασάμενος, εἰ τὰς ἐξηρη-
 μωμένας Σικελίας πόλεις κατοικήσειε νόμοις τε ξυνδῆ-
 σεις καὶ πολιτείαις, ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις
 εἶναι πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας, οὐ διπλασίαν
 τὴν πατρῴαν ἀρχὴν μόνον ποιήσοι, πολλαπλασίαν δὲ ὕ- 333
 τως· ἔτοιμον γὰρ εἶναι τούτων γενομένων πολὺ μᾶλλον
 δουλώσασθαι Καρχηδονίους τῆς ἐπὶ Γέλωνος αὐτοῖς γε-
 νομένης δουλείας, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ νῦν τούναντιον ὁ πα-
 τὴρ αὐτοῦ φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβάροις. ταῦτα
 ἦν τὰ λεγόμενα καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐπι-
 βουλευόντων Διονυσίῳ, ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουσι οἱ τοι-
 οῦτοι λόγοι, οἳ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ Διονυσίῳ ἐξε-
 βαλον μὲν Δίωνα, ἡμᾶς δ' εἰς φόβον κατέβαλον· ἵνα δ' B
 ἐκπεράνωμεν οὐκ ὀλίγα πράγματα [τὰ] ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ,
 ἔλθων ἐκ Πελοποννήσου καὶ Ἀθηνῶν Δίῳ ἔργῳ τὸν
 Διονύσιον ἐνουθέτησεν. ἐπειδὴ δ' οὖν ἠλευθέρωσέ τε
 καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς δις τὴν πόλιν, ταῦτόν πρὸς Δίωνα
 Συρακοῖοι τότε ἔπαθον, ὅπερ καὶ Διονύσιος, ὅτε ἀν-
 τὸν ἐπεχείρει παιδεύσας καὶ θρέψας βασιλέα τῆς ἀρχῆς
 ἄξιον οὕτω κοινωνεῖν αὐτῷ τοῦ βίου παντός, ὁ δὲ τοῖς
 διαβάλλουσι καὶ λέγουσιν, ὡς ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι C
 Δίῳ πράττει πάντα ὅσα ἐπραττεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἵνα
 ὁ μὲν παιδείᾳ δὴ τὸν νοῦν κηληθεὶς ἀμελοῖ τῆς ἀρχῆς
 ἐπιτρέψας ἐκείνῳ, ὁ δὲ σφετερίζαιτο καὶ Διονύσιον ἐκ-
 βάλοι ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλῳ. ταῦτα τότε ἐνίκησε καὶ τὸ δεύ-
 τερον ἐν Συρακοῖοις λεγόμενα, καὶ μάλα ἀτόπῳ τε καὶ
 αἰσχροῖ νίκη τοῖς τῆς νίκης αἰτίοις. οἷον γὰρ γέγονεν,

ἀκοῦσαι χρῆ τούτους ἐμὲ παρακαλοῦντας πρὸς τὰ νῦν πράγ-
 D ματα. ἦλθον Ἀθηναῖος ἀνὴρ ἐγὼ, ἑταῖρος Δίωνος, σύμ-
 μαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως ἀντὶ πολέμου φι-
 λίαν ποιήσασιν· διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλλουσιν ἡ-
 τήθην. πείθοντος δὲ Διονυσίου τιμαῖς καὶ χρήμασι
 γενέσθαι μετ' αὐτοῦ ἐμὲ μάρτυρά τε καὶ φίλον πρὸς τὴν
 εὐπρέπειαν τῆς ἐκβολῆς τῆς Δίωνος αὐτῷ γίνεσθαι,
 τούτων δὴ τὸ πᾶν διήμαρτεν, ὕστερον δὲ δὴ κατιῶν οἱ-
 E καδε Δίων ἀδελφῶ δύο προσλαμβάνει Ἀθήνηθεν, οὐκ
 ἐκ φιλοσοφίας γεγονότε φίλω, ἀλλ' ἐκ τῆς περιτρεχούσης
 ἑταιρείας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων, ἣν ἐκ τοῦ ξε-
 νίζειν τε καὶ μνεῖν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται, καὶ
 δὴ καὶ τούτω τῷ ξυγκαταγαρόντε αὐτὸν φίλω ἐκ τούτων
 τε καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐγενέσθην
 334 ἑταίρω· ἔλθόντες δὲ εἰς Σικελίαν, ἐπειδὴ Δίωνα ἤσθοντο
 διαβεβλημένον εἰς τοὺς ἐλευθερωθέντας ὑπ' αὐτοῦ Σι-
 κελιώτας ὡς ἐπιβουλεύοντα γενέσθαι τύραννον, οὐ μόν-
 ον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον προὔδοσαν, ἀλλ' οἶον τοῦ φό-
 νου αὐτόχειρες ἐγένοντο, ὅπλα ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν
 αὐτοὶ τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπίκουροι. καὶ τὸ μὲν
 αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον οὔτε παρίεμαι ἔγωγε οὔτε τι λέγω·
 πολλοῖς γὰρ καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελὲς καὶ εἰς
 B τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον· τὸ δὲ Ἀθηναίων περὶ λεγόμε-
 νον, ὡς αἰσχύνην οὔτοι περιῆψαν τῇ πόλει, ἔξαιρουμαι·
 φημι γὰρ κάκεινον Ἀθηναῖον εἶναι, ὃς οὐ προὔ-
 δωκε τὸν αὐτὸν τοῦτον, ἔξὸν χρήματα καὶ ἄλλας τιμὰς
 πολλὰς λαμβάνειν· οὐ γὰρ διὰ βαναύσου φιλοσύνης ἐγε-
 γόνει φίλος, διὰ δὲ ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν, ἣ
 μόνη χρῆ πιστεύειν τὸν νοῦν κεκτημένον μᾶλλον ἢ ξυ-
 γενεῖα ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὥστε οὐκ ἀξίω ὀνειδούς γε-
 C γόνατον τῇ πόλει τὸ Δίωνα ἀποκτείναντε, ὡς ἔλλογίμω
 πῶποτε ἄνδρε γενομένω.

Ταῦτα εἶρηται πάντα τῆς ξυμβουλῆς ἕνεκα τῶν
 Διωνείων φίλων καὶ ξυγγενῶν· ξυμβουλεύω δὲ δῆτι πρὸς
 τούτοις τὴν αὐτὴν ξυμβουλὴν καὶ λόγον τὸν αὐτὸν λέγων
 ἤδη τρίτον τρίτοις ὑμῖν· μὴ δουλοῦσθαι Σικελίαν ὑπ'
 ἀνθρώποις δεσπόταις, μηδὲ ἄλλην πόλιν ὃ γ' ἐμὸς λόγος,
 ἀλλ' ὑπὸ νόμοις· οὔτε γὰρ τοῖς δουλουμένοις οὔτε τοῖς
 δουλωθεῖσιν ἄμεινον, αὐτοῖς καὶ παισὶ παίδων τε ἐγγό- D
 νοις, ἀλλ' ὀλέθριος πάντως ἡ πείρα, σμικρὰ δὲ καὶ ἀνε-
 λεύθερα ψυχῶν ἦδη τὰ τοιαῦτα ἀρπάξειν κέρδη φιλεῖ,
 οὔδὲν τῶν εἰς τὸν ἔπειτα καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν
 ἀγαθῶν καὶ δικαίων εἰδόμενα θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων.
 ταῦτα πρῶτον μὲν Δίωνα ἐγὼ ἐπεχείρησα πείθειν, δεύ-
 τερον δὲ Διονύσιον, τρίτους δὲ ὑμᾶς νῦν· καὶ μοι πεί-
 θεσθε Διὸς τρίτου σωτήρος χάριν, εἶτα εἰς Διονύσιον
 βλέψαντες καὶ Δίωνα, ὧν ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ζῆ τὰ νῦν
 οὐ καλῶς, ὁ δὲ πειθόμενος τέθνηκε καλῶς· τὸ γὰρ τῶν E
 καλλίστων ἐφιέμενον αὐτῷ τε καὶ πόλει πάσχειν ὅτι ἂν
 πάσχη πᾶν ὀρθὸν καὶ καλόν. οὔτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνα-
 τος ἡμῶν οὐδεὶς, οὔτ' εἰ τῷ ξυμβαίῃ, γένοιτο ἂν εὐδαί-
 μων, ὡς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς· κακὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐ-
 δὲν λόγου ἄξιόν ἐστι τοῖς ἀψύχοις, ἀλλ' ἢ μετὰ σώματος 335
 οὔση ψυχῇ τοῦτο ξυμβήσεται ἐκάστη ἢ κεχωρισμένη, πεί-
 θεσθαι δὲ ὄντως ἀεὶ χρὴ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λό-
 γοις, οἳ δὴ μνηύουσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι δικα-
 στάς τε ἴσχειν καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, ὅταν τις
 ἀπαλλαχθῇ τοῦ σώματος· διὸ καὶ τὰ μέγала ἀμαρτήματα
 καὶ ἀδικήματα σμικρότερον εἶναι χρὴ νομίζειν κακὸν πά-
 σχειν ἢ δρᾶσαι, ὧν ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν
 ψυχὴν οὔτε ἀκούει, ἐάν τε ἀκούσῃ, καταγελαῶν, ὡς οἴε- B
 ται, πανταχόθεν ἀναιδῶς ἀρπάξει πᾶν ὃ τί περ ἂν οἴηται,
 καθάπερ θηρίον, φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὴν ἀνδραπο-
 δώδη καὶ ἀχάριστον, ἀφροδίσιον λεγομένην οὐκ ὀρθῶς,

ἡδονὴν ποιεῖν αὐτῷ τοῦ μίπλασθαι, τυφλὸς ὢν καὶ
 οὐχ ὄρων, οἷς ξυνέπεται τῶν ἀρπαγμάτων ἀνοσιουργία,
 κακὸν ἠλίκον αἰεὶ μετ' ἀδικήματος ἐκάστου, ἦν ἀναγκαῖον
 τῷ ἀδικήσαντι συνεφέλκειν ἐπὶ τε γῆ στρεφομένῳ καὶ
 C ὑπὸ γῆς νοστήσαντι πορείαν ἄτιμόν τε καὶ ἀθλίαν πάν-
 τως πανταχῆ. Δίωνα δὴ ἐγὼ λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα ἐπειθον, καὶ τοῖς ἀποκτείνασιν ἐκείνον δικαιο-
 τατ' ἂν ὀργιζοίμην ἐγὼ τρόπον τινὰ ὁμοιότατα καὶ Διο-
 νυσίῳ· ἀμφοτέροι γὰρ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὡς ἔπος εἴ-
 πειν ἅπαντας τὰ μέγιστα ἐβλαψαν ἀνθρώπους, οἱ μὲν τὸν
 βουλόμενον δικαιοσύνη χρῆσθαι διαφθείραντες, ὁ δὲ
 D ἀρχῆς, μερίστην δύναμιν ἔχων, ἐν ἧ γενομένη φιλοσοφία
 τε καὶ δύναμις ὄντως ἐν ταύτῳ διὰ πάντων ἀνθρώπων
 Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμψασαν ἱκανῶς δόξαν παρ-
 ἔστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἂν ποτε γένοιτο εὐδαί-
 μων οὔτε πόλις οὔτ' ἀνὴρ οὐδεὶς, ὃς ἂν μὴ μετὰ φρονή-
 σεως ὑπὸ δικαιοσύνη διαγάγῃ τὸν βίον, ἦτοι ἐν αὐτῷ
 E κεκτημένος ἢ ὀσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων ἐν ἧθει τραφεῖς
 τε καὶ παιδευθεὶς ἐνδίκως. ταῦτα μὲν Διονύσιος ἐβλαψε-
 τὰ δὲ ἄλλα σμικρὰ ἂν εἶη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη· ὁ δὲ
 Δίωνα ἀποκτείνας οὐκ οἶδε ταυτόν ἐξειργασμένος τούτῳ.
 Δίωνα γὰρ ἐγὼ σαφῶς οἶδα, ὡς οἶόν τε περὶ ἀνθρώπων
 ἀνθρωπον δισχυρίζεσθαι, ὅτι, τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχευ,
 ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σχῆμα ἀρχῆς ἐτρέπετο ἢ [ἐπὶ
 336 τὸ] Συρακούσας μὲν πρῶτον τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ,
 ἐπεὶ τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξε καὶ φαιδρύνας ἔλευ-
 θερίῳ ἐν σχήματι κατέστησε, τὸ μετὰ τοῦτ' ἂν πάσῃ μη-
 χανῇ ἐκόσμησε νόμοις τοῖς προσήκουσί τε καὶ ἀρίστοις
 τοὺς πολίτας, τό τε ἐφεξῆς τούτοις προὔθνυμετ' ἂν πρᾶ-
 ξαι, πᾶσαν Σικελίαν κατοικίξιν καὶ ἔλευθέραν ἀπὸ τῶν
 βαρβάρων ποιεῖν, τοὺς μὲν ἐκβάλλον, τοὺς δὲ χειροῦ-

μενος ῥᾶον Ἰέρωνος· τούτων δ' αὖ γενομένων δι' ἀν-
 δρὸς δικαίου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσό- B
 φου τὴν αὐτὴν ἀρετῆς ἂν πέρι γενέσθαι δόξαν τοῖς πολ-
 λοις, ἤπερ ἂν, εἰ Διονύσιος ἐπέισθη, παρὰ πᾶσιν ἂν ὡς
 ἔπος εἶπεν ἀνθρώποις ἀπέσσωσε γενομένη. νῦν δὲ ἢ πού-
 τις δαίμων ἢ τις ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομία καὶ ἀθεότητι
 καὶ τὸ μέγιστον τόλμαις ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶ-
 σιν ἐρριζωται καὶ βλαστάνει καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ
 καρπὸν τοῖς γεννήσασι πικρότατον, αὕτη πάντα τὸ δεύ-
 τερον ἀνέτρεψέ τε καὶ ἀπώλεσε. νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν C
 χάριν οἴωνοῦ τὸ τρίτον· ὅμως δὲ μιμείσθαι μὲν συμβου-
 λεύω Δίωνα ὑμῖν τοῖς φίλοις τὴν τε τῆς πατρίδος εὐνοι-
 αν καὶ τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν ἐπὶ λῶον, ὡς δὲ
 ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειραῖσθαι ἀποτελεῖν· αἱ
 δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ σαφῶς· τὸν δὲ μὴ δυνά-
 μενον ὑμῶν Δωρισιτὶ ζῆν κατὰ τὰ πάτρια, διώκοντα δὲ
 τὸν τε τῶν Δίωνος σφαγέων καὶ τὸν Σικελικὸν βίον, D
 μήτε παρακαλεῖν μήτε οἴεσθαι πιστὸν ἂν τι καὶ ὑγιὲς
 πρᾶξαί ποτε· τοὺς δὲ ἄλλους παρακαλεῖν ἐπὶ πάσης Σι-
 κελίας κατοικισμὸν τε καὶ ἰσονομίαν ἐκ τε αὐτῆς Σικελίας
 καὶ ἐκ Πελοποννήσου ξυμπάσης, φοβεῖσθαι δὲ μηδὲ Ἀθή-
 νας· εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες
 πρὸς ἀρετὴν ξενοφόνων τε ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας. εἰ
 δ' οὖν ταῦτα μὲν ὕστερα γένοιτ' ἂν, κατεπείγουσι δὲ
 ὑμᾶς αἱ τῶν στάσεων πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φνόμεναι E
 ἐκάστης ἡμέρας διαφοραί, εἰδέναι μὲν που χορὴ πάντα
 τινὰ ἄνδρα, ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκε θεία τις
 τύχη, ὡς οὐκ ἔστι παῦλα κακῶν τοῖς στασιάσασι, πρὶν
 ἂν οἱ κρατήσαντες μάχαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνθρώπων καὶ
 σφαγαῖς μνησικακοῦντες καὶ ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται
 τρεπόμενοι τῶν ἐχθρῶν, ἐγκρατεῖς δὲ ὄντες αὐτῶν, θέ- 337
 μενοι νόμους κοινούς μηδὲν μᾶλλον πρὸς ἡδονὴν αὐτοῖς

- ἢ τοῖς ἡττηθεῖσι κειμένους, ἀναγκάσωσιν αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς νόμοις διτταῖς οὐσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ φόβῳ, φόβῳ μὲν διὰ τὸ κρείττους αὐτῶν εἶναι δεικνύντες τὴν βίαν, αἰδοῖ δὲ αὐτὰ διὰ τὸ κρείττους φαίνεσθαι περὶ τε τὰς ἡδονὰς καὶ τοῖς νόμοις μᾶλλον ἐθέλοντές τε καὶ δυνάμενοι δουλεύειν. ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἂν ποτε κακῶν
- B** λήξαι πόλις ἐν αὐτῇ στασιάσασα, ἀλλὰ στάσεις καὶ ἔχθραι καὶ μίση καὶ ἀπιστίαι ταῖς οὕτω διατεθείσασιν πόλεσιν αὐταῖς πρὸς αὐτὰς ἀεὶ γίνεσθαι φιλεῖ. τοὺς δὲ κρατήσαντας ἀεὶ χρῆ, ὅταν περ ἐπιθυμήσωσι σωτηρίας, αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς ἄνδρας προκρίναι τῶν ἄλλων, οὓς ἂν πυνθάωνται ἀρίστους ὄντας, πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖδας καὶ γυναικας κεκτημένους οἴκοι καὶ προγόνους αὐτῶν ὅτι μάλιστα πολλοὺς τε καὶ ὀνομαστοὺς καὶ κτήσιν
- C** κεκτημένους πάντας ἱκανῆν· ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριάνδρῳ πόλει πεντήκοντα ἱκανοὶ τοιοῦτοι. τούτους δὲ δεήσεσι καὶ τιμαῖς ὅτι μεγίσταις οἰκοθεν μεταπέμπεσθαι, μεταπεμψαμένους δὲ ὁμόσαντας δεῖσθαι καὶ κελεύειν θεῖναι νόμους, μήτε νικῆσασι μήτε νικηθεῖσι νέμειν πλεόν, τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ πόλει. τεθέντων δὲ τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὰ πάντα ἔστιν. ἂν μὲν γὰρ οἱ νενικηκότες ἡττους αὐτοὺς τῶν νόμων μᾶλλον τῶν νενικημένων παρέχονται, πάντ' ἔσται σωτηρίας τε καὶ εὐδαιμονίας μεστὰ καὶ πάντων κακῶν ἀποφυγῆ· εἰ δὲ μή, μήτ' ἐμὲ μήτ' ἄλλον κοινωνὸν παρακαλεῖν ἐπὶ τὸν μὴ πειθόμενον τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις. ταῦτα γὰρ ἔστιν ἀδελφῶν τε Δίων ὧν τ' ἐγὼ ἐπεχειρήσαμεν Συρακούσαις εὐφρονουῦντες συμπράξαι, δεύτερα μὲν· πρῶτα δ' ἦν ἂν τὸ πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ Διονυσίου πραχθῆναι πᾶσι κοινὰ ἀγαθὰ, τύχη δὲ τις ἀνθρώπων κρείττων διεφύργησε· τὰ δὲ νῦν ὑμεῖς πειράσθε εὐτυχέστερον αὐτὰ ἀγαθῇ πράξαι μοῖρα καὶ θεῖα τιμὴ τύχη.

Ξυμβουλή μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴ εἰρήσθω καὶ ἡ παρὰ
 Διονύσιον ἐμῆ προτέρα ἄφιξις· ἡ δὲ δὴ ὑστέρα πορεία
 τε καὶ πλοῦς ὡς εἰκότως τε ἅμα καὶ ἐμμελῶς γέγονεν, ᾧ
 μέλει ἀκούειν ἔξεστι τὸ μετὰ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος
 χρόνος τῆς ἐν Σικελίᾳ διατριβῆς μοι διεπεράνθη, καθά- 338
 περ εἶπον, πρὶν συμβουλεύειν τοῖς οἰκείοις καὶ ἐταίροις
 τοῖς περὶ Δίωνα· τὸ μετ' ἐκεῖνα δ' οὖν ἔπεισα ὄπη δὴ
 ποτ' ἐδυνάμην Διονύσιον ἀφείναι με, εἰρήνης δὲ γενο-
 μένης, ἣν γὰρ τότε πόλεμος ἐν Σικελίᾳ, ξυνωμολογήσα-
 μεν ἀμφοτέροισι. Διονύσιος μὲν ἔφη μεταπέμψασθαι Δίωνα
 καὶ ἐμὲ πάλιν, καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφα-
 λέστερον ἑαυτῷ, Δίωνα δὲ ἡξίου διανοεῖσθαι μὴ φυγῆν
 αὐτῷ γεγονέναι τότε, μεταστάσιν δέ· ἐγὼ δ' ἤξειν ὡμο- B
 λόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις, γενομένης δὲ εἰρήνης
 μετεπέμπετ' ἐμέ, Δίωνα δὲ ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν ἐδεῖτο,
 ἐμὲ δὲ ἦκειν ἐκ παντὸς τρόπου ἡξίου. Δίωv μὲν οὖν ἐκέ-
 λευέ τέ με πλεῖν καὶ ἐδεῖτο· καὶ γὰρ δὴ λόγος ἐχώρει πο-
 λὺς ἐκ Σικελίας, ὡς Διονύσιος θαυμαστώως φιλοσοφίας
 ἐν ἐπιθυμίᾳ πάλιν εἶη γεγονώς τὰ νῦν· ὄθεν ὁ Δίωv
 συντεταμένως ἐδεῖτο ἡμῶν τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν,
 ἐγὼ δὲ ἤδη μὲν που κατὰ τὴν φιλοσοφίαν τοῖς νέοις πολ- C
 λὰ τοιαῦτα γιγνόμενα, ὅμως δ' οὖν ἀσφαλέστερόν μοι
 ἔδοξε χαίρειν τότε γε πολλὰ καὶ Δίωνα καὶ Διονύσιον
 ἔῃν, καὶ ἀπηχθόμην ἀμφοῖν ἀποκρινάμενος, ὅτι γέρων τε
 εἶην καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας οὐδὲν γίγνοιτο τῶν τὰ νῦν
 πραττομένων. ἔοικε δὴ τὸ μετὰ τοῦτο Ἀρχύτης τε παρὰ
 Διονύσιον ἀφικέσθαι· ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπιέναι ξενίαν καὶ
 φιλίαν Ἀρχύτῃ καὶ τοῖς ἐν Τάραντι καὶ Διονυσίῳ ποιή-
 σας ἀπέπλεον· ἄλλοι τέ τινες ἐν Συρακούσαις ἦσαν Δίω- D
 νός τε ἅττα διακηκόοτες καὶ τούτων τινὲς ἄλλοι, παρα-
 κουςμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν· οἱ
 δοκοῦσί μοι Διονυσίῳ πειραῖσθαι διαλέγεσθαι τῶν περὶ

τὰ τοιαῦτα, ὡς Διονυσίου πάντα διακηκοότος ὅσα διενουούμην ἐγώ. ὁ δὲ οὔτε ἄλλως ἐστὶν ἀφυῆς πρὸς τὴν τοῦ μανθάνειν δύναμιν φιλότιμός τε θαυμαστώσ· ἤρσεκέ τε οὖν ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα ἠσχύνετό τε φανερός γιγνώμενος οὐδὲν ἀκηκοῶς ὅτ' ἐπεδήμουν ἐγώ, ὅθεν ἅμα μὲν εἰς ἐπιθυμίαν ἦι τοῦ διακοῦσαι ἐναργέστερον, ἅμα δ' ἡ φιλοτιμία κατήπειγεν αὐτόν. δι' ἃ δὲ οὐκ ἤκουσεν ἐν τῇ πρόσθεν ἐπιδημίᾳ, διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθείσι νῦν δὴ λόγοις. ἐπειδὴ οὖν οἴκαδέ τε ἐσώθην καὶ κάλουντος τὸ δεύτερον ἀπηρνήθην, καθάπερ εἶπον νῦν δὴ, δοκεῖ μοι Διονύσιος παντάπασι φιλοτιμηθῆναι, μὴ ποτέ τισι δόξαιμι καταφρονῶν αὐτοῦ, τῆς φύσεώς τε καὶ ἔξεως

339 ἅμα καὶ τῆς διαίτης ἐμπειρος γεγονώς, οὐκέτ' ἐθέλειν δυσχεραίνων παρ' αὐτὸν ἀφικνεῖσθαι. δίκαιος δὴ λέγειν εἰμι τάληθές καὶ ὑπομένειν, εἴ τις ἄρα τὰ γεγονότα ἀκούσας καταφρονήσει τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας, τὸν τύραννον δὲ ἠγήσεται νοῦν ἔχειν. ἐπεμψε μὲν γὰρ δὴ Διονύσιος τρίτον ἐπ' ἐμὲ τριήρη ῥαστώνης ἔνεκα τῆς πορείας, ἐπεμψε δὲ Ἀρχίδημον, ὃν ἠγείτό με τῶν ἐν Σικελίᾳ περὶ πλείστου ποιείσθαι, τῶν Ἀρχύτη ξυγγεγονότων ἓνα, καὶ ἄλλους γνωρίμους τῶν ἐν Σικελίᾳ· οὗτοι δὲ ἡμῖν ἠγγελλον πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς θαυμαστὸν ὅσον Διονύσιος ἐπιδεδωκώς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν. ἐπεμψε δὲ ἐπιστολὴν πάννυ μακράν, εἰδὼς ὡς πρὸς Δίωνα διεκείμην καὶ τὴν αὐτὸν Δίωνος προθυμίαν τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰς Συρακούσας ἐλθεῖν· πρὸς γὰρ δὴ πάντα ταῦτα ἦν παρεσκευασμένη τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἢ ἐπιστολή, τῇδὲ πη φράζουσα· Διονύσιος Πλάτωνι. τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις εἰπὼν οὐδὲν τὸ μετὰ τοῦτο εἶπε πρότερον, ἢ ὡς, ἂν εἰς Σικελίαν πεισθῆις ὑφ' ἡμῶν ἔλθῃς τὰ νῦν, πρῶτον μὲν σοι τὰ περὶ Δίωνα ὑπάρξει ταύτη γιγνώμενα ὅπῃπερ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς, θελήσεις δὲ οἶδ' ὅτι τὰ μέτρια, καὶ ἐγὼ συγχωρήσομαι· εἰ

δὲ μή, οὐδὲν σοι τῶν περὶ Δίωνα ἔξει πραγμάτων οὔτε περὶ τὰλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ νοῦν γιγνόμενον. ταῦθ' οὕτως εἶπε, τὰλλα δὲ μακρὰ ἂν εἴη καὶ ἄνευ καιροῦ λεγόμενα. ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλαι ἐφοίτων παρὰ τε Ἀρχύτου D καὶ τῶν ἐν Τάραντι, τὴν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσαι τὴν Διονυσίου, καὶ ὅτι, ἂν μὴ ἀφίκομαι νῦν, τὴν πρὸς Διονύσιον αὐτοῖς γενομένην φιλίαν δι' ἐμοῦ οὐ σμικρὰν οὔσαν πρὸς τὰ πολιτικὰ παντάπασι διαβαλοῖην. ταύτης δὴ τοιαύτης γενομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμψεως, τῶν μὲν ἐκ Σικελίας τε καὶ Ἰταλίας ἐλκόντων, τῶν δὲ Ἀθήνηθεν ἀτεχνῶς μετὰ δεήσεως οἷον ἐξωθούτων με, καὶ πάλιν ὁ λόγος ἦκεν ὁ αὐτός, τὸ μὴ δεῖν προ- E δοῦναι Δίωνα μηδὲ τοὺς ἐν Τάραντι ξένους τε καὶ ἐταίρους· αὐτῷ δέ μοι ὑπῆν, ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἀνθρώπου παρακούοντα ἀξίων λόγου πραγμάτων, εὐμαθῆ, πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου· δεῖν οὖν αὐτὸ ἐξελέγξαι σαφῶς, ὁποτέρως ποτὲ ἄρα σχοίη, καὶ τοῦτ' αὐτὸ μηδαμῆ προδοῦναι μηδ' ἐμὲ τὸν αἰτιον γενέσθαι τηλικούτου ἀληθῶς ὀνειδούς, εἴπερ ὄντως εἴη τῶν ταῦτα 340 λελεγμένα. πορεύομαι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυψάμενος, πολλὰ δεδιὼς μαντευόμενός τε οὐ πάνυ καλῶς, ὡς ἔοικεν· ἐλθὼν δ' οὖν τὸ τρίτον τῷ σωτήρι τοῦτό γε οὖν ἐπραξα ὄντως· ἐσώθην γάρ τοι πάλιν εὐτυχῶς, καὶ τούτων γε μετὰ θεὸν Διονυσίῳ χάριν εἰδέναι χρεῶν, ὅτι πολλῶν βουληθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσε καὶ ἔδωκέ τι μέρος αἰδοῖ τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων. ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην, ᾧμην τούτου πρῶτον ἔλεγχον δεῖν λαβεῖν, πότε- B ρον ὄντως εἴη Διονύσιος ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὡσπερ πυρός, ἢ μάτην ὁ πολὺς οὗτος ἔλθοι λόγος Ἀθήναζε. ἔστι δὴ τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα πείραν λαμβάνειν οὐκ ἀγεννῆς ἀλλ' ὄντως τυράννοις πρέπων, ἄλλως τε καὶ τοῖς τῶν παρακousμάτων μεστοῖς, ὃ δὴ καὶ γὰρ Διο-

νύσπον εὐθύς ἐλθὼν ἡσθόμην καὶ μάλα πεπονθότα. δει-
 κνύναι δὴ δεῖ τοῖς τοιούτοις, ὅ τι ἔστι πᾶν τὸ πρᾶγμα
 C οἶόν τε καὶ δι' ὕσων πραγμάτων καὶ ὅσον πόνον ἔχει· ὁ
 γὰρ ἀκούσας, εἰ μὲν ὄντως ἢ φιλόσοφος οἰκειός τε καὶ
 ἄξιος τοῦ πράγματος θεῖος ᾧν, ὁδὸν τε ἡγείται θαυμα-
 στήν ἀκηκοέναι ξυντατέον τε εἶναι νῦν καὶ οὐ βιωτὸν ἄλ-
 λως ποιοῦντι· μετὰ τοῦτο δὴ ξυντείνας αὐτὸν τε καὶ τὸν
 ἡγούμενον τὴν ὁδὸν οὐκ ἀνήσει πρὶν ἂν ἢ τέλος ἐπιθῆ
 πᾶσιν ἢ λάβῃ δύναμιν, ὥστε αὐτὸς αὐτὸν χωρὶς τοῦ δει-
 ξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν. ταύτη καὶ κατὰ
 D ταῦτα διανοηθεῖς ὁ τοιοῦτος ζῆ, πράττων μὲν ἐν αἷς τισὶν
 ἂν ἢ πράξεισι, παρὰ πάντα δὲ ἀεὶ φιλοσοφίας ἐχόμενος καὶ
 τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν ἥτις ἂν αὐτὸν μάλιστα εὐμαθῆ
 τε καὶ μνήμονα καὶ λογίζεσθαι δυνατὸν ἐν αὐτῷ νήφοντα
 ἀπεργάζηται· τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτη μισῶν διατελεῖ. οἱ
 δὲ ὄντως μὲν μὴ φιλόσοφοι, δόξαις δ' ἐπικεχωσμένοι,
 καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι,
 ἰδόντες τε ὅσα μαθήματά ἐστι καὶ ὁ πόνος ἡλικὸς καὶ
 E δίαιτα ἢ καθ' ἡμέραν ὡς πρέπουσα ἢ κοσμία τῷ πράγ-
 ματι, χαλεπὸν ἡγησάμενοι καὶ ἀδύνατον αὐτοῖς οὔτε δὴ
 341 ἐπιτηδεύειν δυνατοὶ γίνονται, ἐνιοὶ δὲ αὐτῶν πείθου-
 σιν αὐτούς, ὡς ἱκανῶς ἀκηκοότες εἰσὶ τὸ ὄλον καὶ οὐδὲν
 ἔτι δέονται τινων πραγμάτων. ἢ μὲν δὴ πείρα αὕτη γί-
 γνεται ἢ σαφῆς τε καὶ ἀσφαλεστάτη πρὸς τοὺς τροφῶν-
 τὰς τε καὶ ἀδυνάτους διαπονεῖν, ὡς μηδέποτε βαλεῖν ἐν
 αἰτία τὸν δεικνύντα ἀλλ' αὐτὸν αὐτόν, μὴ δυνάμενον
 πάντα τὰ πρόσφορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι. οὕτω δὴ
 καὶ Διονυσίῳ τότ' ἐρρηθή τα ῥηθέντα. πάντα μὲν οὖν
 B οὗτ' ἐγὼ διεξῆλθον οὔτε Διονύσιος ἐδεῖτο· πολλὰ γὰρ
 αὐτὸς καὶ τὰ μέγιστα εἰδέναι τε καὶ ἱκανῶς ἔχειν προσε-
 ποιεῖτο διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς· ὕστερον δὲ
 καὶ ἀκούω γεγραφέναι αὐτὸν περὶ ᾧν τότε ἤκουσε, συν-

θέντα ὡς αὐτοῦ τέχνην, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούοι· οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους μὲν τινὰς οἶδα γεγραφό-
 τας περὶ τῶν αὐτῶν τούτων, οἵτινες δέ, οὐδ' αὐτοὶ αὐ-
 τοὺς· τοσόδε γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γε-
 γραφότων καὶ γραψόντων, ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν C
 ἐγὼ σπουδάζω, εἰτ' ἐμοῦ ἀκηκοότες εἰτ' ἄλλων εἰθ' ὡς
 εὐρόντες αὐτοί, τούτους οὐκ ἔστι κατὰ γετὴν ἐμὴν δόξαν
 περὶ τοῦ πράγματος ἐπαθεῖν οὐδέν. οὐκ οὖν γε περὶ
 αὐτῶν ἔστι σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται· ῥητὸν γὰρ
 οὐδαμῶς ἔστιν ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συν-
 ουσίας γιγνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ τοῦ συζῆν
 ἐξαιφνης οἶον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς ἐν D
 τῇ ψυχῇ γενόμενον αὐτὸ ἑαυτὸ ἤδη τρέφει. καίτοι το-
 σόδε γε οἶδα, ὅτι γραφέντα ἢ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ βέλτιστ'
 ἂν λεχθεῖν· καὶ μὴν ὅτι γεγραμμένα κακῶς οὐχ ἦκιστ'
 ἂν ἐμὲ λυποῖ· εἰ δέ μοι ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἱκανῶς εἶναι
 πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητά, τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ'
 ἂν ἡμῖν ἐν τῷ βίῳ, ἢ τοῖς τε ἀνθρώποισι μέγα ὄφελος
 γράψαι καὶ τὴν φύσιν εἰς φῶς πᾶσι προαγαγεῖν; ἀλλ'
 οὔτε ἀνθρώποις ἡγοῦμαι τὴν ἐπιχειρήσιν περὶ αὐτῶν E
 λεγομένην ἀγαθόν, εἰ μὴ τισιν ὀλίγοις, ὅπόσοι δυνατοὶ
 ἀνευρεῖν αὐτοὶ διὰ σμικρᾶς ἐνδείξεως· τῶν τε δὴ ἄλλων
 τοὺς μὲν καταφρονησεως οὐκ ὀρθῶς ἐμπλήσειεν ἂν οὐ-
 δαμῇ ἐμμελοῦς, τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς
 σέμν' ἄττα μεμαθηκότας. ἔτι δὲ μακρότερα περὶ αὐτῶν 342
 ἐν νῶ μοι γέγονεν εἰπεῖν. τάχα γὰρ ἂν περὶ ὧν λέγω σα-
 φέστερον ἂν εἴη τι λεχθέντων αὐτῶν· ἔστι γὰρ τις λόγος
 ἀληθῆς ἐναντίος τῷ τολμήσαντι γράφειν τῶν τοιούτων
 καὶ ὅτι οὖν, πολλάκις μὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρόσθεν ῥηθεῖς,
 ἔοικε δ' οὖν εἶναι καὶ νῦν λεκτέος.

Ἔστι τῶν ὄντων ἐκάστω, δι' ὧν τὴν ἐπιστήμην ἀνάγκη
 παραγίγνεσθαι, τρία· τέταρτον δ' αὐτῇ· πέμπτον δ'

- Β αὐτὸ τιθέναι δεῖ ὃ δὴ γνωστόν τε καὶ ἀληθές ἐστιν· ὧν
 ἓν μὲν ὄνομα, δεύτερον δὲ λόγος, τὸ δὲ τρίτον εἶδωλον,
 τέταρτον δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἓν οὖν λαβὲ βουλόμενος μα-
 θεῖν τὸ νῦν λεγόμενον, καὶ πάντων οὕτω πέρι νόησον.
 κύκλος ἐστὶ τι λεγόμενον, ᾧ τοῦτ' αὐτὸ ἐστιν ὄνομα, ὃ
 νῦν ἐφθέγγεμεθα· λόγος δ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομά-
 των καὶ ρημάτων συγκείμενος· τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἐσχάτων
 ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντη, λόγος ἂν εἴη ἐκείνου
 ᾧπερ στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος.
- C τρι-
 τον δὲ τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ ἐξαλειφόμενον καὶ τορ-
 νευόμενον καὶ ἀπολλύμενον· ὧν αὐτὸς ὁ κύκλος, ὃν πέρι
 πάντ' ἐστὶ ταῦτα, οὐδὲν πάσχει τούτων ὡς ἕτερον ὄν.
 τέταρτον δὲ ἐπιστήμη καὶ νοῦς ἀληθής τε δόξα περὶ ταῦτ'
 ἐστίν· ὡς δὲ ἓν τοῦτο αὐτὸ πᾶν θετέον, οὐκ ἓν φωναῖς
 οὐδ' ἓν σώματων σχήμασιν ἀλλ' ἓν ψυχαῖς ἐνόν, ᾧ δῆλον
 ἕτερόν τε ὄν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως τῶν τε ἐμ-
- D προσθεν λεχθέντων τριῶν· τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν ξυγ-
 γενεῖα καὶ ὁμοιότητι τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακε, τάλ-
 λα δὲ πλέον ἀπέχει. ταῦτόν δὴ περὶ τε εὐθέος ἅμα καὶ
 περιφεροῦς σχήματος καὶ χροῆς, περὶ τε ἀγαθοῦ καὶ κα-
 λοῦ καὶ δικαίου, καὶ περὶ σώματος ἅπαντος σκευαστοῦ τε
 καὶ κατὰ φύσιν γεγονότος, πυρὸς ὕδατός τε καὶ τῶν τοι-
 ούτων πάντων, καὶ ζώου ξύμπαντος πέρι καὶ ἓν ψυχαῖς
 ἦθους, καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα· οὐ
- E γὰρ ἂν τούτων μὴ τις τὰ τέτταρα λάβῃ ἀμῶς γέ πως, οὐ-
 ποτε τελέως ἐπιστήμης τοῦ πέμπτου μέτοχος ἔσται. πρὸς
 γὰρ τούτοις ταῦτα οὐχ ἥττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποῖόν τι περὶ
 ἕκαστον δηλοῦν ἢ τὸ ὃν ἕκαστου διὰ τὸ τῶν λόγων ἀσθε-
- 343 νές· ὧν ἕνεκα νοῦν ἔχων οὐδεὶς τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ
 τιθέναι τὰ νενοημένα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ταῦτα εἰς ἀμετακί-
 νητον, ὃ δὴ πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις, τοῦτο δὲ πά-
 λιν αὐτὸ νῦν λεγόμενον δεῖ μαθεῖν. κύκλος ἕκαστος τῶν

ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνευθέντων μεστὸς
 τοῦ ἐναντίου ἐστὶ τῷ πέμπτῳ· τοῦ γὰρ εὐθέος ἐφάπτε-
 ται πάντη· αὐτὸς δέ, φαμέν, ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότε-
 ρον οὔτε μείζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν αὐτῷ φύσεως. ὄνομά
 τε αὐτῶν φαμέν οὐδὲν οὐδενὶ βέβαιον εἶναι, κωλύειν δ' B
 οὐδὲν τὰ νῦν στρογγύλα καλούμενα εὐθέα κεκλήσθαι τά
 τε εὐθέα δὴ στρογγύλα, καὶ οὐδὲν ἤττον βεβαίως ἔξειν
 τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναντίως καλοῦσι. καὶ μὴν περὶ
 λόγου γε ὁ αὐτὸς λόγος, εἶπερ ἔξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων
 σύγκειται, μηδὲν ἰκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον· μυθίος
 δὲ λόγος αὐτὸς περὶ ἐκάστου τῶν τεττάρων, ὡς ἀσαφές, τὸ
 δὲ μέγιστον, ὅπερ εἶπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν, ὅτι δυοῖν
 ὄντων, τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τινός, οὐ τὸ ποιόν τι,
 τὸ δὲ τί ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς, τὸ μὴ ζητούμενον C
 ἕκαστον τῶν τεττάρων πρότερον τῇ ψυχῇ λόγῳ τε καὶ
 κατ' ἔργα, αἰσθηθεσιν εὐέλεγκτον τό τε λεγόμενον καὶ
 δεικνύμενον αἰεὶ παρεχόμενον ἕκαστον, ἀπορίας τε καὶ
 ἀσαφείας ἐμπίπλησι πάσης ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντ' ἄνδρα.
 ἐν οἷσι μὲν οὖν μὴδ' εἰδισμένοι τὸ ἀληθές ζητεῖν ἐσμὲν
 ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς, ἔξαρκεῖ δὲ τὸ προταθὲν τῶν εἰδώ-
 λων, οὐ καταγέλαστοι γιγνώμεθα ὑπ' ἀλλήλων, οἱ ἐρω-
 τώμενοι ὑπὸ τῶν ἐρωτῶντων, δυναμένων δὲ τὰ τέτταρα D
 διαρρίπτειν τε καὶ ἐλέγχειν· ἐν οἷς δ' ἂν τὸ πέμπτον ἀπο-
 κρίνασθαι καὶ δηλοῦν ἀναγκάζωμεν, ὁ βουλόμενος τῶν
 δυναμένων ἀνατρέπειν κρατεῖ, καὶ ποιεῖ τὸν ἐξηγουμέ-
 νον ἐν λόγοις ἢ γράμμασιν ἢ ἀποκρίσεσι τοῖς πολλοῖς
 τῶν ἀκούοντων δοκεῖν μηδὲν γινώσκειν ὧν ἂν ἐπιχειρῇ
 γράφειν ἢ λέγειν, ἀγνοοῦντων ἐνίοτε, ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ
 γράψαντος ἢ λέξαντος ἐλέγχεται, ἀλλ' ἡ τῶν τεττάρων
 φύσις ἐκάστου, πεφυκυῖα φάυλας. ἡ δὲ διὰ πάντων αὐ- E
 τῶν διαγωγῆ, ἄνω καὶ κάτω μεταβαίνουσα ἐφ' ἕκαστον,
 μόγις ἐπιστήμην ἐνέτεκεν εὐπεφυκότης εὐπεφυκότη· κα-

κῶς δὲ ἂν φυνῆ, ὡς ἡ τῶν πολλῶν ἕξις τῆς ψυχῆς εἰς τε
 τὸ μαθεῖν εἰς τε τὰ λεγόμενα ἦθη πέφυκε, τὰ δὲ διέ-
 344 φθαρται, οὐδ' ἂν ὁ Λυγκεὺς ἰδεῖν ποιήσειε τοὺς τοιού-
 τους. ἐνὶ δὲ λόγῳ, τὸν μὴ ξυγγενῆ τοῦ πράγματος οὔτ'
 ἂν εὐμάθεια ποιήσειέ ποτε οὔτε μνήμη· τὴν ἀρχὴν γὰρ
 ἐν ἀλλοτριαῖς ἔξεσιν οὐκ ἐγγίγνεται· ὥστε ὁπόσοι τῶν
 δικαίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ προσφυνεῖς εἰσὶ
 καὶ ξυγγενεῖς, ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα καὶ μνήμο-
 νες, οὐδ' ὅσοι ξυγγενεῖς, δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες,
 οὐδένες τούτων μήποτε μάθωσιν ἀλήθειαν ἀρετῆς εἰς
 B τὸ δυνατὸν οὐδὲ κακίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀνάγκη μανθά-
 νειν, καὶ τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας,
 μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχαῖς
 εἶπον· μόγις δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα,
 ὀνόματα καὶ λόγοι ὄψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν
 ἐλέγχους ἐλεγχόμενα καὶ ἄνευ φθόνων ἐρωτήσεσι καὶ
 ἀποκρίσεσι χρωμένων, ἐξέλαμψε φρόνησις περὶ ἕκαστοι
 καὶ νοῦς, συντείνων ὃ τι μάλιστ' εἰς δύναμιν ἀνθρωπί-
 C νην· διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος τῶν ὄντων σπουδαίων
 πέρι πολλοῦ δεῖ, μὴ γράψας ποτὲ ἐν ἀνθρώποις εἰς
 φθόνον καὶ ἀπορίαν καταβάλη. ἐνὶ δὴ ἐκ τούτων δεῖ γι-
 γνώσκειν λόγῳ, ὅταν ἴδῃ τίς του συγγράμματα γεγραμ-
 μένα εἴτε ἐν νόμοις νομοθέτου εἴτε ἐν ἄλλοις τισὶν ἄττ'
 οὔν, ὡς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα, εἴπερ ἔστ'
 αὐτὸς σπουδαῖος, κείται δέ που ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν
 τούτου· εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμ-
 D μασιν ἐτέθη, ἐξ ἄρα δὴ οἱ ἔπειτα, θεοὶ μὲν οὔ, βροτοὶ δὲ
 φρένας ὄλεσαν αὐτοί.

Τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ ξυνεπισπόμενος
 εὖ εἴσεται, εἴτ' οὔν Διονύσιος ἐγραψέ τι τῶν περὶ φύ-
 σεως ἄκρων καὶ πρώτων εἴτε τις ἐλάττων εἴτε μελῶν, ὡς
 οὐδὲν ἀκηκοῶς οὐδὲ μεμαθηκῶς ἦν ὑγιὲς ὧν ἐγραψε κατὰ

τὸν ἐμὸν λόγον· ὁμοίως γὰρ ἂν αὐτὰ ἐσέβητο ἐμοί, καὶ οὐκ ἂν αὐτὰ ἐτόλμησεν εἰς ἀναρμοστίαν καὶ ἀπρέπειαν ἐκβάλλειν. οὔτε γὰρ ὑπομνημάτων χάριν αὐτὰ ἔγραψεν· οὐδὲν γὰρ δεινὸν μὴ τις αὐτὸ ἐπιλάθῃται, ἐὰν ἅπαξ τῇ ψυχῇ περιλάβῃ· πάντων γὰρ ἐν βραχυτάτοις κεῖται· φιλοτιμίας δὲ αἰσχρᾶς εἶπερ ἔνεκα, εἰδ' ὡς αὐτοῦ τιθέμενος εἰδ' ὡς παιδείας δὴ μέτοχος ὦν, ἧς οὐκ ἄξιος ἦν ἀγαπῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένην. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς 345
 μιᾶς συνουσίας Διονυσίῳ τοῦτο γέγονε, τάχ' ἂν εἴη· γέγονε δ' οὖν ὅπως, ἴτω Ζεὺς, φησὶν ὁ Θηβαῖος· διεξῆλθον μὲν γὰρ ὡς εἶπόν τε ἐγὼ καὶ ἅπαξ μόνον, ὕστερον δὲ οὐ πώποτε ἔτι. ἐννοεῖν δὴ δεῖ τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέλει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὐρεῖν, ὅπῃ ποτὲ γέγονε, τίτιν πότ' αἰτία τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον, πλεονάκεις τε οὐ διεξῆμην· πότερον Διονύσιος ἀκούσας μόνον ἅπαξ οὕτως εἰδέναί τε οἴεται καὶ ἱκανῶς οἶδεν, εἴτε αὐτὸς εὐρῶν B
 ἢ καὶ μαθὼν ἔμπροσθεν παρ' ἐτέρων, ἢ φαῦλα εἶναι τὰ λεχθέντα, ἢ τὸ τρίτον οὐ καθ' αὐτόν, μείζονα δέ, καὶ ὅντως οὐκ ἂν δυνατὸς εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆς ζῆν ἐπιμελούμενος. εἰ μὲν γὰρ φαῦλα, πολλοῖς μάρτυσι μαχεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν, οἱ περὶ τῶν τοιούτων πάμπλου Διονυσίου κυριώτεροι ἂν εἶεν κριταί· εἰ δὲ εὐρηκέναι ἢ μεμαθηκέναι, ἄξια δ' οὖν εἶναι πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρως, πῶς ἂν μὴ θαυμαστὸς ὦν ἄνθρωπος C
 τὸν ἡγεμόνα τούτων καὶ κύριον οὕτως εὐχερῶς ἠτίμασέ ποτ' ἂν; πῶς δ' ἠτίμασεν, ἐγὼ φράξοιμ' ἂν. οὐ πολὺν χρόνον διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν τῷ πρόσθεν Δίωνα ἑῶν τὰ ἑαυτοῦ κεκτῆσθαι καὶ καρποῦσθαι χρηματά, τότε οὐκέτ' εἶα τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς Πελοπόννησον, καθάπερ ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς παντάπασιν· εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ Δίωνος ἀλλὰ τοῦ υἱέος, ὄντος μὲν ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ, κατὰ νόμους ἐπιτροπεύοντος. τὰ D

μὲν δὴ πεπραγμένα μέχρι τούτου ταῦτ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τούτων δὲ οὕτω γενομένων ἐωράκειν τε ἐγὼ ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Διονυσίου φιλοσοφίας, ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλοίμην εἴτε μή. ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε καὶ ἐκπλοὶ τῶν νεῶν· ἐδόκει δὴ χαλεπαίνειν μὲν οὐδεῖν ἐμὲ Διονυσίῳ μᾶλλον ἢ ἐμαυτῷ τε καὶ τοῖς βιασαμένοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν,

ὄφρ' ἔτι τὴν ὅλοην ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν, λέγειν δὲ πρὸς Διονύσιον, ὅτι μοι μένειν ἀδύνατον εἴη Δίωνος οὕτω προπεπηλακισμένου. ὁ δὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ ἐδεῖτο μένειν, οὐκ οἰόμενός οἱ καλῶς ἔχειν ἐμὲ ἄγγελον αὐτὸν τῶν τοιούτων ἐλθεῖν ὅ τι τάχος· οὐ πείθων δὲ αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. ἐγὼ γὰρ ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβὰς διενοοῦμην πλεῖν, τεθυμωμένος πάσχειν τε οἰόμενος δεῖν, εἰ διακωλυοίμην, ὅτι οὖν, ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἠδικοῦμην δέ· ὁ δὲ οὐδέν με τοῦ καταμένειν προσιέμενον ὄρων μηχανὴν τοῦ μέναι τὸν τότε ἐκπλοῦν μηχανᾶται τοιάνδε τινά. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρᾳ λέγει πρὸς με πιθανὸν λόγον· ἐμοὶ καὶ σοὶ Δίω, ἔφη, καὶ τὰ Δίωνος ἐκποδῶν ἀπαλλαχθήτω τοῦ περὶ αὐτὰ πολλάκις διαφέρεσθαι· ποιήσω γὰρ διὰ σέ, ἔφη, Δίω, τὰδε. ἀξιώ ἐκεῖνον ἀπολαμβάνοντα τὰ ἑαυτοῦ οἰκεῖν μὲν ἐν Πελοποννήσῳ, μὴ ὡς φυγάδα δέ, ἀλλ' ὡς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἔξον ἀποδημεῖν, ὅταν ἐκείνῳ τε καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινῇ ξυνδοκῇ· ταῦτα δ' εἶναι μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί· τούτων δὲ ἐγγυητὰς γίνεσθαι σέ τε καὶ τοὺς σους οἰκείους καὶ τοὺς ἐνθάδε Δίωνος· ὑμῖν δὲ τὸ βέβαιον ἐκεῖνος παρεχέτω. τὰ χρήματα δὲ ἃ ἂν λάβῃ, κατὰ Πελοπόννησον μὲν καὶ Ἀθήνας κείσθω παρ' οἷς τισὶν ἂν ὑμῖν δοκῇ, καρπούσθω δὲ Δίω, μὴ κύριος δὲ ἄνευ ὑμῶν γιγνέσθω ἀνελέσθαι.

ἐγὼ γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα πιστεύω τούτοις χρώμε-
 νον ἂν τοῖς χρήμασι δίκαιον γίνεσθαι περὶ ἐμέ· οὐ γὰρ
 ὀλίγα ἔσται· σοὶ δὲ καὶ τοῖς σοῖς μᾶλλον πεπίστευκα. ὄρα
 δὴ ταῦτα εἰ σοὶ ἀρέσκει, καὶ μένε ἐπὶ τούτοις τὸν ἐνιαυ-
 τὸν τοῦτον, εἰς δὲ ὧρας ἅπιθι λαβὼν τὰ χρήματα ταῦτα·
 καὶ Δίῳν εὖ οἶδ' ὅτι πολλὴν χάριν ἔξει σοὶ διαπραξαμένῳ D
 ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου. τοῦτον δὴ ἐγὼ τὸν λόγον ἀκούσας
 ἐδυσχέραινον μὲν, ὅμως δὲ βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν
 ὑστεραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν.
 ταῦτα ξυνεθέμεθα τότε. ἐβουλευόμην δὴ τὸ μετὰ ταῦτα
 κατ' ἐμαυτὸν γενόμενος, μάλα συγκεχυμένος· πρῶτος δ'
 ἦν μοι τῆς βουλῆς ἠγούμενος ὅδε λόγος. φέρε, εἰ διανο-
 εῖται τούτων μηδὲν ποιεῖν Διονύσιος ὧν φησί, ἀπελ- E
 θόντος δ' ἐμοῦ ἂν ἐπιστέλλῃ Δίῳνι πιθανῶς αὐτὸς τε
 καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν αὐτοῦ, διακελευόμενος ἂ νῦν πρὸς
 ἐμὲ λέγει, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐθέλη-
 σαντος ἂ προῦκαλεῖτό με δρᾶν, ἀλλ' ὀλιγορήσαντος τῶν
 ἐκείνου τὸ παράπαν πραγμάτων, πρὸς δὲ καὶ τούτοισιν
 ἔτι μηδ' ἐθέλῃ με ἐκπέμπειν, αὐτὸς τῶν ναυκλήρων μη-
 δευὶ προστάττων, ἐνδειξεται δὲ πᾶσι ῥαδίως ὡς ἀβουλῶν 347
 ἐμὲ ἐκπλεῖν, ἄρα τις ἐθέλῃσει με ἄγειν ναύτης ὀρμώμε-
 νον ἐκ τῆς Διονυσίου οἰκίας; ὧκουν γὰρ δὴ πρὸς τοῖς
 ἄλλοισι κακοῖς ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν, ὅθεν οὐδ'
 ἂν ο θυρωρὸς ἤθελέ με ἀφείναι μὴ πεμφθείσης αὐτῷ
 τινὸς ἐντολῆς παρὰ Διονυσίου. ἂν δὲ περιμείνω τὸν ἐνι-
 αυτόν, ἔξω μὲν Δίῳνι ταῦτα ἐπιστέλλειν, ἐν οἷς τ' αὐ
 εἶμι καὶ ἂ πράττω· καὶ ἂν μὲν δὴ ποιῇ τι Διονύσιος ὧν
 φησί, οὐ παντάπασις ἔσται μοι καταγελάστως πεπραγ- B
 μένα· τάλαντα γὰρ ἴσως ἔστιν οὐκ ἔλαττον, ἂν ἐκτιμᾷ
 τις ὀρθῶς, ἑκατὸν ἢ Δίῳνος οὐσία· ἂν δ' οὖν γίγνηται
 τὰ νῦν ὑποφαίνοντα, οἷα εἰκὸς αὐτὰ γίνεσθαι, ἀπορῶ
 μὲν ὅ τι χρήσομαι ἐμαυτῷ, ὅμως δὲ ἀναγκαῖον ἴσως ἐνι-

αυτόν γ' ἔτι πονῆσαι καὶ ἔργοις ἐλέγξαι πειραῖσθαι τὰς Διονυσίου μηχανάς. ταῦτά μοι δόξαντα εἰς τὴν ὑστεραίαν εἶπον πρὸς Διονύσιον ὅτι δέδοκται μοι μένειν.

C ἀξιώ μὴν, ἔφην, μὴ κύριον ἡγεῖσθαι σε Δίωνος ἐμέ, πέμπειν δὲ μετ' ἐμοῦ σὲ παρ' αὐτὸν γράμματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα καὶ ἐρωτᾶν, εἴτε ἀρκεῖ ταῦτα αὐτῷ, καὶ εἰ μὴ, βούλεται δὲ ἄλλ' ἅττα καὶ ἀξιοί, καὶ ταῦτα ἐπιστέλλειν ὅτι τάχιστα, σὲ δὲ νεωτερίζειν μηδὲν πω τῶν περὶ ἐκείνου. ταῦτ' ἐρρήθη, ταῦτα ξυνωμολογήσαμεν, ὡς νῦν εἴρηται σχεδόν. ἐξέπλευσε δὴ τὰ πλοῖα μετὰ τοῦτο, καὶ οὐκέτι μοι δυνατὸν ἦν πλεῖν, ὅτε δὴ μοι καὶ Διονύσιος

D ἐμνήσθη λέγων, ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι δέοι Δίωνος, τὴν δ' ἡμίσειαν τοῦ υἱέος· ἔφη δὴ πωλήσειν αὐτήν, πραθειῆσης δὲ τὰ μὲν ἡμίσεια ἐμοὶ δώσειν ἄγειν, τὰ δ' ἡμίσεια τῷ παιδί καταλείψειν αὐτοῦ· τὸ γὰρ δὴ δικαιότατον οὕτως ἔχειν. πληγείς δ' ἐγὼ τῷ λεχθέντι πάνν μὲν ᾧμην γελοῖον εἶναι ἀντιλέγειν ἔτι, ὅμως δ' εἶπον, ὅτι χρεῖή τὴν παρὰ Δίωνος ἐπιστολὴν περιμένειν ἡμᾶς καὶ ταῦτα πάλιν αὐτὰ ἐπιστέλλειν· ὁ δὲ ἐξῆς τούτοις πάνν

E νεανικῶς ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπη τε καὶ ὅπως ἤθιλε καὶ οἷς τισί, πρὸς ἐμέ δὲ οὐδὲν ὅλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν, καὶ μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς ἐκείνου αὐτὸν περὶ τῶν Δίωνος πραγμάτων οὐδὲν ἔτι διελεγόμην· οὐδὲν γὰρ ἔτι πλέον ᾧμην ποιεῖν.

Μέχρι μὲν δὴ τούτων ταύτη μοι βεβοηθημένον ἐγγόνει φιλοσοφία καὶ φίλοις· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξῶμεν

348 ἐγὼ καὶ Διονύσιος, ἐγὼ μὲν βλέπων ἐξω, καθάπερ ὄρνις ποθῶν ποθὲν ἀναπτέσθαι, ὁ δὲ διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβῆσοι με μηδὲν ἀποδοῦς τῶν Δίωνος· ὅμως δὲ ἔφαμεν ἑταῖροί γε εἶναι πρὸς πᾶσαν Σικελίαν. τῶν δὴ μισθοφόρων τοὺς πρεσβυτέρους Διονύσιος ἐπεχειρήσειν ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν παρὰ τὰ τοῦ πατρὸς ἔθη, θυμω-

θέντες δὲ οἱ στρατιῶται ξυνελέγησαν ἄθροοι καὶ οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέφειν· ὁ δ' ἐπεχείρει βιάζεσθαι κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως πύλας, οἱ δ' ἐφέροντο εὐθύς πρὸς τὰ Β τείχη, παιῶνά τινα ἀναβοήσαντες βάρβαρον καὶ πολεμικόν· οὗ δὴ περιδεῆς Διονύσιος γενόμενος ἅπαντα συνεχώρησε καὶ ἔτι πλείω τοῖς τότε συλληχθεῖσι τῶν πελταστῶν. λόγος δὴ τις ταχὺ διῆλθεν ὡς Ἡρακλείδης αἴτιος εἶη γεγονώς πάντων τούτων· ὃν ἀκούσας ὁ μὲν Ἡρακλείδης ἐκποδῶν αὐτὸν ἔσχεν ἀφανῆ, Διονύσιος δὲ ἐξήτει λαβεῖν, ἀπορῶν δέ, Θεοδότην μεταπεμψάμενος εἰς C τὸν κῆπον — ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ τότε περιπατῶν — τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐτ' οἶδα οὐτ' ἤκουον διαλεγομένων, ἃ δὲ ἐναντίον εἶπε Θεοδότης ἐμοῦ πρὸς Διονύσιον, οἶδά τε καὶ μέμνημαι. Πλάτων γάρ, ἔφη, Διονύσιον ἐγὼ πείθω τουτονί, ἐὰν ἐγὼ γένωμαι δεῦρο Ἡρακλείδην κομίσεια δύνατὸς ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῷ τῶν νῦν γεγονότων, ἂν ἄρα μὴ δόξη δεῖν αὐτὸν οἰκεῖν ἐν Σικελίᾳ, τὸν τε υἱὸν λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα ἀξιώ εἰς Πελοπόννησον ἀποπλεῖν, οἰκεῖν τε D βλάπτοντα μηδὲν Διονύσιον ἐκεῖ, καρπούμενον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμψάμην μὲν οὖν καὶ πρότερον αὐτόν, μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν, ἂν τ' οὖν ἀπὸ τῆς προτέρας μεταπομπῆς ἂν τε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ὑπακούσῃ μοι· Διονύσιον δὲ ἀξιώ καὶ δέομαι, ἂν τις ἐντυγχάνῃ Ἡρακλείδῃ ἐάν τ' ἐν ἀργῷ ἐάν τ' ἐνθάδε, μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γίνεσθαι, μεταστῆναι δ' ἐκ τῆς χώρας, ἕως ἂν ἄλλο τι E Διονυσίῳ δόξη. ταῦτα, ἔφη, συγχωρεῖς; λέγων πρὸς τὸν Διονύσιον. συγχωρῶ· μηδ' ἂν πρὸς τῇ σῇ, ἔφη, φανῆ οἰκία, πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα. τῇ δὴ μετὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δειλῆς Εὐρύβιος καὶ Θεοδότης προσηλθέτην μοι σπουδῇ τεθορυβημένω θανμασταῶς, καὶ ὁ Θεοδότης λέγει, Πλάτων, ἔφη, παρησθα χθὲς

οἷς περὶ Ἡρακλείδου Διονύσιος ὠμολόγει πρὸς ἐμὲ καὶ σέ; πῶς δὲ οὐκ; ἔφην. νῦν τοίνυν, ἦ δ' ὅς, περιθιέουσι πελτασταὶ λαβεῖν Ἡρακλείδην ζητοῦντες, ὃ δὲ εἶναι πη ταύτη κινδυνεύει· ἀλλ' ἡμῖν, ἔφη, συνακολούθησον

349 πρὸς Διονύσιον ἀπάσῃ μηχανῇ. ῥόχόμεθα οὖν καὶ εἰσῆλθόμεν παρ' αὐτόν, καὶ τῷ μὲν ἐστάτην σιγῇ δακρύοντε, ἐγὼ δὲ εἶπον· οἶδε πεφόβηται, μὴ τι σὺ παρὰ τὰ χθῆς ὠμολογημένα ποιήσης περὶ Ἡρακλείδην νεώτερον· δοκεῖ γάρ μοι ταύτη πη γεγρονέυαι φανερὸς ἀποτετραμμένος. ὃ δὲ ἀκούσας ἀνεφλέχθη τε καὶ παντοδαπὰ χρώματα ἤκεν, οἷα ἂν θυμούμενος ἀφείη· προσπεσῶν δ' αὐτῷ ὁ Θεο-

B δότης λαβόμενος τῆς χειρὸς ἐδάκρυσέ τε καὶ ἰκέτευε μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν, ὑπολαβὼν δ' ἐγὼ παραμυθούμενος, θάρρει, Θεοδότα, ἔφην· οὐ γὰρ τολμήσει Διονύσιος παρὰ τὰ χθῆς ὠμολογημένα ἄλλα ποτὲ δρᾶν. καὶ ὅς ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, σοί, ἔφη, ἐγὼ οὔτε τι σμικρὸν οὔτε μέγα ὠμολόγησα. νῆ τοὺς θεοὺς, ἦν δ' ἐγὼ, σὺ γε ταῦτα, ἃ σοῦ νῦν οὗτος δεῖται μὴ ποιεῖν· καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀποστρεφόμενος ῥόχμην ἔξω. τὸ μετὰ

C ταῦτα ὁ μὲν ἐκνήγει τὸν Ἡρακλείδην, Θεοδότης δὲ ἀγέλους πέμπων Ἡρακλείδην φεύγειν διεκελεύετο· ὃ δὲ ἐκπέμπας Τισίαν καὶ πελταστὰς διώκειν ἐκέλευε· φθάνει δέ, ὡς ἔλέγετο, Ἡρακλείδης εἰς τὴν Καρχηδονίων ἐπικράτειαν ἐκφυγὼν ἡμέρας σμικρῷ τινὶ μέρει. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἡ πάλαι ἐπιβουλή Διονυσίῳ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ Δίωνος χρήματα ἔδοξεν ἐχθρας λόγον ἔχειν ἂν πρὸς με πιθανόν· καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκπέμπει

D με, εὐρῶν πρόφασιν, ὡς τὰς γυναῖκας ἐν τῷ κήπῳ, ἐν ᾧ κατῴκουν ἐγὼ, δεοὶ θῦσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον· ἔξω δὲ με παρ' Ἀρχιδῆμῳ προσέταττε τὸν χρόνον τοῦτον μεῖναι. ὄντος δ' ἐμοῦ ἐκεῖ Θεοδότης μεταπεμφάμενός με πολλὰ περὶ τῶν τότεπραχθέντων ἡγανάκτει καὶ ἐμέμ-

φετο Διονυσίῳ· ὁ δ' ἀκούσας, ὅτι παρὰ Θεοδότην εἶην
 εἰσεληλυθώς, πρόφασιν αὐτὴν αὐτὴν ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ
 διαφορᾶς ποιούμενος, ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν, πέμπας E
 τινὰ ἠρώτα με, εἰ ξυγγενοίμην ὄντως μεταπεμψαμένου
 με Θεοδότου· κἀγώ, παντάπασιν, ἔφην· ὁ δέ, ἐκέλευε
 τοίνυν, ἔφη, σοὶ φράζειν, ὅτι καλῶς οὐδαμῆ ποιεῖς Δίωνα
 καὶ τοὺς Δίωνος φίλους ἀεὶ περὶ πλείονος αὐτοῦ ποιού-
 μενος. ταῦτ' ἐρρήθη, καὶ οὐκέτι μετεπέμψατό με εἰς τὴν
 οἰκησιν πάλιν, ὡς ἦδη σαφῶς Θεοδότου μὲν ὄντος μου
 καὶ Ἡρακλείδου φίλου, αὐτοῦ δ' ἐχθροῦ, καὶ οὐκ εὐ-
 νοεῖν ᾤετό με, ὅτι Δίῳνι τὰ χρήματα ἔρρει παντελῶς.
 ᾤκουν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μι- 350
 σθοφόροις· προσιόντες δέ μοι ἄλλοι τε καὶ οἱ τῶν ὑπη-
 ρεσιῶν ὄντες Ἀθήνηθεν ἐμοὶ πολῖται ἀπήγγελλον, ὅτι
 διαβεβλημένος εἶην ἐν τοῖς πελτασταῖς καὶ μοί τινες ἀπει-
 λοῦεν, εἰ που λήψονται με, διαφθερεῖν. μηχανῶμαι δὴ
 τινα τοιάνδε σωτηρίαν. πέμπω παρ' Ἀρχύτην καὶ τοὺς
 ἄλλους φίλους εἰς Τάραντα, φράζων ἐν οἷς ὦν τυγχάνω·
 οἱ δὲ πρόφασίν τινα πρεσβείας πορισάμενοι παρὰ τῆς
 πόλεως πέμπουσι τριακόντορόν τε καὶ Λαμίσκον αὐτῶν B
 ἕνα, ὃς ἐλθὼν ἐδεῖτο Διονυσίου περὶ ἐμοῦ λέγων, ὅτι
 βουλοίμην ἀπιέναι, καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν· ὁ δὲ ξυ-
 νομολόγησε καὶ ἀπέπεμψεν ἐφόδια δούς, τῶν Δίωνος δὲ
 χρημάτων οὐτ' ἐγὼ τι ἀπήτουν οὐτε τις ἀπέδωκεν. ἐλθὼν
 δὲ εἰς Πελοπόννησον εἰς Ὀλυμπίαν, Δίωνα καταλαβὼν
 θεωροῦντα, ἠγγελλον τὰ γεγονότα· ὁ δὲ τὸν Δία ἐπι-
 μαρτυράμενος εὐθύς παρήγγελλεν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς
 οἰκείοις καὶ φίλοις παρασκευάζεσθαι τιμωρεῖσθαι Διο- C
 νύσιον, ἡμᾶς μὲν ξεναπατίας χάριν, οὕτω γὰρ ἔλεγέ τε
 καὶ ἐνόει, αὐτὸν δ' ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς. ἀκούσας
 δ' ἐγὼ τοὺς μὲν φίλους παρακαλεῖν αὐτὸν ἐκέλευον, εἰ
 βούλοιντο· ἐμὲ δ' εἶπον ὅτι σὺ μετὰ τῶν ἄλλων βία τινὰ

τρόπον σύσσιτον καὶ συνέστιον καὶ κοινωνὸν ἱερῶν Διο-
 νυσίῳ ἐποίησας, ὃς ἴσως ἠγεῖτο διαβαλλόντων πολλῶν
 ἐπιβουλεύειν ἐμὲ μετὰ σοῦ ἑαυτῷ καὶ τῇ τυραννίδι, καὶ
 D ὅμως οὐκ ἀπέκτεινεν, ἠδέσθη δέ· οὐτ' οὖν ἠλικίαν ἔχω
 συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν οὐδενί, κοινός τε ὑμῖν εἰμί, ἅν
 ποτέ τι πρὸς ἀλλήλους δεηθέντες φιλίας ἀγαθόν τι ποι-
 εῖν βουληθῆτε· κακὰ δὲ ἕως ἄν ἐπιθυμῆτε, ἄλλους παρα-
 καλεῖτε. ταῦτα εἶπον μεμισηκῶς τὴν περὶ Σικελίαν πλά-
 νην καὶ ἀτυχίαν· ἀπειθοῦντες δὲ καὶ οὐ πειθόμενοι ταῖς
 ὑπ' ἐμοῦ διαλέξεσι πάντων τῶν νῦν γερονότων κακῶν
 αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο αὐτοῖς, ὧν, εἰ Διονύσιος ἀπέδωκε
 E τὰ χρήματα Δίῳ ἢ καὶ παντάπασι κατηλλάγη, οὐκ ἄν
 ποτε ἐγένετο οὐδέν, ὅσα γε δὴ τάνθρωπίνα· Δίῳνα γὰρ
 ἐγὼ καὶ τῷ βούλεσθαι καὶ τῷ δύνασθαι κατεῖχον ἄν ῥα-
 δίδως· νῦν δὲ ὀρμησαντες ἐπ' ἀλλήλους κακῶν πάντα ἐμ-
 351 πεπλήκασι. καὶ τοι τὴν γε αὐτὴν Δίῳ εἶχε βούλησιν,
 ἦνπερ ἄν ἐγὼ φαίην δεῖν ἐμὲ καὶ ἄλλον, ὅστις μέτριος,
 περὶ τε τῆς αὐτοῦ δυνάμεως καὶ φίλων καὶ περὶ πόλεως
 τῆς αὐτοῦ διανοοῖτ' ἄν εὐεργετῶν ἐν δυνάμει καὶ τιμαῖσι
 γενέσθαι τὰ μέγιστα ἐν ταῖς μεγίσταις. ἔστι δὲ οὐκ ἄν τις
 πλούσιον ἑαυτὸν ποιήσῃ, καὶ ἐταίρους καὶ πόλιν ἐπιβου-
 λεύσας καὶ ξυνωμότας συναγαγών, πένης ὧν καὶ ἑαυτοῦ
 μὴ κρατῶν, ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἠττημένος,
 B εἶτα τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀποκτείνας, ἐχθροὺς
 καλῶν τούτους, διαφορῇ τὰ τούτων χρήματα καὶ τοῖς
 συνεργοῖς τε καὶ ἐταίροις παρακελεύηται, ὅπως μηδεὶς
 αὐτῷ ἐγκαλεῖ πένης φάσκων εἶναι· ταῦτόν δὲ καὶ τὴν
 πόλιν ἄν οὕτω τις εὐεργετῶν τιμᾶται ὑπ' αὐτῆς, τοῖς
 πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανεμῶν, ἢ
 μεγάλης προεστῶς πόλεως καὶ πολλῶν ἀρχούσης ἐλαττώ-
 νων τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὰ τῶν μικροτέρων χρήματα δια-
 C νέμη μὴ κατὰ δίκην. οὕτω μὲν γὰρ οὔτε Δίῳ οὔτε ἄλλος

ποτὲ οὐδεὶς ἐπὶ δύναμιν ἐκὼν εἶσιν ἀλιτηριώδη ἑαυτῶ τε καὶ γένει εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον, ἐπὶ πολιτείαν δὲ καὶ νόμων κατασκευὴν τῶν δικαιοτάτων τε καὶ ἀρίστων, οὗ τι δι' ὀλιγίστων θανάτων καὶ φυγῶν γιγνομένην· ἃ νῦν δὴ Δίῳ πράττων, προτιμήσας τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ δραῖσαι πρότερον, διευλαβούμενος δὲ μὴ παθεῖν, ὅμως ἔπταισεν ἐπ' ἄκρον ἔλθῶν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν, θανμαστὸν παθῶν οὐδέν. ὅσιος γὰρ ἄνθρωπος ἀνοσίων D πέρι, σῶφρων τε καὶ ἔμφρων, τὸ μὲν ὅλον οὐκ ἂν ποτε διαψευσθεῖη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι, κυβερνήτου δὲ ἀγαθοῦ πάθος ἂν ἴσως οὐ θανμαστὸν εἰ πάθοι, ὃν χειμῶν μὲν ἐσόμενος οὐκ ἂν πάνυ λάθοι, χειμῶνων δὲ ἐξαισίον καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος λάθοι τ' ἂν καὶ λαθὸν κατακλύσειε βία. ταῦτόν δὴ καὶ Δίωνα ἔσφηλε δι' ὀλιγίστων· κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες, ὅσον δὲ ὕψος ἀμαθίας εἶχον καὶ τῆς E ἄλλης μοχθηρίας τε καὶ λαιμαργίας, ἔλαθον, ᾧ δὴ σφαλεῖς κεῖται, Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ. τὰ δὴ μετὰ τὰ νῦν ῥηθέντα ἃ ξυμβουλεύω, σχεδὸν εἰρηταὶ τέ 352 μοι καὶ εἰρήσθω· ὧν δ' ἐπανέλαβον ἔνεκα τὴν εἰς Σικελίαν ἄφιξιν τὴν δευτέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξέ μοι ῥηθῆναι δεῖν διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γενομένων· εἰ δ' ἄρα τιμὴ τὰ νῦν ῥηθέντα εὐλογώτερα ἐφάνη καὶ προφάσεις πρὸς τὰ γενόμενα ἱκανὰς ἔχειν ἔδοξέ τω, μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ ἱκανῶς εἴη τὰ νῦν εἰρημένα.

H.

Πλάτων τοῖς Δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἐταίροις εὖ B πράττειν· ἃ δ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε,

ὄντως πειράσομαι ταῦθ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελεθῆναι.
 ἐλπίζω δὲ οὐχ ὑμῖν μόνοις ξυμβουλευσεῖν τὰ ξυμφέροντα,
 C μάλιστα γὰρ μὴν ὑμῖν, καὶ δευτέροις πᾶσι τοῖς ἐν Συρα-
 κούσαις, τρίτοις δὲ ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις,
 πλὴν εἴ τις αὐτῶν ἀνοσιουργὸς γέγρονε· ταῦτα γὰρ ἀνί-
 ατα καὶ οὐκ ἂν ποτέ τις αὐτὰ ἐκνίψειε. νοήσατε δὲ ἃ
 λέγω νῦν. ἔσθ' ὑμῖν κατὰ Σικελίαν πᾶσαν λελυμένης
 τῆς τυραννίδος πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων, τῶν μὲν
 βουλομένων ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν, τῶν δὲ τῆ τῆς
 τυραννίδος ἀποφυγῆ τέλος ἐπιθεῖναι. ξυμβουλή δὴ περὶ
 D τῶν τοιούτων ὀρθῆ δοκεῖ ἐκάστοτε τοῖς πολλοῖς εἶναι
 ταῦτα ξυμβουλευεῖν δεῖν, ἃ τοὺς μὲν πολεμίους ὡς πλεῖ-
 στα κακὰ ἐξεργάσεται, τοὺς δὲ φίλους ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ·
 τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥάδιον, πολλὰ κακὰ δρωῖν τοὺς ἄλλους
 μὴ οὐ καὶ πάσχειν αὐτὸν πολλὰ ἕτερα. δεῖ δὲ οὐ μακρὰν
 ἐλθόντας ποι τὰ τοιαῦτα ἐναργῶς ἰδεῖν, ἀλλ' ὅσα νῦν
 γέγονε τῆδε αὐτοῦ περὶ Σικελίαν, τῶν μὲν ἐπιχειροῦν-
 των δρᾶν, τῶν δὲ ἀμύνασθαι τοὺς δρωῖντας· ἃ καὶ ἄλλοις
 E μυθολογοῦντες ἱκανοὶ γίγνοισθ' ἂν ἐκάστοτε διδάσκαλοι.
 τούτων μὲν δὴ σχεδὸν οὐκ ἀπορία· τῶν δὲ ὅσα γένοιτ'
 ἂν ἢ πᾶσι συμφέροντα ἐχθροῖς τε καὶ φίλοις ἢ ὅ τι σμι-
 κρότατα κακὰ ἀμφοῖν, ταῦτα οὔτε ῥάδιον ὀρθᾶν οὔτε
 ἰδόντα ἐπιτελεῖν, εὐχῆ δὲ προσέοικεν ἢ τοιαύτη ξυμβουλή
 τε καὶ ἐπιχείρησις τοῦ λόγου. ἔστω δὴ παντάπασι μὲν
 353 εὐχὴ τις, ἀπὸ γὰρ θεῶν χρὴ πάντα ἀρχόμενον ἀεὶ λέγειν
 τε καὶ νοεῖν, ἐπιτελῆς δ' εἴη σημαίνουσα ἡμῖν τοιόνδε
 τινὰ λόγον. νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδόν, ἐξ οὐ-
 περ γέγονεν ὁ πόλεμος, συγγένεια ἄρχει μίᾳ διὰ τέλους,
 ἣν ποτε κατέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐς ἀπορίαν ἐλθόν-
 τες τὴν ἅπασαν, τόθ' ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἐσχατος Σι-
 κελίᾳ τῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Καρχηδονίων ἀνάστατον ὄλην
 ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενέσθαι. τότε γὰρ εἴλοντο Διονύσιον

μὲν ὡς νέον καὶ πολεμικὸν ἐπὶ τὰς τοῦ πολέμου πρεπού- B
 σας αὐτῷ πράξεις, σύμβουλον δὲ καὶ πρεσβύτερον Ἰπ-
 παρίνον, ἐπὶ σωτηρία τῆς Σικελίας αὐτοκράτορας, ὡς
 φασι, τυράννους ἐπονομάζοντες· καὶ εἴτε δὴ θείαν τις
 ἠγείσθαι βούλεται τύχην καὶ θεὸν εἴτε τὴν τῶν ἀρχόν-
 των ἀρετὴν εἴτε καὶ τὸ ξυναμφοτέρον μετὰ τῶν τότε πο-
 λιτῶν τῆς σωτηρίας αἰτίαν ξυμβῆναι γενομένην, ἔστω
 ταύτῃ ὅπῃ τις ὑπολαμβάνει· σωτηρία δ' οὖν οὕτω συν-
 ἔβη τοῖς τότε γενομένοις. τοιούτων οὖν αὐτῶν γεγονό-
 των δίκαιόν που τοῖς σώσασσι πάντας χάριν ἔχειν· εἰ δέ C
 τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἢ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς
 πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας τὰς μὲν ἔχει,
 τὰς δὲ τινέτω. τίνες οὖν δὴ δίκαι ἀναγκαίως ὀρθαὶ γί-
 γνουντ' ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς; εἰ μὲν ῥαδίως
 ὑμεῖς ἀποφυγεῖν οἴοι τ' ἦτε αὐτοὺς καὶ ἄνευ μεγάλων
 κινδύνων καὶ πόνων, ἢ κείνοι ἐλεῖν εὐπετῶς πάλιν τὴν
 ἀρχὴν, οὐδ' ἂν συμβουλεύειν οἴοντ' ἦν τὰ μέλλοντα φη-
 θήσεσθαι· νῦν δ' ἐννοεῖν ὑμᾶς ἀμφοτέρους χρεῶν καὶ D
 ἀναμιμνήσκεσθαι, ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἐκάτεροι γεγονάτε
 τοῦ νῦν οἴεσθαι σχεδὸν αἰετίνος σμικροῦ ἐπιδειξίς εἶναι
 τὸ μὴ πάντα κατὰ νοῦν πράττειν, καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ σμι-
 κρὸν τοῦτο μεγάλων καὶ μυρίων κακῶν αἴτιον ἐκάστοτε
 ξυμβαίνει γιγνόμενον, καὶ πέρασ οὐδέν ποτε τελεῖται,
 ξυνάπτει δὲ αἰεὶ παλαιὰ τελευτὴ δοκουῖσα ἀρχῇ φυομένη
 νέᾳ, διολέσθαι δ' ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου κινδυνεύσει
 καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν γένος, ἧξει δέ, E
 ἕάνπερ τῶν εἰκότων γίγνηται τε καὶ ἀπενκτῶν, σχεδὸν
 εἰς ἐρημίαν τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς Σικελία πᾶσα, Φοι-
 νίκων ἢ Ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἰς τινα δυναστείαν καὶ
 κράτος. τούτων δὴ χρὴ πάσῃ προθυμίᾳ πάντας τοὺς Ἑλ-
 ληνας τέμνειν φάρμακον. εἰ μὲν δὴ τις ὀρθότερον ἄμει-
 νόν τ' ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ φηθησομένου, ἐνεγκῶν εἰς τὸ

354 μέσον ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθεῖη· ὃ δέ μοι φαίνεται
 πῆ τὰ νῦν, ἐγὼ πειράσομαι πάση παρρησίᾳ καὶ κοινῶ τινὶ
 δικαίῳ λόγῳ χρώμενος δηλοῦν. λέγω γὰρ δὴ διαιτητοῦ
 τινὰ τρόπον, διαλεγόμενος ὡς δυοῖν τυραννεύσαντί τε
 καὶ τυραννευθέντι, ὡς ἐνὶ ἑκατέρῳ παλαιὰν ἐμὴν ξυμ-
 βουλήν· καὶ νῦν δ' ὁ γ' ἐμὸς λόγος ἂν εἴη ξύμβουλος
 τυράννῳ παντὶ φεύγειν μὲν τοῦνομά τε καὶ τοῦργον
 τοῦτο, εἰς βασιλείαν δέ, εἰ δυνατόν εἴη, μεταβαλεῖν. δυ-
 B νατὸν δέ, ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς Αὐ-
 κοῦργος, ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν Ἄργει καὶ
 Μεσσήνῃ ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν ἀφικομέ-
 νους καὶ διαφθείραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκατέ-
 ρους ἑκατέραν, δείσας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα καὶ
 γένους, φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν
 καὶ τὸν τῶν ἐφόρων δεσμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτή-
 ριον, ὥστε γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετ' εὐκλείας σῴζεσθαι,
 C νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλ' οὐκ ἄνθρωποι τύραννοι νόμων. ὃ δὴ καὶ νῦν οὐμὸς
 λόγος πᾶσι παρακελεύεται, τοῖς μὲν τυραννίδος ἐφιεμέ-
 νοις ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πεινών-
 των εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων, εἰς βασιλέως
 δ' εἶδος πειρᾶσθαι μεταβάλλειν καὶ δουλεῦσαι νόμοις
 βασιλικοῖς, τὰς μεγίστας τιμὰς κεκτημένους παρ' ἐκόν-
 των τε ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων· τοῖς δὲ δὴ ἐλεύθερα
 D διώκουσιν ἤθη καὶ φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὄν
 κακόν, εὐλαβεῖσθαι ξυμβουλεύοιμ' ἂν μὴ ποτε ἀπληστία
 ἐλευθερίας ἀκαίρου τινὸς εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα
 ἐμπέσωσιν, ὃ διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν οἱ τότε ἔπαθον, ἀμέ-
 τρῳ ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι· οἱ γὰρ πρὸ Διονυσίου
 καὶ Ἰππαρίνου ἄρξαντες Σικελιωῖται τότε ὡς ᾤοντο εὐ-
 δαιμόνως ἔξων, τρυφῶντές τε καὶ ἅμα ἀρχόντων ἄρχον-
 τες· οἱ καὶ τοὺς δέκα στρατηγούς κατέλευσαν βάλλοντες

τοὺς πρὸ Διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα κρίναντες, ἵνα E
 δὴ δουλεύοιεν μηδεὺν μῆτε σὺν δίκῃ μῆτε νόμῳ δεσπότῃ,
 ἐλεύθεροι δ' εἶεν πάντῃ πάντως· ὅθεν αἱ τυραννίδες
 ἐγένοντο αὐτοῖς. δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλ-
 λουσα μὲν ἑκατέρα πάγκακον, ἕμμετρος δὲ οὖσα πανά-
 γαθον· μετρία δὲ ἡ θεῶν δουλεία, ἄμετρος δὲ ἡ τοῖς ἀν-
 θρώποις· θεὸς δὲ ἀνθρώποις σῶφροσι νόμος, ἄφροσι 355
 δὲ ἡδονή. τούτων δὴ ταύτῃ πεφυκότων, ἃ ξυμβουλευῶ
 Συρακοσίοις πᾶσι, φράζειν παρακελεύομαι τοῖς Δίωνος
 φίλοις ἐκείνου καὶ ἐμὴν κοινὴν ξυμβουλὴν· ἐγὼ δὲ ἐρ-
 μηνεύσω ἃ ἐκείνος ἔμπνους ὦν καὶ δυνάμενος εἶπεν *ἂν*
 νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίν' οὖν δὴ, τις ἂν εἴποι, λόγον ἀποφαί-
 νεται ὑμῖν περὶ τῶν νῦν παρόντων ἢ Δίωνος ξυμβουλῆ;
 τόνδε.

Δέξασθε, ὦ Συρακόσιοι, πάντων πρῶτον νόμους,
 οἵτινες ἂν ὑμῖν φαίνονται μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ B
 πλοῦτον τρέφοντες τὰς γνώμας ὑμῶν μὴτ' ἐπιθυμίας,
 ἀλλ' ὄντων τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος, ἔτι δὲ χρημάτων,
 τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἐντιμοτάτην ποιοῦντες, δευτέραν
 δὲ τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῇ τῆς ψυχῆς κειμένην, τρίτην
 δὲ καὶ ὑστάτην τὴν τῶν χρημάτων τιμὴν, δουλεύουσαν
 τῷ σώματι τε καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμε-
 νος θεσμὸς νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος, ὄντως C
 εὐδαίμονας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους· ὁ δὲ τοὺς πλου-
 σίους εὐδαίμονας ὀνομάζων λόγος αὐτός τε ἄθλιος, γυ-
 ναικῶν καὶ παιδῶν ὦν λόγος ἄνους, τοὺς πειθομένους
 τε ἀπεργάζεται τοιούτους. ὅτι δ' ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ παρα-
 κελεύομαι, ἔαν γεύσησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νό-
 μων, ἔργῳ γνώσεσθε· ἢ δὴ βάσανος ἀληθεστάτη δοκεῖ
 γίνεσθαι τῶν πάντων πέρι. δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιού-
 τους νόμους, ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ οὔτε D
 κρατεῖτε ἱκανῶς οὔτ' αὖ διαφερόντως κρατεῖσθε, δίκαιον

ἂν ἴσως καὶ ξυμφέρον γίγνοιτο ὑμῖν πᾶσι μέσον τεμεῖν, τοῖς τε φεύγουσι τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα ὑμῖν καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρώσι τυχεῖν, ὧν οἱ πρόγονοι τότε, τὸ μέγιστον, ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων τοὺς Ἕλληνας, ὥστ' ἐξεῖναι περὶ πολιτείας νῦν ποιεῖσθαι λόγους· ἔρρουσι δὲ τότε οὔτε λόγος οὔτ' ἐλπὶς ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῆ οὐδαμῶς. νῦν οὖν τοῖς μὲν ἐλευθερία γιγνέσθω μετὰ βασιλικῆς

E ἀρχῆς, τοῖς δὲ ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλικῆ, δεσποζόντων νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, ἂν τι παράνομον πράττωσιν· ἐπὶ δὲ τούτοις ξύμπασιν ἀδόλφον γνώμη καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν βασιλέα στήσασθε, πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν υἱὸν χαρίτων ἕνεκα διττῶν, τῆς τε παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθέρωσεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὴν πόλιν, ἐγὼ δὲ

356 ἀπὸ τυράννων νῦν δῖς, ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ὑμεῖς γεγόνατε. δευτέρον δὲ δὴ ποιεῖσθε βασιλέα τὸν τῷ μὲν ἐμῷ πατρὶ ταῦτόν κεκτημένον ὄνομα, υἱὸν δὲ Διονυσίου, χάριν τῆς τε δὴ νῦν βοηθείας καὶ ὀσίου τρόπου· ὃς γενόμενος τυράννου πατρὸς ἐκὼν τὴν πόλιν ἐλευθεροῦ, τιμὴν αὐτῷ καὶ γένει ἀείζων ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου καὶ ἀδίκου κτώμενος. τρίτον δὲ προκαλεῖσθαι χρὴ βασιλέα γίγνεσθαι Συρακουσῶν, ἐκόντα ἐκούσης τῆς πόλεως,

B τὸν νῦν τοῦ τῶν πολεμίων ἄρχοντα στρατοπέδου Διονυσίου τὸν Διονυσίου, ἐὰν ἐθέλη ἐκὼν εἰς βασιλέως σχῆμα ἀπαλλάττεσθαι, δεδιῶς μὲν τὰς τύχας, ἐλεῶν δὲ πατρίδα καὶ ἱερῶν ἀθεραπευσίαν καὶ τάφους, μὴ διὰ φιλονεικίαν πάντως πάντα ἀπολέσῃ βαρβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος· τρεῖς δ' ὄντας βασιλέας, εἴτ' οὖν τὴν Λακωνικὴν δύναμιν αὐτοῖς δόντες εἴτε ἀφελόντες καὶ ξυνομολογησάμενοι, καταστήσασθε τρόπον τινὶ τοιῷδε, ὃς εἴ-

C ρηται μὲν καὶ πρότερον ὑμῖν, ὅμως δ' ἔτι καὶ νῦν ἀκούετε. ἐὰν ἐθέλη τὸ γένος ὑμῖν τὸ Διονυσίου τε καὶ

Ἰπαρίνου ἐπὶ σωτηρίᾳ Σικελίας παύσασθαι τῶν νῦν παρόντων κακῶν, τιμὰς αὐτοῖς καὶ γένει λαβόντες εἰς τὸν ἔπειτα καὶ τὸν νῦν χρόνον, ἐπὶ τούτοις καλεῖτε, ὡσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέσβεις οὓς ἂν ἐθελήσωσι κυρίους ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν, εἴτε τινὰς αὐτόθεν εἴτε ἔξωθεν εἴτε ἀμφοτέρω, καὶ ὁπόσους ἂν συγχωρήσωσι· τούτους δ' ἐλθόντας νόμους μὲν πρῶτον θεῖναι D καὶ πολιτείαν τοιαύτην, ἐν ἣ βασιλέας ἀρμόττει γίνεσθαι κυρίους ἱερῶν τε καὶ ὄσων ἄλλων πρέπει τοῖς γενομένοις ποτὲ εὐεργέταις, πολέμου δὲ καὶ εἰρήνης ἄρχοντας νομοφύλακας ποιήσασθαι ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ πέντε μετὰ τε δήμου καὶ βουλῆς. δικαστήρια δὲ ἄλλα μὲν ἄλλων, θανάτου δὲ καὶ φυγῆς τοὺς τε πέντε καὶ τριάκοντα ὑπάρχειν· πρὸς τούτοις τε ἐκλεκτοὺς γίνεσθαι δικαστὰς ἐκ τῶν [νῦν] ἀεὶ περυσινῶν ἀρχόντων, ἓνα ἀφ' ἐκάστης τῆς ἀρχῆς τὸν ἀριστον δόξαντ' εἶναι καὶ E δικαιοτάτον· τούτους δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν δικάζειν ὅσα θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ μεταστάσεως τῶν πολιτῶν· βασιλέα δὲ τῶν τοιούτων δικῶν μὴ ἐξεῖναι δικαστὴν γίνεσθαι, καθάπερ ἱερέα φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμοῦ 357 καὶ φυγῆς. ταῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν διενοήθη γίνεσθαι καὶ νῦν διανοοῦμαι, καὶ τότε κρατήσας τῶν ἐχθρῶν μεθ' ὑμῶν, εἰ μὴ ξενικαὶ ἐρινύες ἐκώλυσαν, κατέστησα ἂν ἤπερ καὶ διενοοῦμην, καὶ μετὰ ταῦτα Σικελίαν ἂν τὴν ἄλλην, εἴπερ ἔργα ἐπὶ νῶ ἐγίγνετο, κατώκισα, τοὺς μὲν βαρβάρους ἢν νῦν ἔχουσιν ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα, τοὺς δ' ἔμπροσθεν οἰκητὰς τῶν Ἑλληνικῶν τόπων B εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατροφῆας οἰκήσεις κατοικίσας· ταῦτὰ δὲ ταῦτα καὶ νῦν πᾶσι συμβουλεύω κοινῇ διανοηθῆναι* καὶ πράττειν τε καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις πάντας, τὸν μὴ θέλοντα δὲ πολέμιον ἡγεῖσθαι κοινῇ. ἔστι

δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα· ἃ γὰρ ἐν δυοῖν τε ὄντα ψυχαῖν
 τυγχάνει καὶ λογισαμένοις εὐρεῖν βέλτιστα ἐτοίμως ἔχει,
 ταῦτα δὲ σχεδὸν ὁ κρίνων ἀδύνατα οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω
 C δὲ τὰς δύο τήν τε Ἰππαρίνου τοῦ Διονυσίου υἱέος καὶ
 τήν τοῦ ἔμου υἱέος· τούτοιιν γὰρ ξυνομολογησάντοιν τοῖς
 γε ἄλλοις Συρακουσίοις οἶμαι πᾶσιν ὅσοι περ τῆς πόλεως
 κήθονται ξυνδοκεῖν. ἀλλὰ θεοῖς τε πᾶσι τιμᾶς μετ' εὐχῶν
 δόντες τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ θεῶν πρόπει, πείθοντες
 καὶ προκαλούμενοι φίλους καὶ διαφόρους μαλακῶς τε καὶ
 πάντως, μὴ ἀποστῆτε, πρὶν ἂν τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν λε-
 D χθέντα, οἷον ὄνειρατα θεῖα ἐπιστάντα ἐγρηγορόσιν, ἐναρ-
 γῇ τε ἐξεργάσησθε τελεσθέντα καὶ εὐτυχῇ.

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ Ἀρχιππον καὶ Φιλωνί-
 E δην, τήν τε ἐπιστολὴν φέροντες, ἣν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας,
 καὶ ἀπαγγέλλοντες τὰ παρὰ σοῦ. τὰ μὲν οὖν πρὸς τήν
 πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο· καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς
 ἦν ἐργώδη· τὰ δὲ παρὰ σοῦ διῆλθον ἡμῖν, λέγοντες ὑπο-
 δυσφορεῖν σε, ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας
 ἀπολυθῆναι. ὅτι μὲν οὖν ἡδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ
 358 αὐτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἔλοιτο τοιαῦτα πράτ-
 τειν οἷα καὶ σὺ, σχεδὸν παντὶ δήλον· ἀλλὰ κάκεινο δεῖ
 σε ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέ-
 * γονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μὲν τι ἢ πατὴρ μερί-
 ζεται, τὸ δὲ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι, πολ-
 λά δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδονται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν κατα-

λαμβάνουσι. καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά, ἄτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν· ἅμα γὰρ ξυμβαίνει καὶ χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, οἷ ^B οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἱκανῶς, Ἐχεκράτους δὲ καὶ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἔξομεν καὶ διὰ σὲ καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυνίωνα καὶ δι' αὐτὸν τὸν νεανίσκον.

I.

Πλάτων Ἀριστοδώρῳ εὖ πράττειν.

Ἀκούω Δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἑταῖρον εἶναι τέ σε ^C νῦν καὶ γεγονέναι διὰ παντός, τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον· τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινότητος κομψότητος οἶμαι προσαγορεύων ὀρθῶς ὀνομάζειν. ἀλλ' ἔρωσό τε καὶ μένε ἐν τοῖς ἦθεσιν οἷσπερ καὶ νῦν μένεις.

IA.

Πλάτων Λαοδάμαντι εὖ πράττειν. D

Ἐπέστειλα μὲν σοι καὶ πρότερον, ὅτι πολὺ διαφέρει πρὸς ἅπαντα ἃ λέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι σε Ἀθήναζε·

ἐπειδὴ δὲ σὺ φῆς ἀδύνατον εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτε-
 ρον, εἰ δυνατὸν ἐμὲ ἀφικέσθαι ἢ Σωκράτη, ὡσπερ ἐπέ-
 E στειλας. νῦν δὲ Σωκράτης μὲν ἐστὶ περὶ ἀσθένειαν τὴν
 τῆς στραγγουρίας, ἐμὲ δὲ ἀφικόμενον ἐνταῦθα ἄσχημον
 ἂν εἴη μὴ διαπράξασθαι ἐφ' ἅπερ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ
 δὲ ταῦτα γενέσθαι ἂν οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω· δι' ἃ δέ,
 μακρᾶς ἐτέρας δέοιτ' ἂν ἐπιστολῆς, εἰ τις πάντα διεξίει·
 καὶ ἅμα οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχα
 πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 ταν, οἷα [ἀπαντᾶ] καὶ νῦν πάντα κινδύνων ἐν ταῖς πο-
 ρεαῖς ἐστὶ μεστά. συμβουλευσαι μέντοι ἔχω σοί τε καὶ
 359 τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ, φησὶν Ἡσίοδος, δό-
 ξαι ἂν εἶναι φαῦλον, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι. εἰ γὰρ οἶονθ'
 ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὧν τινῶν εὐ ποτὲ πόλιν ἂν κατα-
 σκευασθῆναι, ἄνευ τοῦ εἶναι τι κύριον ἐπιμελούμενον ἐν
 τῇ πόλει τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης, ὅπως ἂν ἡ σῶφρων τε
 καὶ ἀνδρική δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὀρθῶς δια-
 νοοῦνται. τοῦτο δ' αὖ, εἰ μὲν εἰσὶν ἤδη ἄνδρες ἄξιοι τῆς
 B ἀρχῆς ταύτης, γένοιτ' ἂν· εἰ δ' ἐπὶ τὸ παιδεῦσαι δεῖ τι-
 νός, οὔτε ὁ παιδεύων οὔτε οἱ παιδευθησόμενοι, ὡς ἐγὼ
 οἶμαι, εἰσὶν ὑμῖν, ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὐχέσθαι.
 καὶ γὰρ σχεδόν τι καὶ αἱ ἔμπροσθεν πόλεις οὕτω κατε-
 σκευάσθησαν, καὶ ἔπειτα εὐ ἴκησαν, ὑπὸ ξυμβάσεων
 πραγμάτων μεγάλων καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλ-
 λας πράξεις γενομένων, ὅταν ἐν τοιούτοις καιροῖς ἀνὴρ
 καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἐγγένηται μεγάλην δύναμιν ἔχων· τὸ
 C δ' ἔμπροσθεν αὐτὰ προθυμείσθαι μὲν χρὴ καὶ ἀνάγκη,
 διανοεῖσθαι μέντοι αὐτὰ οἷα λέγω, καὶ μὴ ἀνοηταίνειν
 οἰομένους τι ἐτοιμῶς διαπράξασθαι. εὐτύχει.

ΙΒ.

Πλάτων Ἀρχύτῃ Ταραντίνῳ εὐ πράττειν.

Τὰ μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόνθ' ὑπομνήματα θαυμαστῶς ὡς ἄσμενοί τε ἐλάβομεν καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἡγάσθημεν ὡς ἐνὶ μάλιστα, καὶ ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι ὁ ἀνήρ ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων· λέγονται γὰρ δὴ οἱ ἄνδρες οὗτοι μύριοι εἶναι, οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαομέδοντος ἐξαναστάντων Τρώων, ἄνδρες ἀγαθοί, ὡς ὁ παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα, περὶ ὧν ἐπέστειλας, ἱκανῶς μὲν οὕτω ἔχει, ὡς δὲ ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέσταλκά σοι· περὶ δὲ τῆς φυλακῆς ἀμφοτέρωι συμφωνοῦμεν, ὥστ' οὐδὲν δεῖ παρακελεύεσθαι.

ΙΓ.

Πλάτων Διονυσίῳ τυράννῳ Συρακουσῶν

360

εὐ πράττειν.

Ἀρχὴ σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα ξύμβολον ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐστὶ· τοὺς Λοκρούς ποθ' ἐστιῶν νεανίσκους, πόρρω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ, ἀνέστης παρ' ἐμὲ καὶ φιλοφρονοῦμενος εἶπες εὐ τι ῥῆμα ἔχον, ὡς ἐμοὶ τε ἐδόκει καὶ τῷ παρακατακειμένῳ, ἦν δ' οὗτος τῶν καλῶν τις· ὃς τότε εἶπεν· ἦ που πολλά, ὦ Διονύσιε, εἰς σοφίαν ὠφελεῖ ὑπὸ Πλάτωνος· σὺ δ' εἶπες· καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐπεὶ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπέμψεως, ὅτι μετεπεμψάμην αὐ-

τόν, δι' αὐτὸ τοῦτο εὐθύς ὠφελήθην. τοῦτ' οὖν διασω-
 στέον, ὅπως ἂν ἀξάνηται αἰεὶ ἡμῖν ἢ ἀπ' ἀλλήλων ὠφέ-
 λεια. καὶ ἐγὼ νῦν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευάζων τῶν τε Πυ-
 θαγορείων πέμπω σοι καὶ τῶν διαιρέσεων, καὶ ἄνδρα,
 C ὥσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε, ᾧ γε σὺ καὶ Ἀρχύτης, εἶπερ ἦκει
 παρὰ σε Ἀρχύτης, χρῆσθαι δύνασθ' ἂν. ἔστι δὲ ὄνομα
 μὲν Ἑλίκων, τὸ δὲ γένος ἐκ Κυζίκου, μαθητῆς δὲ Εὐ-
 δόξου καὶ περὶ πάντα τὰ ἐκείνου πάννυ χαριέντως ἔχων.
 ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν τῷ ξυγγέγονε καὶ
 Πολυξένῳ τῶν Βρύσσωνός τινι ἐταίρων· ὃ δὲ σπάνιον ἐπὶ
 τούτοις, οὔτε ἄχαρίς ἐστὶν ἐντυχεῖν οὔτε κακοήθει ἔοι-
 κεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης δόξειεν ἂν εἶναι.
 D δεδιώς δὲ λέγω ταῦτα, ὅτι ὑπὲρ ἀνθρώπου δόξαν ἀπο-
 φαίνομαι, οὐ φάυλον ζώου, ἀλλ' εὐμεταβόλου, πλήν
 πάννυ ὀλίγων τινῶν καὶ εἰς ὀλίγα· ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου
 φοβούμενος καὶ ἀπιστῶν ἐσκόπουν αὐτὸς τε ἐντυγχάνων
 καὶ ἐπνυθανόμην τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν
 φλαυῆρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα. σκόπει δὲ καὶ αὐτὸς καὶ εὐ-
 λαβοῦ. μάλιστα μὲν οὖν, ἂν καὶ ὅπωςτιοῦν σχολάζης,
 E μάνθανε παρ' αὐτοῦ καὶ τὰλλα φιλοσόφει· εἰ δὲ μὴ, ἐκ-
 δίδαξαι τινα, ἵνα κατὰ σχολὴν μανθάνων βελτίων γίγνη
 καὶ εὐδοξῆς, ὅπως τὸ δι' ἐμὲ ὠφελείσθαι σε μὴ ἀνιῆ. καὶ
 ταῦτα μὲν δὴ ταύτη.

361 Περὶ δὲ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμπειν σοι, τὸν μὲν
 Ἀπόλλω ἐποίησάμην τε καὶ ἄγει σοι Λεπτίνης, νέου καὶ
 ἀγαθοῦ δημιουργοῦ· ὄνομα δ' ἔστιν αὐτῷ Λεωχάρης.
 ἑτερον δὲ παρ' αὐτῷ ἔργον ἦν πάννυ κομψόν, ὡς ἐδόκει·
 ἐπριάμην οὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι,
 ὅτι μου ἐπεμελείτο καὶ ὑγιαίνοντος καὶ ἀσθενοῦντος
 ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ σοῦ· δὸς οὖν αὐτῇ, ἂν μὴ τι σοὶ ἄλλο
 δόξη. πέμπω δὲ καὶ οἴνου γλυκέος δῶδεκα σταμνία τοῖς
 B παισὶ καὶ μέλιτος δύο· ἰσχάδων δὲ ὕστερον ἤλθομεν τῆς

αποθέσεως, τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη· ἀλλ' αὐθις βέλτιον ἐπιμελησόμεθα. περὶ δὲ φυτῶν Λεπτινῆς σοι ἔρει. ἀργύριον δ' εἰς ταῦτα ἔνεκά τε τούτων καὶ εἰς-φορῶν τινῶν εἰς τὴν πόλιν ἔλαβον παρὰ Λεπτινίου, λέγων ἅ μοι ἐδόκει εὐσχημονέστατα ἡμῖν εἶναι καὶ ἀληθῆ λέγειν, ὅτι ἡμέτερον εἴη ὃ εἰς τὴν ναῦν ἀναλώσαμεν τὴν Λευκαδίαν, σχεδὸν ἑκαίδεκα μυαί· τοῦτ' οὖν ἔλαβον, καὶ λαβὼν αὐτός τε ἐχρησάμην καὶ ὑμῖν ταῦτα ἀπέπεμψα. C τὸ δὴ μετὰ τοῦτο περὶ χρημάτων ἄκουε ὡς σοι ἔχει, περὶ τε τὰ σὰ τὰ Ἀθήνησι καὶ περὶ τὰ ἐμά. ἐγὼ τοῖς σοῖς χρήμασιν, ὡσπερ τότε σοι ἔλεγον, χρήσομαι καθάπερ τοῖς τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, χρῶμαι δὲ ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ δίκαια ἢ εὐσχήμονα ἐμοί τε δοκεῖ καὶ παρ' οὗ ἂν λαμβάνω. ἐμοὶ δὴ τοιοῦτον νῦν ξυμβέβηκεν. εἰσί μοι ἀδελφιδῶν θυγατέρες τῶν ἀποθανουσῶν τότε, ὅτ' ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην, σὺ δ' ἐκέλευες, D τέτταρες, ἣ μὲν νῦν ἐπίγαμος, ἣ δὲ ὀκταέτις, ἣ δὲ σμικρὸν πρὸς τρισὶν ἔτεσιν, ἣ δὲ οὐπω ἐνιαυσία. ταύτας ἐκδοτέον ἐμοί ἐστι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς ἂν ἐγὼ ἐπιβιῶ· αἷς δ' ἂν μὴ, χαιρόντων· καὶ ὧν ἂν γένωνται οἱ πατέρες αὐτῶν ἐμοῦ πλουσιώτεροι, οὐκ ἐκδοτέον· τὰ δὲ νῦν αὐτῶν ἐγὼ εὐπορώτερος, καὶ τὰς μητέρας δὲ αὐτῶν ἐγὼ ἐξέδωκα καὶ μετ' ἄλλων καὶ μετὰ Δίωνος. ἣ μὲν E οὖν Σπευσίππω γαμεῖται, ἀδελφῆς οὐσα αὐτῷ θυγάτηρ· δεῖ δὴ ταύτη οὐδὲν πλεόν ἢ τριάκοντα μυῶν· μέτρια γὰρ αὐταὶ ἡμῖν προΐκες. ἔτι δὲ ἐὰν ἡ μήτηρ τελευτήσῃ ἢ ἐμή, οὐδὲν αὐ πλείονος ἢ δέκα μυῶν δέοι ἂν εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου. καὶ περὶ ταῦτα τὰ μὲν ἐμά ἀναγκαῖα σχεδόν τι ἐν τῷ νῦν ταῦτά ἐστιν· ἐὰν δέ τι ἄλλο γίγνηται ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα διὰ τὴν παρὰ σὲ ἀφιξίν, ὡσπερ τότε ἔλεγον δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν διαμαίχεσθαι, ὅπως

ὡς ολίγιστον γένηται τὸ ἀνάλωμα, ὃ δ' ἂν μὴ δύνωμαι,
362 σὴν εἶναι τὴν δαπάνην.

Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν σῶν αὐτῶν χρημάτων τῶν Ἀθήνησι τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν εἴαν τι δέη ἐμὲ ἀναλίσκειν εἰς χορηγίαν ἢ τι τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι ξένος οὐδεὶς ὅστις δώσει, ὡς φόμεθα, ἐπεὶ καὶ ἂν τι σοὶ αὐτῷ διαφέρῃ μέγα, ὥστε ἀναλωθὲν μὲν ἤδη ὀνῆσαι, μὴ ἀναλωθὲν δὲ ἀλλ' ἐγχρονισθὲν, ἕως ἂν τις παρὰ σοῦ ἔλθῃ, βλάβαι, πρὸς τῷ χαλεπῷ τὸ τοιοῦτόν σοι ἔστι καὶ
B αἰσχρὸν. ἐγὼ γὰρ δὴ ταῦτά γε ἐξήτασα, παρ' Ἀνδρομήδην τὸν Αἰγινήτην πέμψας Ἐραστον, παρ' οὗ ἐκέλευες τοῦ ὑμετέρου ξένου, εἴ τι δεοίμην, λαμβάνειν, βουλόμενος καὶ ἄλλα μείζονα ἢ ἐπέστελλες πέμπειν. ὃ δὲ εἶπεν εἰκότα καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον ἀναλώσας τῷ πατρί σου μόλις κομίσαιτο, καὶ νῦν σμικρὰ μὲν δοίῃ ἂν, πλείω δὲ οὐ. οὕτω δὴ παρὰ Λεπτίνου ἔλαβον· καὶ τοῦτό γε ἄξιον ἐπαινέσαι Λεπτίνην, οὐχ ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι προ-
C θύμως, καὶ τὰ ἄλλα περὶ σέ καὶ λέγων καὶ πράττων, ὅτι οἴός τ' ἦν ἐπιτήδειος, φανερός ἦν. χρὴ γὰρ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰναντία τούτων ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὁποῖός τις ἂν ἕκαστος ἐμοὶ φαίνεται περὶ σέ. τὸ δ' οὖν περὶ τῶν χρημάτων ἐγὼ σοὶ παρησιάζομαι· δίκαιον γὰρ, καὶ ἅμα ἐμπείρως ἔχων τῶν παρὰ σοὶ λέγοιμ' ἂν. οἱ προσαγγέλλοντες ἐκάστοτέ σοι, ὅτι ἂν οἴωνται ἀνάλωμα εἰσαγγέλλειν, οὐκ ἐθέλουσι προσαγγέλλειν, ὡς δὴ ἀπεχθησόμενοι·
D ἔθιξε οὖν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκαζε φράζειν καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα· σὲ γὰρ δεῖ εἰδέναι τε τὰ πάντα κατὰ δύναμιν καὶ κριτὴν εἶναι καὶ μὴ φεύγειν τὸ εἰδέναι. πάντων γὰρ ἄριστόν σοι ἔσται πρὸς τὴν ἀρχήν· τὰ γὰρ ἀναλώματα ὀρθῶς ἀναλίσκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα πρὸς τε τὰλλα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν καὶ σὺ δὴ φῆς ἀγαθὸν εἶναι καὶ φήσεις. μὴ οὖν σε διαβαλλόν-

των πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες· τοῦτο γὰρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι δοκεῖ ξύμβολον εἶναι.

E

Τὰ μετὰ ταῦτα περὶ Δίωνος λέγοιμ' ἄν. τὰ μὲν οὖν ἄλλ' οὐπὼ ἔχω λέγειν, πρὶν ἂν παρὰ σοῦ ἔλθωσιν αἱ ἐπιστολαί, ὡσπερ ἔφησ· περὶ μέντοι ἐκείνων, ὧν οὐκ εἶας μεμνησθαι πρὸς αὐτόν, οὔτε ἐμνήσθην οὔτε διελέχθην, ἔξεπειρώμην δέ, εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥαδίως οἴσει γιγνομένων, καί μοι ἐδόκει οὐκ ἡρέμα ἂν ἄχθεσθαι εἰ γίγνοιτο. τὰ δὲ ἄλλα περὶ σέ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μέτριός μοι δοκεῖ εἶναι Δίων.

Κρατίνῳ τῷ Τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐμῷ δ' ἑταίρῳ, 363
θώρακα δωρησάμεθα ὀπλιτικὸν τῶν μάλα καλῶν τῶν πεζῶν, καὶ ταῖς Κέβητος θυγατράσι χιτῶνια τρία ἑπταπύχη, μὴ τῶν πολυτελεῶν τῶν Ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν Σικελικῶν τῶν λιπῶν. ἐπικικῶς δὲ γιγνώσκεις τοῦνομα Κέβητος· γεγραμμένος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς Σωκρατείοις λόγοις μετὰ Σιμμίου Σωκράτει διαλεγόμενος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ, ἀνήρ πασιν ἡμῖν οἰκειὸς τε καὶ εὖνους.

Περὶ δὲ δὴ τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς, B
ὅσας τε ἂν ἐπιστέλλω σπουδῆ καὶ ὅσας ἂν μὴ, οἶμαι μὲν σε μεμνησθαι, ὅμως δ' ἐννόει καὶ πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν· πολλοὶ γὰρ οἱ κελεύοντες γράφειν, οὓς οὐ ῥάδιον φανερώς διωθεῖσθαι. τῆς μὲν γὰρ σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς ἄρχει, θεοὶ δὲ τῆς ἥττον.

Οἱ πρόσβεις καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι, καὶ εἰκός· πάνυ γὰρ προθύμως σὲ πανταχοῦ καὶ ἐμὲ ἐγκωμιάζουσι, καὶ οὐχ ἥμισυ Φίλαργος, ὃς τότε τὴν χεῖρα ἤσθένει. καὶ Φιλαίδης ὁ παρὰ βασιλέως ἦκων τοῦ μεγάλου ἔλεγε περὶ C
σοῦ· εἰ δὲ μὴ πάνυ μακρᾶς ἐπιστολῆς ἦν, ἔγραψα ἂν ἃ ἔλεγε, νῦν δὲ Λεπτίνου πυνθάνου.

Ἄν τὸν θώρακα ἢ ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπης, ἂν

μὲν αὐτὸς τῷ βούλῃ, εἰ δὲ μή, Τηρίλλω δός· ἔστι δὲ τῶν αἰεὶ πλεόντων, ἡμέτερος ἐπιτήδειος καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν χαρίεις. Τίσωνος δ' ἔστι κηδεστής, ὃς τότε ὄθ' ἡμεῖς ἀπεπλέομεν ἐπολιανόμεν.

Ἐρρωσο καὶ φιλοσόφει καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπου
 D τοὺς νεωτέρους, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάξου ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ πρόσταττε τοῖς τε ἄλλοις καὶ Ἀριστοκρίτῳ, εἴαν τις παρ' ἐμοῦ λόγος ἢ ἐπιστολὴ ἴῃ παρὰ σέ, ἐπιμελεισθαι ὅπως ὡς τάχιστα σὺ αἰσθη, καὶ ὑπομιμνήσκειν σε ἵνα ἐπιμελῇ τῶν ἐπισταλέντων. καὶ νῦν Λεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσης, ἀλλ' ὡς τάχιστα ἀπόδος, ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοῦτον ὀρωῶντες προθυμότεροισιν ἡμῖν ὑπηρετεῖν.

Ε Ἰατροκλῆς, ὁ μετὰ Μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος ἀφειδείς ὑπ' ἐμοῦ, πλεῖ νῦν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' ἐμοῦ ἔμμισθον οὖν που αὐτὸν κατάστησον ὡς ὄντα σοι εὖνουν, καὶ ἂν τι βούλῃ, αὐτῷ χρῶ. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἢ αὐτὴν ἢ εἰ ὑπόμνημα αὐτῆς σώζεται, καὶ αὐτὸς ἴσθι.

* Ιδ'.

Οὕπω μὲν εἶχον τούτων τι πέμπειν εἰς Συρακούσας ὧν ἔφησ' Ἀρχύταν δεηθῆναι λαβεῖν παρὰ σοῦ· θᾶττον δὲ καὶ οὐ διὰ μακροῦ πέμψομέν σοι. ἐμοὶ δὲ φιλοσοφία οὐκ οἶδ' ὅ τί ποτε χρῆμα γέγονεν, ἄρά γε φλαῦρον ἢ κालόν, ὅπότ' ἐγὼ μισῶ νῦν συνεῖναι τοῖς πολλοῖς. οἶμαι μὲν οὖν ὡς δικαίως διάκειμαι, ἀμαθαίνουσι δὲ κατ' ἰδέαν πᾶσαν ἀφροσύνης οἳ τε ἰδίᾳ τι πονοῦντες καὶ οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες· εἰ δὲ ἀλόγως τοῦτο πάσχω, τοῦτό γε ἴσθι, ὅτι μόλις ἂν οὕτως ἐγένετό μοι ζῆν, ἄλλως δὲ καὶ οὐκ ἐνι

μοι ψυχῆς λαμβάνειν. διὸ δὴ ἐκ τοῦ ἄστεος ἀπηλλάγην ὡσπερ εἰρκτῆς θηρίων, διατρέβω μέντοι οὐ μακρὰν Ἐφεστιαδῶν καὶ τούτων τῶν χωρίων, καὶ συνέγγων ὅτι Τίμων οὐκ ἦν ἄρα μισάνθρωπος, μὴ εὐρίσκων μέντοι ἀνθρώπους οὐκ ἠδύνατο θηρία φιλεῖν· ὅθεν καθ' ἑαυτὸν καὶ μόνος διεβίου, κινδυνεύων δὲ τυχὸν ἴσως μηδ' ἐκείνως εὐλογίσεσθαι. σὺ δὲ ἐκδέχου ὅπως βούλει· ἐμοὶ γὰρ ὡς τε τῆς γνώμης ἔχει ἄποθεν εἶναι τοῦ ἄστεος εἰς τε νῦν καὶ τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον, ὄντινα ἂν ζῆν ὁ θεὸς ἡμῖν διδῶ.

* ΙΕ. *

Κρήνης, ᾧ ἔδωκα τὴν ἐπιστολήν, ἔστι μὲν δῆλος καὶ σοὶ φίλος, ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς γνώσεως ἀφ' ἡμῶν γέγονε, καλῶς ἔχειν οἶμαι καὶ νῦν ὡσπερ ἑτέραν ἀρχὴν ποιούμενον τῆς συστάσεως παρακαλέσαι * σὲ * πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ. τυγχάνει γὰρ βουλόμενος στρατεύεσθαι, πράττων τι τῶν κατ' ἀξίαν αὐτοῦ· σχεδὸν δὲ βραχὺς ὁ μετὰ ταῦτα λόγος. οὔτε γὰρ ἡμᾶς ἀγνοεῖς, ὡς ἔχομεν πρὸς Παράμονον καὶ Κρήνην, οὔτε τὸν νεανίσκον, ὅτι σώφρων καὶ μέτριος καὶ εἰς πᾶσαν ὁμιλίαν, ὡς εἰπεῖν, καὶ χρεῖαν ἀσφαλῆς. δεῖν γὰρ φασι τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενοῖσι, καὶ μάλιστα τῇ ἰδίᾳ φύσει καὶ προαιρέσει· τοῦτον δὲ πάντες ὁμολογουμένως ἐπαινοῦσι. ὡς οὖν ὄντος καὶ τοιούτου καὶ ἡμετέρου καὶ σοῦ φίλου, πειρῶ τὴν ἐνδεχομένην περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι σπουδὴν· ἄξιοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι χάριτος.

* ΙΣ. *

Πολλάκις ἀναγγέλλοντος Ἀθηνοδώρου τὴν ὑμετέραν προαίρεσιν, ἐδοκίμαζον γράψας πρὸς ὑμᾶς ἀσπάσασθαι τε καὶ προσαγορευῆσαι καὶ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ συνήθειαν, ἧς φαίνεσθε μνημονεύειν, καὶ διότι περὶ Διονύσιον ὁμοιοι διαμένετε ταῖς εὐνοίαις. ἤθους γὰρ κρίσιν ἀκριβεστέραν οὐδεμίαν ἠγοῦμαι τῆς ἐν φιλία βεβαιότητος, ἧς ὑμᾶς αἰσθάνομαι καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιμελουμένους. ὡς οὖν καὶ διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἐπιείκειαν ὑμῶν, ἦν πυνθάνομαι πολὺ μᾶλλον νῦν ἢ πρῶην ἀπερχομένου μου, πειρᾶσθε καὶ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον εἶναι τοιοῦτοι, νομίζοντες ἐλευθεριωτάτην ἐπικαρπίαν εἶναι τῆς τοιαύτης διαθέσεως τὴν παρὰ τῶν εὖ ζώντων εὐφημίαν.

* ΙΖ. *

Γεώργιος, ᾧ τὴν ἐπιστολὴν δέδωκα, τῶν φίλων ἡμῖν ἐστὶ τῶν συνεσχολακώτων χρόνον ἤδη πολὺν, καὶ τὸ ἦθος, ὡς καὶ ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν, ὥσπερ τις ἄλλος ἐπεικῆς· διὸ καὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν κεκοινωνήκαμεν αὐτῷ. τοῦτον οὖν ἐδόκει μοι καλῶς ἔχειν συστησαί σοι· τοὺς γὰρ χρηστοὺς εὖ οἶδα ὅτι βούλει γνωρίζειν, ἄλλως τ' ἐπεὶ καὶ γεινιᾷ τῇ χώρᾳ. τυγχάνει γὰρ ἂν Κιεριεὺς καὶ μέλλει νῦν οἶκοι ποιεῖσθαι τὴν διατριβήν· ἐστὶ δὲ σύστασις ἄοχλός σοι καὶ ἄλυπος· εὐλαβῆς τε γὰρ ἐστὶ πάνυ τῷ τρόπῳ, καὶ προήρηται ζῆν ἀπραγμόνως. ἀλλὰ γνώριζε τὸν ἄνδρα, καὶ ἐπιμελοῦ ὡς τοιούτου καὶ οὕτως ἔχοντος πρὸς ἡμᾶς. δῶσε δέ σοι καὶ τοὺς λόγους οὗτος, οὓς ἀνέγνωμεν.

* ΙΗ. *

Καλλίμαχος, ὑπὲρ οὗ γέγραφα τὴν ἐπιστολήν, ἔστιν ἡμῖν τῶν συνεσχολακώτων· συμβέβηκε δ' αὐτῷ συμπεπτακέναι τύχη τινί, περὶ ἧς εὖ οἶδα ὅτι καὶ σὺ ἀκήκοας. Ἀπῆκται γὰρ ὑπὸ τοῦ Δρομοκλείδου ἐκ τινος φιλονεικίας μειρακιώδους, καὶ ἔστιν ἐν τῷ οἰκήματι χρόνον ἤδη πολὺν· ἀξιοὶ δὲ ἡμᾶς δικαίαν ἀξίωσιν καὶ ἦν ἂν φίλος ἀξιώσειεν, βοηθεῖν αὐτῷ. τὴν δὲ βοήθειαν οὐδ' ἡμεῖς ἔχομεν εἰς ἄλλον ἀνευεγκεῖν, ἐκεῖνός τε διαρρήθην λέγει καὶ οἶεται, σοῦ βουλευθέντος φραδίαν εἶναι τὴν σωτηρίαν αὐτῷ, οὔτ' ἀπέχθειαν οὐδεμίαν ἔχουσαν οὔτ' ἐχθραν· οὐδένα γὰρ εἶναι τὸν ἐναντιωθησόμενον. ὁ γὰρ αὐτὸς Δρομοκλείδης αἰεὶ μὲν καὶ ἐν ἅπασιν, ὡς ἐγὼ κρίνω, χρηστός ἐστι καὶ εὐγνώμων, ἀτὰρ δὴ καὶ τὰ πράγματα πάσαι σπουδάζει διαλυθῆναι· καλῶς ἂν οὖν ποιοῖς καὶ ἡμῶν ἕνεκα καὶ αὐτοῦ, ποιησάμενός τινα ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνδρός, ὅπως σωθῆ. τὰ γὰρ φιλάνθρωπα εὖ οἶσθ' ὅτι καὶ ἡμεῖς ἂν, εἰ βουλήσοιο, παραινέσαιμεν· ὥστε μὴ καταπροῖεσθαι μηδ' ἄλλω παρῆναι τὸ συντελεῖν, ἀλλὰ ταῦτά γε ποιεῖν. ἔρωσο.

ΟΡΟΓ.

St.
III. p.
414

Αίδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν καὶ
νῦν μὴ ἐφθαρμένον.

Θεὸς ζῶν ἀθάνατον, αὐταρκές πρὸς εὐδαιμονίαν·
οὐσία αἰδίου, τῆς τὰγαθοῦ φύσεως αἰτία.

Γένεσις κινήσις εἰς οὐσίαν· μετάληψις οὐσίας· πό-
ρευσις εἰς τὸ εἶναι.

Ἥλιος πῦρ οὐράνιον, ὃ μόνον ἀπ' ἡοῦς μέχρι δειλῆς
τοῖς αὐτοῖς ἔστιν ὄραθῆναι· ἄστρον ἡμεροφανές· ζῶν
αἰδίου, ἐμψυχον τὸ μέγιστον.

B Χρόνος ἡλίου κινήσις, μέτρον φοραῶς.

Ἡμέρα ἡλίου πορεία ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς· φῶς
τοῦναντίον νυκτί.

Ἔως ἡμέρας ἀρχή· τὸ πρῶτον φῶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

Μεσημβρία χρόνος, ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἰσικαὶ ἐλα-
χίστου μήκους κοινωνοῦσιν.

Δείλη ἡμέρας τελευτή.

Νύξ σκότος τοῦναντίον ἡμέρα· ἡλίου στέρησις.

Τύχη φορὰ ἐξ ἀδήλου εἰς ἄδηλον, καὶ ἡ ἐκ τοῦ αὐτο-
μάτου αἰτία δαιμονίας πραξέως.

C Γῆρας φθίσις ἐμψύχου ὑπὸ χρόνου γιγνομένη.

Πνεῦμα κινήσις ἀέρος περὶ τὴν γῆν.

Ἄηρ στοιχεῖον, οὗ πᾶσαι αἰ κατὰ τόπον κινήσεις κατὰ
φύσιν εἰσίν.

Οὐρανὸς σῶμα περιέχον πάντα τὰ αἰσθητὰ πλὴν αὐ-
τοῦ τοῦ ἀνωτάτω ἀέρος.

Ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινουῦν· αἰτία κινήσεως ζωτικῆς ζώων.

Δύναμις τὸ καθ' αὐτὸ ποιητικόν.

Ὅψις ἕξις διακριτικὴ σωμάτων.

Ὅστούν μυελὸς ὑπὸ θερμοῦ παγείς.

Στοιχεῖον τὸ συνάγον καὶ διαλύον τὰ σύνθετα.

Ἀρετὴ διάθεσις ἢ βελτίστη· ἕξις θνητοῦ ζώου καθ' αὐτὴν ἐπαινετὴ· ἕξις, καθ' ἣν τὸ ἔχον ἀγαθὸν λέγεται· D κοινωνία νόμων δικαία· διάθεσις, καθ' ἣν τὸ [ἔχον] δια- κείμενον τελείως σπουδαῖον λέγεται· ἕξις ποιητικὴ εὐ- νομίας.

Φρόνησις δύναμις ποιητικὴ καθ' αὐτὴν τῆς ἀνθρώ- που εὐδαιμονίας· ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ἐπιστήμη ποιητικὴ εὐδαιμονίας· διάθεσις, καθ' ἣν κρίνομεν, τί πρακτέον καὶ τί οὐ πρακτέον.

Δικαιοσύνη ὁμόνοια τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτήν, καὶ εὐ- ταξία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πρὸς ἄλληλά τε καὶ περὶ ἄλ- ληλα· ἕξις διανεμητικὴ τοῦ κατ' ἀξίαν ἐκάστω· ἕξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων προαιρετικὸς ἐστὶ τῶν φαινομένων αὐτῷ δι- E καίων· ἕξις ἐν βίῳ νόμου ὑπήκοος· ἰσότης κοινωνικὴ· ἕξις ὑπηρετικὴ νόμων.

Σωφροσύνη μετριότης τῆς ψυχῆς περὶ τὰς ἐν αὐτῇ κατὰ φύσιν γιγνομένας ἐπιθυμίας τε καὶ ἡδονάς· εὐαρ- μοστία καὶ εὐταξία ψυχῆς πρὸς τὰς κατὰ φύσιν ἡδονὰς καὶ λύπας· συμφωνία ψυχῆς πρὸς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι· αὐτοπραγία κατὰ φύσιν· [εὐταξία ψυχῆς λογιστικὴ] ὁμιλία ψυχῆς περὶ καλῶν καὶ αἰσχυρῶν· ἕξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων αἰ- 412 ρετικὸς ἐστὶ καὶ εὐλαβητικὸς ὧν χρῆ.

Ἀνδρεία ἕξις ψυχῆς ἀκίνητος ὑπὸ φόβου· θάρσος πο- λεμικόν· ἐπιστήμη τῶν κατὰ πόλεμον πραγμάτων· ἐγκρά- τεια ψυχῆς πρὸς τὰ φοβερὰ καὶ δεινὰ· τόλμα ὑπηρετικὴ φρονήσεως· εὐθαρσία ἐπὶ θανάτου προσδοκία· ἕξις δια-

φυλακτικὴ λογισμῶν ὀρθῶν ἐν κινδύνοις· φώμη πρὸς κίνδυνον ἀντίρροπος· φώμη καρτερικὴ πρὸς ἀρετὴν· ἡρεμία ψυχῆς περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον
 B φαινόμενα· σωτηρία δογμάτων ἀδήλων περὶ τὰ δεινὰ· ἐμπειρία πολέμου· ἔξις ἐμμενητικὴ νόμου.

Ἐγκράτεια δύναμις ὑπομενητικὴ λύπης, ἀκολουθούσης τῷ ὀρθῷ λογισμῷ· δύναμις ἀνυπέρβατος τοῦ ὑποληφθέντος ὀρθῷ λογισμῷ.

Αὐτάρκεια τελειότης κτήσεως ἀγαθῶν· ἔξις, καθ' ἣν οἱ ἔχοντες αὐτοὶ αὐτῶν ἄρχουσιν.

Ἐπιείκεια δικαίων καὶ συμφερόντων ἐλάττωσις· μετριότης ἐν συμβολαίοις· εὐταξία ψυχῆς λογιστικὴ πρὸς τὰ καλὰ καὶ αἰσχρά.

C Καρτερία ὑπομονὴ λύπης ἔνεκα τοῦ καλοῦ· ὑπομονὴ πόνων ἔνεκα τοῦ καλοῦ.

Θάρσος ἀπροσδοκία κακοῦ· ἀνεκπληξία διὰ κακοῦ παρουσίαν.

Ἀλυπία ἔξις, καθ' ἣν ἀνέμπητοι ἔσμεν εἰς λύπας.

Φιλοπονία ἔξις ἀποτελεστικὴ οὗ ἂν προέλθῃ· καρτερία ἐκούσιος· ἔξις ἀδιάβλητος πρὸς πόνον.

Αἰδῶς τολμήσεως ὑποχώρησις ἐκουσία δικαίως καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον φανέν· καταλαβὴ ἐκουσία τοῦ βελτιστου· εὐλάβεια ὀρθοῦ ψόγου.

D Ἐλευθερία ἡγεμονία βίου· αὐτοκράτεια ἐπὶ παντί· ἐξουσία τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ· ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας.

Ἐλευθεριότης ἔξις πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι ὡς δεῖ· πρόσθεσις καὶ κτήσεις οὐσίας ὡς χρῆ.

Πραότης κατάστασις κινήσεως τῆς ὑπ' ὀργῆς κρᾶσις ψυχῆς σύμμετρος.

Κοσμιότης ὑπειξις ἐκουσία πρὸς τὸ φανέν βέλτιστον· εὐταξία περὶ κίνησιν σώματος.

Εὐδαιμονία ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον· δύναμις αὐτάρκης πρὸς τὸ εὖ ζῆν· τελειότης κατ' ἀρετὴν· ὠφέλεια αὐτάρκης ζωῶν. E

Μεγαλοπρέπεια ἀξίωσις κατὰ λογισμὸν ὀρθὸν τὸν σεμνότετον.

Ἀγχίνοια εὐφυνία ψυχῆς, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστιν ἐκάστῳ τοῦ θεόντος· ὀξύτης νοῦ.

Χρηστότης ἡθους ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας· ἡθους σπουδαιότης.

Καλοκαγαθία ἕξις προαιρετικῆ τῶν βελτίστων.

Μεγαλοψυχία χρῆσις τοῖς ξυμβαίνουσιν ἀστεία· μεγαλοπρέπεια ψυχῆς μετὰ λόγου.

Φιλανθρωπία ἕξις εὐάγωγος ἡθους πρὸς ἀνθρώπου φιλίαν· ἕξις εὐεργετικῆ ἀνθρώπων· χάριτος σχέσις· μνήμη μετ' εὐεργεσίας.

Εὐσέβεια δικαιοσύνη περὶ θεοῦ· δύναμις θεραπευτικῆ θεῶν ἐκούσιος· περὶ θεῶν τιμῆς ὑπόληψις ὀρθή· ἐπι- 413
στήμη τῆς [περὶ] θεῶν τιμῆς.

Ἀγαθὸν τὸ αὐτοῦ ἔνεκεν.

Ἀφοβία ἕξις, καθ' ἣν ἀνέμπτωτοί ἐσμεν εἰς φόβους.

Ἀπάθεια ἕξις, καθ' ἣν ἀνέμπτωτοί ἐσμεν εἰς πάθη.

Εἰρήνη ἡσυχία περὶ ἐχθρας πολεμικῆς.

Ῥαθυμία ῥαστώνη ψυχῆς· ἀπάθεια τοῦ θυμοειδοῦς.

Δεινότης διάθεσις, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστι τοῦ ἰδίου τέλους.

Φιλία ὁμόνοια ὑπὲρ καλῶν καὶ δικαίων· προαίρεσις βίου τοῦ αὐτοῦ· ὁμοδοξία περὶ προαιρέσεως καὶ πράξεως· ὁμόνοια περὶ βίου κοινωνίαν μετ' εὐνοίας· κοινωνία τοῦ B
εὖ ποιῆσαι καὶ παθεῖν.

Εὐγένεια ἀρετὴ εὐγενεοῦς ἡθους· εὐαγωγία ψυχῆς πρὸς λόγους ἢ πράξεις.

Αἵρεσις δοκιμασία ὀρθή.

Εὐνοια αἴρεσις ἀνθρώπων πρὸς ἄνθρωπον ἀσπασμῶ.

Οἰκειότης ταύτου γένους κοινωνία.

Ὁμόνοια κοινωνία τῶν ὄντων ἀπάντων· συμφωνία νοημάτων καὶ ὑπολημμάτων.

Ἀγάπησις ἀπόδεξις παντελής.

Πολιτικὴ ἐπιστήμη καλῶν καὶ συμφερόντων· ἐπιστήμη ποιητικὴ δικαιοσύνης ἐν πόλει.

C Ἐταιρεία φίλια κατὰ συνήθειαν ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν γεγενημένοις.

Εὐβουλία ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος.

Πίστις ὑπόληψις ὀρθῆ τοῦ οὕτως εἶναι, ὡς αὐτῶ φαίνεται· βεβαιότης ἡθους.

Ἀληθεια ἕξις ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει· ἐπιστήμη ἀληθειῶν.

Βούλησις ἔφεσις μετὰ λόγου ὀρθοῦ· ὄρεξις εὐλογος· ὄρεξις μετὰ λόγου κατὰ φύσιν.

Συμβούλευσις παραίνεσις ἐτέρῳ πρὸ πράξεως, τίνα δεῖ τρόπον πράττειν.

Εὐκαιρία χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ᾧ χρὴ παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι.

D Εὐλάβεια φυλακὴ κακοῦ· ἐπιμέλεια φυλακῆς.

Τάξις ἐργασία ὁμοιότητος τῶν πρὸς ἄλληλα πάντων ὄντων· συμμετρία κοινωνίας αἰτία τῶν πρὸς ἄλληλα [πάντων ὄντων· συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν].

Πρόσεξις συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν.

Εὐφυτὰ τάχος μαθήσεως· γέννησις φύσεως ἀγαθῆ· ἀρετὴ ἐν φύσει.

Εὐμάθεια εὐφυτὰ ψυχῆς πρὸς τάχος μαθήσεως.

E Δίκη ἀπόφασις κυρία περὶ ἀμφισβητουμένου πράγματος [νόμος] ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἀδικεῖν ἢ μή.

Εὐνομία πειθαρχία νόμων σπουδαίων.

Εὐφροσύνη ἐπὶ τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις χαρά.

Τιμὴ δόσις ἀγαθῶν ἐν ταῖς δι' ἀρετὴν πράξεσι διδομένων· ἀξίωμα ἀπ' ἀρετῆς· σχῆμα σεμνότητος· τήρησις ἀξιώματος.

Προθυμία ἐμφανισμὸς προαιρέσεως πρακτικῆς.

Χάρις εὐεργεσία ἐκούσιος· ἀπόδοσις ἀγαθοῦ· ὑπουργία ἐν καιρῷ.

Ὁμόνοια ὁμοδοξία ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ὡς δεῖ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι.

Πολιτεία κοινωνία πλήθους ἀνθρώπων αὐτάρκης πρὸς εὐδαιμονίαν· κοινωνία πλήθους ἔννομος.

Πρόνοια παρασκευὴ πρὸς μέλλοντά τινα.

414

Βουλὴ σκέψις περὶ τῶν μελλόντων, πῶς συμφέρει.

Νίκη δύναμις κρατητικὴ περὶ ἀγωνίαν.

Εὐπορία εὐκρίνεια [κρατητικὴ] τοῦ λεγομένου.

Δωρεὰ ἀλλαγὴ χάριτος.

Καιρὸς χρόνου ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον· χρόνος ἀγαθοῦ τινὸς συνεργός.

Μνήμη διάθεσις ψυχῆς φυλακτικὴ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης ἀληθείας.

Ἔννοια συντονία διανοίας.

Νόησις ἀρχὴ ἐπιστήμης.

Ἄγνεια εὐλάβεια τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀμαρτημάτων· τῆς θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία.

B

Μαντεία ἐπιστήμη προδηλωτικὴ πράξεως ἄνευ ἀποδείξεως.

Μαντικὴ ἐπιστήμη θεωρητικὴ τοῦ ὄντος καὶ μέλλοντος ζῶφ θνητῷ.

Σοφία ἐπιστήμη ἀνυπόθετος· ἐπιστήμη τῶν ἀεὶ ὄντων· ἐπιστήμη θεωρητικὴ τῆς τῶν ὄντων αἰτίας.

Φιλοσοφία τῆς τῶν ὄντων ἀεὶ ἐπιστήμης ὄρεξις· ἔξις

θεωρητικὴ τοῦ ἀληθοῦς, πῶς ἀληθές· ἐπιμέλεια ψυχῆς μετὰ λόγου ὀρθοῦ.

Ἐπιστήμη ὑπόληψις ψυχῆς ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου·
C δύναμις ὑποληπτικὴ τινος ἢ τινων, ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου· λόγος ἀληθῆς ἐπὶ διανοίᾳ ἀμετάπτωτος.

Δόξα ὑπόληψις μεταπειστὸς ὑπὸ λόγου· λογιστικὴ φορὰ· διάνοια ἐμπίπτουσα εἰς ψεῦδος καὶ ἀληθές ὑπὸ λόγου.

Αἰσθησις ψυχῆς φορὰ· νοῦ κίνησις [ψυχῆς] διὰ σώματος· εἰσάγγελσις ὥρας ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς γίνεταί ψυχῆς ἄλογος δύναμις γνωριστικὴ διὰ σώματος.

Ἐξίς διάθεσις ψυχῆς, καθ' ἣν ποιοὶ τινες λεγόμεθα.

D Φωνὴ φρεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ διανοίας.

Λόγος φωνὴ ἐγγράμματος, φραστικὴ ἐκάστου τῶν ὄντων· διάλεκτος σύνθετος ἐξ ὀνομάτων καὶ ρημάτων ἄνευ μέλους.

Ὄνομα διάλεκτος ἀσύνθετος ἐρμηνευτικὴ τοῦ τε κατὰ τῆς οὐσίας κατηγορουμένου καὶ παντὸς τοῦ μὴ καθ' ἑαυτοῦ λεγομένου.

Διάλεκτος φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος· καὶ σημείον τι κοινὸν ἐρμηνευτικὸν ἄνευ μέλους.

Συλλαβὴ ἀνθρωπίνης φωνῆς ἄρθρον ἐγγράμματος.

Ὄρος λόγος ἐκ διαφορᾶς καὶ γένους συγκείμενος.

E Τεκμήριον ἀπόδειξις ἀφανοῦς.

Ἀπόδειξις λόγος συλλογιστικὸς ἀληθῆς· λόγος ἐμφανιστικὸς διὰ προγινωσκομένων.

Στοιχεῖον φωνῆς φωνὴ ἀσύνθετος· αἰτία ταῖς ἄλλαις φωναῖς τοῦ φωνᾶς εἶναι.

Ῥοφέλιμον τὸ αἷτιον τοῦ εὖ πάσχειν· τὸ αἷτιον τοῦ ἀγαθοῦ.

Συμφέρον τὸ εἰς ἀγαθὸν φέρων.

Καλὸν τὸ ἀγαθόν.

Ἄγαθὸν τὸ αἰτιον σωτηρίας τοῖς οὖσι· τὸ αἰτιον παντὸς τοῦ πρὸς αὐτό· ἀφ' οὗ συμβαίνει ἢ χρὴ αἰρεῖσθαι.

Σῶφρον τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς.

Δίκαιον νόμον τάγμα ποιητικὸν δικαιοσύνης.

Ἐκούσιον τὸ αὐτοῦ προσαγωγόν· τὸ καθ' αὐτὸ αἰρε- 415
τόν· τὸ κατὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.

Ἐλεύθερον τὸ ἄρχον αὐτοῦ.

Μέτριον τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως καὶ κατὰ τέχνην ἀρκοῦν.

Μέτρον μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.

Ἄθλον ἀρετῆς γέρας [τὸ ἑαυτοῦ ἔνεκα αἰρετόν.]

Ἀθανασία οὐσία ἐμψυχος καὶ ἀίδιος μονή.

Ὅσιον θεράπευμα θεοῦ· ἀρεστὸν θεῷ.

Ἐορτὴ χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους.

Ἄνθρωπος ζῶον ἄπτερον, δίπουν, πλατυώνυχον· ὁ μόνον τῶν ὄντων ἐπιστήμης τῆς κατὰ λόγους δεκτικόν ἐστιν.

Θυσία θεῷ δόμα θύματος.

B

Εὐχὴ αἰτησις ἀνθρώποις ἀγαθῶν ἢ δοκούντων παρὰ θεοῖς.

Βασιλεὺς ἄρχων κατὰ νόμους ἀνυπεύθυνος· πολιτικῆς κατασκευῆς ἄρχων.

Ἀρχὴ ἐπιμέλεια τοῦ παντός.

Ἐξουσία ἐπιτροπὴ νόμου.

Νομοθέτης ποιητὴς νόμων, καθ' οὓς δεῖ πολιτεῦσθαι.

Νόμος δόγμα πλήθους πολιτικὸν οὐκ εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον.

Ἐπόθεσις ἀρχὴ ἀναπόδεικτος· συγκεφαλαίωσις λόγου.

Ψήφισμα δόγμα πολιτικὸν εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον.

- C Πολιτικὸς ἐπιστήμων πόλεως κατασκευῆς.
 Πόλις οἰκησις πλήθους ἀνθρώπων κοινοῖς δόγμασι
 χρωμένων· πλήθος ἀνθρώπων ὑπὸ νόμον τὸν αὐτὸν
 ὄντων.
 Πόλεως ἀρετὴ κατάστασις ὀρθῆς πολιτείας.
 Πολεμικὴ ἐμπειρία πολέμου.
 Συμμαχία κοινωνία πολέμου.
 Σωτηρία περιποίησις ἀβλαβῆς.
 Τύραννος ἄρχων πόλεως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν.
 Σοφιστὴς νέων πλουσίων ἐνδόξων ἐμμισθὸς διη-
 ρευτής.
- D Πλούτος κτήσις σύμμετρος πρὸς εὐδαιμονίαν· πε-
 ριουσία χρημάτων εἰς εὐδαιμονίαν συντεινόντων.
 Παρακαταθήκη δόμα μετὰ πίστεως.
 Κάθαρσις ἀπόκρισις χειρόνων ἀπὸ βελτιόνων.
 Νικᾶν κρατεῖν διαφερόμενον.
 Ἄγαθὸς ἄνθρωπος ὁ τοιοῦτος οἷος ἀνθρώπῳ τὰγαθὰ
 ἐπιτελεῖν.
 Σώφρων ὁ μετρίως ἐπιθυμίας ἔχων.
 Ἐγκρατής ὁ κρατῶν ἀντιτεινόντων τῶν τῆς ψυχῆς
 μορίων τῷ ὀρθῷ λογισμῷ.
 Σπουδαῖος ὁ τελέως ἀγαθός· ὁ ἔχων τὴν αὐτοῦ
 ἀρετήν.
 Σύννοια διάνοια μετὰ λύπης ἄνευ λόγου.
- E Δυσμάθεια βραδυτής ἐν μαθήσει.
 Δεσποτεία ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος δικαία.
 Ἀφιλοσοφία ἔξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων μισολόγος ἐστίν.
 Φόβος ἐκπληξίς ψυχῆς ἐπὶ κακοῦ προσδοκία.
 Θυμὸς ὀρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ· νόσος τὰξεως
 ψυχῆς ἀλογίστου.
 Ἐκπληξίς φόβος ἐπὶ προσδοκία κακοῦ.

Κολακεία ὀμιλία ἢ πρὸς ἡδονὴν ἄνευ τοῦ βελτίστου·
 ἔξις ὀμιλητικὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπερβάλλουσα τὸ μέτριον.

Ὅργη παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι.

Ἔβρις ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα.

416

Ἄκρασία ἔξις βιαστικὴ παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν
 πρὸς τὰ δοκοῦντα ἡδέα εἶναι.

Ὅκνος φυγὴ πόνων ἀρχῆς· δειλία ἀντιληπτικὴ ὀρμῆς
 [πρώτη τοῦ εἶναι αἰτία].

Διαβολὴ διάστασις φίλων λόγῳ.

Καιρὸς ἐν ᾧ ἕκαστον ἐπιτήδειον παθεῖν ἢ ποιῆσαι.

Ἄδικία ἔξις ὑπεροπτικὴ νόμων.

Ἐνδεια ἐλάττωσις τῶν ἀγαθῶν.

Ἀισχύνη φόβος ἐπὶ προσδοκίᾳ ἀδοξίας.

Ἄλαξουεῖα ἔξις προσποιητικὴ ἀγαθοῦ ἢ ἀγαθῶν τῶν
 μὴ ὑπαρχόντων.

Ἄμαρτία πρᾶξις παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν.

Φθόνος λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς ἢ οὓσιν ἢ γεγεννη-
 μένοις.

Ἄναισχυντία ἔξις ψυχῆς ὑπομενητικὴ ἀδοξίας ἔνεκα
 κέρδους.

Θρασύτης ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ.

Φιλοτιμία ἔξις ψυχῆς προετικὴ πάσης δαπάνης ἄνευ
 λογισμοῦ.

Κακοφύτα κακία ἐν φύσει καὶ ἄμαρτία τοῦ κατὰ φύ-
 σιν· νόσος τοῦ κατὰ φύσιν.

Ἐλπίς προσδοκία ἀγαθοῦ.

Μανία ἔξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως.

Λαλιά ἀκρασία λόγου [ἄλογος].

Ἐναντιότης τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος κατὰ τινα διαφο-
 ρὰν πιπτόντων ἢ πλείστη διάστασις.

Ἀκούσιον τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.

Παιδεία δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς.

Παίδενσις παιδείας παράδοσις.

Νομοθετικὴ ἐπιστήμη ποιητικὴ πόλεως ἀγαθῆς.

Νουθέτησις λόγος ἐπιτιμητικὸς ἀπὸ γνώμης· λόγος
αμαρτίας ἀποτροπῆς ἔνεκεν.

Βοήθεια κακοῦ κάλυσις ὄντος ἢ γινομένου.

Κόλασις ψυχῆς θεραπεία ἐπὶ ἀμαρτήματι γενομένῳ.

Δύναμις ὑπεροχὴ ἐν πράξει ἢ ἐν λόγῳ· ἕξις καθ' ἣν
το ἔχον δυνατὸν ἐστίν· ἰσχὺς κατὰ φύσιν.

Σώζειν τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΤΑΙΡΟΣ.

St.
III.p.

I. Ἐχεις ἡμῖν εἰπεῖν, ὃ τί ἐστι τὸ δίκαιον; ἢ οὐκ ἄξιόν 372
σοι δοκεῖ εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ ποιησθαι; Ἐμοιγε καὶ
μάλα. Τί οὖν ἐστιν; Τί γὰρ ἄλλο γε ἢ τὰ νομιζόμενα δί-
καια; Μὴ μοι οὕτως, ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ σύ μ' ἔροιο, τί ἐστιν
ὀφθαλμός, εἰποιμ' ἂν σοι ὅτι ᾧ ὀρωῶμεν, ἐὰν δὲ καὶ δεῖξαι
με κελεύῃς, δεῖξω σοι· καὶ ἐάν με ἔρη, ὅτῳ ψυχὴ ὄνομα,
ἐρωῶ σοι ᾧ γιννώσκομεν, ἐὰν δὲ ἔρη αὐτὸ, τί ἐστι φωνή, ἀπο-
κρινοῦμαι σοι ᾧ διαλεγόμεθα· καὶ σύ οὕτω φράσον, ὅτι
δίκαιόν ἐστιν ᾧ τί χρῶμεθα, ὥσπερ ἂ νῦν δὴ ἠρόμην. Οὐ
πάνυ ἔχω σοι οὕτως ἀποκρίνασθαι. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὐχ οὐ-
τως ἔχεις, ἴσως τῆδ' ἐπεὶ ἴσῃ αὐτὸ εὗρομεν ἂν. φέρε, τὰ
μεῖζω καὶ τὰ ἐλάττω τίνοι σκοποῦντες διαγινώσκομεν; ἄρ'
οὐ μέτρον; Ναί. Μετὰ δὲ τοῦ μέτρον τίνοι τέχνη; ἄρ' οὐ
μετρητικῆ; Μετρητικῆ. Τί δὲ τὰ κοῦφα καὶ βαρέα, ἄρ' οὐ 373
σταθμῶ; Ναί. Μετὰ δὲ τοῦ σταθμοῦ τίνοι τέχνη; οὐ τῆ
στατικῆ; Πάνυ γε. Τί δὲ δὴ; τὰ δίκαια καὶ τὰ δίκαια τίνοι
σκοποῦντες διαγινώσκομεν ὄργανον, καὶ μετὰ τοῦ ὄργα-
νου τίνοι τέχνη πρόσθεν; ἄρα οὐδ' οὕτω πῶς σοι καταφα-
νές ἐστιν; Οὐ.

II. Ἄλλὰ πάλιν ᾧδε. ὅταν ἀμφισβητῶμεν περὶ τῶν
μειζόνων καὶ τῶν ἐλαττόνων, τίνες ἡμᾶς διακρινούσιν;
οὐχ οἱ μετρηταί; Ναί. Ὅταν δὲ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλί-
γων, τίνες οἱ διακρίνοντες; οὐχ οἱ ἀριθμηταί; Ἄλλὰ τί; B

Ὅταν δὲ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἀμφισβητῶμεν ἀλλήλοις, ἐπὶ τίνας ἐρχόμεθα καὶ τίνες ἡμᾶς οἱ διακρίνοντές εἰσιν ἐκάστωτε; εἶπέ. Ἄρα γε δικαστὰς λέγεις, ὦ Σώκρατες; Εὐ γ' εὐρες. Ἰθὶ δὴ καὶ τόδε πειράθητι εἰπεῖν. τί ποιοῦντες διακρινούσιν οἱ μετρηταὶ περὶ τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν; ἄρ' οὐ μετροῦντες; Ναί. Τί δὲ περὶ τῶν βαρέων καὶ κούφων; οὐχ ἰστάντες; Ἰστάντες μέντοι. Τί δὲ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλίγων; ἄρ' οὐκ ἀριθμοῦντες; Ναί.

- C Τί δὲ δὴ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἄρα; ἀπόκριναι. Οὐκ ἔχω. Λέγοντες, φάθι. Ναί. Λέγοντες ἄρα ἡμᾶς διακρίνουσιν, ὅταν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων κρίνωσιν οἱ δικασταί; Ναί. Μετροῦντες δέ γε περὶ τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων οἱ μετρητικοί· μέτρον γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Οὕτως. Ἰστάντες δ' αὖ περὶ τῶν βαρέων καὶ κούφων οἱ στατικοί· σταθμὸς γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Ἦν γάρ. Ἀριθμοῦντες δ' αὖ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλίγων οἱ ἀριθμη-
- D τικοί· ἀριθμὸς γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Οὕτως.

- III. Λέγοντες δέ γε, ὡς ἄρτι ὠμολογήσαμεν, περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων κρίνουσιν ἡμᾶς οἱ δικασταί· λόγος γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Εὐ λέγεις, ὦ Σώκρατες. Ἀληθῆ μὲν οὖν· καὶ λόγος ἐστίν, ὡς ἔοικεν, ᾧ τὰ δίκαια καὶ ἀδίκαια κρίνεται. Φαίνεται γοῦν. Τί ποτε ὄντα τὰ δίκαια καὶ τὰ δίκαια; ὡσπερ ἂν ἡμᾶς εἰ τις ἤρετο, ἐπειδὴ μέτρον καὶ μετρητικὴ καὶ μετρητικὸς τὸ μείζον καὶ τὸ ἐλάττον δια-
- E κρίνει, τί ὄν τὸ μείζον καὶ τὸ ἐλάττον; εἰποῦμεν ἂν αὐτῷ, ὅτι τὸ μὲν μείζον ὑπερέχον, τὸ δὲ ἐλάττον ὑπερεχόμενον. ἐπειδὴ δὲ τὸ βαρὺ καὶ τὸ κούφον σταθμὸς καὶ στατικὴ καὶ στατικὸς διακρίνει, τί ὄν τό τε βαρὺ καὶ τὸ κούφον; εἰποῦμεν ἂν αὐτῷ, ὅτι τὸ μὲν κάτω ἴσταντο ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρὺ, τὸ δὲ ἄνω κούφον. οὕτω δὴ εἰ καὶ ἔροιο ἡμᾶς, ἐπειδὴ δὲ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀδίκον λόγος τε καὶ δικαστικὴ καὶ δικαστῆς ἐστίν ἡμῖν ὁ διακρίνων, τί ποτε ὄν τὸ δίκαιον καὶ

τᾷδικον; τί ἔχομεν αὐτῷ ἀποκρίνεσθαι; ἢ οὐδέπω ἔχομεν εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν. Πότερον δὲ ἐκόντας οἶει ἔχειν τοῦτο 374 τὸ ἄδικον τοὺς ἀνθρώπους ἢ ἄκοντας; ὧδε δὲ λέγω. ἐκόντας οἶει ἀδικεῖν καὶ ἀδίκους εἶναι ἢ ἄκοντας; Ἐκόντας ἔγωγε, ὡς Σώκρατες· πονηροὶ γὰρ εἰσιν. Ἐκόντας ἄρα σὺ οἶει πονηροὺς εἶναι καὶ ἀδίκους ἀνθρώπους; Ἐγώ γε· σὺ δ' οὐ; Οὐκ, εἰ γέ τι δεῖ τῷ ποιητῇ πείθεσθαι. Ποῖω ποιητῇ; Ὅστις εἶπεν

οὐδεὶς ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ.

Ἄλλὰ τοι, ὡς Σώκρατες, εὖ ἢ παλαιὰ παροιμία ἔχει, ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἄοιδοί.

IV. Θαυμάζοιμ' ἄν, εἰ τοῦτό γε ἐψεύσατο οὗτος ἄοιδός· ἐπεὶ εἰ σοι σχολή ἐστίν, ἐπισκεψώμεθα αὐτόν, εἴτε ψευδῇ εἴτε ἀληθῇ λέγει. Ἄλλὰ σχολή. Φέρε δὴ, πότερον ἡγεῖ δίκαιον εἶναι, ψεύδεσθαι ἢ ἀληθῇ λέγειν; Ἀληθῇ ἔγωγε. Ψεύδεσθαι ἄρα ἄδικον; Ναί. Πότερον δὲ ἕξαπατᾶν ἢ μὴ ἕξαπατᾶν; Μὴ ἕξαπατᾶν δὴ που. Ἐξαπατᾶν ἄρα ἄδικον; Ναί. Τί δέ; βλάπτειν δίκαιον ἢ ὠφελεῖν; Ὁφελεῖν. Βλάπτειν ἄρα ἄδικον; Ναί. Ἔστιν ἄρα ἀληθῇ μὲν C λέγειν καὶ μὴ ἕξαπατᾶν καὶ ὠφελεῖν δίκαιον, ψεύδεσθαι δὲ καὶ βλάπτειν καὶ ἕξαπατᾶν ἄδικον. Ναὶ μὰ Δία, σφόδρα γε.

V. Ἡ καὶ τοὺς πολεμίους; Οὐδαμῶς. Ἄλλὰ βλάπτειν δίκαιον τοὺς πολεμίους, ὠφελεῖν δὲ ἄδικον; Ναί. Οὐκοῦν καὶ ἕξαπατῶντας δίκαιον βλάπτειν τοὺς πολεμίους; Πῶς γὰρ οὐ; Τί δέ; ψεύδεσθαι, ἵνα ἕξαπατῶμεν καὶ βλάπτωμεν αὐτούς, οὐ δίκαιον; Ναί. Τί δέ; τοὺς φίλους οὐκ ὠφελεῖν φῆς δίκαιον εἶναι; Ἐγώ γε. Πότερον μὴ ἕξαπατῶντας ἢ D ἕξαπατῶντας ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἐκείνων; Καὶ ἕξαπατῶντας νῆ Δία. Ἄλλ' ἕξαπατῶντας μὲν δίκαιον ἄρα ὠφελεῖν, οὐ μέντοι ψευδομένους γε· ἢ καὶ ψευδομένους; Καὶ ψευδομένους δίκαιον. Ἔστιν ἄρα, ὡς εἶοικε, ψεύδεσθαί τε καὶ

ἀληθῆ λέγειν δίκαιον καὶ ἄδικον. *Ναί.* Καὶ μὴ ἑξαπατᾶν καὶ ἑξαπατᾶν δίκαιον καὶ ἄδικον. Ἔοικεν. Καὶ βλάπτειν καὶ ὠφελεῖν δίκαιον καὶ ἄδικον; *Ναί.*

E VI. Ταῦτὰ δὴ, ὡς εἴκοι, πάντα τὰ τοιαῦτα ὄντα καὶ δίκαια καὶ ἄδικά ἐστιν. Ἐμοιγε φαίνεται. Ἄκουε δὴ. ὀφθαλμὸν ἐγὼ ἔχω δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι; *Ναί.* Μυκτῆρα δεξιὸν καὶ ἀριστερόν; Πάνυ γε. Καὶ χεῖρα δεξιάν καὶ ἀριστεράν; *Ναί.* Οὐκοῦν ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ ὀνομάζων τὰ μὲν δεξιὰ φῆς εἶναι, τὰ δὲ ἀριστερὰ τῶν ἐμῶν, εἰ σε ἐγὼ ἐροίμην ὁπότερα, ἄρ' ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ὅτι τὰ μὲν πρὸς τοῦ δεξιὰ ἐστι, τὰ δὲ πρὸς τοῦ ἀριστερά; *Ναί.* Ἴδι δὴ καὶ ἐκεῖ, ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ ὀνομάζων τὰ μὲν δίκαια φῆς εἶναι, τὰ δὲ ἄδικα, ἔχεις εἰπεῖν 375 ὁπότερα τὰ δίκαια καὶ ὁπότερα τὰ ἄδικα; Ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ ἐν μὲν τῷ θέοντι καὶ τῷ καιρῷ ἕκαστα τούτων γιγνόμενα δίκαια εἶναι, ἐν δὲ τῷ μὴ θέοντι ἄδικα. Καλῶς γέ σοι δοκοῦν. ὁ μὲν ἄρα ἐν τῷ θέοντι ἕκαστα τούτων ποιῶν δίκαια ποιεῖ, ὁ δὲ μὴ ἐν τῷ θέοντι ἄδικα; *Ναί.* Οὐκοῦν ὁ μὲν τὰ δίκαια ποιῶν δίκαιος, ὁ δὲ τὰ ἄδικα ἄδικος; Ἔστι ταῦτα.

VII. Τίς οὖν [ὁ] ἐν τῷ θέοντι *καὶ τῷ* καιρῷ οἷός τε τέμνειν καὶ καίειν καὶ ἰσχναίνειν; Ὁ ἰατρός. Ὅτι ἐπίσταται ἢ δι' ἄλλο τι; Ὅτι ἐπίσταται. Τίς δ' ἐν τῷ θέοντι σκάπτειν καὶ ἀροῦν καὶ φντεῦειν οἷός τε; Ὁ γεωργός. Ὅτι ἐπίσταται, ἢ ὅτι οὐ; Ὅτι ἐπίσταται. Οὐκοῦν καὶ τὰ ἄλλα οὕτως; ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἷός τε τὰ θέοντα ποιεῖν ἐστὶ καὶ ἐν τῷ θέοντι καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὐ; Οὕτως. Καὶ ψεύδασθαι ἄρα καὶ ἑξαπατᾶν καὶ ὠφελεῖν, ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἷός τε ποιεῖν ἕκαστα τούτων ἐν τῷ θέοντι C καὶ τῷ καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὐ; Ἀληθῆ λέγεις. Ὁ δὲ γε ταῦτα ποιῶν ἐν τῷ θέοντι δίκαιος; *Ναί.* Δι' ἐπιστήμην δέ γε ταῦτα ποιεῖ. Πῶς δ' οὐ; Δι' ἐπιστήμην ἄρα δι-

καιος ὁ δίκαιος. *Ναί.* Οὐκοῦν ὁ ἄδικος διὰ τὸ ἐναντίον ἄδικός ἐστι τῷ δίκαιῳ; *Φαίνεται.* Ὁ δὲ δίκαιος διὰ σοφίαν δίκαιος. *Ναί.*

VIII. *Δι' ἀμαθίαν ἄρα ὁ ἄδικος ἄδικος.* Ἔοικεν. Κινδυνεύει ἄρα ὃ μὲν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον σοφίαν, δικαιοσύνη εἶναι, ὃ δὲ ἀμαθίαν, τοῦτο δὲ ἀδικία. Ἔοικεν. D
Ἐκόντες δὲ ἀμαθεῖς εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι ἢ ἄκοντες; Ἄκοντες. Ἄκοντες ἄρα καὶ ἄδικοι; *Φαίνεται.* Οἱ δὲ ἄδικοι πονηροί; *Ναί.* Ἄκοντες ἄρα πονηροὶ καὶ ἄδικοι; *Παντάπασι μὲν οὖν.* Διὰ δὲ τὸ ἄδικοι εἶναι ἀδικοῦσιν; *Ναί.* Διὰ τὸ ἀκούσιον ἄρα; *Πάνυ γε.* Οὐ μὲν δὴ διὰ τὸ ἀκούσιόν γε τὸ ἐκούσιον γίγνεται. Οὐ γὰρ οὖν. Διὰ δὲ τὸ ἄδικον εἶναι τὸ ἀδικεῖν γίγνεται. *Ναί.* Τὸ δὲ ἄδικον ἀκούσιον. Ἀκούσιον. Ἄκοντες ἄρα ἀδικοῦσι καὶ ἄδικοί εἰσι καὶ πονηροί. Ἄκοντες, ὡς γε φαίνεται. Οὐκ ἄρα ἐψεύσατο τοῦτό γε αἰοιδός. Οὐκ ἔοικεν.

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΤΑΙΡΟΣ.

St.
III. p.
376

I. Ἄρα διδακτόν ἐστιν ἡ ἀρετή; ἢ οὐ διδακτόν, ἀλλὰ φύσει οἱ ἀγαθοὶ γίνονται ἄνδρες, ἢ ἄλλω τινὶ τρόπῳ; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν ἐν τῷ παρόντι, ὦ Σώκρατες. Ἄλλα ὥδε σκεψώμεθα αὐτό. φέρε, εἰ τις βούλοιο ταύτην τὴν ἀρετὴν γενέσθαι ἀγαθός, ἢν ἀγαθοὶ εἰσιν οἱ σοφοὶ μάγειροι, πόθεν ἂν γένοιτο; Δῆλον ὅτι εἰ παρὰ τῶν ἀγαθῶν μαγείρων μάθοι. Τί δέ; εἰ βούλοιο ἀγαθός γενέσθαι ἰατρός, παρὰ τίνα ἂν ἐλθῶν γένοιτο ἀγαθός ἰατρός; Δῆλον δὲ ὅτι παρὰ τῶν ἀγαθῶν τινὰ ἰατρῶν. Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν ἀγαθός βούλοιο γενέσθαι, ἦνπερ οἱ σοφοὶ τέκτονες;

B Παρὰ τῶν τεκτόνων. Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν βουληθεῖη ἀγαθός γενέσθαι, ἦνπερ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ τε καὶ σοφοί, ποῦ χρὴ ἐλθόντα μαθεῖν; Οἶμαι μὲν καὶ ταύτην, εἴπερ μαθητός ἐστι, παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν· πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; Φέρε δὴ, τίνες ἡμῖν ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγόνασιν; ἵνα σκεψώμεθα, εἰ οὗτοί εἰσιν οἱ τοὺς ἀγαθοὺς ποιοῦντες.

C Θουκυδίδης καὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης καὶ Περικλῆς. Τούτων οὖν ἐκάστου ἔχομεν διδάσκαλον εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν· οὐ γὰρ λέγεται.

II. Τί δέ; μαθητὴν ἢ τῶν ξένων τινὰ ἢ τῶν πολιτῶν ἢ ἄλλον, ἐλεύθερον ἢ δοῦλον, ὅστις αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν τούτων ὁμιλίαν σοφός τε καὶ ἀγαθός γεγενῆσθαι; Οὐδὲ

τοῦτο λέγεται. Ἄλλ' ἄρα μὴ ἐφθόρουν μεταδιδόναι τῆς ἀρετῆς τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις; Τάχα. Ἄρα ἵνα μὴ ἀντί-τεχνοι αὐτοῖς γίνωντο, ὥσπερ οἱ μάγειροί τε καὶ ἰατροὶ καὶ τέκτονες φθονοῦσιν; οὐ γὰρ λυσιτελεῖ αὐτοῖς πολλοὺς ἀντιτέχνους γίνεσθαι οὐδὲ οἰκεῖν ἐν πολλοῖς αὐτοῖς ὁμοίοις. Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς οὐ λυσιτελεῖ ἐν ὁμοίοις αὐτοῖς οἰκεῖν; Ἴσως. Εἰσὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὐχὶ ἀγαθοὶ τε καὶ δίκαιοι; Ναί. Ἔστιν οὖν ὅτι λυσιτελεῖ μὴ ἐν ἀγαθοῖς οἰκεῖν ἀνδράσιν ἀλλ' ἐν κακοῖς; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Ἄρ' οὖν οὐδὲ τοῦτ' ἔχεις εἰπεῖν, πότερον ἔργον ἐστὶ τῶν μὲν ἀγαθῶν βλάπτειν, τῶν δὲ κακῶν ὠφελεῖν, ἢ τοῦναντίον; Τοῦναντίον. Οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἄρα ὠφελούσιν, οἱ δὲ κακοὶ βλάπτουσιν; Ναί. Ἔστιν οὖν ὅστις βούλεται βλάπτεσθαι μᾶλλον ἢ ὠφελείσθαι; Οὐ πάνυ.

III. Οὐδεὶς ἄρα βούλεται ἐν πονηροῖς οἰκεῖν μᾶλλον ἢ ἐν χρηστοῖς. Οὕτως. Οὐδεὶς ἄρα φθονεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄλλω, ὥστε ἀγαθὸν καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ ποιῆσαι. Οὐκ οὖν φαίνεται γε δὴ ἐκ τοῦ λόγου. Ἀκήκοας οὖν ὅτι Θεμιστοκλὲς Κλεόφαντος υἱὸς ἐγένετο; Ἀκήκοα. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὐδὲ τῷ υἱεὶ ἐφθόρει ὡς βελτίστῳ γενέσθαι ὁ Θεμιστοκλῆς, ὅς γε ἄλλω οὐθενί, εἴπερ ἦν ἀγαθός; ἦν δέ, ὡς φαμέν. Ναί. Οἶσθα οὖν ὅτι Θεμιστοκλῆς τὸν υἱὸν ἱππία μὲν ἐδιδάξατο σοφὸν εἶναι καὶ ἀγαθόν· ἐπέμενε γοῦν ἐπὶ τῶν ἱππων ὀρθὸς ἐστηκώς, καὶ ἠκόντιξεν ἀπὸ τῶν ἱππων ὀρθός, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ θαυμάσια εἰργάζετο· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐδίδαξε καὶ ἐποίησε σοφόν, ὅσα διδασκάλων ἀγαθῶν εἶχετο. ἢ ταῦτα οὐκ ἀκήκοας τῶν πρεσβυτέρων; Ἀκήκοα.

IV. Οὐκ ἄρα τὴν φύσιν γέ τις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ αἰτιάσαιτ' ἂν κακὴν εἶναι. Οὐκ ἂν οὖν δικαίως γε ἐξ ὧν σὺ λέγεις. Τί δαί τόδε; ὡς Κλεόφαντος ὁ Θεμιστοκλέους υἱὸς

ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ σοφὸς ἐγένετο ἅπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦν σοφός, ἤδη τοῦτο ἤκουσας ἢ νεωτέρου ἢ πρεσβυτέρου; Οὐκ ἤκουσα. Ἄρ' οὖν ταῦτα μὲν οἴομεθα βούλεσθαι αὐτὸν τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν παιδεῦσαι, ἦν δὲ αὐτὸς σοφίαν ἦν σοφός, μηδὲν βελτίω αὐτὸν ποιῆσαι τῶν γειτόνων μηδενός, εἴπερ διδακτὸν ἦν ἢ ἀρετῇ; Οὐκ οὖν εἰκός γε. Οὗτος μὲν δὴ σοὶ τοιοῦτος διδάσκαλος ἀρετῆς, ὃν ὑπέκipes· ἄλλον δὲ δὴ σκεψάμεθα, Ἀριστείδην, ὃς ἐθρεψε μὲν τὸν Λυσίμαχον, ἐπαίδευσε δὲ κάλλιστα Ἀθηναίων, ὅσα διδασκάλων εἶχετο, ἀνδρα δὲ οὐθενὸς βελτίω ἐποίησε· τοῦτον γὰρ καὶ σὺ καὶ ἐγὼ εἶδομεν καὶ συννεγνόμεθα. *Ναί.*

V. Οἶσθα οὖν, ὅτι Περικλῆς αὐτὸν ἐθρεψε νειεῖς Πάραλον καὶ Ξάνθικπον, ὧν καὶ σὺ μοι δοκεῖς τοῦ ἑτέρου ἐρασθῆναι. τούτους μέντοι, ὡς καὶ σὺ οἶσθα, ἰκπίας μὲν ἐδίδαξεν οὐθενὸς χείρους Ἀθηναίων, καὶ μουσικὴν καὶ τὴν ἄλλην ἀγωνίαν καὶ τὰλλα ἐπαίδευσε, ὅσα τέχνη διδασκονται, οὐθενὸς χείρους· ἀγαθοὺς δὲ ἄρα ἀνδρας οὐκ ἐβούλετο ποιῆσαι; Ἄλλ' ἴσως ἂν ἐγένοντο, ὡς Σῶκρατες, εἰ μὴ νεοὶ ὄντες ἐτελεύτησαν. Σὺ μὲν εἰκότως βοηθεῖς τοῖς παιδικοῖς, Περικλῆς δὲ ἐκείνους, εἴπερ διδακτὸν ἦν ἀρετῇ καὶ οἶός τ' ἦν ἀγαθοὺς ποιῆσαι, πολὺ πρότερον ἂν τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν σοφοὺς ἐποίησεν ἢ μουσικὴν καὶ ἀγωνίαν· ἀλλὰ μὴ οὐκ ἦ διδακτὸν. ἐπεὶ Θουκυδίδης αὐτὸν δύο νειεῖς ἐθρεψε, Μελησίαν καὶ Στέφανον, ὑπὲρ ὧν σὺ οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ἅπερ ὑπὲρ τῶν Περικλέους υἱῶν· τούτων γὰρ δὴ καὶ σὺ οἶσθα τὸν γ' ἕτερον μέχρι γήρωσ βιοῦντα, τὸν δ' ἕτερον πόρρω πάνυ. καὶ μὴν καὶ τούτω ὁ πατὴρ ἐπαίδευσε τά τε ἄλλα εὖ καὶ ἐπάλαισαν κάλλιστα Ἀθηναίων· τὸν μὲν γὰρ Ξανθία ἐδωκε, τὸν δὲ Εὐδῶρω, οὗτοι δὲ που ἐδόκουν κάλλιστα τῶν τότε παλαίειν. *Ναί.*

B VI. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὗτος οὐκ ἂν ποτε, οἱ μὲν εἶδει

δαπανώμενον διδάσκειν, ταῦτα μὲν ἐδίδαξε τοὺς παῖδας τοὺς ἑαυτοῦ, οἱ δ' οὐδὲν ἔδει ἀναλώσαντα ἀγαθοὺς ἀνδρας ποιῆσαι, τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ἐδίδαξεν, εἰ διδακτὸν ἦν; Εἰκὸς γε. Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ὁ Θουκυδίδης φαῦλος ἦν, καὶ οὐχὶ ἦσαν αὐτῷ πλείστοι φίλοι Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων; καὶ οἰκίας ἦν μεγάλης καὶ ἐδύνατο μέγα ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ὥστ' εἰπερ ἦν τοῦτο διδακτὸν, ἐξεῦρεν ἂν ὅστις αὐτοῦ ἔμελλε τοὺς υἱεὺς ἀγαθούς ποιήσειν ἢ τῶν ἐπιχωρίων ἢ τῶν ξένων, εἰ αὐτὸς μὴ ἐσχόλαζε διὰ τὴν τῆς πόλεως ἐπιμέλειαν. ἀλλὰ γὰρ, ὡ ἑταίρε, μὴ οὐκ ἦ διδακτὸν ἡ ἀρετὴ. Οὐκ, ἴσως. Ἀλλὰ δὴ εἰ μὴ διδακτὸν ἐστίν, ἄρα φύσει φύονται οἱ ἀγαθοί; καὶ τοῦτο τῆδέ πη σκοποῦντες ἴσως ἂν εὔροιμεν. φέρε γάρ· εἰσὶν ἡμῖν φύσεις ἵππων ἀγαθῶν; Εἰσὶν.

VII. Οὐκοῦν εἰσὶ τινες ἀνθρωποὶ τέχνην ἔχοντες, ἢ τὰς τῶν ἵππων τῶν ἀγαθῶν φύσεις γιγνώσκουσι, καὶ D κατὰ τὸ σῶμα πρὸς δρόμον καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἵτινές τε θυμοειδεῖς καὶ ἄθυμοι; Ναί. Τίς οὖν αὕτη ἡ τέχνη ἐστὶ; τί ὄνομα αὐτῇ; Ἴππική. Οὐκοῦν καὶ περὶ τοὺς κύνων ὡσαύτως ἐστὶ τις τέχνη, ἢ τὰς ἀγαθὰς καὶ τὰς κακὰς φύσεις τῶν κυνῶν διακρίνουσιν; Ἔστιν. Τίς αὕτη; Ἡ κυνηγετική. Ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰσὶν ἡμῖν δοκιμασταί, οἵτινες ὀρῶντες κρίνουσι τό τε βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον; Εἰσὶν. Τίνας οὖν τούτους E καλεῖς; Ἀργυρογνώμονας. Καὶ μὴν οἱ παιδοτρίβαι γιγνώσκουσι σκοπούμενοι τὰς φύσεις τὰς τῶν σωμάτων τῶν ἀνθρώπων, ὁποῖαί τε χρησταὶ καὶ ὁποῖαι μὴ πρὸς ἐκάστους τῶν πόνων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ νέων, ὅσα μέλλει τῶν σωμάτων ἄξια λόγου ἐσεσθαι καὶ ἐν οἷς ἐλπὶς ἐστὶ πολλὴ τὰ ἔργα, ὅσα σώματος ἔχεται, εὐἀπεργάσασθαι. Ἔστι ταῦτα.

VIII. Πότερον οὖν σπουδαιότερόν ἐστι ταῖς πόλεσιν ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, ἢ ἄνδρες
 379 ἀγαθοί; Ἄνδρες ἀγαθοί. Τί οὖν; οἶει ἂν, εἴπερ ἦσαν φύ-
 σεῖς ἀγαθαὶ πρὸς ἀρετὴν ἀνθρώπων, οὐκ ἂν πάντα με-
 μηχανῆσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὥστε διαγιγνώσκειν αὐ-
 τὰς; Εἰκόσ γε. Ἐχεις οὖν τινὰ εἰπεῖν τέχνην, ἣτις ἐστὶν
 ἐπὶ ταῖς φύσεσι ταῖς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν ἀπο-
 δεδειγμένη, ὥστε δύνασθαι αὐτὰς κρίνειν; Οὐκ ἔχω. Καὶ
 μὲν δὴ πλείστου ἂν ἦν ἀξία καὶ οἱ ἔχοντες αὐτήν· οὔτοι
 γὰρ ἂν ἡμῖν ἀπέφαινον τῶν νέων τοὺς μέλλοντας ἀγα-
 B θοὺς ἔσσεσθαι ἐτι παιδας ὄντας, οὓς ἂν ἡμεῖς παραλαβόν-
 τεσ ἐφυλάττομεν ἐν ἀκροπόλει δημοσίᾳ, ὥσπερ τὸ ἀργύ-
 ριον, καὶ μᾶλλον τι, ἵνα μὴ τι φλαῦρον ἡμῖν πάθοιεν
 μήτε ἐν μάχῃ μήτε ἐν ἄλλῳ μηδενὶ κινδύνῳ, ἀλλ' ἀπέ-
 κειντο τῇ πόλει σωτήρες τε καὶ εὐεργέται, ἐπειδὴ γε εἰς
 τὴν ἡλικίαν ἀφίκοντο. ἀλλὰ γὰρ κινδυνεύει οὔτε φύσει
 οὔτε μαθήσει ἢ ἀρετῇ τοῖς ἀνθρώποις παραγίγνεσθαι.
 Πῶς οὖν ἂν, ὦ Σώκρατες, σοι δοκοῦσι γίγνεσθαι, εἰ μήτε
 C φύσει μήτε μαθήσει γίνονται; τίς ἄλλον τρόπον γί-
 γνοιντ' ἂν οἱ ἀγαθοί;

IX. Οἶμαι μὲν οὐκ ἂν ῥαδίως αὐτὸ δηλωθῆναι, το-
 πάξω μέντοι θεῖόν τι μάλιστα εἶναι τὸ κτῆμα καὶ γίγνε-
 σθαι τοὺς ἀγαθοὺς ὥσπερ οἱ θεοὶ τῶν μάντεων καὶ οἱ
 χρησμολόγοι. οὔτοι γὰρ οὔτε φύσει τοιοῦτοι γίνονται
 οὔτε τέχνη, ἀλλ' ἐπιπνοὶ ἐκ τῶν θεῶν γιγνόμενοι τοιοῦ-
 τοί εἰσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ λέγουσι ταῖς
 πόλεσιν ἐκάστοτε τὰ ἀποβησόμενα καὶ τὰ μέλλοντα ἔσε-
 D σθαι ἐκ θεοῦ ἐπιπνοίας πολὺ μᾶλλον καὶ ἐναργέστερον ἢ
 οἱ χρησμοδοί. λέγουσι δὲ πού καὶ αἱ γυναῖκες ὅτι θεῖος
 ἀνὴρ οὗτός ἐστι· καὶ Λακεδαιμόνιοι ὅταν τινὰ μεγαλο-
 πρεπῶς ἐπαινωῖσι, θεῖον ἄνδρα φασὶν εἶναι. πολλαχοῦ δὲ

καὶ Ὅμηρος τῷ αὐτῷ τούτῳ καταχρῆται καὶ οἱ ἄλλοι ποιη-
ταί. καὶ ὅταν βούληται θεὸς εὖ πράξει πόλιν, ἄνδρας
ἀγαθοὺς ἐνεποίησεν· ὅταν δὲ μέλλῃ κακῶς πράξει πό-
λιν, ἐξείλε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ ταύτης τῆς πό-
λεως ὁ θεός· οὕτως ἔοικεν οὔτε διδακτὸν εἶναι οὔτε φύσει
ἀρετή, ἀλλὰ θεία μοῖρα παραγίγνεται κτωμένοις.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ

[ἢ περὶ τοῦ συμβουλευέσθαι.]

St.
III. p.
380

I. Σὺ μὲν δὴ κελεύεις με, ὦ Δημόδοκε, *ξυμβουλεύειν* ὑμῖν περὶ ὧν ἂν *ξυνέρχησθε* βουλευσόμενοι· ἐμοὶ δὲ σκοπεῖσθαι ἐπέρχεται, τί ποτε δύναται ἡ *ξύννοδος* ὑμῶν καὶ ἡ τῶν οἰομένων *ξυμβουλεύειν* ὑμῖν *προθυμία* καὶ ἡ *ψῆφος*, ἣν φέρειν ἕκαστος ὑμῶν *διανοεῖται*. τοῦτο μὲν γάρ, εἰ μὴ ἔστιν ὀρθῶς καὶ ἐμπείρως *ξυμβουλεύειν* περὶ ὧν *ξυνέρχεσθε* βουλευσόμενοι, πῶς οὐ γελοῖον ἔστι *ξυνέρχεσθαι* βουλευσομένους περὶ ὧν *ξυμβουλεύειν* οὐκ ἔστιν ὀρθῶς; τοῦτο δέ, εἰ μὲν ἔστιν ὀρθῶς *ξυμβουλεύειν* καὶ ἐμπείρως περὶ τῶν τοιούτων, *ἐπιστήμη* δ' ἀφ' ἧς ἔστιν ὀρθῶς *ξυμβουλεύειν* περὶ τούτων *μηδεμία* ἔστι, πῶς οὐκ ἄτοπον; εἰ δέ τις *ἐπιστήμη*, ἀφ' ἧς ἔστι τὰ τοιαῦτα ὀρθῶς *ξυμβουλεύειν*, οὐκ ἀνάγκη καὶ *ἐπισταμένους* εἶναι τινὰς *ξυμβουλεύειν* ὀρθῶς περὶ τῶν τοιούτων; ὄντων δέ τινων *ἐπισταμένων* *ξυμβουλεύειν* περὶ ὧν *ξυνέρχεσθε* βουλευσόμενοι, οὐκ ἀνάγκη ἔστι καὶ ὑμᾶς ἢτοι *ἐπίστασθαι* περὶ τούτων *ξυμβουλεύειν* ἢ μὴ *ἐπίστασθαι*; ἢ τοὺς μὲν *ἐπίστασθαι* ὑμῶν, τοὺς δὲ μὴ *ἐπίστασθαι*; εἰ μὲν οὖν *ἐπίστασθε* πάντες, τί δεῖ ἔτι ὑμᾶς *συνέρχεσθαι* βουλευσομένους; *ξυμβουλεύειν* γὰρ *ἰκανὸς* ἕκαστος ὑμῶν· εἰ δ' αὖ πάντες μὴ *ἐπίστασθε*, πῶς ἂν δύναισθε βουλευέσθαι; ἢ τί ὑμῖν *προὔργου* τῆς *ξυνόδου* ταύτης εἶη ἂν μὴ *δυναμένων* *γεβουλευέσθαι*; εἰ δὲ οἱ μὲν *ἐπίστανται*, οἱ δὲ οὐκ *ἐπιστάμενοι* εἰσιν ὑμῶν, οὗτοι δὲ *ξυμβουλῆς* δέονται, εἰ ἄρα *δυνατόν* ἔστι *ξυμβουλεύειν* *ἔμφρονα* ἄνδρα τοῖς ἀπείροις,

ικανὸς δὴ πού ἐστι καὶ εἰς ξυμβουλευῆσαι [τοῖς ἐπισταμέ-
νοισ] ὑμῖν. ἢ οὐ ταῦτ' αἱ ἐπιστάμενοι ξυμβουλεύουσι
πάντες; ὥστ' ἀκούσαντας ὑμᾶς τούτου ἀπαλλάττεσθαι
προσῆκει. νῦν δ' οὐ ποιεῖτε τοῦτο, ἀλλὰ βούλεσθε πολ-
λῶν ξυμβουλευόντων ἀκούειν. οὐ γὰρ ὑπολαμβάνετε εἰ-
δέναι τοὺς ἐπιχειροῦντας ὑμῖν ξυμβουλεύειν περὶ ὧν ξυμ-
βουλεύουσιν. εἰ γὰρ ὑπελαμβάνετε εἰδέναι τοὺς ξυμβου-
λεύοντας ὑμῖν, ἐνὸς μόνου ἀκούσασιν ἐξήρκει ἂν ὑμῖν. τὸ 381
οὖν ξυνέρχεσθαι ἀκουσομένους μὴ εἰδότων, ὡς προὔργου
τι ποιοῦντας, πῶς οὐκ ἄτοπὸν ἐστι; καὶ περὶ μὲν τῆς ξυν-
όδου ὑμῶν ἀπορῶ ταύτη.

II. Περὶ δὲ τῆς τῶν οἰομένων ὑμῖν ξυμβουλεύειν
προθυμίας ἐκεῖνο ἄπορον. εἰ μὲν γὰρ μὴ ταῦτ' αἱ ξυμβου-
λεύουσι περὶ τῶν αὐτῶν ξυμβουλεύοντες, πῶς ἂν πάντες
καλῶς ξυμβουλεύοιεν, μὴ ξυμβουλεύοντες ἂ ξυμβουλεύει
ὁ ὀρθῶς ξυμβουλεύων; ἢ πῶς οὐκ ἂν ἄτοπος εἴη ἢ προ-
θυμία τῶν προθυμουμένων ξυμβουλεύειν περὶ ὧν ἀπεί- B
ρωσ ἔχουσιν; οὐ γὰρ δὴ ἔμπειροι ὄντες προαιρησονται
ξυμβουλεύειν μὴ ὀρθῶς. εἰ δ' αὖ ταῦτ' αἱ ξυμβουλεύουσι,
τί δεῖ πάντας αὐτοὺς ξυμβουλεύειν; εἰς γὰρ αὐτῶν τὰ
αὐτὰ ξυμβουλεύων ἱκανὸς ἐστί. τὸ οὖν τοιαῦτα προθυ-
μείσθαι, ἂ οὐδὲν προὔργου ἂν γένοιτο, πῶς οὐ γελοῖον;
οὔτε οὖν ἢ τῶν ἀπείρων προθυμία οὐκ ἂν ἄτοπος εἴη, τοι-
αύτη γε οὔσα, οὔτε οἱ ἔμφορες ἂν τοιαῦτα προθυμη- C
θειεν, εἰδότες ὅτι καὶ εἰς τις αὐτῶν τὸ αὐτὸ πράξει, ξυμ-
βουλεύων γε ὡς προσῆκει. ὥστε πῶς οὐ γελοία ἐστὶν ἢ
προθυμία τῶν οἰομένων ὑμῖν ξυμβουλεύειν, οὐ δύναμαι
εὔρειν.

III. Τὸ δὲ περὶ τῆς ψήφου ἧς φέρειν διανοεῖσθε, τί
δύναται, ἀπορῶ μάλιστα. πότερον γὰρ τοὺς εἰδότας ξυμ-
βουλεύειν κρινεῖτε; ἀλλ' οὐ πλείους ἐνὸς ξυμβουλεύ-
σουσιν, οὐδὲ ἄλλως καὶ ἄλλως περὶ τοῦ αὐτοῦ. ὥστε περὶ

D τούτων μὲν τὴν ψῆφον φέρειν ὑμᾶς οὐ δεήσει. ἀλλὰ τοὺς ἀπείρους καὶ ὡς μὴ δεῖ ξυμβουλευόντας κρινεῖτε; ἢ τοῖς τοιούτοις ὡς μαινομένοις οὐκ ἐπιτρέπειν ξυμβουλεύειν προσήκει; εἰ δὲ μήτε τοὺς ἐμπείρους μήτε τοὺς ἀπείρους κρινεῖτε, τίνας κρινεῖτε ἀρχήν; τί δὲ δεῖ πάντως ἄλλους ξυμβουλεύειν ὑμῖν, εἶπερ κρίνειν τὰ τοιαῦτα ἱκανοὶ ἐστε; εἰ δ' αὖ μὴ ἐστε ἱκανοὶ, τί καὶ δύνανται ὑμῖν αἱ ψῆφοι; ἢ πῶς οὐ γελοῖόν ἐστι ξυνέρχασθαι μὲν ὑμᾶς ξυμβουλευσο-

E μένους, ὡς δεομένους ξυμβουλίας καὶ οὐχ ἱκανοὺς ὄντας αὐτούς, ξυνελθόντας δὲ οἴεσθαι δεῖν ψηφίζεσθαι ὡς κρίνειν ἱκανοὺς ὄντας; οὐ γὰρ δὴ καθ' ἕνα μὲν ὄντες οὐκ οἴδατε, ξυνελθόντες δὲ φρόνιμοι γίνεσθε· οὐδ' αὖ ἰδίᾳ μὲν ἀπορεῖτε, ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ αὐτὸ οὐκέτι ἀπορεῖτε, ἀλλ' ἱκανοὶ γίνεσθε ξυνορᾶν ποῖα πρακτέα ἐστὶν ὑμῖν, καὶ ταῦτα παρ' οὐδενὸς μαθόντες οὐδ' αὐτοὶ εὐρόντες, ὃ ἐστὶ δεινότατον ἀπάντων. οὐ γὰρ δὴ μὴ δυνάμενοί γε ξυν-

382 ορᾶν, ἃ πρακτέον ἐστὶ, κρίνειν ἱκανοὶ ἔσεσθε τὸν ὀρθῶς ξυμβουλεύοντα περὶ τούτων ὑμῖν· οὐδ' αὖ τοῦτο γε ἐρεῖ εἰς ᾧν ὁ ξυμβουλεύων ὑμῖν οὗτος, ὑμᾶς διδάξειν ἃ πρακτέον ὑμῖν ἐστὶ, καὶ κρίνειν τοὺς κακῶς καὶ μὴ ξυμβουλεύοντας ὑμῖν, οὕτως ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ καὶ ὄντας τοσοῦτους. τοῦτο δὲ ἐκείνου οὐδὲν ἥττον ἂν φανεῖη δεινὸν ὄν.

IV. Εἰ δὲ μήθ' ἢ ξύννοδος μήθ' ὁ ξυμβουλεύων ὑμῖν ἱκανοὺς κρίνειν ποιεῖ ὑμᾶς, τίς χρεια τῶν ψήφων ἐστὶν ὑμῖν; ἢ πῶς οὐκ ἐναντιοῦται ἢ ξύννοδος ὑμῶν ταῖς ψήφοις καὶ αἱ ψῆφοι τῇ τῶν ξυμβουλευόντων ὑμῖν προθυμίᾳ; ἢ μὲν γὰρ ξύννοδος ἐστὶν ὑμῶν ὡς οὐχ ἱκανῶν ἀλλὰ ξυμβούλων δεομένων, αἱ δὲ ψῆφοι φέρονται ὡς οὐ ξυμβούλων δεομένων ἀλλὰ καὶ κρίνειν καὶ ξυμβουλεύειν δυναμένων· καὶ ἢ μὲν προθυμία τῶν ξυμβουλευόντων ὑμῖν ὡς εἰδότητων ἐστίν, αἱ δὲ παρ' ὑμῶν ψῆφοι ὡς οὐκ εἰδότητων τῶν ξυμβουλευόντων φέρονται. καὶ εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο τοὺς

ψηφισαμένους καὶ τὸν ξυμβουλευσάντα ὑμῖν, περὶ ὧν ἂν C
 ψηφίσῃσθε, πότερον ἴστε ὃ τι ἔσται οὐ ἔνεκα πράττειν
 διανοεῖσθε ἢ ἐψηφίσασθε, οὐκ οἶομαι ἂν φῆσαι ὑμᾶς. τί
 δ', εἰ γένοιτο, οὐ ἔνεκα πράττειν διανοεῖσθε, ἴστε ὅτι ξυ-
 οῖσει τοῦτο ὑμῖν; οὐδὲ τοῦτο ἂν φῆσαι οἶομαι ὑμᾶς οὐδὲ
 τὸν ξυμβουλευόντα ὑμῖν. τῶν ἀνθρώπων δὲ τίνα ὑπο-
 λαμβάνετε εἰδέναι τι τούτων; εἴ τις προσέροιτο ὑμᾶς,
 οὐδὲ τοῦτο ξυγχαρεῖν ἂν οἶομαι ὑμᾶς. ὅταν οὖν περὶ τε
 ὧν ξυμβουλευέτε ἢ τοιαῦτα οἶα ὑμῖν μὴ δῆλα εἶναι, οἷ τε D
 ψηφιζόμενοι καὶ οἱ ξυμβουλευόντες ἄπειροι ᾧσιν, εἰκότως
 καὶ ὑμεῖς φήσετε ξυμπίπτειν ἀπιστεῖν καὶ μεταμέλῃσθαι
 πολλάκις αὐτοῖς καὶ περὶ ὧν ἂν ξυμβουλευσῶνται καὶ
 περὶ ὧν ἂν ψηφίσωνται· τοῖς ἀγαθοῖς δὲ τοιαῦτα ξυμβαί-
 νειν οὐ προσήκει. ἴσασι γὰρ καὶ περὶ ὧν ξυμβουλευούσιν,
 ὅποιά τ' ἐστί, καὶ τοῖς πεισθεῖσιν αὐτοῖς ὅτι βεβαίως
 ὑπάρχει ὧν ἔνεκα ξυμβουλευούσι, καὶ ὅτι οὔτε αὐτοῖς
 οὔτε τοῖς πεισθεῖσιν αὐτοῖς πώποτε μεταμελήσει· περὶ τοι- E
 οὔτων οὖν ἔγωγε τοὺς νοῦν ἔχοντας ξυμβουλευεῖν ἀξιῶν
 ὑπελάμβανον, ἀλλ' οὐ περὶ ὧν σὺ κελεύεις με ξυμβου-
 λεύειν. ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς ἐκείνων ξυμβουλίας τὸ τέλος εὐ-
 τυχία, ἀπὸ δὲ τῆς τούτων φλυαρίας ἀτυχία ἐστίν.

V. Παρεγενομένην δ' ἀνθρώπων τινὶ νοουθετοῦντι ἑαυ-
 τοῦ ἑταῖρον, διότι ἐπίστευε τῷ κατηγοροῦντι οὐκ ἀκούσας
 τοῦ ἀπολογουμένου, ἀλλὰ μόνου τοῦ κατηγοροῦντος. ἔλε-
 γεν οὖν ὡς δεινὸν πρᾶγμα ποιοῖ καταγιγνώσκων τοῦ ἀν-
 θρώπου, οὔτε αὐτὸς παραγενομένος οὔτε τῶν φίλων 383
 ἀκούσας παραγενομένων, οἷς εἰκὸς ἦν αὐτὸν λέγουσιν πι-
 στεύειν, οὐδ' αὐτὸν ἀμφοτέρων ἀκούσας οὕτω προπετῶς ἐπί-
 στευσε τῷ κατηγοροῦντι· δίκαιον δὲ εἶναι καὶ τοῦ ἀπολο-

γουμενον ἀκοῦσαι πρὸ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ μέμφεσθαι, ὥσπερ καὶ τοῦ κατηγοροῦντος. πῶς γὰρ ἂν τις ἢ δίκην καλῶς δικάσαι ἢ ἀνθρώπους κατὰ τρόπον κρίναι δύναίτο, μὴ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσας; τοὺς γὰρ λόγους παρα-
 B βαλλομένους, ὥσπερ τὴν πορφύραν καὶ τὸ χρυσίον, ἀμεινον κρίνεσθαι. ἢ τίνας ἔνεκεν ἢ χρόνον ἀμφοτέροις δίδοσθαι τοῖς ἀντιδίκοις, ἢ ὀμνύειν τοὺς δικαστὰς ἀκροάσασθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων, εἰ μὴ ὑπελάμβανεν ὁ νομοθέτης τὰς δίκας δικαιοτέρον ἂν καὶ βέλτιον κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν δικαστῶν; σὺ δέ μοι δοκεῖς οὐδὲ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀκηκοέναι. τὸ ποῖον; ἔφη.

C μῆδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης. καὶ τοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο, εἰ μὴ καλῶς ἐλέγγοτο καὶ ὡς προσήκει. ξυμβουλεύω οὖν σοι, ἔφη, τοῦ λοιποῦ μὴ προπετῶς οὕτως τοὺς ἀνθρώπους μῆτε μέμφεσθαι μῆτ' ἐπαινεῖν.

VI. Ὁ οὖν ἕτερος ἄτοπον ἔφη ἐαυτῷ καταφαίνεσθαι, εἰ ἓνα μὲν γινῶναι λέγοντα, πότερον ἀληθεύει ἢ ψεύδεται, οὐ δυνατόν, δύο δὲ λέγοντας γινῶναι δυνατόν ἐσται· καὶ
 D παρὰ μὲν τοῦ ἀληθῆ λέγοντος μαθεῖν οὐ δυνατόν, ὑπὸ τούτου δ' αὐτοῦ καὶ ἄλλου ψευδομένου διδαχθῆναι ταῦτα οἷόν τε· καὶ εἰ ὁ μὲν εἰς ὀρθῶς καὶ ἀληθῆ λέγων ἐμφανί-
 σαι ἂ λέγει οὐ δυνήσεται, δύο δέ, ὧν ὁ ἕτερος ψεύσεται καὶ οὐκ ὀρθῶς ἔρει, δυνήσονται ἐμφανίσαι τοῦτο, ὃ ὁ λέγων ὀρθῶς ἐμφανίσαι οὐχ οἷός τ' ἦν. ἀπορῶ δ', ἔφη, κά-
 κεινο, πῶς ποτὲ ἐμφαίνουσι. πότερον γὰρ σιωπῶντες ἢ
 E λέγοντες; εἰ μὲν γὰρ σιωπῶντες ἐμφανιοῦσιν, οὐδετέρου ἂν δέοι, μὴ τί γε ἀμφοτέρων, ἀκούειν· εἰ δὲ λέγοντες ἀμφοτέροι ἐμφανιοῦσιν, ἀμφοτέροι δὲ κατ' οὐδένα τρόπον λέγουσιν — ἐν μέρει γὰρ λέγειν ἐκάτερον ἀξιοῦσι — πῶς ἀμφοτέρους ἐμφανίσαι ἅμα οἷόν τε; εἰ γὰρ ἐμφαίνουσι ἅμα ἀμφοτέροι, καὶ ἐροῦσι τότε ἅμα· τοῦτο δ' οὐκ ἐῷσιν·

ὥστε λοιπόν, εἴπερ λέγοντες ἐμφαίνουσιν, ἑκάτερος εἰπὼν ἐμφανιεῖ· καὶ ὁπότε γε ἔρει ἑκάτερος, τότε καὶ ἐμφανιεῖ ἑκάτερος αὐτῶν. ὥστ' ἔρει ὁ μὲν πρότερος, ὁ δ' ὕστερος, καὶ ἐμφανιεῖ ὁ μὲν πρότερος, ὁ δ' ὕστερος· καὶ τοι εἴπερ ταὐτὸ ἐν μέρει ἐμφανιοῦσιν ἑκάτεροι, τί δεῖ ἔτι τοῦ ὑστέρου ἀκούειν; ὑπὸ γὰρ τοῦ πρότερον εἰπόντος ἤδη φανερόν ἐσται. ἐκεῖνο δ', ἔφη, εἴπερ ἀμφοτέρω ἐμφανιοῦσι, 384 πῶς οὐ καὶ ὁ ἕτερος αὐτῶν ἐμφανιεῖ; ὧν γὰρ ὁ ἕτερος οὐκ ἐμφανιεῖ, οὗτοι ἀμφοτέρω πῶς ἂν ἐμφανίσαι δύναιντο; εἰ δ' ἑκάτερος ἐμφανιεῖ, δηλον ὅτι ἔρει πρότερος καὶ ἐμφανιεῖ πρότερος· ὥστ' ἐκείνου μόνου ἀκούσαντα γινῶναι πῶς ἐστὶν οὐχ οἷόν τε; ἐγὼ γοῦν ἀκούων αὐτῶν ἠπόρου καὶ κρίνειν οὐχ οἷός τ' ἦν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἔφασαν οἱ παρόντες τὸν πρῶτον λέγειν ἀληθῆ. ἦ οὐν τι ἔχεις ξυμβά- λέσθαι μοι περὶ τούτων, πότερόν ἐστιν ἐνὸς λέγοντος B γινῶναι τί λέγει, ἢ προσδεῖται τοῦ ἀντεροῦντος, εἰ μέλλει τις γνώσεσθαι πότερον ὀρθῶς λέγει; ἢ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀμφοτέρων ἀκούειν, ἢ πῶς νομίζεις;

VII. Πρώτην τις ἐνεκάλει ἀνθρώπων τινί, ὅτι αὐτῷ ἀργύριον χρῆσαι οὐκ ἠθέλησεν οὐδὲ πιστεῦσαι· κἀκεῖνος μὲν, ὃ ἐνεκάλει, ἀπελογοῖτο· ἄλλος δὲ τις τῶν παρόντων ἠρώτησε τὸν ἐγκαλοῦντα, πότερον ὁ μὲν μὴ πιστεύσας αὐτῷ μηδὲ χρήσας ἤμαρτε· σὺ δ', ἔφη, οὐ πείσας σοι χρῆ- C σαι οὐχ ἠμάρτηκας; ὁ δέ, Τί γὰρ ἤμαρτον; εἶπε. Πότερος δ', ἔφη, σοὶ δοκεῖ ἁμαρτάνειν; ὁ ἀποτυχῶν ὧν ἠθέλεν ἢ ὁ μὴ; Ὁ ἀποτυχῶν, εἶπεν. Οὐκοῦν, εἶπε, σὺ μὲν ἀπέτυχες, χρήσασθαι ἐθέλων; ὁ δέ σοι μὴ προέσθαι, οὐκ ἀπέτυχε τούτου; Ναί, εἶπεν· ἀλλ' ἐγὼ τί ἤμαρτον, καὶ εἰ μὴ ἐκεῖνός μοι ἔδωκεν; Ὅτι εἰ μὲν ἐδέου αὐτοῦ, ἔφη, ὧν οὐκ ἐχρῆν, πῶς οὐκ οἶσι ἁμαρτάνειν; ἐκεῖνος δὲ ὁ μὴ προέμενος

D ὀρθῶς ἐπραξεν. εἰ δὲ ἄν χρην ἐδέου αὐτοῦ, ἀποτυχῶν
 τούτου πῶς οὐχ ἤμαρτες ἐξ ἀνάγκης; Ἴσως, εἶπεν· ἀλλ'
 ἐκεῖνος πῶς οὐχ ἤμαρτεν, ὁ μὴ πιστεύσας μοι; Ἄρ' οὖν,
 ἔφη, εἰ προσωμίλησας αὐτῷ ὡς προσήκει, οὐκ ἂν ἤμαρτες
 οὐδέν; Οὐ γὰρ δὴ. Νῦν ἄρα οὐχ ὡς προσήκει αὐτῷ προσ-
 ωμίλησας. Φαίνομαι, εἶπεν. Εἰ οὖν ὡς μὴ προσήκει ὀμι-
 E λουήντός σου μὴ ἐπεισθῆ, πῶς ἂν δικαίως ἐγκαλοῖς ἐκεί-
 νῳ; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Οὐδὲ ὅτι τοῖς κακῶς χρωμένοις οὐ
 προσεκτέον ἐστίν, ἔχεις εἰπεῖν; Καὶ μάλ', ἔφη, τοῦτό γε.
 Ἄλλ' οὖν οὐχ οἱ ὡς οὐ προσήκει ὀμιλουήντες, ἔφη, κακῶς
 χρησθῆναι σοι δοκοῦσιν; Ἐμοιγε, ἔφη. Τί οὖν ἤμαρτεν, εἰ
 σοι μὴ προσέσχε κακῶς χρωμένῳ; Οὐδὲν φαίνεται, εἶπεν.
 Τί οὖν ποτὲ οἱ ἄνθρωποι, ἔφη, τοιαῦτα ἐγκαλοῦσι πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ τοῖς μὲν μὴ πεισθεῖσιν αὐτοῖς, ὅτι οὐκ ἐπεί-
 σθησαν, μέμφονται, αὐτοῖς δέ, ὅτι οὐκ ἐπεισαν, οὐδ' ὅτι-
 385 οὖν ἐγκαλοῦσιν; καὶ ἄλλος τις παρών, Ὅταν τε γάρ τις,
 ἔφη, εὖ χρησθῆται τῷ καὶ βοηθήσῃ, εἶτα ἀξιοῦν αὐτῷ ὁμοίως
 χρησασθῆναι μὴ τυγχάνῃ τούτου, πῶς οὐκ εἰκότως μέμφοιτ'
 ἂν ὁ τοιοῦτος; Οὐκοῦν, ἔφη, ὃν ἀξιοῖ ὁμοίως αὐτῷ χρη-
 σθῆναι, ἤτοι δυνατός ἐστι χρησθῆναι αὐτῷ καλῶς ἢ οὐ δυνα-
 τός; καὶ εἰ μὲν μὴ δυνατός ἐστι, πῶς ἂν καλῶς ἀξιοίῃ,
 ἀξιοῦν αὐτὸν ὃ οὐ δυνατός ἐστιν; εἰ δὲ δυνατός ἐστι, πῶς
 τοιοῦτον ἄνθρωπον οὐκ ἐπεισεν; ἢ πῶς τοιαῦτα λέγοντες
 B καλῶς λέγουσιν; Ἄλλὰ νῆ Δί', ἔφη, τοῦτο δεῖ ἐγκαλεῖν,
 ὅπως οὗτός τε τοῦ λοιποῦ βέλτιον χρητῆται αὐτῷ, καὶ οἱ
 ἄλλοι φίλοι, ἀκούσαντες αὐτοῦ ἐγκαλοῦντος. Βέλτιον δὲ
 χρησασθῆναι, ἔφη, οἷε τινας ἀκούοντας ὀρθῶς λέγοντος καὶ
 ἀξιοῦντος ἢ ἀμαρτάνοντος; Ὄρθῶς λέγοντος, ἔφη. Ὁ δὲ
 γε οὐκ ὀρθῶς ἀξιοῦν ἐδόκει σοι; Ναί, ἔφη. Πῶς οὖν
 ἀκούοντες τοιαῦτα ἐγκαλοῦντος βέλτιον χρησονται; Οὐ-
 C δαμῶς, ἔφη. Τοῦ οὖν ἔνεκα τοιαῦτά τις ἐγκαλεῖ; Ἄνευ-
 ρεῖν ἔφη οὐκ ἂν δύνασθαι.

VIII. Ἀνθρώπου τις κατηγορεῖ εὐήθειαν, ὅτι ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀνθρώποις λέγουσι πιστεύοι. πολῖταις μὲν γὰρ καὶ οἰκείοις λέγουσι πιστεύειν εἰκός ἐστι· τοιούτοις δ' ἀνθρώποις, οὓς οὔτε εἶδεν οὔτε ἤκουσε πρότερον αὐτῶν, πιστεύειν, καὶ ταῦτα οὐκ ἀγνοοῦντα ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἀλαζόνες καὶ πονηροί, ἡλιθιότητος σημεῖον οὐ σμικρὸν εἶναι. καὶ τῶν παρόντων τις ἔφη, Ἐγὼ δὲ ᾤμην σὲ τὸν ταχὺ καὶ τοῦ τυχόντος ἂν αἰσθανόμενον πολλοῦ νομίζειν ἄξιον εἶναι μᾶλλον ἢ τὸν βραδέως. Καὶ γὰρ νομίζω, εἶπεν ἐκεῖνος. Τί οὖν, ἔφη, ἐγκαλεῖς, εἰ ταχὺ καὶ τοῖς τυχοῦσι πιστεύει τάληθῆ λέγουσιν; Ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐγκαλῶ, εἶπεν, ἀλλ' ὅτι πιστεύει ταχέως ψευδῆ λέγουσιν. Εἰ δ' ἐν πλείονι χρόνῳ καὶ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐπίστευε καὶ ἠπατάτο, οὐκ ἂν ἐνεκάλεσας αὐτῷ μᾶλλον; Ἐγὼ γ' ἂν, εἶπεν. Ἄρα διότι γε βραδέως καὶ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐπίστευεν; Μὰ Δί', εἶπεν. Οὐ γὰρ οἶμαι γ', ἔφη, διὰ τοῦτ' ἐγκαλεῖν ἀνθρώπῳ ἄξιον εἶναι ὑπολαμβάνεις, ἀλλὰ διότι πιστεύει λέγουσιν ἄπιστα. Ἐγὼ γ', εἶπεν. Πότερον οὖν, ἔφη, διὰ μὲν τὸ βραδέως καὶ μὴ τοῖς τυχοῦσιν πιστεύειν οὐκ οἶμι ἄξιον εἶναι ἐγκαλεῖν αὐτῷ, διὰ δὲ τὸ ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν ἄξιον; Οὐκ ἔγωγ', εἶπεν. Τί οὖν, ἔφη, ἐγκαλεῖς αὐτῷ; Ὅτι ἀμαρτάνει, πρὸ τοῦ σκέψασθαι ταχέως πιστεύων τοῖς τυχοῦσιν. Ἀλλ' εἰ βραδέως ἐπίστευε πρὸ τοῦ σκέψασθαι, οὐκ ἂν ἡμάρτανεν; Μὰ Δί', εἶπεν, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡμάρτανεν ἂν οὐδὲν ἤττον. ἀλλ' οὐ τοῖς τυχοῦσιν οἶμαι δεῖν πιστεύειν. Εἰ δὲ μὴ πιστεύειν τοῖς τυχοῦσιν, ἔφη, οἶμι δεῖν, ἀλλὰ τοῖς ἀγνώσῃ πῶς προσήκει ταχέως πιστεύειν; ἀλλὰ πρότερον οἶμι δεῖν σκέψασθαι εἰ ἀληθῆ λέγουσιν. Ἐγὼ γ', εἶπεν. Ἐπεὶ οἰκείων καὶ συνήθων, ἔφη, ὄντων οὐ δεῖ σκοπεῖσθαι, εἰ λέγουσιν ἀληθῆ. Ἐγὼ μὲν φαίην ἂν, εἶπεν. Ἴσως γὰρ καὶ τούτων τινές, ἔφη, λέγουσιν ἄπιστα. Καὶ μάλα,

- B εἶπεν. Τί οὖν μᾶλλον, ἔφη, τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθεσιν εἰκὸς πιστεύειν ἢ τοῖς τυχοῦσιν ἐστίν; Οὐκ ἔχω, ἔφη, εἰπεῖν. Τί δ'; εἰ μᾶλλον τοῖς οἰκείοις πιστεύειν δεῖ ἢ τοῖς τυχοῦσιν, οὐ καὶ πιστοὺς αὐτοὺς δεῖ νομίζειν μᾶλλον ἢ τοὺς τυχόντας; Πῶς γὰρ οὐκ; ἔφη. Ἐὰν οὖν τοῖς μὲν οἰκεῖοι ᾧσι, τοῖς δ' ἀγνώτες, πῶς οὐ δεήσει τοὺς αὐτοὺς μᾶλλον αὐτῶν πιστοὺς νομίζειν; οὐ γὰρ ὁμοίως πιστοὺς αὐτοὺς δεῖ νομίζειν τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ἀγνώτας, ὡς φῆς.
- C Οὐκ ἀρέσκει μοι, εἶπεν. Ὅμοίως δ', ἔφη, καὶ τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν οἱ μὲν πιστεύουσιν, οἱ δ' οὐ πιστὰ ἡγήσονται, καὶ οὐδέτεροι ἀμαρτήσονται αὐτῶν. Ἄτοπον καὶ τοῦτ', εἶπεν. Ἐπειτα, ἔφη, εἰ ταῦτα λέγουσιν οἱ οἰκεῖοι καὶ οἱ τυχόντες, πῶς οὐχ ὁμοίως τὰ λεγόμενα πιστὰ εἴη ἂν ἢ ἄπιστα; Ἀνάγκη, εἶπεν. Οὐκοῦν καὶ τοῖς λέγουσιν αὐτὰ ὁμοίως πιστευτέον λέγουσιν αὐτά; Πιθανόν, εἶπεν.
- D οὖν λεγόντων αὐτῶν ἠπόρουσιν, τίσι ποτὲ δεῖ πιστεύειν καὶ τίσιν οὐ, καὶ πότερον τοῖς πιστοῖς καὶ τοῖς εἰδόσι περὶ ᾧ λέγουσιν ἢ τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς γνωρίμοις. περὶ τούτῳ οὖν πῶς σὺ νομίζεις;
-

ΣΙΣΥΦΟΣ

[ἢ περὶ τοῦ βουλευέσθαι.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΙΣΥΦΟΣ.

St.
III.p.

387

Ι. Ἡμεῖς δὲ καὶ χθές σε πολὺν χρόνον ἀνεμείναμεν, ὦ Σίσυφε, ἐπὶ τῇ Στρατονίκου ἐπιδείξει, ὅπως ἂν ξυνηκροῶ ἡμῖν ἀνδρὸς σοφοῦ, πολλὰ τε καὶ καλὰ ἐπιδεικνυμένου πράγματα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ· καὶ ἐπεὶ σὲ οὐκέτι ὤμεθα παρέσεσθαι, αὐτοὶ ἤδη ἠκροάμεθα τὰνδρός.

ΣΙ. Ναὶ μὰ τὸν Δία· ἀσχολία γάρ μοι τις ἐγένετο ἀναγκαιοτέρα, ὥστε με παραμελῆσαι αὐτῆς. οἱ γὰρ ἄρχοντες ἡμῶν ἐβουλευόντο χθές· συμβουλεύειν οὖν αὐτοῖς Β ἠνάγκαζόν με. ἡμῖν δὲ τοῖς Φαρσαλίοις καὶ νόμος ἐστὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι, ἂν κελεύωσι συμβουλεύειν τινὰ ἡμῶν αὐτοῖς.

ΣΩ. Ἀλλὰ καλὸν τό τε τῷ νόμῳ πείθεσθαι, τό τε ὑπὸ τῶν πολιτῶν δεδοξάσθαι εὐβουλον εἶναι, ὥσπερ καὶ σὺ δεδοξάσαι εὐβουλος εἶναι εἰς τῶν Φαρσαλίων. ἀτάρ, ὦ Σίσυφε, ἐγὼ γὰρ οὐπω περὶ τοῦ εὐ βουλευέσθαι τοὺς λόγους ἂν δυναίμην ποιήσασθαι πρὸς σέ, ἡγούμενος καὶ σχολῆς εἶναι πολλῆς καὶ λόγου μακροῦ, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ C τοῦ βουλευέσθαι πρῶτον, ὅ τι ἐστίν, ἐγγειρήσαιμ' ἂν διαλεχθῆναί σοι. ἄρ' οὖν ἔχοις ἂν μοι εἰπεῖν αὐτὸ τὸ βουλευέσθαι ὅ τί ποτ' ἐστί; μή μοι ἢ τὸ εὐ ἢ κακῶς ἢ τὸ ἄλ-

λως πως, ἀλλ' αὐτὸ μόνον τὸ βουλευέσθαι, ὁποῖόν·τι ἐστίν. ἢ καὶ πάνυ ῥαδίως, αὐτὸς γε οὕτως εὐβουλος ὢν; ἀλλὰ μὴ ἐμὴ περιεργία ἢ καὶ τὸ ἐρωτησαί σε περὶ τούτου;

ΣΙ. Ἡ σοὶ γὰρ ἄγνωστόν ἐστιν ὅτι τὸ βουλευέσθαι ἐστίν;

D ΣΩ. Ἐμοιγε, ὦ Σίσυφε, εἰ γέ τι ἄλλο ἐστίν ἢ ὅπερ τὸ μὴ ἐπιστάμενόν τινα περὶ ὧν ἂν δέητι πράττειν, διαμαντευόμενον καὶ σχεδιάζοντα λέγειν ὅτι ἂν τύχη, εἰκάζοντα καὶ κατὰ ταῦτὰ αὐτῷ, ὥσπερ καὶ οἱ ἀρτιάζοντες τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲν ἐπιστάμενοι δὴ που περὶ τῶν ἀρτίων τε καὶ περιττῶν, ὧν ἂν ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὐτῶν ἔχωσιν, 388 ὅμως ἐπιτυγχάνουσι λέγοντες περὶ τῶν αὐτῶν τάληθῆ. πολλάκις μὲν οὖν τοιοῦτόν τι καὶ τὸ βουλευέσθαι ἐστίν, οἷον μηδὲν ἐπιστάμενον περὶ ὧν ἂν βουλεύηται τις, ἀπὸ τύχης εἰπόντα ἐπιτυγχάνειν τάληθῆ. εἰ μὲν οὖν τοιοῦτόν ἐστι, γινώσκω δὴ οἷον τὸ βουλευέσθαι ἐστίν· εἰ μὲντοι γε μὴ τοιοῦτόν ἐστι, οὐκ ἂν πῶ ἐπισταίμην αὐτό.

ΣΙ. Οὐ τοίνυν τοιοῦτόν ἐστιν οἷόνπερ μὴ ἐπίστασθαι κομιδῆ μηδέν, ἀλλ' οἷον τὸ μὲν εἰδέναι τι τοῦ πράγματος ἤδη, τὸ δὲ μηδέπω ἐπίστασθαι.

B II. ΣΩ. Ἄρα τοιόνδε τι λέγεις τὸ βουλευέσθαι πρὸς τοῦ Διός; ὥσπερ γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς ὑπομαντεύεσθαι μοι δοκῶ τὴν διάνοιάν σου περὶ τοῦ εὐ βουλευέσθαι· οἷον τὸ ζητεῖν τὰ βέλτεστα ἐξευρεῖν τινὰ ἑαυτῷ διαπράξασθαι, μηδέπω δὲ ἐπίστασθαι σαφῶς, ἀλλ' ὥσπερ ἐν νοήσει τινὲ εἶναι τοῦτο. [οὐχ] οὕτω πως λέγεις;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Ζητοῦσι δ' οἱ ἄνθρωποι πότερον ἢ ἂν ἐπιστῶνται τῶν πραγμάτων, ἢ καὶ ἢ ἂν μὴ ἐπιστῶνται;

C ΣΙ. Ἀμφοτέρω.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ τοῦθ' οὕτω πως λέγεις, τὸ ζητεῖν ἀμφοτέρω τοὺς ἀνθρώπους, ἢ ἂν τε ἐπιστῶνται καὶ ἢ ἂν

μὴ ἐπιστῶνται, ὅμοιον ὥσπερ εἶ τις Καλλίστρατον γιγνώσκει μὲν, ὅστις ὁ Καλλίστρατος, μὴ μέντοι ἐπίστατο ὅπου εἶη ἐξευρεῖν, οὐχ ὅστις εἶη ὁ Καλλίστρατος. ἄρ' οὕτω πως λέγεις τὸ ζητεῖν εἶναι ἀμφοτέρω;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκεῖνο μὲν οὐκ ἂν ζητοίη, τὸν Καλλίστρατον εἰδέναι, ὃ γε εἰδώς;

ΣΙ. Οὐ γάρ.

D

ΣΩ. Ὅπου δέ γε εἶη, ζητοίη ἂν αὐτόν;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδὲ τοῦτο ἐξήτει, ὅπου ἦν ἐξευρεῖν αὐτόν, εἰ ἦδει, ἀλλ' ἐξεῦρεν ἂν εὐθέως;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ταῦτά γε δὴ ζητοῦσιν, ἅττ' ἂν ἐπιστῶνται οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ ἂ ἂν μὴ ἐπιστῶνται, ὡς ἔοικεν.

III. Εἰ δέ σοι οὗτος ὁ λόγος ἐριστικὸς εἶναι δοκεῖ, ὡς Σίσυφε, καὶ μὴ τοῦ πράγματος ἕνεκα λέγεσθαι, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ διαλέγεσθαι μόνον, σκόπει δὲ καὶ ὧδε, ἐὰν δοκῇ σοι οὕτως ἔχειν, ὥσπερ καὶ νῦν λέγεται. ἄρα γὰρ οὐκ ἐν τῇ γεωμετρίᾳ οἶσθα τοῦτο γιγνόμενον· ἀγνοουμένην τὴν διάμετρον τοῖς γεωμέτραις, οὐκ εἰ διάμετρος ἐστὶν ἢ μή, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ζητεῖται τοῦτο ὑπ' αὐτῶν εὐρεθῆναι, ἀλλ' ὀπόση τις ἐστὶ μέτρον πρὸς τὰς πλευρὰς τῶν χωρίων ὧν ἂν διατέμνη; ἄρ' οὐ τοῦτό ἐστὶν αὐτὸ τὸ ζητούμενον περὶ αὐτῆς;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ὅπερ καὶ ἀγνοεῖται· ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί δαί; ὁ τοῦ κύβου διπλασιασμός οὐκ οἶσθ' ὅτι ζητεῖται τοῖς γεωμέτραις ὀπόσος τις ἐστὶν εὐρεθῆναι

λόγω; αὐτὸς δὲ ο κύβος οὐ ζητεῖται αὐτοῖς εἰ κύβος ἐστὶν ἢ μή, ἀλλ' ἐπίστανται τοῦτό γε· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ναί.

389 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τοῦ ἀέρος Ἀναξαγόραν τε καὶ Ἐμπεδοκλέα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς μεταρσιολέσχας ἅπαντας οἶσθα ζητοῦντας, πότερον ἄπειρός ἐστιν ἢ πέρασ ἔχων;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐκ ἐκεῖνο, εἰ ἀήρ ἐστὶν· ἢ γάρ;

ΣΙ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Συγχωρήσαις ἂν οὖν μοι καὶ κατὰ τῶν ἄλλων πάντων οὕτως ἔχειν ἤδη, μηδὲν μηδενὶ εἶναι ζητεῖν τῶν ἀνθρώπων, ὧν ἂν ἐπίσθηται τις, ἀλλὰ μᾶλλον ὧν ἂν μὴ ἐπίσθηται;

ΣΙ. Ἔγωγε.

B IV. ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ βουλευέσθαι τοῦτο ἐδόκει ἡμῖν εἶναι αὐτό, τὸ ζητεῖν τὰ βέλτιστά τινα ἐξευρεῖν περὶ ὧν ἂν δεοίτο διαπραττέσθαι αὐτῶ;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Τὸ δὲ ζητεῖν γε ὅπερ τὸ βουλευέσθαι ἦν περὶ τῶν πραγμάτων· ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν σκεπτέον ἡμῖν ἐστὶ νῦν ἤδη, τί ἐστὶν ἐμποδῶν τοῖς ζητοῦσι περὶ ὧν ἂν τὴν ζήτησιν ποιῶνται εἰς τὸ ἐξευρεῖν.

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

C εἶναι ἢ τὴν ἀνεπιστημοσύνην;

ΣΙ. Σκοπῶμεν νῆ Δία.

ΣΩ. Ὑπερφυσῶς μὲν οὖν, τὸ λεγόμενόν γε πάντα κάλων ἐξιέντες καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀφιέντες. ἄθρει δὲ δὴ μετ' ἐμοῦ τόδε· ἄρά γε νομίσεις οἷόν τέ τι εἶναι ἀνθρώπου

περὶ μουσικῆς βουλευέσθαι μὴ [τε] ἐπισταμένῳ περὶ μου-
σικῆς μηδέν, ὅπως ἢ καθαριστέον εἴη αὐτῷ ἢ ἄλλο τι τῶν
κατὰ μουσικὴν ποιητέον;

ΣΙ. Οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Τί δαί περὶ στρατηγίας ἢ κυβερνητικῆς; τὸν μὴ
ἐπιστάμενον μηδέτερα τούτων οἶει ἔχειν ἄν τι βουλευέ- D
σθαι περὶ τούτων τοῦ ἑτέρου, ὅ τι ποιητέον εἴη αὐτῷ,
ὅπως ἢ στρατηγητέον ἢ κυβερνητέον ἐκείνῳ αὐτῷ τῷ μὴ
ἐπισταμένῳ μήτε στρατηγεῖν μήτε κυβερναῖν;

ΣΙ. Οὐχί.

ΣΩ. Ἡ καὶ περὶ τῶν ἄλλων οὖν ἀπάντων οὕτως
ἀξιοῖς ἔχειν, περὶ ὧν ἄν μὴ ἐπίστηταί τις, μὴ εἰδέναι
μηδὲ βουλευέσθαι πῶς δυνατὸν τῷ μὴ ἐπισταμένῳ περὶ
αὐτῶν;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

V. ΣΩ. Ἀλλὰ ζητεῖν περὶ ὧν ἄν τις μὴ ἐπιστήμων ἦ
ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τὸ μὲν αὐτὸ ἄρα οὐκ ἄν ἔτι εἴη τὸ ζητεῖν τῷ E
βουλευέσθαι.

ΣΙ. Πῶς δή;

ΣΩ. Ὅτι τὸ μὲν ζητεῖν ἐστὶ δὴ που ἐπὶ τούτοις οἷς ἄν
μὴ ἐπίστηταί τις, τὸ δὲ βουλευέσθαι οὐχ οἷόν τ' εἶναι δοκεῖ
περὶ ταῦτα ἀνθρώπῳ, περὶ ἃ ἄν τις μὴ ἐπιστήμων ἦ ἢ
οὐχ οὕτως ἐλέχθη;

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς χθὲς ἐζητεῖτε τὰ βέλτιστα ἐξευ-
ρεῖν τῇ πόλει, οὐκ ἠπίστασθε δὲ αὐτά. εἰ γὰρ ἠπίστασθε,
οὐκ ἄν ἔτι δὴ που ἐζητεῖτε αὐτά, ὥσπερ οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν
ὧν ἄν ἐπιστάμεθα ζητοῦμεν. ἢ γάρ;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Πότερον οὖν σοι δοκεῖ χρῆναι, ὦ Σίσυφε, ἂν μὴ ἐπίσθηται τις, ζητεῖν ἢ μανθάνειν;

ΣΙ. Μανθάνειν ἔμοιγε νῆ Δία.

390 ΣΩ. Ὅρθῶς γέ σοι δοκεῖ. ἀλλ' ἄρά γε καὶ διὰ τοῦτο σοι δοκεῖ χρῆναι μανθάνειν μᾶλλον ἢ ζητεῖν, διότι θάττον ἂν καὶ ῥᾶον ἐξεύροι τις, εἰ παρὰ τῶν ἐπισταμένων μανθάνοι, ἢ εἰ αὐτὸς ὁ μὴ εἰδὼς ζητοίη, ἢ δι' ἄλλο τι;

ΣΙ. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο.

ΣΩ. Τί οὖν οὐκ ἀμαλήσαντες χθές ὑμεῖς τοῦ βουλευέσθαι περὶ ὧν ἂν μὴ ἐπίσταισθε, καὶ τοῦ ζητεῖν τὰ βέλτιστα διαπράττεσθαι ἐν τῇ πόλει, ἐμανθάνετε παρὰ B τῶν ἐπισταμένων τινός, ὅπως ἂν ἐθύνασθε τὰ βέλτιστα διαπράττεσθαι τῇ πόλει; ἀλλ' ἐδοκεῖτέ μοι τὴν ἡμέραν ὄλην τὴν χθές αὐτοσχεδιάζοντες καὶ διαμαντευόμενοι καθῆσθαι περὶ ὧν οὐκ ἠπίστασθε, ἀμαλήσαντες μανθάνειν, οἳ τε ἄρχοντες τῆς πόλεως καὶ σὺ μετὰ τούτων.

VI. Ἴσως δ' ἂν φαίης ταῦτα ἐμοί τε εἶναι πεπαιγμένα πρὸς σέ, τοῦ διαλεχθῆναι μόνον εἴνεκα, σοί τε οὐκ ἐσπουδασμένως ἀποδεδεῖχθαι· ἀλλὰ τοῦτό γε πρὸς Διός, ὦ Σίσυφε, σκόπει νῦν σπουδῆ· εἰ δοθείη τὸ βουλευέσασθαι τι εἶναι, καὶ μὴ ὥσπερ νῦν οὐδὲν ἐξευρίσκειται ἄλλο ὄν ἢ ὅπερ ἐπιστήμη τε καὶ εἰκασία καὶ σχεδιασμός, ὀνόματι σεμνοτέρῳ μόνου κεχρημένον τούτῳ, ἄλλῳ δ' οὐδενί· ἄρ' ἂν οἴει αὐτῷ διενεργεῖν τι ἐτέρους ἐτέρων πρὸς τὸ εὖ βουλευέσθαι τε καὶ εὐβούλους εἶναι, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις ἀπάσαις διαφέρουσιν ἕτεροι ἐτέρων, D τέκτονες τεκτόνων ἰατροί τε ἰατρῶν αὐληταί τε αὐλητῶν οἳ τε ἄλλοι δημιουργοὶ ἅπαντες, αὐτοὶ τε αὐτῶν διαφέρουσιν· ὥσπερ καὶ οὗτοι οἱ ἐν ταύταις ταῖς τέχναις, ἢ οὕτω καὶ ἐν τῷ βουλευέσθαι οἴει ἂν τι διενεργεῖν ἐτέρους ἐτέρων;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Εἰπέ δὴ μοι· οὐχ ἅπαντες οἱ τε εὖ βουλευόμενοι καὶ οἱ κακῶς περὶ μελλόντων τινῶν ἔσσεσθαι βουλεύονται;

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν ἢ τὰ μέλλοντα οὕτω ἔστιν;

ΣΙ. Οὐ γὰρ δὴ.

ΣΩ. Εἰ γὰρ εἴη, οὐκ ἂν ἔτι δὴ που μέλλοι ἔσσεσθαι, ἔ
ἀλλ' εἴη ἂν ἤδη· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μήπω ἔστιν, οὕτως οὐδὲ γέγονε τὰ
μὴ ὄντα;

ΣΙ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μήπω μηδὲ γέγονεν, οὕτω οὐδὲ φύ-
σιν ἔχει οὐδεμίαν αὐτῶν;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν ἢ οἱ τε εὖ βουλευόμενοι καὶ οἱ κα-
κῶς ἅπαντες βουλεύονται περὶ πραγμάτων οὔτε ὄντων
οὔτε γεγεννημένων οὔτε φύσιν οὐδεμίαν ἔχόντων, ὅταν
περὶ τῶν μελλόντων βουλεύωνται;

ΣΙ. Φαίνονται γε.

VII. ΣΩ. Δοκεῖ οὖν σοι δυνατὸν εἶναι τοῦ μὴ ὄντος
τυχεῖν τιμῇ ἢ εὖ ἢ κακῶς;

ΣΙ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

ΣΩ. Ἐγὼ σοι φράσω, ὃ γε βούλομαι εἰπεῖν. σκοπεῖ
γάρ. πῶς ἂν τοξοτῶν πολλῶν διαγνοίης τόν τε χρηστὸν 391
καὶ τὸν πονηρὸν ὅστις εἴη αὐτῶν; ἢ τοῦτο μὲν οὐ χαλεπὸν
εἰδέναι; ἴσως γὰρ ἂν κελύοις αὐτοὺς ἐπὶ σκοποῦ τινὸς
τοξεύειν. ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸν πλειστάκις βάλλοντα τοῦ σκο-
ποῦ κατ' ὀρθὸν κρίνοις ἂν νικᾶν;

ΣΙ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Εἰ δὲ σκοπὸς μηδεὶς εἴη κείμενος αὐτοῖς τοῦ τοξεύειν, ἀλλ' ἕκαστος βάλλοι ὅπως βούλοιο, πῶς ἂν διαγνοίης τὸν εὖ ἢ κακῶς τοξεύοντα αὐτῶν;

B ΣΙ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοὺς βουλευομένους ἢ εὖ ἢ κακῶς, εἰ μὴ ἐπίσταντο περὶ ὅτου βουλεύοιντο, ἀπορήσειας ἂν διαγνῶναι;

ΣΙ. Ἐγὼ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ περὶ μελλόντων πραγμάτων βουλεύονται οἱ βουλευόμενοι, περὶ τῶν οὐκ ὄντων βουλεύονται;

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦ γε μὴ ὄντος οὐχ οἷόν τ' οὐδενὶ τυχεῖν ἐστί; πῶς γὰρ ἂν τίς σοι δοκεῖ τοῦ μὴ ὄντος δύνασθαι τυχεῖν;

C ΣΙ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ οὐκ ἐστὶ τοῦ μὴ ὄντος τυγχάνειν οἷόν τε, οὐδεὶς ἂν ἔτι περὶ τῶν μὴ ὄντων βουλευόμενος τυγχάνοι· τὰ γὰρ μέλλοντα τῶν οὐκ ὄντων ἐστίν· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ἐμοίγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδ' ὁ μὴ τυγχάνων τῶν μελλόντων οὐδεὶς ἂν οὔτ' εὐβουλος οὔτε κακόβουλος εἴη ἀνθρώπων ἔτι.

ΣΙ. Οὐ φαίνεται.

D ΣΩ. Οὐδέ γε εὐβουλότερος οὐδὲ κακοβουλότερος ἕτερος ἑτέρου εἶναι, εἰ μὴ καὶ ἐπιτυχεστέρος καὶ ἀποτυχεστέρος εἴη τοῦ μὴ ὄντος;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Πρὸς τί οὖν ποτὲ ἀποβλέποντες ἄνθρωποι πραγμαποκαλοῦσιν ἀνθρώπους εὐβούλους τε καὶ κακοβούλους εἶναι τινας; ἀρά γε ἄξιόν ἐστι καὶ αὐθίς ποτε περὶ αὐτοῦ ἐνθυμηθῆναι, ὡς Σίσυφε;

ΑΛΚΥΩΝ

[ἢ περὶ μεταμορφώσεως.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΧΑΙΡΕΦΩΝ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Ι. Τίς ἢ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν, ᾧ Σώκρατες, πόρωθεν ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν καὶ τῆς ἄκρας ἐκείνης; ὡς ἠδεῖα ταῖς ἀκοαῖς· τί ποτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ φθεγγόμενον ζῶον; ἄφωνα γὰρ δὴ τά γε καθ' ὕδατος διαιτώμενα.

ΣΩ. Θαλαττία τις, ᾧ Χαιρεφῶν, ὄρνις, ἀλκυῶν ὀνομαζομένη, πολύθρηνος καὶ πολύδακρυς, περὶ ἧς δὴ παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος· φασὶ γυναικᾶ ποτε οὕσαν Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος θυγατέρα κουρίδιον ἄνδρα τὸν αὐτῆς τεθνεῶτα θρηνεῖν πόθῳ φιλίας, Κήϋκα τὸν Τραχίνιον τὸν Ἐωσφόρου τοῦ ἀστέρου, καλοῦ πατρὸς καλὸν υἱόν· εἶτα δὴ πτερωθεῖσαν διὰ τινὰ δαιμονίαν βούλησιν εἰς ὄρνιθος τρόπον περιπέτεσθαι τὰ πελάγη ζητούσαν ἐκεῖνον, ἐπειδὴ πλαζομένη γῆν πέρι πᾶσαν οὐχ οἶα τ' ἦν εὐρεῖν.

ΙΙ. ΧΑΙΡ. Ἀλκυῶν τοῦτ' ἐστίν, ὃ σὺ φῆς; οὐ πάποτε πρόσθεν ἠκηκόειν τῆς φωνῆς, ἀλλὰ μοι ξένη τις τῶ ὄντι προσέπεσε· γοῶδη γοῦν ὡς ἀληθῶς τὸν ἦχον ἀφίησι τὸ ζῶον. πηλίκον δέ τι καὶ ἐστίν, ᾧ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐ μέγα· μεγάλην μέντοι διὰ τὴν φιλανδρίαν εἰληφε παρὰ θεῶν τιμὴν· ἐπὶ γὰρ τῇ τούτων νεοττεία καὶ τὰς ἀλκυόνων προσαγορευομένας ἡμέρας ὁ κόσμος ἄγει κατὰ χειμῶνα μέσον διαφερούσας ταῖς εὐδαίαις, ᾧν ἐστὶ

καὶ ἡ τήμερον παντὸς μᾶλλον. οὐχ ὄρας, ὡς αἰθρία μὲν τὰ ἄνωθεν, ἀκύμαντον δὲ καὶ γαλήνιον ἅπαν τὸ πέλαγος, ὅμοιον ὡς εἰπεῖν κατόπτρω;

ΧΑΙΡ. Λέγεις ὀρθῶς· φαίνεται γὰρ ἀλκunuοὺς ἡ τήμερον ὑπάρχειν ἡμέρα, καὶ χθὲς δὲ τοιαύτη τις ἦν. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, πῶς ποτὲ χρὴ πεισθῆναι τοῖς ἐξ ἀρχῆς, ὡς Σώκρατες, ὡς ἐξ ὄρνιθων γυναικῆς ποτε ἐγένοντο ἢ ὄρνιθες ἐκ γυναικῶν; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἀδύνατον φαίνεται πᾶν τὸ τοιοῦτον.

III. ΣΩ. ὦ φίλε Χαιρεφῶν, εἰκόκαμεν ἡμεῖς τῶν δυνατῶν τε καὶ ἀδυνατῶν ἀμβλυωποὶ τινες εἶναι κριταὶ παντελῶς· δοκιμάζομεν γὰρ δὴ κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην ἄγνωστον οὐσαν καὶ ἄπιστον καὶ ἀόρατον· πολλὰ οὖν φαίνεται ἡμῖν καὶ τῶν εὐπόρων ἄπορα καὶ τῶν ἐφικτῶν ἀνέφικτα, συχνὰ μὲν καὶ δι' ἀπειρίαν, συχνὰ δὲ καὶ διὰ νηπιότητα φρενῶν· τῷ ὄντι γὰρ νήπιος εἰσκειν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρον, ἐπεὶ τοι μικρὸς πάνυ καὶ νεογιλλὸς ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς τὸν πάντα αἰῶνα. τί δ' ἄν, ὡς γὰθῆ, οἱ ἀγνωοῦντες τὰς τῶν θεῶν καὶ δαιμονίων δυνάμεις ἢ τὰς τῆς ὄλης φύσεως ἐχοιεν ἄν εἰπεῖν, πότερον δυνατόν ἢ ἀδύνατόν τι τῶν τοιούτων; ἐώρας, Χαιρεφῶν, τρίτην ἡμέραν ὅσος ἦν ὁ χειμῶν· καὶ ἐνθυμηθέντι γὰρ τῷ δέος ἐπέλθοι καὶ τὰς ἀστραπὰς ἐκείνας καὶ βροντὰς ἀνέμων τε ἐξαίσια μεγέθη· ὑπέλαβεν ἄν τις τὴν οἰκουμένην ἅπασαν καὶ δὴ συμπεσεῖσθαι.

IV. Μετὰ μικρὸν δὲ θαυμαστή τις κατάστασις εὐδίας ἐγένετο καὶ διέμεινεν αὕτη γε ἕως τοῦ νῦν· πότερον οὖν οἶει μεῖζόν τε καὶ ἐργωδέστερον εἶναι, τοιαύτην αἰθρία ἐξ ἐκείνης τῆς ἀνυποστάτου λαίλαπος καὶ ταραχῆς μεταθεῖναι καὶ εἰς γαλήνην ἀγαγεῖν τὸν ἅπαντα κόσμον· ἢ γυναικὸς εἶδος μεταπλασθὲν εἰς ὄρνιθός τινος ποιῆσαι; τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον καὶ τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν τὸ

πλάττειν ἐπιστάμενα, πηλὸν ἢ κηρὸν ὅταν λάβῃ, φαδίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ πολλάκις ὄγκου μετασχηματίζει πολλὰς ἰδεῶν φύσεις, τῷ δαιμονίῳ δὲ μεγάλην καὶ οὐδὲ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοντι πρὸς τὰς ἡμετέρας εὐχερῆ τυχὸν ἴσως ἅπαντα τὰ τοιαῦτα καὶ λίαν ἐπεὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν πόσῳ τινὶ σαυτοῦ δοκεῖς εἶναι μείζω; φράσαις ἄν;

V. ΧΑΙΡ. Τίς δ' ἀνθρώπων, ὦ Σώκρατες, νοῆσαι δύναται ἄν ἢ ὀνομάσαι τι τῶν τοιούτων; οὐδὲ γὰρ εἰπεῖν ἐφικτόν.

ΣΩ. Οὐκοῦν δὴ θεωροῦμεν καὶ ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμβαλλομένων μεγάλας τινὰς ὑπεροχὰς ἐν ταῖς δυνάμεισι καὶ ἐν ταῖς ἀδυναμίαις ὑπαρχούσας; ἢ γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία πρὸς τὰ νήπια παντελῶς βρέφη, τὰ πεμπτὰ ἐκ γενετῆς ἢ δεκαταῖα, θαυμαστὴν ὄσῃν ἔχει τὴν διαφορὰν δυνάμειός τε καὶ ἀδυναμίας ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσι, καὶ ὅσα διὰ τῶν τεχνῶν τούτων οὕτως πολυμηχάνων καὶ ὅσα διὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἐργάζονται· ταῦτα γὰρ τοῖς νέοις, ὡσπερ εἶπον, παιδίοις οὐδ' εἰς νοῦν ἐλθεῖν δυνατὰ φαίνεται.

VI. Καὶ τῆς ἰσχύος δὲ τῆς ἐνὸς ἀνδρὸς τελείου τὸ μέγεθος ἀμέτρητον ὄσῃν ἔχει τὴν ὑπεροχὴν πρὸς ἐκεῖνα· μυριάδας γὰρ τῶν τοιούτων εἰς ἀνὴρ πάνυ πολλὰς χειρῶσαιτ' ἄν φαδίως· ἢ γὰρ ἡλικία παντελῶς ἄπορος δῆπου πάντων καὶ ἀμήχανος ἐξ ἀρχῆς παρακολουθεῖ τοῖς ἀνθρώποις κατὰ φύσιν. ὀπηνὶκ' οὖν ἄνθρωπος, ὡς ἔοικεν, ἀνθρώπου τοσοῦτον διαφέρει, τί νομίζομεν τὸν σύμπαντα οὐρανὸν πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις φανῆναι αὐτῷ τοῖς τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνουμένοις; πιθανὸν οὖν ἴσως δόξει πολλοῖς, ὄσῃν ἔχει τὸ μέγεθος τοῦ κόσμου τὴν ὑπεροχὴν πρὸς τὸ Σωκράτους ἢ Χαιρεφῶντος εἶδος, τηλικούτον καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὴν φρόνησιν καὶ διανοίαν ἀνὰ λόγον διαφέρειν τῆς περὶ ἡμᾶς διαθέσεως.

VII. Σοὶ μὲν οὖν καὶ ἔμοι καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοιούτοις οὕσι πόλλ' ἄττ' ἀδύνατα τῶν ἑτέροις πάνυ θραδίων· ἐπεὶ καὶ αὐλῆσαι τοῖς ἀναύλοις καὶ ἀναγνῶναι ἢ γράψαι τοῖς ἀγραμμάτοις γραμματικὸν τρόπον ἀδυνατώτερόν ἐστι, τέως ἂν ὧσιν ἀνεπιστήμονες, τοῦ ποιῆσαι γυναικάς ἐξ ὄρνιθων ἢ ὄρνιθας ἐκ γυναικῶν. ἢ δὲ φύσις ἐν κηρίῳ σχεδὸν παραβάλλουσα ζῶον ἄπουν καὶ ἄπτερον, πόδας ὑποθεῖσα καὶ πετρώσασα ποικιλίᾳ τε φαιδρύνουσα πολλῇ καὶ καλῇ καὶ παντοδαπῇ χρωμάτων, μέλιτταν ἀπέδειξε σοφῆν θείου μέλιτος ἐργάτιν, ἐκ τε ὧν ἀφώνων καὶ ἀψύχων πολλὰ γένη πλάττει πτηνῶν τε καὶ πεζῶν καὶ ἐνύδρων ζῶων, τέχναις, ὡς λόγος τινῶν, ἱεραῖς αἰθέρος μεγάλου προσχρωμένῃ.

VIII. Τὰς οὖν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὔσας θνητοὶ καὶ σμικροὶ παντελῶς ὄντες καὶ οὔτε τὰ μεγάλα δυνάμενοι καθορᾶν οὔτ' αὖ τὰ σμικρά, τὰ πλείω δ' ἀπορῶντες καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων παθῶν, οὐκ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν βεβαίως οὔτ' ἀλκύνωνν πέρι οὔτ' ἀηδόνων κλέος δὲ μύθων, οἷον παρέδοςαν πατέρες, τοιοῦτον καὶ παισὶν ἔμοις, ὧ ὄρνι θρήνων μελωδέ, παραδώσω τῶν σῶν ὕμνων πέρι, καὶ σου τὸν εὐσεβῆ καὶ φίλανδρον ἔρωτα πολλάκις ὑμνήσω γυναιξὶ ταῖς ἐμαῖς Ξανθίππῃ τε καὶ Μυρτοῖ, λέγων τὰ τε ἄλλα, πρὸς δὲ καὶ τιμῆς οἴας ἔτυχες παρὰ θεῶν. ἄρα γε καὶ σὺ ποιήσεις τι τοιοῦτον, ὧ Χαιρεφῶν;

ΧΑΙΡ. Πρέπει γοῦν, ὧ Σώκρατες, καὶ τὰ ὑπὸ σου ρηθέντα διπλάσιαν ἔχει τὴν παράκλησιν πρὸς γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὁμιλίαν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀσπασαμένοις τὴν ἀλκύνονα προάγειν ἤδη πρὸς ἄστν καιρὸς ἐκ τοῦ Φαληρικοῦ;

ΧΑΙΡ. Πάννυ μὲν οὖν ποιῶμεν οὕτω.

ΕΡΥΞΙΑΣ

[ἢ περὶ πλούτου.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΡΥΞΙΑΣ, ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ,
ΚΡΙΤΙΑΣ.

St.
III.p.

I. Ἐτυγγάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Διὸς 392
τοῦ ἐλευθερίου ἐγώ τε καὶ Ἐρυξίας ὁ Στειριεύς· εἶτα προς-
ηλθέτην ἡμῖν Κριτίας τε καὶ Ἐρασίστρατος ὁ Φαίακος τοῦ
Ἐρασιστράτου ἀδελφιδοῦς. ἐτύγγανε δὲ τότε νεωστὶ παρ-
ῶν ἀπὸ Σικελίας καὶ τῶν τόπων τούτων ὁ Ἐρασίστρα-
τος· προσελθὼν δ' ἔφη, Χαῖρε, ὦ Σώκρατες. Καὶ σύ γε, B
ἦν δ' ἐγώ· τί γάρ; καινόν τι ἀπὸ Σικελίας ἔχεις λέγειν
ἡμῖν; Καὶ πάνυ· ἀλλὰ βούλεσθ', ἔφη, πρῶτον καθιζώ-
μεθα; κέκμηκα γὰρ χθῆς βαδίσας Μεγαρόθεν. Πάνυ γ',
εἰ δοκεῖ. Τί οὖν, ἔφη, βούλεσθε πρῶτον ἀκούειν τῶν ἐκεῖ;
πότερον περὶ αὐτῶν ἐκείνων, ὅ τι πράττουσιν, ἢ ὅπως
πρὸς τὴν πόλιν ἔχουσι τὴν ἡμετέραν; ἐκεῖνοι γὰρ ἐμοὶ δο-
κοῦσι πεπονθέναι πρὸς ἡμᾶς οἰόνπερ οἱ σφῆκες. καὶ γὰρ
τούτους ἂν τις κατὰ μικρὸν ἐρεθίζων ὀργίσῃ, ἄμαχοι C
γίγνονται, ἕως τις αὐτοὺς ἐπιθέμενος πανοικί ἐξέλη. οὐ-
τως οὖν καὶ οἱ Συρακόσιοι, εἰ μὴ τις ἔργον ποιησάμε-
νος σφόδρα μεγάλῳ στόλῳ ἤξει ἐκεῖσε, οὐκ ἔστιν ὅπως
ἐκείνη ἢ πόλις ἔσται ποτὲ ἡμῖν ὑποχειρία· ὑπὸ δὲ τῶν

σμικρῶν τούτων ἂν μᾶλλον ὀργίζονται οὕτως, ὡς ἂν μάλιστα χαλεπώτατοι εἴησαν. πεπόμεφασι δὲ καὶ νῦν ὡς ἡμᾶς D πρέσβεις, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, βουλόμενοί τι ἐξαπατήσαι τὴν πόλιν.

II. Μεταξὺ δὲ ἡμῶν διαλεγομένων ἐτυχέτην οἱ Συρακόσιοι πρέσβεις παριόντες. εἶπεν οὖν ὁ Ἑρασίστρατος, δεξας εἰς τὸν ἕνα τῶν πρέσβων, Οὐτοσὶ μέντοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, πλουσιώτατός ἐστι τῶν Σικελιωτῶν καὶ Ἰταλιωτῶν. πῶς δ' οὐχί, ἔφη, ᾧ γε ὑπάρχει γῆ τε ἄφθονος οὕτως, ὥστε εὐπορίαν εἶναι, εἰ τις βούλοιο, πάνυ πολλὴν γεωργεῖν; καὶ αὕτη μὲν τοιαύτη, οἷα οὐχ ἑτέρα ἄλλη ἐν γε τοῖς Ἑλλησιν· ἐτι δὲ τᾶλλα τὰ εἰς πλοῦτον ἤκοντα ἅπαντα, ἀνδράποδα καὶ ἵπποι καὶ χρυσὸς καὶ ἄργυρος. ὁρῶν δ' ἐγὼ αὐτὸν ἀναγόμενον, ὡς ἀδολεσχῆσοντα περὶ 393 τῆς οὐσίας τῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἠρόμην, Τί θαί, ὦ Ἑρασίστρατε; ἀνὴρ ποῶς τις εἶναι δοκεῖ ἐν τῇ Σικελίᾳ; Οὗτος, ἔφη, Σικελιωτῶν καὶ Ἰταλιωτῶν καὶ δοκεῖ καὶ ἐστι πλεόν πάντων πονηρότατος ἢ ὄσφ πλουσιώτατος, οὕτως, ὥστ' εἰ τινα βούλει Σικελιωτῶν ἐρωτᾶν, ὄντινα πονηρότατον νομίζει εἶναι καὶ πλουσιώτατον, οὐδεὶς ἂν φήσειεν ἄλλον ἢ τοῦτον.

III. Οἰηθεὶς δ' αὐτὸν ἐγὼ οὐ περὶ σμικρῶν τὸν λόγον ποιεῖσθαι, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων δοκούντων εἶναι, B ἀρετῆς τε πέρι καὶ πλούτου, ἠρόμην, πότερον ἂν φαίη πλουσιώτερον εἶναι ἄνθρωπον, ὅτῳ ὄν τυγχάνει τάλαντον ἄργυρίου, ἢ ὅτῳ ἀγρὸς ἄξιος δυοῖν ταλάντων. Οἶμαι μὲν ἐγὼ, ἔφη, ὅτῳ ἀγρὸς. Οὐκοῦν, ἔφην ἐγὼ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ εἰ τυγχάνοι τῷ ἰμάτια ὄντα ἢ στρώματα ἢ τᾶλλα ἐτι πλεόνος ἄξια ἢ ὄσου τῷ ξένῳ, οὕτως εἴη ἂν πλουσιώτερος. Συνέφη καὶ ταῦτα. Εἰ δέ τις σο C διδοίη αἴρεσιν τούτων, πότερον ἂν βούλοιο; Ἐγὼ μὲν ἂν, ἔφη, τὸ πλείστου ἄξιον. Ποτέρως ἂν οἰόμενος πλου-

σιώτερος εἶναι; Οὕτως. Νυνὶ μὲν ἄρα φαίνεται οὗτος ἡμῖν ὢν πλουσιώτατος, ὅστις πλείστου ἄξια κέκτηται; Ναί, ἔφη.

IV. Οὐκοῦν, ἣν δ' ἐγώ, οἱ ὑγιαίνοντες τῶν καμνόντων πλουσιώτεροι ἂν εἴησαν, εἴπερ ἡ ὑγεία πλείονος ἄξιον κτῆμα ἢ τὰ τοῦ κάμνοντος χρήματα. οὐδεὶς γ' ἂν οὖν ὅστις οὐχὶ προτιμήσειεν ὑγιαίνειν ὀλίγον κεκτημένος ἀργύριον μᾶλλον, ἢ τὰ βασιλείως τοῦ μεγάλου χρήματα κεκτημένος νοσεῖν, δῆλον ὅτι πλείονος ἄξιον οἰόμενος εἶναι τὴν ὑγείαν. οὐ γὰρ ἂν ποτε προηρεῖτο, εἰ μὴ προτιμότερον ἡγεῖτο εἶναι τῶν χρημάτων. Οὐ γάρ. Οὐκοῦν καὶ εἴ τι ἄλλο φαίνοιτο πλείονος ἄξιον τῆς ὑγείας, ὁ τοῦτο κεκτημένος, οὗτος ἂν πλουσιώτατος εἴη. Ναί. Εἰ δὲ δὴ τις ἡμᾶς νυνὶ προσελθὼν ἔροιτο, ὦ Σώκρατες καὶ Ἐρυξία καὶ Ἐρασίστρατε, ἔχοιτ' ἂν εἰπεῖν μοι, τί ἐστὶν ἀνθρώπῳ πλείστου ἄξιον κτῆμα; ἄρά γε τοῦτο, ὃ κτησάμενος ἀνθρώπος ἄριστα βουλευόιτο περὶ τούτου, ὅπως ἂν βέλτιστα διαπράττοιτο τὰ τε αὐτὸς αὐτοῦ πράγματα καὶ τὰ τῶν φίλων; τί ἂν εἶναι τοῦτο φήσαιμεν; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, εὐδαιμονία πλείστου ἄξιον ἀνθρώπῳ εἶναι. Καὶ οὐ κακῶς γ', ἔφην ἐγώ· ἀλλ' ἄρά γε τούτους ἂν τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονεστάτους ἡγησάμεθα εἶναι, οἵτινες μάλιστα εὐπράττοιεν; Ἐμοὶ γοῦν δοκοῦσιν.

V. Οὐκοῦν ἂν οὗτοι ἄριστα πρᾶττοιεν, ὅσοιπερ καὶ ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοιεν περὶ σφᾶς αὐτούς καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τὰ δὲ πλείστα κατορθοῖεν; Πάνυ γε. Οὐκοῦν οἱ ἐπιστάμενοι τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὅσα πρακτέα καὶ ὅσα μὴ, οὗτοι ἂν ὀρθότατα πρᾶττοιεν καὶ 394 ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοιεν; Συνεδόκει καὶ ταῦτα. Νῦν ἄρα ἡμῖν φαίνονται οἱ αὐτοὶ ἄνδρες σοφώτατοί τε καὶ ἄριστα πρᾶττοντες καὶ εὐδαιμονέστατοι καὶ πλουσιώτατοι, εἴπερ ἄρα ἡ σοφία τὸ πλείστου ἄξιον κτῆμα φαίνεται. Ναί.

Ἄλλ', ἔφη ὑπολαβὼν ὁ Ἐρασίστρατος, ὦ Σώκρατες, τί ἂν ὄφελος εἴη τῷ ἀνθρώπῳ, εἰ σοφώτερος μὲν εἴη τοῦ Νέστορος, τὰ δ' ἐπιτήδεια τὰ πρὸς τὴν δίαιταν μὴ τυγχάνοι ἔχων, σιτία καὶ ποτὰ καὶ ἱμάτια καὶ εἰ τι ἄλλο τῶν τοιούτων ἐστί; τί ἂν ἡ σοφία ὠφελοίη; ἢ πῶς ἂν οὗτος πλουσιώτατος εἴη, ὃν γε οὐδὲν κωλύει πτωχεύειν, μηδενὸς γ' εὐποροῦντα τῶν ἐπιτηδείων; σφόδρα οὖν ἐδόκει καὶ οὗτος λέγειν τί· ἀλλά, Πότερον, ἦν δ' ἐγώ, ὁ μὲν τὴν σοφίαν κεκτημένος πάθοι ἂν τοῦτο, εἰ ἐνδεὴς γένοιτο τούτων·

C εἰ δέ τις τὴν Πουλυτίανος οἰκίαν κεκτημένος εἴη καὶ πλήρης εἴη χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἢ οἰκία, οὐκ ἂν δεηθεῖ οὐδενός; Ἄλλ', ἔφη, τοῦτον μὲν οὐδὲν κωλύει ἀντίκα νῦν διαθήμενον τὰ κτήματα ἔχειν ἀντ' αὐτῶν τούτων, ὥνπερ καὶ τυγχάνει θεόμενος εἰς τὴν δίαιταν, ἢ καὶ νόμισμα ἀνθ' ὅτου ταῦτα δυνησεται πορίζεσθαι, καὶ ἀπάντων εὐπορεῖν παραχρῆμα.

VI. Εἰ γε τυγχάνοιεν, ἔφην ἐγώ, οἱ ὄντες ἄνθρωποι

D θεόμενοι τοιαύτην σφίσιιν οἰκίαν γενέσθαι μᾶλλον, ἢπερ τὴν ἐκείνου σοφίαν· ἐπεὶ εἰ γε τοιοῦτοι εἴησαν, οἷοι τὴν τοῦ ἀνθρώπου σοφίαν περὶ πλείονος ἠγγείσθαι καὶ τὰ ἀπὸ ταύτης γιγνόμενα, πολὺ μᾶλλον * ἂν * οὗτος ἔχοι διατίθεσθαι, εἴπερ τυγχάνοι τι θεόμενος καὶ βούλοιο καὶ αὐτὴν καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ ταύτης διατίθεσθαι. ἢ τῆς μὲν οἰκίας ἢ τε χρῆσις πολλὴ τυγχάνει οὕσα καὶ ἀναγκαῖα, καὶ μεγάλα τῷ ἀνθρώπῳ τὰ διαφέροντα τὰ πρὸς τὸν βίον, ἐν τῇ τοιαύτῃ οἰκίᾳ οἰκεῖν μᾶλλον ἢ ἐν σμικρῷ καὶ φανύσῃ

E οἰκιδίῳ· τῆς δὲ σοφίας ἢ τε χρεῖα ὀλίγου ἀξία καὶ τὰ διαφέροντα σμικρά, ἢ σοφῶ ἢ ἀμαθεῖ εἶναι περὶ τῶν μεγίστων; ἢ τούτου μὲν καταφρονεῖν τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὴ εἶναι ὠνητάς, τῆς δὲ κυπαρίττου τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ Πεντελικῶν λίθων πολλοὺς τοὺς δεομένους τε καὶ βουλομένους πριάσθαι; οὐκουν ἂν εἰ γε σοφὸς εἴη κυβερνήτης,

οὐδὲ * εἰ* ἱατρὸς σοφὸς τὴν τέχνην, ἢ τιν' ἄλλην τῶν τοιο-
 ουτοτρόπων τεχνῶν εὖ καὶ καλῶς δύναιτο μεταχειρίζε-
 σθαι, οὐδενὸς ὅτου οὐκ ἂν ἐντιμότερος εἴη τῶν κατὰ τὰς
 οὐσίας μεγίστων κτημάτων· ὁ δὲ δυνάμενος εὖ βουλευέ-
 σθαι καὶ αὐτὸς αὐτοῦ περὶ καὶ ἑτέρου, ὅπως ἂν ἄριστα
 πράττοι, οὐκ ἂν ἄρα δύναιτο διατίθεσθαι, εἴπερ βούλοιτο
 γε τοῦτο πράττειν;

VII. Ἐπολαβὼν δὲ καὶ ὑποβλέψας ὁ Ἐρυξίας, ὥσπερ 391
 τι ἀδικούμενος, Σὺ γὰρ ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, εἰ δέοι σε
 τᾶληθῆ λέγειν, φαίης ἂν εἶναι Καλλίου τοῦ Ἴππονίκου
 πλουσιώτερος; καὶ τοι οὐκ ἂν ἀμαθέστερός γε ὁμολογή-
 σαις ἂν εἶναι περὶ οὐδενὸς τῶν μεγίστων, ἀλλὰ σοφώτε-
 ρος· καὶ οὐδὲν μᾶλλον διὰ τοῦτο πλουσιώτερος εἶ. Ἴσως
 γάρ, ἦν δ' ἐγώ, σὺ οἶει, ὦ Ἐρυξία, τουτουσί μὲν τοὺς λό-
 γους, οὓς νυνὶ διαλεγόμεθα, εἶναι παιδιάν, ἐπεὶ οὐκ ἀλη-
 θῶς γε οὕτως ἔχειν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν τῇ πεττεία εἶναι πε- B
 τούς, οὓς εἰ τις φέροιτο, δύναιτ' ἂν τοὺς ἀντιπαίχοντας
 ποιεῖν ἠττάσθαι οὕτως, ὥστε μὴ ἔχειν ὅ τι πρὸς ταῦτα ἀν-
 τιφέρωσιν. Ἴσως οὖν καὶ περὶ τῶν πλουσιῶν οἶει μὲν οὐδέν
 τι μᾶλλον οὕτως ἔχειν, λόγους δὲ τινὰς εἶναι τοιούτους,
 οὐδὲν τι μᾶλλον ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς, οὓς λέγων ἄνθρωπος
 περιγίγνοιτ' ἂν τῶν ἀντιλεγόντων, ὡς οἱ σοφώτατοι καὶ
 πλουσιώτατοι ἡμῖν εἰσὶ, καὶ ταῦτα μέντοι αὐτὸς ψευδῆ λέ- C
 γων ἀληθῆ λεγόντων. καὶ οὐδὲν μὲν Ἴσως θαυμαστόν,
 ὁμοίως ὥσπερ, εἰ δὴ ἄνθρώπῳ περὶ γραμμάτων λεγοίτην,
 ὁ μὲν φάσκων τοῦ Σωκράτους ἄρχειν σίγμα, ὁ δ' ἕτερος
 ἄλφα, οὗτος ἂν εἴη κρείττων ὁ λόγος ὁ τοῦ λέγοντος ἄλφα
 ἢ τοῦ φάσκοντος σίγμα ἀρχήν.

VIII. Περιβλέψας δὲ πρὸς τοὺς παρόντας ὁ Ἐρυξίας,
 ἄμα γελῶν τε καὶ ἐρυθριῶν, ὥσπερ οὐ παρὼν τοῖς ἐμπρο-
 σθεν λελεγμένοις, Ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ τοιού- D
 τους ᾧμην δεῖν τοὺς λόγους εἶναι, οἷς μήτ' ἂν πεῖσαι δύ-

ναιτό τις μηδένα τῶν παρόντων, μήτ' ἂν ὠφεληθεῖη μηδὲν ἀπ' αὐτῶν· τίς γὰρ ἂν ἀνθρώπων ποτὲ πεισθεῖη νοῦν ἔχων, ὡς οἱ σοφώτατοι ἡμῖν πλουσιώτατοι; ἀλλὰ μᾶλλον, ἐπειδὴ περὶ τοῦ πλουτεῖν διαλέγεσθαι δεῖν, ὀπόθεν καλόν ἐστι πλουτεῖν καὶ ὀπόθεν αἰσχρόν, καὶ αὐτὸ τὸ πλούσιον εἶναι ὀποῖόν τί ἐστι, πότερον ἀγαθὸν ἢ κακόν. Ἐλεν, E ἔφην ἐγώ· τοιγαροῦν τὸ λοιπὸν δὴ φυλαξόμεθα· καλῶς δὲ καὶ σὺ ποιεῖς παραινῶν. ἀλλὰ τί οὐκ αὐτός, ἐπεὶπερ εἰσηγεῖ τὸν λόγον, ἐπεχειρήσας εἰπεῖν, πότερον σοὶ δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν ἢ κακόν; ἐπειδήπερ οἱ γ' ἔμπροσθεν λόγοι οὐ περὶ τούτου δοκοῦσί σοι εἰρησθαι. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι, ἔφη, τὸ πλουτεῖν.

IX. Ἔτι δ' αὐτοῦ τι βουλομένον λέγειν, ὑποκρούσας ὁ Κριτίας, Σὺ γὰρ εἶπέ μοι, ὦ Ἐρυξία, ἀγαθὸν ἡγεῖ τὸ πλουτεῖν; Ἐγώ γε νῆ Δία· ἢ γὰρ ἂν μαινοίμην· καὶ οὐδένα γε οἶμαι εἶναι, ὅστις ἂν οὐχ ὁμολογήσειε ταῦτα. Καὶ μὴν, ἔφη ὁ ἕτερος, καὶ ἐγὼ οἶμαι οὐδένα ὄντινα οὐκ ἂν 396 ποιῆσαι ὁμολογεῖν ἐμοί, ἐνίοις ἀνθρώποις κακὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν· οὐκ ἂν οὖν, εἶπερ ἀγαθὸν ἦν, κακὸν ἡμῶν ἐνίοις ἐφαίνετο. εἶπον οὖν αὐτοῖν ὅτι Ἐγὼ τοι ὑμᾶς, εἰ μὲν ἐτύγχανετε περὶ τούτου διαφερόμενοι, ὀπότερος ὑμῶν ἀληθέστερα λέγει περὶ ἱππασίας, ὅπως ἂν τις ἄριστα ἱπ- B πσύοι, εἰ μὲν αὐτὸς ἐτύγγανον ἱππικὸς ᾧν, αὐτὸς ἂν ὑμᾶς ἐπειρώμην παύειν τῆς διαφορᾶς· ἡσχυρόμην γὰρ ἂν, εἰ παρῶν μὴ καθ' ὅσον οἷός τ' ἦν ἐκάλυον διαφερομένους· ἢ εἰ περὶ ἑτέρου οὐτινοσοῦν διαφερόμενοι μηδὲν τι μᾶλλον ἐμέλλετε, εἰ μὴ ὁμολογοῖτε τουτί, μᾶλλον ἐχθρῶ ἀντὶ φίλων ἀπαλλαγῆναι·

X. νῦν δέ, ἐπειδὴ τετυχήκατε περὶ τοιούτου πράγματος διαφορομένω, ᾧ ἀνάγκη προσχρησθαι παρ' ὅλον τὸν βίον, καὶ μεγάλα διαφέρει πότερον ἐπιμελητέον ἐστὶ τούτου ὡς ὠφελίμου ὄντος ἢ οὐ, καὶ ταῦτα οὐ τῶν φανύ-

λων, ἀλλὰ τῶν μεγίστων δοκούντων εἶναι τοῖς Ἑλλησιν· οἱ γοῦν πατέρες τουτὶ πρῶτον τοῖς σφετέροις υἷεσι παραινουῖσιν, ἐπειδὴν εἰς τὴν ἡλικίαν τάχιστα ἀφίκωνται τοῦ ἤδη φρονεῖν, ὡς δοκοῦσι, σκοπεῖν ὀπόθεν πλούσιοι ἔσονται, ὡς, ἂν μὲν τι ἔχηε, ἀξιός του εἶ, ἐὰν δὲ μὴ, οὐδενός· εἰ οὖν σπουδάζεται μὲν οὕτως σφόδρα, ὑμεῖς δὲ τὰλλα συμφερομένῳ περὶ τούτου οὕτως μεγάλου πράγματος διαφέρεσθε, ἔτι δ' αὖ πρὸς τούτοις περὶ τοῦ πλουτεῖν διαφέρεσθε οὐχ ὀπότερον μέλαν ἢ λευκὸν οὐδὲ ὀπότερον κοῦφον ἢ βαρὺ, ἀλλ' ὀπότερον κακὸν ἢ ἀγαθόν, ὡς ἂν μάλιστα καὶ εἰς ἔχθραν καταστῆναι, εἰ τῶν κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν πέρι διαφέρεσθε, καὶ ταῦτα μέντοι τὰ μάλιστα φίλω D τε ὄντε καὶ συγγενέ· ἐγὼ οὖν, ὅσον ἂν ἐπ' ἐμοὶ ἦ, οὐ περιόψομαι ὑμᾶς αὐτοὺς αὐτοῖς διαφερομένους, ἀλλ' εἰ μὲν αὐτὸς οἷός τ' ἦν, φράσας ἂν ὑμῖν ὅπως ἔχει ἔκαστος τῆς διαφορᾶς· νυνὶ δ' ἐπειδὴ αὐτὸς μὲν οὐ τυγχάνω οἷός τ' ὦν, ὑμῶν δ' ἐκάτερος οἶεται οἷός τ' εἶναι ὀμολογεῖν ποιῆσαι τὸν ἕτερον, ἔτοιμός εἰμι συλλαμβάνειν καθ' ὅσον ἂν δύνωμαι, ἵνα διομολογηθῆ ὑμῖν, ὅπως ἔχει τοῦτο. σὺ οὖν, ἔφην, ὦ Κριτία, ἐπιχείρει ποιῆσαι ἡμᾶς ὀμολογεῖν, ὥσπερ E ὑπεδέξω.

XI. Ἄλλ', ἔφη, ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἠρξάμην, Ἐρυξίαν τοῦτον ἠδέως ἐροίμην ἂν, εἰ δοκοῦσιν αὐτῷ εἶναι ἄνθρωποι ἄδικοι καὶ δίκαιοι. Νῆ Δία, ἔφη ἐκεῖνος, καὶ σφόδρα μέντοι. Τί δέ; τὸ ἀδικεῖν ὀπότερον κακὸν σοι δοκεῖ εἶναι ἢ ἀγαθόν; Κακὸν ἔμοιγε. Δοκεῖ δ' ἂν σοι ἄνθρωπος, εἰ μοιχεύοι τὰς τῶν πέλας γυναῖκας ἐπ' ἀργυρίῳ, ἀδικεῖν ἂν ἢ οὐ; καὶ ταῦτα μέντοι καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κωλύοντων; Ἀδικεῖν ἂν ἔμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν, ἔφη, εἰ μὲν πλούσιος τυγχάνοι ὦν καὶ ἀργύριον δυνατὸς ἀναλῶσαι ὁ ἄδικός τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βουλόμενος, ἐξαμαρτάνοι ἂν· εἰ δέ γε μὴ ὑπάρχοι πλουσίῳ εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ, 397

οὐκ ἔχων ὀπόθεν ἀναλίσκοι, οὐδ' ἂν διαπράττεσθαι δύ-
 ναιτο ἂ βούλεται, ὥστ' οὐκ ἂν οὐδὲ ἐξαμαρτάνοι. διὸ καὶ
 λυσιτελοῖ ἂν τῷ ἀνθρώπῳ μᾶλλον μὴ εἶναι πλουσίῳ,
 εἴπερ ἦττον διαπράζεται ἂ βούλεται· βούλεται δὲ μοχθη-
 ρά. καὶ πάλιν αὐτὸ νοσεῖν πότερον ἂν φαίης κακὸν ἢ
 ἀγαθὸν εἶναι; Κακὸν ἔγωγε. Τί δέ; δοκοῦσί τινές σοι
 Β ἀκρατεῖς εἶναι ἄνθρωποι; Ἔμοιγε. Οὐκοῦν εἰ βέλτιον
 εἶη πρὸς ὑγίειαν τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, ἀπέχεσθαι στίων
 καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἡδέων δοκούντων εἶναι, ὃ
 δὲ μὴ οἷός τ' εἶη δι' ἀκράτειαν, βέλτιον ἂν εἶη τούτῳ τῷ
 ἀνθρώπῳ μὴ ὑπάρχειν ὀπόθεν ἐκποριεῖται ταῦτα μάλ-
 λον, ἢ πολλὴν περιουσίαν εἶναι τῶν ἐπιτηδείων; οὕτω γὰρ
 ἂν αὐτῷ οὐκ ἐξουσία εἶη ἐξαμαρτάνειν, οὐδ' εἰ σφόδρα
 βούλοιτο.

XII. Ἐδόκει οὖν εὖ καὶ καλῶς διειλέχθαι ὁ Κριτίας
 C οὕτως, ὥστ' εἰ μὴ ἠσχύνετο τοὺς παρόντας ὁ Ἐρυξίας,
 οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ἀναστάντα τύπτειν τὸν Κριτίαν·
 οὕτως ὤετο μεγάλου τινὸς ἐστερηθῆσαι, ἐπεὶ αὐτῷ φανε-
 ρὸν ἐγένετο, ὅτι οὐκ ὀρθῶς τὸ πρότερον ἐδόξαζε περὶ τοῦ
 πλουτεῖν. καταμαθὼν δ' ἐγὼ οὕτως ἔχοντα τὸν Ἐρυξίαν
 καὶ εὐλαβοῦμενος, μὴ πορρωτέρω τις λοιδορία καὶ ἐναν-
 τίωσις γένοιτο, Τουτουλί μὲν τὸν λόγον, ἔφην ἐγὼ, πρῶην
 D ἐν Λυκείῳ ἀνὴρ σοφὸς λέγων Πρόδικος ὁ Κεῖτος ἐδόκει τοῖς
 παροῦσι φλυαρεῖν οὕτως, ὥστε μηδένα δύνασθαι κεῖσαι
 τῶν παρόντων, ὡς ἀληθῆ λέγει· καὶ δῆτα καὶ μειράκιόν
 τι σφόδρα νέον προσελθὸν καὶ στωμύλον προσκαθίζομε-
 νον κατεγέλα τε καὶ ἐχλεύαζε καὶ ἔσειεν αὐτόν, βουλόμε-
 νον λόγον λαμβάνειν ὃν ἔλεγε· καὶ μέντοι καὶ πολὺ μάλ-
 λον εὐδοκίμησε παρὰ τοῖς ἀκρωμένοις ἢ περὶ ὁ Πρόδικος.
 Ἄρ' οὖν, ἔφη ὁ Ἐρασίστρατος, ἔχοις ἂν ἡμῖν ἀπαγγεῖλαι
 E τὸν λόγον; Πάνυ μὲν οὖν, ἐὰν ἄρα ἀναμνησθῶ· ὧδὲ γάρ
 πως, ὡς ἐγῶμαι, εἶχεν.

XIII. Ἡρώτα γὰρ αὐτὸν τὸ μειράκιον, πῶς οἶεται κακὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν, καὶ ὅπως ἀγαθόν· ὁ δ' ὑπολαβὼν, ὥσπερ καὶ σὺ νῦν δὴ, ἔφη, τοῖς μὲν καλοῖς καγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀγαθόν, καὶ τοῖς ἐπισταμένοις, ὅπου δεῖ χρῆσθαι τοῖς χρήμασι, τούτοις μὲν ἀγαθόν, τοῖς δε μοχθηροῖς καὶ ἀνεπιστήμοσι κακόν. ἔχει δ', ἔφη, καὶ τᾶλλα πράγματα οὕτω πάντα· ὅποιοι γὰρ ἂν τινες ὦσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι. καλῶς δ', ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιῆσθαι,

καὶ φρονεῦσι τοῖ' ὀκίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

Νῦν ἄρ', ἔφη τὸ μειράκιον, εἰ τις ἐμὲ σοφὸν ποιοῖ ταύτην 398 τὴν σοφίαν, ἣν οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες σοφοὶ εἶσιν, ἅμα ἀνάγκη καὶ τὰ ἄλλα πράγματα' αὐτὸν ἀγαθὰ ἐμοὶ ποιεῖν, πρὸς μὲν αὐτὰ ἐκεῖνα μηδὲν πραγματευσάμενον, ὅτι δ' ἐμὲ ἀντ' ἀμαθοῦς σοφὸν πεποίηκεν ἄρα· ὥσπερ εἰ τις ἐμὲ νυνὶ γραμματικὸν ποιήσειεν, ἀνάγκη αὐτὸν καὶ τᾶλλα πράγματα γραμματικὰ ἐμοὶ ποιεῖν, καὶ εἰ μουσικόν, μουσικά· ὥστε ὅταν ἀγαθὸν ἐμὲ ποιήσῃ, ἅμα ἀγαθὰ καὶ τὰ πράγ- B ματα πεποικῆναι μοι.

XIV. Οὐ μέντοι ταῦτά γε ξυνέφη [ὁ Πρόδικος], ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ὠμολόγει, πότερον δέ σοι δοκεῖ, ἔφη, ὥσπερ οἰκίαν ποιεῖν ἀνθρώπου ἔργον εἶναι, οὕτω καὶ πράγματα ἀγαθὰ ποιεῖν; ἢ ἀνάγκη, ὅποι' ἄττ' ἂν τὴν ἀρχὴν γένωνται, εἴτε κακὰ εἴτε ἀγαθὰ, τοιαῦτα διατελεῖν ὄντα αὐτά; ὑποπτεύσας δέ μοι δοκεῖ ὁ Πρόδικος, ἢ ἐμελλεν ὁ λόγος χωρήσεσθαι αὐτῷ, σφόδρα πανούργως — ἵνα μὴ πάντων C * τῶν * παρόντων ἐναντίον φαίνοιτο ἐξελεγχόμενος ὑπὸ τοῦ μειρακίου· μόνω μὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτο παθεῖν οὐδὲν ὦετο διαφέρειν — ἔφη ἀνθρώπου ἔργον εἶναι. Πότερον δέ σοι, ἔφη, δοκεῖ εἶναι διδακτὸν ἢ ἀρετὴ ἢ ἔμφυτον; Διδακτὸν, ἔφη, ἐμοιγε. Οὐκοῦν, ἔφη, ἂν δοκεῖ σοι ἡλίθιος

εἶναι, εἰ τις οἰοίτο τοῖς θεοῖς εὐχόμενος γραμματικὸς ἂν γενέσθαι ἢ μουσικὸς ἢ ἑτέραν τιὰ ἐπιστήμην λαβεῖν, ἢν ἀνάγκη μαθόντα παρ' ἑτέρου ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα κτήσασθαι; **Δ** Συνέφη καὶ ταῦτα. Οὐκοῦν, ἔφη τὸ μειράκιον, σὺ, ὦ Πρόδικε, ὅταν εὐχῇ τοῖς θεοῖς εὐ' πράττειν καὶ ἀγαθὰ σοι εἶναι, τότε οὐδὲν ἕτερον εὐχει ἢ καλὸς κἀγαθὸς γενέσθαι, εἴπερ γε τοῖς μὲν καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πράγματα τυγχάνει ἀγαθὰ ὄντα, τοῖς δὲ φαύλοις μοχθηρά. εἴπερ οὖν τυγχάνει ἢ ἀρετῇ διδακτὸς οὖσα, οὐδὲν ἕτερον φαίνοιο ἂν εὐχόμενος, ἢ διδαχθῆναι ἃ οὐκ ἐπίστασαι.

Ε **XV.** Εἶπον οὖν ἐγὼ πρὸς τὸν Πρόδικον, ὅτι μοι δοκεῖ οὐχὶ φαῦλον πρᾶγμα πεπονθέναι, εἰ τυγχάνει τούτου διημαρτηκώς, εἰ οἴεται ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν, ἃ εὐχόμεθα, γενέσθαι ἂν καὶ ἅμα· εἰ καὶ σὺ ἐκάστοτε σπουδῇ βαδίξων εἰς πόλιν προσευχόμενος αἰτεῖς παρὰ τῶν θεῶν δοῦναί σοι ἀγαθὰ, οὐ μέντοι οἶσθα εἰ οἱοί τέ σοι ἐκεῖνοι ταῦτα δοῦναι, ἃ σὺ τυγχάνεις αἰτούμενος, ὥσπερ ἂν εἰ πρὸς τὰς τοῦ γραμματιστοῦ φοιτῶν θύρας ἀντιβολοίης σοι δοῦναι γραμματικὴν ἐπιστήμην μηδὲν ἄλλο πραγματευσαμένῳ, ἀλλὰ ἦντινα λαβὼν παραχρῆμα καὶ δυνήσει πράττειν τὰ τοῦ γραμματιστοῦ ἔργα. ταῦτα ἐμοῦ λέγοντος, ὁ Πρόδικος ἀντανήγετο πρὸς τὸ μειράκιον ὡς ἀμυνόμενος καὶ **899** ἐπιδείξων ταῦτα, ἅπερ σὺ νῦν δῆ, ἀγανακτῶν εἰ φαίνοιτο μάτην τοῖς θεοῖς εὐχόμενος· εἶτα προσελθὼν ὁ γυμνασίαρχος ἀπαλλάττεσθαι αὐτὸν ἐκ τοῦ γυμνασίου ἐκέλευεν, ὡς οὐκ ἐπιτήδεια τοῖς νέοις διαλεγόμενον, εἰ δὲ μὴ ἐπιτήδεια, δῆλον ὅτι μοχθηρά.

XVI. Τούτου δῆ σοι ἕνεκα ταῦτα διηλθον, ἵνα θεάσαιο, ὡς ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν φιλοσοφίαν, εἰ μὲν γε Πρόδικος πρῶην λέγων ταῦτα μαίνεσθαι τοῖς παροῦσιν ἐδόκει [ἂν] οὕτως, ὥστε καὶ ἐκβληθῆναι ἐκ τοῦ γυ-

μνασίου, σὺ δὲ νυνὶ οὕτω σφόδρα δοκεῖς εὖ διειλέχθαι, B
 ὥστε οὐ μόνον τοὺς παρόντας πείσαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀντι-
 λέγοντα ποιῆσαι ὁμολογεῖν σοι· ἤθλον ὅτι ὥσπερ ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις, εἰ δὴ ἄνθρωποι τύχοιεν τὴν αὐτὴν μαρτυ-
 ρίαν μαρτυροῦντες, ὁ μὲν καλὸς κάγαθὸς δοκῶν εἶναι, ὁ
 δὲ μοχθηρὸς, διὰ τὴν τοῦ μοχθηροῦ μαρτυρίαν οὐδὲν ἄν
 τι μᾶλλον οἱ δικασταὶ πεισθείησαν, ἀλλὰ τυχὸν καὶ τὰ-
 ναντία ποιήσειαν, εἰ δ' ὁ καλὸς κάγαθὸς δοκῶν ταῦτα
 φήσειε, καὶ σφόδρ' ἄν δοκοῖ ταῦτα ἀληθῆ εἶναι. ἴσως οὖν C
 καὶ οἱ παρόντες τοιοῦτόν τι πεπόνθασι πρὸς σὲ καὶ Πρό-
 δικον· τὸν μὲν σοφιστὴν καὶ ἀλαζόνα ἡγοῦντο εἶναι, σὲ
 δὲ πολιτικόν τε [καὶ] ἄνδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον· εἶτα ολον-
 ται δεῖν μὴ αὐτὸν τὸν λόγον θεωρεῖν, ἀλλὰ τοὺς λέγοντας,
 ὅποιοι τινες ἄν ᾧσιν. Ἄλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Ἐρασίστρατος,
 ὦ Σώκρατες, εἰ καὶ σκώπτων λέγεις, φαίνεσθαι ἔμοιγε
 δοκεῖ ὁ Κριτίας λέγων τί. Ἄλλὰ μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ, οὐδ'
 ὀπωστιοῦν· ἀλλὰ τί οὐκ, ἐπεὶ ταῦτα εὖ καὶ καλῶς διείλε- D
 χθον, [οὐ] καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου ἐπετελεσάτην; δοκεῖ δέ
 μοι ὑμῖν ἐπίλοιπόν τι εἶναι τῆς σκέψεως, ἐπειδὴ τοῦτό γε
 ἐδόκει ὁμολογεῖσθαι, τοῖς μὲν ἀγαθὸν εἶναι, τοῖς δὲ κακόν·
 λοιπὸν δὴ σκέψασθαι, τί ἐστὶν αὐτὸ τὸ πλουτεῖν. εἰ γὰρ
 μὴ τοῦτο πρῶτον εἴσεσθε, οὐδ' ἄν ὀπότερον κακόν ἐστὶν
 ἢ ἀγαθόν, δύναισθε συνομολογήσαι. ἔτοιμος δ' ὑμῖν καὶ E
 ἐγώ, καθ' ὅσον οἷός τ' ἄν ᾧ, συνδιασκοπεῖσθαι. φρασάτω
 οὖν ἡμῖν ὁ φάσκων τὸ πλουτεῖν ἀγαθὸν εἶναι τούτου
 πέρι ὅπως τυγχάνει ἔχων.

XVII. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐδέν τι πε-
 ριττότερον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὸ πλουτεῖν λέγω εἶναι·
 τὸ γὰρ χρήματα πολλὰ κεκτήσθαι, τοῦτο εἶναι τὸ πλου-
 τεῖν· οἶμαι δὲ καὶ Κριτίαν τοῦτον οὐχ ἕτερόν τι τὸ πλου-
 τεῖν οἰεσθαι εἶναι. Ἔτι μὲν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, κἂν οὕτως
 ὑπόλοιπον εἴη σκέψασθαι, ὅποιά ἐστι χρήματα, ἵνα μὴ

ὀλίγον ὕστερον περὶ τούτου αὐτὸ πάλιν φανοῖσθον διαφε-
 ρομένῳ. αὐτίκα γὰρ οὖν οἱ Καρχηδόνιοι νομίματι χρῶν-
 400 τὰι τοιῷδε· ἐν δερματίῳ σμικρῷ ἀποδέδεται ὅσον γε στα-
 τήρος τὸ μέγεθος μάλιστα· ὅ τι δέ ἐστι τὸ ἐναποδεδεμέ-
 νον, οὐδεὶς γιννώσκει, εἰ μὴ οἱ ποιοῦντες· εἶτα κατε-
 σφραγισμένῳ τούτῳ νομίζουσι, καὶ ὁ πλεῖστα τοιαῦτα
 κεκτημένος, οὗτος πλεῖστα δοκεῖ χρήματα κεκτηῖσθαι καὶ
 πλουσιώτατος εἶναι· εἰ δέ τις παρ' ἡμῖν πλεῖστα τοιαῦτα
 κεκτημένος εἴη, οὐδὲν ἂν μᾶλλον πλούσιος εἴη, ἢ εἰ ψή-
 φους πολλὰς τῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἔχοι. ἐν δὲ Λακεδαιμονίᾳ
 Β σιδηρῶ σταθμῶ νομίζουσι, καὶ ταῦτα μέντοι τῷ ἀρξείῳ
 τοῦ σιδήρου· καὶ ὁ πολὺν σταθμὸν σιδήρου τοῦ τοιούτου
 κεκτημένος πλούσιος δοκεῖ εἶναι, ἐτέρῳθι δ' οὐδενὸς ἄξιον
 τὸ κτῆμα. ἐν δὲ τῇ Αἰθιοπία λίθοις ἐγγεγλυμμένοις χρῶν-
 ται, οἷς οὐδὲν ἂν ἔχοι χρήσασθαι Λακωνικὸς ἀνὴρ· ἐν δὲ
 Σκύθαις τοῖς νομάσι εἰ τις τὴν Πουλυτίωνος οἰκίαν κε-
 κτημένος εἴη, οὐδὲν ἂν πλουσιώτερος δοκοῖ εἶναι ἢ εἰ παρ'
 ἡμῖν τὸν Λυκαβηττόν.

С XVIII. Δῆλον οὖν ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἕκαστά γε τούτων
 κτήματα, εἶπερ ἔνιοι τῶν κεκτημένων μηδὲν διὰ τοῦτο
 πλουσιώτεροι φαίνονται· ἀλλ' ἔστιν, ἔφη, ἕκαστα του-
 των ὄντα τοῖς μὲν χρήματά τε καὶ πλούσιοι οἱ ταῦτα κε-
 κτημένοι, τοῖς δὲ οὔτε χρήματα οὔτε πλουσιώτεροι διὰ
 τοῦτο, ὥσπερ γε οὔτε καλά τε καὶ αἰσχρὰ πᾶσι τὰ αὐτά,
 ἀλλ' ἕτερα ἐτέροις. εἰ δὲ βουλοίμεθα ἐπισκέψασθαι, τί δὴ
 D ποτε τοῖς μὲν Σκύθαις αἱ οἰκίαι οὐ χρήματά εἰσιν, ἡμῖν δέ,
 ἢ τοῖς Καρχηδονίοις μὲν τὰ δέρματα, ἡμῖν δ' οὐ, ἢ τοῖς
 Λακεδαιμονίοις ὁ σίδηρος χρήματα, ἡμῖν δ' οὐ, ἂρ' ἂν οὐ-
 τωσὶ μάλιστα ἐξεύροιμεν; αὐτίκα εἰ τις Ἀθήνησι τούτων
 τῶν λίθων τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, οἷς οὐδὲν χρῶμεθα, κεκτημέ-
 E νος εἴη χίλια τάλαντα σταθμὸν, ἔστιν ὅ τι ἂν πλουσιώτε-
 ρος νομίζοιτο εἶναι διὰ τοῦτο; Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται. Ἄλλ'

εἰ τοῦ λυχνίτου λίθου κεκτημένος εἴη τὰ χίλια τάλαντα, καὶ σφόδρα πλούσιον φαίημεν εἶναι ἄν; Πάνυ γε.

XIX. Ἄρα γε, ἔφην, δια τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν χρήσιμον, τὸ δ' ἀχρεῖον ἡμῖν ἐστίν; Ναί. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς Σκύθαις τούτου ἕνεκα αὐτοῖς οἰκίαι οὐ χρήματά ἐστιν, ὅτι οὐδεμία αὐτοῖς χρεῖα οἰκίας ἐστίν· οὐδ' ἂν προτιμήσειε Σκύθης ἀνὴρ οἰκίαν αὐτῷ τὴν καλλίστην εἶναι μᾶλλον ἢ περ σίσυραν δερματίνην· ὅτι τὸ μὲν χρήσιμον, τὸ δ' ἀχρεῖον αὐτῷ ἐστίν. αὐτίς αὖ ἡμῖν τὸ Καρχηδόνιον νόμισμα οὐκ οἴομεθα χρήματα εἶναι· οὐ γὰρ ἐστίν ὃ τι ἂν αὐτῷ ἐμπορῶσαιμεθα ὅσων δεόμεθα, ὥσπερ τῷ ἀργυρίῳ, ὥστ' ἀχρεῖον ἂν ἡμῖν εἴη. Εἰκόσ γε. Ὅσα μὲν ἄρα τυγχάνει χρήσιμα ὄντα ἡμῖν, ταῦτα χρήματα· [καὶ] ὅσα δ' ἀχρεῖα, ταῦτα δ' οὐ χρήματα. Πῶς οὖν, ἔφη ὁ Ἐρυξίας ὑπολαβῶν, ὦ Σώκρατες; ἢ ἐστίν ὃ τι χρώμεθα πρὸς ἀλλήλους τῷ διαλέγεσθαι καὶ τῷ βλάπτειν καὶ ἐτέροις πολλοῖς; ἄρα ἡμῖν ταῦτ' ἂν εἴη χρήματα; καὶ μὴν χρήσιμά γε φαίνεται ὄντα. οὐκ αὖ οὐδ' οὕτως ἐφαίνετο ἡμῖν ὃ τί ποτ' ἐστι τὰ χρήματα. ὅτι μὲν γὰρ ἀνάγκη χρήσιμα εἶναι, ἕανπερ μέλλῃ χρήματα ἔσεσθαι, τοῦτο μὲν ἐκ πάντων ὁμολογεῖτο σχεδὸν τι· ἀλλὰ ποῖα δὴ τῶν χρησίμων, ἐπειδὴ γε οὐ πάντα;

XX. Φέρε δὴ, εἰ πάλιν ὥδε μετίοιμεν, ἄρα μᾶλλον τι εὐρεθεῖη ὃ ζητοῦμεν, τί ποτ' ἐστίν ὃ χρώμεθα χρήμασι, B καὶ πρὸς τί εὐρηται ἢ τῶν χρημάτων κτήσις, ὥσπερ τὰ φάρμακα πρὸς τὸ τὰς νόσους ἀπαλλάττειν; ἴσως γὰρ ἂν ἡμῖν οὕτω μᾶλλον φανερόν γένοιτο. ἐπειδὴ ἀναγκαῖον μὲν φαίνεται, ὅσαπερ τυγχάνει χρήματα ὄντα, ταῦτα καὶ χρήσιμα εἶναι, τῶν δὲ χρησίμων γένος τι ὃ καλοῦμεν χρήματα, λοιπὸν ἂν εἴη σκέψασθαι, τὰ πρὸς τίνα χρεῖαν χρήσιμα χρῆσθαι χρήματά ἐστι. πάντα μὲν γὰρ ἴσως χρήσιμα, ὅσοις γε πρὸς τὴν ἐργασίαν χρώμεθα, ὥσπερ γε πάντα μὲν C τὰ ψυχὴν ἔχοντα ζῶα, τῶν δὲ ζώων γένος τι καλοῦμεν ἄν-

θροπον. εἰ δὴ τις ἡμᾶς ἔροιτο, τίνας ἂν ἡμῖν ἐκποδῶν γενομένου οὐδὲν δεοίμεθα ἰατρικῆς οὐδὲ τῶν ταύτης ἐργαλείων, ἔχοιμεν ἂν εἰπεῖν, ὅτι εἰ αἱ νόσοι ἀπαλλαγήσασιν ἐκ τῶν σωμάτων καὶ μὴ γίνωιντο παντάπασιν, ἢ γιγνόμεναι παραχρῆμα ἀπαλλάττοντο. ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἡ ἰατρικὴ τῶν ἐπιστημῶν ἢ πρὸς τοῦτο χρησίμη, πρὸς τὸ νόσους ἀπαλλάττειν.

- D XXI. Εἰ δέ τις ἡμᾶς πάλιν ἔροιτο, τίνας ἂν ἡμῖν ἀπαλαγέντος οὐδὲν δεοίμεθα χρημάτων, ἂρ' ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν; εἰ δὲ μή, πάλιν ᾧδὲ σκοπώμεθα· φέρε, εἰ οἷός τ' εἴη ζῆν ἄνθρωπος ἄνευ σιτίων καὶ ποτῶν καὶ μὴ πεινῶ μηδὲ διψῶ, ἔσθ' ὅ τι ἂν ἢ αὐτῶν τούτων δέοιτο ἢ ἀργυρίου ἢ ἑτέρου τινός, ἵνα ταῦτα ἐκπορίζηται; Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν καὶ τᾶλλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· εἰ μὴ δεοίμεθα πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν ὧν νῦν ἐνδεεῖς ἐσμέν,
- E καὶ ἀλέας καὶ ψύχους ἐνίοτε καὶ τῶν ἄλλων, ὅσων τὸ σῶμα ἐνδεεῖς γιγνόμενον προσδείται, ἄχρηστ' ἂν ἡμῖν εἴη τὰ καλούμενα χρήματα, εἰ μηδεὶς γε παντάπασι μηδενὸς δέοιτο τούτων, ὧν ἔνεκεν νυνὶ βουλόμεθα χρήματα ἡμῖν εἶναι, ἵνα ἐξικοίμεθα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἐνδείας τοῦ σώματος, ὧν ἂν ἐκάστοτε δεώμεθα. εἰ δ' ἔστιν ἄρα πρὸς τοῦτο χρήσιμον ἢ τῶν χρημάτων κτήσις, πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν τῶν ἐνδειῶν, εἰ γοῦν ἡμῖν τοῦτο ἐκ μέσου ἀναιρεθείη, οὐδὲν ἂν δεοίμεθα χρημάτων, ἴσως δ' ἂν οὐδ' εἴη παντάπασι χρήματα. Φαίνεται. Φαίνεται ἄρα ἡμῖν, ὡς ἔοικε, τὰ πρὸς ταύτην τὴν πραγματείαν χρήσιμα τῶν πραγμάτων ταῦτα εἶναι χρήματα.

XXII. Συνέφη μὲν ταῦτα εἶναι χρήματα, οὐ μὴν ἀλλ' ἐτάραττέ γε αὐτὸν σφόδρα τὸ λογίδιον. Τί δαὶ τὰ τοιαῦτα; 402 πότερον ἂν φῆσαιμεν οἷόν τε εἶναι ταῦτὸν πράγμα πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τοτὲ μὲν χρήσιμον εἶναι, τοτὲ δὲ ἄχρητον; Οὐκ ἔγωγ' ἂν φαίην· ἀλλ' εἰ τι δεοίμεθα τούτου

πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν, καὶ χρήσιμόν μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ δὲ μὴ, οὐ. Οὐκοῦν εἰ ἄνευ πυρὸς οἶοί τε εἴημεν ἀνδριάντα χαλκοῦν ἐργάσασθαι, οὐδὲν ἂν θεοίμεθα πυρὸς πρὸς γε τὴν τούτου ἐργασίαν· εἰ δὲ μὴ θεοίμεθα, οὐδ' ἂν χρήσιμον ἡμῖν εἴη· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ τῶν ἄλλων. Φαίνεται. Οὐκοῦν ὅσων ἄνευ οἶόν τε γίνεσθαι τι, οὐδὲν B ἂν τούτων ἡμῖν οὐδὲ χρήσιμον φαίνοιτο πρὸς γε τοῦτο. Οὐ γάρ. Οὐκοῦν εἰ ποτε φαινοίμεθα οἶοί τε ὄντες ἄνευ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, οἷς μὴ αὐτοῖς χρώμεθα πρὸς τὸ σῶμα, ὥσπερ σιτίοις καὶ ποτοῖς καὶ ἱματίοις καὶ στρώμασι καὶ οἰκίαις, πᾶν τὸ τοῦ σώματος ἐνδείας, ὥστε μηκέτι δεῖσθαι, οὐκ ἂν ἡμῖν οὐδὲ χρήσιμα φαίνοιτο πρὸς γε τοῦτο ἀργυρίον τε καὶ χρυσίον καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄνευ τούτων οἶόν τε C γίνεσθαι. Οὐ γάρ. Οὐκ ἂν ἄρα οὐδὲ χρήματα ἡμῖν ταῦτα φανεῖν, εἰ μηδὲν χρήσιμα· ἀλλὰ ταῦτ' ἂν εἴη, οἷς τὰ χρήσιμα οἶοί τ' ἐσμὲν ἐκπορίζεσθαι.

XXIII. Ὁ Σώκρατες, οὐκ ἂν ποτε δυναίμην τοῦτο πεισθῆναι, ὡς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργυρίον καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα οὐκ ἄρα χρήματα ἡμῖν ἐστίν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ σφόδρα πέπεισμαι, ὡς τὰ γε ἀχρεῖα ἡμῖν ὄντα οὐδὲ χρήματα ἐστὶ, καὶ ὅτι τῶν χρησιμωτάτων ἐστὶ πρὸς τοῦτο D χρήματα τὰ χρήσιμα· οὐ μὴν τοῦτό γε, ὡς ταῦτα οὐ χρήσιμα ἡμῖν τυγχάνει ὄντα πρὸς τὸν βίον, εἴπερ γε τούτοις τὰ ἐπιτήδεια ἐκπορίζοιμεθα. Φέρε δὴ, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα φήσαιμεν; ἄρ' εἰσὶ τινες ἄνθρωποι, οἵτινες μουσικὴν παιδεύουσιν ἢ γράμματα ἢ ἑτέραν τινὰ ἐπιστήμην, οἱ ἀντὶ τούτων σφίσιν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια ἐκπορίζονται, τούτων μισθὸν πραττόμενοι; Εἰσὶ γάρ. Οὐκοῦν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ταύτῃ τῇ ἐπιστήμῃ ἂν ἐκπορίζονται τὰ ἐπιτήδεια, ἀντὶ E ταύτης ἀλλαττόμενοι, ὥσπερ ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ χρυσίου καὶ ἀργυρίου. Φημί. Οὐκοῦν εἴπερ τούτῳ ἐκπορίζονται οἷς

πρὸς τὸν βίον χρῶνται, κἄν αὐτὸ χρήσιμον εἴη πρὸς τὸν βίον. καὶ γὰρ τὰργύριον τούτου ἕνεκα χρήσιμον ἔφαμεν εἶναι, ὅτι οἰοί τ' ἤμεν αὐτῷ τὰναγκαῖα πρὸς τὸ σῶμα ἐκπορίζεσθαι. Οὕτως, ἔφη.

XXIV. Οὐκοῦν εἴπερ αὐταὶ αἱ ἐπιστήμαι τῶν χρησίμων πρὸς τοῦτο, φαίνονται ἡμῖν αἱ ἐπιστήμαι χρήματα οὔσαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δι' ἣνπερ τὸ χρυσίον τε καὶ τὸ ἀργύριον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οἱ ταύτας κεκτημένοι πλουσιώτεροι. ὀλίγον δὲ πρότερον οὕτω χαλεπῶς ἀπεδεχόμεθα τὸν λόγον, εἰ οὗτοι πλουσιώτατοι. ἀναγκαῖον δ' ἂν εἴη
 403 καὶ ἐκ τοῦ νῦν ὠμολογημένου τοῦτο ξυμβαίνειν, ἐνίοτε τοὺς ἐπιστημονεστέρους πλουσιωτέρους εἶναι. εἰ γὰρ τις ἡμᾶς ἔροιτο, ἄρα παντὶ ἀνθρώπῳ οἰόμεθα χρήσιμον εἶναι ἵππον, ἄρα φαίης ἄν; ἢ τοῖς μὲν ἐπιστήμοσιν ὅπως δεῖ ἵππῳ χρῆσθαι χρήσιμος ἂν εἴη, τοῖς ἀνεπιστήμοσι δ' οὐ; Φαίην ἄν. Οὐκοῦν, ἔφην, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὐδὲ φάρμακον παντὶ ἀνθρώπῳ χρήσιμον εἶναι, ἀλλὰ τούτῳ ὅστις τυγχάνει εἰδῶς ὡς δεῖ χρῆσασθαι αὐτῷ; Φημί. Οὐκοῦν καὶ τἄλλα πάντα ὁμοίως; Ἔοικεν. Χρυσίον ἄρα καὶ
 B ἀργύριον καὶ τἄλλα τὰ δοκοῦντα χρήματα εἶναι τούτῳ ἂν μόνῳ χρήσιμα εἴη, ὅστις τυγχάνοι ἐπιστάμενος ὡς χρηστέον αὐτοῖς. Οὕτως. Οὐκοῦν πρότερον ἐδόκει τοῦ καλοῦ κάγαθοῦ ἀνθρώπου εἶναι εἰδέναί, ὅπου τε καὶ ὅπως τούτων ἐκάστοις χρηστέον ἐστίν; Φημί.

XXV. Τοῖς ἄρα καλοῖς κάγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων, τούτοις ἂν μόνοις καὶ χρήσιμα ταῦτ' εἴη, εἴπερ γε οὗτοι ἐπιστήμονες ὡς χρηστέον· εἰ δὲ τούτοις μόνοις χρήσιμον, τούτοις ἂν μόνοις καὶ χρήματα εἶναι ταῦτα φαίνοιτο. ἀτάρ,
 C ὡς ἔοικε, καὶ τὸν ἀνεπιστήμονα ἱππικῆς, κεκτημένον δὲ ἵππους, οἱ τυγχάνουσιν αὐτῷ ἀχρεῖοι ὄντες, εἰ τις τοῦτον ἱππικὸν ποιήσειεν, ἄρ' ἂν ἅμα καὶ πλουσιώτερον πεποιηκῶς εἴη, εἴπερ γε αὐτῷ, ἃ ἐτύγχανε πρόσθεν ἀχρεῖα ὄντα,

χρήσιμα πεποίηκεν· ἐπιστήμην γάρ τινα παραδιδούς τῷ ἀνθρώπῳ ἅμα καὶ πλούσιον αὐτὸν πεποίηκεν. Φαίνεται γε. Ὅμως δέ μοι κἄν διομόσασθαι δοκῶ ὑπὲρ Κριτίου, ὑπὸ μηδενὸς τούτων τῶν λόγων πεπεσθαι. *Νῆ Δία*· καὶ γάρ, ἔφη, μαινοίμην ἄν, εἰ ταῦτα πειθοίμην. ἀλλὰ τί οὐκ ἐκείνους τὸν λόγον διετέλεσας, ὡς τὰ δοκοῦντα οὐκ ἔστι χρήματα, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα; ὡς ἐγὼ πάνυ σφόδρα τούτους τοὺς λόγους ἀκροώμενος, οὐς καὶ σὺ νῦν τυγχάνεις δὴ διεξιῶν, ἄγαμαι. Εἶπον οὖν ἐγὼ ὅτι μοι δοκεῖς σύ, ὦ Κριτία, οὕτως ἐμοῦ χαιρῆν ἀκροώμενος, ὥσπερ τῶν φάσφωδῶν οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἄθουσιν, ἐπεὶ οὐδεὶς γέ σοι δοκεῖ τούτων τῶν λόγων ἀληθῆς εἶναι.

XXVI. Ὅμως δὲ φέρε, πῶς ἄν τὰ τοιαῦτα φῆσαιμεν; ἄρά γε τοῖς γε οἰκοδομικοῖς τῶν ἀνθρώπων φαίης ἄν ἅττα εἶναι χρήσιμα πρὸς τὸ οἰκίαν ἐργάσασθαι; Ἐμοιγε δοκεῖ. Πότερον οὖν ταῦτα φῆσαιμεν ἄν χρήσιμα εἶναι, οἷς αὐτῶν κατεχρῶντο εἰς τὴν οἰκοδομίαν, λίθους καὶ πλίνθους καὶ ξύλα καὶ εἴ τι ἕτερον τοιοῦτον; ἢ καὶ τὰ ἐργαλεῖα, οἷς αὐτοὶ τὴν οἰκίαν ἐργάζοιντο, καὶ οἷς ταῦτα ἐκπορίζοιντο, τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ πάλιν τὰ τούτων ἐργαλεῖα; Ἐμοιγ', ἔφη, δοκεῖ πάντα ταῦτα χρήσιμα εἶναι πρὸς ἐκεῖνα. Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐργασιῶν οὐ μόνον αὐτοῖς οἷς καταχρῶμεθα πρὸς ἕκαστον τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ οἷς ταῦτα ἐκποριζόμεθα καὶ ὧν ἄνευ οὐκ ἄν γένοιτο; Πάνυ γε οὕτως. Οὐκοῦν πάλιν καὶ οἷς ταῦτα καὶ εἴ τι ἀνωτέρω τούτων, καὶ οἷς πάλιν ἐκεῖνα καὶ ἔτι μάλα τὰ ἄνω, ὥστε καὶ εἰς ἄπειρόν τι πλήθος τελευτῶντα ἀνάγκη πάντα ταῦτα πρὸς τὴν αὐτῶν ἐργασίαν χρήσιμα φαίνεσθαι; Καὶ οὐδέν γε, ἔφη, ταῦτα οὕτω κωλύει ἔχειν.

XXVII. Τί δ' εἰ ὑπάρχοι τῷ ἀνθρώπῳ σιτία καὶ ποτὰ καὶ ἱμάτια καὶ τᾶλλα, οἷς αὐτὸς πρὸς τὸ σῶμα μέλλοι χρῆσθαι, ἄρ' ἄν τι προσδέοιτο χρυσίου ἢ ἀργυρίου ἢ ἄλλου

του, οἷς ταῦτα ποριεῖται, ἃ γε δὴ ὑπάρχοι; Οὐκ ἔμοιγε
 B δοκεῖ. Οὐκοῦν φαίνοιτο ἂν ἡμῖν ἔστιν ὅτε ἄνθρωπος οὐ-
 δενὸς τούτων δεόμενος πρὸς τὴν τοῦ σώματος χρεῖαν; Οὐ
 γάρ. Οὐκοῦν εἰ ταῦτα ἀχρεῖα φαίνοιτο πρὸς ταύτην τὴν
 ἐργασίαν, οὐκ ἂν ποτε πάλιν δεοί χρησίμα φανῆναι; ὑπέ-
 κειτο γὰρ μὴ οἶόν τε εἶναι πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τοτὲ
 μὲν χρησίμα, τοτὲ δὲ ἀχρεῖα εἶναι. Ἄλλ' οὕτω γ' ἂν, ἔφη,
 ὁ αὐτὸς λόγος σοὶ καὶ ἐμοὶ γίγνοιτο· εἰ γὰρ ποτε ταῦτα
 χρησίμα γίγνοιτο πρὸς τοῦτο, οὐκ ἂν ποτε συμβαίνοι πάλ-
 λιν ἀχρεῖα εἶναι· νῦν δὲ πρὸς τινὰς ἐργασίας πραγμάτων
 C μοχθηρῶν, τὰς δὲ χρηστῶν ἔγωγ' ἂν φαίην. Ἄρ' οὖν οἶόν
 τε μοχθηρόν τι πράγμα πρὸς ἀγαθοῦ τινὸς ἐργασίαν χρή-
 σιμον εἶναι; Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται. Ἄγαθὰ δὲ πράγματα
 ἄρ' ἂν ταῦτα φαίημεν εἶναι, ἃ δι' ἀρετὴν ἄνθρωπος πράτ-
 τει; Φημί. Ἄρ' οὖν οἶόν τε ἄνθρωπον μαθεῖν τι τούτων,
 ὅσα διὰ λόγου διδάσκειται, εἰ παντάπασιν ἀπεστερημένους
 εἶη τοῦ ἀκούειν [ἦ] ἑτέρου τινός; Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγε δο-
 D κει. Οὐκοῦν τῶν χρησίμων φαίνοιτο ἂν ἡμῖν πρὸς ἀρετὴν
 τὸ ἀκούειν, εἴπερ διδακτός γε ἡ ἀρετὴ τῷ ἀκούειν καὶ αὐ-
 τῷ καταχρώμεθα πρὸς τὰς μαθήσεις; Φαίνεται.

XXVIII. Οὐκοῦν εἴπερ ἡ ἰατρικὴ οἷα τ' ἐστὶ τὸν νο-
 σοῦντα παύειν, φαίνοιτο ἂν ἡμῖν ἐνίοτε καὶ ἡ ἰατρικὴ τῶν
 χρησίμων οὕσα πρὸς τὴν ἀρετὴν, εἴπερ διὰ τῆς ἰατρικῆς
 τὸ ἀκούειν πορισθεῖη; Καὶ οὐδέν γε κωλύει. Ἄρ' οὖν
 πάλιν καὶ εἰ τὴν ἰατρικὴν ἀντὶ χρημάτων πορισθαίμεθα,
 φαίνοιτο ἂν ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα χρήσιμα ὄντα πρὸς ἀρε-
 E τήν; Καὶ γὰρ ἔστιν, ἔφη, τοῦτό γε. Οὐκοῦν πάλιν ὁμοίως
 καὶ δι' οὐ τὰ χρήματα πορισθαίμεθα; Παντάπασι μὲν οὖν
 πάντα. Ἄρ' οὖν ἂν σοὶ δοκεῖ ἄνθρωπος ἀπὸ μοχθηρῶν τε
 καὶ αἰσχρῶν πραγμάτων ἀγγύριον αὐτῷ πορίσασθαι, ἀνθ'
 ὅτου τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην κτήσαιο, ἢ δύναιτο ἀκού-
 ειν ἐκ τοῦ μὴ οἴου τε, τῷ δ' αὐτῷ ἐκείνῳ καταχρῆσθαι

πρὸς ἀρετὴν ἢ ἕτερον ἄλλα τῶν τοιούτων; Πάνυ μὲν οὖν ἔμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν οὐκ ἂν τό γε μοχθηρὸν χρήσιμον ἂν εἴη πρὸς ἀρετὴν; Οὐ γάρ. Οὐκ ἄρα ἀναγκαῖόν ἐστι, δι' ὧν ἂν ἐκπορισαιμέθα τὰ πρὸς ἕκαστα χρήσιμα, καὶ ταῦτα πρὸς τὰ αὐτὰ χρήσιμα εἶναι· φαίνοιτο γὰρ ἂν ἐνίοτε μοχθηρὰ πράγματα πρὸς ἀγαθόν τι χρήσιμον εἶναι· ἐτι δὲ μᾶλλον καὶ ἐπὶ τούτου ἂν φανερὰ γένοιτο. εἴπερ ⁴⁰⁵ γὰρ ταῦτα χρήσιμά ἐστι πρὸς ἕκαστα, ὧν ἄνευ οὐκ ἂν γένοιτο, εἰ μὴ ταῦτα προὔπαρχοι, φέρε, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα φήσαιοι· ἄρ' οἷόν τε ἀμαθίαν πρὸς ἐπιστήμην χρήσιμον εἶναι, ἢ νόσον πρὸς ὑγίειαν, ἢ κακίαν πρὸς ἀρετὴν; Οὐκ ἂν ἔγωγε φαίην.

XXIX. Καὶ μὴν τόδε γ' ἂν ὁμολογήσαιμεν ἀδύνατον εἶναι, ἐπιστήμην ἐγγενέσθαι ὅτῳ μὴ ἀμαθία πρότερον ὑπάρξαι, καὶ ὑγίειαν, ὅτῳ μὴ νόσος, οὐδὲ ἀρετὴν, ὅτῳ μὴ κακία. Ἐφη γὰρ οὕτως, ὡς ἔμοι δοκεῖ. Οὐκ ἂν ἄρα φαί- ^B νοιτο ἀναγκαῖον εἶναι, ὅσων ἄνευ μὴ οἷόν τε γίνεσθαι, ταῦτα καὶ χρήσιμα εἶναι πρὸς τοῦτο· φαίνοιτο γὰρ ἂν ἡμῖν ἢ ἀμαθία πρὸς ἐπιστήμην χρήσιμος οὐσα, καὶ ἢ νόσος πρὸς ὑγίειαν, καὶ ἢ κακία πρὸς ἀρετὴν. Σφόδρα δυσπίστως εἶχε καὶ πρὸς τούτους τοὺς λόγους, εἰ μὴ πάντα ταῦτα χρήματα ἔσται· καταμαθὼν δ' αὐτὸν ἐγὼ ὅτι ἴσον εἴη πείσαι, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον λίθον ἐψησαι, Ἄλλὰ τού- ^C τους μὲν τοὺς λόγους, ἦν δ' ἐγὼ, εἰσώμεν χαίρειν, ἐπειδήπερ οὐ δυνατοὶ ἐσμεν ὁμολογήσαι, ὁπότερον ταῦτα χρήσιμά τ' ἐστὶ καὶ χρήματα ἢ οὐ· ἐκείνου δὲ περὶ πῶς ἂν φαίημεν· πρότερον ἂν εὐδαιμονέστερόν τε καὶ βελτίω ἡγησαιμέθα εἶναι ἄνθρωπον, εἰ ὡς πλείστων δέοιτο πρὸς τὸ σῶμά τε καὶ τὴν διαίταν ἐπιτηδείων, ἢ εἰ ὡς ἐλαχίστων τε καὶ φανλοτάτων; μάλιστα δ' ἂν ἴσως καὶ τοῦτο ὧδε θεωρηθῆι, εἴ τις αὐτὸν πρὸς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον παραβάλλων σκοποῖτο, ὁποτέρῳ τῶν ἕξων βελτίω, πρότερον ^D

ὅταν τύχη νοσῶν ἢ ὅταν ὑγιαίνων. Ἄλλὰ τοῦτό γ', ἔφη, οὐ πολλῆς τινὸς τῆς σκέψεως δεῖται. Ἴσως γάρ, ἦν δ' ἐγώ, παντὶ ἀνθρώπῳ εὐπορον γινῶναι, ὅτι ἢ τοῦ ὑγιαίνοντος ἕξις κρείττων ἐστὶ τῆς τοῦ κάμνοντος· τί δαί; ποτέρως τυγχάνομεν πλειόνων τε καὶ μᾶλλον παντοδαπῶν δεόμενοι, ὅταν κάμνωμεν ἢ ὅταν ὑγιαίνωμεν; Ὅταν κάμνωμεν.

Ε Ὅταν ἄρα αὐτοὶ αὐτῶν τυγχάνωμεν φανλότατα διακείμενοι, τότε σφόδρα τε καὶ πλείστων, τὰ πρὸς ἡδονὰς τὰς διὰ τοῦ σώματος, ἐν ἐπιθυμίαις τε καὶ δεήσεσιν ἐσμεν; Οὕτως.

XXX. Οὐκοῦν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὡσπερ αὐτὸς αὐτοῦ τότε φαίνεται βέλτιστα ἔχων, ὅταν ἐλαχίστων τῶν τοιούτων δέηται, οὕτω κάλιν καὶ δυοῖν ὄντοι, εἰ ὁ μὲν τυγχάνοι σφόδρα τε καὶ πολλῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ τε καὶ δεήσει ὦν, ὁ δὲ ὀλίγων τε καὶ ἡσύχως; οἷον τὰ τοιαῦτα· ὅσοι τῶν ἀνθρώπων τυγχάνουσι κυβευταὶ ὄντες, οἱ δὲ οἰνόφυλγες, ἕτεροι δὲ γαστρίμαργοι—ἅπαντα γὰρ ταῦτα οὐδὲν ἕτερον τυγχάνει ὄντα ἢ ἐπιθυμίαι. Σφόδρα γε. Αἱ δ' ἐπιθυμίαι πᾶσαι οὐδὲν ἕτερον ἢ ἐνδειαί τινων· οἱ οὖν πλείστα τούτων πεπονθότες ἄνθρωποι ἐν μοχθηροτέρᾳ ἕξι εἰσὶ τῶν
 406 μηδὲν ἢ ὡς ἐλάχιστα τοιαῦτα πεπονθότων; Πάνυ μὲν οὖν ἔγωγε καὶ σφόδρα μοχθηροὺς τοὺς τοιούτους ὑπολαμβάνω εἶναι· καὶ ὅσῳ ἂν μᾶλλον τοιούτους, τοσοῦτῳ καὶ μοχθηροτέρους. Οὐκοῦν δοκεῖ ἡμῖν οὐχ οἷόν τε, χρήσιμα εἶναι ταῦτα πρὸς τοῦτο, εἰ μὴ τυγχάνομεν καὶ δεόμενοι τούτων πρὸς τοῦτο; Φημί. Ἀναγκαῖον ἄρα, εἴπερ μέλλει ἡμῖν χρήσιμα εἶναι ταῦτα πρὸς τὰς τοῦ σώματος θεραπείας τῶν ἐνδειῶν, ἅμα καὶ δεῖσθαι ἡμᾶς τούτων πρὸς τοῦτο; Ἐμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν ὅτῳ τυγχάνει πλείστα χρήσιμα ὄντα πρὸς
 Β τοῦτο, οὗτος ἂν φαίνοιτο καὶ πλείστων δεόμενος πρὸς τοῦτο, εἴπερ ἀνάγκη τῶν χρησίμων πάντων προσδεῖσθαι. Ἐμοιγε δοκεῖ οὕτω φαίνεσθαι. Ἀναγκαῖον ἄρα φαίνεται κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον, οἷς τυγχάνει πολλὰ χρήματα

ὄντα, τούτους καὶ πολλῶν δεῖσθαι τῶν πρὸς τὴν τοῦ σώ-
ματος θεραπείαν ἐπιτηδείων· τὰ γὰρ πρὸς τοῦτο χρήσιμα
ὄντα χρήματα ἐφαίνετο· ὥστε ἐξ ἀνάγκης ἂν ἡμῖν φαί-
νοιντο οἱ πλουσιώτατοι μοχθηρότατα διακείμενοι, εἴπερ
γε καὶ πλείστων τοιούτων ἐνδεεῖς ὄντες.

ΑΞΙΟΧΟΣ

[ἢ περὶ θανάτου.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΚΛΕΙΝΙΑΣ, ΑΞΙΟΧΟΣ.

St.
III.p.
364

I. Ἐξιόντι μοι ἐς Κυνόσαργες καὶ γενομένῳ [μοι] κατὰ τὸν Ἰλισθὸν διῆξε φωνὴ βοῶντός του, Σώκρατες, Σώκρατες. ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς περιεσκόπων ὀπόθεν εἶη, Κλεινίαν ὀρῶ τὸν Ἀξιόχου θέοντα ἐπὶ Καλλιρρόην μετα Δάμωνος τοῦ μουσικοῦ καὶ Χαρμίδου τοῦ Γλαύκωνος· ἦστην δὲ αὐτῷ ὁ μὲν διδάσκαλος τῶν κατὰ μουσικὴν, ὁ δ' ἐξ ἑταιρείας ἐραστὴς ἄμα καὶ ἐρώμενος. ἐδόκει οὖν μοι ἀφεμένῳ τῆς εὐθὺ ὁδοῦ ἀπαντᾶν αὐτοῖς, ὅπως ῥᾶστα ὁμοῦ γενοίμεθα. δεδακρυμένος δὲ ὁ Κλεινίας, Σώκρατες, ἔφη, νῦν ὁ καιρὸς ἐνδείξασθαι τὴν αἰὲ θρυλουμένην πρὸς σοῦ σοφίαν· ὃ γὰρ πατὴρ ἐκ τινος ὥρακίης αἰφνιδίου ἀδυνάτως ἔχει καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου ἐστίν, ἀνιαρῶς τε φέρει τὴν τελευτήν, καίτοι γε τὸν πρόσθεν χρόνον διαχλευάζων τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον καὶ C [πράως] ἐπιτωθάζων. ἀφικόμενος οὖν παρηγόρησον αὐτὸν ὡς εἰώθας, ὅπως ἀστενακτὶ ἐς τὸ χρεῶν ἴη, καὶ μοι σὺν τοῖς λοιποῖς ἵνα καὶ τοῦτο εὐσεβηθῆ. Ἄλλ' οὐκ ἀτηγήσεις μου, ἂ Κλεινία, οὐδενὸς τῶν μετρίων καὶ ταῦτα

ἐφ' ὅσια παρακαλῶν. ἐπειγώμεθα δ' οὖν· εἰ γὰρ οὕτως ἔχει, ὠκύτητος δεῖ.

ΚΑ. Ὁρθέντος σου μόνον, ὦ Σώκρατες, φαῖσει· καὶ γὰρ ἤδη πολλάκις αὐτῷ γέγονε συμπτώματος ἀνασφῆλαι. D

Π. ΣΩ. Ὡς δὲ θάττον τὴν παρὰ τὸ τεῖχος ἤειπεν, ταῖς Ἴτωνίαις — πλησίον γὰρ ὄκει τῶν πυλῶν, πρὸς τῇ 365 Ἀμαξονίδι στήλῃ — καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη μὲν συνειλεγμένον τὰς ἀφὰς καὶ τῷ σώματι φωμαλέον, ἀσθενῆ δὲ τὴν ψυχὴν, πάννυ ἐνδεᾶ παραμυθίας, πολλάκις δ' ἀναφερόμενον καὶ στεναγμούς ἴέντα σὺν δακρύοις καὶ κροτήσεσι χειρῶν. κατιδὼν δὲ αὐτόν, Ἀξίολχε, τί ταῦτα; ἔφη· ποῦ τὰ πρόσθεν ἀνχήματα καὶ αἱ συνεχεῖς εὐλογίαι τῶν ἀρετῶν καὶ τὸ ἄρρατον ἐν σοὶ θάρσος; ὡς γὰρ ἀγωνιστῆς δειλός, ἐν τοῖς γυμνασίοις γενναῖος φαινόμενος, ὑπολέλοιπας ἐν τοῖς ἄθλοις. οὐκ ἐπιλογιεῖ τὴν φύσιν περιεσκεμμέ- B νως, ἀνὴρ τοσόσδε τῷ χρόνῳ καὶ κατήκοος λόγων καί, εἰ μὴδὲν ἕτερον, Ἀθηναῖος, ὅτι, τὸ κοινὸν δὴ τοῦτο καὶ πρὸς πάντων θρυλούμενον, παρεπιδημία τίς ἐστίν ὁ βίος, καὶ ὅτι δεῖ * τοῦτον * ἐπιεικῶς διαγαγόντας εὐθύμως μόνον οὐχὶ παιανίζοντας εἰς τὸ χρεῶν ἀπιέναι; τὸ δὲ οὕτω μαλακῶς καὶ δυσασπαστῶς ἔχειν νηπίου δίκην οὐ περιφρονοῦσαν ἡλικίαν ἐστίν.

ΑΞ. Ἀληθῆ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, καὶ ὀρθῶς μοι φαί- C νει λέγων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως παρ' αὐτὸ τὸ δεινὸν γενομένῳ οἱ μὲν καρτεροὶ καὶ περιττοὶ λόγοι ὑπεκπνεύουσι λεληθότως καὶ ἀτιμάζονται, ἀντίσχει δὲ δέος τι, ποικίλως περιαιμύττον τὸν νοῦν, εἰ στερήσομαι τοῦδε τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν, ἀειδῆς δὲ καὶ ἄπυστος ὁποῖοτε κείσομαι σηπόμενος, εἰς εὐλὰς καὶ κνώδαλα μεταβάλλων.

ΠΙ. ΣΩ. Συνάπτεις γάρ, ὦ Ἀξίολχε, παρὰ τὴν ἀνεπι- D στασίαν ἀνεπιλογίστως τῇ ἀναισθησίᾳ αἰσθησιν, καὶ σεαυ-

τῷ ὑπεναντία καὶ ποιεῖς καὶ λέγεις, οὐκ ἐπιλογιζόμενος, ὅτι ἅμα μὲν ὀδύρει τὴν ἀναισθησίαν, ἅμα δὲ ἀλγεις ἐπὶ σήψεσι καὶ στερήσει τῶν ἡδέων, ὥσπερ εἰς ἕτερον ζῆν ἀποθανούμενος, ἀλλ' οὐκ εἰς παντελῆ μεταβαλὼν ἀναισθησίαν καὶ τὴν αὐτὴν τῇ πρὸ τῆς γενέσεως. ὡς οὖν ἐπὶ τῆς Δράκοντος ἢ Κλεισθένους πολιτείας οὐδὲν περὶ σὲ κακὸν ἦν· ἀρχὴν γὰρ οὐκ ἦς, περὶ ὃν ἂν ἦν· οὕτως οὐδὲ
 E μετὰ τὴν τελευταίην γενήσεται· σὺ γὰρ οὐκ ἔσει περὶ ὃν ἔσται. πάντα τοιγαροῦν τὸν τοιόνδε φλύαρον ἀποσκέδασαι, τοῦτο ἐννοήσας, ὅτι τῆς συγκρίσεως ἅπαξ διαλυθείσης καὶ τῆς ψυχῆς ἐς τὸν οἰκεῖον ἰδρυθείσης τόπον τὸ ὑπολειφθὲν σῶμα, γεῶδες ὃν καὶ ἄλογον, οὐκ ἔστιν ὁ ἄνθρωπος. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἔσμεν ψυχὴ, ζῶν ἀθάνατον ἐν θνητῷ
 366 καθειργμένον φρουρίῳ· τὸ δὲ σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ περιήρμοσεν ἢ φύσις, ᾧ τὰ μὲν ἡδοντα ἀμυχιαῖα καὶ πτηνὰ καὶ πλείοσιν ὀδύναις ἀνακεκραμένα, τὰ δὲ ἀλγεινὰ ἀκραιφνή καὶ πολυχρόνια καὶ τῶν ἡδόντων ἄμοιρα· [νόσους δὲ καὶ φλεγμονὰς τῶν αἰσθητηρίων, ἐτι δὲ τὰς ἐντὸς κακότητος,] οἷς ἀναγκαστῶς, ἅτε παρεσπαρμένη τοῖς πόροις, ἢ ψυχὴ συναλγοῦσα τὸν οὐράνιον ποθεῖ καὶ σύμφυλον αἰθέρα, καὶ διψᾷ τῆς ἐκεῖσε διαίτης καὶ χορείας ὀρι-
 B γνωμένη· ὥστε ἢ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγὴ κακοῦ τινός ἐστιν εἰς ἀγαθὸν μεταβολή.

IV. ΑΞ. Κακὸν οὖν, ᾧ Σώκρατες, ἡγούμενος τὸ ζῆν πῶς ἐν αὐτῷ μένεις, καὶ ταῦτα φροντιστῆς ὢν καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς πολλοὺς τῷ νῷ διαφέρων;

ΣΩ. Ἄξιόχε, σὺ δὲ οὐκ ἔτυμά μοι μαρτυρεῖς, οἷε δὲ καθάπερ Ἀθηναίων ἢ πληθύς, ἐπειδὴ ζητητικὸς εἰμι τῶν πραγμάτων, ἐπιστήμονά του εἶναί με. ἐγὼ δὲ εὐξαίμην ἂν τὰ κοινὰ ταῦτα εἰδέναι· τοσοῦτον ἀποδέω τῶν περι-
 C τῶν. καὶ ταῦτα δέ, ἃ λέγω, Προδίκου ἐστὶ τοῦ σοφοῦ ἀπη-

χήματα, τὰ μὲν διμοίρου ἐωνημένα, τὰ δὲ δυοῖν δραχμαῖν, τὰ δὲ τετραδράχμου. προῖκα γὰρ ἀνὴρ οὗτος οὐδένα διδάσκει, διὰ παντὸς δὲ ἔθος ἐστὶν αὐτῷ φωνεῖν τὸ Ἐπιχάρμιον· ἃ δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα νίξει· δός τι καὶ λάβοις τί *κα*. καὶ πρώην γοῦν παρὰ Καλλιᾶ τῷ Ἴππονίκου ποιούμενος ἐπίδειξιν τοσαύτε τοῦ ζῆν κατεῖπεν, ὥστε ἔγωγε μὲν παρὰ ἀκαρῆ διεύγραψα τὸν βίον, καὶ ἐξ ἐκείνου θανατᾶ μου ἡ ψυχῆ, Ἄξιόχε.

ΑΞ. Τίνα δὲ ἦν τὰ λεχθέντα;

V. ΣΩ. Φράσαιμι ἂν σοι ταῦτα ἃ μνημονεύσω. ἔφη D
γάρ, Τί μέρος τῆς ἡλικίας ἄμοιρον τῶν ἀνιαρῶν; οὐ κατὰ μὲν τὴν πρώτην γένεσιν τὸ νήπιον κλαίει, τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμενον; οὐ λείπεται γοῦν οὐδεμιᾶς ἀλγηδόνης, ἀλλ' ἢ δι' ἐνδειαν ἢ περιψυγμὸν ἢ θάλλος ἢ πληγὴν ὀδυνᾶται, λαλῆσαι μὲν οὐπω δυνάμενον ἃ πάσχει, κλαυθμυριζόμενον δὲ καὶ ταύτην τῆς δυσαρεστήσεως μίαν ἔχον φωνήν. ὁπότεν δὲ εἰς τὴν ἑπταετίαν ἀφίκηται πολλοὺς πόνους διαντλήσαν,*ἐπέστησαν* παιδαγωγοὶ καὶ γραμματισταὶ καὶ E
παιδοτρίβαι τυραννοῦντες· αὐξομένου δὲ κριτικοί, γεωμέτραι, τακτικοί, πολὺ πλῆθος δεσποτῶν. ἐπειδὴν δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφῆ, κοσμητῆς καὶ φόβος χείρων, ἔπειτα Λύκειον καὶ Ἀκαδημία καὶ γυμνασιαρχία καὶ ράβδοι καὶ 367
κακῶν ἀμετρίαι· καὶ πᾶς ὁ τοῦ μεираκίσκου χρόνος ἐστὶν ὑπὸ σωφρονιστᾶς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς νέους αἴρεσιν τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς. ἐπειδὴν δὲ ἀπολυθῆ τούτων, φροντίδες ἀντικρὺς ὑπέδυσαν καὶ διαλογισμοί, τίνα τὴν τοῦ βίου ὁδὸν ἐνστήσεται, καὶ τοῖς ὕστερον χαλεποῖς ἐφάνη τὰ πρῶτα παιδικὰ καὶ νηπίων ὡς ἀληθῶς φόβητρα· στρατεῖαι τε γὰρ καὶ τραύματα καὶ συνεχεῖς ἀγῶνες. εἶτα λαθὸν ὑπῆλθε τὸ γῆρας, εἰς ὃ πᾶν συρρεῖ τὸ τῆς φύσεως ἐπίκηρον καὶ δυσαλθέες. καὶν μὴ τις θᾶττον ὡς χρέος ἀπο-

B

διδῶ τὸ ζῆν, ὡς ὀβολοστάτις ἢ φύσις ἐπιστᾶσα ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν, πολλάκις δὲ ἄμφω. κἄν ἐπιμείνη τις, παρέλυσεν, ἐλωβήσατο, παρήρθησεν. ἀλλ' οἱ πολλοὶ γήρως ἀπακμάζουσι καὶ τῷ νῶ, καὶ δις παῖδες οἱ γέροντες γίγνονται *κατὰ τὴν παροιμίαν*.

VI. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρωπειῶν ἐπιστήμονες, οὓς ἂν περὶ πλείστου ποιῶνται, θᾶττον ἀπαλλάττουσι τοῦ ζῆν. Ἀγαμήθης γοῦν καὶ Τροφώνιος οἱ δειμάμενοι τὸ Πυθολ τοῦ θεοῦ τέμενος, εὐξάμενοι τὸ κράτιστον αὐτοῖς γενέσθαι, κοιμηθέντες οὐκέτ' ἀνέστησαν· οἱ τε τῆς Ἀργείας ἱερείας υἱεῖς, ὁμοίως εὐξαμένης αὐτοῖς τῆς μητρὸς γενέσθαι τι τῆς εὐσεβείας παρὰ τῆς Ἥρας γέρας, ἐπειδὴ τοῦ ζεύγους ὑστερήσαντος ὑποδύντες αὐτοὶ διήνεγκαν αὐτὴν εἰς τὸν νεῶν, μετὰ τὴν εὐχὴν νυκτι μετήλλαξαν. μακρὸν ἂν εἴη διεξιέναι τὰ τῶν ποιητῶν, οἳ στόμασι θειοτέροις τὰ περὶ τὸν βίον θεσπιωδοῦσιν, ὡς κατοδύρονται τὸ ζῆν· ἐνὸς δὲ μόνου μνησθήσομαι τοῦ ἀξιολογωτάτου, λέγοντος

ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
ζῶειν ἀχνυμένοις,

καὶ

οὐ μὲν γὰρ τί ποτ' ἐστὶν ὀξυρῶτερον ἀνδρός
πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνεῖσι τε καὶ ἔρπει.

368 τὸν δ' Ἀμφιάραον τί φησιν;

τὸν πέρι κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγλόχος καὶ Ἀπόλλων
παντοίῃ φιλότῃ· οὐδ' ἔκετο γήραος οὐδόν.

ὁ δὲ κελεύων

τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,
τί σοι φαίνεται; ἀλλὰ πᾶνομαι, μὴ ποτε παρὰ τὴν ὑπόσχῃσιν μηκύνω καὶ ἐτέρων μιμησκόμενος.

VII. Ποίαν δέ τις ἐλόμενος ἐπιτήδευσιν ἢ τέχνην οὐ

μέμφεται καὶ τοῖς παροῦσι χαλεπαίνει; τὰς χειρωνακτικὰς B
 ἐπέλθωμεν καὶ βαναύσους πονουμένων ἐκ νυκτὸς εἰς
 νύκτα καὶ μόλις ποριζομένων τάπιτήθεια, κατοδυρομένων
 τε ἑαυτοὺς καὶ πᾶσαν ἀγρυπνίαν ἀναπιμπλάτων ὀλο-
 φυροῦ καὶ φροντίδων; ἀλλὰ τὸν πλωτικὸν καταλεξώ-
 μεθα, περαιούμενον διὰ τωσῶνδε κινδύνων καὶ, ὡς ἀπε-
 φήνατο Βίας, μήτε ἐν τοῖς τεθνηκόσιν ὄντα μήτε ἐν τοῖς
 βιοῦσιν; ὁ γὰρ ἐπίγειος ἄνθρωπος ὡς ἀμφίβιος αὐτὸν εἰς
 τὸ πέλαγος ἔρριψεν, ἐπὶ τῇ τύχῃ γενόμενος πᾶς. ἀλλ' ἢ C
 γεωργία γλυκὺ· δῆλον. ἀλλ' οὐχ ὄλον, ὥς φασιν, ἔλκος,
 αἰὲ λύπης πρόφασιν εὐρισκόμενον, κλαίον νυκτὶ μὲν ἀ-
 χμόν, νυκτὶ δὲ ἐπομβρίας, νυκτὶ δὲ ἐπίκλυσιν, νυκτὶ δὲ ἐρυ-
 σίβην, νυκτὶ δὲ θάλαπος ἄκαιρον ἢ κρυμόν; ἀλλ' ἢ πολυτί-
 μητος πολιτεία — πολλὰ γὰρ ὑπερβαίνω — διὰ κόσων
 ἐλαύνεται δεινῶν; τὴν μὲν χαρὰν ἔχουσα φλεγμονῆς δί-
 κην παλλομένην καὶ σφυγματώδη, τὴν δὲ ἀπότευξιν ἀλγί- D
 στην καὶ θανάτων μυρίων χεῖρω. τίς γὰρ ἂν εὐδαιμονή-
 σειε πρὸς ὄχλον ζῶν, εἰ ποκπυσθεῖη καὶ κροτηθεῖη θήμου
 παύγιον, ἐκβαλλόμενον, συριττόμενον, ζημιούμενον,
 θνησκον, ἐλεύμενον· ἐπεὶ τοί γε, Ἀξίοχε πολιτικέ, ποῦ
 τέθνηκε Μιλτιάδης; ποῦ δὲ Θεμιστοκλῆς; ποῦ δ' Ἐφιάλ-
 τής; ποῦ δὲ πρώην οἱ δεκα στρατηγοί; ὅτ' ἐγὼ μὲν οὐκ
 ἐπηρόμην τὴν γνώμην· οὐ γὰρ ἐφαίνεται μοι σεμνὸν μαι-
 νομένῳ δῆμῳ συνεξάρχειν· οἱ δὲ περὶ Θηραμένην καὶ
 Καλλίξενον τῇ ὑστεραία προέδρους ἐγκαθέτους ὑφέντες E
 κατεχειροτόνησαν τῶν ἀνδρῶν ἄκριτον θάνατον. καίτοι
 γε σὺ μόνος αὐτοῖς ἤμυνες καὶ Εὐρυπτόλεμος, τρισμυ- 369
 ρίων ἐκκλησιαζόντων.

VIII. ΑΞ. Ἔστι ταῦτα, ὦ Σώκρατες· καὶ ἐγωγε ἐξ
 ἐκείνου ἄλις ἔσχον τοῦ βήματος καὶ χαλεπώτερον οὐδὲν
 ἐφάνη μοι πολιτείας· δῆλον δὲ τοῖς ἐν τῷ ἔργῳ γενομένοις.

σὺ μὲν γὰρ οὕτω λαλεῖς ὡς ἐξ ἀπόπτου θεώμενος, ἡμεῖς δ' ἴσμεν ἀκριβέστερον οἱ διὰ πείρας ἰόντες. δῆμος γάρ, ὦ φίλε Σώκρατες, ἀχάριστον, ἀψίκορον, ὠμόν, βάσκανον, ἀπαίδευτον, ὡς ἂν συνηρατισμένον ἐκ σύγκλυδος ὄχλου
 B καὶ βιαίων φλυάρων· ὁ δὲ τούτῳ προσεταιριζόμενος ἀθλιώτερος μακροῦ.

ΣΩ. Ὅποτε οὖν, ὦ Ἀξίοχε, τὴν ἐλευθεριωτάτην ἐπιστήμην τίθεςαι τῶν λοιπῶν ἀπενκαιοτάτην, τί τὰς λοιπὰς ἐπιτηδεύσεις ἐννοήσομεν; οὐ φευκτὰς; ἤκουσα δέ ποτε καὶ τοῦ Προδίκου λέγοντος, ὅτι ὁ θάνατος οὔτε περὶ τοὺς ζῶντας ἔστιν οὔτε περὶ τοὺς μετῆλλαχότας.

ΑΞ. Πῶς φῆς, ὦ Σώκρατες;

IX. ΣΩ. Ὅτι περὶ μὲν τοὺς ζῶντας οὐκ ἔστιν, οἱ δὲ
 C ἀποθανόντες οὐκ εἰσίν. ὥστε οὔτε περὶ σὲ νῦν ἔστιν, οὐ γὰρ τέθνηκας, οὔτε εἰ τι πάθοις, ἔσται περὶ σέ· σὺ γὰρ οὐκ ἔσει. μάταιος οὖν ἡ λύπη, περὶ τοῦ μήτε ὄντος μήτε ἔσομένου περὶ Ἀξίοχον Ἀξίοχον ὀδύρεσθαι, καὶ ὅμοιον ὡς εἰ περὶ τῆς Σκύλλης ἢ τοῦ Κενταύρου τις ὀδύροιτο, τῶν μήτε ὄντων περὶ σὲ μήτε ὕστερον μετὰ τὴν τελευτὴν ἔσομένων. τὸ γὰρ φοβερὸν τοῖς οὐσίη ἐστι· τοῖς δ' οὐκ οὔσι
 D πῶς ἂν εἴη;

ΑΞ. Σὺ μὲν ἐκ τῆς ἐπιπολαζούσης τὰ νῦν λεσχηνείας τὰ σοφὰ ταῦτα εἰρηκας· ἐκεῖθεν γὰρ ἔστιν ἦδε ἡ φλυαρολογία, πρὸς τὰ μειράκια διακεκοσμημένη· ἐμὲ δὲ ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν λυπεῖ, καὶν πιθανωτέρους τούτων λόγους ἂν τιχροτήσης, ὦ Σώκρατες. οὐκ ἐπαῖει γὰρ ὁ νοῦς ἀποπλανώμενος εἰς εὐπειίας λόγων, οὐδὲ ἄπτεται ταῦτα τῆς ὁμοχροίας, ἀλλ' εἰς μὲν πομπὴν καὶ φημάτων ἀγλαῖσμον ἀνύτει, τῆς δὲ ἀληθείας ἀποθεῖ· τὰ δὲ παθήματα
 E σοφισμάτων οὐκ ἀνέχεται, μόνοις δὲ ἀρκεῖται τοῖς δυναμένοις καθικέσθαι τῆς ψυχῆς.

X. ΣΩ. Συνάπτεις γάρ, ὦ Ἀξίοχε, ἀνεπιλογίστως, τῇ στερήσει τῶν ἀγαθῶν ἀντεισάγων κακῶν αἰσθησιν, ἐκλαδόμενος ὅτι τέθνηκας. λυπεῖ γάρ τὸν στερόμενον 370 τῶν ἀγαθῶν ἢ ἀντιπάθεια τῶν κακῶν, ὁ δ' οὐκ ὦν οὐδὲ τῆς στερήσεως ἀντιλαμβάνεται· πῶς οὖν ἐπὶ τῷ μὴ παρέξοντι γινῶσιν τῶν λυπησόντων γένοιτ' ἂν ἡ λύπη; ἀρχὴν γάρ, ὦ Ἀξίοχε, μὴ συνυποτιθέμενος ἁμῶς γέ πως μίαν αἰσθησιν, κατὰ τὸ ἀνεπιστῆμον, οὐκ ἄν ποτε πτυρείης τὸν θάνατον· νῦν δὲ περιτρέπεις σεαυτόν, δειματούμενος στερησέσθαι τῆς ψυχῆς, τῇ δὲ στερήσει περιτιθεῖς ψυχὴν, καὶ ταρβείς μὲν τὸ μὴ αἰσθήσεσθαι, καταλήψεσθαι δὲ οἷει τὴν οὐκ ἔσομένην αἰσθησιν αἰσθήσει· πρὸς τῷ πολλοὺς B καὶ καλοὺς εἶναι λόγους περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. οὐ γὰρ δὴ θνητὴ γε φύσις *οὔσα* τοσόνδ' ἂν ἤρατο μεγεθουργίας, ὥστε καταφρονῆσαι μὲν ὑπερβαλλόντων θηρίων βίας, διαπεραιώσασθαι δὲ πελάγη, δειμάσθαι δὲ ἄστη, καταστήσασθαι δὲ πολιτείας, ἀναβλέψαι δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδεῖν περιφορὰς ἄστρον καὶ δρόμους ἡλίου τε καὶ σελήνης ἐκλείψεις τε καὶ ταχείας ἀποκαταστάσεις, ἰσημερίας τε καὶ τροπὰς διττὰς χειμῶνος καὶ θέρους καὶ πλειάC δων ἀνατολάς τε καὶ δύσεις ἀνέμους τε καὶ καταφορὰς ὄμβρων καὶ πρηστήρων ἐξαισίους συρμούς, καὶ τὰ τοῦ κόσμου παθήματα παραπήξασθαι πρὸς τὸν αἰῶνα, εἰ μὴ τι θεῖον ὄντως ἐνῆν πνεῦμα τῇ ψυχῇ, δι' οὗ τὴν τῶν τηλικῶνδε περίνοιαν καὶ γινῶσιν ἔσχεν.

XI. Ὡστε οὐκ εἰς θάνατον ἀλλ' εἰς ἀθανασίαν μεταβαλεῖς, ὦ Ἀξίοχε, οὐδὲ ἀφαίρεσιν ἔξεις τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ἐλλικρινεστέραν τὴν ἀπόλαυσιν, οὐδὲ μεμιγμένας θνητῶ σώματι τὰς ἡδονάς, ἀλλ' ἀκράτους ἀπασῶν ἀλγηδόνων. D ἐκεῖσε γὰρ ἀφίξει μονωθεὶς ἐκ τῆσδε τῆς εἰρκτῆς, ἐνθα ἄπονα πάντα καὶ ἀστένακτα καὶ ἀγήρατα, γαληνὸς δέ τις

καὶ κακῶν ἄγονος βίος, ἀσαλεύτῳ ἡσυχία εὐδιαζόμενος, καὶ περιαθρῶν τὴν φύσιν, φιλοσοφῶν οὐ πρὸς ὄχλον καὶ θέατρον, ἀλλὰ πρὸς ἀμφιθαλῆ τὴν ἀλήθειαν.

ΑΞ. Εἰς τὸναντίον με τῷ λόγῳ περιέστακας· οὐκ-
 E ἔτι γάρ μοι θανάτου δέος ἐνεστιν, ἀλλ' ἦδη καὶ πόθος,
 ἵνα τι καὶ γὰρ μιμησάμενος τοὺς φήτορας περιττὸν εἶπω·
 κάμπαλιν μετεωρολογῶ καὶ δίδιμι τὸν αἰθιὸν καὶ θεῖον
 δρόμον, ἐκ τε τῆς ἀσθενείας ἐμαντὸν συνείλεγμα καὶ γέ-
 γονα καινός.

371 XII. ΣΩ. Εἰ δὲ καὶ ἕτερον βούλει λόγον, ὃν ἐμοὶ ἤγ-
 γειλε Γωβρύης, ἀνὴρ μάγος· ἔφη κατὰ τὴν Ξέρξου διάβα-
 σιν τὸν πάππον αὐτοῦ καὶ ὁμώνυμον πεμφθέντα εἰς Δῆ-
 λον, ὅπως τηρήσειε τὴν νῆσον ἐν ἧ ἡ οἱ δύο θεοὶ ἐγένοντο,
 ἐκ τινῶν χαλκῶν δέλτων, ἃς ἐξ Ἑπεροβροέων ἐκόμισαν
 Ὡπίς τε καὶ Ἑκαέργη, ἐκμεμαθηκέναι, μετὰ τὴν τοῦ σώ-
 ματος λύσιν τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἄδηλον χωρεῖν τόπον κατὰ
 B τῆς τοῦ Διὸς αὐλῆς, ἅτε τῆς μὲν γῆς ἐχούσης τὰ μέσα τοῦ
 κόσμου, τοῦ δὲ πόλου ὄντος σφαιροειδοῦς, οὗ τὸ μὲν ἕτε-
 ρον ἡμισφαίριον θεοὶ ἔλαχον οἱ οὐράνιοι, τὸ δὲ ἕτερον οἱ
 ὑπένερθεν, οἱ μὲν ἀδελφοὶ ὄντες, οἱ δὲ ἀδελφῶν παῖδες.
 τὰ δὲ πρόπυλα τῆς εἰς Πλούτωνος ὁδοῦ σιδηροῖς κλείθροις
 καὶ κλεισὶν ἀχύρωται· ταῦτα δὲ ἀνοίξαντα ποταμὸς Ἀχέ-
 ρων ἐκδέχεται, μεθ' ὃν Κωκυτός, οὗς χρηὶ πορθμεύσαντας
 ἀχθῆναι ἐπὶ Μίνω καὶ Ῥαδάμανθυν, ὃ κλήζεται πεδίου
 ἀληθείας.

C XIII. Ἐντανθοὶ καθέζονται δικασταὶ ἀνακρίνοντες
 τῶν ἀφικνουμένων ἕαστον, τίνα βίον βεβίωκε καὶ τίσιν
 ἐπιτηδεύμασιν ἐνωκίσθη τῷ σώματι. ψεύσασθαι μὲν οὖν
 ἀμήχανον. ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ ζῆν δαίμων ἀγαθὸς ἐπέ-
 πνευσεν, εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν χῶρον οἰκίζονται, ἐνθα

ἄφθονοι μὲν ὦραι παγκάρπου γονῆς βρύουοι, πηγαὶ δὲ
 ὑδάτων καθαρῶν φέουσι, παντοῖοι δὲ λειμῶνες ἄνθεσι ποι-
 κίλοις ἐαριζόμενοι, διατριβαὶ δὲ φιλοσόφων καὶ θέατρα
 ποιητῶν καὶ κύκλιοι χοροὶ καὶ μουσικὰ ἀκούσματα, συμ- D
 πόσιά τε εὐμελῆ καὶ εἰλαπίναι αὐτοχορήγητοι, καὶ ἀκήρα-
 τος ἀλυπία καὶ ἠδεῖα δίαίτα· οὔτε γὰρ χεῖμα σφοδρὸν οὔτε
 θάλλπος ἐγγίγνεται, ἀλλ' εὐκρατος ἀῆρ χεῖται ἀπαλαῖς
 ἡλίου ἀκτίσιν ἀνακιρνάμενος. ἐνταῦθα τοῖς μεμνημένοις
 ἐστὶ τις προεδρία· καὶ τὰς ὀσίους ἀγιστείας γὰρ κείσε συν-
 τελοῦσι. πῶς οὖν οὐ σοὶ πρῶτον μέτεστι τῆς τιμῆς, ὄντι E
 γεννήτη τῶν θεῶν; καὶ τοὺς περὶ Ἡρακλέα τε καὶ Διόνυ-
 σον κατιόντας εἰς Ἄιδου πρότερον λόγος ἐνθάδε μνηθῆ-
 ναι, καὶ τὸ θάρσος τῆς ἐκεῖσε πορείας παρὰ τῆς Ἐλευσι-
 νίας ἐναύσασθαι. ὅσοις δὲ τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων
 ἠλάθη, ἄγονται πρὸς Ἐρινύων ἐπ' ἔρεβος καὶ χάος διὰ
 ταρτάρου, ἐνθα χῶρος ἀσεβῶν καὶ Δαναίδων ὑδρεῖαι ἀτε-
 λεῖς καὶ Ταντάλου δῖψος καὶ Τιτυοῦ σπλάγχνα καὶ Σισύ-
 φου πέτρος ἀνήνυτος, οὗ τὰ τέρατα αὐθις ἄρχεται πό- 372
 νων· ἐνθα θηροὶ περιλιχμώμενοι καὶ λαμπάσιν ἐπιμόνως
 πυρούμενοι Ποινῶν καὶ πᾶσαν αἰκίαν αἰκιζόμενοι αἰδίοις
 τιμωρίαις τρύχονται.

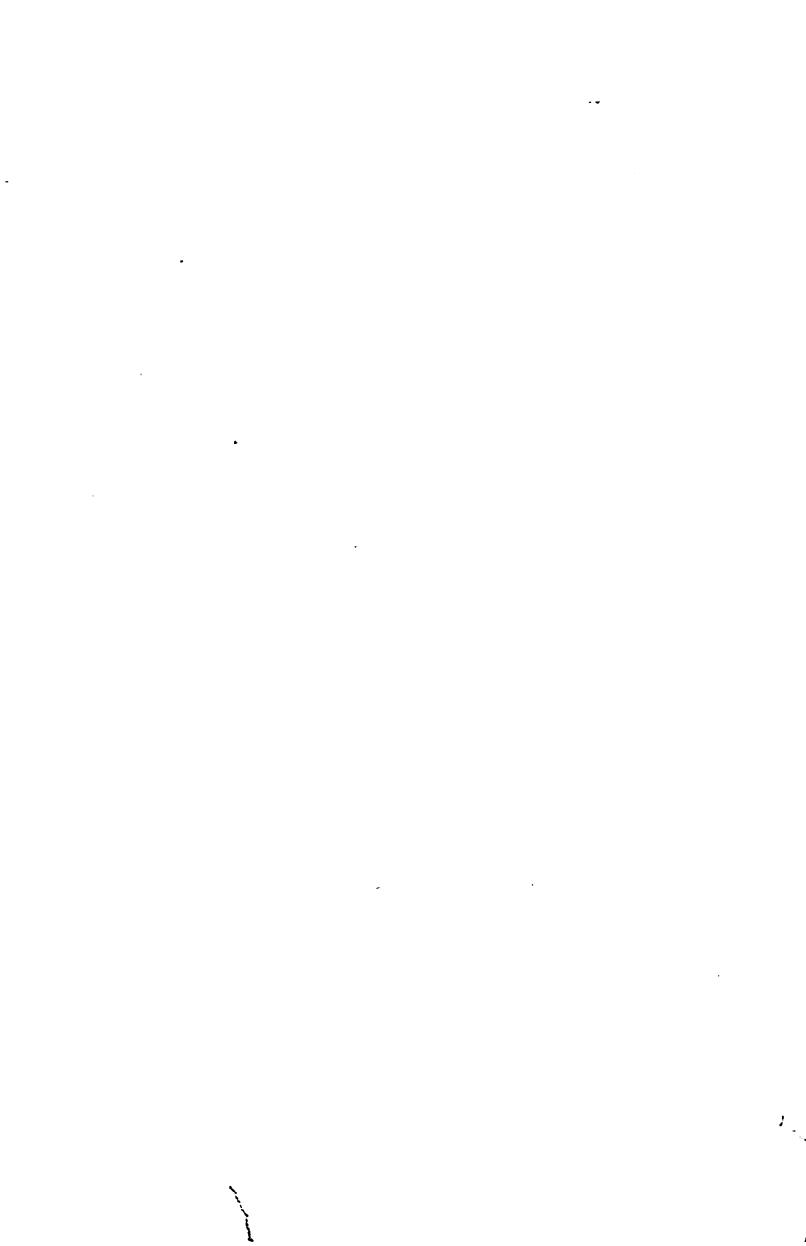
XIV. Ταῦτα μὲν ἐγὼ ἤκουσα παρὰ Γωβρύου, σὺ δ'
 ἂν ἐπικρίνειας, Ἀξίοχε. ἐγὼ γὰρ λόγῳ ἀνθελκόμενος τοῦτο
 μόνον ἐμπέδως οἶδα, ὅτι ψυχὴ ἅπανα ἀθάνατος, ἢ δὲ ἐκ
 τοῦδε τοῦ χωρίου μετασταθεῖσα καὶ ἄλυπος· ὥστε ἢ κάτω
 ἢ ἄνω εὐδαιμονεῖν σε δεῖ, Ἀξίοχε, βεβιωκότα εὐσεβῶς.

ΑΞ. Αἰσχύνομαί σοι τι εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες· τοσοῦ- B
 τον γὰρ ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἦδη
 καὶ ἔρωτα αὐτοῦ ἔχειν. οὕτω με καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὡς καὶ
 ὁ οὐράνιος, πέπεικε, καὶ ἦδη περιφρονῶ τοῦ ζῆν, ἅτε εἰς
 ἀμείνω οἶκον μεταστησόμενος. νυνὶ δὲ ἠρέμα κατ' ἔμαυ-

τὸν ἀναριθμήσομαι τὰ λεχθέντα, ἐκ μεσημβρίας δὲ παρέσει μοι, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ποιήσω ὡς λέγεις, κἀγὼ δὲ ἐπάνειμι ἐς Κυνόσαργες ἐς περίπατον, ὁπόθεν δεῦρο μετεκλήθην.

APPENDIX PLATONICA.

Α Δ Β Ι Ν Ο Υ

είσαγωγή εἰς τοὺς Πλάτωνος διαλόγους.

I. Ὅτι τῶ μέλλοντι ἐντεύξεσθαι τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις προσήκει πρότερον ἐπίστασθαι αὐτὸ τοῦτο, τί ποτέ ἐστιν ὁ διάλογος. οὔτε γὰρ ἄνευ τέχνης τινὸς καὶ δυνάμεως γεγραμμένοι εἰσὶν, οὔτε τεχνικῶς γνωρίσαι ῥᾶδιον τῶ γε θεωρίας ἀπειρώς ἔχοντι. ἀρέσκει δὲ τῶ φιλοσόφῳ περὶ παντὸς οὐτινοσοῦν τὴν σκέψιν ποιούμενον τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ἐξετάζειν, ἔπειτα τί τοῦτο δύναται καὶ τί μὴ, πρὸς ὃ τί τε χρήσιμον πέφυκε καὶ πρὸς ὃ μὴ. λέγει δὲ ὧδε· περὶ παντός, ὦ παιῖ, μία ἀρχὴ τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλευέσθαι· εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ἡ βουλή ἦ, ἢ παρὰ τοῦτο ἀμαρτάνειν ἀνάγκη· τοὺς δὲ πολλοὺς λήληθεν, ὅτι οὐκ ἴσασι τὴν οὐσίαν ἑκάστου· ὡς οὖν [οὐκ] εἰδότες οὐ διομολογοῦνται ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως, προελθόντες δὲ τὸ εἶκός ἀποδιδόασιν· οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὔτ' ἄλλοις ὁμολογοῦσιν. ἵνα οὖν μὴ τοῦτο πάθωμεν ἐντυγχάνοντες τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις, αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ ἔφην, σκεψώμεθα, τί ποτ' ἐστιν ὁ διάλογος. ἔστι τοίνυν οὐκ ἄλλο τι ἢ λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενος περὶ τίνος τῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσόφων πραγμάτων, μετὰ τῆς πρεπούσης ἠθοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς.

II. Λόγος μὲν οὖν λέγεται ὁ διάλογος καθάπερ ὁ ἄνθρωπος ζῶων· ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ μὲν ἐνδιάθετος ὁ δὲ προφορικός, ἀκουσόμεθα τοῦ προφορικοῦ· καὶ ἐπεὶ τούτου ὁ μὲν ἐστὶ κατὰ διέξοδον λεγόμενος, ὁ δὲ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, ἴδιον τοῦ διαλόγου ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις· ὅθεν ὁ λόγος ἐξ ἐρωτήσεως εἶναι λέγεται. τὸ δὲ περὶ τίνος τῶν φιλοσόφων καὶ πολιτικῶν πραγμάτων πρόσκειται, διότι οἰκείαν εἶναι δεῖ τὴν ὑποκειμένην ὕλην τῶ διαλόγῳ· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ πολιτικὴ καὶ φιλόσοφος. ὡς γὰρ τῇ τραγωδίᾳ καὶ ὅλως τῇ ποιήσει οἰκεία

ἕλη ὑποβέβληται τῶν μύθων, οὕτως τῷ διαλόγῳ ἢ φιλόσοφος, τουτέστι τὰ πρὸς φιλοσοφίαν. τὸ δὲ μετὰ τῆς προεπούσης ἠθοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων, *διότι* διαφορῶν ἐν τοῖς λόγοις ὄντων τὸν βίον, τῶν μὲν φιλοσόφων, τῶν δὲ σοφιστικῶν, τὰ οἰκεία ἦθη δεῖ ἐκάστῳ ἀνατιθέσθαι, τῷ μὲν φιλόσοφῳ τὸ γενναῖον καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ τὸ φιλάληθες, τῷ δὲ σοφιστικῷ τὸ ποικίλον καὶ τὸ παλλμβολον καὶ τὸ φιλόδοξον, τῷ δὲ ἰδιαιτικῷ τὸ οἰκεῖον. ἐπὶ τούτοις φησὶ καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς· καὶ μάλα εἰκότως· ὡς γὰρ τῇ τραγωδίᾳ καὶ τῇ κωμῳδίᾳ τὸ οἰκεῖον μέτρον δεῖ παρεῖναι καὶ τῇ λεγομένῃ ἱστορίᾳ τὸ πλάσμα, οὕτως καὶ τῷ διαλόγῳ τὴν οἰκείαν λέξιν καὶ σύνθεσιν, ἔχουσιν τὸ Ἀττικόν, τὸ εὐχαρι, τὸ ἀπέριττον, τὸ ἀνευδεές. εἰ δέ τις λεγόμενος λόγος μὴ καθάπερ εἶπον εἰδοποιούμενος, ἀλλ' ἐνδεῆς ὢν τούτων λέγοιτο εἶναι διάλογος, οὐκ ὀρθῶς ἂν λέγοιτο. οὕτω τὸ παρὰ Θουκυδίδῃ λεγόμενον [τῶν δυνάμεων] εἰδοποιεῖν τὴν ἰδιότητα τῶν διαλόγων οὐ φήσομεν εἶναι διάλογον, ἀλλὰ μᾶλλον δύο δημηγορίας κατ' ἐνθύμησιν ἀλλήλαις ἀντιγεγραμμένας.

III. Ἐπεὶ οὖν ὁ τί ποτέ ἐστιν ὁ διάλογος τεθεωρήκαμεν, περὶ τῆς διαφορᾶς αὐτοῦ τοῦ κατὰ Πλάτωνα διαλόγου ἴδωμεν, τουτέστι περὶ τῶν χαρακτήρων, πόσοι τέ εἰσιν οἱ ἀνωτάτω καὶ πόσοι ἐκείνων ὑποδιαιερέθεντες εἰς τοὺς ἀτόμους ἐστήσαντο. περὶ μὲν οὖν χαρακτήρων ἐν τοῖς ἐξῆς τελεώτατα μετὰ ὑπογραφῆς εἰρήσεται, ἐνθάδε δὲ γνωστότερον τοσοῦτον περὶ τῶν ἀνωτάτω χαρακτήρων, ὅτι δύο ὄντων, ὑψηλικοῦ καὶ ζητητικοῦ, ὁ μὲν ὑψηλικὸς ἤρμουςται πρὸς διδασκαλίαν καὶ πρᾶξιν καὶ ἀπόδειξιν τοῦ ἀληθοῦς, ὁ δὲ ζητητικὸς πρὸς γυμνασίαν καὶ ἀγῶνα καὶ ἔλεγχον τοῦ ψεύδους· καὶ ὅτι ὁ μὲν ὑψηλικὸς τῶν πραγμάτων στοχάζεται, ὁ δὲ ζητητικὸς τῶν προσώπων. τῶν μὲν οὖν Πλάτωνος διαλόγων ὑπάγονται τῷ μὲν φυσικῷ ὁ Τίμαιος, τῷ δὲ ἠθικῷ ἢ Ἀπολογία, τῷ δὲ λογικῷ Θεάγης, Κρατύλος, Λύσις, Σοφιστής, Λάχης, Πολιτικός, τῷ δὲ ἐλεγκτικῷ Παρμενίδης, Πρωταγόρας· τῷ δὲ πολιτικῷ Κρίτων, Πολιτεία, Φαίδων, Μένως, Συμπόσιον, Νόμοι, Ἐπιστολαί, Ἐπινομίς, Μενέξενος, Κλειτοφῶν, Φίληβος· τῷ δὲ πειραστικῷ Εὐθύφρων, Μένων, Ἴων, Χαρμίδης· τῷ δὲ μαιευτικῷ Ἀλκιβιάδης, τῷ δὲ ἀνατρεπτικῷ Ἴππίας, Εὐθύδημος, Γοργίας.

IV. Ἐπεὶ οὖν τεθεωρήκαμεν τὴν διαφορὰν αὐτῶν ὡς πέφυκε γίνεσθαι καὶ τοὺς χαρακτῆρας, ἐπὶ τούτοις λεγόμεν, ἀπὸ πόλων διαλόγων δεῖ ἀρχομένους ἐντυγχάνειν τῷ Πλάτωνος λόγῳ. διάφοροι γὰρ δόξαι γεγύνασιν· οἱ μὲν ἀπὸ τῶν Ἐπιστολῶν ἀρχονται, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Θεάγου· εἰσὶ δὲ οἱ κατὰ τετραλογία διελόντες αὐτοὺς καὶ τάττουσι πρώτην τετραλογία περιέχουσαν τὸν Εὐθύφρονα καὶ τὴν Ἀπολογία καὶ τὸν Κρίτωνα καὶ τὸν Φαίδωνα· τὸν μὲν οὖν Εὐθύφρονα, ἐπεὶ καὶ ἐπαγγέλλεται τῷ Σωκράτει ἐν αὐτῷ ἡ δίκη, τὴν δὲ Ἀπολογία, ἐπειδὴ ἀναγκαῖον αὐτῷ ἀπολογήσασθαι, ἐπὶ τούτοις τὸν Κρίτωνα διὰ τὴν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διατριβήν, ἔπειτα τὸν Φαίδωνα, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ τέλος τοῦ βίου λαμβάνει ὁ Σωκράτης. ταύτης τῆς δόξης εἰσὶ Δερκυλλίδης καὶ Θράσυλλος, δοκοῦσι δὲ μοι προσώποις καὶ βίων περιστάσεσιν ἠθεληκέναι τάξιν ἐπιθεῖναι· ὅ ἐστι μὲν ἴσως χρήσιμον πρὸς ἄλλο τι, οὐ μὴν πρὸς ὃ ἡμεῖς νῦν βουλόμεθα, βουλόμεθα δὲ ἀρχὴν καὶ διάταξιν διδασκαλίας τῆς κατὰ σοφίαν εὐρεῖν. φημὲν οὖν Πλάτωνος λόγον μὴ εἶναι μίαν καὶ ὠρισμένην ἀρχήν· εἰκέναι γὰρ αὐτὸν τέλειον ὄντα τελείῳ σχήματι κύκλου· ὥσπερ οὖν κύκλου μία καὶ ὠριμένη οὐκ ἔστιν ἀρχή, οὕτως οὐδὲ τοῦ λόγου.

V. Οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὁπωσοῦν ὡς ἔτυχεν ἐντενξόμεθα αὐτῷ· οὐδὲ γὰρ εἰ δεῖο κύκλον γράφειν, ἀφ' οὐτινοσοῦν σημείου ἀρχόμενός τις γράφει τὸν κύκλον· ἀλλ' ἀφ' ἧς ἂν ἕκαστος ἡμῶν σχέσεως ἔχη πρὸς τὸν λόγον ἀρχόμενος ἐντεύξεται τοῖς διαλόγοις. σχέσεις δὲ πλείους καὶ διάφοροι εἰσὶν ἡμῶν πρὸς τὸν λόγον. ἡ μὲν γὰρ ἔστι κατὰ φύσιν, οἷον εὐφυῆς ἀφυῆς· ἡ δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, οἷον ὄραν ἔχων τοῦ φιλοσοφεῖν ἢ παρηβηκῶς· ἡ δὲ κατὰ προαίρεσιν, οἷον φιλοσοφίας ἢ ἱστορίας ἕνεκα· ἡ δὲ κατὰ ἔξιν, οἷον προτετελεσμένος ἢ ἀμαθής· ἡ δὲ κατὰ τὴν ὕλην, οἷον ἐνασχολῶν φιλοσοφία ἢ περιελκόμενος ὑπὸ τῶν περιστάσεων. ὁ μὲν οὖν κατὰ φύσιν εὐ πεφυκῶς, καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν ὄραν ἔχων τοῦ φιλοσοφεῖν, καὶ κατὰ τὴν προαίρεσιν ἕνεκα τοῦ ἀρετὴν ἀσκήσαι προσιὼν τῷ λόγῳ, καὶ κατὰ τὴν ἔξιν προτετελεσμένος τοῖς μαθήμασι, καὶ ἀφειμένος ἀπὸ τῶν πολιτικῶν περιστάσεων, ἀρξεται ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου πρὸς τὸ τραπήναι καὶ ἐπιστραφεῖναι καὶ γινῶναι οὐ δεῖ τὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. *εἶδ'* ὥσπερ πρὸς παράδειγμα καλὸν

ιδεῖν, τίς ἐστὶν ὁ φιλόσοφος καὶ τίς αὐτοῦ ἢ ἐπιτήδευσις καὶ ἐπὶ ποία ὑποθέσει ὁ παρ' αὐτῶ λόγος προσάγεται, δεήσει τῷ Φαίδωνι ἐξῆς ἐντυγχάνειν· λέγει γὰρ ἐν τούτῳ, τίς ἐστὶ φιλόσοφος, καὶ τίς ἐστὶν ἢ γε ἐπιτήδευσις, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει τοῦ ἀδάνατον εἶναι τὴν ψυχὴν δλείσει τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον. μετὰ τοῦτο τῇ Πολιτείᾳ δέοι σ' ἐντυγχάνειν· ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως ὑπογράφει πᾶσαν τὴν παιδείαν, ἣ χρώμενος ἀφίκοιτο ἂν τις ἐπὶ τὴν τῆς ἀρετῆς κτησῖν. ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ ἐν γνώσει τῶν θεῶν γενέσθαι, ὡς δυνασθαι κτησάμενον τὴν ἀρετὴν ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς, ἐντευξόμεθα τῷ Τιμαίῳ· αὐτῇ γὰρ τῇ περὶ τὴν φύσιν ἱστορίᾳ ἐντυγχάνοντες καὶ τῇ λεγομένῃ θεολογίᾳ καὶ τῇ τῶν ὄλων διατάξει ἀντοψόμεθα τὰ θεῖα ἐναργῶς.

VI. Ἐπι δὲ τις καὶ ἐν κεφαλαίῳ δύναται ἂν κατιδεῖν τὴν προσήκουσαν τάξιν τῶν διαλόγων τῇ κατὰ Πλάτωνα διδασκαλίᾳ τῷ τὰ Πλάτωνος αἰρουμένῳ. ἀναγκαίου γὰρ ὄντος θεατὰς γενέσθαι καὶ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ τοῦ καλλίστου νοῦ τυχεῖν, δεῖ πρώτον μὲν ἐκκαθᾶραι τὰς ψευδεῖς δόξας τῶν ὑπολήψεων· οὐδὲ γὰρ οἱ ἱατροὶ νενομίκασι, πρότερον τῆς προσφερομένης τροφῆς ἀπολαῦσαι τὸ σῶμα δύνασθαι, εἰ μὴ τὰ ἐμποδίζοντα ἐν τούτῳ τις ἐκβάλλει. μετὰ δὲ τὸ ἐκκαθᾶραι ἐπεγείρειν καὶ προκαλεῖσθαι δεῖ τὰς φυσικὰς ἐννοίας, καὶ ταύτας ἐκκαθαίρειν καὶ εὐκρινεῖς ἀποφαίνειν ὡς ἀρχάς. ἐπὶ τούτοις ὡς προκατεσκευασμένης τῆς ψυχῆς δεῖ αὐτῇ τὰ οἰκεία ἐμποιεῖν δόγματα, καθ' ἃ τελειοῦται, ταῦτα δὲ ἐστὶ φυσικὰ καὶ θεολογικὰ καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ πολιτικά· ἵνα δὲ τὰ δόγματα μένη ἐν τῇ ψυχῇ ἀναπόδραστα, δεήσει αὐτὰ δεδῆναι τῷ τῆς αἰτίας λογισμῷ, ἵνα τις βεβαίως ἔχηται τοῦ προκειμένου σκοποῦ. ἐπὶ τούτοις δεῖ πεπορισθαι τὸ ἀπαραλόγιστον, ἵνα μὴ ὑπὸ τινος σοφιστοῦ παρενεχθέντες τρέψωμεν ἐπὶ τὰ χεῖρω τὴν ἑαυτῶν ἔξιν. ἵνα οὖν ἐκβάλλωμεν τὰς ψευδεῖς δόξας, δεήσει ἐντυγχάνειν Πλάτωνος τοῖς τοῦ πειραστικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις, ἔχουσι τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ λεγόμενον καθαρτικόν· ἵνα δὲ τις τὰς φυσικὰς ἐννοίας εἰς φῶς προκαλέσαιτο, τοῖς τοῦ μαιευτικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις δεήσει ἐντυγχάνειν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἴδιον. ἵνα δὲ τις τὰ οἰκεία δόγματα παραλάβῃ, τοῖς τοῦ ὑφηγητικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις δεήσει ἐντυγχάνειν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν αὐτῶν ἴδιον, εἴ γε ἐν τού-

τοις ἐστὶ μὲν τὰ φυσικὰ δόγματα, ἐστὶ δὲ καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ τὰ 1
 πολιτικὰ καὶ οἰκονομικά, ὡν τὰ μὲν ἐπὶ θεωρίαν καὶ τὸν θεω- 2
 ρητικὸν βίον ἔχει τὴν ἀναφορὰν, τὰ δ' ἐπὶ πράξιν καὶ τὸν 3
 πρακτικὸν βίον, ἅμφω δὲ ταῦτα ἐπὶ τὸ ὁμοιωθῆναι θεῷ. ἵνα 4
 δὲ τὰ δεθέντα ἄφυστα ἡμῖν ὑπάρχη, τοῖς τοῦ λογικοῦ χαρα- 5
 κτηῆρος διαλόγοις, ὄντος καὶ αὐτοῦ ζητητικοῦ, δεήσει ἐντυγγά- 6
 νειν· ἔχουσι γὰρ τὰς τε διαιρετικὰς καὶ ὀριστικὰς μεθόδους 7
 καὶ πρὸς γε ἀναλυτικὰς καὶ συλλογιστικὰς, δι' ὧν τὰ μὲν ἀλη- 8
 θῆ ἀποδείκνυται, τὰ δὲ ψευδῆ ἐλέγχεται. πρὸς δὲ τούτοις ἐπει 9
 καὶ δεῖ ἀπαραλογίστους ἀπὸ σοφιστῶν εἶναι, τοῖς τοῦ ἐπιδεικτι- 10
 κοῦ καὶ ἀνατρεπτικοῦ χαρακτηῆρος διαλόγοις ἐντευξόμεθα· ἐν 11
 οἷς ἐστὶν ἐκμαθεῖν, ὅπως τε δεῖ ἐπαίειν τῶν σοφιστῶν καὶ ὅπως 12
 αὐτοῖς καὶ ὄντινα τρόπον προσφέρεσθαι κακουργοῦσι περὶ τοὺς 13
 λόγους. 14

Α Δ Κ Ι Ν Ο Ο Υ

διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων.

I. Τῶν κυριατάτων Πλάτωνος δογμάτων τοιαύτη ἂν τις διδασκαλία γένοιτο. φιλοσοφία ἐστὶν ὄρεξις σοφίας, ἢ λύσις καὶ περιαγωγή ψυχῆς ἀπὸ σώματος, ἐπὶ τὰ νοητὰ ἡμῶν τρεπομένων καὶ τὰ κατ' ἀλήθειαν ὄντα· σοφία δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. φιλόσοφος δὲ ἐστὶν ὁ παρωνύμως ὠνομασμένος ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας, ὡς ὁ μουσικὸς ἀπὸ τῆς μουσικῆς· πεφυκέναι δὲ τοῦτον χρὴ πρῶτον μὲν πρὸς τὰ μαθήματα, ὅσα δύναται προσοικειοῦν καὶ προσάγειν αὐτὸν τῇ γνώσει τῆς νοητῆς οὐσίας καὶ μὴ πλανωμένης τε καὶ φευστῆς, ἔπειτα δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔχειν ἐρωτικῶς καὶ μηδαμῇ προσδέχσθαι τὸ ψεῦδος, ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ φύσει πως σώφρονα εἶναι καὶ κατὰ τὸ παθητικὸν τῆς ψυχῆς φυσικῶς κατεσταλμένον. ὁ γὰρ ἐφιέμενος μαθημάτων περὶ τὰ ὄντα καὶ ἐπὶ ταῦτα τρέπων ἑαυτοῦ τὴν ὄρεξιν οὐ θαυμάζει ἂν τὰς ἡδονάς. δεῖ δὲ καὶ ἐλευθέριον εἶναι τῇ γνώμῃ τὸν μέλλοντα φιλοσοφεῖν· ἐναντιώτατον γὰρ μικρολογία ψυχῇ μελλούσῃ θεωρεῖν τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα. καὶ πρὸς δικαιοσύνην δὲ πεφυκέναι χρὴ αὐτόν, εἶγε καὶ πρὸς ἀλήθειαν καὶ πρὸς ἐλευθερίαν καὶ πρὸς σωφροσύνην, προσεῖναι δὲ αὐτῷ καὶ εὐμάθειαν καὶ μνήμην· εἰδοποιεῖ δὲ καὶ ταῦτα τὸν φιλόσοφον. αὐταὶ δὲ αἱ εὐφυλαὶ παιδείας μὲν ὀρθῆς καὶ τροφῆς τῆς προσηκούσης τυχοῦσαι τέλεον ἀποφαινοῦσι πρὸς ἀρετὴν, ἀμεληθεῖσαι δὲ μεγάλων κακῶν αἰτίαι γίνονται· ταύτας δὲ καὶ ὁμωνύμως ταῖς ἀρεταῖς εἴωθεν ὀνομάζειν ὁ Πλάτων, σωφροσύνη τε καὶ ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη.

II. Διττοῦ δ' ὄντος τοῦ βίου, τοῦ μὲν θεωρητικοῦ, τοῦ δὲ πρακτικοῦ, τοῦ μὲν θεωρητικοῦ τὸ κεφάλαιον ἐν τῇ γνώσει τῆς ἀληθείας κεῖται, τοῦ πρακτικοῦ δὲ ἐν τῷ πράξει τα ὑπαγορευόμενα ἐκ τοῦ λόγου. τίμιος μὲν δὴ ὁ θεωρητικὸς βίος, ἐπό-

μενος δὲ καὶ ἀναγκαῖος ὁ πρακτικός· ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἐντεῦθεν ἂν γένοιτο δῆλον. ἔστι τοίνυν ἡ θεωρία ἐνέργεια τοῦ νοῦ νοούντος τὰ νοητά, ἡ δὲ πράξις ψυχῆς λογικῆς ἐνέργεια διὰ σώματος γινομένη. ἡ ψυχὴ δὲ θεωροῦσα μὲν τὸ θεῖον καὶ τὰς νοήσεις τοῦ θεοῦ εὐπαθεῖν τε λέγεται καὶ τοῦτο τὸ πάθημα αὐτῆς φρόνησις ὠνόμασται, ὅπερ οὐχ ἕτερον εἶποι ἂν τις εἶναι τῆς πρὸς τὸ θεῖον ὁμοιώσεως· ὅθεν καὶ προηγούμενον καὶ τίμιον ἂν εἴη τὸ τοιοῦτο καὶ εὐκταιότατον καὶ οἰκειότατον ἀκώλυτόν τε καὶ ἐφ' ἡμῖν κείμενον καὶ τοῦ προκειμένου τέλους ἡμῖν αἴτιον. ἡ μὲντοι πράξις καὶ τὸ πρακτικὸν διὰ τοῦ σώματος περαινόμενα κωλυθῆναι τε δύναται καὶ πράττοιο ἂν ἀπαιτούντων τῶν πραγμάτων, ἃ κατὰ τὸν θεωρητικὸν βίον ὄραται, μελετῆσαι εἰς ἀνθρώπων ἡθῆ. ἥξει γὰρ ὁ σπουδαῖος ἐπὶ τὰ κοινά, ὅποταν ἴδῃ κακῶς διοικούμενα πρὸς τινῶν αὐτά, περιστατικά μὲν οὕτως ἡγούμενος τὸ στρατηγεῖν, τὸ δικάζειν, τὸ πρεσβεύειν, ἄριστα δ' ἐν πράξει μὲν καὶ ὡς ἐν ταύτῃ προηγούμενα τὸ περὶ νομοθεσίας καὶ πολιτείας κατάστασιν καὶ παιδείαν νέων. πρέπει δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων τῷ φιλοσόφῳ μηδαμῶς τῆς θεωρίας ἀπολείπεσθαι, ἀλλ' αἰεὶ ταύτην τρέφειν καὶ αὖξειν, ὡς ἐπόμενον δὲ καὶ ἐπὶ τὸν πρακτικὸν χωρεῖν βίον.

III. Ἡ δὲ τοῦ φιλοσόφου σπουδὴ κατὰ τὸν Πλάτωνα εἰ τρισὶν ἔοικεν εἶναι· ἐν τε τῇ θέᾳ καὶ τῇ τῶν ὄντων γνώσει, καὶ ἐν τῇ πράξει τῶν καλῶν, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ λόγου θεωρίᾳ· καλεῖται δὲ ἡ μὲν τῶν ὄντων γνώσις θεωρητικὴ, ἡ δὲ περὶ τὰ πρακτέα πρακτικὴ, ἡ δὲ περὶ τὸν λόγον διαλεκτικὴ. διαιρεῖται δὲ αὕτη εἰς τε τὸ διαιρητικὸν καὶ τὸ ὀριστικὸν καὶ τὸ ἐπαγωγικὸν καὶ τὸ συλλογιστικόν, τοῦτο δὲ εἰς τὸ ἀποδεικτικόν, ὅπερ ἔστι περὶ τὸν ἀναγκαῖον συλλογισμόν, καὶ εἰς τὸ ἐπιχειρηματικόν, ὃ θεωρεῖται περὶ τὸν ἔνδοξον συλλογισμόν, καὶ εἰς τρίτον τὸ ῥητορικόν, ὅπερ ἔστι περὶ τὸ ἐνθύμημα, ὃ καλεῖται ἀτελής συλλογισμός, καὶ προσέτι τὰ σοφίσματα· ὅπερ προηγούμενον μὲν οὐκ ἂν εἴη τῷ φιλοσόφῳ, ἀναγκαῖον δὲ τῆς δὲ πρακτικῆς τὸ μὲν θεωρεῖται περὶ τὴν τῶν ἡθῶν ἐπιμέλειαν, τὸ δὲ περὶ τὴν τοῦ οἴκου προστασίαν, τὸ δὲ περὶ πόλιν καὶ τὴν ταύτης σωτηρίαν· τούτων τὸ μὲν πρῶτον ἡθικὸν κέκληται, τὸ δὲ δεύτερον οἰκονομικόν, τὸ δὲ λοιπὸν πολιτικόν. τοῦ δὲ θεωρητικοῦ τὸ μὲν περὶ τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ πρῶτα αἰτία καὶ ὅσα θεῖα

θεολογικὸν καλεῖται, τὸ δὲ περὶ τὴν τῶν ἄστρον φορὰν καὶ τὰς τούτων περιόδους καὶ ἀποκαταστάσεις καὶ τοῦδε τοῦ κόσμου τὴν σύστασιν φυσικόν, τὸ δὲ θεωρούμενον διὰ γεωμετρίας καὶ τῶν λοιπῶν μαθημάτων μαθηματικόν. τῆς δὲ διαιρέσεως τοιαύτης οὐσης καὶ τοῦ μερισμοῦ τῶν τῆς φιλοσοφίας εἰδῶν, περὶ τῆς διαλεκτικῆς θεωρίας πρότερον φητέον τῆς ἀρεσκούσης τῷ Πλάτῳ, καὶ πρώτιστα περὶ κριτηρίου.

IV. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ τι τὸ κρίνον, ἔστι δὲ καὶ τὸ κρινόμενον, εἴη ἂν τι καὶ τὸ ἐκ τούτων ἀποτελούμενον, ὅπερ εἴποι ἂν τις κρίσιν. κυρίως μὲν δὴ τὴν κρίσιν ὀνομάσαι ἂν τις κριτήριον, κοινότερον δὲ καὶ τὸ κρίνον· τοῦτο δ' ἐστὶ διττόν, τὸ μὲν ὑφ' οὗ κρίνεται τὸ κρινόμενον, τὸ δὲ δι' οὗ, ὧν τὸ μὲν εἴη ἂν ὃ ἐν ἡμῖν νοῦς, τὸ δὲ δι' οὗ ὄργανον φυσικόν κριτικόν προηγουμένως μὲν τῶν ἀληθῶν, ἐπομένως δὲ καὶ τῶν ψευδῶν· τοῦτο δὲ οὐκ ἄλλο τί ἐστίν· ἢ λόγος φυσικός. σαφέστερον δ' ἐπιόντων κριτῆς μὲν ἂν λέγοιτο ὁ φιλόσοφος, ὑφ' οὗ τὰ πράγματα κρίνεται, κριτῆς δὲ καὶ ὁ λόγος, δι' οὗ τὸ ἀληθὲς κρίνεται, ὃ καὶ ὄργανον ἔφαμεν εἶναι. διττὸς δ' ἐστὶν ὁ λόγος· ὁ μὲν γάρ ἐστι παντελῶς ἀληπτός τε καὶ ἀτρεκής, ὁ δὲ κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων γνῶσιν ἀδιάψευστος, τούτων δὲ ὁ μὲν πρότερος θεῶ δυνατός, ἀνθρώπῳ δὲ ἀδύνατος, ὁ δὲ δεύτερος καὶ ἀνθρώπῳ δυνατός. διττὸς δὲ καὶ οὗτος, ὁ μὲν περὶ τὰ νοητά, ὁ δὲ περὶ τὰ αἰσθητά· ὧν ὁ μὲν περὶ τὰ νοητά ἐπιστήμη τέ ἐστι καὶ ἐπιστημονικὸς λόγος, ὁ δὲ περὶ τὰ αἰσθητά δοξαστικός τε καὶ δόξα. ὅθεν ὁ μὲν ἐπιστημονικὸς τὸ βέβαιον ἔχει καὶ μόνιμον, ἅτε περὶ τῶν βεβαίων καὶ μονίμων ὑπάρχων, ὁ δὲ πιθανὸς καὶ δοξαστικός πολὺ τὸ εἰκὸς διὰ τὸ μὴ περὶ τὰ μόνιμα εἶναι. ἐπιστήμης δὲ τῆς περὶ τὰ νοητά καὶ δόξης τῆς περὶ τὰ αἰσθητά ἀρχαὶ νόησις τε καὶ αἰσθησις. ἢ μὲν οὖν αἰσθησις ἐστὶ πάθος ψυχῆς διὰ σώματος ἀπαγγελτικόν προηγουμένως τῆς πεπονθυίας δυνάμεως· ὁπότεν δὲ ἐν τῇ ψυχῇ διὰ τῶν αἰσθητηρίων κατὰ τὴν αἰσθησιν τύπος ἐγγένηται, ὅπερ ἐστὶν αἰσθησις, ἔπειτα οὗτος μὴ διὰ χρόνου πλήθος ἐξέλτελος γένηται, ἀλλ' ἔμμονος καὶ σωζόμενος, ἢ τούτου σωτηρία μνήμη καλεῖται. δόξα δὲ ἐστὶ συμπλοκὴ μνήμης καὶ αἰσθήσεως. ὁπότεν γὰρ ἐντύχωμεν αἰσθητῶ τινι πρώτον καὶ ἀπ' αὐτοῦ αἰσθησις ἡμῖν γένηται καὶ ἀπὸ ταύτης μνήμη, ἔπειτα ἐντύχωμεν τῷ αὐτῷ πά-

λιν αἰσθητῶ, τὴν προυποκειμένην μνήμην συντίθεμεν τῇ ἐκ δευ-
 τέρου γενομένη αἰσθήσει καὶ ἐν ἑαυτοῖς λέγομεν φέρε Σωκράτης,
 ἵππος, πῦρ, καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ τοῦτο καλεῖται δόξα, συνθέν-
 των ἡμῶν τὴν προυποκειμένην μνήμην τῇ νεωστὶ γενομένη αἰ-
 σθήσει· καὶ ὅταν μὲν συμφωνήσῃ ταῦτα κατ' ἄλληλα γεγόμενα,
 ἀληθῆς γίνεται δόξα, ὅταν δὲ παραλλάξῃ, ψευδῆς. ἂν γὰρ ἔχω
 τις μνήμην Σωκράτους ἐντυχῶν Πλάτωνι οἰηθῆ κατὰ τινα
 ὁμοιότητα Σωκράτει πάλιν ἐντυγχάνειν, ἔπειτα τὴν ἀπὸ Πλά-
 τωνος αἰσθησὶν ὡς ἀπὸ Σωκράτους λαβὼν συνθεῖη ἢ ἔχει περὶ
 Σωκράτους μνήμη, ψευδῆς γίνεται δόξα· ἐν ᾧ δὲ γίνεται ἡ
 μνήμη καὶ ἡ αἰσθήσις, τοῦτο κηρίνω ἐκμαγεῖω ὁ Πλάτων ἀπει-
 κάζει. ὅταν δὲ τὰ δοξασθέντα ἐξ αἰσθήσεως καὶ μνήμης ἀνα-
 πλάσασα ἡ ψυχὴ τῇ διανοίᾳ ἀποβλέπῃ εἰς ταῦτα ὡσπερ εἰς
 ἐκεῖνα, ἀφ' ὧν ἐγένετο, ἀναξωγράψῃ τὸ τοιοῦτο ὁ Πλάτων
 καλεῖ, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ φαντασίαν· τὴν δὲ διανοίαν φησι τὸν
 αὐτῆς τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτὴν διάλογον, λόγον δὲ τὸ ἀπ' ἐκεί-
 νης φεῦμα διὰ τοῦ στόματος χωροῦν μετὰ φθόγγου. νόησις δὲ 17
 ἔστι νοῦ ἐνέργεια θεωροῦντος τὰ πρῶτα νοητά· αὕτη διττὴ
 ἔοικεν εἶναι, ἡ μὲν πρὸ τοῦ ἐν τῷδε τῷ σώματι γενέσθαι τὴν
 ψυχὴν, θεωρούσης αὐτῆς τὰ νοητά, ἡ δὲ μετὰ τὸ ἐμβιβασθῆναι
 εἰς τὸδε τὸ σῶμα· τούτων δὲ ἡ μὲν πρὸ τοῦ ἐν σώματι γενέσθαι
 τὴν ψυχὴν αὐτὸ τοῦτο νόησις ἐκαλεῖτο, γενομένης δ' αὐτῆς ἐν
 τῷ σώματι ἡ τότε λεγομένη νόησις νῦν ἐλέχθη φυσικὴ ἔννοια,
 νόησις τις οὕσα ἐναποκειμένη τῇ ψυχῇ. ὅταν οὖν φῶμεν τὴν
 νόησιν ἀρχὴν εἶναι τοῦ ἐπιστημονικοῦ λόγου, οὐχὶ τὴν νῦν λε-
 γομένην φαμέν, ἀλλὰ τὴν ὅτε χωρὶς τοῦ σώματος ἦν ἡ ψυχὴ,
 ἥτις, ὡς ἔφαμεν, τότε μὲν νόησις ἐλέγετο, νῦν δὲ φυσικὴ ἔν-
 νοια, καλεῖται δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἡ φυσικὴ ἔννοια καὶ ἐπιστήμη
 ἀπλὴ καὶ πτέρωμα ψυχῆς, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ μνήμη. ἐκ δὲ τούτων
 ἀπλῶν οὐσῶν ἐπιστημῶν ὁ φυσικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς συνέστη-
 κε λόγος, φύσει ἐνυπάρχων· οὐκοῦν ὄντος καὶ ἐπιστημονικοῦ
 λόγου καὶ δοξαστικοῦ, οὕσης δὲ καὶ νοήσεως καὶ αἰσθήσεως,
 ἔστι καὶ τὰ τούτοις ὑποκείμεντα, οἷον τὰ νοητά καὶ αἰσθητά·
 καὶ ἐπεὶ τῶν νοητῶν τὰ μὲν πρῶτα ὑπάρχει, ὡς αἱ ἰδέαι, τὰ δὲ
 δευτέρα, ὡς τὰ εἶδη τὰ ἐπὶ τῇ ὕλῃ ἀχωριστα ὄντα τῆς ὕλης,
 καὶ νόησις ἔστι διττὴ, ἡ μὲν τῶν πρῶτων, ἡ δὲ τῶν δευτέρων.
 καὶ πάλιν ἐπεὶ τῶν αἰσθητῶν ἔστι τὰ μὲν πρῶτα, ὡς αἱ ποιότη-

τες, ὅλον χρώμα λευκότης, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, ὅλον τὸ λευκὸν τὸ κεχρωσμένον, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἄθροισμα, ὅλον πῦρ, μέλι, οὕτω δὴ καὶ αἰσθήσεις ἢ μὲν τις ἔσται τῶν πρώτων πρώτη λεγομένη, ἢ δὲ τῶν δευτέρων δευτέρα. τὰ μὲν δὴ πρώτα νοητὰ νόησις κρίνει οὐκ ἄνευ τοῦ ἐπιστημονικοῦ λόγου, περιλήψει τινὶ καὶ οὐ διεξόδῳ, τὰ δὲ δευτέρα ὁ ἐπιστημονικὸς λόγος οὐκ ἄνευ νοήσεως· τὰ δὲ πρώτα αἰσθητὰ καὶ τὰ δευτέρα ἢ αἰσθησεις κρίνει οὐκ ἄνευ τοῦ δοξαστικοῦ λόγου, τὸ δὲ ἄθροισμα ὁ δοξαστικὸς λόγος οὐκ ἄνευ τῆς αἰσθήσεως. τοῦ νοητοῦ δὴ κόσμου πρώτου ὄντος νοητοῦ, τοῦ δ' αἰσθητοῦ ἄθροίσματος, τὸν μὲν νοητὸν κόσμον κρίνει νόησις μετὰ λόγου, τουτέστιν οὐκ ἄνευ λόγου, τὸν δὲ αἰσθητὸν ὁ δοξαστικὸς λόγος οὐκ ἄνευ αἰσθήσεως. οὔσης δὲ θεωρίας καὶ πράξεως, ὁ ὀρθὸς λόγος οὐχ ὁμοίως κρίνει τὰ τῆ θεωρίας ὑποπίπτοντα καὶ τὰ πρακτὰ, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ θεωρίᾳ ἐπισκοπεῖ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ μὴ οὕτως ἔχον, ἐν δὲ τοῖς πρακτοῖς, τί τὸ οἰκεῖον καὶ τί τὸ ἀλλότριον καὶ τί τὸ πραττόμενον. τῷ γὰρ ἔχειν ἔννοιαν φυσικὴν καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ τῷ λόγῳ χρώμενοι καὶ ἀναφέροντες ἐπὶ τὰς φυσικὰς ἐννοίας ὡς ἐπὶ μέτρα τινὰ ὠρισμένα κρίνομεν, εἴτε οὕτως ἔχει τάδε τινα, εἴτε καὶ ἐτέρως.

V. Τῆς διαλεκτικῆς δὲ στοιχειωδέστατον ἡγεῖται πρῶτον μὲν τὴν οὐσίαν ἐπιβλέπειν παντὸς ὄτουσιν, ἔπειτα περὶ τῶν συμβεβηκόντων· ἐπισκοπεῖ δὲ αὐτὸ μὲν ὃ ἔστιν ἕκαστον ἢ ἀνωθεν διαιρετικῶς καὶ ὀριστικῶς ἢ κάτωθεν ἀναλυτικῶς, τὰ δὲ συμβεβηκότα καὶ ὑπάρχοντα ταῖς οὐσίαις ἢ ἐκ τῶν περιεχομένων δι' ἐπαγωγῆς ἢ ἐκ τῶν περιεχόντων διὰ συλλογισμοῦ· ὡς κατὰ λόγον εἶναι τῆς διαλεκτικῆς τὸ μὲν διαιρετικόν, τὸ δὲ ὀριστικόν, τὸ δὲ ἀναλυτικόν, καὶ προσέτι ἐπαγωγικόν τε καὶ συλλογιστικόν. διαίρεσις μὲν τὸινυν ἔστιν ἢ μὲν γένους εἰς εἶδη τομῆ, ἢ δὲ ὅλου εἰς μέρη· ὡς ἡνίκα τέμνομεν τὴν ψυχὴν εἰς τε τὸ λογικόν καὶ εἰς τὸ παθητικόν, καὶ αὐτὸ πάλιν τὸ παθητικόν εἰς τε τὸ θυμικόν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν ἢ δὲ φωνῆς τομῆ εἰς σημαινόμενα, ὡς ὅταν ἐν καὶ ταῦτόν ὄνομα εἰς πλείω πράγματα ἔλκηται· ἢ δὲ συμβεβηκόντων εἰς ὑποκειμένα, ὡς ὅταν φῶμεν τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν περὶ ψυχὴν, τὰ δὲ περὶ σῶμα, τὰ δὲ ἐκτός· ἢ δὲ ὑποκειμένων εἰς συμβεβηκότα, ὡς ὅταν φῶμεν τῶν ἀνθρώπων τοὺς μὲν ἀγαθοὺς εἶναι, τοὺς δὲ κακοὺς, τοὺς

δὲ μέσους. τῇ τοίνυν τοῦ γένους πρῶτον εἰς εἶδη τομῇ χρῆσθαι δεῖ ὑπὲρ τοῦ διαγινώσκειν αὐτὸ ἕκαστον ὃ ἔστι κατὰ τὴν οὐσίαν· τοῦτο δὲ ἄνευ ὄρου οὐκ ἂν γένοιτο, ὃ δὲ ὄρος ἐκ διαίρεσεως γεννᾶται τοῦτον τὸν τρόπον· τοῦ μέλλοντος ὄρω ὑποπίπτειν πράγματος δεῖ τὸ γένος λαβεῖν, ὡς τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον, ἔπειτα τοῦτο τέμνειν κατὰ τὰς προσεχεῖς διαφορὰς κατιόντας μέχρι τῶν εἰδῶν, οἷον εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον καὶ θνητὸν καὶ ἀθάνατον, ὥστε εἰ συντεθεῖεν αἱ προσεχεῖς διαφοραὶ τῷ γένει τῷ ἕξ αὐτῶν, ὄρον ἀνθρώπου γίνεσθαι. ἀναλύσεως δὲ εἶδη ἔστι τρία· ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ πρῶτα νοητὰ ἄνοδος, ἡ δὲ διὰ τῶν δεικνυμένων καὶ ὑποδεικνυμένων ἄνοδος ἐπὶ τὰς ἀναποδείκτους καὶ ἀμέσους προτάσεις, ἡ δὲ ἕξ ὑποθέσεως ἀνιούσα ἐπὶ τὰς ἀνυποθέτους ἀρχάς. ἡ μὲν δὴ πρώτη τοιαύδε τίς ἐστιν, οἷον ἂν ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ σώματα καλοῦ μετώμεν ἐπὶ τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς καλόν, ἀπὸ δὲ τούτου ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδύμασιν, εἶτα ἀπὸ τούτου ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς νόμοις, εἴτ' ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαιος τοῦ καλοῦ, εἶτα οὕτω μετιόντες εὑροίμεν λοιπὸν τὸ αὐτὸ τοῦτο καλόν. τὸ δὲ δευτερον εἶδος τῆς ἀναλύσεως τοιοῦτόν τι ἐστιν· ὑποτίθεσθαι δεῖ τὸ ζητούμενον καὶ θεωρεῖν, τίνα ἔστι πρότερα αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἀποδεικνύειν ἀπὸ τῶν ὑστέρων ἐπὶ τὰ πρότερα ἀνιόντα, ἕως ἂν ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ πρῶτον καὶ ὁμολογούμενον, ἀπὸ τούτου δὲ ἀρξάμενοι ἐπὶ τὸ ζητούμενον κατελευσόμεθα συνθετικῶ τρόπῳ· οἷον ζητῶν, εἰ ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, ὑποθέμενος τοῦτο ζητῶ, εἰ ἀεικίνητος, καὶ τοῦτο ἀποδείξας ζητῶ, εἰ τὸ ἀεικίνητον αὐτοκίνητον, καὶ πάλιν τοῦτο ἀποδείξας σκοπῶ, εἰ τὸ αὐτοκίνητον ἀρχὴ κινήσεως, εἶτα εἰ ἡ ἀρχὴ ἀγένητος, ὅπερ τίθεται ὡς ὁμολογούμενον, τοῦ ἀγενήτου καὶ ἀφθάρτου ὄντος· ἀφ' οὗ ἀρξάμενος ἐναργοῦς ὄντος συνθήσω τοιαύτην ἀπόδειξιν· εἰ ἡ ἀρχὴ ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον, ἀρχὴ κινήσεως τὸ αὐτοκίνητον, τὸ αὐτοκίνητον δὲ ψυχὴ, ἀφθαρτος ἄρα καὶ ἀγένητος καὶ ἀθάνατος ἡ ψυχὴ. ἡ δὲ ἕξ ὑποθέσεως ἀναλύσις ἐστι τοιαύτη· ὃ ζητῶν τι ὑποτίθεται αὐτὸ ἐκεῖνο, εἶτα τῷ ὑποτεθέντι σκοπεῖ τί ἀκολουθεῖ, καὶ μετὰ τοῦτο εἰ λόγον δεῖ ἀποδιδόναι τῆς ὑποθέσεως, ἄλλην ὑποθέμενος ὑπόθεσιν ζητεῖ, εἰ τὸ πρότερον ὑποτεθεὶν πάλιν ἐστὶν ἀκόλουθον ἄλλῃ ὑποθέσει, καὶ τοῦτο μέχρις οὗ ἂν ἐπὶ τινα ἀρχὴν ἀνυπόθετον ἔλθῃ ποιεῖ. ἐπαγωγὴ δὲ ἐστὶ πᾶσα

ἢ διὰ λόγων μέθοδος ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ἐπὶ τὸ ὅμοιον μειουῖσα ἢ ἀπὸ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου· χρησιμωτάτη δὲ ἡ ἐπαγωγὴ εἰς τὸ ἀνακινεῖν τὰς φυσικὰς ἐννοίας.

VI. Τοῦ δὲ λόγου, ὃν καλοῦμεν πρότασιν, δύο ἐστὶν εἶδη, τὸ μὲν κατάφασις, τὸ δὲ ἀπόφασις· κατάφασις μὲν τὸ τοιοῦτο· Σωκράτης περιπατεῖ· ἀπόφασις δὲ τὸ τοιοῦτο· Σωκράτης οὐ περιπατεῖ. τῆς δὲ ἀποφάσεως καὶ καταφάσεως ἡ μὲν ἐστὶ καθόλου, ἡ δὲ ἐπὶ μέρους, ἐπὶ μέρους μὲν καταφατικὴ ἢ τοιαύτη· τις ἡδονὴ ἀγαθόν· ἀποφατικὴ δὲ τοιαύτη· τις ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν· καθόλου δὲ καταφατικὴ μὲν ἢ τοιαύτη· πᾶν τὸ αἰσχροὺς κακόν· ἀποφατικὴ δὲ ἢ τοιαύτη· οὐδὲν τῶν αἰσχροῶν ἀγαθόν. τῶν δὲ προτάσεων αἱ μὲν κατηγορικαὶ εἰσιν, αἱ δὲ ὑποθετικά· κατηγορικαὶ μὲν αἱ ἀπλαῖ, ὅλον· πᾶν δίκαιον καλόν· ὑποθετικά δὲ εἰσιν αἱ ἀκολουθίαν δηλοῦσαι ἢ μάχην. χρῆται δὲ ὁ Πλάτων καὶ τῇ τῶν συλλογισμῶν πραγματεία ἐλέγχων τε καὶ ἀποδεικνύων, ἐλέγχων μὲν διὰ ζητήσεως τὰ ψευδῆ, ἀποδεικνύων δὲ διὰ τινος διδασκαλίας τὰ ἀληθῆ. ἐστὶ δὲ ὁ συλλογισμὸς λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων δι' αὐτῶν τῶν τεθέντων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει· τῶν δὲ συλλογισμῶν οἱ μὲν εἰσι κατηγορικοί, οἱ δὲ ὑποθετικοί, οἱ δὲ μικτοὶ ἐκ τούτων· κατηγορικοί μὲν, ὧν καὶ τὰ λήμματα καὶ τὰ συμπεράσματα ἀπλαῖ προτάσεις ὑπάρχουσιν, ὑποθετικοὶ δὲ οἱ ἐξ ὑποθετικῶν προτάσεων, μικτοὶ δὲ οἱ τὰ δύο συνειληφότες. χρῆται δὲ ὁ ἀνὴρ τοῖς μὲν ἀποδεικτικοῖς ἐν τοῖς ὑφηγητικοῖς διαλόγοις, τοῖς δὲ ἐνδόξοις πρὸς τοὺς σοφιστάς τε καὶ νέους, τοῖς δὲ ἐριστικοῖς πρὸς τοὺς ἰδίως λεγομένους ἐριστικούς, ὅλον Εὐθύδημον φέρε καὶ Ἰππίαν. τῶν δὲ κατηγορικῶν σχημάτων ὄντων τριῶν, καὶ τοῦ μὲν πρώτου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος τοῦ μὲν κατηγορεῖται, τῷ δὲ ὑπόκειται, τοῦ δὲ δευτέρου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέρων κατηγορεῖται, τοῦ δὲ τρίτου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέροις ὑπόκειται (ὅρους δὲ φημι τὰ μέρη τῶν προτάσεων, ὅλον ἐπὶ τῆς· ὁ ἄνθρωπος ζῶον, τὸν ἄνθρωπον ὅρον φημὲν καὶ τὸ ζῶον), καὶ κατὰ τὸ πρῶτον σχῆμα ἐρωτᾷ λόγους πολλάκις ὁ Πλάτων καὶ κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. κατὰ μὲν τὸ πρῶτον οὕτως ἐν Ἀλκιβιάδῃ· τὰ δίκαια καλά, τὰ καλά ἀγαθὰ, τὰ δίκαια ἄρα ἀγαθὰ· κατὰ δὲ τὸ δεύτερον [ὡς] ἐν Παρμενίδῃ οὕτως· ὁ μὴ ἔχει μέρη, οὔτε εὐθύ ἐστὶν οὔτε στρογ-

γύλον, τὸ μετέχον σχήματος ἢ εὐθύ ἐστιν ἢ στρογγύλον, ὃ ἄρα μὴ ἔχει μέρη, οὐδὲ σχήματος μετέχει· κατὰ δὲ τὸ τρίτον οὕτως ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ· τὸ μετέχον σχήματος ποιὸν ἐστι, τὸ μετέχον σχήματος πεπεράτῳται, τί ἄρα ποιὸν πεπεράτῳται. τοὺς δὲ ὑποθετικούς ἐν πολλοῖς βιβλίοις εὐρήσομεν ἐρωτωμένους ὑπ' αὐτοῦ, μάλιστα δ' ἐν τῷ Παρμενίδῃ τοιοῦτους εὐροίμεν ἂν λόγους· εἰ μὴ ἔχει μέρη τὸ ἔν, οὔτε ἀρχὴν οὔτε μέσον οὔτε τελευτὴν ἔχει· εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε μέσον μήτε τελευτὴν ἔχει, οὐδὲ πέρασ ἔχει· εἰ μὴ ἔχει πέρασ, οὐδὲ σχήματος μετέχει· εἰ ἄρα μὴ ἔχει μέρη τὸ ἔν, οὐδὲ σχήματος μετέχει. κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ὑποθετικὸν σχῆμα, ὃ οἱ πλείστοι τρίτον φασί, καθ' ὃ ὁ κοινὸς ὄρος ἀμφοτέροις τοῖς ἀκροῖς ἐπιεται, οὕτως ἐρωτᾷ· εἰ μὴ ἔχει μέρη τὸ ἔν, οὔτε εὐθύ ἐστιν οὔτε στρογγύλον· εἰ μετέχει σχήματος, ἢ εὐθύ ἐστιν ἢ στρογγύλον· εἰ ἄρα μὴ ἔχει μέρη, οὐ μετέχει σχήματος. καὶ μὴν καὶ κατὰ τὸ τρίτον σχῆμα, πρὸς τίνων δὲ δεύτερον, καθ' ὃ ὁ κοινὸς ὄρος ἀμφοτέρων ἠγεῖται, ἐν τῷ Φαίδωνι οὕτως ἐρωτᾷ δυνάμει· εἰ λαβόντες τὴν τοῦ Ἰσού ἐπιστήμην μὴ ἐπιλελήσμεθα, ἐπιστάμεθα, εἰ δὲ ἐπιλελήσμεθα, ἀναμνησκόμεθα. καὶ τῶν μικτῶν δὲ μέμνηται, τῶν μὲν ἐξ ἀκολουθίας κατασκευαστικῶν οὕτως· εἰ τὸ ἔν ὅλον ἐστὶ καὶ πεπερασμένον, τοῦτο ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τελευτὴν ἔχον καὶ σχήματος μετέχει· τὸ δὲ ἠγούμενον· τὸ ἄρα λήγον. τῶν δὲ ἐξ ἀκολουθίας ἀνασκευαστικῶν οὕτω πως τὰς διαφορὰς κατὰ τοῦτο θεωρεῖσθαι. ὅταν οὖν τις ἀκριβῶς κατίδη τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων διαφορὰς, καὶ τὰ εἶδη τῶν λόγων, ἃ προσαρμόττει τῆδε ἢ τῆδε τῇ ψυχῇ, ὀξέως τε αἰσθάνεται καὶ ὁποῖος ὑπὸ τίνων λόγων καὶ ὁποῖων πελθεσθαι δύναται, οὗτος, εἰ προσλάβοι καὶ τὸν καιρὸν τῆς χρήσεως τὸν προσήκοντα, τέλος ἔσται ῥήτωρ καὶ ἡ ῥητορικὴ αὐτοῦ δικαίως ἂν λέγοιτο ἐπιστήμη τοῦ εὖ λέγειν. καὶ τὴν τῶν σοφισμάτων δὲ μέθοδον εὐροίμεν ἂν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ὑπογεγραμμένην ἐν τῷ Εὐθύδημῳ, εἰ ἀκριβῶς ἐντύχοιμεν τῷ βιβλίῳ, ὥστε ἐν αὐτῷ ὑποδεδειχθαι, τίνα μὲν παρὰ τὴν φωνὴν ἐστὶ σοφίσματα, τίνα δὲ παρὰ τὰ πράγματα, καὶ τὰς λύσεις αὐτῶν. καὶ μὴν τὰς δέκα κατηγορίας ἐν τε τῷ Παρμενίδῃ καὶ ἐν ἄλλοις ὑπέδειξε, τὸν ἐτυμολογικὸν τε τόπον ὅλον ἐν τῷ Κρατύλῳ διεξέρχεται· ἀπλῶς δὲ ἱκανώτατος ὁ ἀνὴρ καὶ θαυμαστῆς τῆς τε ὀριστικῆς

καὶ διαιρητικῆς πραγματείας, αἱ πᾶσαι δεικνύουσι μάλιστα τὴν δύναμιν τῆς διαλεκτικῆς. τὰ δὲ ἐν τῷ Κρατύλῳ τοιοῦτον ἔχει νοῦν. ζητεῖ γάρ, πότερον φύσει τὰ ὀνόματα ἔστιν ἢ θέσει, ἀρέσκει δὲ αὐτῷ, θέσει ὑπάρχειν τὴν ὀρθότητα τῶν ὀνομάτων, οὐ μὴν ἀπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὥστε τὴν θέσιν γενέσθαι ἀκόλουθον τῇ τοῦ πράγματος φύσει· μὴ γὰρ ἄλλο τὴν ὀρθότητα εἶναι τοῦ ὀνόματος ἢ τὴν ὁμόφωνον τῇ φύσει τοῦ πράγματος θέσιν. μήτε γὰρ τὴν θέσιν τὴν ὁποιάνποτε τοῦ ὀνόματος αὐταρκῆ ἂν εἶναι καὶ ἀποχωρῶσαν πρὸς ὀρθότητα, μήτε τὴν φύσιν καὶ τὴν πρώτην ἐκφώνησιν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, ὥστε εἶναι παντὸς ὀνόματος κατὰ τὸ οἰκεῖον τῇ τοῦ πράγματος φύσει κείμενον· οὐ γὰρ δήπου ἂν τὸ τυχόν τῷ τυχόντι τεθῆ, σημαίνει τὸ ὀρθόν, οἷον ἵππον εἰ θείμεθα ἀνθρώπῳ ὄνομα. καὶ γὰρ τοι τὸ λέγειν ἀκολουθία τίς ἐστι τῶν πράξεων, ὥστε οὐχ ὁ ὅπωςδῆποτε λέγων ὀρθῶς ἂν λέγοι, ἀλλ' εἰ οὕτω λέγοι, ἢ τὰ πράγματα πέφυκεν· ἐπεὶ δὲ τοῦ λέγειν μέρος ἐστὶ τὸ ὀνομάζειν, ὡς καὶ τοῦ λόγου μέρος τὸ ὄνομα, τὸ ὀρθῶς καὶ μὴ ὀρθῶς ὀνομάζειν οὐ κατὰ θέσιν ὁποιαοῦν γένοιτ' ἂν, ἀλλὰ κατὰ τὴν φυσικὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ οὗτος ἂν εἴη ὀνοματοθέτης ἄριστος, ὁ σημαίνων δι' ὀνόματος τὴν φύσιν τοῦ πράγματος. ἔστι γὰρ τὸ ὄνομα ὄργανον πράγματος οὐχ ὁ ἔτυχεν, ἀλλὰ τὸ καταλλήλον τῇ φύσει· καὶ διὰ τοῦτο διδάσκομεν ἀλλήλους τὰ πράγματα καὶ διακρίνομεν αὐτά, ὥστε εἶναι τὸ ὄνομα διδασκαλικόν τι καὶ διακριτικόν τῆς ἐκάστου οὐσίας ὄργανον, ὡς ἡ κερκὶς τοῦ ὑφάσματος. περὶ τὸ διαλεκτικὸν δὲ καὶ τοῦτο ὑπάρξει τὸ τοῖς ὀνόμασιν ὀρθῶς χρῆσθαι· ὡς γὰρ κερκίδι χρῆσαιτ' ἂν ὑφαντικός ἀνὴρ, εἰδὼς αὐτῆς τὸ προσῆκον ἔργον, τέκτονος αὐτὴν δημιουργήσαντος, οὕτω καὶ ὁ διαλεκτικός, ὀνοματοθέτου θέντος τοῦνομα, χρῆσαιτ' ἂν αὐτῷ κατὰ τρόπον καὶ προσφόρως. καὶ γὰρ τοῦ τέκτονος μὲν τὸ ποιῆσαι πηδάλιον, κυβερνήτου δὲ τὸ χρῆσασθαι καλῶς· οὕτω γὰρ τοι καὶ αὐτὸς ὁ ὀνοματοθέτης καλῶς ἂν χρῆσαιτο τῇ θέσει, εἰ ὡς διαλεκτικῷ παρόντος ποιοῖτο τὴν θέσιν, τὴν φύσιν τῶν ὑποκειμένων ἐπισταμένον.

VII. Τὸ μὲν δὲ διαλεκτικὸν ἐπὶ τοσοῦτον ὑπογεγράφθω, ἐξῆς δὲ περὶ τοῦ θεωρητικοῦ λέγωμεν. τούτου τολύνην τὸ μὲν εἵπομεν εἶναι θεολογικόν, τὸ δὲ φυσικόν, τὸ δὲ μαθηματικόν·

καὶ ὅτι τοῦ μὲν θεολογικοῦ τέλος ἡ περὶ τὰ πρῶτα αἰτία καὶ ἀνωτάτω τε καὶ ἀρχικὰ γνῶσις, τοῦ δὲ φυσικοῦ τὸ μαθεῖν, τίς ποτ' ἐστὶν ἡ τοῦ παντὸς φύσις καὶ οἷόν τι ζῶον ὁ ἄνθρωπος καὶ τίνα χώραν ἐν κόσμῳ ἔχων, καὶ εἰ θεὸς προνοεῖ τῶν ὄλων καὶ εἰ ἄλλοι θεοὶ τεταγμένοι ὑπὸ τούτῳ, καὶ τίς ἡ ἀνθρώπων πρὸς τοὺς θεοὺς σχέσις· τοῦ δὲ μαθηματικοῦ τὸ ἐπεσκέψθαι τὴν ἐπίπεδόν τε καὶ τριγῆ διεστηκυῖαν φύσιν, περὶ τε κινήσεως καὶ φορᾶς ὅπως ἔχει. προκεισθῶ δὲ ἡ τοῦ μαθηματικοῦ θεωρία ἐπὶ κεφαλαίων. αὕτη τοίνυν καὶ πρὸς ὀξύτητα διανοίας παρελήφθη ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος, θήγουσα τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς ἐπισκεψιν τῶν ὄντων ἀκρίβειαν παρεχομένη· τὸ τε περὶ τοὺς ἀριθμοὺς ὃν μῦθον τοῦ μαθηματικοῦ οὐχ ἦν ἔτυχεν οἰκειότητα ἐμποιεῖ πρὸς τὴν τοῦ ὄντος ἐπάνοδον, ἀλλὰ σχεδόν τι τῆς περὶ τὰ αἰσθητὰ πλάνης καὶ ἀγνοίας ἀπαλλάττει ἡμᾶς, συνεργοῦν πρὸς τὴν τῆς οὐσίας γνῶσιν, πρὸς τε πολέμους εὐθετον ὑπάρχει διὰ τὴν τῶν τακτικῶν θεωρίαν· τὸ γε μὴν κατὰ τὴν γεωμετρίαν ἐπιτηδειότατον καὶ αὐτὸ πρὸς τὴν τοῦ ἀγαθοῦ γνῶσιν, ὅταν γέ τις μὴ πράξεως ἐνεκεν μετῆ γεωμετρίαν, ἀλλὰ προσχρώμενος αὐτῇ ὡς ἐπὶ τὸ ὄν ἀεὶ ἀνιέναι καὶ μὴ διατρίβειν περὶ τὸ γινόμενον καὶ ἀπολλύμενον. καὶ μὴν ἡ στερεομετρία χρησιματάτη· μετὰ γὰρ τὴν δευτέραν αὔξησιν ἀκόλουθος ἡ κατ' αὐτὴν θεωρία τρίτην αὔξησιν ἔχουσα· χρησίμιον δὲ ὡσπερ τι τέταρτον μάθημα καὶ ἡ ἀστρονομία, καθ' ἣν ἐν τῷ οὐρανῷ θεασόμεθα ἄστρον τε φορᾶς καὶ οὐρανοῦ καὶ τὸν δημιουργὸν νυκτὸς καὶ ἡμέρας μηνῶν τε καὶ ἐνιαυτῶν· ἐξ ὧν κατὰ τινα οἰκειαν ὁδὸν καὶ τὸν ἀπάντων δημιουργὸν ζητήσομεν, μετιόντες ἀπὸ τούτων τῶν μαθημάτων ὡσπερ τινὸς ὑποβάθρου καὶ στοιχείων. καὶ μουσικῆς δὲ ἐπιμελησόμεθα, ἐπὶ τὰ αὐτὰ τὴν ἀκοὴν ἀναφέροντες· ὡσπερ γὰρ πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα συνέστηκεν, οὕτως ἀκοὴ πρὸς τὸ ἐναρμόνιον· καὶ ὡσπερ ἀστρονομία τὸν νοῦν προσέχοντες ἀπὸ τῶν ὀρωμένων ἐπὶ τὴν ἀόρατον καὶ νοητὴν οὐσίαν ποδηγούμεθα, οὕτω καὶ τῆς ἐναρμονίου φωνῆς κατακούοντες ἀπὸ τῶν ἀκουστῶν ἐπὶ τὰ αὐτῶ τῷ νοῦ θεωρούμενα κατὰ ταῦτα μεταβαίνομεν· ὡς εἰ μὴ οὕτω μετλούμεν ταῦτα τὰ μαθήματα, ἀτελής τε καὶ ἀνόνητος καὶ οὐδενὸς λόγου ἀξία ἡ περὶ τούτων σκέψις γένοιτ' ἂν ἡμῖν. δεῖ γὰρ ὀξέως ἀπὸ τῶν ὄρατῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀκουστῶν μεταβαίνειν ἐπ'

ἐκεῖνα, ἃ ἔστιν ἰδεῖν μόνω τῷ τῆς ψυχῆς λογισμῷ. ἔστι γὰρ ἡ τῶν μαθημάτων ἐπίσχευσις ὡς ἂν προοίμιόν τι πρὸς τὴν τῶν ὄντων θεωρίαν· ἐπιμένειν γὰρ τοῦ ὄντος λαμβάνεσθαι γεωμετρία τε καὶ ἀριθμητικὴ καὶ αἱ ταύταις ἐπόμεναι ὀνειρωττοῦσι μὲν περὶ τὸ ὄν, ὕπαρ δὲ αὐτὸ ἀδυνατοῦσιν ἰδεῖν, ἀγνοοῦσαι τὰς τε ἀρχὰς καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν συγκείμενα, οὐδὲν δὲ ἦττον χρησιμώταται οὔσαι τυγχάνουσι κατὰ τὰ εἰρημένα. ὅθεν οὐδὲ ἐπιστήμας ταῦτα τὰ μαθήματα ἔφησεν ὁ Πλάτων· ἡ μέντοι διαλεκτικὴ μέθοδος ἀπὸ τῶν γεωμετρικῶν ὑποθέσεων ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ ἀρχικὰ καὶ ἀνυπόθετα ἀνιέναι πέφυκεν· ὅθεν τὴν μὲν διαλεκτικὴν ἐπιστήμην προσεῖπε, τὰ δὲ μαθήματα οὔτε δόξαν διὰ τὸ ἐναργέστερα εἶναι τῶν αἰσθητῶν, οὔτε ἐπιστήμην διὰ τὸ ἀμυδρότερα εἶναι τῶν πρώτων νοητῶν· ἀλλὰ δόξαν μὲν τῶν σωμάτων φησὶν, ἐπιστήμην δὲ τῶν πρώτων, διάνοιαν δὲ τῶν μαθημάτων. τίθεται δὲ τι καὶ πίστιν καὶ εἰκασίαν, τούτων δὲ τὴν μὲν πίστιν τῶν αἰσθητῶν, τὴν δὲ εἰκασίαν τῶν εἰκόνων καὶ εἰδώλων· ἐπεὶ δὲ ἡ διαλεκτικὴ ἰσχυρότατον τῶν μαθημάτων, ἅτε καὶ περὶ τὰ θεῖα καὶ βέβαια γινομένη, διὰ τοῦτο καὶ ἀνωτέρω τῶν μαθημάτων τάττεται, ὥσπερ θριγκὸς τις ὑπάρχουσα ἢ φυλακὴ τῶν λοιπῶν.

VIII. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπομένως περὶ τῶν ἀρχῶν τε καὶ τῶν θεολογικῶν λέγωμεν θεωρημάτων, ἀνωθεν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρχόμενοι καὶ ἀπ' αὐτῶν κατιόντες καὶ ἐπισκοποῦντες τὴν τοῦ κόσμου γένεσιν, τελευτῶντες δὲ εἰς ἀνθρώπων γένεσιν καὶ φύσιν. καὶ πρῶτόν γε περὶ ὕλης λέγωμεν. ταύτην τοίνυν ἐκμαγεῖόν τε καὶ πανδεχὲς καὶ τιθήνην καὶ μητέρα καὶ χώραν ὀνομάζει καὶ ὑποκειμενον ἅπτόν τε μετ' ἀναισθησίας καὶ νόθω λογισμῷ ληπτόν· ἰδιότητα δὲ ἔχειν τοιαύτην, ὥστε πᾶσαν γένεσιν ὑποδέχεσθαι τιθήνης λόγον ἐπέχουσιν τῷ φέρειν αὐτὰς καὶ ἀναδέχεσθαι μὲν αὐτὴν πάντα τὰ εἶδη, αὐτὴν δὲ καθ' αὐτὴν ἄμορφόν τε ὑπάρχειν καὶ ἄποιον καὶ ἀνείδεον, ἀναματτομένην δὲ τὰ τοιαῦτα καὶ ἐκτυπουμένην καθάπερ ἐκμαγεῖον καὶ σχηματιζομένην ὑπὸ τούτων, μηδὲν ἴδιον σχῆμα ἔχουσιν μηδὲ ποιότητα. οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τι εὖ παρεσκευασμένον πρὸς ποικίλας ἐκτυπώσεις καὶ μορφάς, εἰ μὴ ἄποιον αὐτὸ ὑπάρχοι καὶ ἀμέτοχον ἐκείνων τῶν εἰδῶν, ἃ δεῖ αὐτὸ δεξασθαι· ὁρῶμεν δὲ καὶ τοὺς τὰ ἀλείμματα ἐξ ἐλαίου κατασκευάζοντας τὰ εὐώδη

άνοσμοτάτω τούτω χρωμένους, και τούς τὰς μορφὰς δημιουργεῖν βουλομένους ἐκ κηροῦ ἢ πηλοῦ προλαβόντας ταῦτα και ὡς ἐνδέχεται ἀσχημάτιστα παρέχοντας. προσήκει δὴ και τῇ πανδεχεῖ ὕλῃ, εἰ μέλλει κατὰ πᾶν δέχεσθαι τὰ εἶδη, τῷ μηδεμιαν αὐτῶν φύσιν ἔχειν ὑποκαεῖσθαι, ἀλλ' ἄποιόν τε εἶναι και ἀνείδεον πρὸς ὑποδοχὴν τῶν εἰδῶν· τοιαύτη δ' οὐσα οὔτε σῶμα ἂν εἴη οὔτε ἀσώματον, δυνάμει δὲ σῶμα, ὡς και τὸν χαλκὸν ὑπακούομεν δυνάμει ἀνδριάντα, διότι τὸ εἶδος δεξάμενος ἀνδριὰς ἔσται.

IX. Ἀρχικὸν δὲ λόγον ἐπεχούσης τῆς ὕλης ἔτι και ἄλλας ἀρχὰς παραλαμβάνει, τὴν τε παραδειγματικὴν, τουτέστι τὴν τῶν ιδεῶν, και τὴν τοῦ πατρὸς και αἰτίου παντῶν θεοῦ. ἔστι δὲ [και] ἡ ἰδέα ὡς μὲν πρὸς θεὸν νόησις αὐτοῦ, ὡς δὲ πρὸς ἡμᾶς νοητὸν πρῶτον, ὡς δὲ πρὸς τὴν ὕλην μέτρον, ὡς δὲ πρὸς τὸν αἰσθητὸν κόσμον παράδειγμα, ὡς δὲ πρὸς αὐτὴν ἔξεταζομένη οὐσία. καθόλου γὰρ πᾶν τὸ γινόμενον κατ' ἐπίνοιαν πρὸς τι ὀφείλει γίνεσθαι, οὐ ὥσπερ εἰ ἀπὸ τινός τι γένοιτο, ὡς ἀπ' ἐμοῦ ἢ ἐμῇ εἰκῶν, δεῖ τὸ παράδειγμα προνοησῆσθαι· εἴτε και μὴ εἴη ἔξω τὸ παράδειγμα παντί, πάντως ἕκαστος ἐν αὐτῷ τὸ παράδειγμα ἴσχωρ τῶν τεχνιτῶν τὴν τούτου μορφήν τῇ ὕλῃ περιτίθησιν. ὀρίζονται δὲ τὴν ἰδέαν παράδειγμα τῶν κατὰ φύσιν αἰώνιων. οὔτε γὰρ τοῖς πλείστοις τῶν ἀπὸ Πλάτωνος ἀρέσκει τῶν τεχνικῶν εἶναι ἰδέας, οἷον ἀσπίδος ἢ λύρας, οὔτε μὴν τῶν παρὰ φύσιν, οἷον πυρετοῦ και χολέρας, οὔτε τῶν κατὰ μέρος, οἷον Σωκράτους και Πλάτωνος, ἀλλ' οὐδὲ τῶν εὐτελεῶν τινός, οἷον ἑύπου και κάρφους, οὔτε τῶν πρὸς τι, οἷον μείζωνος και ὑπερέχοντος· εἶναι γὰρ τὰς ἰδέας νοήσεις θεοῦ αἰώνιους τε και αὐτοτελεῖς. ὅτι δὲ εἰσὶν αἱ ἰδέαι, και οὕτω παραμυθούονται. εἴτε γὰρ νοῦς ὁ θεὸς ὑπάρχει εἴτε νοερόν, ἔστιν αὐτῷ νοήματα, και ταῦτα αἰώνιὰ τε και ἀτρέπτα, εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι· και γὰρ εἰ ἄμετρος ὑπάρχει ἡ ὕλη κατὰ τὸν ἑαυτῆς λόγον, παρ' ἑτέρου τινός κρείττονος, τοῦ αὐλοῦ, τῶν μέτρων ὀφείλει τυγχάνειν· τὸ δὲ ἡγούμενον, τὸ ἄρα λῆγον· εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι μέτρα τινὰ ἄντα ὑπάρχουσαι. ἔτι γε μὴν εἰ ὁ κόσμος μὴ ἐκ ταυτομάτου τοιοῦτός ἐστιν, οὐ μόνον ἐκ τινός ἐστι γεγονώς, ἀλλὰ και ὑπὸ τινος, και οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ και πρὸς τι· τὸ δὲ πρὸς ὃ γέγονε τί ἂν ἄλλο [γέγονεν] ἢ ἰδέα;

ὥστε εἶεν ἂν αἱ ἰδέαι. ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ νοῦς διαφέρει δόξης ἀληθοῦς, καὶ τὸ νοητὸν ἦν τοῦ δοξαστοῦ διαφέρον· εἰ δὲ τοῦτο, ἔστι νοητὰ ἕτερα τῶν δοξαστῶν· ὥστε εἴη ἂν καὶ πρῶτα νοητὰ, ὡς καὶ πρῶτα αἰσθητὰ· εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι· ἀλλὰ μὴν διαφέρει νοῦς δόξης ἀληθοῦς· ὥστε εἶεν ἂν αἱ ἰδέαι.

X. Ἐξῆς δὲ περὶ τῆς τρίτης ἀρχῆς ποιητέον τὸν λόγον, ἦν μικροῦ δεῖν καὶ ἄρρητον ἡγείται ὁ Πλάτων· ἐπαχθείμεν δ' ἂν περὶ αὐτῆς τοῦτον τὸν τρόπον. εἰ ἔστι νοητὰ, ταῦτα δὲ οὔτε αἰσθητὰ οὔτε μετούσια τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ πρῶτων τιῶν τῶν νοητῶν, ἔστι πρῶτα νοητὰ ἀπλᾶ, ὡς καὶ πρῶτα αἰσθητὰ· τὸ δ' ἡγούμενον, τὸ ἄρα λῆγον. ἄνθρωποι μὲν δὴ ἄτε τοῦ τῆς αἰσθήσεως πάθους ἐμπιπλάμενοι, ὥστε καὶ ὁπότε νοεῖν προαιροῦντο τὸ νοητὸν, ἐμφανταζόμενον ἔχειν τὸ αἰσθητὸν, ὡς καὶ μέγεθος συνεπινοεῖν καὶ σχῆμα καὶ χροῶμα πολλακίς, οὐ καθαρῶς τὰ νοητὰ νοοῦσι, θεοὶ δὲ ἀπηλλαγμένως τῶν αἰσθητῶν εἰλικρινῶς τε καὶ ἀμιγῶς. ἐπεὶ δὲ ψυχῆς νοῦς ἀμείνων, νοῦ δὲ τοῦ ἐν δυνάμει ὁ κατ' ἐνέργειαν πάντα νοῶν καὶ ἅμα καὶ αἰεὶ, τούτου δὲ καλλίων ὁ αἴτιος τούτου καὶ ὅπερ ἂν ἔτι ἀνωτέρω τούτων ὑφέστηκεν, οὗτος ἂν εἴη ὁ πρῶτος θεός, αἴτιος ὑπάρχων τοῦ αἰεὶ ἐνεργεῖν τῷ νῷ τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. ἐνεργεῖ δὲ ἀκίνητος αὐτὸς ὢν εἰς τοῦτον, ὡς καὶ ὁ ἥλιος εἰς τὴν ἕρᾶσιν, ὅταν αὐτῷ προσβλέπη, καὶ ὡς τὸ ὄρεκτον κινεῖ τὴν ὄρεξιν ἀκίνητον ὑπάρχον· οὕτω γε δὴ καὶ οὗτος ὁ νοῦς κινήσει τὸν νοῦν τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. ἐπεὶ δὲ ὁ πρῶτος νοῦς κάλλιστος, δεῖ καὶ κάλλιστον αὐτῷ νοητὸν ὑποκεισθαι, οὐδὲν δὲ αὐτοῦ κάλλιον· ἑαυτὸν ἂν οὖν καὶ τὰ ἑαυτοῦ νοήματα αἰεὶ νοοίη, καὶ αὕτη ἢ ἐνέργεια αὐτοῦ ἰδέα ὑπάρχει. καὶ μὴν ὁ πρῶτος θεὸς αἰδιός ἐστιν, ἄρρητος, αὐτοτελής τουτέστιν ἀπροσδεής, ἀειτελής τουτέστιν αἰεὶ τέλειος, παντελής τουτέστιν πάντη τέλειος· θειότης, οὐσιότης, ἀλήθεια, συμμετρία, ἀγαθόν. λέγω δὲ οὐχ ὡς ὀρίξων ταῦτα, ἀλλ' ὡς κατα πάντα ἐνὸς νοουμένου. καὶ ἀγαθὸν μὲν ἐστὶ, διότι πάντα εἰς δύνάμιν εὐεργετεῖ, παντὸς ἀγαθοῦ αἴτιος ὢν· καλὸν δέ, ὅτι αὐτοῦ τὸ σχῆμα φύσει τέλειόν ἐστι καὶ σύμμετρον· ἀλήθεια δέ, διότι πάσης ἀληθείας ἀρχὴ ὑπάρχει, ὡς ὁ ἥλιος παντὸς φωτός· πατὴρ δὲ ἐστὶ τῷ αἴτιος εἶναι πάντων καὶ κοσμεῖν τὸν οὐράνιον νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὰς ἑαυτοῦ νοήσεις. κατὰ γὰρ

τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν ἐμπέπληκε πάντα ἑαυτοῦ, τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου ἐπεγείρας καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέψας, τοῦ νοῦ αὐτῆς αἴτιος ὑπάρχων· ὃς κοσμηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς διακοσμεῖ σύμπασαν φύσιν ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ. ἄρρητος δ' ἔστι καὶ τῷ νῷ μόνῳ ληπτός, ὡς εἴρηται, ἐπεὶ οὔτε γένος ἔστιν οὔτε εἶδος οὔτε διαφορὰ, ἀλλ' οὐδὲ συμβέβηκέ τι αὐτῷ, οὔτε κακόν· οὐ γὰρ θέμις τοῦτο εἰπεῖν· οὔτε ἀγαθόν· κατὰ μετοχὴν γὰρ τινος ἔσται οὗτος καὶ μάλιστα ἀγαθότητος· οὔτε διαφορὰ· οὐδὲ γὰρ τοῦτο κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ· οὔτε ποιόν· οὐ γὰρ ποιωθέν ἔστι καὶ ὑπὸ ποιότητος τοιοῦτον ἀποτετελεσμένον· οὔτε ἄποιον· οὐ γὰρ ἐστέρηται τινος ἐπιβάλλοντος αὐτῷ ποιοῦ· οὔτε μέρος τινός, οὔτε ὡς ἅλον ἔχον τινὰ μέρη, οὔτε ὥστε ταῦτόν τι εἶναι ἢ ἕτερον· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ συμβέβηκε, καθ' ὃ δύναται τῶν ἄλλων χωρισθῆναι· οὔτε κινεῖ οὔτε κινεῖται. ἔσται δὲ πρώτη μὲν αὐτοῦ νόησις ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τούτων, ὅπως καὶ σημείον ἐνοήσαμεν κατὰ ἀφαίρεσιν ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, ἐπιφάνειαν νοήσαντες, εἶτα γραμμὴν, καὶ τελευταῖον τὸ σημεῖον. δευτέρα δὲ ἔστιν αὐτοῦ νόησις ἢ κατὰ ἀναλογίαν οὕτω πως· ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὁ ἥλιος πρὸς τὴν ὄρασιν καὶ τὰ ὁράμενα, οὐκ ἂν αὐτὸς ὄψις παρέχων δὲ τῇ μὲν τὸ ὄραν, τοῖς δὲ τὸ ὁρᾶσθαι, τοῦτον ἔχει τὸν λόγον ὁ πρῶτος νοῦς πρὸς τὴν ἐν τῇ ψυχῇ νόησιν καὶ τὰ νοούμενα· οὐ γὰρ ἂν ὅπερ ἔστιν ἡ νόησις, παρέχει αὐτῇ τὸ νοεῖν καὶ τοῖς νοητοῖς τὸ νοεῖσθαι, φατίζων τὴν περὶ αὐτὰ ἀλήθειαν. τρίτη δὲ νόησις τοιαύτη τις ἂν εἴη· θεωρῶν γὰρ τις τὸ ἐπὶ τοῖς σώμασι καλὸν μετὰ τοῦτο μέτεισιν ἐπὶ τὸ τῆς ψυχῆς κάλλος, εἶτα τὸ ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ νόμοις, εἶτα ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαιος τοῦ καλοῦ, μεθ' ὃ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν νοεῖ καὶ τὸ ἐραστὸν καὶ ἐφετὸν ὥσπερ φῶς φανέν καὶ οἶον ἐκλάμπαν τῇ οὕτως ἀνιούσῃ ψυχῇ· τούτῳ δὲ καὶ θεὸν συνεπινοεῖ διὰ τὴν ἐν τῷ τιμίῳ ὑπεροχὴν. ἀμερῇ τε διὰ τὸ μὴ εἶναι πρότερόν τι αὐτοῦ· τὸ γὰρ μέρος καὶ τὸ ἐξ οὗ πρότερον ὑπάρχει τούτου, οὐ μέρος· καὶ γὰρ τὸ ἐπίπεδον πρότερον ἢ τὸ σῶμα, καὶ ἡ γραμμὴ πρότερον ἢ τὸ ἐπίπεδον· μέρη γε μὴν οὐκ ἔχων ἀκίνητος ἂν εἴη κατὰ τόπον καὶ ἀλλοίωσιν. εἰ γὰρ ἀλλοιωθῆσεται, ἢ ὑφ' αὐτοῦ ἢ ὑφ' ἑτέρου· εἰ μὲν οὖν ὑφ' ἑτέρου, ἐκεῖνο αὐτοῦ ἰσχυρότερον ἔσται, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ, ἦτοι ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀλλοιωθελή ἂν ἢ ἐπὶ τὸ βέλτιον· ἄμφω δὲ ἄτοπα· ἐξ ὧν ἀπάντων ἀναφαί-

νεται καὶ τὸ ἀσώματον αὐτὸ εἶναι· ὅπερ καὶ τούτων ἀποδει-
χθήσεται. εἰ γὰρ σῶμα ὁ θεός, ἐξ ὕλης ἂν εἴη καὶ εἶδους· διὰ τὸ
πάν σῶμα συνδύασμά τι εἶναι ἐκ τε ὕλης καὶ τοῦ σὺν αὐτῇ εἶ-
δους, ὅπερ ἐξομοιοῦται ταῖς ιδέαις καὶ μετέχει αὐτῶν δύσφρα-
στον δὴ τινα τρόπον· ἀτοπον δὲ τὸν θεὸν ἐξ ὕλης εἶναι καὶ
εἶδους· οὐ γὰρ ἔσται ἀπλοῦς οὐδὲ ἀρχικός· ὥστε ἀσώματος ἂν
εἴη ὁ θεός. καὶ αὐτόθεν δέ· εἰ σῶμά ἐστιν, ἐξ ὕλης ἂν ὑπάρ-
χοι· ἢ πῦρ ἂν οὖν εἴη ἢ ὕδωρ ἢ γῆ ἢ ἀήρ ἢ τι ἐκ τούτων·
ἀλλ' ἕκαστόν γε τούτων οὐκ ἀρχικόν. καὶ ἄλλως δὲ ὕστερον
γενήσεται τῆς ὕλης, εἰ ἐξ ὕλης ὑπάρχοι· ὡν ἀτόπων ὄντων ἀσώ-
ματον αὐτὸν ὑποληπτέον· καὶ γάρ, εἰ σῶμά ἐστι, καὶ φθαρτός
ἔσται καὶ γεννητός καὶ μεταβλητός· ἕκαστον δὲ τούτων ἀτοπον
ἐπ' αὐτοῦ.

XI. Καὶ μὴν καὶ αἱ ποιότητες τοῦτον τὸν τρόπον δεικνύ-
οιεν ἂν ἀσώματοι. πᾶν σῶμα ὑποκειμένον ἔστιν, ἢ δὲ ποιότης
οὐχ ὑποκειμένον ἔστιν, ἀλλὰ συμβεβηκός· οὐκ ἄρα σῶμα ἢ
ποιότης. πᾶσα ποιότης ἐν ὑποκειμένῳ, οὐδὲν δὲ σῶμα ἐν ὑπο-
κειμένῳ, οὐκ ἄρα σῶμα ἢ ποιότης· ἔτι ποιότης ποιότητι ἐναν-
τίον, οὐ μὴν καὶ σῶμα σῶματι, σῶμά τε σώματος καθόσον σῶ-
μα οὐδενὶ διαφέρει, ποιότητι δὲ διαφέρει καὶ οὐ μὰ Δία σώμα-
σιν· οὐκ ἄρα σώματα αἱ ποιότητες. εὐλογώτατόν τε, ὡς ἢ ὕλη
ἄποιος, τὴν ποιότητα ἄυλον εἶναι· εἰ δὲ ἢ ποιότης ἄυλος, ἀσώ-
ματος ἂν εἴη ἢ ποιότης. εἴ γε μὴν σώματα καὶ αἱ ποιότητες,
δύο καὶ τρία σώματα ἔσται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἀτοπωτάτου τού-
του ὑπάρχοντος· εἰ δὲ αἱ ποιότητες ἀσώματοι, καὶ τὸ δημιουργ-
γικὸν τούτων ἀσώματων. ἔτι τὰ ποιοῦντα οὐκ ἂν ἄλλα εἴη ἢ
τὰ ἀσώματα· παθητικὰ γὰρ τὰ σώματα καὶ θευστὰ καὶ οὐκ
αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντα, οὐδὲ μόνιμα καὶ ἔμπεδα,
ἃ γε καὶ ἐν οἷς θεοκεῖ τι ποιεῖν πολὺ πρόσθεν εὐρίσκεται πά-
σχοντα· ὥσπερ οὖν ἔστι τι παθητικὸν εὐλεκτηρινῶς, οὕτως ἀναγκαι-
οῦν τι εἶναι καὶ ἀτρεκῶς ποιητικόν· οὐκ ἄλλο δὲ εὐροίμεν
ἂν τοῦτο ἢ ἀσώματων. ὁ μὲν δὴ περὶ τῶν ἀρχῶν λόγος τοιοῦτος
ἂν τις εἴη θεολογικὸς λεγόμενος· ἐπὶ δὲ τὸν καλούμενον φυσικὸν
τόπον ἐξῆς χωρητέον ἐντεῦθεν ποθεν ἀρξαμένους.

XII. Ἐπεὶ γὰρ τῶν κατὰ φύσιν αἰσθητῶν καὶ κατὰ μέρος
ἄρισμένα τινὰ δεῖ παραδείγματα εἶναι τὰς ιδέας, ὧν καὶ τὰς
ἐπιστήμας γίνεσθαι καὶ τοὺς ὅρους· παρὰ πάντας γὰρ ἀνθρώ-

τους ἀνθρωπὸν τινα νοεῖσθαι καὶ παρὰ πάντας ἵππους ἵππον, καὶ κοινῶς παρὰ τὰ ζῶα ζῶον ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον, ὃν τρόπον σφραγιδὸς μιᾶς ἐκμαγεῖα γίνεται πολλὰ καὶ ἐνὸς ἀνδρὸς εἰκόνες μυρία ἐπὶ μυριάσις, τῆς ἰδέας οὐσῆς αἰτίας ἀρχὴν τοῦ εἶναι ἕκαστον τοιοῦτον, ὅλον αὐτῇ ὑπάρχει· ἀναγκαῖον καὶ τὸ κάλλιστον κατασκευάσμα τὸν κόσμον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δεδημιουργῆσθαι πρὸς τινα ἰδέαν κόσμου ἀποβλέποντος, παράδειγμα ὑπάρχουσαν τοῦδα τοῦ κόσμου ὡς ἂν ἀπεικονισμένου ἀπ' ἐκείνης, πρὸς ἣν ἀφομοιωθέντα ἐπὶ τοῦ δημιουργοῦ αὐτὸν ἀπειργασθαι κατὰ θαυμασιωτάτην πρόνοιαν καὶ δόξαιαν ἐλθόντος ἐπὶ τὸ δημιουργεῖν τὸν κόσμον, διότι ἀγαθὸς ἦν. ἐκ τῆς πάσης οὖν ὕλης αὐτὸν ἐδημιούργει· ἦν ἀτάκτως καὶ πλημμελῶς κινουμένην πρὸ τῆς οὐρανοῦ γενέσεως ἐκ τῆς ἀταξίας παραλαβῶν πρὸς τὴν ἀρίστην ἤγαγε τάξιν, ἀριθμοῖς πρέπουσι τὰ μέρη κοσμήσας αὐτοῦ καὶ σχήμασιν, ὥστε διακρίναι ὅπως νῦν ἔχει πῦρ τε καὶ γῆ πρὸς ἀέρα τε καὶ ὕδωρ, ἔχνη μὲν τέως ἔχοντα καὶ τὸ δευτικὸν τῆς τῶν στοιχείων δυνάμεως, ἀλόγως δὲ καὶ ἀμέτρως σαίνοντά τε τὴν ὕλην καὶ πρὸς ταύτης σειόμενα. ἐξ ἑκάστου γὰρ ὅλου τῶν τετάρων αὐτὰν στοιχείων ἐγέννησε, πυρὸς τε παντὸς καὶ γῆς ὕδατός τε καὶ ἀέρος, οὐδὲν μέρος οὐδενὸς ἀπολιπὼν οὐδὲ δυνάμιν, διανοηθεὶς πρῶτον μὲν ὅτι σωματοειδὲς χρὴ τὸ γενόμενον εἶναι καὶ πάντως ἄπτόν τε καὶ ὄρατόν, χωρὶς δὲ πυρὸς καὶ γῆς οὐχ ὅλον τε οὔτε ὄρατόν τι εἶναι οὔτε ἄπτόν· κατὰ δὲ τὸν εἰκότα λόγον ἐκ γῆς αὐτὸν καὶ πυρὸς ἐποίησεν· ἐπεὶ δὲ καὶ δεσμὸν ἔδει τινὰ συναγωγὸν ἀμφοτέρων ἐν μέσῳ γενέσθαι, θεῖος δὲ δεσμὸς ὁ τῆς ἀναλογίας, ὃς ἑαυτὸν τε καὶ τὰ συνδούμενα πέφυκεν ἔν ποιεῖν, ἐπίπεδός τε οὐκ ἦν ὁ κόσμος — ἀπέχρη γὰρ ἂν αὐτῷ μία μέσοτης — σφαιροειδῆς δέ, ἄνοϊν ἐδέθησεν αὐτῷ μεσοτήτων εἰς συναρμογὴν· διὰ τοῦτο πυρὸς ἐν μέσῳ καὶ γῆς ἀήρ τε καὶ ὕδωρ ἐταχθῆ κατὰ τὸν τῆς ἀναλογίας τρόπον· ὥστε ὡς ἔχει πῦρ πρὸς ἀέρα, οὕτως ἔχειν ἀέρα τε πρὸς ὕδωρ καὶ τοῦτο πρὸς γῆν καὶ ἀνάπαλιν. τῷ δὲ μηδὲν ἔξωθεν ὑπολείπεσθαι καὶ μονογενῆ τὸν κόσμον ἐποίησε καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῇ ἰδέᾳ εἰκασμένον μιᾷ οὐσῆ, πρὸς τε τούτοις ἄνοσον καὶ ἀγήρω, ἅτε αὐτῷ μηδενὸς προσιόντος τοῦ κηραίνειν πεφανκός, αὐτάρκη τε καὶ οὐδενὸς ἔξωθεν δεόμενον· σχῆμα δ' αὐτῷ περιέθηκε τὸ σφαιροειδές, εὐμορφότατον

σχημάτων και πολυχωρότατον και ευκινητότατον· και επει ούτε οράσεως εδεϊτο ούτε ακοῆς ούτε μὴν ἄλλου τοιούτου τινός, ου προσῆψεν αὐτῷ τοιαῦτα ὄργανα πρὸς ὑπερσίαν, ἀφελόμενος δὲ τὰς λοιπὰς κινήσεις μόνην αὐτῷ δέδωκε τὴν κυκλοφορικὴν, νοῦ και φρονήσεως οἰκείαν ὑπάρχουσαν.

XIII. Ἐξ ὧν δὲ συνέστηκεν ὁ κόσμος, δύο ὑπαρχόντων, σώματος και ψυχῆς, ὧν τὸ μὲν ὄρατὸν και ἀπτόν, ἡ δὲ ἀόρατός τε και ἀναφῆς, ἐκατέρου ἡ δύναμις και ἡ σύστασις διάφορος οὔσα τυγχάνει. τὸ μὲν γὰρ σῶμα αὐτοῦ ἐκ πυρὸς γέγονε και γῆς ὕδατός τε και ἀέρος· ταῦτα δὴ τὰ τέτταρα συλλαβῶν ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου οὐ μὰ Δία στοιχείων τάξιν ἐπέχοντα διεσχημάτισε πυραμίδι και κύβῳ και ὀκταέδρῳ και εἰκοσαέδρῳ και ἐπὶ πᾶσι δωδεκαέδρῳ· και καθὸ μὲν πυραμίδος σχῆμα ἔλαβεν ἡ ὕλη, πῦρ ἐγένετο, τμητικωτάτου τοῦ σχήματος ὄντος και ἐξ ἐλαττόνων τριγῶνων, ταύτη δὲ και μανοτάτου· καθὸ δὲ ὀκταέδρου, τὴν ἀέρος ποιότητα ἀπέλαβε, καθὰ δὲ εἰκοσαέδρου τύπον, τὴν ὕδατος ποιότητα ἔσχε, τὸ δὲ τοῦ κύβου σχῆμα ἀπεδίδου τῇ γῆ, στερεωτάτῃ ὑπαρχούσῃ και ἐδραιωτάτῃ· τῷ δὲ σχήματι τῷ δωδεκαέδρῳ πρὸς τὸ πᾶν κατεχρήσατο. πάντων δὲ τούτων ἀρχικωτέρα φύσις ἡ τῶν ἐπιπέδων· τῶν γὰρ στερεῶν προηγείται τὰ ἐπίπεδα· τῆς δὲ ἐπιπέδου φύσεως ὡσπερ τινὰ πρόγονα δύο ὑπάρχει τρίγωνα τὰ κάλλιστα ὀρθογώνια, ὄντα τὸ μὲν σκαληνόν, τὸ δὲ ἰσοσκελές· τοῦ σκαληνοῦ μίαν μὲν γωνίαν ὀρθὴν ἔχοντος, μίαν δὲ διμοίρου, τὴν δὲ καταλειπομένην τρίτου. τὸ μὲν δὴ πρότερον, λέγω δὲ τὸ σκαληνόν τρίγωνον, πυραμίδος και ὀκταέδρου και εἰκοσαέδρου στοιχείον γίνεται, τῆς μὲν πυραμίδος ἐκ τεττάρων ἰσοπλευρῶν τριγῶνων συνεστάσης, εἰς ἕξ τρίγωνα σκαληνὰ τὰ εἰρημένα ἐκάστου διαιρουμένου· τοῦ δὲ ὀκταέδρου ἐξ ὀκτῶ ὁμοίως διαιρουμένου ἐκάστου εἰς ἕξ σκαληνὰ, τὰ δὲ εἰκοσαέδρου ἐξ εἰκοσι. τὸ δὲ ἕτερον, λέγω δὲ τὸ ἰσοσκελές, συστατικὸν τοῦ κύβου γίνεται τέτταρα γὰρ ἰσοσκελῆ τρίγωνα συνελθόντα τετράγωνον ποιεῖ, ἐξ ὁποίων ἕξ τετραγώνων ὁ κύβος συνίσταται· τῷ δὲ δωδεκαέδρῳ εἰς τὸ πᾶν ὁ θεὸς κατεχρήσατο, διότι ζῳδιά τε ἐν οὐρανῷ θεωρεῖται δώδεκα ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ και ἕκαστον αὐτῶν εἰς μοίρας τριάκοντα διαιρεῖται, παραπλησίως και ἐπὶ τοῦ δωδεκαέδρου ἐκ πενταγῶνων ὄντος δώδεκα, διαιρουμένων εἰς

πέντε τρίγωνα, ὥστε ἕκαστον δι' ἑξὶ τριγώνων εἶναι, ἐν ὧν τῶ δωδεκαέδρῳ τριακοσίων ἐξήκοντα εὐρισκομένων τριγώνων, ὅποσαι καὶ ἐν τῷ ζωδιακῷ μοῖραι οὖσαι τυγχάνουσι. τούτοις οὖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἢ ὕλη τυπωθεῖσα ἐκινεῖτο μὲν τὸ πρῶτον τοῖς ἔχρυσιν ἀτάκτως, εἶτα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τάξιν ἤχθη, ἀρμοσθέντων πάντων ἀναλογία πρὸς ἄλληλα· οὐ μένει δὲ ταῦτα διακριθέντα κατὰ χώραν, ἀπαυστον δὲ ἔχει σεισμὸν καὶ τῇ ὕλῃ παρέχει, διότι τῇ τοῦ κόσμου περιφορᾷ σφιγγόμενα συνωθεῖται καὶ συνελανύομενα πρὸς ἄλληλα φέρεται τὰ λεπτομερέστερα εἰς τὰς τῶν ἀδρομερεστέρων χώρας. διὰ τοῦτο δὲ μηδὲν κενὸν ὑπολείπεται σώματος ἔρημον, καὶ ἡ ἀνωμαλότης δὲ διαμένουσα τὸν σεισμὸν παρέχεται· ὑπὸ τε γὰρ τούτων ἢ ὕλη σελεται καὶ ταῦτα ὑπ' ἐκείνης.

XIV. Τὰ μὲν δὴ σώματα εἰς τὰς τῶν ἐμφαινόμενων ἐν τῇ ψυχῇ δυνάμεων . . . τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς πεποίηται. ἐπεὶ γὰρ ἕκαστα τῶν ὄντων κρῖνομεν τῇ ψυχῇ, τὰς ἀπάντων τῶν ὄντων ἀρχὰς εἰκότως ἐγκατέταξεν αὐτῇ, ἐν' αἷ τῶν ὑποπιπτόντων ἕκαστον κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ παραπλήσιον θεωροῦντες σύμφωνον τοῖς ἔργοις καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ὑποστησώμεθα. λέγων οὖν εἶναι τινα νοητὴν οὐσίαν ἀμέριστον, καὶ ἄλλην περὶ τὰ σώματα μεριστὴν ὑπεστήσατο ἐμφαίνων, ὅτι ἕκαστέρας τῶν οὐσιῶν ἐφάπτεσθαι δύναται τῇ νοήσει· ὄρων δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νοητῶν ταυτότητα τε καὶ ἑτερότητα, καὶ ἐπὶ τῶν μεριστῶν, ἐκ πάντων τούτων συνηράνικε τὴν ψυχὴν· ἢ γὰρ τῶ ὁμοίῳ τὸ ὁμοίον γνωρίζεται, ὡς τοῖς Πυθαγορείοις ἀρέσκει, ἢ τῶ ἀνομοίῳ πρὸ ἀνόμοιον, ὡς Ἡρακλείτῳ τῶ φυσικῷ. ὅταν δὲ εἶπῃ γεννητὸν εἶναι τὸν κόσμον, οὐχ οὕτως ἀκουστέον αὐτοῦ, ὡς ὄντος ποτὲ χρόνου, ἐν ᾧ οὐκ ἦν κόσμος· ἀλλὰ διότι αἰεὶ ἐν γενέσει ἐστὶ καὶ ἐμφαίνει τῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως ἀρχικώτερόν τι αἴτιον· καὶ τὴν ψυχὴν δὲ αἰεὶ οὖσαν τοῦ κόσμου οὐχὶ ποιεῖ ὁ θεός, ἀλλὰ κατακοσμεῖ, καὶ ταύτη λέγοιτ' ἂν καὶ ποιεῖν, ἐγείρων καὶ ἐπιστρέφων πρὸς αὐτὸν τὸν τε νοῦν αὐτῆς καὶ αὐτὴν ὥσπερ ἐκ κάρου τινὸς [βαθέος ὕπνου], ὅπως ἀποβλέπουσα πρὸς τὰ νοητὰ αὐτοῦ δέχεται τὰ εἶδη καὶ τὰς μορφάς, ἐφιμενὴ τῶν ἐκείνου νοημάτων. δῆλον οὖν ὅτι ζῶον ἂν εἴη ὁ κόσμος καὶ νοερόν· ἄριστον γὰρ αὐτὸν βουλόμενος ποιῆσαι ὁ θεὸς ἀκολούθως καὶ ἐμψυχον αὐτὸν ἐποίησε καὶ νοερόν· τό τε γὰρ ἐμ-

ψυχον ἀποτέλεσμα τοῦ μὴ ἐμφύχου ὅλον ὅλον κρείττον καὶ τὸ
 νοερὸν τοῦ μὴ νοεροῦ, ἕως οὐχ ὅλου τε ὄντος νοῦ ἄνευ ψυχῆς
 ὑποστῆναι· τῆς δὲ ψυχῆς ταθείσης ἐκ τοῦ μέσου ἐπὶ τὰ πέρα-
 τα, συνέβη αὐτὴν τὸ σῶμα τοῦ κόσμου κύκλῳ διὰ παντός πε-
 ριέχειν καὶ περικαλύψαι, ὥστε ὅλῳ τῷ κόσμῳ αὐτὴν παρεκ-
 τεῖναι καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ αὐτὸν συνδεῖν τε καὶ συνέχειν,
 κρατεῖν μέντοι τὰ ἐκτὸς αὐτῆς τῶν ἐντὸς. ἡ μὲν γὰρ ἐκτὸς
 ἀσχιστος ἔμεινεν, ἡ δὲ ἐντὸς εἰς ἑπτὰ κύκλους ἐτιμήθη ἐξ ἀρχῆς
 νεμηθεῖσα κατὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα· ἔστι τε
 ἡ μὲν περιεχομένη ὑπὸ τῆς ἀσχιστοῦ μεινάσης σφαῖρας ταύτῃ
 παραπλησία, ἡ δὲ σχισθεῖσα θατέρω. ἡ μὲν γὰρ τοῦ πάντα πε-
 ριέχοντος οὐρανοῦ κινήσεις ἀπλανῆς οὐσα μία τέ ἐστι καὶ τε-
 ταγμένη, ἡ μέντοι τῶν ἐντὸς ποικίλη καὶ ἀνατολαῖς τε καὶ δύ-
 σεσιν ἀλλοία, διὸ καὶ πλανῆτις καλεῖται· φέρεται δὲ ἡ μὲν
 ἐκτὸς ἐπὶ τὰ θεξιά ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν κινουμένη, ἡ δ'
 ἐντὸς ἀνάκαλιν ἐπὶ τὰ ἀριστερά, ἀπὸ δύσεως ἐπ' ἀνατολὴν
 ὑπαντιάζουσα τῷ κόσμῳ. ἰδημιούργησε δὲ ὁ θεὸς καὶ ἀστέρας
 τε καὶ ἄστρα, καὶ τούτων τὰ μὲν ἀπλανῆ, κόσμον οὐρανοῦ τε
 καὶ νυκτός, πάμπολλα ὄντα τῷ πλήθει, τὰ δὲ εἰς γένεσιν ἀριθ-
 μοῦ καὶ χρόνου καὶ δεῖξιν τῶν ὄντων, ἑπτὰ ὄντα. καὶ γὰρ τὸν
 χρόνον ἐποίησε τῆς κινήσεως τοῦ κόσμου διάστημα, ὡς ἂν εἰ-
 κόνα τοῦ αἰῶνος, ὅς ἐστι μέτρον τοῦ αἰῶνιου κόσμου τῆς μο-
 νῆς. τὰ δὲ μὴ ἀπλανῆ τῶν ἀστρῶν τῇ δυνάμει οὐχ ὅμοια. ἥλιος
 μὲν ἡγεμονεύει πάντων, δαικνύς τε καὶ φαίνων τὰ σύμπαντα·
 σελήνη δὲ ἐν τάξει δευτέρα θεωρεῖται ἕνεκα τῆς δυνάμεως, οἱ
 δὲ ἄλλοι πλανῆται ἀναλόγως κατὰ μοῖραν ἕκαστος ἰδίαν. καὶ
 σελήνη μὲν μηνὸς μέτρον ποιεῖ, ἐκπεριελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς
 κύκλον καὶ καταλαβοῦσα τὸν ἥλιον ἐν τοσούτῳ· ἥλιος δὲ ἐπι-
 αυτῷ· περιελθὼν γὰρ τὸν ζωοφόρον κύκλον πληροῖ τὰς ἔρας
 τοῦ ἔτους· οἱ τε ἄλλοι καθ' ἓνα ἕκαστον περιόδους ἰδίαις κέ-
 χρηται, αἵτινες θεωρεῖται οὐ τοῖς τυχοῦσιν εἰσίν, ἀλλὰ τοῖς
 πεπαιδευμένοις· ἐκ δὲ πασῶν τῶν περιόδων ὁ τέλειος ἀριθμὸς
 καὶ χρόνος συμπεραιοῦται, ὁπόταν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον πάντες
 οἱ πλανῆται ἔλθόντες ταύτην τὴν τάξιν λάβωσιν, ὥστε εὐθείας
 νοηθείσης ἀπὸ τῆς ἀπλανοῦς σφαῖρας ἐπὶ τὴν γῆν νεουόσης
 κατὰ κάθετον τὰ κέντρα αὐτῶν ἐπὶ ταύτης θεωρεῖσθαι. ἑπτὰ
 τοίνυν σφαιρῶν οὐσῶν ἐν τῇ πλανωμένῃ σφαίρᾳ, ἑπτὰ σώματα

ὁ θεὸς δημιουργήσας ὄρατὰ ἐκ πυρώδους τῆς πλείστης οὐσίας ἐφήρμοσε ταῖς σφαίραις ὑπαρχούσαις ἐκ τοῦ θατέρου κύκλου καὶ πλανωμένον. σελήνην μὲν δὴ τῷ μετὰ γῆν ἐπέθηκε κύκλῳ τῷ πρώτῳ, ἥλιον δὲ εἰς τὸν δεύτερον ἔταξε, φωσφόρον δὲ καὶ τὸν ἱερὸν Ἑρμοῦ λεγόμενον ἀστέρα εἰς τὸν ἰσοταχῆ μὲν ἠλίῳ κύκλον ἴοντα, τούτου δὲ ἀφαστάτα· ὑπερθεν δὲ τοὺς ἄλλους κατὰ σφαῖραν οἰκελαν· τὸν μὲν βραδύτατον αὐτῶν ὑπὸ τῆ τῶν ἀπλανῶν κείμενον σφαῖρα, ὃν Κρόνου τινὲς ἐπονομάζουσιν ἀστέρα, τὸν δὲ βραδυτῆτι δεύτερον μετὰ τούτου Διὸς ἐπώνυμον, ὑφ' ὃν τὸν Ἄρατος· ἀγρότη δὲ πᾶσιν ἡ ἀνωθεν δύναμις περιβέβληται. πάντες δὲ οὗτοι νοερά ζῶα καὶ θεοὶ καὶ σφαιρικά τοῖς σχήμασιν.

XV. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δαίμονες, αὖς καὶ καλοῖη ἂν τις γεννήτους θεούς, καθ' ἕκαστον τῶν στοιχείων, οἱ μὲν ὄρατοί, οἱ δὲ ἀόρατοι, ἐν τε αἰθέρα καὶ πυρὶ ἀέρα τε καὶ ὕδατι, ὡς μηδὲν κόσμου μέρος ψυχῆς ἄμοιρον εἶναι μηδὲ ζῶον κρείττονος θνητῆς φύσεως· τούτοις δὲ ὑποτέκνεται τὰ ὑπὸ σελήνην πάντα καὶ τὰ ἐπίγεια. ὁ μὲν γὰρ θεὸς τοῦ τε παντός ὑπάρχει ποιητῆς αὐτὸς καὶ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν δαιμόνων, ὃ δὴ πᾶν λύσειν οὐκ ἔχει κατὰ τὴν ἐκείνου βούλησιν· τῶν δὲ ἄλλων οἱ ἐκείνου παῖδες ἡγούνται, κατὰ τὴν ἐκείνου ἐντολήν καὶ μίμησιν πράττοντες ὅσα πράττουσιν, ἀφ' ὧν κληρόνας καὶ ὀττεῖαι καὶ ὀνειράτα καὶ χρησμοὶ καὶ ὅσα κατὰ μαντείαν ὑπὸ θνητῶν τεχνιτεύεται. κέεται δὲ ἡ μὲν γῆ τῶν ὅλων μέση, περὶ τὸν διὰ παντός τεταμένον σφριγγομένη πόλον, ἡμέρας φύλαξ καὶ νυκτός, πρεσβυτάτη τῶν ἐντὸς οὐρανοῦ θεῶν· μετὰ γε τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου τροφήν ἡμῖν παρέχουσα δαψιλῆ· παρὶ ἧν ὁ κόσμος πολεῖται, ἄσπερον τι καὶ αὐτὴ ὑπάρχουσα, μένουσα δὲ διὰ τὸ ἰσάροσπόν τι εἶναι χρῆμα ἐν μέσῳ κείμενον, ὅμοιον τῶν περιεχόντων. ὁ δὲ αἰθέρ ἐξωτάτω διηρημένος εἰς τε τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν καὶ εἰς τὴν τῶν πλανωμένων· μεθ' ὧς ἡ τοῦ ἀέρος ὑπάρχει, καὶ ἐν μέσῳ ἡ γῆ σὺν τῷ ἑαυτῆς ὕδατι.

XVI. Ἐπει δὲ διεκεκόσμητο αὐτῶν τὰ πάντα, τρία δὲ τὰ λοιπὰ γένη ζῶων ἔλειπεν, ἅπερ ἔμελλε θνητὰ ἔσεσθαι, τό τε πτηνὸν καὶ τὸ ἐνυδρον καὶ τὸ πεζόν, τοῖς ἐγκόνοις αὐτοῦ θεαῖς ἐπέταξε τὴν τούτων πόλησιν, ὅπως μὴ ὑπ' αὐτοῦ πλασθέντα ἀθάνατα γένοιτο. αὐτοὶ δὲ δανεισάμενοι ἀπὸ τῆς πρώτης ὕλης

μόρια ἅττα πρὸς ὠρισμένους χρόνους, ὡς εἰς αὐτὸ πάλιν ἀποδοθησόμενα, ἐδημιούργουν τὰ θνητὰ ζῶα. ἐπεὶ δὲ περὶ τοῦ ἀνθρώπων γένους ὡς συγγενεστάτου θεοῖς πάλιν φροντίς ἦν τῷ τε πατρὶ πάντων καὶ τοῖς τούτου ἐγγόνοις θεοῖς, κατέπεμψεν ἐπὶ τὴν γῆν τὰς τούτου τοῦ γένους ψυχὰς ὁ τῶν ὅλων δημιουργὸς Ἰσαρίθμους τοῖς ἄστροις· ἐμβιβάσας δὲ ὡς εἰς ὄχημα ἄστρον τὸ σύννομον ἀπάσας νόμους τοὺς εἰμαρμένους εἶπεν αὐταῖς νομοθέτου τρόπον, ὅπως αὐτὸς ἀνακτίος ἢ ὅτι τὰ πάθη ἀπὸ σώματος προσφύσεται θνητὰ· πρῶτον μὲν αἰσθήσεις, ἔπειτα δὲ ἡδονὴ καὶ λύπη φόβος τε καὶ θυμὸς, ὧν κρατήσασαι καὶ μηδαμῶς βιασθεῖσαι αἱ μὲν δίκη βιώσονται καὶ εἰς τὸ σύννομον ἄστρον ἀφίξονται, αἱ δὲ κρατηθεῖσαι ὑπὸ ἀδικίας εἰς γυναικὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει βίον ἐλεύσονται, μὴ πανόμεναι δὲ τὸ τελευταῖον εἰς θηρίων φύσιν· τέλος δὲ αὐταῖς τῶν πόνων ἔσται τὸ νικῆσαι μὲν τὰ προσφύοντα, εἰς δὲ τὴν οἰκείαν ἔξι ἐλθεῖν.

XVII. Οἱ δὲ θεοὶ ἔπλασαν μὲν προηγουμένως τὸν ἄνθρωπον ἐκ γῆς καὶ πυρὸς καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος, μοίρας τινὰς δανειζόμενοι εἰς ἀπόδοσιν, συνθέντες δὲ ἀοράτοις γόμοις ἐν τῷ σῶμα ἐργασάμενοι, τῆς καταπαμφθείσης ψυχῆς τὸ κύριον ἐπέβησαν εἰς τὴν κεφαλὴν, ὥσπερ ἄρουραν ὑποθέντες τὸν ἐγκέφαλον, περὶ δὲ τὸ πρόσωπον ἔθεσαν τὰ τῶν αἰσθητηρίων ὄργανα, ὑπηρεσίαν ἐκτελέσοντα τὴν προσήκουσαν· συνέθεσαν δὲ τὸν μὲν μυελὸν ἐκ τῶν λεῖων τε καὶ ἀστραβῶν τριγώνων, ἐξ ὧν τὰ στοιχεῖα ἐγένετο, σπέρματος γένεσιν ἐσόμενον· τὸ δὲ ὄστοῦν ἐκ γῆς καὶ μυελοῦ δευθέντων καὶ πολλακίς ὕδατι καὶ πυρὶ βαφέντων· τὰ δὲ νεῦρα ἐξ ὄστοῦ καὶ σαρκὸς· αὐτὴ δὲ σὰρξ ἐγένετο ἐκ τε ἄλμυροῦ καὶ ὀξέος οἶον ζυμώματος. περιέθησαν δὲ μυελῷ μὲν τὸ ὄστοῦν, τοῖς δὲ ὄστοις πρὸς σύνδεσιν αὐτῶν νεῦρα· καὶ διὰ νεύρων μὲν κάμψεις ἐγένοντο καὶ ἄρθρων συνδέσεις, διὰ δὲ σαρκὸς σκέπη αὐτοῖς ὥσπερ ἐπιπλασσομένης, πῆ μὲν λευκῆς, πῆ δὲ πελιᾶς, πρὸς αὐτὸ τὸ εὐχρηστον τῷ σώματι. ἐκ τούτων δὲ καὶ τὰ ἐντὸς συνεπλέχθη σπλάγχνα, κοιλία τε καὶ περὶ ταύτην ἔντερα ἐλιχθέντα, ἀνωθέν τε ἀπὸ στόματος ἀρτηρία καὶ φάρυγξ, ἣ μὲν εἰς στόμαχον, ἣ δὲ εἰς πνεύμονα ἰούσα. διοικεῖται δὲ τὰ σιτία κατὰ τὴν γαστέρα πνεύματι τε καὶ θερμοῦ τεμνόμενα καὶ μαλαττόμενα καὶ οὕτως ἐπὶ

πάν τὸ σῶμα χωροῦντα κατὰ τὰς οἰκείας μεταβολάς· δύο δὲ φλέβες παρὰ τὴν θάλασσαν ἰσθμίου τὴν κεφαλὴν ἐναντίως καταπλέκουσιν ἀλλήλαις ἀπαντῶσαι, σπλίζονται τε τὸν τεύθειον ἐπὶ πολλά. ἐργασάμενοι δὲ οἱ θεοὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐνδῆσαντες τῷ σώματι αὐτοῦ τὴν ψυχὴν δεσπόσους αὐτοῦ, ταύτης τὸ ἡγεμονικὸν κατὰ λόγον περὶ τὴν κεφαλὴν καθίδρυσαν, ἔνθα μυελοῦ τε ἀρχαὶ καὶ νεύρων καὶ κατὰ τὰς πείσεις παραφροσύνας, περικειμένων καὶ τῶν αἰσθησέων τῇ κεφαλῇ, ὥσπερ δορυφορουσῶν τὸ ἡγεμονικόν. ἐν τούτῳ καὶ τὸ λογιστικὸν τῷ τόπῳ καὶ τὸ κρίνον τε καὶ θεωροῦν· τὸ δὲ παθητικὸν τῆς ψυχῆς κατωτέρω ἐποίησαν, τὸ μὲν θυμικὸν περὶ τὴν καρδίαν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν περὶ τὸ ἦτρον καὶ τοὺς περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπους, περὶ ὧν ὕστερον εἰρήσεται.

XVIII. Ἰδρῶσαντες δὲ περὶ τὸ πρόσωπον τὰ φωσφόρα ὄμματα καθείρξαν ἐν αὐτοῖς τοῦ πυρὸς τὸ φωτοειδές, ὅπερ λεῖον ὑπάρχον καὶ πυκνὸν ἀδελφὸν ὄντο εἶναι τοῦ μεθημερινοῦ φωτός. τοῦτο δὴ θάλασσα δι' ὅλων μὲν τῶν ὀφθαλμῶν, μάλιστα δὲ κατὰ τὸ μέσον αὐτῶν διεκθεῖ, τὸ καθαρώτατόν τε καὶ εἰλικρινέστατον· ὃ γινόμενον συμπαθές τῷ ἔξωθεν, ὅμοιον ὁμοίῳ, ὁρατικὴν αἰσθησίν παρέχεται· ὅθεν καὶ τοῦ φωτός νύκτωρ ἀπίοντος ἢ σκοτωθέντος οὐκέτι προσφύεται τὸ ἀφ' ἡμῶν ρεῦμα τῷ πλησίον ἀέρι, συνεχόμενον δὲ ἐντὸς ὁμαλύνει τε καὶ διαχειτὰς ἐν ἡμῖν κινήσεις, ἐπαγωγὸν ὕπνου γινόμενον, παρ' ὃ καὶ μῦει τὰ βλέφαρα. πολλῆς μὲν δὴ ἡσυχίας γινομένης βραχυῶν ὕπνοι ἐμπλήττουσιν, ὑπολειφθεισῶν δὲ τινῶν κινήσεων φαντάσματα συχνὰ γίνεται περὶ ἡμᾶς· καὶ τὰς μὲν ὕπαρ τε καὶ ὄναρ κατ' εὐθυωρίαν γινομένης φαντασίας ὡδὶ συνίστασθαι· ταύταις δὲ ἐπομένως καὶ τὰς κατὰ τῶν κατόπτρων εἰδωλοποιίας καὶ τῶν ἄλλων ὅσα διαφανῆ καὶ λεῖα οὐκ ἄλλως ἢ κατὰ ἀνάκλασιν συντελεῖσθαι, ὡς ἂν ἔχη τὸ κάτοπτρον κυρτότητος ἢ κοιλότητος [ἢ μήκους]· διάφοροι γὰρ ἔσονται φαντασθαί, ἀνταπωθουμένων τῶν φώτων πρὸς τὰ μέρη τὰ ἕτερα, ἀπολισθαινότων μὲν τῆς κυρτότητος, εἰς δὲ τὴν κοιλότητα συνιόντων. οὕτω γὰρ ἐφ' ὧν μὲν ἐξ ἐναντίων τὸ λαίον καὶ τὸ δεξιὸν ὁράται, ἐφ' ὧν δὲ κατὰ ἴσον, ἐφ' ὧν δὲ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἔμπαλιν μεταπίπτει.

XIX. Ἀκοῆ δὲ γέγονε πρὸς φωνῆς γυνῶσιν, ἀρχομένη

μὲν ἀπὸ τῆς περὶ τὴν κεφαλὴν κινήσεως, τελευτῶσα δὲ περὶ
 ἥπατος ἔδραν· ἡ δὲ φωνὴ ἐστὶν ἡ δι' αὐτῶν ἐρχομένη ἐγκε-
 φάλου τε καὶ αἵματος, διαδιδομένη δὲ μέχρι ψυχῆς πληγῆ,
 ὄξεϊα μὲν ἢ ταχέως κινουμένη, βαρεῖα δὲ ἢ βραδέως, καὶ
 μεγάλη μὲν ἢ πολλή, μικρὰ δὲ ἢ ὀλίγη. τούτοις δὲ ἐπομένως
 ἢ τῶν μυκτῆρων δύναμις πρὸς τὴν τῶν ὀσμῶν αἴσθησιν
 συνέστη· ἔστι δὲ ἡ ὀσμὴ τὸ κατιὼν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς μυ-
 κτῆρσι φλεβίων πάθος μέχρι τῶν περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπων·
 εἶδη δὲ ταύτης οὐχ ὑπάρχει ὀνομασμένα ἔξω δυοῖν τοῖν γενι-
 κοτάτοις, εὐώδους τε καὶ δυσώδους, ἅπερ τὴν τοῦ ἀλγεινοῦ
 τε καὶ ἠδέος ἔχει πρόσρησιν. πᾶσαν δὲ τὴν ὀσμὴν ἀέρος
 μὲν εἶναι παχυτέραν, ὕδατος δὲ λεπτοτέραν· σημεῖον δέ, ἐν
 οἷς εἰκότως λέγεται τὸ τῆς ὀσμῆς γένος, ὅτι τούτων ἐστὶ τῶν
 οὐδέπω μεταβολὴν τελείαν εἰληφότεων, ἀλλὰ κοινωσίαν ἐχόν-
 των ἀέρος τε καὶ ὕδατος, ταῦτα δὲ εἶναι κατὰ κωπνόν τε
 καὶ ὀμίχλην· τούτων γὰρ εἰς ἄλληλα ἀμειβόντων ἢ τῆς ὀσ-
 φρήσεως αἴσθησις συντελεῖται. τὴν γε μὴν γεῦσιν ποικιλο-
 τάτων χυμῶν ἐπιγνώμονα κατεσκεύασαν οἱ θεοί, φλεβία κα-
 τατείναντες ἀπ' αὐτῆς μέχρι καρδίας, δοκίμια ἐσόμενα καὶ
 κριτήρια τῶν χυμῶν· ταῦτα δὲ συγκρινόμενα καὶ διακρινό-
 μενα κατὰ τὰς προσπτώσεις τῶν χυμῶν διορίζει τὴν ἐν τού-
 τοις παραλλαγὴν. εἰσὶ δὲ χυμῶν διαφοραὶ ἑπτὰ· γλυκὺς,
 ὄξύς, στρυφνός, αὐστηρός, ἀλμυρός, δριμύς, πικρός· τούτων
 δὲ τὸν μὲν γλυκὺν ἐναντίαν φύσιν ἔχειν τοῖς ἄλλοις ἅπασι
 συμβέβηκε, διαχέοντα οἰκέως τὴν περὶ τὴν γλῶτταν ὑγρό-
 τητα· τοὺς δὲ λοιπούς, τοὺς μὲν κυκῶντάς τε καὶ σπαράτ-
 τοντας ὄξεις, τοὺς δὲ ἐκθερμαίνοντας καὶ εἰς τὰ ἄνω θέον-
 τας δριμεῖς, τοὺς δὲ τὸ ρυπτικὸν ἔχοντας σφοδρὸν ὥστε συν-
 τηκεῖν πικρούς, τοὺς δὲ ἠρέμα καθαίροντάς τε καὶ ρύπτοντας
 ἀλμυρούς, τῶν δὲ συναγόντων τοὺς πόρους καὶ συγκρινόν-
 των τοὺς μὲν τραχυτέρους στρυφνοὺς εἶναι, τοὺς δ' ἥττω
 τοῦτο ἐργαζομένους αὐστηρούς. ἀπτικὴν δ' εἶναι δύναμιν κα-
 τεσκευασμένην ὑπὸ θεῶν ἀντιληπτικὴν θερμοῶν τε καὶ ψυχρῶν
 μαλακῶν τε καὶ σκληρῶν κούφων τε καὶ βαρέων λείων τε καὶ
 τραχέων, ὡς κρίνειν καὶ τὰς ἐν τούτοις διαφοράς. εἰπόντα
 μὲν δὴ φαμεν τὰ παραδεχόμενα τὴν ἀφήν, ἀντίτυπα δὲ ἄ
 οὐκ εἶκει· τοῦτο δὲ συμβαίνει παρὰ τὰς βάσεις αὐτῶν τῶν

σωμάτων· τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα μείζονας μόνιμα καὶ ἑδραῖα, τὰ δὲ ἐπὶ μικροῦ βεβῶτα εὐεϊκτα καὶ μαλακὰ καὶ εὐμετάβολα ὄντα τυγχάνει. τραχὺ δὲ εἶη ἂν τὸ ἀνώμαλον μετὰ σκληρότητος, λειῶν δὲ τὸ ὁμαλὸν μετὰ πυκνοῦ· τὸ γε μὴν θερμοῦ καὶ ψυχροῦ πάθος ἐναντιώτατα ὄντα ἐναντίοις αἰτίοις συνίσταται. τὸ μὲν γὰρ ὀξύτητι τῶν μερῶν καὶ τραχύτητι διατέμνον τὸ θερμοῦν πάθος ποιεῖ, τὸ δὲ ψυχρὸν ἀδρομερέστερον τῇ εἰσόδῳ, ἔξωθούτων μὲν τὰ ἐλάττωνα καὶ μικρὰ, βιαζομένων δὲ ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκείνων ἑδραν. σεισμός γάρ τις καὶ τρόμος τότε συνίσταται, καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ πάθος ἐν τοῖς σώμασι ῥίγος ὑπάρχει.

XX. Βαρὺ δὲ καὶ κοῦφον τῷ μὲν ἄνω καὶ κάτω οὐδαμῶς ὀρίζειν προσήκει· οὐδὲν γὰρ εἶναι τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω. τοῦ γὰρ παντός οὐρανοῦ σφαιροειδοῦς ὄντος καὶ ἀπηκριβωμένου ὁμαλῶς κατὰ τὴν ἐκτός ἐπιφάνειαν, οὐκ ἐν δίκῃ τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω τινὰς ὀνομάζειν· ἀλλὰ γὰρ εἶναι βαρὺ μὲν τὸ χαλεπῶς εἰς τὸν παρά φύσιν τόπον ἐλκόμενον, κοῦφον δὲ τὸ ῥαδίως· καὶ προσέτι βαρὺ μὲν τὸ ἐκ πλείονων μερῶν συγκείμενον, ἐλαφρὸν δὲ τὸ ἐξ ὀλιγίστων.

XXI. Ἀναπνέομεν δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ· περιέστηκε μὲν ἡμῖν ἔξωθεν ἀήρ πολὺς, οὗτος δὲ διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν ῥινῶν καὶ διὰ τῶν ἄλλων τοῦ σώματος πόρων καὶ τῷ λόγῳ θεωρητῶν εἴσω χωρεῖ, θερμανθεὶς δὲ εἰς τὰ ἔξω πρὸς τὸ συγγενὲς σπεύδει· καὶ καθ' ὃ ἂν μέρος ἐξίη, ἀντιπεριωθεῖ τὸν ἔξωθεν ἀέρα πάλιν εἰς τὰ ἐντός, οὕτω τε ἀπαύστως τούτου τοῦ κύκλου συντελουμένου ἢ εἰσπνοῇ τε καὶ ἐκπνοῇ συνίσταται.

XXII. Νόσων δὲ αἰτίας εἶναι πολλὰς· πρῶτον μὲν τὴν τῶν στοιχείων ἔνδειαν καὶ ὑπερβολὴν μετάστασιν τε εἰς ἄλλους οὐκ οἰκείους τόπους· δεύτερον δὲ τὴν τῶν ὁμογενῶν ἀνάπαλιν γένεσιν, οἷον ἐκ σαρκὸς εἰ γένοιτο αἷμα ἢ χολῆ ἢ φλέγμα· πάντα γὰρ ταῦτα οὐδὲν ἄλλο ἢ σύντηξιν εἶναι. τὸ γὰρ φλέγμα ὑπάρχειν νέας σαρκὸς σύντηξιν· ἰδρωῶτα δὲ καὶ τὸ δάκρυον ὡσπερ ὀρόν τινα φλέγματος· τὸ δὲ φλέγμα ἔξω μὲν ἀπολειφθὲν λεύκας καὶ ἀλφραὺς ἀπογεννᾷ, εἴσω δὲ κερασθὲν χολῆ μελαίνῃ τὴν καλουμένην ἱερὰν νόσον ἐπάγει, τὸ δὲ ὀξύ καὶ ἀλμυρὸν φλέγμα τῶν ἐν φύσει παθῶν αἴτιον· πάντα δὲ τὰ

φλεγμαίνοντα ὑπὸ χολῆς τοῦτο πέπονθε· τὰ γὰρ μυρία πάθη καὶ πολύτροπα χολή τε καὶ φλέγμα ἀπεργάζεται. τὸν μὲν δὴ συνεχῆ πυρετὸν γίνεσθαι τοῦ πυρὸς πλεονάσαντος, τὸν δὲ ἀμφημερινὸν τοῦ ἄερος, τριταῖον δὲ ὕδατος, τεταρταῖον δὲ γῆς. ἔξῃς δὲ περὶ ψυχῆς ῥητέον, ἐντεῦθεν ποθεν ἀναλαβόντας τὸν λόγον, εἰ καὶ δόξομεν παλιλογεῖν.

XXIII. Ψυχὴν γὰρ παραλαβόντες ἀνθρωπίνην ἀθάνατον οὖσαν, ὡς δείξομεν, παρὰ τοῦ πρώτου θεοῦ οἱ τὰ θνητὰ γένη δημιουργοῦντες θεοὶ δύο αὐτῇ προσέθεσαν μέρη θνητά· ὡς δὲ μὴ τῆς φλυαρίας τῆς θνητῆς ἀναπιμπλάμενον ἢ τὸ θεῖον αὐτῆς καὶ ἀθάνατον, κατώκισαν ἐπὶ τοῦ σώματος ἐπὶ τῆς οἴον ἀκροπόλεως, ἄρχον καὶ βασιλεῦον ἀποφήναντες οἰκησίην τε ἀπονείμαντες αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, σχῆμα ἔχουσαν μιμούμενον τὸ τοῦ παντός, ὑπέθεσαν δὲ τὸ ἄλλο σῶμα πρὸς ὑπερθεσίαν ὡς ὄχημα προσφύσαντες, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς θνητοῖς αὐτῆς μέρεσιν οἰκησίην ἄλλην ἄλλω ἀπένειμαν. τὸ μὲν γὰρ θυμικὸν ἔταξαν ἐν καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν τῷ μεταξύ τόπῳ τοῦ τε πρὸς τὸν ὀμφαλὸν ὄρου καὶ τῶν φρενῶν, καταθήσαντες ὥσπερ τι οἰστρουῦν καὶ ἄγριον θρέμμα· τὸν πνεύμονα δὲ ἐμηχανήσαντο τῆς καρδίας χάριν μαλακόν τε καὶ ἀναιμον σηραγγώδη τε καὶ σπόγγῳ παραπλήσιον, ὅπως ἔχοι τι μάλαγμα πηδῶσα ἢ καρδίᾳ κατὰ τὴν ζέσει τοῦ θυμοῦ, τὸ δὲ ἦπαρ πρὸς τὸ διεγείρειν τὸ ἐπιθυμητικὸν τῆς ψυχῆς καὶ πρὸς τὸ καταπραῦνειν ἔχον γλυκύτητα τε καὶ πικρότητα· καὶ μὴν πρὸς τὸ δηλοῦν τὴν διὰ τῶν ὀνείρων μαντικὴν· ἐμφανέσθαι γὰρ ἐν αὐτῷ διὰ τὸ λεῖον καὶ πυκνὸν καὶ λαμπρὸν τὴν ἐκ τοῦ νοῦ φερομένην δύναμιν· τὸν δὲ σπλῆνα τοῦ ἥπατος χάριν, ὅπως καθάρῃ τε αὐτὸ καὶ παρέχῃ λαμπρόν· τὰς γοῦν ἐπιγινομένης ἐκ τινῶν νόσων περὶ τὸ ἦπαρ διαφθορὰς εἰς αὐτὸν δέχεσθαι.

XXIV. Ὅτι δὲ τριμερὴς ἐστὶν ἡ ψυχὴ κατὰ τὰς δυνάμεις, καὶ κατὰ λόγον τὰ μέρη αὐτῆς τόποις ἰδίοις διανενημῆται, μάθοιμεν ἂν ἐντεῦθεν. πρῶτον μὲν δὴ τὰ φύσει χωριζόμενα ἕτερα ὑπάρχει· φύσει δὲ χωρίζεται τὸ παθητικὸν καὶ λογιστικόν, εἴ γε τὸ μὲν περὶ τὰ νοητὰ ἐστὶ, τὸ δὲ περὶ τὰ λυπηρὰ καὶ ἡδέα, προσέτι τοῦ παθητικοῦ καὶ περὶ τὰ ζῶα ὄντος. ἔπειτα γε μὴν ἕτερα ὄντα τῇ φύσει τό τε παθητικὸν καὶ τὸ λογιστικὸν καὶ τόποις ὀφείλει κεχωρῆσθαι. εὐρίσκεται γὰρ μαχόμενα ἀλλήλοις, οὔτε

αὐτοῦ τινὸς πρὸς αὐτὸ μάχεσθαι δυναμένου οὔτε τῶν ἐναντιο-
μένων πρὸς ἄλληλα περὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον δυνα-
μένων συστήναι. ὁρᾶται δὲ γε ἐπὶ μὲν τῆς Μηδείας ὁ θυμὸς λο-
γισμῷ μαχόμενος· λέγει γοῦν τὸ

καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά,
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·

ἐπὶ δὲ τοῦ Λαῖου τὸν Χρῦσιππον ἀρπάζοντος ἐπιθυμία λογισμῷ
μαχομένη· λέγει γὰρ οὕτως·

αἶ αἶ τὸδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῆ τὰγαθόν, χρῆται δὲ μῆ·

ἔτι δὲ τὸ ἕτερον εἶναι τὸ λογιστικὸν τοῦ παθητικοῦ παρίσταται
καὶ τοῦ ἑτέραν μὲν ἐπιμέλειαν εἶναι τοῦ λογιστικοῦ, ἑτέραν δὲ
τοῦ παθητικοῦ· τοῦ μὲν διὰ διδασκαλίας, τοῦ δὲ διὰ τῆς τοῦ
ἔθους ἀσκήσεως.

XXV. Τὴν δὲ ψυχὴν ἀθάνατον ἀποφαίνει τοῦτον ἐπιὼν
τὸν τρόπον. ἡ ψυχὴ ὅτ' ἂν προσγένηται, ἐπιφέρει τούτῳ τὸ ζῆν
ὡς σύμφυτον ὑπάρχον ἑαυτῇ· τὸ δὲ ἐπιφέρων τιλ τὸ ζῆν ἀνε-
πίδεκτόν ἐστι θανάτου· τὸ δὲ τοιοῦτον ἀθάνατον. εἰ δὲ ἀθά-
νατον ἡ ψυχὴ, καὶ ἀνώλεθρον ἂν εἴη· ἀσώματος γὰρ ἐστὶν οὐ-
σία, ἀμετάβλητος κατὰ τὴν ὑπόστασιν καὶ νοητὴ καὶ αἰδιῆς καὶ
μονοειδῆς· οὐκοῦν ἀσύνθετος, ἀδιάλυτος, ἀσκέδαστος· τὸ δὲ
σῶμα πᾶν τούναντιον αἰσθητόν, ὁρατόν, σκεδαστόν, σύνθετον,
πολυειδές. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τοῦ σώματος πρὸς τῷ
αἰσθητῷ γινομένη ἰλιγγιᾶ τε καὶ ταράττεται καὶ οἶον μεθύει,
πρὸς δὲ τῷ νοητῷ αὐτῇ καθ' αὐτὴν γινομένη καθίσταται καὶ
ἡρεμεῖ· πρὸς ᾧ δὴ γινομένη ταράττεται, τούτῳ οὐκ ἔοικεν·
ὥστε μᾶλλον τῷ νοητῷ ἔοικε, τὸ δὲ νοητὸν ἀσκέδαστον τῇ φύσει
καὶ ἀνώλεθρον. καὶ μὴν ἡγεμονεύει ἡ ψυχὴ φύσει· το δὲ τῇ
φύσει ἡγεμονικὸν τῷ θεῖῳ ἔοικεν· ὥστε ψυχὴ τῷ θεῖῳ ἔοικυῖα
ἀνώλεθρος ἂν εἴη καὶ ἀφθαρτος. τὰ τε ἄμεσα ἐναντία καὶ μὴ
καθ' αὐτὰ ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς πέφυκεν ἐξ ἀλλήλων γίνε-
σθαι· ἐναντίον δὲ τοῦτο, ὃ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ζῆν, τῷ τε-
θνᾶναι· ὡς οὖν ὁ θάνατος διάκρισις ψυχῆς ἀπὸ σώματος, οὕτω
καὶ ἡ ζαὴ σύνοδος ψυχῆς, οὔσης δηλονότι πρόσθεν, καὶ σώματος·
εἰ δὲ καὶ ἔσται μετὰ θάνατον καὶ ἡν πρὸ τοῦ περιπεσεῖν σώματι,
πιθανώτατον αἰδίων αὐτῇ εἶναι, οὐ γὰρ οἶόν τε τὸ φθεροῦν
αὐτὴν νοῆσαι. εἴ γε μὴν αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις εἰσὶν, ἀθά-

νατος ἂν εἴη ἡ ψυχὴ· ὅτι δὲ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις, τοῦτον ἂν ἐπαχθείημεν τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μάθησις ὑποσταίη, ἢ κατὰ ἀνάμνησιν τῶν πάλαι γνωσθέντων. εἰ γὰρ ἀπὸ τῶν κατὰ μέρος ἐνενοοῦμεν τὰς κοινότητας, πῶς ἂν τὰ κατὰ μέρος διωδεδύσαμεν ἄπειρα ὑπάρχοντα, ἢ πῶς ἀπ' ὀλίγων; διεψεύσθημεν γὰρ ἂν, οἷον φέρε κριναντες τὸ ἀναπνοῇ χρωμένον μόνον ζῶον εἶναι· ἢ πῶς ἂν τὸ ἀρχικὸν εἶεν αἱ ἔννοιαι; ἀναμνηστικῶς οὖν νοοῦμεν ἀπὸ μικρῶν αἰθυγμάτων, ἀπὸ τινῶν κατὰ μέρος ὑποπεσόντων ἀναμνηστικόμενοι τῶν πάλαι ἐγνωσμένων, ὧν λήθην ἐλάβομεν ἐνσωματωθέντες. ἔτι δὲ ἡ ψυχὴ οὐ φθείρεται ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας, οὐδὲ ὑπὸ τῆς ἄλλου φθείροιτ' ἂν, οὐδ' ἀπλῶς ὑπ' ἄλλου, οὕτω δὲ ἔχουσα ἀφθαρτον ἂν εἴη. τὸ γε μὴν αὐτοκίνητον ἀρχικῶς ἀεικίνητον, τὸ δὲ τοιοῦτον ἀθάνατον· αὐτοκίνητον δὲ ἡ ψυχὴ, τὸ δὲ αὐτοκίνητον ἀρχὴ πάσης κινήσεως καὶ γενέσεως, ἀρχὴ δὲ ἀγένητον καὶ ἀνώλεθρον· ὥστε ἢ τε τῶν ὄλων ψυχῇ τοιαύτη ἂν εἴη καὶ ἡ ἀνθρωπίνη, τοῦ αὐτοῦ γε κράματος ἀμφοτέραι μεταλαβοῦσαι. αὐτοκίνητον δὲ φησι τὴν ψυχὴν, ὅτι σύμφυτον ἔχει τὴν ζωὴν αἰεὶ ἐνεργοῦσαν καθ' αὐτήν. ὅτι μὲν οὖν αἱ λογικαὶ ψυχαὶ ἀθάνατοι ὑπάρχουσι κατὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον, βεβαιώσαιτ' ἂν τις· εἰ δὲ καὶ αἱ ἄλογοι, τοῦτο τῶν ἀμφισβητουμένων ὑπάρχει. πιδανὸν γὰρ τὰς ἀλόγους ψυχὰς, ψιλῇ τε φαντασίᾳ ἐλαυνομένας καὶ οὔτε λογισμῶ οὔτε κρίσει χρωμένας, οὔτε θεωρήμασι καὶ τῇ τούτων συναγωγῇ οὔτε καθολικαῖς διαλήψεσι, παντελῶς δὲ ἀνενοήτους οὔσας καὶ τῆς νοητῆς φύσεως, μῆτε τῆς αὐτῆς οὐσίας εἶναι ταῖς λογικαῖς, θνητὰς τε καὶ φθαρτὰς ὑπάρχειν. τῶ δὲ ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχὰς λόγῳ ἠκολούθησε τὸ εἰσκρίνεσθαι αὐτὰς τοῖς σώμασι, παρεμφρομένας ταῖς τῶν ἐμβρύων διαπλαστικαῖς φύσεσι, καὶ διαμείβειν πολλὰ σώματα καὶ ἀνθρώπινα καὶ οὐκ ἀνθρώπινα, ἢ ἀριθμοὺς μενούσας ἢ βουλήσει θεῶν ἢ δι' ἀκολασίαν ἢ διὰ φιλοσωματίαν· ἔχει δὲ πῶς οἰκειότητα πρὸς ἄλληλα σῶμα καὶ ψυχὴν, ὡς πῦρ καὶ ἄσφαλτος. καὶ ἡ θεῶν δὲ ψυχὴ κέκτηται καὶ αὐτὴ τὸ τε κριτικόν, ὃ καὶ γνωστικόν ἂν καλοῖτο, καὶ μὴν τὸ ὀρητικόν τε, ὃ καὶ παραστατικόν ἂν τις ὀνομάσειε, καὶ τὸ οἰκειωτικόν· αἵτινες δυνάμεις οὔσαι καὶ ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς μετὰ τὸ ἐνσωματωθῆναι οἷον μεταβολὴν λαμβάνουσιν, ἢ μὲν οἰκειωτικὴ εἰς τὸ ἐπιθυμητικόν, ἢ δὲ ὀρητικὴ εἰς τὸ θυμοειδές.

XXVI. Περὶ δὲ εἰμαρμένης τοιαῦτά τινα τῷ ἀνδρὶ ἀρέσκει. πάντα μὲν φησιν ἐν εἰμαρμένῃ εἶναι, οὐ μὴν πάντα καθειμάσθαι. ἢ γὰρ εἰμαρμένη νόμου τάξιν ἐπέχουσα οὐχ ὅσον λέγει, διότι ὁ μὲν τάδε ποιήσει, ὁ δὲ τάδε πείσεται· εἰς ἄπειρον γὰρ τοῦτο, ἀπείρων μὲν ὄντων τῶν γεννωμένων, ἀπείρων δὲ τῶν περὶ αὐτοὺς συμβαινόντων· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν οἰχθήσεται καὶ ἔπαινοι καὶ ψόγοι καὶ πᾶν τὸ τούτοις παραπλήσιον· ἀλλὰ διότι ἦτις ἂν ἔλθαι ψυχὴ τοιοῦτον βίον καὶ τάδε τινα πράξει, τάδε τινα αὐτῇ ἔψεται. ἀδέσποτον οὖν ἡ ψυχὴ καὶ ἐπ' αὐτῇ μὲν τὸ πράξει ἢ μὴ, καὶ οὐ κατηνάγκασται τοῦτο, τὸ δὲ ἐπόμενον τῇ πράξει καθ' εἰμαρμένην συντελεσθήσεται· ὅσον τῷ Πάρις ἀρπάσει τὴν Ἑλένην, ἐπ' αὐτῷ ὄντι, ἀκολουθήσει τὸ· πολεμήσουσι περὶ τῆς Ἑλένης οἱ Ἕλληνες. οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἀπόλλων τῷ Λαίῳ προεῖπεν·

εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς·
ἐν τῷ θεσμῷ δὴ περιέχεται μὲν καὶ ὁ Λαῖος καὶ τὸ φύσαι αὐτὸν παῖδα, καθειμαρται δὲ τὸ ἐπόμενον. ἢ δὲ τοῦ δυνατοῦ φύσις πέπτωκε μὲν πως μεταξὺ τοῦ τε ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους, ἀορίστω δὲ ὄντι αὐτῷ τῇ φύσει ὥσπερ ἐποχεῖται τὸ ἐφ' ἡμῖν· ὁ δ' ἂν ἐλομένων ἡμῶν γένηται, τοῦτο ἔσται ἢ ἀληθές ἢ ψεῦδος· τὸ δὲ δυνάμει [τοῦτ' ἐστὶ] τοῦ καθ' ἕξιν καὶ κατ' ἐνέργειαν λεγομένου διήνεγκε. τὸ μὲν γὰρ δυνάμει ἐπιτηδειότητά τινα ἀποσημαίνει πρὸς τινα οὕτω τὴν ἕξιν ἔχοντα· ὡς ὁ παῖς δυνάμει φηθήσεται καὶ γραμματικὸς καὶ ἀυλητὴς καὶ τέκτων, ἔσται δὲ τὸ τηρικᾶδε ἐν ἕξει ἑνὸς τινος ἢ δυοῖν τούτων, ὁπόταν μάθῃ καὶ κτήσῃται τινα τῶν ἕξεων· κατ' ἐνέργειαν δὲ ὁπόταν ἐνεργῇ ἀπὸ τῆς ἕξεως ἐκείνης, ἣν κέκτηται· τὸ δὲ δυνατόν οὐδὲν τούτων, ἀορισταῖνον δὲ τῷ ἐφ' ἡμῖν κατὰ τὴν ἐφ' ὁπότερον βροπὴν λαμβάνει τὸ ἀληθεύειν ἢ μὴ.

XXVII. Ἐξῆς δ' ἐπὶ κεφαλαίων περὶ τῶν ἠθικῶς τῷ ἀνδρὶ εἰρημένων ρητέων. τὸ μὲν δὴ τιμιώτατον καὶ μέγιστον ἀγαθὸν οὔτε εὐρεῖν φέτο εἶναι ῥᾶδιον οὔτε εὐρόντας ἀσφαλὲς εἰς πάντας ἐκφέρειν· πᾶν γοῦν ὀλίγοις τῶν γνωρίμων καὶ τοῖς γε προκριθεῖσι τῆς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἀκροάσεως μετέδωκε· τὸ μέντοι ἡμέτερον ἀγαθόν, εἴ τις ἀκριβῶς τὰ αὐτοῦ συγγράμματα ἀναλάβοι, ἐτίθητε ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ θεωρίᾳ τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ, ὅπερ θεὸν τε καὶ νοῦν τὸν πρώτον προσαγορεύσαι ἂν τις. πάντα γὰρ

τὰ ὀπωσοῦν παρ' ἀνθρώποις ἀγαθὰ νομιζόμενα ταύτης ὑπελάμβανε τυγχάνειν τῆς προσρήσεως τῷ ὀπωσοῦν μετέχειν ἐκείνου τοῦ πρώτου καὶ τιμιωτάτου, ὅνπερ τρόπον καὶ τὰ γλυκέα καὶ τὰ θερμὰ κατὰ μετουσίαν τῶν πρώτων τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν· μόνα δὲ τῶν ἐν ἡμῖν ἐφικνεῖσθαι αὐτοῦ τῆς ὁμοιότητος νοῦν καὶ λόγον, διὸ καὶ τὸ ἡμέτερον ἀγαθὸν καλὸν εἶναι καὶ σεμνὸν καὶ θεῖον καὶ ἐράσμιον καὶ σύμμετρον καὶ δαιμονίως πως καλούμενον· τῶν δὲ λεγομένων ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν, οἷον ὑγείας κάλλους τε καὶ ἰσχύος καὶ πλούτου καὶ τῶν παραπλησίων μηδὲν εἶναι καθάπαξ ἀγαθόν, εἰ μὴ τύχοι τῆς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς χρήσεως· χωρισθέντα γὰρ ταύτης ὕλης μόνον ἐπέχειν τάξιν, πρὸς κακοῦ γινόμενα τοῖς φανύως αὐτοῖς χρωμένοις· ἔσθ' ὅτε δὲ αὐτὰ καὶ θνητὰ ἀνόμαζεν ἀγαθὰ· τὴν δ' εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις ἠγεῖτο εἶναι [τοῖς] ἀγαθοῖς ἀλλ' ἐν τοῖς θείοις τε καὶ μακαροῖς· ὅθεν δὴ καὶ μεγάλων τε καὶ θαυμασίων τὰς τῷ ὄντι φιλοσόφους ψυχὰς ἔφρασκεν ἀναμέστους καὶ μετὰ τὴν τοῦ σώματος διάλυσιν συνεστίλους θεοῖς γινομένας καὶ συμπεριπολούσας καὶ τὸ τῆς ἀληθείας πεδίον θεωμένας, ἐπέπερ καὶ ἐν τῷ ζῆν ἐφίεντο τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιτήδευσιν αὐτοῦ προετίμων, ἀφ' ἧς ὥσπερ τι ὄμμα ψυχῆς ἐκκαθηραμένους καὶ ἀναζωπυρήσαντας ἀπολλύμενόν τε καὶ ἀποτυφλούμενον κρεῖττον ὄν σάζεσθαι μυρίων ὀμμάτων, δυνατοὺς γίνεσθαι ἐπορέξασθαι τῆς τοῦ λογικοῦ παντός φύσεως· ὁμοιωσθαι γὰρ τοὺς ἄφρονας τοῖς ὑπὸ γῆν ἀνθρώποις κατωκισμένοις καὶ φῶς μὲν μηδέποτε λαμπρὸν ἑωρακόσιν, ἀμυδρὰς δὲ τινὰς σκίας ὁρῶσι τῶν παρ' ἡμῖν σωμάτων, οἰόμενοι δὲ σαφῶς ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὄντων· ὡς γὰρ τούτους, τυχόντας τῆς ἐκ τοῦ ζόφου ἀνόδου καὶ εἰς τὸ καθαρὸν φῶς προελθόντας, εὐλόγως καταγνώσεσθαι τῶν τότε φανέντων καὶ πολὺ πρόσθεν αὐτῶν ὡς ἐξηπατημένων· οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ βιωτικοῦ ζόφου μεταβαίνοντας ἐπὶ τὰ κατ' ἀλήθειαν θεῖα καὶ καλὰ τῶν μὲν πάλαι θαυμασθέντων αὐτοῖς καταφρονήσειν, τῆς δὲ τούτων θεωρίας σφοδροτέραν ἔξειν ὄρεξιν· οἷς συνωδόν ἐστι τὸ λέγειν, αὐτὸ μόνον εἶναι τὸ καλὸν ἀγαθόν, καὶ τὴν ἀρετὴν αὐταρκῆ πρὸς εὐδαιμονίαν, καὶ διότι μὲν τὸ ἀγαθὸν ἐπιστήμη τοῦ πρώτου καὶ καλόν ἐστι, δι' ὅλων συντάξεων δεδῆλωται, τὰ δὲ κατὰ μετοχὴν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νόμων οὕτω πως·

διτὰ δὲ ἀγαθὰ ἔστι, τὰ μὲν ἀνθρώπινα, τὰ δὲ θεῖα, καὶ τὰ ἐξῆς τούτοις· εἰ δέ τι κεχωρισμένον καὶ τοῦ πρώτου τῆς οὐσίας ἀμέτοχον ὑπάρχει, καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀνοήτων ἀγαθὸν ὠνόμασται, τοῦτο δὲ φησι μείζον εἶναι τῷ ἔχοντι κακὸν ἐν Εὐθυδήμῳ. ὅτι δὲ καὶ [κατὰ] τὰς ἀρετὰς ἡγεῖτο εἶναι δι' αὐτὰς αἰρετάς, ὡς ἀκόλουθόν γε ληπτέον τῷ μόνον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τὸ καλὸν ἀγαθόν· καὶ δὴ ἐν πλείστοις τοῦτο αὐτῷ ἐπιδέδεικται καὶ μάλιστα ἐν ὅλῃ τῇ Πολιτείᾳ. τὸν μὲν γὰρ ἐπιστήμην ἔχοντα τὴν προειρημένην εὐτυχέστατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, οὐχ ἔνεκα τῶν τιμῶν, ὧν τοιοῦτος ὧν λήψεται, οὐδὲ μισθῶν ἔνεκα, ἀλλὰ κἂν πάντας λανθάνη ἀνθρώπους κἂν τὰ λεγόμενα κακὰ εἶναι ὅλον ἀτιμίαι καὶ φυγαὶ καὶ θάνατοι συμβαλῶσι· τὸν δὲ χωρὶς ταύτης τῆς ἐπιστήμης τὰ νομιζόμενα ἀγαθὰ πάντα κεκτημένον, ὅλον πλοῦτον καὶ βασιλείαν μεγάλην καὶ σώματος ὑγείαν καὶ εὐρωστίαν καὶ κάλλος, μηδὲν τι μᾶλλον εἶναι εὐδαιμόνα.

XXVIII. Οἷς πᾶσιν ἀκόλουθον τέλος ἐξέθετο ὁμοίωσιν θεῶν κατὰ τὸ δυνατόν· ποικίλως δὲ τοῦτο χειρίζει. ποτὲ μὲν γὰρ ὁμοίωσιν θεῶν λέγει τὸ φρόνιμον καὶ δίκαιον καὶ ὄσιον εἶναι, ὡς ἐν Θεαιτήτῳ· διὸ καὶ πειραῖσθαι χρῆ[ναι] ἐνθένδε ἐκείσε φεύγειν ὅτι τάχιστα· φηγὴ δὲ ὁμοίωσις θεῶν κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις δὲ δίκαιον καὶ ὄσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι· ποτὲ δὲ μόνον τὸ δίκαιον εἶναι, ὡς ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς Πολιτείας· οὐ γὰρ δὴ ὑπὸ θεῶν ποτὲ ἀμελεῖται, ὅς ἂν προθυμείσθαι θέλῃ δίκαιος γενέσθαι καὶ ἐπιτηδεύων ἀρετὴν εἰς ὅσον δυνατόν ἀνθρώπων ὁμοιοῦσθαι θεῶν. ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι ὁμοίωσιν θεῶν λέγει τὸ σῶφρονα ἅμα καὶ δίκαιον γενέσθαι, οὕτω πως· οὐκοῦν εὐδαιμονέστατοι, ἔφη, καὶ μακαριοὶ εἰσι καὶ εἰς βέλτιστον τόπον ἴοντες οἱ τὴν δημοτικὴν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν ἐπιτετηδευκότες, ἣν δὴ καλοῦσι σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην. ποτὲ μὲν δὴ τὸ τέλος ὁμοιωθῆναι θεῶν λέγει, ποτὲ δ' ἐπεσθαι, ὡς ὁπότεν εἶπη· ὁ μὲν δὴ θεός, καθάπερ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν καὶ τὰ τούτοις ἐξῆς· ποτὲ δὲ ἀμφοτέρω, ὡς ὁπότεν φη· τὴν δὲ θεῶν ἐπομένην τε καὶ εἰκασμένην ψυχὴν καὶ τὰ τούτοις ἐξῆς. καὶ γὰρ τοι τῆς ὠφελείας ἀρχὴ τὸ ἀγαθόν, τοῦτο δὲ ἐκ θεοῦ εἴρηται· ἀκόλουθον οὖν τῇ ἀρχῇ τὸ τέλος εἶη ἂν τὸ ἑξομοιωθῆναι θεῶν, θεῶν δηλονότι τῷ ἐπουρανίῳ, μὴ τῷ μὰ Δία ὑπερουρανίῳ, ὅς οὐκ ἀρετὴν ἔχει, ἀμείνων δ' ἔστι ταύτης· ὅθεν ὀρθῶς ἂν τις

φαίη, τὴν μὲν κακοδαιμονίαν τοῦ δαίμονος εἶναι κάκωσιν, τὴν δὲ εὐδαιμονίαν τοῦ δαίμονος εὐεξίαν. ἐπικολομεθα δ' ἂν τοῦ γενέσθαι ὅμοιοι θεῶ φύσει τε χρησάμενοι τῇ προσηκούσῃ, ἔθεστέ τε καὶ ἀγωγῇ καὶ ἀσκήσει τῇ κατὰ νόμον, καὶ τὸ πυριώτατον λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ καὶ θεωρημάτων παραδόσει, ὥστε ἐξίστασθαι μὲν τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, αἰεὶ δὲ εἶναι πρὸς τοῖς νοητοῖς· προτέλεια δὲ καὶ προκαθάρσια τοῦ ἐν ἡμῖν δαίμονος, εἰ μέλλει τὰ μεῖζω μυεῖσθαι μαθήματα, εἴη ἂν τὰ διὰ μουσικῆς καὶ ἀριθμητικῆς τε καὶ ἀστρονομίας καὶ γεωμετρίας, συνεπιμελουμένων ἡμῶν καὶ τοῦ σώματος διὰ γυμναστικῆς, ἥτις καὶ πρὸς πόλεμον καὶ πρὸς εἰρήνην εὐθεται τὰ σώματα παρσκευάσει.

XXIX. Θεῖον δὲ χρήματος τῆς ἀρετῆς ὑπαρχούσης, αὐτὴ μὲν ἐστὶ διάθεσις ψυχῆς τελεία καὶ βελτίστη, εὐσχημόνα καὶ σύμφωνον καὶ βέβαιον παρέχουσα τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν καθ' ἑαυτὸν καὶ πρὸς ἄλλους· τὼ δὲ εἶδη αὐτῆς λογικὰ, αἱ δὲ περὶ τὸ ἄλογον ψυχῆς μέρος συνιστάμεναι, οἷον ἀνδρία καὶ σωφροσύνη, περὶ μὲν τὸ θυμικὸν τῆς ἀνδρίας συνισταμένης, περὶ δὲ τὸ ἐπιθυμητικὸν τῆς σωφροσύνης. ἑτέρου γὰρ ὄντος τοῦ τε θυμικοῦ καὶ τοῦ * ἐπιθυμητικοῦ καὶ τοῦ * λογιστικοῦ, διάφορος ἂν εἴη καὶ ἡ ἐκάστου τελειότης· τοῦ μὲν δὴ λογιστικοῦ μέρους τελειότης ἐστὶν ἡ φρόνησις, τοῦ δὲ θυμικοῦ ἡ ἀνδρία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἡ σωφροσύνη. ἡ μὲν δὴ φρόνησις ἐστὶν ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδετέρων, ἡ δὲ σωφροσύνη τάξις περὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ὀρέξεις καὶ τὴν εὐπειθειαν αὐτῶν πρὸς τὸ ἡγεμονικόν, τοῦτο δὲ εἴη ἂν τὸ λογιστικόν· ὅταν δὲ φῶμεν τάξιν τινὰ εἶναι καὶ εὐπειθειαν τὴν σωφροσύνην, τοιοῦτόν τι παρίσταμεν, ὅτι δύναμις τις ἐστὶ, καθ' ἣν τεταγμένως καὶ εὐπειθῶς ἔχουσιν αἱ ὀρέξεις πρὸς τὸ φύσει δεσποτικόν, τουτέστι τὸ λογιστικόν. ἡ δὲ ἀνδρία ἐστὶ δόγματος ἐννόμου σωτηρία * περὶ τοῦ * δεινοῦ τε καὶ μὴ δεινοῦ, τουτέστι διασωστικὴ δύναμις δόγματος ἐννόμου. ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐστὶ συμφωνία τις τούτων πρὸς ἄλληλα, δύναμις οὖσα, καθ' ἣν ὁμολογεῖ καὶ συμφωνεῖ πρὸς ἄλληλα τὰ τρία μέρη τῆς ψυχῆς καὶ ἕκαστον πρὸς τῷ οἰκείῳ γίνεται καὶ ἐπιβάλλοντι [τε καὶ] κατ' ἀξίαν, ὡς ἂν παντέλεια τις οὖσα τῶν τριῶν ἀρετῶν, φρονήσεως, ἀνδρίας, σωφροσύνης· ἀρχοντος μὲν τοῦ λογισμοῦ, τῶν

δὲ λοιπῶν μερῶν τῆς ψυχῆς κατ' οἰκείαν ιδιότητα κατεσταλμένων ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ καὶ πειθηρῶν αὐτῶ γεγεννημένων, ὅθεν καὶ ἀντακολουθεῖν ἡγήτεον τὰς ἀρετάς. ἡ γὰρ ἀνδρεία δόγματος ἐννόμου διασωστικῆ ὑπάρχουσα λόγου ὀρθοῦ διασωστικῆ ἐστὶ, τὸ γὰρ ἐννομον δόγμα ὀρθὸς τίς ἐστὶ λόγος· ὁ δὲ ὀρθὸς λόγος ἀπὸ φρονήσεως γίνεται, καὶ μὴν καὶ ἡ φρόνησις μετὰ ἀνδρείας ὑψίσταται· ἐπιστήμη γὰρ ἐστὶν ἀγαθῶν· οὐδεὶς δὲ δύναται τὸ ἀγαθὸν ὀρᾶν ὑπὸ δειλίας ἐπισκοτούμενος καὶ τῶν συνακολουθούτων τῇ δειλίᾳ παθῶν, παραπλησίως οὐδὲ μετὰ ἀκολασίας φρόνιμός τις δύναται εἶναι, καὶ καθόλου ἕάν τις διὰ τοῦ ἡττάσθαι ὑπὸ πάθους ποιῆ τι παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ὑπὸ ἀμαθίας καὶ ἀφροσύνης τοῦτο πάσχειν φησὶν αὐτὸν ὁ Πλάτων· ὥστε οὐκ ἂν δύναιτό τις φρόνησιν ἔχειν ἀκόλαστος ὢν καὶ δειλός. ἀχώριστοι οὖν εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ ἀλλήλων αἱ τέλειαι.

XXX. Λέγονται γὰρ καὶ ἄλλως ἀρεταί, αἱ οἷον εὐφυῖαι καὶ προκοπαὶ πρὸς ταύτην, ὁμωνυμοῦσαι ταῖς τελειότησι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς αὐτάς. οὕτω γοῦν καὶ στρατιώτας ἀνδρείους τινὰς καλοῦμεν, καὶ φημεν ἐνλίτε ἀνδρείους τινὰς ὄντας ἀφρονάς ὑπάρχειν, περὶ τῶν οὐ τελειῶν ἀρετῶν ποιούμενοι τὸν λόγον. αἱ δὲ τέλειαι ἀρεταὶ δῆλον ὅτι οὔτε ἐπιτείνονται οὔτε ἀνιένται, αἱ μέντοι γε κακίαι καὶ ἐπίτασιν δέχονται καὶ ἀνεσίν· ἄλλος γὰρ ἄλλου ἀφρονέστερος καὶ ἀδικώτερος· ἀλλ' οὐδὲ συνέπονται αἱ κακίαι ἀλλήλαις· εἰσὶ γὰρ τινες ἐναντία, αἱ οὐκ ἂν εἶεν περὶ τὸν αὐτόν. οὕτω γὰρ ἔχει θρασύτης πρὸς δειλίαν, καὶ ἀσωτία πρὸς φιλαργυρίαν, καὶ ἄλλως ἀδυνάτου ὄντος τοῦ ὑφεστάναι τινὰ ἀνθρώπου πάσῃ κακίᾳ συνεχόμενον· οὐδὲ γὰρ σῶμα οἷον τε εἶναι ἔχον πάσας τὰς τοῦ σώματος κακίας ἐν ἑαυτῷ, παραδεκτέον δὲ καὶ μεταξύ τινὰ διάθεσιν μήτε φαύλην μήτε σπουδαίαν· οὐδὲ γὰρ πάντας ἀνθρώπους ἢ σπουδαίους εἶναι ἢ φαύλους. τοὺς γὰρ ἐφ' ἑκατὸν προκόπτοντας τοιοῦτους εἶναι· οὐ γὰρ βῆδιον εὐθέως ἀπὸ κακίας ἐπ' ἀρετὴν μεταβῆναι· πολλὴν γὰρ εἶναι τὴν διάστασιν πρὸς ἀλλήλα τῶν ἄκρων καὶ ἐναντιώσιν. ἡγήτεον καὶ τῶν ἀρετῶν τὰς μὲν εἶναι προηγουμένας, τὰς δὲ ἐπομένας· ἡγουμένας μὲν τὰς ἐν τῷ λογιστικῷ, ἀφ' ὧν καὶ αἱ λοιπαὶ τὸ τέλειον λαμβάνουσιν, ἐπομένας δὲ τὰς ἐν τῷ παθητικῷ. αὗται γὰρ πράττουσι τὰ καλά κατὰ λόγον, οὐ τὸν ἐν αὐταῖς· οὐ γὰρ ἔχουσιν· ἀλλὰ κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἐνδιδόμενον

αὐταῖς, ἐξ ἔθους ἐγγινόμεναι καὶ ἀσκήσεως· καὶ ἐπεὶ οὔτε ἐπιστήμη οὔτε τέχνη ἐν ἄλλῳ μέρει τῆς ψυχῆς συνίσταται ἢ ἐν μόνῳ τῷ λογιστικῷ, αἱ μὲν περὶ τὸ παθητικὸν ἀρεταὶ οὐχ ὑπάρχουσι διδασκαί, ὅτι μήτε τέχνηι μήτε ἐπιστήμῃ εἰσιν· οὐδὲ γὰρ ἴδιον θεωρήματα ἔχουσιν· ἢ μέντοι φρόνησις, ἐπιστήμη ὑπάρχουσα, τὰ οἰκεία ἐκάστη ἐνδίδωσιν, ὡς καὶ ὁ κυβερνήτης τοῖς ναύταις τινὰ ὑπαγορεύει ὑπ' αὐτῶν μὴ ὀρώμενα, οἱ δὲ πείθονται αὐτῷ· ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ στρατιώτου καὶ ἐπὶ στρατηγοῦ. ἐπιτινομένων δὲ καὶ ἀνιεμένων τῶν κακιῶν, οὐδὲ τὰ ἀμαρτήματα ἴσα ἂν εἴη, ἀλλὰ τὰ μὲν μεῖζω, τὰ δὲ ἐλάττω, οἷς ἀκολούθως καὶ παρὰ τῶν νομοθετῶν τὰ μὲν μᾶλλον κολάζεται, τὰ δὲ ἥττον καίτοι γε ἀκρότητες αἱ ἀρεταὶ ὑπάρχουσαι διὰ τὸ τέλειαι εἶναι καὶ εἰκέναι τῷ εὐθεῖ, κατ' ἄλλον τρόπον μεσότητες ἂν εἴεν, τῷ ὀρᾶσθαι περὶ πάσας ἢ τὰς γε πλείστας καθ' ἐκάστην ἐκατέρωθεν δύο κακίας, τὴν μὲν καθ' ὑπερβολήν, τὴν δὲ κατ' ἐνδειαν, ὡς ἐπὶ τῆς ἐλευθεριότητος ὀρᾶται ἐπὶ θάτερα μὲν μικρολογία, ἐπὶ θάτερα δὲ ἀσωτία. γίνεται γὰρ ἐν τοῖς πάθεσιν ἀμετρία κατὰ τὸ ὑπερβάλλειν τὸ προσῆκον ἢ ἐλλείπειν· οὔτε γὰρ ὁ μηδὲ γονέων ὑβριζομένων ὀργιζόμενος ἀπαθῆς ἂν τις εἴη, οὔτε ὁ ἐπὶ πᾶσι καὶ τοῖς τυχοῦσι μετριοπαθῆς, ἀλλὰ πᾶν τούναντιον· πάλιν δὲ ὁμοίως γονέων τελευτησάντων ὁ μὲν μὴ λυπούμενος ἀπαθῆς, ὁ δ' ὥστε καὶ καταφθίνειν ὑπὸ τῆς λύπης, ὑπερπαθῆς τε καὶ ἀμετροπαθῆς, ὁ δὲ λυπούμενος μὲν, μετρίως δὲ τοῦτο πάσχων, μετριοπαθῆς. καὶ μὴν ὁ πάντα φοβούμενος, καὶ πέρα τοῦ μετρίου, δειλός, ὁ δὲ μηδὲν φοβούμενος θρασύς, ἀνδρείος δὲ ὁ μετρίως ἔχων περὶ τε θάρρη καὶ φόβους· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁ αὐτὸς λόγος. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν μέτριον ἐν τοῖς πάθεσι τὸ βέλτιστόν ἐστιν, οὐκ ἄλλο δὲ ἐστὶ τὸ μέτριον ἢ τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως, διὰ τοῦτο διὰ μεσότητος αἱ τοιαῦται ἀρεταί, διότι μέσως ἔχοντας ἡμᾶς ἐν τοῖς πάθεσι παρέχονται.

XXXI. Ἐπεὶ δὲ καὶ, εἴ τι ἄλλο ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἀδέσποτον, καὶ ἡ ἀρετὴ τοιοῦτον ὑπάρχει — οὐδὲ γὰρ ἂν ἐπαινετὸν ἦν τὸ καλόν, εἰ ἐκ φύσεως ἢ τινος θείας μοίρας παρεγένετο — καὶ ἐκούσιον ἂν εἴη ἡ ἀρετὴ, καθ' ὁρμὴν τινὰ συνισταμένη διάπυρον καὶ γενναίαν καὶ ἔμμονον· τῷ δὲ τὴν ἀρετὴν ἐκούσιον εἶναι ἔπεται τὸ τὴν κακίαν ἀκούσιον ὑπάρχειν. τίς γὰρ ἂν ἐκὼν ἐν τῷ καλλίστῳ ἑαυτοῦ μέρει καὶ τιμωτάτῳ ἔλοιτο ἔχειν τὸ μέγι-

στον τῶν κακῶν; εἰ δέ τις ἐπὶ κακίαν ὁρμᾷ, πρῶτον μὲν οὐχ ὡς ἐπὶ κακίαν αὐτὴν ὁρμήσει, ἀλλ' ὡς ἐπ' ἀγαθόν· εἰ δὲ καὶ παραγίνεται τις ἐπὶ κακίαν [πάντως ὁ τοιοῦτος ἐξηπάτηται] ὡς δι' ἐλάττονός τινος κακοῦ ἀποικονομησόμενος μείζον ἀγαθόν, καὶ ταύτη ἀκουσίως ἐλεύσεται· ἀδύνατον γὰρ ὁρμῶν τινὰ ἐπὶ κακὰ βουλούμενον ἔχειν αὐτά, οὔτε ἐλπίδι ἀγαθοῦ οὔτε φόβῳ μελζονος κακοῦ. καὶ ὅσα δὴ ἀδικεῖ ὁ φαῦλος, ἀκούσια ὑπάρχει· τῆς γὰρ ἀδικίας ἀκουσίον οὐσης, πολὺ μᾶλλον τὸ ἀδικεῖν ἀκούσιον ἂν εἴη, ὅσῳ καὶ μείζον κακὸν ἂν τυγχάνοι τὸ ἐνεργεῖν αὐτὸν κατὰ ἀδικίαν τοῦ ἔχειν αὐτὴν ἡρεμοῦσαν. καίτοι δὲ ἀκουσίων ὄντων τῶν ἀδικημάτων, κολαστέον τοὺς ἀδικοῦντας καὶ διαφόρους· αἴ τε γὰρ βλάβαι διάφοροι, καὶ τὸ ἀκούσιον ἐν ἀγνοίᾳ τινὶ ἢ πάθει κεῖται, ἅπαντα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔξεστιν ἀποτρίψασθαι καὶ λόγῳ καὶ ἡθεσιν ἀστείοις καὶ μελέτῃ. τοσοῦτον δὲ κακὸν ἀδικία, ὥστε φευκτότερον εἶναι τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ ποιηροῦ ἔργον, τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι πάθος ἀσθενοῦς. αἰσχρὸν μὲν δὴ ἐκάτερον, τὸ δὲ ἀδικεῖν τοσοῦτῳ κάκιον, ὅσῳπερ καὶ αἰσχίον· λυσιτελεῖ δὲ τῷ ἀδικοῦντι ὑποσχεῖν δίκην, ὡς καὶ τῷ νενοσηκότι ὑποσχεῖν ἰατρῶν τὸ σῶμα εἰς θεραπείαν· πᾶσα γὰρ κόλασις ἰατρεία τίς ἐστιν ἡμαρτηκίας ψυχῆς.

XXXII. Ἐπεὶ δὲ αἱ πλεῖσται ἀρεταὶ περὶ πάθη γίνονται, διοριστέον καὶ περὶ τοῦ πάθους, ὁποῖόν τι ὑπάρχει. ἔστι τοίνυν πάθος κίνησις ἄλογος ψυχῆς ὡς ἐπὶ κακῷ ἢ ὡς ἐπ' ἀγαθῷ. ἄλογος μὲν οὖν εἴρηται κίνησις, ὅτι οὐ κρίσεις τὰ πάθη οὐδὲ δόξαι, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων τῆς ψυχῆς μερῶν κινήσεις· ἐν γὰρ τῷ παθητικῷ τῆς ψυχῆς συνίσταται, καὶ τὰ ἡμέτερα ἔργα οὐδὲ ἐφ' ἡμῖν. ἀκουσι γοῦν ἐν ἡμῖν ἐγγίνεται πολλακίς καὶ ἀντιτείνουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ γινώσκοντες, ὅτι οὐ λυπηρὰ τὰ προσπεπωκότα οὐδὲ ἡδέα οὐδὲ μὴν φοβερά, οὐδὲν ἤττον ἀγομέθα ὑπ' αὐτῶν, οὐκ ἂν παθόντες ταῦτα, εἰ κρίσεις τὰ αὐτὰ ἦν· ταύτας γὰρ ἀποβάλλομεν καταγνόντες αὐτῶν, εἴτε δεόντως εἴτε μὴ δεόντως. ἐπ' ἀγαθῷ δὲ ἢ καὶ ἐπὶ κακῷ, ἐπειδὴ κατ' ἔμφασιν ἀδιαφόρου πράγματος οὐ κινεῖται πάθος· πάντα γὰρ συνίσταται ἢ κατὰ ἀγαθοῦ ἔμφασιν ἢ κατὰ κακοῦ. ἀγαθὸν γὰρ εἰάν μὲν παρεῖναι ὑπολάβωμεν, ἡδόμεθα, εἰάν δὲ μέλλειν, ἐπιθυμοῦμεν· καὶ κακὸν εἰάν μὲν παρεῖναι ὑπολάβωμεν, λυπούμεθα, τὸ δὲ μέλλον φοβούμεθα. ἔστι δὲ πάθη ἀπλᾶ καὶ στοιχειώδη δύο, ἡδονὴ τε καὶ λύπη,

τᾶλλα δὲ ἐκ τούτων πέπλασται. οὐ γὰρ συναριθμητέον τούτοις φόβον καὶ ἐπιθυμίαν ὡς ἀρχικὰ ὑπάρχοντα καὶ ἀπλᾶ. ὅ τε γὰρ φοβούμενος οὐ παντελῶς ἐστέρηται ἡδονῆς· οὐδὲ γὰρ τὸν τυχόντα ἂν τις διαγένοιτο χρόνον, ἀπογινώσκων ἀπαλλαγὴν ἢ κουφισμόν τοῦ κακοῦ· πλεονάζει μέντοι ἐν τῷ λυπεῖσθαι καὶ ὀχλεῖσθαι, καὶ διὰ τοῦτο συνῆπται τῇ λύπῃ· ὅ τε ἐπιθυμῶν ἐν προσδοκίᾳ μένων τοῦ τεύξεσθαι ἤδεται, οὐ παντελῶς δὲ θαρρῶν οὐδ' ἔχων βέβαιον τὴν ἐλπίδα ἀχθεται. ἐπιθυμίας δὲ καὶ φόβου μὴ ὄντων ἀρχικῶν, ἀνευδοκίᾳσως συγχωρηθήσεται τὸ μηδὲ τῶν ἄλλων παθῶν τι ἀπλοῦν εἶναι, οἷον ὀργὴν λέγω καὶ πόθον καὶ ζῆλον καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν τούτοις γὰρ ἐνορᾶται ἡδονὴ καὶ λύπη ὡς ἂν ἐκ τούτων μεμιγμένοις. τῶν δὲ παθῶν τὰ μὲν ἐστὶν ἄγρια, τὰ δὲ ἡμερα· καὶ ἡμερα μὲν ὅσα κατὰ φύσιν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ ἀναγκαῖά τε καὶ οἰκεία· οὕτω δ' ἔχει, ἕως ἂν σύμμετρα ὑπάρχη· προσελθούσης δ' αὐτοῖς ἀμετρίας, ἡμαρτημένα ὑπάρχει. τοιαῦτά ἐστιν ἡδονή, λύπη, θυμὸς, ἔλεος, αἰσχύνῃ· οἰκείον γὰρ τὸ ἡσθῆναι ἐπὶ τοῖς κατὰ φύσιν, λυπηθῆναι δὲ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις· καὶ ὁ μὲν θυμὸς πρὸς τὸ ἀμύνεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἀναγκαῖος, ὁ δὲ ἔλεος οἰκείος φιλανθρωπία, αἰσχύνῃ δὲ πρὸς ἀναχώρησιν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐπιτήδειος. ἄλλα δ' ἄγρια ἐστὶ πάθη, ἅπερ παρὰ φύσιν ἐστίν, ἐκ διαστροφῆς συστάντα καὶ ἐθῶν μοχθηρῶν· ταῦτα δ' ὑπάρχει γέλωσ καὶ ἐπιχαιρεκανία καὶ μισανθρωπία, ἃ καὶ ἐπιτεινόμενα καὶ ἀνιέμενα καὶ ὀπωσποτοῦν ἔχοντα διημαρτημένα ὄντα τυγχάνει, μετριότητα μὴ δεχόμενα. περὶ δὲ ἡδονῆς καὶ λύπης φησὶν ὁ Πλάτων, ὅτι ταῦτα τὰ πάθη φύσει πως ἀρχῆθεν ἐν ἡμῖν κινήθέντα φέρεται, τῆς μὲν λύπης καὶ τῆς ἀλγηδόνος ἐπιγινομένων παρὰ φύσιν κινουμένοις, τῆς δὲ ἡδονῆς εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἀποκαθισταμένοις· οἴεται δὲ κατὰ φύσιν κατάστημα εἶναι τὸ μέσον ἀλγηδόνος τε καὶ ἡδονῆς, οὐδετέρῳ ἐκείνων ὄν τὸ αὐτό, ἐν ᾧ καὶ τὸν πλείω χρόνον ὑπάρχομεν. διδάσκει δὲ καὶ διότι πολλὰ ἐστὶν εἶδη ἡδονῶν, τὰ μὲν διὰ τοῦ σώματος, τὰ δὲ διὰ τῆς ψυχῆς· τῶν δὲ ἡδονῶν τὰς μὲν μίγνυσθαι τοῖς ἐναντίοις, τὰς δὲ παραμένειν καθαρὰς τε καὶ ἐλικρινεῖς· καὶ τὰς μὲν ἀναμνηστικὰς, τὰς δὲ μετ' ἐλπίδος γινόμενας· καὶ τὰς μὲν αἰσχυρὰς, ὅσαι ἀπόλαστοι τε καὶ μετὰ ἀδικίας, τὰς δὲ μετρίας καὶ ἀμωσγέτως μετεχούσας τοῦ ἀγαθοῦ, οἷον τὴν τε εὐφροσύνην τὴν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τὰς

ἐν ταῖς ἀρεταῖς ἡδονάς. πεφυκυῶν δὲ πολλῶν ἀδοκίμων ἡδονῶν, οὐ ζητητέον εἰ τῶν ἀπλῶς ἀγαθῶν δύναται εἶναι· ἐξίτηλος γὰρ φαίνεται καὶ οὐδενὸς ἀξία, ἐπιγεννηματικὴ τῇ φύσει ὑπάρχουσα καὶ οὐδὲν οὐσιῶδες οὐδὲ προηγουμένον ἔχουσα, συνυπάρχουσα δὲ τῷ ἐναντίῳ· μίγνυται γὰρ ἡδονὴ καὶ λύπη, οὐκ ἂν δὲ συνέβαινε τοῦτο, εἰ τὸ μὲν ἀπλῶς ἦν ἀγαθόν, θάτερον δὲ κακόν.

XXXIII. Φιλία δὲ ἡ μάλιστα καὶ κυρίως λεγομένη οὐκ ἄλλη τις ἐστὶ τῆς συνισταμένης κατ' εὐνοίαν ἀντίστροφον· αὕτη δὲ ὑψίσταται, ὅταν ἐπίσης ἐκότερος βούληται τὸν πλησίον καὶ ἑαυτὸν εὖ πράττειν. ἡ δὲ ἰσότης αὕτη οὐκ ἄλλως σώζεται ἢ κατὰ τὴν τοῦ ἡθους ὁμοιότητα· τὸ γὰρ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ μετρίῳ ὄντι φίλον ὑπάρχει, τὰ δὲ ἄμετρα οὔτε ἀλλήλοις οὔτε τοῖς συμμέτροις δύναται ἐφαρμόσαι. εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἄλλαι νομιζόμεναι φιλῖαι, οὐ μὴν καὶ οὐσαι, ὑπὸ τῆς ἀρετῆς οἶον ἐπικεχωρασμένοι· ἢ τε φυσικῆ τῶν γονέων πρὸς τὰ ἔκγονα καὶ ἡ τῶν συγγενῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἡ λεγομένη πολιτικὴ καὶ ἡ ἔταιρικὴ, αὗται δὲ οὐκ αἰεὶ ἔχουσι τὸ ἀντίστροφον τῆς εὐνοίας. εἶδος δὲ πως φιλίας ἐστὶ καὶ τὸ ἐρωτικόν· ἐστὶ δὲ ἐρωτικὴ ἢ μὲν ἀστεία, ἢ τῆς σπουδαίας ψυχῆς, ἢ δὲ φαύλη, ἢ τῆς κακῆς, μέση δὲ ἡ τῆς μέσως διακειμένης. ὥσπερ οὖν τρεῖς εἰσὶν ἕξεις ψυχῆς λογικοῦ ζώου, ἢ μὲν ἀγαθῆ, ἢ δὲ φαύλη, τρίτη δὲ τούτων μέση, οὕτω καὶ τρεῖς ἐρωτικαὶ εἶεν ἂν κατ' εἶδος ἀλλήλων διαφέρουσαι· τὸ δ' εἶναι τρεῖς αὐτὰς δηλοῦσι μάλιστα οἱ σκοποὶ διαφέροντες ἀλλήλων. ἡ μὲν γὰρ φαύλη μόνου τοῦ σώματος ἐστὶ, τοῦ ἡδέος ἠττωμένη καὶ ταύτη βοσκηματώδης ὑπάρχουσα· ἡ δὲ ἀστεία ψιλῆς τῆς ψυχῆς ἔνεκεν, ἢ ἐνορᾶται ἐπιτηδειότης πρὸς ἀρετὴν· ἡ δὲ μέση τοῦ συναμφοτέρου, ὀρεγομένη μὲν τοῦ σώματος, ὀρεγομένη δὲ καὶ τοῦ κάλλους τῆς ψυχῆς. ὁ δὲ ἀξίεραστος καὶ αὐτὸς μέσος τις ὑπάρχει οὔτε φαῦλος ὢν οὔτε ἀστεῖος, ὅθεν καὶ σωματοποιούμενον Ἐρωτα δαίμονά τινα μᾶλλον φατέον ἢπερ θεὸν μηδέποτε ἐν γῆνῳ σώματι γεγεννημένον, διαφοροθιμύοντα τὰ παρὰ θεῶν ἀνθρώποις καὶ ἀνάπαλιν. κοινῶς δὲ τῆς ἐρωτικῆς εἰς τὰς τρεῖς ιδέας διηρημένης τὰς προειρημένας, ἢ τοῦ ἀγαθοῦ τοίνυν ἐρωτικὴ ἀπηλλαγμένη πάθους τεχνικὴ τις ὑπάρχει, ὅθεν καὶ ἐν τῷ λογιστικῷ συνίσταται τῆς ψυχῆς· θεωρήματα δ' αὐτῆς τὸ γινῶναι τε τὸν ἀξίεραστον καὶ κτήσασθαι καὶ χρῆσασθαι· ἐπικρίνει δὲ αὐτὸν ἐκ τῶν προθέσεων αὐτοῦ καὶ ὁρμῶν, εἰ εὐγενεῖς, εἰ ἐπὶ

τὸ καλὸν γινόμεναι, εἰ σφοδραὶ τε καὶ διάπυροί· κησεται δὲ αὐτὴν ὁ κτώμενος οὐ θρύπτων οὐδ' ἐπαινῶν τὰ παιδικά, ἀλλὰ μᾶλλον κωλύων καὶ ἐνδεικνύμενος, ὅτι οὐ βιωτὸν αὐτῷ οὕτως ἔχοντι ὡς νῦν ἔχει· ὅταν δ' ἔλη τὸν ἐρώμενον, χρήσεται αὐτῷ παρεγγυῶν ταῦτα, δι' ὧν ἀσκηθεὶς ἔσται τέλειος, τέλος δὲ αὐτοῖς τὸ ἀντὶ ἐραστοῦ καὶ ἐρωμένου γενέσθαι φίλους.

XXXIV. Τῶν δὲ πολιτειῶν φησὶ τὰς μὲν ἀνυποδέτους εἶναι, ἃς ἐν τῇ Πολιτεῖα διεξῆλθεν· ἐν γὰρ ταύτῃ προτέραν μὲν ὑπέγραψε τὴν ἀπόλεμον, δευτέραν δὲ τὴν φλεγμαίνουσαν καὶ πολεμικὴν, ζητῶν, τίνες ἂν εἴεν αἱ βέλτισται τούτων καὶ πῶς ἂν συσταῖεν. ἔστι δὲ που παραπλησίως τῇ διαιρέσει τῆς ψυχῆς καὶ ἡ πολιτεία διηρημένη τριχῇ, εἷς τε τοὺς φρουροὺς καὶ εἰς τοὺς ἐπικούρους καὶ εἰς τοὺς δημιουργοὺς, ὧν τοῖς μὲν τὸ βουλευέσθαι καὶ ἄρχειν ἀποδίδωσι, τοῖς δὲ τὸ προπολεμεῖν εἰ δέοι, οὓς κατὰ τὸ θυμικὸν τακτέον ὥσπερ συμμαχοῦντας τῷ λογιστικῷ· τοῖς δὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοὺς δὲ ἄρχοντας ἀξιῶ φιλοσόφους εἶναι καὶ θεωρητικούς τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ. μόνως γὰρ οὕτως κατὰ τρόπον διοικήσειν αὐτοὺς πάντα· οὐ γὰρ ποτε κακῶν λήξειν τὰ πράγματα τὰ ἀνθρώπινα, εἰ μὴ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσειαν ἢ οἱ λεγόμενοι βασιλεῖς ἀπὸ τινος θείας μοίρας ὄντως φιλοσοφήσειαν. ἄριστα γὰρ καὶ μετὰ δικαιοσύνης ἐπανᾶξειν τὰς πόλεις τὰ τηνικάδε, ὅταν ἕκαστον μέρος αὐτονομή, ὥστε προβουλεύειν μὲν τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, τοὺς δὲ συμμάχους τούτοις ὑπηρετεῖν καὶ τούτων προμάχεσθαι, τούτοις δὲ εὐπειθῶς συνέπεσθαι τοὺς λοιποὺς. πέντε δὲ φησὶν εἶναι πολιτείας, τὴν τε ἀριστοκρατικὴν, ὅποταν οἱ ἄριστοι ἄρχωσι, καὶ δευτέραν τὴν τιμοκρατικὴν, φιλοτίμων ὄντων τῶν ἀρχόντων, καὶ τρίτην τὴν ὀλιγαρχικὴν, καὶ μετὰ ταύτην τὴν δημοκρατικὴν, τελευταίαν δὲ τὴν τυραννίδα, χειρίστην ὑπάρχουσαν. ὑπογράφει δὲ καὶ ἄλλας πολιτείας ἐξ ὑποθέσεως, ὧν ἐστὶν ἢ τε ἐν Νόμοις καὶ ἢ ἐκ διορθώσεως ἐν Ἐπιστολαῖς, ἢ χρῆται πρὸς τὰς νενοσηκυίας πόλεις τὰς ἐν τοῖς Νόμοις, ἢ δὴ καὶ τόπον ἀφαρισμένον ἐχούσας καὶ ἀνθρώπους λογάδας ἀπὸ πάσης ἡλικίας, ὥστε κατὰ τὰς διαφορὰς τῆς φύσεως αὐτῶν καὶ τῶν τόπων παιδείας τε οἰκείας δεῖσθαι καὶ ἀγωγῆς καὶ ὄπλισεως. οἱ μὲν γὰρ παραθαλάττιοι καὶ ναυτίλλοιντο ἂν καὶ ναυμαχοῖεν, οἱ δὲ ἐν μεσογαίᾳ οἰκοῦντες πρὸς πεζομαχίαν ἀρμόττοινοτο ἂν καὶ ὄπλισιν ἢ κουφοτέραν, ὡς

οί ὄρειοι, ἢ βαρυτέραν, ὡς ἐν γεωλόφοις οἰκοῦντες πεδίοις· ἔνιοι δ' αὐτῶν καὶ Ἰππασίαν ἂν ἐπασκοίεν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ πόλει οὐδὲ κοινὰς εἶναι τὰς γυναικὰς νομοθετεῖ. ἔστιν οὖν πολιτικὴ ἀρετὴ θεωρητικὴ τε καὶ πρακτικὴ καὶ προαιρετικὴ τοῦ ἀγαθὴν ποιεῖν πόλιν καὶ εὐδαίμονα καὶ ὁμονοοῦσάν τε καὶ συμφωνοῦσαν, ἐπιτακτικὴ τις οὕσα καὶ ἔχουσα ὑποβεβλημένας πολεμικὴν τε καὶ στρατηγικὴν καὶ δικαστικὴν· σκέπτεται γὰρ ἡ πολιτικὴ ἄλλα τε μυρία καὶ δὴ καὶ αὐτὸ τοῦτο, εἴτε πολεμητέον εἴτε μὴ.

XXXV. Ὅποῖος δὲ ἔστιν ὁ φιλόσοφος προειρημένον, τοῦτου διαφέρει ὁ σοφιστὴς τῷ μὲν τρόπῳ, ὅτι μισθαρινὰ τῶν νέων καὶ τῷ μᾶλλον νομιζεσθαι βούλεσθαι ἢ εἶναι καλὸς καὶ ἀγαθός· τῇ δὲ ὕλῃ, ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος περὶ τὰ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντα καταγίνεται, ὁ δὲ σοφιστὴς περὶ τὸ μὴ ὄν πραγματεύεται, ἀναχωρῶν εἰς τόπον διὰ τὸ σκοτεινὸν δυσδιόρατον. τῷ γὰρ ὄντι οὐκ ἀντίκειται τὸ μὴ ὄν· τοῦτο γὰρ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνενόητον καὶ μηδεμίαν ἔχον ὑπόστασιν, ὃ καὶ εἴ τις εἰπεῖν ἢ νοῆσαι βιάζοιτο, περιτραπήσεται διὰ τὸ μάχην αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ περιέχειν. ἔστι δὲ τὸ μὴ ὄν, καθ' ὃ ἐξακούεται, οὐ ψιλὴ ἀπόφασις τοῦ ὄντος, ἀλλὰ μετὰ συνεμφάσεως τῆς πρὸς ἕτερον, ὅπερ καὶ τῷ τρόπῳ ὄντι παρέπεται· ὡς εἰ μὴ καὶ αὐτὰ μετελάμβανε τοῦ μὴ ὄντος, οὐκ ἂν ἐχωρίζετο τῶν ἄλλων· νῦν δὲ ὅσαπέρ ἐστι τὰ ὄντα, τοσαυταχῶς καὶ τὸ μὴ ὄν· τὸ γὰρ μὴ τί ὄν οὐκ ἔστιν ὄν.

XXXVI. Τοσαῦτα ἀπαρκεῖ πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Πλάτωνος δογματοποιεῖαν εἰρησθαι· ὧν ἴσως τὰ μὲν τεταγμένως εἴρηται, τὰ δὲ σκοράδην καὶ ἀτάκτως· ὥστε μέντοι ἀπὸ τῶν εἰρημένων θεωρητικούς τε καὶ εὐρετικούς ἐξ ἀκολουθίας καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ δογμάτων γενέσθαι.

Ο Δ Υ Μ Π Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

βίος Πλάτωνος.

Ι. Ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἀρχόμενος τῆς ἑαυτοῦ θεολογίας φησὶν· πάντες ἄνθρωποι εἰδέναι ὀρέγονται φύσει, σημεῖον δὲ ἢ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις· ἐγὼ δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίας ἀρχόμενος φαίην ἂν τοῦτο μειζόνως, ὅτι πάντες ἄνθρωποι τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας ὀρέγονται, χρηστὸν παρ' αὐτῆς ἅπαντες ἀρύσασθαι βουλόμενοι, καὶ κάτοχοι τοῖς ταύτης νόμασιν εἶναι σπουδάζοντες, καὶ τῶν Πλατωνικῶν ἐνθουσιασμῶν πλήρεις ἑαυτοὺς καταστήσαντες. τέσσαρες δὲ εἰσιν οὗτοι παρ' αὐτῷ ἐν τέτρασι διαλόγοις· εἰς μὲν ἐν Τιμαίῳ, ὃν ἐνθουσιᾷ θεόληπτος γενόμενος καὶ ὑποκρινόμενος τὸν δημιουργὸν πρὸς τὰ οὐράνια δημηγοροῦντα περὶ τῆς τῶν τῆδε διοικήσεως, οὓς νέους θεοὺς καλεῖ· διὸ καὶ ὁ Ιάμβλικος ὑπομνηματίζων τὸν διάλογον ἐπέγραψεν εἰς τὴν δημηγορίαν τοῦ Διός. δεῦτερος ἐνθουσιασμός ἐστιν ἐν τῇ Πολιτείᾳ, ἔνθα μουσόληπτος γεγωνὼς ὑπεκρίθη τὰς Μούσας διεξιούσας τὴν λύσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ συστάσης πολιτείας, ἔνθα φησὶν· παντὶ γὰρ γενομένῳ καὶ φθορὰ ἔπεται ἐξ ἀνάγκης. τρίτος ἐνθουσιασμός ὁ ἐν Φαίδρῳ, ἔνθα ὑπὸ τὴν πλάτανον ὁ Σωκράτης φιλοσοφῶν περὶ τοῦ Ἐρωτος νυμφόληπτος ἐγένετο. τέταρτος ὁ ἐν Θεαιτήτῳ, ὅπου κατὰ φιλοσοφίαν ἐνεθουσίασε, τὸν κορυφαῖον ὑποκρινόμενος φιλόσοφον, τουτέστι τὸν θεωρητικόν. τούτων τοίνυν ἕνεκεν πάντες τῇ τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίᾳ προστρέγουσι· φέρε δὲ καὶ τὸ γένος ἑπώμενον τοῦ φιλοσόφου, οὐ πολυκοίτας χάριν, ἀλλ' ὠφελείας καὶ παιδείσεως μᾶλλον τῶν προσιόντων αὐτῷ· οὐ γάρ τις οὗτος Οὔτις, ἀλλὰ μᾶλλον πολλῶν ἐπίστροφος ἢ ἀνθρώπων. λέγεται γὰρ ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι πατρὸς μὲν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, ἀφ' οὗ τὸ γένος εἰς Σόλωνά τε τὸν νομοθέτην ἀνέφερον· διὸ καὶ κατὰ ζῆλον προγονικὸν Νόμους ἔγραψεν ἐν ιβ' βιβλίοις

καὶ Πολιτείας σύστασιν ἐν ἰ[α] μητρὸς δὲ προῆλθε Περικτιόνης, ἥτις ἀπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κατήγετο. φασὶν οὖν, ὅτι φάσμα Ἀπολλωνιακὸν συνεγένετο τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ Περικτιόνη, καὶ ἐν νυκτὶ φανέν τῷ Ἀρίστωνι ἐκέλευσεν αὐτῷ μὴ μιγνύναι τῇ Περικτιόνη μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀποτέξεως· ὁ δ' οὕτω πεποίηκεν. καὶ γεννηθέντα τὸν Πλάτωνα λαβόντες οἱ γονεῖς βρέφος ὄντα τεθείκασιν ἐν τῷ Τιμητῷ, βουλόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ τοῖς ἐκεῖ θεοῖς Πανὶ καὶ Νύμφαις καὶ Ἀπόλλωνι νομῶ θῦσαι, καὶ κειμένου αὐτοῦ μέλιται προσελθοῦσαι πεπληρώκασιν αὐτοῦ τὸ στόμα κηρίων μέλιτος, ἵνα ἀληθὲς περὶ αὐτοῦ γένηται τὸ τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ἔξεν αὐδή. καλεῖ δ' αὐτὸν πατρόθεν καὶ τοῖς κύκνοις ἑμόδουλον, ὡς ἔξ Ἀπόλλωνος προελθῶν· Ἀπολλωνιακὸν γὰρ τὸ ὄρεον.

II. Ἐν ἡλικίᾳ δὲ γενόμενος πρῶτον μὲν ἐφοίτησε Διονυσίῳ τῷ γραμματιστῇ πρὸς μάθησιν κοινῶν γραμμάτων, οὓς καὶ ἐν Ἑρασταῖς μέμνηται, ἵνα μὴδὲ Διονύσιος ὁ διδάσκαλος ἄμοιρος εἴη τῆς παρὰ Πλάτωνι μνήμης. εἶτα μετ' ἐκεῖνον γυμναστῇ μὲν ἐχρήσατο διδασκάλῳ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ, ὑφ' οὗ καὶ Πλάτων, ὡς φασί, μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς λεγόμενος τῷ τοῦ πάππου ὀνόματι· ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ δύο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτατα, τὸ τε στέρον καὶ τὸ μέτωπον, ὡς δηλοῦσι πανταχοῦ αἱ ἀνακειμένοι αὐτοῦ εἰκόνες οὕτω φαινόμεναι. ἄλλοι δὲ φασὶ μὴ διὰ τοῦτο μετονομασθῆναι αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸ πλατὺ καὶ κεχυμένον καὶ ἀναπεπταμένον τοῦ ἀνακειμένου χαρακτηρὸς, καθάπερ φασὶ καὶ Θεόφραστον οὕτω μετονομασθῆναι διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως, πρότερον Τύρταμον λεγόμενον. μουσικῆς δὲ διδάσκαλον ἔσχε Δράκοντα τὸν Δάμωνος μαθητὴν· μέμνηται δὲ τούτου ἐν τῇ Πολιτείᾳ. τρία δὲ καὶ ταῦτα ἐπαιδεύοντο οἱ Ἀθηῆνσι παῖδες, φημί δὲ γράμματα, μουσικὴν, παλαίην, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γράμματα μὲν διὰ τὸ κοσμεῖν τὸν λόγον τὸν ἐν αὐτοῖς, μουσικὴν διὰ τὸ τιθασσεύειν τὸν θυμὸν, παλαίην δὲ καὶ γυμνάζεσθαι διὰ τὸ ἀναρρωννύειν τὸ τῆς ἐπιθυμίας χαλαρὸν. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης δὲ παρ' αὐτῷ τὰ τρία ταῦτα φαίνεται παιδευθεῖς· διὸ καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν Σωκράτης· αὐλεῖν δὲ οὐκ ἐβούλου, καὶ τὰ ἑξῆς. ἐφοίτησε δὲ καὶ παρα γραφεῦσι, παρ' ὧν ὠφελήθη τὴν μίξιν τῶν χρωμάτων, ὧν ἐν Τιμαίῳ μέμνηται.

III. Μετὰ ταῦτα δὲ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐπαιδεύθη,

παιδευταῖς ὀνομαζομένοις εἶναι τῆς Ἑλλάδος· προσῆλθε δὲ τούτοις διὰ τὸ ἀπὸ τῆς τραγικῆς γνωμικὸν καὶ σεμνὸν καὶ τὸ ἠρωϊκὸν τῶν ὑποθέσεων. καὶ τοῖς διθυράμβοις δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου, ἐφόρου λεγομένου τῆς γενέσεως, ὠμίλησε· τούτῳ γὰρ ὁ διθυράμβος ἀνέκειτο, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα εἶχεν. διθυράμβος γὰρ ὁ Διώνυσος ὡς ἐκ δύο θυρῶν ἐξελθὼν, τῆς τε Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εἰώθεισαν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ αἰτιατὰ ὀνομάζειν τοῖς τῶν αἰτίων ὀνόμασι, καθάπερ καὶ τὸν Διώνυσον καλοῦσιν· διὸ καὶ ὁ Πρόκλος περὶ τούτου φησὶν·

ὅσ' εἶδον τεκέεσσιν ἐφημῆξαντο τοκεῦσιν.

ὅτι δὲ τοὺς διθυράμβους ὁ Πλάτων ἤσκητο, δῆλον ἐκ τοῦ Φαίδρου τοῦ διαλόγου πᾶν πνέοντος τοῦ διθυραμβώδους χαρακτήρος, ἅτε τοῦ Πλάτωνος τοῦτον πρῶτον γράψαντος διάλογον, ὡς λέγεται. ἔχαιρε δὲ πᾶν καὶ Ἀριστοφάνει τῷ κωμικῷ καὶ Σώφρονι, παρ' ὧν καὶ τὴν μίμησιν τῶν προσώπων ἐν τοῖς διαλόγοις ὠφελήθη· λέγεται δ' οὕτως αὐτοῖς χαίρειν, ὥστε καὶ ἠνίκα ἐτελεύτησεν εὐρεθῆναι ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ Ἀριστοφάνην καὶ Σώφρονα. καὶ ἐπίγραμμα δὲ τοιοῦτον εἰς Ἀριστοφάνην αὐτὸς πεποίηκεν·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὔτι πεσεῖται

ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐκωμώδησε δ' αὐτὸν ἐν τῷ Συμποσίῳ τῷ διαλόγῳ ὡς κωμῶδιαν ὠφελήθεις· καὶ γὰρ ποιήσας αὐτὸν ὕμνουντα τὸν Ἔρωτα εἰσάγει αὐτὸν μετὰ λυγρῆ περιπεσόντα καὶ μὴ δυνάμενον πληρῶσαι τὸν ὕμνον. ἐποίησε δὲ καὶ τραγικὰ ποιήματα καὶ διθυραμβικὰ καὶ ἄλλα τινά, ἅπερ πάντα κατέκαυσε τῆς Σωκράτους πειραθεῖς διατριβῆς, εἰπὼν τι τοιοῦτον ἔπος·

Ἦφαιστε, πρόμολ' ᾧδε, Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.

[γραμματικὸς δὲ τις Ἀνατόλιος ἐνταῦθά ποτε τὸ ἔπος εἰπὼν ἠυδοκίμησεν εἰς Ἦφαιστον ἄρχοντα ἐπιστάντα τῇ πόλει, εἶπε δ' αὐτὸν οὕτως·

Ἦφαιστε, πρόμολ' ᾧδε· Φάρος νύ τι σεῖο χατίζει.]

IV. Φασὶ δ' ὅτι ἠνίκα ὁ Σωκράτης ἡμέλλε δέχεσθαι, ὄναρ εἶδεν, ὅτι κύκνος ἄπτερος ἐν τοῖς γόνασιν αὐτοῦ καθῆστο καὶ παραγοῆμα πτεροφυήσας ἀνέπτη εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐκλαγξέ τι λιγυρόν, ὡς πάντας θέλξει τοὺς ἀκούοντας· τοῦτο δ' ἐδήλου τὴν μέλλουσαν δόξαν τοῦ ἀνδρός. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Σωκράτους διδασκάλῳ πάλιν ἐχρήσατο Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλειτεῳ, εἰς

ὄν καὶ διάλογον ὁμώνυμον ἐποίησεν, ἐπιγράψας Κρατύλος ἢ περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων. μετὰ τοῦτον δὲ πάλιν στέλλεται εἰς Ἰταλίαν καὶ διδασκαλεῖον εὐρῶν ἐκεῖ τῶν Πυθαγορείων συνιστάμενον Ἀρχύταν πάλιν ἔσχε διδάσκαλον τὸν Πυθαγόρειον. . . . ὁμώνυμον ἔνθα καὶ Ἀρχύτου μέμνηται. ἐπειδὴ δὲ δεῖ τὸν φιλόσοφον φιλοθεάμονα εἶναι τῶν τῆς φύσεως ἔργων, στέλλεται καὶ εἰς Σικελίαν, θεασόμενος τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρὸς τοὺς ἐν τῇ Αἴττῃ, καὶ οὐ Σικελικῆς τραπέζης χάριν, ᾧ γενναῖε Ἀριστείδῃ, ὡς σὺ φῆς· γενόμενος * δὲ * ἐν Συρακούσαις πρὸς Διονύσιον τὸν μέγαν τύραννον ὄντα ἐπειρᾶτο εἰς ἀριστοκρατεῖαν μεταβάλλειν τὴν τυραννίδα, δι' ἃ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφῆκτο. καὶ τοῦ Διονυσίου ἐρομένου αὐτόν· τίνα νομίζεις ἐν ἀνθρώποις εὐδαίμονα εἶναι; ὡς δὴ νομίζων ὅτι περὶ αὐτοῦ φῆσει ὁ φιλόσοφος κολακεύων αὐτόν· ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι Σωκράτην. πάλιν ἐπανήρητο αὐτόν· τί νομίζεις ἔργον ἀνδρὸς εἶναι πολιτικοῦ; ὁ δ' ἀπεκρίνατο τὸ τοὺς πολλὰς βελτίους ποιεῖν. τρίτον αὐτὸν ἐπανήρητο· τί οὖν; τὸ ὀρθῶς δικάζειν σμικρὸν σοι δοκεῖ; δόξαν γὰρ εἶχεν ὁ Διονύσιος ἐπὶ τῷ ὀρθῶς δικάζειν· ὁ δ' ἀπεκρίνατο μηδὲν ὑποστειλάμενος· σμικρὸν μὲν οὖν καὶ μέρος ἔσχατον· ἀεσταῖς γὰρ εἰκόασιν οἱ ὀρθῶς δικάζοντες, οἵτινες τὰ διερωγότα ἱμάτια ἀνυφαινουσιν. τέταρτον αὐτὸν ἐπανήρητο· τί; τύραννον εἶναι οὐκ ἀνδρεῖον; πάντων μὲν οὖν, ἔφη, δειλότατον, ὅποτε καὶ τὰ κουρευτικά μαχαιρίδια δέδοικε, μὴ διὰ τούτων ἀπόληται. ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ Διονύσιος ἀγανακτήσας προεῖπεν αὐτῷ ἡλίου ὄντος ὑπὲρ γῆς ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ οὕτως ἀτίμως Πλάτων ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν ἐδιώχθη.

V. Τῆς δὲ δευτέρας ὁδοῦ τῆς εἰς Σικελίαν αἰτία αὕτη. μετὰ τὸν θάνατον Διονυσίου τοῦ μεγάλου διαδέχεται τὴν τυραννίδα Διονύσιος ὁ Διονυσίου, μητρὸς ἀδελφὸν ἔχων τὸν Δίωνα, ὃς ἐκ πρώτης ὁδοῦ ὁμιλητῆς ἐγένετο Πλάτωνος. γράφει οὖν αὐτῷ ὁ Δίων, ὅτι ἐὰν παραγένη, νῦν ἐλπίς ἐστὶ μεταβαλεῖν τὴν τυραννίδα εἰς ἀριστοκρατεῖαν. διὰ τοῦτο τὸν τὴν δευτέραν ὁδὸν ποιησάμενος, καὶ διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων τοῦ Διονυσίου πρὸς αὐτόν, ὡς βουλευεται τὴν ἀρχὴν περιποιῆσαι τῷ Δίῳ καὶ καταλύσαι τὸν Διονύσιον, κρατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ παρεδόθη Πόλλιδι τῷ Αἰγινήτῃ ἐμπορευομένῳ εἰς Σικελίαν πρὸς πρᾶσιν· ὁ δ' ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς Αἴγιναν εὗρεν Ἀννίκεριν ἐκεῖ τὸν Λίβυν

μέλλοντα πλείν ἐπὶ τὴν Ἥλιν ἐφ' ᾧ τεθρίπῳ ἀγωνίσασθαι. περιτυχὼν οὖν τῷ Πόλλιδι ἀνεῖται παρ' αὐτοῦ τὸν Πλάτωνα, κρείττω τὴν δόξαν ταύτην πάσης ἐν τεθρίπῳ νίκης ἀγωνισάμενος· περὶ οὗ καὶ Ἀριστέιδης φησὶν ὅτι οὐδεὶς ἐγίνωσκεν Ἀννίκεριν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίετο. τῆς δὲ τρίτης ὁδοῦ πάλιν ἀφορμὴ γέγονε τῆς εἰς Σικελίαν αὐτῆ. δημοθεῖς ὁ Δίων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου καὶ ἀφαιρεθεῖς τῶν ὄντων ἐν δεσμοτηρίῳ ἐβλήθη· γράφει οὖν τῷ Πλάτῳ, ὅτι ὑπέσχετο ὁ Διονύσιος ἀφείναι αὐτόν, εἰ Πλάτων αὐθις ἀφίξεται πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ τῷ ἐταίρῳ βοηθήσων ἐτοίμως ὑπέστη καὶ τὴν τρίτην ὁδόν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀποδημίας τοῦ φιλοσόφου τῆς εἰς Σικελίαν· ἰστέον δ' ὅτι καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπήλθε πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἱερατικούς ἀνθρώπους καὶ ἔμαθε παρ' αὐτῶν τὴν ἱερατικὴν· δι' ὃ καὶ ἐν τῷ Γοργία φησὶν· οὐ μὰ τὸν κύνα τὸν παρ' Αἴγυπτιοῖς θεόν. ὃ γὰρ παρὰ τοῖς Ἕλλησι δύναται τὰ ἀγάλματα, τοῦτο παρὰ τοῖς Αἴγυπτιοῖς τὰ ζῶα, σύμβολα ὄντα ἐκάστου τῶν θεῶν ᾧ ἀνάκειται. βουλόμενος δὲ καὶ τοῖς μάγοις ἐντυχεῖν, διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐν Περσίδι συνεστάναι πόλεμον μὴ δυναθεὶς παρ' αὐτοὺς ἔλθεῖν, ἀφίκετο εἰς τὴν Φοινίκην καὶ μάγοις ἐκεῖ ἐντυχὼν παρέλαβε τὴν μαγικὴν· δι' ὃ καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ φαίνεται τῆς θυτικῆς ἔμπειρος ὢν, σημειᾷ τε λέγων ἥπατος καὶ σπλάγγων καὶ τοιαῦτα τινα.

VI. Ἄλλα ταῦτα μὲν πρὸ τῶν αἰτίων τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξεων ἔδει ρηθῆναι· ἀφικόμενος δ' εἰς τὰς Ἀθήνας διδασκαλεῖον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συνεστήσατο, μέρος τι τούτου τοῦ γυμνασίου τέμενος ἀφορῶσας ταῖς Μούσαις· καὶ μόνῳ τῷ Πλάτῳ ἐνταῦθα Τίμων ὁ μισάνθρωπος συνῆν· πολλοὺς δὲ πάνυ πρὸς μάθησιν ἀφείλετο καὶ ἀνδρας καὶ γυναῖκας ἀνδρείῳ σχήματι παρασκευάζων ἀκροᾶσθαι αὐτοῦ καὶ κρείττονα πάσης φιλοπονίας τὴν ἑαυτοῦ φιλοσοφίαν ἐπιδεικνύς. καὶ γὰρ καὶ τῆς Σωκρατικῆς εἰρωνείας ἀπήλλακτο καὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων διατρέβειν καὶ τοὺς νέους θηρώντα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. ἀπήλλακτο δὲ καὶ τοῦ σεμνοῦ ὄγκου τῶν Πυθαγορείων, τοῦ ἀποκεκλεισμένης ἔχειν τὰς θύρας καὶ τοῦ αὐτὸς ἔφα πολιτικώτερον ἑαυτὸν παρέχων πρὸς ἅπαντας. πολλοὺς τοίνυν ἐραστάς αὐτοῦ καταστήσας καὶ πλείστους ἀφελήσας, μέλλον τελευτᾶν ἐνύπνιον εἶδεν, ὡς κύκνος γενόμενος ἀπὸ δένδρου εἰς δέν-

δρον μετέρχεται, καὶ ταύτη πόνον πλεῖστον παρεῖχε τοῖς ἱξεν-
 ταῖς· ὁ Σιμμίας ὁ Σωκρατικὸς ἔκρινεν, ὅτι ἄληπτος ἔσται τοῖς
 μετ' αὐτὸν ἐξηγεῖσθαι βουλομένοις αὐτόν· ἱξενταῖς γὰρ εὐλοκασιν
 οἱ ἐξηγηταὶ τὰς ἐννοίας τῶν ἀρχαίων θηραῖσθαι βουλόμενοι,
 ἄληπτος δ' ἔστιν ἐπειδὴ καὶ φυσικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ θεολογικῶς
 καὶ ἀπλῶς πολλαχῶς ἔστιν ἀκούειν τῶν αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τῶν
 Ὀμήρου. δύο γὰρ αὐταὶ ψυχαὶ λέγονται γενέσθαι παναρισμόνιοι·
 δι' ὃ παντοδαπῶς ἔστιν ἀκούειν ἀμφοτέρων. ἀποθανόντος δ'
 αὐτοῦ πολυτελῶς αὐτὸν ἔθαψαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέγραψαν ἐν
 τῷ τάφῳ αὐτοῦ·

τούς δὲ Ἀπόλλων φῦσ' Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα,
 τὸν μὲν ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα ζόοι.
 καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ γένους τοῦ φιλοσόφου.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας.

I. Ὁ μὲν δαιμόνιος Ἀριστοτέλης, τῆς θεολογικῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ἀρχόμενος, πάντας ἀνθρώπους ἔφη τοῦ εἰδέναι ἐφίεσθαι, καὶ τούτου πίστιν τὴν τῶν αἰσθήσεων ἔλεγεν ἀγάπησιν· διὰ τοῦτο γὰρ τὰς αἰσθήσεις ἀγαπῶμεν, ἵνα γινώσκωμεν τι. φαίην δ' ἂν ἐγὼ τὴν Πλάτωνος τοῦτο πεπονθέναι· πάντας γὰρ ἀνθρώπους ἔστιν ἰδεῖν ὡσπερ ἕκ τινος πηγῆς ἀρύσασθαι βουλομένους ἐκ ταύτης, ὅσον ἕκαστος χρήσιμον οἰηθῆ· πάντας δὲ λέγω τοὺς γε κατὰ φύσιν ἔχοντας καὶ μὴ ἀτεράμονας ὄντας καὶ δίκην νυκτερίδων μὴ δυναμένους ἀνταπεῖν ἡλιακῷ φωτί, οὐ μόνον τὰ αἰσθητὰ οἰόμενοι εἶναι τῶν νοητῶν οὐδεμίαν τίθενται φροντίδα. ἔτι δ' ἂν μᾶλλον ἀγασθείημεν τὴν τούτου φιλοσοφίαν, εἰ τὴν τε ἱστορίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ὑψηλοσώμεθα. Πλάτων τολύνην ὁ πολὺς πατὴρ μὲν ἦν Ἀριστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, μητὴρ δὲ Περικτιόνης τῆς ἀπογόνου Σόλωνος τοῦ νομοθέτου, ὅθεν καὶ κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἐξέθετο τὴν τε Πολιτείαν καὶ τοὺς Νόμους· αὐτὸς δὲ ἐκαλεῖτο Ἀριστοκλῆς εἰς ὄνομα τοῦ πρὸς πατὴρ πάππου, μετεκλήθη δὲ Πλάτων ἢ διὰ τὸ πλατὺ τοῦ στέρνου ἢ διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ μετώπου ἢ — ὅπερ καὶ ἀληθῆς εἰπεῖν — διὰ τὸ πλατὺ τε καὶ ἀναπεπταμένον τῆς φράσεως. οὕτως καὶ Θεόφραστος, Τύρταμος καλούμενος πάλαι, διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως Θεόφραστος μετεκλήθη. θεῖος δὲ ἦν ὁ Πλάτων καὶ Ἀπολλωνιακός· καὶ ὅτι μὲν θεῖος ἦν, δῆλον ἕκ τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὀνειράτων· ἐξ ἑαυτοῦ μὲν, ὅτι ὁμόδουλον ἑαυτὸν ἐκάλεε τοῖς κύκνοις, ἐκ τῶν ὀνειράτων δὲ οὕτως. Σωκράτης ὁ τούτου διδάσκαλος πρὸ μιᾶς τοῦ μέλλειν αὐτὸν φοιτᾶν αὐτῷ εἶδεν ὄναρ, ὅτι κύκνος ἄπτερος ἦλθεν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ, εἶτα πτεροφνήσας ἀνέπτη κλάγξας μέγα τι αὐτῶν καὶ λιγυρόν, ὡς ἄπαντας ἐλεῖν τοὺς ακούσαντας· ἐδήλου δὲ τοῦτο, ὡς

φοιτήσει μὲν αὐτῷ ἀτελής ὁ Πλάτων, γενήσεται δὲ τέλος καὶ οὕτως διαπρέψει ἐν τοῖς δόγμασιν, ὡς ἅπαντας τούτων ἀκούειν γλίχασθαι καὶ μηδένα ἀντιτείνειν ἢ δύνασθαι ἢ πειραῖσθαι. καὶ αὐτὸς δ' ὁ Πλάτων εἶδεν ἑαυτὸν ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν κύκνον γενόμενον καὶ καταπηδῶντα ἀπὸ δένδρου ἐπὶ δένδρον καὶ πολλὰ παρέχοντα τοῖς ὀρνιθοθήραις πράγματα, μὴ δυναμένων ἐλεῖν αὐτόν. τούτου δὲ τοῦ ἐνυπνίου ἀκούσας Σιμμίας ὁ Σωκρατικός ἔφησεν πάντας ἀνθρώπους σπουδάσαι καταλαβεῖν τὴν τοῦ Πλάτωνος διάνοιαν, μηδένα δὲ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἕκαστον πρὸς τὸ δοκοῦν αὐτῷ τὴν ἐξηγήσιν ποιεῖσθαι, εἴτε θεολογῆσαι εἴτε φυσιολογῆσαι εἴτε ἄλλο τι ἔλοιτο. ταῦτόν γὰρ ἑκάτερος, Ὅμηρός τε καὶ Πλάτων, πεπόνθασιν, διὰ τὸ ἐναρμόνιον αὐτῶν τῆς φράσεως ἐκάστῳ βᾶσιμοι γίνονται, ὅπως ἂν βούληται ἐπιχειρεῖν τις. αὐτὸν μόνον δὲ τὰ ὄνειρατα ταῦτα δηλοῦσιν αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καθαρτικὸν ὄν· τοιοῦτο γὰρ καὶ ὁ θεός, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα δηλοῖ· Ἀπόλλων γὰρ δηλοῖ ὁ χωρισμένος τῶν πολλῶν· τὸ γὰρ ἄστερητικὸν ἐστὶ μόριον. ἔτι δὲ καὶ τοῦ καιροῦ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τεκμαιρόμεθα αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα· ἐγενήθη γὰρ ἐν τῇ ζ' τοῦ Θαρρηλιῶνος μηνός, ἐν ἣ ἑορτὴν ἐπιτελοῦσιν οἱ Ἀἴγιοι τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ τούτου τοῦ μηνός ἐτέχθη ὁ Σωκράτης, ἐν ἣ γενεθλιακὴν ἑορτὴν Ἀρτέμιδος ἐπιτέλουν· δηλοῖ δὲ τοῦτο τὸ προὔχον ἐν τῷ Σωκράτει κατὰ τε χρόνον καὶ λόγον.

II. Ἴνα δὲ τέλειον τὸν περὶ αὐτοῦ ἱστορίας ποιησάμεθα λόγον, ἐκ διαιρέσεως προέλθωμεν. πᾶν γινόμενον καὶ ἐν χρόνῳ γίνεται καὶ ἐν τόπῳ· οὐκοῦν καὶ ὁ Πλάτων ὡς γενόμενος ἐν τε χρόνῳ τιμὴ γέγονε καὶ ἐν τόπῳ· μάθωμεν τοίνυν ἑκάτερον τούτων, ἔτι μέντοι τὰ τε ἐν τῇ γενέσει καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν αὐτοῦ συμβάντα. γέγονε τοίνυν ἐν χρόνῳ μὲν τῇ πη' Ὀλυμπιάδι ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου, Περικλέους ἔτι ζῶντος καὶ τῶν Πελοποννησιακῶν πολέμων ἔτι συγκροτουμένων, νεώτερος ὢν Ἰσοκράτους ἕξ ἔτεσιν· ἐν τόπῳ δὲ γέγονεν ἐν τῇ Αἰγίνῃ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀρίστωνος κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κληροῦχον πεμφθέντος ἐν τῇ Αἰγίνῃ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ γέγονεν· περὶ δὲ τὸν τόπον εἶδεν ὄνειρον τοῦτο ὁ πατήρ, ἔτι ἐν γαστρὶ ἐχούσης αὐτὸν τῆς μητρὸς, μὴ συγγενέσθαι αὐτῇ ἄχρις ἂν ἀποτέκη· τοῦτο δ' ἐσήμανεν ὡς οὐ δι-

ἡδονὴν δεῖ τὴν συνουσίαν αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ παιδοποιῶν [καὶ] μόνην, καὶ ὡς τὸ τεχθῆσόμενον καθαρὸν τεχθεῖν, μηδένα σπῆλον προειληφὸς ἀπὸ τῆς ἐξ ὑστέρου δι' αἰσχρότητα συνουσίας. ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ τὸν τόκον λαβοῦσα αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐν τῷ Τμητῶ ὄρει, θῦσαι βουλομένη Ἀπόλλωνί τε νομίῳ καὶ Νύμφαις, καὶ ἐν τούτῳ καταθεμένη αὐτὸν εὖρον αὐτὸν ὑποστρέψασα πεπληρωμένον ἔχοντα τὸ στόμα μέλιτος· ἐλθοῦσαι γὰρ μέλιται τοῦτο πεποιήκεσαν προμηνύουσαι, ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ μέλλοντα φεῦσαι μέλιτος ἔσται γλυκύτερα κατὰ τὸν ποιητὴν. διαιτήρ δὲ ἐκέχρητο οὐ τῇ ἀπὸ τῶν ζώων, ἀλλὰ τῇ ἀπὸ τῶν φυτῶν· ἐφοίτησεν δ' ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος γραμματιστῇ μὲν Διονυσίῳ, οὐ μνήμην ποιεῖται ἐν τοῖς Ἐρασταῖς αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ δίκαιον ἐνόμισεν ἀμνημόνευτον καταλιπεῖν οἰκεῖον διδάσκαλον. γυμναστῇ δ' Ἀρίστωνι ἐφοίτησεν· καὶ γὰρ καὶ τούτου πολλὴν ἔθετο πρόνοιαν, ὡς καὶ δύο ἀγῶνας αὐτὸν νικῆσαι, Ὀλύμπιά τε καὶ Νέμεα. ἐφοίτησεν δὲ μετὰ τούτους καὶ Δράκοντι τῷ μουσικῷ, ὃς γέγονεν [ἐκ γεμύλων τοῦ] ἀπὸ Δάμωνος· οὗ Δάμωνος μέμνηται ἐν τῷ Θεαιτήτῳ. παρῆλθεν δὲ διὰ τριῶν τούτων, γραμμάτων, γυμνασίων, μουδικῆς, ἵνα καὶ τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς διὰ τῶν αὐτῶν ἀγεσθαι παρακελεύσεται· οἶδεν γὰρ, ὅτι αὐταὶ αἱ παιδεῖαι δύνανται τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς ἐπανορθώσασθαι· διὰ μὲν τῶν γραμμάτων ἡκρίβου τὸ λογιστικὸν αὐτῆς μέρος, διὰ δὲ τῆς μουσικῆς ἐτιθάσσευεν τὸ θυμικόν, ὥσπερ διὰ τῶν γυμνασίων ἐρῶννευεν τὸ ἐπιθυμητικόν.

III. Μετὰ τούτους ἐφοίτησεν διθυραμβοποιοῖς, τὸν ἐκείνων χαρακτηρὰ ὠφεληθῆναι βουλόμενος· ἀμέλει καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ σύγγραμμα ὁ Φαῖδρος διθυραμβώδης ἐστὶ. ἐφοίτησεν δὲ καὶ τραγικοῖς, τὸ ἐν αὐτοῖς σεμνὸν ἀρῦσασθαι βουλόμενος· ἐφοίτησεν δὲ καὶ κωμικοῖς, τὴν φράσιν αὐτῶν ὠφεληθῆναι βουλόμενος. ἀμέλει καὶ τὸν Ἀριστοφάνους ἀπεμάξατο χαρακτηρὰ, ὃς τῶν ἄλλων προὔχει κωμικῶν· καὶ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τούτου φράσιν, δηλοῖ τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀριστοφάνη φηθὲν ἐπίγραμμα, ἔχον ὡδί·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ ἤθελον εὖρεῖν,

διζόμεναι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐξήλωσεν δὲ καὶ Σώφρονα τὸν γελοιοποιόν, τὴν μιμητικὴν ὥσπερ κατορθῶσαι βουλόμενος· ὁ γὰρ διαλόγους γράφων μιμη-

σιν προσώπων εἰσάγει. ἐφοίτησεν δὲ καὶ γραφεῦσιν, τὴν τῶν χρωμάτων ποικίλην μῆξιν ἐκμαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν ἐν Τιμαίῳ πολὺν λόγον καταβάλλεται περὶ χρωμάτων. καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ διεπράττετο ἄχρις ἐτῶν εἴκοσι· μετὰ δὲ τοῦτο ἐφοίτησε Σωκράτει, καὶ δέκα ἔτη παρ' αὐτῷ ἐποίησεν, ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἐκμαθεῖν βουλόμενος· εὐρηκῶς δὲ τὸν Σωκράτη ἐπαναβεβηκότα τῶν ἄλλων, φασί, πυρὶ μέλλων παραδιδόναι τὰ πρὸ τούτου ποιηθέντα αὐτῷ εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος·

Ἔφαιστε, πρόμοι! ὦδε· Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.

εὐνοῦσιτατος δὲ τῷ Σωκράτει οὕτως ὥφθη εἶπερ τις ἄλλος· ἀμέλει κρινομένου αὐτοῦ καὶ ἐν δεσμοτηρίῳ τυγχάνοντος, ἀνελθὼν οὗτος ἐπὶ τὸ βῆμα φωνὴν ἔρηξεν τοιαύτην· νεανίας μὲν ὦν, ὡ ἄνδρες, ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβέβηκα· ἀγανακτήσαντες δὲ οἱ δικασταὶ κατήγαγον αὐτόν, ὁ δὲ λυπηθεὶς ἐξῆλθεν τοῦ δικαστηρίου, μείναι ἐκεῖσε μὴ ἀνασχόμενος. μετὰ δὲ τὸ τὴν ἠθικὴν ὠφεληθῆναι Σωκράτους καὶ πράγματα παρασχεῖν αὐτῷ Σωκράτει ἐν ταῖς πρὸς αὐτόν ἐντευξέσι συγγράμματα ἐξέθετο, ἃ ἔτι ζῶντος Σωκράτους εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἦλθον. τὸν γὰρ Λύσιον διάλογον ἦν γεγραφώς· ὃ ἐντετυχηκῶς ὁ Σωκράτης φησὶ τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ· οὗτος ὁ νεανίας ἀγεί με ὅπη θέλει καὶ ἐφ' ὅσον θέλει καὶ πρὸς οὓς θέλει.

IV. Μετὰ οὖν τὴν πρὸς Σωκράτη φοίτησιν ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς Πυθαγορείους, τὸ δι' ἀριθμῶν τὰ πράγματα σημαίνειν παρ' αὐτῶν κατορθῶσαι βουλόμενος, ὅθεν πολλῷ τούτων μέμνηται ἐν τῷ Τιμαίῳ· ἐφοίτησεν δὲ καὶ Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλείτῳ καὶ Ἐρμίππῳ τῷ Παρμενιδεῖ, τὰ Ἡρακλείτου καὶ Παρμενίδου δόγματα μαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν καὶ δύο διάλογοι γεγραμμένοι εἰσὶν αὐτῷ, ὃ τε Κρατύλος καὶ ὁ Παρμενίδης, ἐν οἷς τῶν δογμάτων τῶν προειρημένων ἀνδρῶν μέμνηται. μεμαθηκῶς δὲ, ὡς τὴν ἀρχὴν ἔσχον οἱ Πυθαγόρειοι τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ Αἰγύπτου, ἦλθεν καὶ εἰς Αἴγυπτον καὶ κατορθώσας ἐκεῖσε τὴν γεωμετρίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν ἀνεχώρησεν· εἶτα ἔλθων εἰς Φοινικὴν περιέτυχεν ἐκεῖσε Πέρσαις, καὶ ἔμαθεν παρ' αὐτῶν τὴν Ζωροάστρου παιδείαν. εἶτα ἐκεῖθεν ἐπὶ Σικελίαν ἀφίκετο, τοὺς ἐν Αἴτνῃ κρατῆρας ἱστορῆσαι βουλόμενος· ὅτε καὶ τὴν πρὸς Διονύσιον ἐντευξίν ἐποίησατο. μετὰ ταῦτα δ' ἔλθων ἐν Ἀθήναις συνεστήσατο διδασκαλεῖον πλησίον τοῦ καταγωγίου Τιμῶνος τοῦ μισανθρώπου· ὃς δυσκόλως ἔχων πρὸς ἅπαντας, ὡς καὶ τὰ

ἐπιγράμματα τοῦ τάφου αὐτοῦ δηλοῦσι, πάνυ εὐμενῶς ἤνεγκε
τὴν τοῦ Πλάτωνος συνουσίαν. εἰσὶ δὲ τὰ ἐπιγράμματα τάδε·
ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κείμεαι·
τίς δ' ὦν, οὐ πεύσεσθε· κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.

ἔστι δὲ τὸ δεύτερον τόδε·

τὴνδε σὺ τὴν στήλην παραμείβεο, μήτε με χαιρῆν
εἰπῶν, μηδ' ὅστις, μὴ τίνος εἰρόμενος.

μέρος δὲ τοῦ διδασκαλείου τέμενος ἀνέθηκε ταῖς Μούσαις ὁ
Πλάτων· τούτῳ δ' ἐφοίτησαν οὐ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖ-
κες, Δεξιθέα τε ἢ ἐκ Φλιοῦντος καὶ Λαωσθένεια ἢ ἐξ Ἀρκαδίας.

V. Θεῖος δ' ἦν, ὡς εἴρηται πολλάκις, οὗτος ὁ ἀνὴρ, καὶ
πολλῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐγένετο εὐρετής, ὀνομάτων γὰρ καὶ πραγ-
μάτων καὶ εἰδούς [καὶ] συγγραφῆς. ὀνομάτων μὲν τῆς ποιότη-
τος· οὐδὲ γὰρ πρὸ τούτου ἐγινώσκετο τοῦνομα· ἀμέλει ἐν Θεαι-
τήτῳ φησὶ πρὸς Θεόδωρον ποιῶν τὸν Σωκράτην διαλεγόμενον
καὶ λέγοντα ὅτι ἴσως μὲν σὺν τὸ τῆς ποιότητος ξένον σοι δόξειεν
[ἔστι] καὶ οὐκ εἰωθός· δηλοῖ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Κατηγορίαις
λέγων· ποιότητα δὲ λέγω, εἰπῶν τὸ λέγω ἀπ' αὐτοῦ τοῦ θεμένου
τοῦνομα· εἰ γὰρ ἦν ἐν καταχρήσει, πάντως ἂν οὐ λέγω ἀλλὰ λέ-
γεται εἶπεν. εἴωθεν γὰρ αὐτός καὶ ἅπαντες οἱ παλαιοὶ τοῦτο ποι-
εῖν. εὔρε δὲ καὶ τὸ τῶν ἀντιπόδων ὄνομα καὶ τὸ τοῦ μήκους
ἀριθμοῦ. πράγματα δ' εὔρεν φυσικὰ, ἠθικὰ, θεολογικά, πολιτι-
κά· φυσικὰ μὲν ὅτι ἔδειξεν τὴν μαγνητικὴν λίθον μὴ ἔλκουνσαν
τὸν σίδηρον, ἀλλ' ὅτι ὁ ἀήρ ἐστὶν ὁ ὠθεῶν αὐτὸν πρὸς αὐτήν.
μαθηματικά δὲ εὔρεν τὴν μέσσην καλουμένην ἀνάλογον, περὶ ἧς
ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ λόγον ἐποίησάμεθα. λοιμωξάντων γὰρ τῶν
Ἀθηναίων, ἐπεμψαν ἐν Δέλφοις χρῆσόμενοι, τί ποιήσαντες
παύσαιντο τοῦ λοιμοῦ, ἔχρησεν δὲ αὐτοῖς ὁ θεός, διπλασιάσαν-
τας τὸν βωμὸν οὕτως θῦσαι. τυγχάνοντος δὲ τοῦ βωμοῦ κύβου
ἕτερον κύβον ἐπωκοδόμησαν, οἴομενοι τοῦτο εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ
χρησιμοῦ λεγόμενον· εἶθ' ὡς οὐδὲ τοῦτο ποιησάντων ἐπαύσαντο,
ἐπὶ τὸν Πλάτωνα πορευθέντες ἤροντο αὐτόν, τί δεοὶ ποιεῖν. ὁ
δὲ φησιν ὅτι ὀνειδίξει ὑμῖν ὁ θεός ὡς ἀκείροις γεωμετρίας·
ἔδειξε γὰρ μὴ ἰδιωτικῶς τὸ διπλασίον ἐννοῆσαι, ἀλλ' εὐρεῖν μέ-
σσην τινὰ ἀνάλογον καὶ οὕτω διπλασιάσαι ταύτη· ὅθεν οὕτω
ποιησάντων, παραντίκα ἐπαύσαντο [τὰ] τοῦ λοιμοῦ. εὔρεν δὲ καὶ
ἠθικά· τὸ γοῦν μὴ ἐπὶ μισθῷ διδάσκειν, ἠθικὸν ὄν, πρῶτος

εὔρεν. ἀμέλει Πυθαγόρας, καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἅπαντες, ἑκατὸν δραχμὰς χρυσίου λαμβάνων τὴν οἰκίαν μετείδου, κάπηλος μᾶλλον λόγων τυγχάνων ἢ φιλόσοφος· ὅθεν καὶ τὸν Τίμαιον ἐπὶ ἀργυρίων ὠνησάμενος ἀπὸ τῶν Πυθαγορείων κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἔγραψε τὸν διάλογον· ὅθεν καὶ φέρεται τι ἔπος τοιόνδε·

πολλῶν ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξαο μοι πῆν,
 ἔνθεν ἀφορμηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρεις.

εὔρεν δὲ καὶ πολιτικά· τὸ γοῦν τὰς τηβὰδας κυκλοτερεῖς εἶναι αὐτὸς πρῶτος ἐφεῦρεν ὡς πολυχωρητοτέρους· δέδεικται γὰρ τοῖς γεωμέτραις, ὅτι πάντων τῶν ἰσοπεριμέτρων χωρίων πολυχωρητότερος τυγχάνει ὁ κύκλος. εὔρεν δὲ καὶ τὸ τρίτον τῆς πολιτείας εἶδος τὸ ἐξ ὑποθέσεως. ἀλλὰ δὴ καὶ θεολογικῶς εὔρεν, οἷον τὸ τὰς ιδέας εἶναι ἐν τῷ παραδειγματικῷ, οὐχ ὅτι καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ οὐκ ἐγίνωσκον ὡς εἰσὶν αὐταί· Πυθαγόρας οὖν ἔλεγεν αὐτὰς ἐν τῷ ποιητικῷ εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλης δὲ μετ' αὐτὸν ἐν τῷ ποιητικῷ, αὐτὸς δ' ὡς εἴρηται ἐν τῷ παραδειγματικῷ αὐτὰς ἔφησεν εἶναι, ἅπερ ἐπέκεινά εἰσι τοῦ ποιητικοῦ. ἀμέλει γοῦν καὶ φασιν αὐτὸν εὐρηκότα τὰς ιδέας ἑωρακέναι ἑαυτὸν τρίτον ἔχοντα ὀφθαλμόν. εὔρεν δὲ καὶ τί ἐστὶν αἰὼν. οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ αἰῶνα ἔλεγον τὴν ἀπειρίαν τοῦ χρόνου, αὐτὸς δὲ ἔδειξεν ὡς ἄλλη ἐστὶν ἡ ἀπειρία τοῦ χρόνου καὶ ἄλλος ὁ αἰὼν. εὔρεν δὲ καὶ εἶδος συγγραφῆς τὸ διαλογικόν· εἰ γὰρ τις εἴποι ὅτι καὶ Ζήνων πρὸ αὐτοῦ διαλόγους ἔγραψεν καὶ Παρμενίδης, ἐροῦμεν ὅτι οὗτος μάλιστα αὐτῷ ἐχρήσατο.

VI. Ἐξησεν δὲ πᾶ ἑνιαυτούς, καὶ διὰ τούτου δεικνύς ὡς Ἀπολλωνιακὸς ἂν τυγχάνει· ὁ γὰρ θ' τῶν Μουσῶν ἀριθμὸς ἐφ' ἑαυτὸν πολλαπλασιαζόμενος ἀπογεννᾷ τὸν πᾶ ἀριθμόν· ὅτι δ' αἱ Μοῦσαι ὑπηρετίδες εἰσὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, οὐδεὶς ἀντερεῖ. οὗτος δὲ ὁ πᾶ ἀριθμὸς δυναμοδύναμις λέγεται, ὡς ἂν τοῦ γ' ἀριθμοῦ πρῶτου ὄντος, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἀρχὴν καὶ μέσσην καὶ τελευτήν, πολλαπλασιαζομένου καὶ ἀπογεννώντος τὸν θ' — τριάκις γὰρ τρία θ' — καὶ τοῦ ἑννέα τὸν πᾶ ἀριθμόν. ἔστιν δὲ καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν βίον αὐτοῦ τὸ θεῖον αὐτοῦ καταμαθεῖν. γυνὴ γοῦν τις ἀπῆλθεν χρησομένη, εἰ δεῖ τὴν στήλην αὐτοῦ συντάξαι αὐτὴν τοῖς ἀγάλμασι τῶν θεῶν· ἔχρησεν δ' ὁ θεὸς τάδε·

δόξης ἀντιθέοιο καθηγγητῆρα Πλάτωνα

εὖ δρωῆς τλουσα, χάρις δέ σ' ἀμείψεται ἐσθλή
 ἐκ μακάρων, οἰσὶν περ ἄνηρ ἐνάριθμος ἐκείνος.
 ἄλλος δὲ χρησμός ἐδόθη, ὡς δύο παῖδες τεχθήσονται, Ἀπόλλωνος μὲν Ἀσκληπιός, Ἀρίστωνος δὲ Πλάτων· ὧν ὁ μὲν ἱατρός ἔσται σωμάτων, ὁ δὲ ψυχῶν· καὶ Ἀθηναῖοι δὲ τὴν γενεθλιακὴν αὐτοῦ ἡμέραν ἐπιτελοῦντες ἐπάδοντες φάσκουσιν·

ἡματι τῷδε Πλάτωνα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
 ὄρα δὲ καὶ τὴν ὑπεροχὴν, ἣν ἔσχεν πρὸς Πυθαγόραν· οὗτος μὲν γὰρ ἀπῆλθεν εἰς Περσίδα, τὴν τῶν μάγων ὠφελήθηται θέλων σοφίαν· οἱ δὲ μάγοι διὰ τὸν Πλάτωνα Ἀθήναζε παρεγένοντο, τῆς ἐξ αὐτοῦ μετέχειν φιλοσοφίας γλιχόμενοι.

VII. Ἐπειδὴ τὴν ἱστορίαν τοῦ Πλάτωνος μεμαθήκαμεν, φέρε καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας διηγησώμεθα. πολλὰ τοίνυν γέγονασι πρὸ Πλάτωνός τε καὶ μετὰ Πλάτωνα φιλοσόφων αἰρέσεις καὶ πάντας ὑπερηκόντισεν ἐν τοῖς δόγμασι καὶ τῇ διανοίᾳ καὶ πᾶσιν ἅπας ἀπλῶς. ἦσαν δὲ πρὸ αὐτοῦ μὲν αἰρέσεις αὐταί· ἢ τε ποιητικὴ, ἣς καθηγεμόνες γέγονασιν Ὀρφεύς, Ὅμηρος, Μουσαῖός τε καὶ Ἡσίοδος· γέγονεν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰωνικοῦ διδασκαλείου, ἣς προκατήρξατο Ἡράκλειτος καὶ Θαλῆς καὶ Ἀναξαγόρας· γέγονεν δὲ καὶ ἡ Πυθαγόρου καὶ Παρμενίδου. μετὰ Πλάτωνα δὲ γέγονεν ἡ Στωικὴ καὶ ἡ Ἐπικουρείος καὶ ἡ Περιπατητικὴ καὶ ἡ τῆς νέας Ἀκαδημίας· διαφέρουσι δὲ οἱ τῆς νέας Ἀκαδημίας τῶν ἐφεκτικῶν τῶ τούς μὲν ἐφεκτικούς ὁμοίως λέγειν διὰ πάντων τῶν ὄντων πεφοιτηκέναι, τοὺς δὲ τῆς νέας Ἀκαδημίας οὐχ ἁπάντων ὁμοίως, ἀλλ' εἶναι τινὰ τῶν πραγμάτων, ἃ σαίνουσι τὴν ἡμετέραν ψυχὴν, καὶ συγκατάθεσιν μετρίαν. πασῶν τούτων κρείττων ὤφθη ὁ Πλάτων. ἀπώνατο μὲν γὰρ τῆς ποιητικῆς τὸ ὑμνῆσαι τὴν τάξιν τῶν ὄντων, ὑπερέβαλεν δ' αὐτὴν τῶ τούς μὲν ποιητὰς ἄνευ ἀποδείξεως καὶ ὡς αὐτὸς φησι μαινομένων καὶ ἐνθουσιῶντι στόματι, αὐτὸν δὲ μετ' ἀποδείξεως ἅπαν εἰρηκέναι· ὑπερέβαλεν δ' αὐτούς καὶ τῶ εὐσχήμῳ τῶν μύθων. ἐκεῖνοι γὰρ ὡς ἔτυχεν ἐπλεκον τοὺς μύθους, αὐτὸς δὲ φησιν, ὅτι χρὴ ἔχειν τινὰ τοὺς μέλλοντας πλέκειν περὶ θεοῦ μῦθον, οἷς προσέχοντες καὶ ἐντυγχάνοντες οὐκ ἀπατήσονται. δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὡς ὁ θεὸς ἀγαθός ἐστι καὶ οὐδαμῶς προβάλλεται τὸ ψεῦδος, οὔτε δι' ἄγνοιαν τοῦ ἀληθοῦς οὔτε διὰ ἀπατηλόν τι· καὶ ὅτι πᾶς θεὸς ἀμετάβλητος καὶ ἄτρεπτος, οὔτε

γὰρ ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλει οὔτε ἐπὶ τὸ κρείττον, διότι τὸ μὲν οὐ πέφυκε, τὸ δὲ οὐ δύναται· οὐ πέφυκεν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλειν, οὐ δύναται δ' ἐπὶ τὸ κρείττον, αὐτόχρομα κρείττων ὑπάρχων ἀπάντων. τοῦτό ἐστι τὸ εὐσχημον τῶν μύθων. ταῦτα δεῖ ἐν νῶ ἔχειν τοὺς ἐντυγχάνοντας μύθῳ, ἵνα μὴ οἱ παῖδες ἀδικῶνται, ἀλλ' εὐθέως τῷ ἐκκύπτειν αὐτοὺς ἐκ τῶν εἰρημένων μὴ ἀναμεινωσιν δίκην τῶν Δίσαπείων μύθων τὸ ἐπιμύθιον, ἔξ αὐτοῦ τὸ χρήσιμον τοῦ μύθου μαθεῖν βουλόμενοι, ἀλλ' εὐθέως φανῆ αὐτοῖς τὸ ἐν τούτοις ἀγαθόν. οἱ γὰρ παῖδες, εἰ μὴ τούτοις προσέχουσι, δυσκενήπτως μέλλουσιν ἔχειν ὁ κακῶς ἤκουσαν.

VIII. Ὑπερέβαλεν οὖν τοὺς ποιητὰς τῷ τε ἀποδεικτικωτέρῳ καὶ εὐσχημονεστέρῳ· ὑπερέβαλεν δὲ καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ διδασκαλείου, οἵτινες καὶ φυσικοὶ ἦσαν. δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὅτι εἰ καὶ ἔλεγον εἶναι τὰ συναίτια, οὗτος δὲ διεκρίνευ αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων καὶ εἶπεν, ποῖά ἐστιν τὰ αἴτια, ὅτι παραδειγματικόν, ποιητικόν, τελικόν· εἰ δὲ καὶ Ἀναξαγόρας ὥσπερ ἐκ βαθέος κάρου ὄνειρώττων λέγει ποιητικόν εἶναι αἴτιον τὸν νοῦν, ὅμως οὐκ ἐχρηῆτο αὐτῷ ἐν τῇ γενέσει καὶ φθορᾷ, ἀλλ' ἤγνιατο δίνας ἀέρων καὶ ἀνέμους, μηδαμοῦ τὸν νοῦν αἰτιώμενος. πάλιν δ' ἐκείνων λεγόντων, ὡς ὕλη ἐστὶν τὰ στοιχεῖα, ἔδειξεν αὐτός, ὅτι οὐδὲ συλλαβῶν λόγον ἐπέχουσι· φησὶ γὰρ ὅτι τοῖς μὲν κδ' στοιχείοις ἔοικεν ἢ ἀνείδεος ὕλη, ταῖς δὲ συλλαβαῖς τὸ ἄποιον σῶμα, ταῖς δὲ λέξεσι τὰ δ' στοιχεῖα, ὥστε οὐδὲ συλλαβῶν λόγον ἐπέχουσι. καὶ τούτων ἄρα ὑπεραίρει ὁ Πλάτων, καὶ ἐστὶ τῶν μὲν πρώτων ἀποδεικτικώτερος, τῶν δὲ δευτέρων ἐνθεαστικώτερος. καὶ τῶν Πυθαγορείων δ' ἀπάνωτο μὲν τὸ δι' ἀριθμῶν σημαίνειν τὰ πράγματα· ἀμέλει ἐν τῷ Τιμαίῳ ἐχρηῆσατο τούτῳ τῷ τρόπῳ· ὑπερῆρεν δὲ καὶ αὐτοὺς τῷ σαφέστερῳ ἅμα καὶ ἀποδεικτικωτέρῳ, ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ Τιμαίῳ φαίνεται σαφέστερον καὶ ἀποδεικτικώτερον δεικνὺς δι' ἀριθμῶν τὰ πράγματα. τὴν Παρμενίδου δ' ὑπερῆρεν φιλοσοφίαν τῷ ἐκείνου μὲν λέγειν ἀρχὴν εἶναι τῶν ὄντων τὸ ὄν, τοῦτον δὲ δεῖξαι, ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἔστι τὸ ἔν· εἰ γὰρ τὸ ὄν ἦν, πάντα ἔμελλε τοῦ ὄντος ἐφίεσθαι· πάντα γὰρ ἤρηται τῆς οἰκείας ἀρχῆς· νυνὶ δὲ ὁρῶμέν τινος τοῦ εἶναι καταφρονοῦντας διὰ μείζον ἀγαθόν· οὐκ ἄρα τὸ ὄν ἐστὶν ἢ μία τῶν πάντων ἀρχή, ἀλλὰ τὸ ἔν, ὅπερ τοῦ ὄντος ἐπαναβέβηκεν.

IX. Τῶν μὲν οὖν πρὸ αὐτοῦ φιλοσόφων τὰ πρωτεῖα ἴσχει διὰ τοὺς προειρημένους λόγους· ὑπερῆρεν δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἅπαντας. τῶν μὲν Στωικῶν κρείττων ἐφάνη διὰ τὸ ἐκείνους μὲν πάντα τὰ ὄντα σώματα λέγειν, τοῦτον δὲ δεῖξαι, ὡς εἰσὶ καὶ ἀσώματα τινα. ἔδειξεν γὰρ τὴν ψυχὴν ἀσώματον οὖσαν· εἰ δὲ ἀσώματος ἔστι, καὶ οἱ πρὸ αὐτῆς ἄγγελοι ἀσώματοι ἔσονται, καὶ ὁ νοῦς ὁ πρὸ τούτων καὶ τὸ πρῶτον αἴτιον, ὃ τὸ ἀγαθὸν καλεῖ. καὶ τοὺς Ἐπικουρείους δὲ ὑπερέβαλεν. οὗτοι γὰρ ἔλεγον ἀπρονόητα εἶναι τὰ τῆδε καὶ μέχρι τῶν οὐρανίων σωμάτων προερχεσθαι τὴν πρόνοιαν τοῦ δημιουργοῦ· πράγματα γὰρ φασὶν ἔχειν ἔμελλεν καὶ πόνους ὑπομένειν, εἰ καὶ τούτων προνοοεῖτο. ἔδειξεν δ' ὁ Πλάτων, ὡς καὶ τὰ τῆδε προνοίας ἐστίν, καὶ ἐξέφυγεν μὲν τὰ τε τῶν προτέρων ἄτοπα καὶ τὰ τῶν δευτέρων, εἴλετο δὲ τὰ ἐν ἀμφοτέροις ἀληθῆ. τοῖς γὰρ προτέροις, τοῖς Στωικοῖς λέγω, σώματα λέγουσι πάντα τὰ ὄντα ἔπεται ἄτοπον, ὡς μοχλείας καὶ ἀφῆς ὁ δημιουργὸς δεήσεται, εἰ μέλλοι τὰ τῆδε διοικεῖν· ἢ γὰρ τῶν σωμάτων πείσις διὰ μοχλείας γίνεται, ὅταν ἄλλο σῶμα ἢ τὸ ποιοῦν εἰς αὐτό. τοῦτο οὖν ἐπόμενον ἄτοπον αὐτοῖς ἐξέφυγεν διὰ τοῦ δεῖξαι τινα ἀσώματα ὄντα, ἐξελέξατο δὲ τὸ προνοεῖσθαι τῶν τῆδε τὸ θεῖον· ἄτοπον δ' ἠκολούθει τοῖς Ἐπικουρείοις τὸ μὴ πάντων πρόνοιαν ποιεῖσθαι τὸν δημιουργόν, ὃ διαπέφευγεν ὁ Πλάτων· οὐδὲ γὰρ ὡς ἐκείνοι διὰ μοχλείας φασὶ γίνεσθαι τὴν πρόνοιαν· ἀσώματος γὰρ ὢν οὐδενὶ πόνῳ οὐδὲ κόπῳ τὴν τοιαύτην ποιεῖται πρόνοιαν. πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένοις καὶ τῶν Περιπατητικῶν ἔσχεν τι πλεόν· τούτων γὰρ οἰομένων τὴν πάντων ἀρχὴν εἶναι τὸν νοῦν, ἔδειξεν ὡς πρὸ τοῦ νοῦ ἔστι τὸ ἐν καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων. εἰ γὰρ ὁ νοῦς ἦν ἡ ἀρχὴ τῶν ὄντων, ἅπαντα ἔμελλε νοεῖν τῷ πάντα τῆς οἰκείας ἠρητῆσθαι ἀρχῆς· νυνὶ δὲ ὀρωμέν τινα μὴ νοοῦντα, οὐκ ἄρα ὁ νοῦς ἐστὶν ἡ ἀρχή. καὶ τῷ τοὺς Περιπατητικῶν λέγειν τελικὸν πάντων τῶν ὄντων εἶναι τὸν νοῦν, τοῦτον δὲ τὸν Πλάτωνα δεῖξαι ὅτι καὶ ποιητικόν ἐστὶν αἴτιον οὐ τελικὸν τῶν ὄντων [τὸ ἐν]· καὶ ἄλλως δυνάμεθα δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἔστι πρῶτον αἴτιον ὁ νοῦς· εἰ γὰρ ἦν, ἐπειδὴ πολλὰ ἐστὶν εἶδη, πολλοὶ ἔσονται νοῖ· εἰ δὲ τοῦτο, πλήθος ἔσται ἡ ἀρχή, ὅπερ ἄτοπον· δεῖ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ἐνὸς ἀρξασθαι.

X. Ἄλλὰ καὶ τὴν τῶν νέων Ἀκαδημαϊκῶν ὑπερέβαλεν

φιλοσοφίαν τῷ ἐκείνῃ ἀκαταληπίαν πρεσβεύειν, δεῖξαι δὲ τοῦτον, ὡς εἰσὶν ἐπιστημονικαὶ καταλήψεις τινές. λέγουσι δὲ τινες συναθροῦντες τὸν Πλάτωνα εἰς τοὺς ἐφεκτικούς τε καὶ τοὺς * νέους * Ἀκαδημαϊκούς, ὡς καὶ αὐτοῦ ἀκαταληπίαν εἰσάγοντος, καὶ κατασκευάζουσι τοῦτο ἐκ τῶν εἰρημένων αὐτῷ ἐν τοῖς συγγραμμάσιν αὐτοῦ· λέγει τοίνυν, φασί, ἐπιρρηματὰ τινὰ ἀμφιβολὰ τε καὶ διστακτικὰ περὶ πραγμάτων διαλεγόμενος, οἷόν ἐστι τὸ εἰκὸς καὶ τὸ ἴσως καὶ τάχ' ὡς οἶμαι· τοῦτο δ' οὐκ ἐπιστήμονός ἐστιν, ἀλλὰ τινος μὴ καταλαβόντος τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν. πρὸς τούτους δὲ φάμεν, ὡς ταῦτά φησιν οἷον προσδιοριζόμενος, ὅπερ οὐ ποιοῦσιν οἱ ἐφεκτικοί· οὔτε γὰρ ἀκριβῶς διαλέγονται οὔτε προσδιορίζονται, εἴπερ πάντων ἀκαταληπίαν λέγουσι. δεύτερον λόγον λέγουσιν ὅτι ἐξ ὧν τὰ ἐναντία περὶ τῶν αὐτῶν κατασκευάζει, δηλὸς ἐστὶν ἀκαταληπίαν πρεσβεύων· οἷον περὶ φιλίας ἐν τῷ Λύσιδι διαλεγόμενος τάναντία κατεσκεύασεν, καὶ περὶ σωφροσύνης ἐν τῷ Χαρμίδῃ, καὶ περὶ ὁσιότητος ἐν τῷ Εὐθύφρονι. πρὸς τούτους δὲ ἐροῦμεν, ὅτι εἰ καὶ τάναντία κατεσκεύασεν, ἀλλ' οὐν τελευταῖον ἐπέκρινε τὴν ἀλήθειαν. τρίτον λέγουσιν, ὅτι οὐκ οἶεται ἐπιστήμην εἶναι, καὶ δῆλον ἐξ ὧν πᾶσαν ἀπόδοσιν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὸν ἀριθμὸν ἀνεσκεύασεν ἐν Θεαιτήτῳ· πῶς οὖν κατάληψιν φήσομεν τὸν τοιοῦτον πρεσβεύειν; πρὸς οὓς ἐροῦμεν, ὅτι ὁ Πλάτων οὐκ οἶεται ἀγράφῳ γραμματέω εἰκέναι τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ νομίζει αὐτὴν ἀνακαλύψεως δεῖσθαι μόνης πρὸς τὸ νῆπαι καὶ ἰδεῖν τὰ πραγματὰ· ἐπεὶ ἔχει τὴν ἐπιστήμην ἐν αὐτῇ, ἀμβλυώττει δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα συνάφειαν. μόνης οὖν καθαρσεως δεῖται· διὸ τοὺς κακῶς εἰρημένους περὶ ἐπιστήμης λόγους ἀνεσκεύασεν, ἐάσας ψυχῆς ἀποκαθαρσεως νοῆσαι τὸ ἀληθές. τέταρτον λέγουσι λόγον τοιοῦτον· εἰ διττὴν οἶεται τὴν γνῶσιν ὁ Πλάτων, τὴν μὲν δι' αἰσθήσεως, τὴν δὲ διὰ νοῦ γινομένην, ἑκατέραν δὲ λέγει σφάλλῃσθαι, δῆλον ὡς ἀκαταληπίαν πρεσβεύει. φησὶ γάρ· οὐδὲν οὔτε ὀρωμεν οὔτε ἀκούομεν ἀκριβῶς, ἀλλὰ διαμαρτάνουσιν αἱ αἰσθήσεις· καὶ πάλιν περὶ τῶν νοητῶν φησὶν, ὅτι ἡ ψυχὴ ἡμῶν προσπεπλεγμένη κακῶ τούτῳ τῷ σώματι οὐδὲν νοεῖ. πρὸς οὓς ἐροῦμεν ὅταν εἴπη, ὅτι αἱ αἰσθήσεις οὐκ ἀντιλαμβάνονται τῶν αἰσθητῶν, τοῦτο λέγει, ὅτι τὴν οὐσίαν τῶν αἰσθητῶν οὐ γινώσκουσιν· ἐπεὶ τοῦ πάθους τοῦ εἰς αὐτὰς ἐξ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν γινο-

μένου ἀντιλαμβάνονται, οὐκ ἴσασι δὲ τὴν οὐσίαν αὐτήν, καθ' αὐτὰς οὐσαι. οἷον ἢ ὄψις διακρινομένη μὲν ὑπὸ λευκοῦ αἰσθάνεται, τί δ' ἔστι λευκόν, καθ' αὐτήν οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ συμπλεκομένη τῇ φαντασίᾳ διαγινώσκει· ὥσπερ καὶ ἡ δόξα οὐκ οἶδεν καθ' αὐτήν οὐσα ἄπερ οἶδεν μετὰ τῆς διανοίας. πάλιν ὅταν εἶπῃ, ὅτι ἡ ψυχὴ οὐ νοεῖ συνοῦσα τῷ κακῷ τούτῳ, οὐ περὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων λέγει τοῦτο, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐνύλων ζώντων· ἐκεῖνοι γὰρ καὶ ἡττωμένην ἔχουσι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τοῦ σώματος, οὓς καὶ σπαρτικούς ἀλλαχοῦ ὀνομάζει δίκην φυτῶν ἀποβλαστάροντας· οἱ δὲ καθαροὶ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀλλαχοῦ οὐρανοπολιταὶ λεγόμενοι, οὗτοι νοοῦσιν. πέμπτος λόγος ἐστὶν οὗτος· αὐτὸς φασὶ λέγει ἐν διαλόγῳ αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲν οἶδα οὐδὲ διδάσκω τί, ἀλλὰ διαπορῶ μόνον· ὅρα οὖν, πῶς ὁμολογεῖ ἰδίῳ στόματι μηδὲν κατειληφέναι. λέγομεν δὲ καὶ πρὸς τούτους, ὅτι ὅταν εἶπῃ οὐδὲν οἶδα, ὡς πρὸς τὴν τῶν θεῶν γινῶσιν τὴν ἰδίαν παραβάλλει γινῶσιν· ἐκείνη γὰρ ἄλλη ἐστὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν. μόνη γὰρ ψιλῆ γινῶσις ἢ ἡμετέρα, ἢ δὲ τοῦ θεοῦ ἔμπρακτος· κἀκείνη μὲν ἀπλῆ ἐπιβολῆ γινῶσκει, ἡμεῖς δὲ δι' αἰτίων καὶ προτάσεων. πάλιν δ' οὐδένα διδάσκω λέγει ἀντὶ τοῦ οὐδενὶ ἐντίθημι τὰ δόγματα· οὐ γὰρ ἀγράφῳ ὥσπερ εἴρηται γραμματεῖω εἰκάζει τὴν ψυχὴν, ὡς ἐγγράφῳ αὐτῇ μὴ ἐχούσῃ τὰ πράγματα, ἀλλ' ὡς ἂν εἰς φῶς ἄγων καὶ μόνον ἀναμυμήσκων ἀνακαθαίρει δίκην τῶν ἐκματόντων τὰς λήμας τὰς ἐπιπροσθούσας τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἀμέλει, ὡς ἀλλαχοῦ λέγει, ὁ ἐρωτώμενός ἐστιν ὁ συμπεραίνων· διὰ τοῦτο ὁ δοκεῖ αὐτῷ δίδωσιν.

XI. Ὅτι *δὲ* τὸ διαπορεῖν ὁδός ἐστι πρὸς τὸ καταλαβεῖν, παντὶ δῆλον· καὶ ἄλλως εἰρηκῶς οὐδὲν οἶδα προσέθηκεν ὅτι πλήν ὀλίγου τινὸς καὶ τοῦτο τοῦ λαμβάνειν λόγον καὶ διδόναι ἀντὶ τοῦ διαλέγεσθαι· οἶδεν ἄρα τὴν διαλεκτικὴν. λέγει δὲ πάλιν εἰδέναι ἀλλαχοῦ τὰ ἐρωτικά, ὥσπερ ἐν ἄλλοις τὴν μαιεῖαν· καὶ διὰ τούτων τῶν τριῶν φαίνεται ἐν τῷ Φαίδρῳ ἀνυμνῶν τὸ θεῖον, ἀγαθὸν αὐτὸ λέγων καὶ καλὸν καὶ σοφόν. ὥσπερ γὰρ ἡ διαλεκτικὴ διὰ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν πεφοίτηκεν, καὶ πάντα τοῦ ἀγαθοῦ ὀρέγεται· διὰ τοῦτο οὖν ἀναλογεῖν ἔφη ἐκεῖ τῇ διαλεκτικῇ τ' ἀγαθόν, τῇ δὲ ἐρωτικῇ τὸ καλόν· τῶν γὰρ καλῶν ἐρωῶμεν· τῇ δὲ μαιευτικῇ τὸ σοφόν. ὥσπερ γὰρ τοῦ σοφοῦ ἔργον τὸ τὰ ἐν βῆθει κρυπτόμενα τῆς ψυχῆς εἰς φῶς ἄγειν καὶ τὰς ὠδῖνας αὐτῆς

ἐκφαίνειν, οὕτω καὶ τῆς μαιευτικῆς ἔργον τὸ ἐν βάθει ὄν παιδῶν ἐκφέρειν. ἐπεὶ οὖν οὕτως τοὺς ἐκείνου λόγους ἀνεγράψαμεν, φέρε δὲ καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ δεῖξομεν, ὡς οὐκ ἦν τῆς δόξης ταύτης ὁ Πλάτων. πῶς γὰρ ἔχει εἶναι τοιοῦτος ὁ εἰρηκὼς καὶ ἀποφηνάμενος, ὡς οὐδὲν καυχῆσεται φυγεῖν τὴν τῆς διαιρέσεως μέθοδον; καὶ πάλιν τὸν Σωκράτην ἐν Γοργία εἰσφέρει λέγοντα καὶ ὁμολογεῖν ποιοῦντα τὸν προσδιαλεγόμενον ταῖς ἐκείνου ἐρωτήσεσιν· ἀμέλει γοῦν φησὶν, εἰ μὴ σαυτοῦ λέγοντος [μὴ] ἀκούσης, ἄλλου λέγοντος μὴ πεισθῆς· πῶς οὖν ἐφεκτικὸν τὸν τοιοῦτον λογισόμεθα;

XII. Ἐπειδὴ τοίνυν μεμαθήκαμεν, ὡς πασῶν προὔχει ἡ τοῦτου φιλοσοφία καὶ ὡς δογματικὸς ἐστὶ καὶ οὐκ ἐφεκτικὸς, φέρε καὶ τὴν πρόοδον καὶ τὴν τάξιν τῶν ὄντων τὴν κατὰ Πλάτωνα ὑφηγησόμεθα. οὗτος τοίνυν μίαν ἔλεγεν τῶν πάντων ἀρχὴν καὶ οὐ δύο ὡς Ἐμπεδοκλῆς οὐδὲ ἀπειρους ὡς οἱ Ἐπικούρειοι, καὶ ταύτην οὐ σῶμα ὡς οἱ Στωικοί, ἀλλὰ ἀσώματον· καὶ ἀσώματον οὐ ζῶην, ἢ γὰρ ἂν πάντα ἔζων, οὐδὲ ψυχὴν οὐδὲ νοῦν οὐδ' ὄν, διὰ τὰ αὐτὰ ἄτοπα, ἀλλὰ τὸ ἓν, ὃ καὶ τὰγαθὸν καλεῖ. μετὰ τοῦτο φησὶν εἶναι τὸ πέρας καὶ τὸ ἄπειρον, καὶ μετὰ ταῦτα τὸν νοητὸν κόσμον. μετὰ τοῦτο τοὺς ὑπερκοσμίους θεοὺς· μετὰ ταῦτα τοὺς ἐγκοσμίους· μετὰ ταῦτα ἀγγέλων γένη β', εἶτα τῶν ἀνθρώπων ψυχάς, καὶ οὕτως τὰς τῶν ἀλόγων ζώων· καὶ ἐφεξῆς τὴν φυτικὴν ψυχὴν, καὶ οὕτως τὸ σῶμα τὸ ἔνυλον καὶ αὔλον καὶ θνητὸν καὶ ἀθάνατον· καὶ ἔνυλον εἶδος καὶ τελευταῖον τὴν ὕλην.

XIII. Ἐπεὶ δὲ τοῦ Πλάτωνος τὴν ἱστορίαν μεμαθήκαμεν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας, φέρε καὶ τρίτου κεφαλαίου ἀπαρξόμεθα καὶ διαλεχθῶμεν περὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. πρῶτον δὲ ἐπιλυσώμεθα τὴν ἀπορίαν τὴν φερομένην διὰ τὸ συγγραφῆς ἀξιῶσαι τὰ οἰκεῖα δόγματα. αὐτὸς γὰρ φησὶν ἐν Φαίδρω διαβάλλει τοὺς συγγραφομένους διὰ τὸ ἀψυχα ὄντα τὰ συγγράμματα μὴ δύνασθαι λόγον δοῦναι πρὸς τὸν ἀποροῦντα, ἅτε δὴ τὸ αὐτὸ φθεγγόμενα καὶ μὴ δυνάμενα ἀπορίαν φερομένην κατ' αὐτῶν ἐπιλύσασθαι· οὐ δεῖ οὖν, φησὶ, συγγράφειν, ἀλλὰ μαθητὰς δεῖ καταλιμπάνειν, οἵτινές ἐστιν ἔμψυχα συγγράμματα. τοῦτο γὰρ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ εἰώθεσαν ποιεῖν· ὄθεν Σωκράτης καὶ Πυθαγόρας ἐταίρους μόνον, οὐ μὴν καὶ συγγράμματα καταλελοίπασιν. καὶ ταῦτα μὲν ἢ ἀπορία· ἡμεῖς δὲ

λέγομεν, ὅτι καὶ ἐν τούτῳ τὸ θεῖον μιμούμενος συγγράφειν ἤξιωσεν, μείζον ἀγαθὸν ἀντὶ ἐλάττονος κακοῦ αἰρούμενος. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνό τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντων ἀφανῆ ἐποίησεν, οἷά εἰσι τὰ ἀσώματα πάντα, ἄγγελοι καὶ ψυχαὶ καὶ νοῖ καὶ ἄλλα τοιαῦτα, τινὰ δὲ ὑποπίπτοντα τῇ ἡμετέρᾳ αἰσθήσει καὶ φανερὰ τυγχάνοντα, οἷά ἐστι τὰ οὐράνια σώματα καὶ τὰ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ, οὕτως καὶ αὐτὸς τινα μὲν ἐγγράφως παραδέδωκεν, τινὰ δὲ ἀγράφως καὶ μὴ ὑποπίπτοντα τῇ αἰσθήσει δίκην τῶν ἀσωμάτων, οἷά εἰσι τὰ ἐν * συν * ουσίαις εἰρημένα αὐτῶ· ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀριστοτέλει γέγραπται περὶ τῶν ἀγράφων συνουσιῶν Πλάτωνος. ἵνα οὖν κἀν τούτῳ δέξῃ τὴν πρὸς τὸ θεῖον φιλίαν, ἐσπούδασεν αὐτὸ μιμήσασθαι· οἱ γὰρ φίλοι μιμῆσθαι ἐαυτοὺς σπουδάζουσι.

XIV. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι, διὰ τί διαλογικῶ χαρακτῆρι ἐχρήσατο· ἀλλὰ πρὶν ἢ τούτου τὴν αἰτίαν μάθωμεν, εἴπωμεν, τί ἐστὶ διάλογος. διάλογος τοίνυν ἐστὶ λόγος ἄνευ μέτρου ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ποικίλων προσώπων συγκείμενος μετὰ τῆς προσηκούσης αὐτοῖς ἠθοποιίας· τὸ δ' ἄνευ μέτρου πρόσκειται διὰ τὸν κωμικὸν καὶ τραγικὸν λόγον ἕμμετρον ὄντα· σύγκεται γὰρ καὶ αὐτὸς ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ποικίλων προσώπων μετὰ τῆς δεούσης ἠθοποιίας. ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι, διὰ τί, ἀλλαγῶ τοῦ Πλάτωνος διαβάλλοντος τὰ ποικίλα τῶν πραγμάτων — ἀμέλει τὴν ἀληθινὴν διαβάλλει ὡς ποικίλοις καὶ πολυτρήτοις ὄργανοις χρωμένην, καὶ τὴν κωμικὴν ὡς διαφόροις χορδαῖς, καὶ τὴν κωμικὴν διὰ τὸ διάφορον τῶν προσώπων, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν τραγικὴν — ταῦτα οὖν διὰ τοῦτο διαβάλλον διὰ τί αὐτὸς ἐκ ποικίλων προσώπων συγκείμενου τοῦ διαλόγου κέχρηται τῇ τοιαύτῃ συγγραφικῇ ἰδέᾳ· ἢ ἐκεῖνο δεῖ λέγειν, ὡς οὐκ ἔστι τοιοῦτον τὸ ποικίλον τῶν προσώπων τῶν παρὰ κωμωδοῖς καὶ τραγωδοῖς οἷόν ἐστι τὸ παρὰ Πλάτωνι; ἐν ἐκείνοις γὰρ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ὄντων προσώπων ἐπὶ ταῦτὸ μένειν συμβαίνει τὰ πρόσωπα, παρὰ Πλάτωνι δέ, εἰ καὶ ἔστι τοῦτο εὐρεῖν, ἀγαθὰ λέγω καὶ κακὰ πρόσωπα, ἀλλ' ἔστιν ἰδεῖν ἀμειβόμενα τὰ κακὰ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν καὶ διδασκόμενα καὶ καθαιρόμενα καὶ τῆς ἐνύλου ζωῆς ἀπαναχωροῦντα πάντως· ὥστε ἄλλο ἐστὶ τὸ παρ' ἐκείνοις ποικίλον καὶ ἄλλο τὸ παρὰ τούτῳ· οὐκ ἄρα τοῖς ἐναντίοις ὑπέπεσεν.

XV. Δεῖ οὖν εἰπεῖν τὰς αἰτίας, δι' ἃς τοιούτῳ εἶδει συγγραφῆς ἐχρήσατο· λέγομεν τοίνυν, ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἐπειδὴ ὁ διάλογος οἷον κόσμος ἐστὶ. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ διαλόγῳ διάφορα πρόσωπά ἐστιν φθεγγόμενα καθὼς ἐκάστῳ πρέπει, οὕτω καὶ ἐν τῷ ὄλῳ κόσμῳ διάφοροί εἰσι φύσεις φθογγὴν διάφορον ἀφιεῖσαι· φθέγγεται γὰρ ἕκαστος κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν. μιμούμενος οὖν τὰ θεῖα δημιουργήματα, τὸν κόσμον λέγω, καὶ τοῦτο ἐποίησεν· ἢ οὖν διὰ τοῦτο ἢ ἐπειδὴ ὁ κόσμος διάλογός ἐστι. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ φύσεις τινὲς μὲν ὑπέρτεραι, τινὲς δὲ καταδεέστεραι, καὶ ἐμμένουσα ἢ ψυχὴ ποτὲ μὲν τοῖς ὑπερτέροις συντίθεται, ποτὲ δὲ τοῖς ὑποδεεστέροις, οὕτως καὶ ἐν τῷ διαλόγῳ ἐστὶ πρόσωπά τινα μὲν ἐλέγχοντα, τινὰ δὲ ἐλεγχόμενα, καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν οἷον δικαστῆς τις οὖσα ποτὲ μὲν τοῖς ἐλέγχουσιν ἐκδίδωσιν ἑαυτήν, ποτὲ δὲ τοῖς ἐλεγχομένοις. ἢ ἐπειδὴ, ὡς αὐτὸς λέγει ὁ Πλάτων, ὁ λόγος ζῶν ἀναλογεῖ, οὐκοῦν καὶ τῷ κάλλιστῳ τῶν ζῶων ὁ κάλλιστος λόγος ἀναλογήσει· κάλλιστον δὲ ζῶόν ἐστιν ὁ κόσμος, τοῦτ' ἄρα ἀναλογεῖ ὁ διάλογος, ὡς ἀνωτέρῳ εἰρηκάμεν· ὁ διάλογος ἄρα κάλλιστός ἐστι λόγος. τέταρτος λόγος ἐστὶ τοιοῦτος· ἐπειδὴ ἡ ἡμετέρα ψυχὴ τῇ μιμήσει χαίρει, μίμησις δ' ὁ διάλογος διαφόρων προσώπων, ἵνα οὖν οἷον θέλῃ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν, τοῦτο πεποίηκεν. ὅτι δὲ χαίρει τῇ μιμήσει ἢ ψυχὴ ἡμῶν, δηλοῖ τὸ παιδᾶς ἡμᾶς ὄντας φιλομύθους εἶναι. ἕτερος δ' ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ λόγος τοιοῦτος, ὅτι διὰ τοῦτο τοιοῦτον εἶδος συγγραφῆς ἐπετήδευσεν, ἵνα μὴ ψιλὰ τὰ πράγματα καὶ γυμνὰ προσώπων παραδῶ ἡμῖν· οἷον περὶ φιλίας διαλεγόμενος, ἵνα μὴ αὐτῆς ψιλῆς μνημονεύσῃ, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷδε γενομένης, καὶ περὶ φιλοτιμίας οὐκ αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷδε· οὕτως γὰρ μᾶλλον ἢ ἡμετέρα ψυχὴ ὀρώσα ἄλλους οἷον ἐλεγχόμενος ἢ ἐπαινουμένους ἀναγκάζεται συγκατατίθεσθαι τοῖς ἐλέγχοις ἢ ζηλοῦν τοὺς ἐπαινουμένους. καὶ ἔοικεν τοῦτο ταῖς ὀρώσαις ψυχαῖς ἐν Αἴδου ἄλλας ἀμαρτήμασι τιμωρουμένας καὶ σωφρονούσαις τῷ φόβῳ τῶν τιμωριῶν τῶν ἐν ἐκείναις γινόμενων. ἕκτον διὰ τὸ διαλεκτικὴν μιμήσασθαι τὸ διαλογικὸν εἶδος ἐπετήδευσεν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνο ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως προέρχεται, οὕτως καὶ ὁ διάλογος ἐκ προσώπων ἐρωτωμένων καὶ ἀποκρινομένων· ἵνα οὖν δίκην τῆς διαλεκτικῆς ἀναγκαζούσης τὴν ψυχὴν τὰς ὁδῖνας, ὡς ἐν αὐτῇ ἔχει, τῶν πραγμάτων ἐκφά-

ναι — οὐ γὰρ ἀγράφω γραμματεῖω ἔοικεν ἡ ψυχὴ κατ' αὐτόν — συγκατατίθεσθαι τοῖς λεγομένοις, τούτου χάριν τοιοῦτω τρόπῳ συγγραφῆς ἐχρήσατο. ἑβδομον ἵνα οἶον προσδύωμεν τοῖς λεγομένοις τῷ διαφόρους εἶναι τοὺς λέγοντας, καὶ μὴ ἐνὸς ὄντος αἰεὶ τοῦ διδάσκοντος οἶον ἀπονυστάξωμεν καὶ πάθωμεν, ὅπερ *Αἰσχίνης* [ἐπεπόνθη] ὁ ῥήτωρ παριῶν διὰ τὸ εἶναι καὶ ὁ αὐτὸς ὁ λέγων ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους πέπονθεν. οὗτος γὰρ ἐν βήματι ὦν καὶ λέγων διὰ τὸ μὴ προσδιαλέγεσθαι καὶ ἐρωτᾶν καὶ ἐρωτᾶσθαι οὐ διηγείρεν τοὺς ἀκροατάς, ἀλλ' εἰς ὕπνον κατηνέχθησαν οἱ δικάζοντες· ὅπερ ἑωρακῶς ὁ ῥήτωρ φησὶ πρὸς αὐτούς· γένοιτο ὑμᾶς ὄναρ χρηστὸν ἑωρακῆναι περὶ τῆς δίκης. οἱ οὖν προσδιαλεγόμενοι διὰ τὸ ἐρωτᾶν καὶ ἐρωτᾶσθαι διεγείρονται· ἀμέλει γοῦν καὶ ὁ *Ἀλκιβιάδης* οὕτως διηγείρετο πρὸς τοὺς λόγους *Σωκράτους*, ὡς εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ὅτι, ὦ *Σώκρατες*, οὕτως μου ἀναπηδᾷ ἡ καρδία ἐκ τοῦ λόγου τοῦ σου, καθάπερ οἱ κορυβαντιῶντες, καὶ δακρύω. τοιοῦτου γὰρ εἰ δράζονται εὐφροῦς ἀνδρός, ἔχονται αὐτοῦ δίκην ἀγρίας ἐχίδνης δυσσαπολύτως. διὰ ταῦτα οὖν πάντα τὸ διαλογικὸν εἶδος τῆς ἐρημνείας ἐπετηδέυσεν.

XVI. Πέμπτον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κεφάλαιον ζητήσωμεν, πόσα ἐστὶ τὰ συνιστῶντα ἕκαστον τῶν Πλάτωνος διαλόγων. ἐπεὶ τοίνυν μεμαθήκαμεν, ὡς ὁ διάλογος κόσμος ἐστὶ καὶ ὁ κόσμος διάλογος, ὅσα ἐστὶ τὰ συνιστῶντα τὸν κόσμον, τοσαῦτα καὶ τοὺς διαλόγους εὐρήσομεν. εἰσὶ τοίνυν ἐν τῷ ὄλῳ κόσμῳ ὕλη, εἶδος, φύσις ἢ τὸ εἶδος ἐνθεῖσα τῇ ὕλῃ, ψυχὴ, νοῦς καὶ θεότης· ἐν δὲ τῷ διαλόγῳ ἀναλογεῖ μὲν τῇ ὕλῃ τὰ πρόσωπα καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τοὺς διαλόγους ἔγραψεν ὁ Πλάτων, ἀλλὰ τῶν μὲν προσώπων ἐν παντὶ διαλόγῳ ἔστιν εὐπορηῆσαι, χρόνον δὲ καὶ τόπον οὐκ ἐν παντὶ δυνάμεθα λέγειν· ὥσπερ ἐν *Μένω* καὶ *Κλειτοφῶντι*· καὶ τοῦτο εἰκότως· ἡ γὰρ κυρίως ὕλη τὰ πρόσωπά ἐστιν, οὐχ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος· ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς γινομένοις ἀνάγκη ἐστὶν ὕλην εἶναι καὶ ταύτης ἀπούσης ὡς ἐνὸς τῶν αἰτίων οὔσης οὐ γίνεται τὸ γινόμενον, χρόνος δὲ καὶ τόπος τὸν ὦν οὐκ ἄνευ λόγον ἐπέχει, οὕτως προσώπων ἀπόντων οὐκ ἔστιν ὄλως διάλογος, ἐπειδὴ ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ διαλόγου ἐλέγομεν, ὅτι ἐκ πολλῶν προσώπων ἐρωτώτων καὶ ἐρωτωμένων σύγκειται ὁ διάλογος· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν προσώπων μὲν εὐποροῦμεν, χρόνου δὲ καὶ τόπου οὐκ αἰεὶ. ταῦτα δὲ τὰ πρόσωπα ἢ ἐπι-

στημονικά ἐστὶν ἢ ὀρθοδοξαστικά ἢ ἀμαθῆ· καὶ ἀμαθῆ τὴν ἀπλὴν ἄγνοιαν ἀγνοοῦντα ἢ τὴν διπλὴν ἢ τὴν μεγίστην ἢ τὴν σοφιστικὴν. ἀπλῆ μὲν οὖν ἐστὶν ἀμαθία, ὅταν τις ἀγνοῇ τόδε τι εἶναι καὶ οἶδεν ὅτι ἀγνοεῖ· διπλῆ ἐστὶν ὅταν καὶ ἀγνοῇ τόδε τι εἶναι καὶ μὴ γινώσκῃ ὅτι ἀγνοεῖ, ὡς φησὶν ἐν Φαίδρῳ· οὐ δύναμαι κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα γινῶναι ἐμᾶυτόν· μεγίστη δ' ἄγνοιά ἐστίν, ὅταν καὶ ἀγνοῇ καὶ οἶδεν ὅτι ἀγνοεῖ, κρατούμενος δ' ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ ἐναντίου δόγματος οὐκ ἀφίσταται τῆς οἰκείας ἀγνοίας· σοφιστικὴ δ' ἐστὶν ἄγνοια, ὅταν ἀγνοῇ μὲν τις, σπεύδῃ δὲ διὰ πιθανολογίας ἐπικαλύψαι τὴν οἰκείαν ἄγνοιαν. ταῦτα δὲ τὰ πρόσωπα οὔτε πάντῃ κέκτηνται τὸ ἱστορικόν· οὐ γὰρ ἂν καὶ τὰ μικρότατα εἶχεν ἱστορῆσαι ὁ Πλάτων, οἶον ὅτι συνέκαμψε τὸ σκέλος ὁ Σωκράτης· ἀλλ' οὔτε πάντα πλασματώδῃ ἐστὶν τὰ περὶ τὰ πρόσωπα· οὐ γὰρ ἂν ἐκέκτηντο τὸ ἀληθές· ἀλλὰ τὰ εἰς ἑνὸς πράγματος ἀπόδειξιν συντείνοντα· λέγει δ' ὁ Πλάτων δίκην τῶν γραφῶν τῶν ἐκλεγομένων τὰ ἐπιτήδεια χρώματα πρὸς ἑνὸς εἶδους γραφήν. τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν προσώπων· ἐν χρόνῳ δὲ τοὺς διαλόγους ἐξέδωκεν οὐ τῷ τυχόντι, ἀλλ' ἐν ᾧ πανηγύρεις ἦσαν καὶ ἑορταὶ τῶν θεῶν, ἵνα τότε καθάπερ ὕμνοι ἀνυμνῶνται καὶ κηρύττωνται τὰ συγγράμματα αὐτοῦ. ἐν γὰρ ταῖς ἑορταῖς εἰώθαμεν τοὺς ὕμνους λέγειν· ἀμέλει γοῦν Τίμαιον μὲν ἐν τοῖς Βενδιόλοις — ἑορτῇ δ' αὕτη τίς ἐστὶ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν τῷ Πειραιεῖ — Παρμενίδην δ' ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἐξέδωκεν, καὶ ἄλλον ἐν ἄλλῃ ἑορτῇ. τοσαῦτα καὶ περὶ τοῦ χρόνου· τόπον δὲ ἄλλοτε ἄλλον εἰσάγει τοῖς ἰδίῳ διαλόγοις. ζῶντος μὲν γὰρ Σωκράτους ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐποιεῖτο σκήνας τῶν διαλόγων, θανόντος δ' αὐτοῦ οὐκέτι ἐν Ἀθήναις διὰ τὸ ἀναξίους ἡγεῖσθαι Ἀθηναίους τῶν οἰκείων λόγων· ἀμέλει γοῦν τὸ μὲν Συμπόσιον ἐν τῇ Ἀγάθωνος οἰκίᾳ ἐποίησατο, τὴν Πολιτείαν δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ, τὸν δὲ Φαῖδρον ἐν τῷ Νυμφῶν ἱερῷ, τὸν δὲ Τίμαιον οὐκ ἐν τινὶ μερικῷ τόπῳ, ἀλλ' ἐν πόλει, καὶ ἄλλον ἐν ἄλλῳ τόπῳ. τοσαῦτα καὶ διὰ τὸν τόπον.

XVII. Ταῦτα μὲν οὖν ἀναλογοῦσιν ὕλη· τῷ δ' εἶδει ἀναλογεῖ ὁ χαρακτήρ· οὗτος δ' ἢ ἄδρὸς ἢ ἰσχνὸς ἢ μικτός, καὶ εἰ μικτός, ἢ κατὰ κρᾶσιν ἢ κατὰ παράθεσιν. κέχρηται δὲ τῷ μὲν ἄδρῳ ἐν τοῖς θεολογικοῖς διαλόγοις, τῷ * δὲ * ἰσχνῷ ἐν τοῖς ἄλλοις διαλόγοις, μιμούμενος ἐν τῇ φράσει τὰ πράγματα· πρὶν ἢ

δὲ μάθωμεν, ἐν τίνι κέχρηται τῷ μικτῷ κατὰ κρᾶσιν, εἴπωμεν πρῶτον, τίς ἐστὶ καὶ ποῖος ὁ μικτὸς κατὰ κρᾶσιν. λέγομεν τοίνυν, ὅτι ὁ ὑφειμένως ἄδρως ἢ ὁ ἰσχνὸς ὁ ἔχων ὀλίγην ἀδρότητα, οὗτος κατὰ κρᾶσιν ἐστὶ· κατὰ παράθεσιν δέ, ὅταν μέρος μὲν τοῦ διαλόγου ἰσχνῶς πέφρασται, μέρος δ' ἄδρως, καθάπερ ἐν τῷ Γοργία ποιεῖ· τὰ μὲν γὰρ προηγουμένα τοῦ μύθου ἰσχνῶς πέφρασται, τὰ δ' ἐν τῷ μύθῳ ἄδρως διὰ τὴν αἰτίαν τὴν εἰρημένην προσεχῶς, ὅτι τὰ θεολογικὰ ἄδρως, τὰ δὲ λογικὰ ἰσχνῶς φράζει. τῷ δὲ κατὰ κρᾶσιν μικτῷ κέχρηται ἐν τοῖς ἡθικαῖς διαλόγοις, ἐπεὶ περὶ ἀρετῆς διαλέγεται ἐν αὐτοῖς, αἱ ἀρεταὶ δὲ μεσότητές εἰσιν· κυρίως δὲ μέσος ἐστὶν ὁ κατὰ κρᾶσιν μικτὸς χαρακτήρ. ὁ δὲ τρόπος τῆς συνουσίας ἀναλογεῖ τῇ φύσει· οὗτος δὲ ἢ ὑψηληματικός ἐστὶν ἢ ζητηματικός ἢ μικτός· καὶ ἐστὶ μὲν ὑψηληματικός τρόπος, ὅταν τὰ ἑαυτῶ δοκοῦντα δίχα πάσης ζητήσεως καὶ ἀποδείξεως προβάλληται, ζητηματικός δὲ ὅταν ζητῆ, μικτός δὲ ὁ ἐξ ἀμφοῖν συγκρινόμενος. δίχα δὲ διαιρεῖται ἕκαστος τῶν ἄκρων· τοῦ γὰρ ὑψηληματικοῦ ὁ μὲν ἐστὶ θεωρητικός, ὁ δὲ πολιτικός, καὶ τοῦ ζητητικοῦ ὁ μὲν ἐστὶ ἀγωνιστικός, ὁ δὲ γυμναστικός· κέχρηται δὲ τῷ μὲν ὑψηληματικῷ θεωρητικῷ ἐν τοῖς θεολογικοῖς, τῷ δὲ ὑψηληματικῷ πολιτικῷ ἐν ταῖς πολιτείαις. τῇ δὲ ψυχῇ ἀναλογουσὶν αἱ ἀποδείξεις· τὰς γὰρ ἀποδείξεις αὕτη προβάλλεται· τῷ δὲ νῷ τὸ πρόβλημα, περὶ ὃ αἱ ἀποδείξεις δίκην περιφερείας προβάλλονται. καὶ εἰκότως τῷ νῷ τὸ πρόβλημα ἔοικεν· ὥσπερ γὰρ ἀμερῆς ἐστὶν ὁ νοῦς καὶ δίκην κέντρου νοεῖται, περὶ δὲ τὸν νοῦν ἐστὶν τὰ διανοητικὰ δίκην περιφερείας περὶ τὸ κέντρον ἀνελιττομένης, οὕτως καὶ τὸ πρόβλημά ἐστι, περὶ δὲ τοῦτο δίκην περιφερείας αἱ ἀποδείξεις ἀνελιττονται, θηράσαι βουλούμεναι τὸ προβληθὲν τῷ ἀγαθόν. καὶ οὕτως μὲν εἴρηται· ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως δεῖξαι, πῶς τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ ἀναλογουσι τὰ συμπληροῦντα τὸν διάλογον. Ἔξ γὰρ ὄντων αἰτιῶν ἐπὶ ἑκάστου τῶν γινομένων πράγματος, ὑλικοῦ, εἰδικοῦ, ποιητικοῦ, τελικοῦ, παραδειγματικοῦ, ὄργανικοῦ, τῷ μὲν ὑλικῷ ἀναλογουσι τὰ πρόσωπα καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος, τῷ δὲ εἰδικῷ ὁ χαρακτήρ, τῷ δὲ ποιητικῷ ἢ ψυχῇ, τῷ δὲ ὄργανικῷ αἱ ἀποδείξεις, τῷ δὲ παραδειγματικῷ τὰ προβλήματα, τῷ δὲ τελικῷ τὸ ἀγαθόν.

XVIII. Ἐκτον κεφάλαιον δεῖ ζητῆσαι, πόθεν τὰς ἐπιγραφὰς τῶν διαλόγων ποιεῖται ὁ Πλάτων. φημὲν τοίνυν, ὅτι ἀπὸ

προσώπων ἢ ἀπὸ πραγμάτων· καὶ ἀπὸ προσώπων ἢ τελειούντων ἢ τελειομένων ἢ χρεῖαν τινὰ ἀποπληρούντων· τελειούντων μὲν ὡς ἐπὶ τοῦ Παρμενίδου καὶ Τιμαίου ἐποίησεν, τελειομένων δέ, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ Φαίδρου καὶ τῶν τοιούτων· χρεῖαν δέ τινα ἀποπληρούντων, ὡς ἐπὶ τοῦ Κρίτωνος. εἰ δὲ ἀπὸ πραγμάτων ποιοῖτο τὰς ἐπιγραφάς, ἢ ἀπὸ γινομένων ποιεῖται, ὡς ἐπὶ τῆς Ἀπολογίας, αὕτη γὰρ τῶν γινομένων ἐστίν, ἢ ἀπὸ ζητουμένων, ὡς ἐπὶ τοῦ Σοφιστοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ

XIX. Ἐβδομον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις προκείσθω ἡμῖν εἰς ζήτησιν κεφάλαιον τὸ μαθεῖν, πόθεν δεῖ τὰς διαιρέσεις τῶν τιμημάτων ἐκάστου διαλόγου εὐρεῖν. τριῶν τοίνυν ὄντων ἐκάστῳ διαλόγῳ, ἱστορίας καὶ προσώπων, διαλεκτικῆς καὶ συλλογισμῶν, καὶ δογμάτων, οὐκ ἀπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν προσώπων δεῖ ποιεῖσθαι τὰς διαιρέσεις, καθάπερ τινὲς ποιοῦσι, τὸν Γοργίαν διαιροῦντες εἰς τοὺς πρὸς Γοργίαν καὶ Πῶλον καὶ Καλλικλέα λόγους, οὐκ ἐκ τούτων δεῖ ποιεῖσθαι· πολλάκις γὰρ περὶ πράγματα κατασκευάζων μέρος τῆς κατασκευῆς εἴωθε νέμειν τῇ δευτέρᾳ ἱστορίᾳ καὶ τῷ δευτέρῳ προσώπῳ. ἀλλ' οὐδὲ ἐκ τῆς διαλεκτικῆς καὶ τῶν συλλογισμῶν ποιεῖσθαι δεῖ τὰς διαιρέσεις, καθάπερ τινὲς ποιῶσι, τὸν Ἀλκιβιάδην διαιροῦντες εἰς τοὺς δέκα συλλογισμοὺς τοὺς ἐν αὐτῷ παραδιδομένους· οὐδ' ἐκ τούτων οὖν δεῖ ποιεῖσθαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· πολλάκις γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος διαφόρους λέγει συλλογισμούς, ὡς μὴ περαινέσθαι εἰς ἓνα συλλογισμὸν τὰ τῆς δειξέως· ἀλλ' ἐκ τῶν δογμάτων δεῖ τὰς διαιρέσεις ποιεῖσθαι.

XX. Ὅγδοον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κεφάλαιον δεῖ ζητῆσαι, ποῖος ὑπάρχει ὁ τρόπος συνουσίας τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προσώπων. Ἰστέον τοίνυν, ὅτι τὴν συνουσίαν ποιεῖται ἢ διὰ τῶν προσώπων αὐτῶν, ὡς ὅταν εἰσαγάγῃ αὐτὸν τὸν Σακράτη * ἢ * ἄλλον τινὰ διαλεγόμενον δι' ἑαυτοῦ, ἢ δι' ἑτέρων τινῶν ἀκουσάντων ἐκ προσώπων, ὡς ὅταν εἰσαγάγῃ τινὰ περὶ πράγματα διαλεγόμενον ἃ ἤκουσε Σακράτους, ἢ διὰ ἄλλων ἐκ τούτων τῶν ἀκουσάντων ἀπὸ Σακράτους μαθόντων, ἢ δι' ἄλλων ἐκ τῶν δευτέρων ἀκουσάντων, ὡς μέχρι τούτων τὴν πρόοδον τῶν ἀκουσάντων γίνεσθαι, μηκέτι δὲ περαιτέρω προβῆναι. κὰν τούτῳ δὲ πάλιν τὴν τῶν ὄντων τάξιν μιμούμενος φαίνεται. οὐ πρόεισι γὰρ περαιτέρω τῶν τρίτων, ἐπειδὴ τὰ ὄντα πάντα ἢ νοητά

ἔστιν, ἢ διανοητά, ἅτινα εἰκόνες εἰσὶ τῶν νοητῶν, ἢ αἰσθητά, ἃ καὶ αὐτὰ εἰκόνες εἰσὶ τῶν διανοητῶν, ἢ εἰκόνες τῶν αἰσθητῶν, οἷαι εἰσιν αἱ ὑπὸ τῶν γραφῶν γινόμεναι, καὶ περαιτέρω τούτων οὐδέν ἐστιν, ὡς τέσσαρά τινα κἀνταῦθα εἶναι· καὶ ἀναλογεῖ μὲν τὰ πρόσωπα τοῖς νοητοῖς, τοῖς δὲ διανοητοῖς τὰ ἐκ τούτων ἀκούσαντα· οἷον γὰρ εἰκόνες εἰσὶ τῶν προσώπων αὐτῶν αὐτά, καθάπερ καὶ τὰ διανοητά τῶν νοητῶν· τοῖς δ' αἰσθητοῖς ἀναλογοῦσιν οἱ δεῦτεροι ἀκούσαντες.

XXI. Ἐννατον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις δεῖ ζητῆσαι κεφάλαιον, ἐκ πόσων κανόνων δεῖ θηρᾶν τὸν ἐκάστου διαλόγου σκοπὸν. χρεῖα γὰρ ἔστι τοῦτον ζητεῖν, ἐπειδὴ ὡς αὐτὸς λέγει ἐν Φαῖδρῳ· ὦ παῖ, μία τίς ἐστιν ὁδὸς τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλευέσθαι, εἰδέναι, περὶ οὗ ἂν ἡ βουλή· ἐπειδὴ τοῦ παντὸς ἀμαρτάνειν ἀνάγκη· πῶς οὖν αὐτοῦ τοῦτο λέγοντος παραιτησόμεθα ἐπὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων τὸ εἰδέναι, περὶ τίνος ἕκαστα διαλέγεται; ἔτι δ' ἂν μᾶλλον τὸ χρήσιμον τῆς τοιαύτης ζητήσεως μάθοιμεν, εἰ τῇ διπλῇ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν πλείστων διαλόγων προσέχοιμεν. ἕκαστος γὰρ σχεδὸν διπλῆν ἔχει τὴν ἐπιγραφὴν, οἷον Φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς, καὶ Φαῖδρος ἢ περὶ κάλλους, καὶ οἱ ἄλλοι οὕτως· ἄδηλον οὖν ἐστὶ, περὶ ποίου ἄρα τῶν ἐγκειμένων τῇ ἐπιγραφῇ διαλέγεται· οὐκ ἄρα ἀχρεῖως ζητοῦμεν τοῦτο τὸ κεφάλαιον. ἐκ δέκα τοίνυν κεφαλαίων τοῦτον θηράσαι δυνατόν· ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ πλήθους, ἐκ τοῦ καθόλου καὶ μερικοῦ, ἐκ τοῦ ὅλου καὶ μέρους, ἐκ τοῦ ὁλοσχεροῦς καὶ βεβαίου, ἐκ τοῦ κρείττονος καὶ χείρονος, ἐκ τοῦ συμφώνου καὶ ἀσυμφώνου, ἐκ τοῦ μὴ κατὰ τινος εἰρησθαι, ἐκ τοῦ μὴ ἐμπαθῆ εἶναι, ἐκ τῶν ὀργάνων, ἐκ τῆς ὕλης. ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ πλήθους, ἵνα ἕνα σκοπὸν λέγωμεν ἔχειν τὸν διάλογον καὶ μὴ πολλούς. πᾶς γὰρ πολλούς ἔμελλεν σκοποὺς ἔχειν ὁ διάλογος Πλάτωνος, τοῦ οὕτως ἀνυμνοῦντος τὸ θεῖον, ὅπερ ἔν ἐστι; καὶ ἄλλως, εἰ αὐτὸς ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι ὁ διάλογος ζῶν ἔοικεν, ἐπειδὴ καὶ ὁ λόγος; πᾶς γὰρ λόγος ἄριστα γεγραμμένος ζῶν ἀναλογεῖ· εἰ οὖν ὁ διάλογος ζῶν ἀναλογεῖ, τὸ δὲ ζῶν ἐν τέλος ἔχει τὸ ἀγαθόν, τὸ ὅτου χάριν καὶ γέγονεν, καὶ ὁ διάλογος ἄρα ἐν ὀφείλει ἔχειν τέλος τοῦτ' ἐστὶν ἕνα σκοπὸν. ὅθεν οὐκ ἀποδεκτέον τοὺς λέγοντας τρεῖς εἶναι τοὺς σκοποὺς τοῦ Φαίδωνος, περὶ ἀθανασίας ψυχῆς, καὶ περὶ εὐθανασίας, καὶ περὶ φιλοσόφου βίου· κακῶς οὖν ὡς

εἶρηται λέγουσιν οὔτοι· οὐδὲ γὰρ πολλοὺς δεῖ εἶναι τοὺς σκοπούς, ἀλλ' ἓνα. ἐκ τοῦ καθόλου καὶ μερικοῦ, ἵνα τὸν καθολικώτερον καὶ περιεκτικώτερον σκοπὸν αἰρωσώμεθα μᾶλλον τοῦ μερικωτέρου· ὅθεν οὐκ ἀποδεκτέον τοὺς λέγοντας τὸν Σοφιστὴν περὶ τοῦ σοφιστοῦ ἔχειν τὸν σκοπὸν, ἀλλὰ τοὺς λέγοντας περὶ τοῦ μὴ ὄντος ἀποδεκτέον. ὁ γὰρ σοφιστὴς τί μὴ ὄν ἐστι, καθολικώτερον δὲ τὸ μὴ ὄν ἀπλῶς τοῦ τί μὴ ὄντος, εἰ δὲ καθολικώτερον, καὶ περιεκτικώτερον, ὥστε ὁ καθολικώτερος σκοπὸς τὸν μερικὸν περιέχει. ἐκ δὲ τούτου φανερόν — οἷον γὰρ πόρισμα ἡμῖν ἀνακύπτει — ὡς οὐ δεῖ διττὰς εἶναι τὰς ἐπιγραφὰς ἐν τοῖς λόγοις· ἢ γὰρ ἕτερά εἰσιν ἀλλήλων ἢ μία καὶ ἡ αὐτὴ [καὶ] ἢ ἡ μὲν καθολικωτέρα, ἢ δὲ μερικωτέρα· εἰ οὖν ἕτερά εἰσιν, οὐκ ἀποδεξόμεθα, ἵνα μὴ πολλοὺς σκοποὺς αἰρωσώμεθα καὶ διὰ τοῦτο ἐμπέσωμεν εἰς τὰ ἄτοπα τοῦ πρώτου κανόνος· εἰ δὲ μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐστι, μάτην εἰληπται ἢ ἕτερα ὡς ἀδολεσχία· εἰ * δὲ * ἕτερα καθολικωτέρας, αἰρετέα ἢ καθολικῆ.

XXII. Ἐκ δὲ τοῦ ὅλου καὶ μέρους, ἵνα μὴ ἐκ τῶν ἐν τινι βραχεῖ μέρει τοῦ διαλόγου εἰρημέναν ποιησώμεθα τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐν ὅλῳ διδασκομένων· οὐδ' οὖν διαβάλλομεν τοὺς λέγοντας τὸν Φαῖδρον περὶ ῥητορικῆς σκοπὸν ἔχειν. ἐπ' ὀλίγον γὰρ περὶ αὐτῆς ἐκεῖσε διαλέγεται· ἐν ὅλῳ γὰρ τῷ διαλόγῳ περὶ τοῦ διὰ παντὸς κάλλους λαμβάνει· δεῖ οὖν περὶ ἐκείνου εἶναι λέγειν τὸν σκοπὸν. καὶ τοὺς λέγοντας αὐτὸ ἐν τῷ Γοργία σκοπὸν ἔχειν τὸν Πλάτωνα διαλεχθῆναι περὶ τοῦ εἰ ἄμεινον ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι, διαβάλλομεν· ἐν γὰρ μικρῷ μέρει περὶ τούτου διδάσκει, ἐν δὲ τῷ ὅλῳ διαλόγῳ περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς εὐδαιμονίας. ὥσπερ γὰρ κακῶς ποιοῦσιν οἱ διὰ τι μέρος τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὄντων λέγοντες γεγονέναι τὸν ἀνθρώπον, οἷον διὰ τὸ ὄραν ἢ ἀκούειν ἢ δι' ἄλλο τι τοιοῦτον· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο γέγονεν, ἀλλὰ διὰ τὸ μεσότης εἶναι τῶν θεῶν καὶ τῶν γενητῶν· οὔτε γὰρ ἀθάνατός ἐστιν ὡς τὰ θεῖα, οὔτε θνητός ὡς τὰ ἄλογα, ἀλλὰ κοινῶν κατὰ τι ἑκατέροις· οὕτως οὖν καὶ τοὺς ἀπὸ μέρους ποιουμένους τὸν σκοπὸν διαβάλλομεν. καὶ ἄλλως· εἰ γὰρ πανταχοῦ τὴν φύσιν μιμεῖται Πλάτων, πῶς οὐχὶ καὶ ἐν τούτῳ μιμήσεται τὴν φύσιν; εἰ γὰρ τῇ ὕλῃ ἀναλογεῖ τὸ μέρος, τὸ δὲ ὅλον τῷ εἶδει, τὸ δὲ εἶδος ποιεῖ ἢ φύσις καὶ οὗτος αὐτῆς ἐστὶ σκοπός, ἐνθεῖναι τὸ εἶδος, πῶς οὐκ ὄφειλε καὶ αὐτὸς τὸ

οἷον εἶδος ἐντιθεῖς τοῦτο ὅλον μιμήσασθαι τὸν σκοπὸν καὶ μὴ ἐκ τοῦ μέρους; ἐκ δὲ τοῦ ὀλοσχεροῦς καὶ βεβαίου, ἵνα τὸν βέβαιον σκοπὸν αἰρώμεθα μᾶλλον τοῦ ὀλοσχεροῦς καὶ πόρρω. πάλιν γοῦν κἀνταῦθα οὐκ ἀποδεξόμεθα τοὺς λέγοντας τὸν σκοπὸν εἶναι τοῦ Τιμαίου περὶ φυσιολογίας διδάξαι· οὗτος γὰρ ὀλοσχερῆς ἐστὶ καὶ πόρρω· καὶ γὰρ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης περὶ φυσιολογίας διδάσκει καὶ ἄλλοι πολλοί, καὶ ἄδηλον περὶ ποίας φυσιολογίας τὸν λόγον ποιεῖται, εἴ γε τούτῳ μόνῳ πρόσσχωμεν τῷ σκοπῷ καὶ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ διαλόγου· δεῖ οὖν βεβαιότερον κινουμένους λέγειν, ὅτι περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα φυσιολογίας ἐστὶν ὁ σκοπός, καὶ τίς ἐστὶν ἡ κατὰ Πλάτωνα φυσιολογία, καὶ μὴ ἀπλῶς περὶ φυσιολογίας. ἐκ δὲ τοῦ κρεῖττονος καὶ χείρονος, ἵνα τὸν κρεῖττονα σκοπὸν αἰρησώμεθα μᾶλλον τοῦ χείρονος· οὐ οὐκ ἀποδεξόμεθα τοὺς λέγοντας σκοπὸν ἔχειν ἐν Γοργία, τὴν ἐν Πῶλῳ καὶ Γοργία ῥητορικὴν ἐλέγξει· αἰσχρὸν γὰρ τοῦτο καὶ σοφιστικόν· ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ ῥητορικὴν πρόκειται διδάξαι, ὁ κρεῖττόν ἐστι καὶ θαυμάσιον· εἰ δέ τις εἶποι καὶ διὰ τί μέμνηται Πῶλου καὶ Γοργίου, εἰσάγων αὐτοὺς προσδιαλεγόμενους καὶ ἀνασκευάζων τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα, ἐροῦμεν ὅτι ὡσπερ ἡ φύσις σκοπὸν ἔχει, τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος ἐνθῆναι, ἀλλ' οὐ τὴν στέρησιν ἀφελεῖν, ἔπεται δὲ τῇ τοῦ εἶδους ἐνθῆσει ἡ τῆς στέρησεως ἄρσις, οὕτως καὶ τοῖς λόγοις τοῖς δεικνύουσι τὴν ἀληθῆ ῥητορικὴν ἐπακολουθεῖ τῆς ἐν Πῶλῳ καὶ Γοργία ῥητορικῆς ἡ ἀνασκευή. ἐκ τοῦ συμφώνου καὶ ἀσυμφώνου, ἵνα μᾶλλον αἰρώμεθα τὸν συμφωνοῦντα τοῖς λεγομένοις σκοπὸν τῶν μὴ συμφωνοῦντων· τούτῳ δὲ χρώμενοι τῷ κανόνι ἀνασκευάσομεν τοὺς λέγοντας σκοπὸν ἔχειν τὸν Γοργίαν περὶ τοῦ ἑαυτὸν ὀρῶντος νοῦ· ἀσύμφωνον γὰρ καὶ ἀπαῖδον τοῖς διδασκομένοις ἐκεῖ τοῦτο παντάπασιν. ἀλλ' οὐδ' ἐκ τοῦ κατὰ τινος δεῖ λέγειν εἶναι τὸν σκοπὸν τοῦ διαλόγου· οὐδὲ γὰρ τοιοῦτος ὁ θεῖος Πλάτων, ὡς διαβάλλειν αἰρεῖσθαι. οὕτως δ' ἀνασκευάζομεν τοὺς λέγοντας τὸν σκοπὸν εἶναι τοῦ Μενεξένου περὶ τοῦ διαβάλλειν καὶ προσαμιλλᾶσθαι πρὸς Θουκυδίδην. ὁ γὰρ ἐπιτάφιος, φασί, διὰ τοῦτο γέγραπται αὐτῷ, ἀντιγράφειν βουλομένῳ τῷ Θουκυδίδου ἐπιτάφιῳ· ὅπερ ψεῦδος.

XXIII. Ἐκ δὲ τοῦ μὴ ἐμπαθοῦς, ὅτι οὐ χρῆ ἐμπαθῆ εἶναι τὸν σκοπὸν, ἵνα μὴ τοῖς ἀναγινώσκουσι πάθος ἐμποιήσῃ κα-

τασκοπεῖν τὴν ὕλην, καθάπερ τινὲς κακῶς ποιοῦντες τὸν Φίληθρον περὶ ἡδονῆς φασὶν ἔχειν τὸν σκοπὸν, ἥτις κατασπᾶν δύναται τὴν ψυχὴν· πῶς δ' ὁ καθαρτικῶς ὢν βίου περὶ ἡδονῆς διελέγετο; οὐ περὶ τούτου οὖν αὐτῷ ὁ σκοπός, ἀλλὰ περὶ τῆς τάξεως τῶν βέλτων. ἐκ δὲ τῶν ὀργάνων, ἵνα μὴ ἐκ τούτων τὸν σκοπὸν ποιώμεθα· ὁ γὰρ σκοπὸς ἕνεκά του οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οὐ ἕνεκα. οὕτως γοῦν κακῶς ποιοῦσιν οἱ τὸν Σοφιστὴν λέγοντες περὶ τῆς διαιρητικῆς ἔχειν τὸν σκοπὸν. καὶ γὰρ ἐκεῖσε μνησθῆναι αὐτῆς· ἀμέλει φησὶν ἐκεῖ ὡς οὐδὲν κανηγήσεται φωνῶν τὴν τῆς διαιρέσεως δύναμιν· ταύτην γὰρ τὴν διαίρεσιν καὶ δόσιν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις φησὶν ἐκ θεῶν διὰ Προμηθέως· ἐπειδὴ οὖν αὕτη ὄργανόν ἐστι τῆς ἀποδεικτικῆς, καὶ τῶν εἰς τὸν σκοπὸν συμβαλλομένων ἐστίν· ἕνεκα γὰρ τοῦ θηράσαι τὸν σκοπὸν κεκρήμεθα αὐτῇ, καὶ οὐ δεῖ ἐκ ταύτης ποιεῖσθαι τὸν σκοπὸν. ἐκ τῆς ὕλης οὐ δεῖ ποιεῖσθαι, ὡσπερ τινὲς ποιοῦσιν, τὸν Ἀλκιβιάδην λέγοντες σκοπὸν ἔχειν περὶ τῆς Ἀλκιβιάδου φιλοτιμίας· ἐκ τῆς ὕλης λέγοντες τὸν σκοπὸν κακῶς. οὐ γὰρ δεῖ τοῦτο ποιεῖν· ὕλην δὲ λέγομεν τῶν διαλόγων τὰ πρόσωπα. οὐδὲ γὰρ διὰ τὸ ἐλέγξαι τὴν ἐν τῇ ψυχῇ Ἀλκιβιάδου φιλοτιμίαν ὁ σκοπὸς αὐτῷ ἐστίν, ἐπεὶ συνεμπροσώμεθα τῷ ἀτόπῳ τοῦ δευτέρου κανόνος, τὸ μερικὸν ἀντὶ τοῦ καθόλου εἰσάγοντες· ἀμεινον οὖν καθόλου λέγειν, ὅτι περὶ τῆς ἐν ἐκάστη ψυχῇ φιλοτιμίας σκοπὸν ἔχει τοῦ ἐλέγξαι. ἔστι γὰρ ἐκάστῳ ἡμῶν οἶον Ἀλκιβιάδεις φιλοτιμία, ἣν δεῖ θυθμῆζειν καὶ κοσμεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον· οὐδὲ γὰρ ἄξιον λέγειν, ὅτι ὁ θεῖος Πλάτων εἰς τοιαῦτα κατέφερον ἑαυτὸν, πρὸς τὸ ἐλέγχειν πάθη ἀνθρώπων· ἐπακολουθεῖ μόντοι πάντως ὁ ἔλεγχος τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ἐκ τοσούτων οὖν δεῖ θηραῖσθαι τὸν ἐκάστου διαλόγου σκοπὸν.

XXIV. Δέκατον κεφάλαιον ἔστω τὸ τὴν τάξιν τῶν Πλάτωνος διαλόγων μαθεῖν. τινὲς τοίνυν εἰρήκασιν τὴν τάξιν αὐτῶν δεῖν λαμβάνεσθαι ἐκ τοῦ χρόνου καὶ ἐκ τῆς τετραλογίας· καὶ ἐκ τοῦ χρόνου διχῶς· ἢ ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ Πλάτωνος ἢ ἐκ τοῦ χρόνου τῶν προσώπων τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις. καὶ ἐκ μὲν τοῦ χρόνου τοῦ συγγραφέως πρῶτον λέγουσιν εἶναι τὸν Φαῖδρον, ὡς ἂν ἐκεῖ, φασί, ζητοῦντος αὐτοῦ, εἰ δεῖ συγγράφειν ἢ οὐ· πῶς δ' εἶπεν, ἐκεῖ ἀπορῶν εἰ δεῖ συγγράφειν, ἄλλον πρὸ αὐτοῦ γράφαι; καὶ ἄλλως δ' ὅτι * ἐν * ἐκείνῳ κέχρηται τῷ διθυραμ-

βωδει χαρακτηρι, ὡς ἂν μήπω ἀποθέμενος τὴν τῶν διδυράμβων μούσαν. ἔσχατους δὲ τοὺς Νόμους φασὶ γεγράφθαι, διότι ἀδιορθάτους αὐτοὺς κατέλειπεν καὶ συγκεχυμένους, μὴ εὐπορήσας χρόνον διὰ τὴν τελευταίην πρὸς τὸ συνθεῖναι αὐτούς· εἰ δὲ καὶ νῦν δοκοῦσι συντεταχθῆαι κατὰ τὸ δέον, οὐκ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος συνθέντος, ἀλλὰ τινος Φιλίππου Ὀπουντίου, ὃς διάδοχος γέγονε τοῦ Πλάτωνος διδασκαλείου. ἐκ τοῦ χρόνου τῶν ἐγκειμένων προσώπων· οὐ πρῶτον λέγουσι τὸν Παρμενίδην, ὅτι λίαν νέον ὑποτίθεται τὸν Σωκράτη, διδασκόμενον ὑπὸ Παρμενίδου, τὸν δὲ Θεαίτητον τελευταῖον, ὅτι μετὰ θάνατον Σωκράτους ὑπόκειται. ἐκ δὲ τῶν τετραλογιῶν· οὐ κατὰ τετραλογίαν φασὶν ἐκδεδόσθαι αὐτῷ τοὺς διαλόγους κατὰ μίμησιν τῶν τε τραγικῶν καὶ τῶν κωμικῶν, οἵτινες διὰ τεσσάρων δραμάτων ἡγωνίζοντο τὸν αὐτὸν ἐχόντων σκοπόν, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ εἰς ἡδονὴν κατήνταν.

XXV. Φασὶν οὖν ἑννέα εἶναι τετραλογίας, ὡς λς εἶναι τοὺς πάντας διαλόγους αὐτοῦ· οὗτοι δὲ διὰ τὸ συστῆναι τὸν τῶν τετραλογιῶν ἀριθμὸν τὸ Ἐπινόμιον, νοθευόμενον, γνήσιον ἀποφαινοῦσιν· ὅτι δὲ νόθον ἐστὶ, διὰ δύο τινῶν δεικνῦσιν ὁ σοφώτατος Πρόκλος, πρῶτον μὲν λέγων, πῶς ὁ τοὺς Νόμους μὴ εὐπορήσας διορθώσασθαι διὰ τὸ μὴ ἔχειν χρόνον ζωῆς τὸ Ἐπινόμιον μετὰ τούτους ἂν εἶχεν γράψαι; δευτέρον δ' ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις διαλόγοις αὐτοῦ φησὶ τοὺς πλανωμένους ἀστέρας ἐπὶ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κινεῖσθαι, ἐν αὐτῷ δὲ τὸ ἀνάπαλιν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιά. κατὰ τετραλογίαν δὲ λέγοντες ἐκδεδόσθαι τοὺς διαλόγους πρῶτην φασὶ τετραλογίαν εἶναι τὸν Εὐθύφρονα καὶ τὴν Ἀπολογίαν καὶ τὸν Κρίτωνα καὶ τὸν Φαίδωνα, καὶ πρῶτον μὲν λέγουσι τὸν Εὐθύφρονα, ὡς ἐν αὐτῷ ὑποτιθεμένου τοῦ Σωκράτους ὡς κριθησομένου, δευτέραν δὲ τὴν Ἀπολογίαν, ὡς ἐν αὐτῇ κρινόμενου αὐτοῦ· τρίτον δὲ τὸν Κρίτωνα, ὡς κριθέντος ἐν αὐτῷ ἤδη τοῦ Σωκράτους, τέταρτον τὸν Φαίδωνα ὡς ἐν αὐτῷ τελευτῶντος. ἔσχατον δὲ πάντων γεγράφθαι λέγουσι τὰς Ἐπιστολάς, πρῶτον οἰόμενοι τὸν Εὐθύφρονα, διότι καὶ ἐν τῷ Εὐθύφρονι πολλὰ περὶ Σωκράτους βίου διαλέγεται καὶ ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς πολλὰ περὶ τοῦ οἰκείου βίου διέξεισιν· ἵνα οὖν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀρξῆται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ λήξη, τριαυτῆ ἐχρήσατο τάξει. οὐκ ἀποδεξόμεθα δ' αὐτοὺς λέγοντας

αὐτὸν κατὰ μίμησιν τῶν τραγικῶν τὸ τῶν τετραλογιῶν εἶδος ἐπιτηδεῦσαι· αὐτὸς γὰρ διαβάλλων αὐτοὺς λέγει εἰδῶλα εἰδῶλων γράφειν. καὶ ἄλλως ἔστι δεῖξαι, ὅτι οὐ μιμεῖται αὐτούς· ἐκεῖνοι γὰρ τὸ τελευταῖον εἰς ἡδονὴν καταντῶσιν, οὗτος δ' ἐν τῷ Φαίδωνι, τελευταῖω ὄντι τῆς πρώτης τετραλογίας, οὐκ εἰς ἡδονὴν κατήντησεν, ἀλλ' εἰς τελευτὴν τοῦ Σωκράτους· οὐκ ἄρα καλῶς λέγουσιν εἰς τετραλογίας ἐκδεδοῦσθαι τοὺς διαλόγους αὐτοῦ. καὶ ἄλλως ἄλλος ἐστὶ σκοπὸς ἐν τῷ Εὐθύφρονι καὶ ἄλλος ἐν τῇ Ἀπολογία καὶ ἄλλος ἐν τῷ Κρίτωνι καὶ ἄλλος ἐν τῷ Φαίδωνι.

XXVI. Ἴνα δὲ τὴν ἀληθῆ τάξιν μάθωμεν, εἴπωμεν πρῶτον, ποῖοί εἰσιν οἱ νόθοι, καὶ τούτων τὴν τάξιν μὴ ζητήσωμεν. πάντες τοίνυν κοινῶς ὁμολογοῦσι νόθους εἶναι τὸν Σίσυφον καὶ τὸν Δημόδοκον καὶ τὴν Ἀλκυόνα καὶ τὸν Ἐρμύλειον καὶ τοὺς Ὀρους, οὓς εἰς Σπεύσιππον ἀναφέρουσιν· ὡς λς' εἶναι πάντας, ὧν τὸ Ἐπινομίον νοθεύει ὁ θεῖος Πρόκλος διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας, ἐκβάλλει δὲ καὶ τὰς Πολιτείας διὰ τὸ πολλοὺς εἶναι λόγους καὶ μὴ διαλογικῶς γεγράφθαι, καὶ τοὺς Νόμους δὲ διὰ τὸ αὐτό, καὶ τὰς Ἐπιστολάς δ' ἐκβάλλει διὰ τὸ ἀπλοῦν τῆς φράσεως, ὡς καταλιμπάνεσθαι λβ' τοὺς πάντας διαλόγους· οἷς προστιθεμένοις ιβ' τῶν Νόμων καὶ δέκα τῆς Πολιτείας γίνονται οἱ πάντες διάλογοι νδ'. τούτων δὲ πάντων τὴν τάξιν μὴ πάνυ τι χρησιμεύουσαν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβαίνουσαν τῷ μήκει τὴν βραχυλογίαν ὑπερτιθέμεθα, λέγομεν δὲ ὁ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος ἐποίησεν· αὐτὸς τοίνυν πάντας εἰς ιβ' διήρει διαλόγους, καὶ τούτων τοὺς μὲν φυσικοὺς ἔλεγεν, τοὺς δὲ θεολογικοὺς· πάλιν δὲ τοὺς δώδεκα συνήρει εἰς δύο, εἰς τε τὸν Τίμαιον καὶ τὸν Παρμενίδην, ὧν τὸν μὲν Τίμαιον ἐπὶ πᾶσι τοῖς φυσικοῖς, τὸν δὲ Παρμενίδην τοῖς θεολογικοῖς. τούτων δὲ ἄξιόν ἐστι τὴν τάξιν ζητῆσαι, διότι καὶ τούτους ἤξιωσαν πάντες πράττεσθαι. πρῶτον τοίνυν δεῖ τὸν Ἀλκιβιάδην πράττειν, διότι ἐν αὐτῷ γινώσκωμεν ἑαυτούς· ἄξιον δ' ἐστὶ πρὶν ἢ τὰ ἔξω γινῶναι ἑαυτούς γινῶναι· πῶς γὰρ ἔχομεν ἐκεῖνα γινῶναι, ἑαυτοὺς ἀγνοοῦντες; ἔσχατον δὲ δεῖ τὸν Φίληβον, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ διαλέγεται, ὃ πάντων ἐπέκεινά ἐστιν· οὐκοῦν καὶ αὐτὸν δεῖ πάντων ἐπέκεινα καὶ τελευταῖον εἶναι. τοὺς δ' ἐν μέσῳ οὕτω δεῖ τάττειν· πέντε οὐσῶν τῇ τάξει κατὰ βάθος τῶν ἀρετῶν, φυσικῶν, ἡθι-

κῶν, πολιτικῶν, καθαρτικῶν, θεωρητικῶν, πρῶτον δὲ ἀναγνῶναι τὸν Γοργίαν ὡς πολιτικὸν ὄντα, δευτέρον δὲ τὸν Φαίδωνα ὡς καθαρτικόν· μετὰ γὰρ τὴν πολιτικὴν ζωὴν ἢ καθαρτικὴ ἐστίν· εἶτα ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἥτις διὰ τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς προσγίνεται. ταῦτα δὲ τὰ ὄντα ἢ ἐν νοήμασι θεωροῦνται ἢ ἐν πράγμασιν· οὐκοῦν μετὰ τοὺς εἰρημένους διαλόγους δὲ ἀναγνῶναι τέταρτον τὸν Κρατύλον ὡς περὶ ὀνομάτων διδάσκοντα, εἶτα τὸν Θεαίτητον ὡς περὶ πραγμάτων. εἶτα ἐρχόμεθα μετὰ τούτους εἰς τὸν περὶ φυσικῶν διδάσκοντα, καὶ εἶδ' οὕτως ἐπὶ τὸν Φαῖδρον καὶ τὸ Συμπόσιον ὡς θεωρητικῶς καὶ περὶ θεολογικῶν διαλεγόμενος· καὶ οὕτως ἐπὶ τοὺς τελείους δὲ ἔλθειν, τὸν Τίμαιόν φημι καὶ τὸν Παρμενίδην. καὶ οὕτως μὲν περὶ τούτων λέγομεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους καὶ τὰς Πολιτείας πράττειν ἀξιοῦσί τινες, ἀξιόν ἐστι καὶ τούτων τὸν σκοπὸν εἰπεῖν. τριῶν τοίνυν ὄντων εἰδῶν πολιτείας, τοῦ ἐξ ἐπανορθώσεως, τοῦ ἐξ ὑποθέσεως, τοῦ ἄνευ τῆς ὑποθέσεως· καὶ ἐξ ἐπανορθώσεως μὲν ὄντος, ὅταν τὰ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὄντα κακὰ ἦθῃ ἀδιάστροφα ποιήσωμεν, ἐξ ὑποθέσεως δὲ, ὅταν ὑποκειμένους νόμους ποιῶσι καὶ ἦθῃ τινὰ ἐν ταῖς πόλεσι, ἀνυποθέτου δὲ, ὅταν μὴδὲν ἢ ὑποθεθέν, ἀλλὰ πάντα κοινὰ ὦσιν, ὡς τὸ ἐμὸν σὸν εἶναι καὶ τὸ σὸν ἐμόν, καὶ τὴν ἐκάστον περιουσίαν ἰδίαν τε εἶναι ἅμα καὶ ἀλλοτριαν· περὶ μὲν οὖν τοῦ ἐξ ἐπανορθώσεως ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς διαλαμβάνει, περὶ δὲ τοῦ ἐξ ὑποθέσεως ἐν τοῖς Νόμοις, περὶ δὲ τοῦ ἀνυποθέτου ἐν τῇ Πολιτεῖα.

XXVII. Τελευταίου δ' ὄντος εἰς ζήτησιν κεφαλαίου ἐν τοῖς προτελείοις τῶν τοῦ Πλάτωνος διαλόγων τοῦ γνῶναι πόλιν τρόπον κέχρηται διδασκαλίας ὁ Πλάτων, πεντεκαίδεκα τοίνυν κέχρηται τρόποις διδασκαλικῶς· τῷ ἐνθουσιαστικῷ, τῷ ἀποδεικτικῷ, τῷ ὀριστικῷ, τῷ διαιρετικῷ, τῷ ἀναλυτικῷ, τῷ τεκμηριώδει, τῷ εἰκονικῷ, τῷ παραδειγματικῷ, τῷ ἐπαγωγικῷ, τῷ αναλογικῷ, τῷ ἀριθμητικῷ, τῷ κατὰ ἀφαίρεσιν, τῷ κατὰ πρόσθεσιν, τῷ ἱστορικῷ, τῷ ἐτυμολογικῷ. καὶ τῷ μὲν ἐνθουσιαστικῷ κέχρηται ἐν τῷ Φαίδρῳ νυμφόληπτος γενόμενος, καὶ ἐν τῷ ἢ τῶν Πολιτικῶν περὶ Μουσῶν διαλεγόμενος, καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ ὑποκρινόμενος τὸν δημιουργὸν διαλεγόμενον πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ ἐν ἄλλοις δέ τισιν· τῷ δ' ἀποδεικτικῷ πάλιν ἐν τῷ Φαίδρῳ δεικνὺς τὴν

ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διὰ μέσου τοῦ αὐτοκινήτου· τῷ δ' ὀριστικῶ ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς διαλόγοις, αὐτὸς τε ὀριζόμενος καὶ τοὺς προσδιαιλεγμένους ὀρίζεσθαι παρασκευάζων. τῷ δὲ διαιρητικῶ κέχρηται ἐν τῷ Σοφιστῇ, λέγων, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἰρήκαμεν, ὡς οὐδὲν καυχῆσεται διαφυγὸν τὴν διαιρετικὴν μέθονον, τὴν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν διὰ μέσου Προμηθέως. τῷ δὲ ἀναλυτικῶ ἐν Τιμαίῳ κέχρηται ἀναλύων τὰ φυσικὰ πάντα εἰς δεξαμένην καὶ εἶδος, δεξαμένην καλῶν τὴν ὕλην, τὸ δὲ εἶδος πάλιν εἰς σχήματα, τὰ δὲ σχήματα εἰς τρίγωνα, τὰ δὲ ἐπέκεινα τούτων μόνον θεὸν λέγων εἶδέναι καὶ τὸν τούτῳ φίλον. τῷ δὲ τεκμηριώδει κέχρηται ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ, λέγων τεκμήριον εἶναι τοῦ ψεύδους τὴν διαφωνίαν, τοῦ δ' ἀληθοῦς τὴν συμφωνίαν· τὸ δ' ἀληθὲς ἐαυτῷ οὔτε διαφωνεῖ οὔτε μάχεται. τῷ δὲ εἰκονικῶ ἐν Φαίδρῳ κέχρηται, ἀπεικάζων τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἡνιόχῳ, τὰς δὲ δυνάμεις αὐτῆς ἵπποις, καὶ τὸν μὲν λέγων ἀγαθόν, τὸν δὲ κακόν. τῷ δὲ παραδειγματικῶ ἐν ταῖς Πολιτείαις λέγων εἰοικέναι τὴν μὲν πόλιν ναῖ, τὸν δὲ δῆμον ναυκλήρῳ, τοὺς δὲ ἀρχοντας ναύταις βουλομένοις μεθύσαι τὸν ναύκληρον, ὅπως ἐπ' ἐξουσίας ἔχοιεν πράττειν ὅ τι καὶ βούλονται· διαφέρει δὲ ὁ εἰκονικὸς τοῦ παραδειγματικοῦ τῷ μᾶλλον τὸν εἰκονικὸν ἐνδεικνυσθαι καὶ μιμεῖσθαι τὴν φύσιν, ἧς ἐστὶν εἰκὼν, τὸν δὲ παραδειγματικὸν ἤττον μιμεῖσθαι. ἀμέλει γοῦν καὶ τῷ τῆς εἰκόνης ὀνόματι δυνατόν ἐστι καλέσαι τὸ ἀληθὲς πράγμα· οὐ γοῦν τὴν ψυχὴν ἡνιόχον λέγοντες οὐκ ἂν ἀμάρτομεν· τῷ δὲ τοῦ παραδειγματικοῦ οὐ δυνατόν καλέσαι· τίς γὰρ ἔρει πόλιν ναῦν; τούτου δ' αἴτιον τὸ μᾶλλον εἰοικέναι καὶ ἤττον. τῷ δὲ ἐπαγωγικῶ κέχρηται ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ἐνθα λέγει, ὅτι ὁ ἓνα πείθων καὶ πολλοὺς δύναται πείσαι, καὶ ὁ πολλοὺς πείθων καὶ ἓνα οἷός ἐστι πείσαι, καὶ τοῦτο πιστοῦται δι' ἐπαγωγῆς· ὁ γοῦν γεωμέτρης ἓνα πείθων καὶ πολλοὺς δύναται πείσαι, καὶ πολλοὺς πείθων ὁ αὐτὸς καὶ ἓνα δῆλον ὅτι πείσαι δύναται. * τῷ δὲ ἀναλογικῶ κέχρηται * ἐν τῷ Γοργίᾳ λέγων, ὅτι ὡς ἰατρικὴ πρὸς ὀψοποιΐαν, οὕτως δικαστικὴ πρὸς σοφιστικὴν· ὥσπερ γὰρ ἰατρικὴ πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ συμφέρον ὀρῶσα προσφέρει τοδὲ τὸ βοήθημα ἢ τὸ ἔδεσμα κἂν ἀηδὲς ἦ, ἢ δὲ ὀψοποιητικὴ πρὸς τὸ ἡδὺ μόνον ορᾷ κεκαρσκευμένον ποικίλαις ποιότησιν, οὕτως καὶ ἡ δικαστικὴ τὰ συμφέροντα μόνον καὶ ἀγαθὰ ποιεῖ, ἢ δὲ δημοτικὴ τὰ ἡδέα·

σοφιστικὴν δὲ ἐκεῖ τὴν ῥητορικὴν καλεῖ· ὅθεν λέγουσί ποτε τὸν Αἰσχίνην ἀναβάντα ἐπὶ τοῦ βήματος εἰπεῖν πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὅτι τί βούλεσθε; τί εἶπω; τί ὑμῖν χαρίσωμαι;· δέδεικται δὲ τὸ εἰρημένον διὰ γεωμετρικῆς ἀναλογίας, ὡς τόδε, καὶ τόδε. τῷ δ' ἀριθμητικῷ κέχρηται ἐν Φιλίβῳ λέγων ἕξ εἶναι τάξεις τῶν ἀγαθῶν, καὶ ποῖαι αὐταί, ταύτας ἀπαριθμούμενος. τῷ δ' ἀφαιρητικῷ κέχρηται ἐν Τιμαίῳ, τηρῶν καὶ εὐρίσκων τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως πάντων τῶν εἰδῶν· τῷ δὲ προσθετικῷ ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ· καὶ τίθεται γὰρ ζητεῖν τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, πότερον σῶμα ἢ ψυχὴ ἢ τὸ συναμφοτέρον, καὶ δείκνυσιν, ὡς οὔτε τὸ σῶμα οὔτε τὸ συναμφοτέρον, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ καθ' αὐτήν· εἶτα προῖων προστίθῃσιν ὡς οὐ πάσα ψυχὴ· οὐ γὰρ δὴ ἡ γε φυτικὴ ἢ ἡ ἄλογος, ἀλλ' ἡ λογικὴ· καὶ πάλιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος μεσότης ἐστὶ τῶν τε θείων καὶ τῶν γενητῶν, καὶ ὅρα πῶς προῖων προσέθηκε τῇ ζητήσει. τῷ δ' ἱστορικῷ κέχρηται ἐν τοῖς Νόμοις, ἱστορῶν τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῶν Περσικῶν· τῷ δ' ἐτυμολογικῷ ἐν τῷ Θεαιτήτῳ.

XXVIII. Καὶ μέχρι μὲν τούτων ἔστω τὰ προτέλεια τῆς συναγωγῆς τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας ἐν ἔνδεκα κεφαλαίοις περικλεισθέντα· ἐνὶ μὲν τῷ περιέχοντι τὴν ἱστορίαν τοῦ φιλοσόφου, ἑτέρῳ δὲ τὸ εἶδος τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, καὶ τρίτῳ διὰ τί εἰς τὸ συγγράφειν ἦλθεν· τετάρτῳ δὲ διὰ τί τὸ διαλογικὸν εἶδος τῆς λογογραφίας ἐπιτήδευσε, πέμπτῳ δὲ, τίνα συμπληροῦσι τοὺς διαλόγους· ἕκτῳ πόθεν τὰς διαιρέσεις τῶν Πλάτωνος διαλόγων ποιητέον, ἑβδόμῳ πόθεν τὰς ἐπιγραφὰς δεῖ θηρᾶν, ὀγδόῳ δὲ, ποίῳ τρόπῳ ὑφηγήσεως ἐν τοῖς διαλόγοις κέχρηται, τούτ' ἔστι τί ἐστὶν ἡ διασκευὴ· ἐνάτῳ δὲ πόθεν τοὺς σκοποὺς τῶν διαλόγων θηρατέον, δεκάτῳ δὲ, τίς ἢ τάξις τῶν διαλόγων, τελευταίῳ δὲ, πόσοις τρόποις κέχρηται διδασκαλίας ὁ θειότατος Πλάτων.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΘΥΦΡΟΝΑ.

P. 2 A. δίκη ἢ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων κρίσις, γραφὴ ἢ ὑπὲρ δημοσίων. R. δίκην γὰρ βούλονται λέγειν πᾶσαν τὴν περὶ τὰ συμβόλαια ἀμφισβήτησιν, γραφὴν δὲ τὴν περὶ τὰ ἐγκλήματα κατηγορίαν. O.

A. βασιλέα] ἦν καὶ Ἀθήνησι βασιλεύς, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις τῶν ὅλων ἄρχων, ἀλλὰ μόνων μυστηρίων προεστηκώς μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ Ἀθηναίων καὶ ἀγώνων τῶν ἐπὶ λαμπάδι· καὶ τὰ περὶ τὰς πατρίους θυσίας διώκει. καὶ δίκαι πρὸς αὐτὸν ἐλαγχάνοντο ἀσεβείας καὶ ἱεροσύνης ἀμφισβήτησεως, καὶ τοῖς γένεσιν καὶ τοῖς ἱερεῦσι πᾶσιν ὁ αὐτὸς ἐδίκαζεν. καὶ τὰς τοῦ φόνου δίκας εἰς Ἄρειον πάγον εἰσήγγεν, καὶ τὸν στέφανον ἀποτιθέμενος *σὺν* αὐτοῖς ἐδίκαζεν· προηγόρευε δὲ τοῖς ἐν αἰτία ἀπέχεσθαι μυστηρίων καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. ἐδίκαζε δὲ καὶ τῶν ἀψύχων δίκας. τὴν δὲ συνοικοῦσαν αὐτῷ βασίλισσαν ἐκάλουν. O.

B. ἀγνώως] τοῦτ' ἔστιν ἄγνωστος. R.

B. Πιτθεύς] Πιτθεῖς δῆμος Αἰγιήτιδος Ἀθήνησιν, ἐξ οὗ οὔτος. R.

3 A. ἀτεχνῶς] παντελῶς, ἀπλῶς, ἢ καθάπαξ, ἰσχυρῶς, ἢ τελῶς. οἱ δὲ ἐν ἴσῳ τῷ ὄντι καὶ ἀληθείᾳ. οἱ δὲ δηλοῦν τὸ παρὰ παν καὶ καθόλου κατ' ἀλήθειαν. Ἄλλως. ἀτεχνῶς παντελῶς, ἢ ἀντὶ τοῦ λίαν, περισπωμένως· βαρυντόνως δὲ τὸ ἀπειρωσ. R S.

A. ἀφ' ἑστίας] ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γινομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους, ἐπεὶ ἔθος ἦν τῇ Ἑστίᾳ πρώτη τῶν ἄλλων θεῶν θύειν. φέρεται δὲ τις καὶ περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος· μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν φασί

τὸν Δία τὴν βασιλείαν παραλαβόντα ἐπιτρέψαι τῇ Ἑστία λαβεῖν ὃ τι ἂν βούλοιο, τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι καὶ τὰς ἀπαρχὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλως. ἀφ' ἑστίας. παροιμία δὲ ἐστὶ, μετενήνεται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερά δρωμένων· ἔθος γὰρ ἦν τῇ Ἑστία τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι. ἢ ἀφ' ἑστίας ἦτοι ἀπὸ τῶν οἰκειοτάτων· ἐστία γὰρ ἡ οἰκία. R S.

A. κακουργεῖν τὴν πόλιν] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

B. ὡς οὕτω γ' ἀκουσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, ὡς αὐτὸ ἔφη μὴ βούλεται . . . O.

C. ὁμόσε ἰέναι] δύο σημαίνει τοῦτο, παρὰ μὲν τοῖς δῆτορσι τὸ ἀπ' ἐναντίας ἦτοι τὸ ἀντικείμενον, ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Διονυσιοδώρου· αὐτὸς δὲ ὀρθῶς ἡμᾶς ὁμόσε πορευομένους· παρ' Ὀμήρῳ δὲ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦδε·

ὄσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε, Κάρησός τε Ῥοδῖος τε,
 Γρήνικός τε καὶ Αἰθῆπος, διῖός τε Σκάμανδρος,
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίησι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων. O.

4 A. πολλοῦ γε δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. O.

A. ἢ που] ἴσως, σχεδόν. R.

C. πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν [καὶ] ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων ἀπὸ τοῦ πέλας ἦτοι ἐγγὺς ἐκαλεῖτο· ὁ δὲ ἔνδειαν προσίων, μίσθιος δὲ ὑπηρετῶν. Ἄλλως. πελάται εἰσὶν οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι, καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἐκτήμοροι, ἐπεὶ τῷ ἔκτω μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν. R S. πελάτης ἑταῖρος, συνήθης, παρὰ τὸ πελάζω, ὅλον ὁ πέλας ὦν. O.

C. ἐξηγητοῦ] τοῦ τοὺς νόμους ἐξηγουμένου. R S.

D. μετάληψις ἢ στάσις αὕτη, καὶ μετάληψις ἄγραφος· οὐ γὰρ ἀπὸ δητοῦ τὴν παραγραφὴν ποιεῖται. ἢ μέντοι ἀντίθεσις ἀντεγκληματική· ἀντεγκαλεῖ γὰρ ὁ φεύγων, ὡς ἄξιός παθεῖν τοῦτο ὁ τεθνηκώς ὡς ἀνδροφόνος. O.

5 A. λέγοντα] σημειῶσαι πῶς οὐ πρὸς δοτικὴν ἀπέδωκε τὸ λοιπὸν τοῦ λόγου, ἀλλ' αἰτιατικὴν ἐπήνεγκεν, ὅλον κράτιστόν ἐστι μαθητῆ ὡς γενέσθαι αὐτὰ ταῦτα λέγοντα. O.

A. αὐτοσχεδιάζοντα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου καὶ προχείρου καὶ ἐτοίμου λέγοντα, χωρὶς αἰτίας. R S.

B. λάχε δίκην] κλήρω γὰρ εἰσῆγον τὰς δίκας δι' εὐταξίαν. R.

D. κατὰ τὴν ὁσιότητα] ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, παραπλησίως τῇ ὁσιότητι. O.

6 B. ἀρά γε] ἴδε πῶς ὁ Πλάτων οὐ δέχεται περὶ θεοῦ λέγεσθαι τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν μυθεύόμενα, οἷον ἔχθρας, πολέμους, συνουσίας καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ ὅλος γὰρ σκοπὸς τῆς καθεξῆς διαλέξεως εἰς τοῦτο σπουδάζει. R S.

C. ἐπὶ σχολῆς] ἐπὶ τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγομένης εὐκαιρίας. R S.

D. θεῖα] γρ. καὶ ὅσια ὅσια ἐστίν. R.

7 B. ἀπαλλαγεῖμεν Ἀττικόν, ἢ συγκοπῆ τοῦ ἠ ἢ κατὰ κράσιν. O.

8 C. Οὐδὲν] Ἀττικὸς ὁ τοῦ δὲν πλεονασμὸς. O.

11 B. Δαιδάλου, ὡς ἔοικε, τῶν τῆς γονῆς ὀχετῶν Σωκράτης ἀπόρροια. ταύτη μοι δοκεῖ κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ λιθοξοικὴν ἀσκεῖσθαι Σωκράτη τέως, εἰ μὴ Ἀρχέλαος ὁ φιλόσοφος ἀπὸ ταύτης ἀναστήσας τῆς τέχνης τὸν ἄνδρα φιλοσοφία ἠγάγετο· ἐτεκμηράτο γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς ἐντροχὲς καὶ δραστήριον καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὑπὲρ ἔχον, οἷς πρὸς τοὺς ὁμοτέχνους ἀντέλεγε στερόμενος τῶν μισθῶν. Δαιδαλος δὲ Ἀθηναῖος ἦν τῶν πώποτε ἀνδριαντοποιῶν περιφανέστατος. πρῶτος δὲ καὶ περισκελὲς ἄγαλμα ἐσχημάτισε, τῶν πρὸ ἐκείνου κατὰ ταῦτό συμβεβληκότα τῷ πόδε τὰ βρέτη ἐργαζομένων. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ὁ τοῦ περιμέναι καὶ κινεῖσθαι τὰ φιλοτεχνήματα αὐτοῦ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀνάκειται λόγος αὐτῶ, ὃν καὶ νῦν Σωκράτης παλζων Εὐθύφρονα προάγει. O.

12 A. ἵνα περ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς, ἐπὶ τῶν κατὰ φόβον ἐπιεικῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τῶν Στασίνου Κυπρίων. R S.

A. θ' ἔρξαντα] γρ. καὶ στέρξαντα. R.

D. σκαληνὸς ὁ σκολιὸς καὶ πολυγώνιος· τοῦ γὰρ τριγώνου ἐστὶν εἶδη τρία, ἰσόπλευρον, ἰσοσκελὲς, σκαληνόν. R. τὸ σκαληνὸν γὰρ τρίγωνόν ἐστιν ἐκ τριῶν ἀνίσων πλευρῶν, τὸ δὲ ἰσοσκελὲς τρίγωνον τῶν δύο μὲν πλευρῶν ἴσων ἀλλήλαις οὐσῶν, μιᾶς δὲ ἀνίσης ταῖς δυσίν. ἐν οἷς οὖν ὁ ἄριστος ἀριθμὸς εἰς δύο ἴσα ζς τέμνεται, ὡς ὁ ὀκτῶ φέρε, ὁ δὲ περιττὸς εἰς δύο ἄνισα, ὡς ὁ πέντε, εἰκότως τὸν μὲν ἰσοσκελῆ τὸν δὲ σκαληνὸν ὠνομάσθαι. O.

14 D. οὐ χαμαί] παροιμία, οὐ μὴ χαμαί πέση, ἐπὶ τῶν διακενῆς οὐδὲν λεγόντων, ἀλλ' ἐπιτυγχανόντων. R S.

E. οὐδὲν γὰρ] συνωδὸν τῷ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ ἐξῆς. O.

15 A. σημείωσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

A. γέρα] γρ. καὶ ἔργα. R.

B. τὸν Δαίδαλον] γρ. καὶ τὸν διδάσκαλον. R.

C. σημείωσαι πῶς τῷ ἄρτι κατὰ πλάτος ἐχρήσατο. O.

C. ἐκὼν εἶναι] Ἀττικὸν τοῦτο, καὶ παρέλκει τὸ εἶναι. γίνεται δὲ ἐπὶ ἀρνητικὸν ἐπιφέρεται ποιοῦν ἀπόφασιν, ἐπὶ καταφατικῷ δὲ οὐκ ἐξὸν τοῦτο ποιεῖν. O.

D. εἴπερ τις ἄλλος] ὡς οὐδεὶς ἄλλος. R.

D. θῆς ὁ μισθοῦ δουλεύων. R.

D. διωκάθειν] ἤγρουν διώκειν. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ.

P. 17 D. πρῶτον] παραγραφικῷ δύναιμι ἔχει τοῦτο· σχεδὸν γὰρ τοῦτο λέγει, ὅτι τοσοῦτοις ἔτεσιν οὐδενὶ δέδωκα δίκας τὸν αὐτὸν τρόπον πολιτευόμενος. O.

D. τὸ τοῦ ἠθους ἄπλαστον πιθανότητα ποιεῖ. εὐκότως οὖν οὕτω χρῆται νῦν Σωκράτης. O.

18 B. οὗτος ὁ Ἄνυτος Ἀνθεμίωνος ἦν υἱός, Ἀθηναῖος γένος, Ἀλκιβιάδου ἔραστής, πλούσιος ἐκ βυρσοδεψικῆς· ὄθεν καὶ σκωπτόμενος ὑπὸ Σωκράτους διὰ τοῦτο ἔπεισε μισθῷ Μέλητον ἀσεβείας γραφὴν δοῦναι κατὰ Σωκράτους. μέμνηται Ἀνσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία καὶ Ξενοφῶν ὁμοίως, καὶ Ἀριστόξενος ἐν τῷ Σωκράτους βίῳ . . . Θεόπομπος δὲ Στρατιωτίσιν Ἐμβάδαυ ἀντὸν εἶπε παρὰ τὰς ἐμβάδας, ἐπεὶ καὶ Ἀρχιππος Ἰχθύσιν εἰς σκυτεῖα αὐτὸν σκώπτει. Μέλητος δὲ τραγωδίας φαῦλος ποιητής, Θραξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχου, Πελαργοῦς Δαΐτου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔπει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο, καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν, ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίας. ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλιαν περαινόντος αὐτοῦ μέμνηται. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀνσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία. O.

C. ἐρήμην κατηγοροῦντες] ἐρήμη δίκη ἐστίν, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδιαιτηθῇ. R S. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην κατηγοροῦντες. λέγεται καὶ ἐρήμην ἀλῶναι ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην ἐμπεισεῖν. ἐρήμη δὲ δίκη λέγεται ἢ μὴ ἔχουσα τὸν ἀπολογούμενον. O.

C. εἰς Ἀριστοφάνην αἰνίττεται τὸν κωμικόν. O.

19 B. ἀντωμοσία ἐπὶ δίκη λέγεται, διὰ τὸ ὁμνῦναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα ὅτι ἠδίκηται, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον μὴ ἠδικηκέναι. οἱ δὲ ἀντωμοσίαν τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἀμαρτύροις καὶ ἀνεγγράφοις εἰς ὄρκον περισταμένην δίκην, ἐφ' οἷς οἱ κριταὶ δοξάζουσιν. ἔνιοι ὅταν ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνι σκηπτομένου τινὸς κάμνουν ὁ ἀντίδικος ἀντομνύηται, φάσκων προσποιεῖσθαι αὐτόν, καὶ περὶ τούτου διαλαμβάνουσιν οἱ δικασταί. οἱ δέ, ὅτι ὁ τοῦ κατηγορουμένου ὄρκος ἀντωμοσία, ἐπὶ τῷ τάληθῇ ἀπολογήσεσθαι, ὥσπερ τοῦ κατηγοροῦντος πρότερον διωμοσία, ἐπὶ τῷ τάληθῇ κατηγορήσειν. R S.

C. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς φαλακρὸς ἦν, ὡς αὐτὸς φησὶν *Εἰρήνη*: ἐκωμωδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν *Εὐριπίδην*, μιμῆσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος.

τίς δὲ σύ; κομψὸς τις ἔροιτο θεατῆς

ὑπολεπτόλογος γνωμιδιώτης *εὐριπιδαριστοφανίζων*.

καὶ αὐτὸς δ' ἐξομολογεῖται *Σκηναῖς καταλαμβανούσαις*:

χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ, φησί, τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ.

τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦπτον ἢ κείνος ποιῶ.

Ἀριστῶνυμος δ' ἐν *Ἠλέῳ* φησὶν καὶ *Σαννυρίαν* ἐν *Γέλῳ* τετράδι φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διο τὸν βίον κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετράδι γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ *Φιλόχορος* ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορεῖ. ταύτῃ δὲ καὶ *Ἡρακλῆ* φασὶ γεννηθῆναι. τρεῖς δ' ἔσχεν υἱούς, *Φίλιππον* τὸν τοῖς *Εὐβούλου* δράμασιν ἀγωνισάμενον, καὶ *Ἀραρότα* ἰδίους τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασι διηγωνισμένον, καὶ τρίτον, ὃν *Ἀπολλόδωρος* μὲν *Νικόστρατον* καλεῖ, οἱ δὲ περὶ *Δικαίαρχον* *Φιλεταῖρον*. κατεκλήρωσε δὲ καὶ τὴν *Αἰγίναν*, ὡς *Θεογένης* ἐν τῷ περὶ *Αἰγίνης*. κωμωδεῖται δὲ ὅτι καὶ τὸ τῆς *εἰρήνης* κολοσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· *Εὐπολις* *Ἀντολύκῳ*, *Πλάτων* *Νίκαις*. O.

E. προῖκα] κατὰ δωρεάν, ἄνευ μισθοῦ. R.

Ε. ἢ δ' ὅς — ἦν δ' ἐγὼ] ἔφη οὗτος — ἔφην δ' ἐγώ. R.

20 A. Χαιρεφῶν οὗτος ὁ Σωκρατικός ἰσχνὸς ἦν καὶ ὠχρὸς, τὸ δὲ ἦθος συκοφάντης καὶ κόλαξ, πρὸς δὲ καὶ κλέπτης καὶ ἀχμηρὸς, τὴν δὲ περιουσίαν πένης. Εὐπολις μὲν οὖν ἐν Πόλεσι διὰ τὴν χροιάν πύξιμον αὐτὸν καλεῖ, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὅρεισι νυκτερίδα, ἐν δὲ Τελμισσεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκώπτει· Κρατῖνος Πυτλῆν εἰς ἀχμηρὸν καὶ πένητα· Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξιν Καλλίου κόλακα λέγει, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δράμασι κλέπτην· ἐν δ' Ὁραῖς νυκτὸς αὐτὸν παῖδα καλεῖ. O.

21 A. ἀνεῖλεν] χρησμός περὶ Σωκράτους δοθεὶς Χαιρεφῶντι τῷ Σφηττῷ·

σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος Εὐριπίδης·

ἀνδρῶν δ' ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος. O.

Ε. ἦα] ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεν. R.

Ε. ἰτέον] κατὰ κοινοῦ τὸ ἐδόκει, ἢ ἡ ἐδόκει οὖν ἰτέον εἶναι σκοποῦντι. O.

Ε. νῆ τὸν κύνα] Ῥαδαμάνθους ὄρκος οὗτος ὁ κατὰ κυνὸς ἢ χηνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιοῦτου·

οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἀπαντὶ λόγῳ κύαν,
ἔπειτα χῆν· θεοῦς δ' ἐσίγων,

Κρατῖνος Χείρωσι. κατὰ τούτων δὲ νόμος ὀμνύναι, ἵνα μὴ καταθεῶν οἱ ὄρκοι γλῆννῶνται. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. R S.

22 A. ἢ μὴν] ὄντως δῆ. R.

B. ἐπ' αὐτοφάρῳ] ἐπ' αὐτόπτῳ, ἐπ' ὄψει. R.

C. ἤκουσαν] γρ. ἂ οὐκ ἦσαν. R.

23 E. Ἄνυτος μὲν καὶ Μέλητος εἴρηται τίνες, ὅτι ὁ μὲν πλούσιος ἐκ σκυτοδεσφικῆς, Μέλητος δὲ τραγωδιοποιὸς φαῦλος· Λύκων μέντοι πατὴρ ἦν Ἀντολύκου, Ἴων γένος, δῆμων Θορῆκιος, πένης, ὡς Κρατῖνος Πυτλῆν, Ἀριστοφάνης Σφηξίν. Εὐπολις δ' ἐν Φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ Ῥοδίᾳ κωμῶδει αὐτόν, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ Ἀντολύκῳ εἰς ξένον, Μεταγένης δ' Ὀμήρῳ εἰς προδότην·

----- καὶ Λύκων ἐνταῦθά που

-- προδοὺς Ναύπακτον ἀργύριον λαβῶν
ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται. O.

24 C. χαριεντίζεται] εὐτραπελεύεται, σκώπτει. R.

25 C. ὡ τᾶν] ὡ οὔτος, ὡ ἑταῖρε, ὡ τάλαν, ὡ μέλε· ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνων, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὡ τᾶν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βαρύνουσι, καὶ βέλτιον· ἀδύνατον γὰρ μίαν λέξιν εὐρεθῆναι δύο ἔχουσαν περισπωμένης. Αἰδύμος δὲ τὸ πλήρες εἶναι φησιν ὡ ἕταν, ἀγνοῶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἕτης ἢ κλητικῆ ἔστιν ἕτα, καὶ Δωρικῶς ἕταν. R S.

27 C. ἀντιγραφὴ ἔστιν, ὅταν ὁ φεύγων καὶ αὐτὸς γράφηται τὸν διώκοντα, ὡς ἐπὶ τῶν λαγχανόντων τὴν μὴ οὔσαν δίκην καὶ τῶν παραγραφομένων· καὶ οὔτοι γὰρ τρόπον τινὰ κατηγοροῦσιν. R S.

D. καλῶς γε σὺ ποιῶν, Σώκρατες, ὄνοις καὶ ἵπποις τοὺς θεοὺς Ἀθηναίων παραβάλλεις. O.

28 C. τιμωρήσεις] ἀντὶ τοῦ ἐκδικήσεις, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰ τῷ Πατρόκλῳ ἐκδικήσῃν τοῦ φόνου παράσχης. τὸ τιμωρῶ δὲ σημειωτέον ὅτι δοτικῆ συντάσσεται, ὅτε ἀντὶ τοῦ βοηθῶ λαμβάνεται. O.

30 D. πολλοῦ δέω] πόρρω μίαν εἰμί. R.

31 C. τί τὸ Σωκράτους δαιμόνιον ὃ τινές φασιν ὅτι ἤχω τὸ καὶ ἕξιόν καταλαμβάνεται αὐτῷ οὔς. O.

40 D. κατέδαρθεν] κατεκοιμήθη. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΩΝΑ.

P. 43 A. ἐπεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς παρὰ Πλάτωνι. R S.

D. ἀλλὰ δοκεῖ] γράφεται καὶ ἀλλὰ δοκεῖν. R.

45 C. χωρὶς μὲν] γράφεται καὶ ἀλλὰ χωρὶς μὲν. R.

D. εἰ γὰρ ὠφελον] ἀντὶ τοῦ εἶθε. R.

46 E. ὅσα γε τᾶνθρώπεια] ἀντὶ τοῦ ὅσον κατ' ἀνθρώπου, ὅσον εἰς γινῶσιν ἤκεν ἀνθρώπων, ὅσον αἰσθάνεσθαι ἀνθρώπος δύναται. O.

48 C. χρήματα πράττοντες ἀντὶ τοῦ τελοῦντες. R.

50 A. εἰπέ μοι] σημειῶσαι τὴν μετάβασιν τοῦ ἀριθμοῦ. O.

51 E. γεννῆται οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερά. οἱ δὲ ὁμογάλακτας, φράτορας, συγγενεῖς τοὺς γεννήτας. R S. ζῆται δὲ εἰ διὰ β νν γραφομενον γεννῆται ὀφείλει γράφεσθαι. O.

54 D. δύο σημαίνει τὸ ἴσθι, τὸ τε ὑπάρχειν καὶ τὸ γινῶναι. εἰ μὲν οὖν κατα τὸ ὑπάρχειν, τοῦτο βούλεται ἐνταῦθα δηλοῦν ἔσο νῦν καὶ διαγίνου τοῖς παροῦσιν εἰς πάντα ὅσα γέ μοι δοκεῖ, ἢ ταῦτα νῦν ἔσο τὰ ἐμοὶ δοκοῦντα. κατὰ δὲ τὸ τοῦ γινῶναι σημαίνόμενον οὕτως· γινῶθι κατὰ τὰ ἐμοὶ νῦν δοκοῦντα ὡς εἶπερ ταῦτα ἔρεῖς μάτην ἐρῶν. O.

EΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΩΝΑ.

P. 57 A. οὐδεὶς πάνν τι] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἐστὶ γὰρ τὸ ἐξῆς οὕτως· πάνν οὐδεὶς ἐπιχωριάζει. O.

58 B. θεωρίαν ἀπάξειν] ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἀπενεγκεῖν. θεωροὶ δὲ εἰσιν οἱ πεμπόμενοι θῦσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν· ὅθεν καὶ αἱ ὁδοὶ δι' ὧν ἐπορεύοντο θεωρίδες κέλευθοι ἐκαλοῦντο, καὶ τὰ διδόμενα θεωρικά, καὶ ἡ ναῦς ἢ εἰς Δῆλον πεμπομένη θεωρίς, καὶ ὁ ἱερεὺς θεωρός. R S.

60 B. ἄτοπον τὸ θαυμαστόν, ὡς καὶ ἐν Θεαιτήτῳ φησὶν· οὐδέν γ' ἄτοπον, ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον ἦν· ἐσαφηνίσθη γὰρ διὰ τῆς ἀντιθέσεως. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνυπόπτου· *Εὐπόλις Μαρικᾶ*.

καὶ πόλλ' ἀγάθ' ἐν τοῖσι κουρείοις ἐγὼ
ἀτόπως καθίζων, κοῦδὲ γινώσκειν δοκῶν.

καὶ τὸ ἀδόκητον καὶ ἀνυπονόητον. οἱ δὲ ἄλογον. R S.

61 C. καθῆκε τὰ σκέλη] συντονώτερον ἀνέλαβε σχῆμα καὶ σεμνότερον, ὡς περὶ προβλήματος σεμνοτέρου μέλλων διαλέγεσθαι. R S.

D. τὸ μὴ θεμιτὸν] κατὰ τὸν Κέβητα ἢ τάξις τῶν προβλημάτων· τὸ πρῶτον πρόβλημα τὸ μὴ ἐξάγειν ἑαυτόν, οὐ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφείως ληφθέν. S.

D. οὗτος ὁ Φιλόλαος Πυθαγόρειος ἦν, ἐξ Ἰταλίας πεφευγὼς διὰ τὸν ἐμπρησμόν τὸν τότε ὑπὸ Γύλωνος γεγονότα διὰ τὸ ἀνεπιτήδειον αὐτόν πρὸς φιλοσοφίαν ὄντα ἀπελαθῆναι τοῦ ὁμα-

κοῖτου. ὃς καὶ δι' αἰνιγμάτων ἐδίδασκε, καθάπερ ἦν ἔθος αὐ-
τοῖς. ἤλθεν οὖν οὗτος εἰς Θήβας, τεθνεῶτι τῷ διδασκάλῳ Λύ-
σιδι χροᾶς ποιήσων, ἐκεῖ τεθαμμένῳ. Ἰππαρχος δὲ καὶ Φιλόλαος
μόνοι τῆς εἰρημένης συμφορᾶς τῶν Πυθαγορείων διεσώθησαν
[πρὸς τὸν Λύσιν δὲ τοῦτον Πλάτων ποιεῖται τὸν διάλογον]. R S.

E. τὸ μὲν ἴσως διὰ τὸ μυθικὸν ἐπιχείρημα, τὸ δὲ μάλιστα
διὰ τὸ φιλόσοφον. R S.

E. μέχρις ἡλίου δυσμῶν] ὡς ζήσεσθαι μέλλον μέχρις ἡλίου
δυσμῶν. ἐν γὰρ ἡμέρᾳ φονεῦν ἀπεληγτο, καθὰ τοῖς Πυθαγο-
ρείοις τὸ ἐν μεσημβρίᾳ καθευδεῖν, διὰ τὸ τὸν ἥλιον τότε μᾶλλον
ἐνεργεῖν. R S.

62 A. τᾶλλα] οἶον πλοῦτος, δόξα, ξίφος. ἐπαμφοτερίζει
γὰρ καὶ τᾶλλα πάντα, θάνατος δὲ μόνως ἀγαθόν ἐστιν. R S.

A. οἷς βέλτιον τεθνᾶναι] κατὰ Σωκράτην ἡ τάξις τῶν προ-
βλημάτων. πρῶτον γὰρ δὴ ἐθέλειν ἀποθνήσκειν κατὰ προαι-
ρεσιν, εἶτα μὴ ἐξάγειν ἑαυτοὺς κατὰ φύσιν. S.

A. ἐπιγελάσας, ἴτω Ζεὺς] ἐγέλασε, διότι ἐκάλεσε τὸν φο-
νεύοντα ἑαυτὸν εὐεργέτην. τὸ δὲ ἴτω ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ
τοῦ ἴσω, τῇ Βοιωτίδι διαλέκτῳ· ὃ δεικνυσιν ὅτι φύσει τὸν
Σωκράτην θαυμάζει. R S.

B. ἐν ἀπορρήτοις] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον πρόβλημα, τὸ μὴ
δεῖν ἐξάγειν ἑαυτόν, οὐ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφείας ληφθέν·
ἔπειτα δεύτερον διαλεκτικὸν καὶ φιλόσοφον. R S.

C. ὁ μέντοι νῦν] ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον πρόβλημα τὸ τοὺς
φιλοσόφους ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. S.

64 A. κινδυνεύουσιν] ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης καὶ ἀποδείξεως
τοῦτο αὐτοῖς συναγεται. R S.

B. γελασειόντα] γελαστικῶς ἔχοντα, γελάσαι θέλοντα. R.

B. θανατῶσι] θανάτου ἐπιθυμοῦσιν. R.

D. ἦκιστα] οὐδαμῶς. R.

D. καθ' ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη] τοῦτο ἐπεξηγηματικὸν
ἐστὶ τοῦ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, τοῦ ἐὰν ὅτι μάλιστα μηδὲν ὀμιλῶμεν
τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν, ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη. τὸ γὰρ ὅτι
ἴσον τῷ καθ' ὅσον. λείπει δ' ἐκεῖ τὸ κοινωνεῖν αὐτοῦ· ὅπερ δὴ
νοεῖται καὶ συνυπακούεται. R S.

65 B. ἢ δ' ὅς] ἐὰν μὲν ἢ δύο μέρη λόγου, ἔσται ἔφη δὲ ὅς,
τουτέστιν ἔφη δὲ οὗτος· οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι αὐτὸ μόνον σημαίνει

τὸ ἔφη. εἰάν δὲ ἢ ἔν μέρος λόγου, ἔσται φίλος, ὡς Ἀθηναῖοι, ἢ ὄφελος, ὡς Αἰγινῆται, ἢ ὄξος, ὡς Χαλκιδεῖς, ἢ πρὸς τὰ ἑρὰ χρωῖνται. τάττεται δὲ ἐπὶ παντὸς προσώπου καὶ ἀριθμοῦ, ὡς τὸ ὦ τῶν. R.

67 A. ὅ τι μὴ πᾶσα ἀνάγκη] ἀντι τοῦ εἰ μὴ κατὰ τὰ ἀναγκαῖα. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· μηδὲ κοινωνοῦμεν εἰ μὴ κατὰ τοῦτο καθ' ὃ πᾶσα ἀνάγκη. . . . O.

E. διαβέβληνται] ἀντι τοῦ διαβεβλημένως ἔχουσι πρὸς τὸ σῶμα. R.

E. ψυχὴν] γρ. καὶ τὴν τύχην ἔχειν. R.

69 B. ἔχη] γρ. καὶ οὐδ' ἀληθὲς ἔχουσα. R.

72 A. ἰδὲ τοίνυν] Ἀττικοὶ ὀξύνουσι τὰ ἰδέ, λαβέ, εὐρέ, ὡς τὰ ἰλθέ, εἰπέ. O.

C. ὁμοῦ πάντα] ὁμοῦ σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ ἐγγύς, ὡς δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· καίτοι τὸν μὲν ἀνδριάντα τοῦτον οὐπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι Σαλαμῖνιοι, ἀπὸ Σόλωνος δ' ἔστιν ὁμοῦ σ' ἔτη καὶ μ'. καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτον· εἰσὶν ὁμοῦ πάντες δισμύριοι Ἀθηναῖοι. καὶ Μένανδρος ἐν τῷ Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ·

πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, δαιμονᾶς γεγωνῶς ἔτη
τοσαῦθ' ; ὁμοῦ γὰρ ἔστιν ἐξήκοντά σοι.

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι· ἢ γὰρ τὸν Τριφάλῃτα τίκτουσα φησὶ

λάβεσθε· καὶ γὰρ ἐσθ' ὁμοῦ.

δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐν ταύτῳ· Ὀμηρος·

ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐφ' ὑμετέροισι δόμοισι,

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· οὐκοῦν εἰ μὲν τι ἔασομεν τούτων συμβάντων ὑμᾶς, οὐ καθαροῖς ὁμοῦ διατριψομεν. ἔστι καὶ χρονικόν· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι·

πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

ἔχει καὶ δύναμιν συλλεκτικὴν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἰδρία· οἱ Θραῖκες Διβύτρωες καλοῦνται· πάντα νῦν ἡδὴ σθ' ὁμοῦ. ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ. R S.

74 B. τότε μὲν] γρ. καὶ τῷ μὲν — τῷ δέ. R.

75 D. ὃ ἔστι] ἀντι τοῦ τὸ ὄν ὃ πάντα περιέλιπε. O.

78 A. ἐξεπάσητε] γρ. καὶ ἐξιάσηται. R.

83 A. ὅσον μὴ ἀνάγκη] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ὅσον κατὰ τὰ τῆς ζωῆς συνεκτικά· ταῦτα γὰρ καὶ ἀναγκαῖα. O.

86 E. ὑπερδικεῖν] ἤγουν συνηγορεῖν. καὶ ὑπέρδικοι οἱ συνήγοροι. R.

E. θραύττον] ταράττον, ἐνοχλοῦν. R.

89 C. πρὸς δύο οὐδ' ὁ Ἡρακλῆς] ταύτης τὴν αἰτίαν ὁ Διοῦρις οὕτως ἀφηγεῖται. Ἡρακλέα φησὶ βωμόν δειμάμενον ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ πυγμῆς ἀγῶνα θεῖναι, καὶ νικήσαντα, τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα πάλιν ἀγωνιζόμενον, ὑπὸ Ἐλάτου καὶ Φεράνδρου πάλῃ ληφθῆναι, καὶ ἐξ ἑκείνου τὸ πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς παροιμιασθῆναι. Ἐχεφυλλίδας δὲ αὐτὸν ὑπὸ Κτεάτου καὶ Εὐρύτου τῶν Μολιονιδῶν ἠττηθῆναι κατὰ τὴν ἐπ' Ἀνγέαν στρατείαν· διωχθέντα δὲ ἄχρι τῆς Βουπρασίδος καὶ περιβλεψάμενον, ὡς οὐδεὶς ἐξίκετο τῶν πολεμίων, ἀναψῦξαι τε, καὶ ἐκ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ πιόντα προσαγορευσαί τοῦτο ἡδὺ ὕδωρ· ὃ νῦν δείκνυται ἰόντων ἐκ Λύμης εἰς Ἥλιον, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων βαδῦ ὕδωρ. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Φερεκύδης καὶ Κώμαρχος καὶ Ἰσθρος ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς ἱστοροῦσι. καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦς τοὺς Μολιονίδας ἰόντας εἰς Κόρινθον λογήσαντα τὸν Ἡρακλέα περὶ Κλεωνᾶς ἀποκτεῖναι· ὅθεν Ἡλείοις ἀπάμοτον εἶναι τὰ Ἰσθμια ἀγωνίζεσθαι, ὅτι θεωροῦς πεμφθέντας εἰς τὸν Ἰσθμὸν τοὺς Μολιονίδας ἐλὼν Ἡρακλῆς ὑπὸ Κορινθίων ἐδέχθη. Ἡρόδωρος δὲ καὶ Ἑλλάνικὸς φασὶν ὡς, ὅτε τὴν ὕδραν Ἡρακλῆς ἀνήρει, τὴν Ἡραν αὐτῷ καρκίνον ἐφορηῆσαι, πρὸς δύο δὲ οὐ δυνάμενον μάχεσθαι σύμμαχον ἐπικαλέσασθαι τὸν Ἰόλεον, καὶ ἐντεῦθεν βηθῆναι τὴν παροιμίαν. ἐμνήσθη δὲ ταύτης Πλάτων καὶ ἐν ἰα' Νόμων· ὁρθὸν μὲν δὴ τὸ πάλαι τε εἰρημένον, ὡς πρὸς δύο μάχεσθαι χαλεπόν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

89 E. ἦσθησαι] γρ. καὶ σύ. R.

96 A. ὑπερήφανος] ὑπέρφρων. R.

99 B. καρδόπω] τῇ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. R.

D. παροιμία, δεύτερος πλοῦς, ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πρατόντων, παρ' ὅσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν ἀσφαλῶς παρασκευάζονται τὸν δεύτερον. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἠθικῶν, καὶ Μένανδρος Κερκυφάλῳ καὶ Πλοκίῳ καὶ Θεοφορομένῃ. R S.

101 D. τὴν αὐτοῦ σκιὰν δέδοικεν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίως. R S.

102 D. ξυγγραφικῶς ἐρεῖν] ἐπειδὴ ἤσθετο ἑαυτοῦ ὁ Σωκράτης τῷ παρίσω χρησαμένου σχήματι δι' ὧν φησὶ παρέχον ὑπερέχον ταύτῃ φησὶν συγγραφικῶς ἐρεῖν, ὡς τῶν τοιούτων τῆς ἐπιμελείας ὄντων καὶ λογογραφικῆς ιδέας κατὰ σχολὴν τοῖς τοιούτοις καλλύνεσθαι προμηθουμένης, ἀλλ' οὐ διαλεκτικῆς ἐτοιμότητα καὶ λέξιν καὶ διάνοιαν ἀποσχεδιαζούσας. τοιαῦτα δὲ σχήματα πολλὰ παρὰ Θουκυδίδη καὶ τοῖς λοιποῖς, μάλιστα δὲ τὸ ἐν τῇ Κορινθίων δημηγορίᾳ οὕτως εἰρημένον· καὶ προεπιβουλεύειν μᾶλλον αὐτοῖς ἢ ἀντεπιβουλεύειν· πρὸς ὃ οἶμαι καὶ τὸ παρὸν Σωκράτει ἐξενήνεται. O.

103 B. οὐκ ἂν ποτέ φαμεν ἐθελήσαι] σημειῶσαι ὀριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. O.

C. οὐδ' ἂν ἔφη] γρ. καὶ ὁ δ' αὖ. R.

104 C. ἐναντίον γέ ἐστι δυάς] καθ' ὃ ἀριθμοὶ ἄμφω οὐ, καθ' ὃ δὲ ἐναντιότητα δεδεγμένοι. O.

105 B. καὶ μὴ μοι] καὶ μὴ μοι ἦν ἂν ἐρωτῶ ἀπόκρισι ἀποκρίνου, ἀλλ' ἄλλην, μιμούμενος ἐμέ. R.

107 A. ἀναβάλλοιτο] ἀνακρούοιτο. R.

B. ἔρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι. ταύτας δὲ τῷ Ἐρμῇ ἀφιερῶσιν ὡς ὄντι καὶ τούτῳ ἐνὶ τῶν ἐνοδίων θεῶν. R S.

E. πορεῦσαι] ἀντὶ διαπορθμεῦσαι, διαπεράσαι. O.

108 A. θυσιῶν] γρ. καὶ ὄσιων. R.

108 D. Γλαύκου τέχνη] ἢ ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως κατεργαζομένων, ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. Ἰππασος γάρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν εἶναι τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, κρουομένους δὲ τούτους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδόντα τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρώτον ἐγχειρῆσαι δι' αὐτῶν χειρορραγεῖν, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πραγματείας ἔτι καὶ νῦν λέγεσθαι τὴν καλουμένην Γλαύκου τέχνην. μέμνηται δὲ τούτου Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς μουσικῆς ἀκροάσεως, καὶ Νικοκλῆς ἐν τῷ

περὶ θεωρίας. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα τέχνη γραμμάτων, ἣν ἀνατιθέασι Γλαύκῳ Σαμίῳ, ἀφ' ἧς ἕως καὶ ἡ παροιμία διεδόθη. οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὗρεν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος. R S.

109 B. αὐτήν δὲ τὴν γῆν] τοῦτ' ἐκεῖνο, ὃ λέγει ἐν τῷ Τιμαίῳ, τὸν οὐρανὸν τῶν τεσσάρων εἶναι στοιχείων, ἀφ' ἐκάστου τοῦ καθαρωτάτου καὶ οἶον νῶ μόνῳ θεατοῦ τε καὶ ληπτοῦ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ποιητοῦ δεηθέντος. R.

110 E. κατεδηδεσμένοι] καταβεβρωμένοι. R.

111 E. αἰώραν] ὑψωσιν, ἔπαρσιν. R.

112 D. ἀμφοτέροις] γρ. ἀναντες γὰρ πρὸς ἀμφοτέρα. R.

114 C. ὥστε ἀρετῆς] ὁ μηδενὸς ἄλλου χάριν τὴν ἀρετὴν διατεινόμενος χαρακτηρίζειν τί πέπονθας; ὡςπερὶ παλινῳδῖαν ἄδεισ καὶ τῆς εἰσέπειτα ῥαστώνης τὸ τῆς ἀρετῆς ἀπεμπολεῖς ἄπρατον; ἀλλ' ἢ τῶν πρὶν λήθεσο ἢ οὐκ ἐνόησας. O.

115 D. ἡγγυήσατο] γρ. ἡγγυᾶτο. R.

117 C. ἀστακτὶ] ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ σταγόνα, ἀλλ' ἀθρόα καὶ ποταμηδόν. O. γρ. ἀβαστακτὶ καὶ βίγ. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΥΛΟΝ.

P. 384 A. χαλεπὰ τὰ καλὰ] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὠμότητα. φησὶ δὲ αὐτὴν Δίδυμος ὑπὸ Σόλωνος ἀναφωνηθῆναι ἐπὶ Πιττακῷ ἰκετεύοντι τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι, καὶ φάντι χαλεπὸν ἐσθλὸν φῦναι, διὰ τὸ τὸν Περίανδρον εἰς ὠμότητα μεταβαλεῖν. ὅθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος

ἀρχὴ μέγιστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν

ἀγαθὰ τὰ μὲν ἀγαθὰ.

μὲνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Πλάτων Πολιτεία καὶ Κρατύλῳ. R. S.

C. σκοπεῖν] γρ. σκώπτειν. R.

E. τῶν μεθιστάντων] γρ. τῶν ἐθιστάντων. R.

391 C. ἀλήθειαν τὴν Πρωταγόρου] τοῦτο διαπαίζει τῶν Πρωταγόρου, ἐν οἷς φησὶν ἐκεῖνος· τὸ ἐκάστῳ δοκοῦν ἀληθές ἐστίν. O.

E. περὶ του ποταμοῦ] περὶ τίνος. R.

395 B. ἀτηρὰ] ἀκόλαστα, ὑβριστικά, χαλεπά, κακὰ, βλαβερὰ. R.

E. ταλάντατον] ἀτυχεστάτον. R.

396 E. ἀποδιοπομπεύσθαι φασὶ τὸ ἀποτρέπεσθαι τον προστρόπαιον Δία καὶ οἶονεὶ καθαιρέσθαι τὰ δεινὰ. RS.

397 B. χαίρειν ἔαν] γρ. χρῆναι. R.

D. θεῖν] τρέχειν, σπεύδειν. R.

D. ἐπονομάσαι] ἐπικαλέσαι. R.

398 C. γεγόνασιν ἐρασθέντες] σημειῶσαι διὰ σύνταξιν. O.

401 A. κομψῶς] καλῶς, μετρίως. R.

402 C. ὠπνιεν] ὠμίλει, συνεγίνετο κατὰ νόμον καὶ ἐμύγνυτο, συνῶκει. R.

403 E. τὸν Πλούτωνα ἀπὸ τούτου ἔσχε τὸ ὄνομα] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

405 D. ὁμοπολῶν] γρ. καὶ ἐπισκοπῶν. R.

407 D. ἄρρατον] ἀσφαλὲς ἢ ἀκάματον, οἱ δὲ ἰσχυρὸν, ἐνιοὶ μικρὸν, οἱ δὲ μέγα, οἱ δὲ τὸ σκληρὸν καὶ ἀμετάστροφον. R.

411 D. περὶ τὸ φέρεσθαι] γρ. καὶ περὶ τὸ ρεῖν γε. R.

412 B. ἐσύθη] ἀπεφέρετο, ἀπηνέχθη. R.

D. διὰ τοῦ ὄντος] γρ. καὶ ἰόντος. R.

413 A. παροιμία, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶς, ὅμοιον τῷ ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις. R. παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν πέρα τοῦ δέοντός τι ποιούντων, οἶον ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἐπήδησεν. εἰσῆκται δὲ ἐντεῦθεν. Φάυλλός τις κουφότατος πάντων ἄλματι μετέωρον φέρειν ἑαυτὸν πεντήκοντα πρὸς τοῖς πέντε πόδας παρὰ δόξαν ἐπὶ μῆκος ἤλατο. ὃν καὶ διὰ τοῦτο θαυμάσαντες οἱ πρὸς αὐτὸν ἀμιλλώμενοι στίχῳ τὸ θαῦμα ἀοίδιμον τῷ μακρῷ καταλελοιπίασι χρόνῳ,

πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος ποιησάμενοι. οὗτοι γὰρ ὀρύγματα τέμνοντες τάφρων ἐπὶ πεντήκοντα μόνον πόδας διεστηκότα τὸ τῆς ἀγωνίας ἀκρότατον ἐπεδεκνυντο. αὐτὸς δ' ὑπερπαίσας τοῦτο πέντε ποδῖν. . O.

415 D. φοπῆν] γρ. καὶ φοήν. R.

420 D. τῇ κατ' ἀνάγκην] γρ. καὶ κατὰ τὰ ἄγκη. R.

421 D. ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει, ἐπὶ τῶν φύσει φαθύμων καὶ ἀμελῶν, ἦτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασίζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων ἐνταῦθα οὐ-

τως· οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ἀγῶν δέχεσθαι, καὶ ἐν Νόμων ἔκτῳ· ἀλλὰ γὰρ ἀγῶνα προφάσεις φασὶν οὐ πᾶν δέχεσθαι. *Αἰσχύλος* δέ φησι *Γλαύκῳ Ποτυνεῖ*·

ἀγῶν γὰρ ἀνδρας οὐ μένει λελειμμένους·

καὶ *Ἀριστοφάνης* *Θεσμοφοριαζούσαις* β. R S.

424 C. δεινοὶ] ἱκανοί, ἢ δέους ἄξιοι, ὡς νῦν. R.

D. τῶν χρωμάτων] γρ. καὶ φαρμάκων. R.

428 D. θαμὰ] πυκνῶς, συγνῶς. R.

434 E. διαφέρειν] γρ. διάφορον. R.

436 E. φερομένου] γρ. φέοντος. R.

439 A. ἄλλο ὄν] γρ. ἄλλοιον. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΛΙΤΗΤΟΝ.

P. 142 A. ἄρτι] τοῦτο σημαίνει τὸ παρὸν καὶ ὑπόγυον καὶ τὸ παραντίκα μέλλον γίνεσθαι. R.

B. αἰρεῖ] καταλαμβάνει, νῦν δὲ τὸ καταπονεῖ. R.

C. ἀτάρ] καὶ δὴ, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ ὅμως καὶ ἅτε δὴ καὶ πλήν καὶ δέ. R.

C. ἐθαύμασα *Σωκράτους*] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

143 C. οὐδέν γε ἀπὸ τρόπου] οὐ πόρρω τοῦ καθήκοντος. R.

D. ἐπίδοξοι] ἔνδοξοι, ἢ ὡς νῦν, προσδόκιμοι. R.

144 A. ἀνερμάτιστα] ἀστήρικτα· ἔρματα γὰρ τὰ ἐρείσματα ἢ στηρίγματα. R S.

C. ἔξω δρόμῳ] τόποι τινὲς ἦσαν, ὁ μὲν ἐκτὸς ἄστεος, ὁ δὲ ἐντός, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς τελουμένων ὑπὸ τῶν νέων δρόμοι καλούμενοι. R S.

146 A. ὄνος κάθου, ἐπὶ τῶν ἐν πράγματι ἠττωμένων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παίδων τῶν σφαιριζόντων καὶ τὸν νικηθέντα εἰς ὄνου καθίζόντων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης ἐνταῦθα *Πλάτων*. R S.

ἐν τῇ διὰ σφαίρας * παιδιᾶ . . . ἢ μὲν οὐρανια,* ἢ δὲ ἀπόρραξις,* ἢ δὲ ἐπίσκυρος,* ἢ δὲ φαινίλνδα.* καὶ οὐρανίγ μὲν ἐστὶν ἢ* εἰς οὐρανὸν τῆς σφαίρας ἀναβολή, ἣν ὁ ποιητῆς ἐμφαίνειν δοκεῖ ἐν οἷς φησὶν

οἱ δ' ἐπεὶ σὺν σφαιραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
πορφυρέην, τὴν σφιν *Πόλυβος* πόλησε δαίφρων,

τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἀερόθεις
 ρηϊδίως μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.

ἀπόρραξις δέ ἐστιν ὅταν τὴν σφαῖραν μὴ πρὸς τοῖχον ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔδαφος σκληρῶς ῥίπτωσιν, ὥστε ἀποκρουομένην ἄλλεσθαι πάλιν. τὴν δὲ ἐπίσκυρον καὶ ἐφηβικὴν καὶ ἐπίκοινον ἔλεγον· ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ κατὰ πλήθη· ὠνομάσθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ οἱ παίζοντες ἐπὶ λατύπης ἐστῶτες, ἦν σκῦρον προσαγορευούσι, βολῇ σφαίρας ἀλλήλους ἐκδιώκουσιν. φαινίλνδα δέ ἐστιν ὅταν ἐτέρῳ τὴν σφαῖραν προδεικνύντες ἐτέρῳ αὐτὴν ἐπιπέμπωσι. τῶν οὖν παιζόντων ταῦτα τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλουν, καὶ ὅτι ἂν προσέτασσον τοῖς ἄλλοις ὑπήκουον, τοὺς δ' ἠττωμένους ὄνους. Κρατῖνος δὲ Χείρῳσι χαριέντως ὁμοῦ ἐγκαταμίξας καὶ τὴν ὄνος λύραν παρομιάν ἐπλεξε τὸν λόγον οὕτως·

ὡς ὄνος ἀπατέρῳ κἀθῆνται τῆς λύρας·

κοὺς γὰρ ἠττωμένους, ὡς ἔφαμεν, ὄνους καθῆσθαι ἔλεγον, βασιλεῖς δὲ τοὺς νικῶντας. Ο.

146 C. ἀπειθεῖν] γρ. ἀπιστεῖν. R.

147 A. ἱπνοπλαθῶν] γρ. κοροπλαθῶν. R.

148 E. ἀπαλλαγῆναι τοῦ εὐρεῖν] γρ. μέλειν. R.

151 B. ἐγκύμονες εἶναι] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. Ο.

152 B. διὰ τοῦ ἔοικεν ὁ Θεαίτητος φαίνεται ἀγαπῶν τὸ Πρωταγόρου δόγμα, καὶ ἐμμένειν τῇ ἐξ ἀρχῆς ἐαυτοῦ ἀποκρίσει Ο R.

C. ἐπιστήμη οὐσα] ὅτι γὰρ αἰσθάνεται τις, καὶ ἐπίσταται. Ο.

C. ἄρ' οὖν] πρώτη κατασκευὴ τοῦ Πρωταγορέου δόγματος. Ο R.

C. συρφετῶ] κονιορτῶ τῶ μετὰ κόπρων. οἱ δὲ κοιμῶν καὶ συρμός, καὶ σύρφη φρύγανα. R S.

153 B. κινήσεων ὄντων] τὴν σύνταξιν σημειῶσαι, ὅτι οὐδετέρως εἶπεν ὄντων πρὸς τὰ πράγματα· οὐδέτερον γὰρ τὸ πρῶγμα. R ἢ σύνταξις πραγματικῆ· οὐδετέρως γὰρ εἶπεν ὄντων πρὸς τὰ πράγματα ἀφορῶν. Ο.

C. τὸν κολοφῶνα ἀναγκάξω προσβιβάξιν] δώδεκα πόλει τῆς Ἰωνίας συνῆσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι, καὶ εἴ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ

Κολοφώνιοι περιτήν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν· Συμωναίους γὰρ ἔλόντες εἶχον συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ τήνδε τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὄθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαιοτάτης ψῆφου ἡ παρομιμία εἰδέτο, οἷον τὸν Κολοφῶνα ἐπιτίθημι ἢ τὸν Κολοφῶνα ἀναγκάζω προσβιβάζων. R S.

D. παρομιμία, ἄνω κάτω πάντα, ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ, καὶ ἐν Χήρᾳ·

τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν,

τᾶνω κάτω, φασί, τὰ κάτω δ' ἄνω. R S.

D. ὑπόλαβε] δευτέρα κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρωταγόρα δοκούντων. R.

E. προσήκουσαν] ἀντὶ τοῦ σύμμετρον. R.

154 A. ἴδιον] ἀντὶ τοῦ μερικόν. R.

A. ἢ σὺ διίσχυρίζαι] ταῦτα πάντα ἢ δευτέρα κατασκευὴ ἐστὶ τῶν Πρωταγορείων δογμάτων, ἕως τοῦ περὶ τῆς Ἰριδος λόγου. O.

A. ᾧ παραμετρούμεθα] τουτέστι τῷ αἰσθητηρίῳ. ἐστὶ δὲ τὸ φῆμα μέσης διαθέσεως. οὐδὲ ἐφαπτόμεθα, λέγει, τοῦ αἰσθητοῦ. τὸ δ' αὐτὸ εὐθύς καὶ παραμετρούμενον λέγει, ἐφαπτόμενον δὲ τὸ αἰσθητήριον. R.

155 A. φάσματα λέγει ταῦτα ὡς τῶν ψυχῶν ἀπατηλά, εἰ μὴ τις ὀρθῶς αὐτὰ μεταλάβοι. R.

A. κομιδῆ] πᾶν, παντελῶς· συναγωγὴ, ἐπιμέλεια. καὶ κομίστρια ἢ τροφός. R.

B. ὁ Πρόκλος τὸ ἄλλὰ παρέλκειν λέγει. R.

C. ὑπερφυῶς ὡς] μέχρι τοῦδε τὰ τῆς δευτέρας κατασκευῆς τῶν Πρωταγορείων δογμάτων. R.

E. ἄθρει δὴ περισκοπῶν] τρίτη κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρωταγορείων δογμάτων. O.

E. ἀπρὶξ] προσπεφυκότως, ἰσχυρῶς, ὃ οὐχ οἷόν τε πρῖσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. R.

156 C. πρὸς τὰ πρότερα λέγει, πρὸς τὸ πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

C. ὅσον μὲν οὖν ἄρα δὴ] οἷον ὡς τὸ ἀπτόν καὶ τὸ γευστόν. παρέλιπε δὲ ὄψιν καὶ ἀκοὴν ταχέως γινόμενα· τούτων γὰρ σχεδὸν ἀχρόνως αἰσθανόμεθα. διὰ δὲ τὸ ἐναργῆ αὐτὰ εἶναι παρέλιπεν. ἐξῆς δὲ ὅταν λέγη τὰ δὲ γεννώμενα οὕτω δὴ, εἰς τὸ

δή υποστικτέον. οὕτω γὰρ δὴ λέγει, τουτέστι τὰ βραδέα, ἅπερ εἰσὶ γευστὰ καὶ ἄπτά. R S.

D. τῆς δὲ λευκότητος] καὶ γὰρ, φησὶν, ἢ αὐτὴ αἰσθησις τῶν ἀντικειμένων οὐκ ἔστιν, οὐδὲ τὸ αὐτὸ αἰσθητὸν πάσης ἔστιν, ἀλλὰ μία ὄψις ἢ τοῦ λευκοῦ αἰσθητοῦ ἑνός. καὶ τὸ λευκὸν οὐ δύναται ἢ τοῦ μέλανος αἰσθησις ἀντιλαβέσθαι, ἀλλ' ἢ τοῦ λευκοῦ, καὶ ἔμπαλιν. ἑκατέρου δὲ λέγει, οἶον τῆς τοῦ μέλανος ὄψεως ἐπὶ τὸ λευκὸν αἰσθητόν. ἐφεξῆς δὲ ὄψιν μὲν λέγει τὴν ὀπτικὴν δύναμιν, λευκότητα δὲ τὴν λευκαντικὴν δύναμιν. R S.

157 A. ἐξ ἀρχῆς] ὅτε ἔλεγε τάχος καὶ βραδύτης ἓν, καὶ πάλιν φθαρτός ἐστι, καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

B. χρῆσθαι αὐτῷ] ἤγουν τῷ εἶναι, ὡς ὁ τῶν Πρωταγορείων λόγος. O R.

B. πολλῶν] ἀντὶ τοῦ συνθετῶν. O.

B. ἀθροισθέντων] ἀντὶ τοῦ συντεθέντων. R.

C. μὴ τοίνυν ἀπολείπωμεν] ἔτι συνηγορῶν τῷ Πρωταγόρᾳ τὰς πρὸς αὐτὸν ἐνστάσεις δοκεῖ διαλύειν. R.

158 D. ἐντεῦθεν ἀρχεται διαλύειν τὰς πρὸς Πρωταγόραν ἐνστάσεις διὰ τὸ ἄπορον εἶναι τὸ περὶ τῶν ἐνυπνίων. R.

E. οὕτως ἐρωτῶντες] ἔτι συνηγορεῖ καὶ ἐν τούτοις τῷ τοῦ Πρωταγόρου δόγματι, λαμβάνων τρία αἰτήματα. R.

E. ταῦτόν εἶναι] οἶον ὡς ἵππος καὶ ἄνθρωπος ταῦτόν ἐστι κατὰ τὸ αἰσθητικόν. ἀλλ' οὐ λέγω, φησὶν, οὕτως. R.

159 A. πρόσθεν] ἤγουν ἐν τοῖς κατὰ Πρωταγόραν. R. κατὰ τὸν Πυθαγόραν. O.

160 A. ἐμαντῷ τοιοῦτος] κατὰ τὴν αἰσθησιν τοιοῦτος. κατὰ κοινοῦ δὲ ἢ ἀρνησις. R.

C. οὐκοῦν ὅτε δὴ] ὥστε, φησὶν, οὐδὲν ἄτοπον συμβαίνει διὰ τὰς ἐνστάσεις, οἶον τὰς ὀνειρωξείας καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

D. κατὰ δὲ Θεαιτήτον] ἔπεται γὰρ ταῖς ἐκείνων θέσεσιν ὁ τοῦ Θεαιτήτου λόγος. R.

E. ἀμφιδρόμια] ἡμέρα πέμπτη τοῖς βρέφεσιν ἐκ γενέσεως, οὕτω κληθεῖσα, παρ' ὅσον ἐν ταύτῃ καθάιρουσι τὰς χεῖρας αἰ συνεφαψάμεναι τῆς μαιώσεως, καὶ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἐστίαν φέρουσι τρέχουσαι κύκλω, καὶ τοῦνομα τίθενται τούτῳ, δῶρά τε πέμπουσι τῷ παιδίῳ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολύποδας καὶ σηπίας, οἷ τε φίλοι καὶ οἰκῆοι καὶ ἀπλῶς οἱ προσήκοντες. R S.

161 C. τῆς ἀληθείας] τὸ τοῦ Πρωταγόρου σύγγραμμα, ἐν ᾧ ταῦτα δοξάζει, Ἀλήθεια ἐκαλεῖτο ὑπὸ Πρωταγόρου. R S.

C. ἤρξατο] σημείωσαι ὀριστικὸν ῥῆμα ἀνθ' ὑποτακτικοῦ. O.

C. γυρῖνος τὸ ἐκ τοῦ βατράχου παιδίον. R.

E. δημούμενον] δημοκοποῦντα, παίζοντα, θωπεύοντα. R.

162 A. διωλύγιος] μεγάλη, ἢ ἐπὶ πολὺ διήκουσα. R. ἀντὶ τοῦ περιβόητος. σημαίνει δ' ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ σκοτεινὸν καὶ νυκτέρινον. O.

B. εἰ οὕτως σοι φίλον, οὐδ' ἔμοι ἐχθρὸν] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τισι συμφερομένων. R.

B. φροιμαζόμενοι] παροιμαζόμενοι. R.

D. δημηγορίας] τὸν δοκοῦντα ἔλεγχον, ὃν ἄρτι ἔλεγεν ὁ Σωκράτης κατὰ Πρωταγόρου, ὅτε τοῦ κυνοκεφάλου ἐμέμνητο, δημηγορίαν νῦν καλεῖ, διὰ τῆς εἰρωνείας τὸν λόγον παραμυθησάμενος, ἵνα πάλιν διεγείρῃ τὸν νέον. R S.

E. οὐδ' ἐνὸς μόνου] καὶ γὰρ εἰ τὴν τῶν πολλῶν κρίσιν λάβωμεν ἐπὶ γεωμετρίας κυρίαν, γέλοιοι ἂν εἶμεν, ἀσύμμετρα λέγοντες ἀλλήλοις μεγέθη, καὶ τὴν πεπερασμένην εὐθείαν διαιρετὴν εἶναι εἰς ἀπειρον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκ δὲ τῆς τῶν κυβευόντων συνηθείας ἔλαβε τὸ οὐδ' ἐνὸς μόνου, ὅταν ἐκεῖ πέσῃ ἐν τῷ παίζειν ἐν τὸ ἐλάχιστον. R S.

163 A. ἐπιστήμη τε καὶ αἴσθησις] πρόκειται νῦν τῷ Σωκράτει ἐλέγξαι τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν τοῦ Θεαιτήτου τιθεμένου τὴν ἐπιστήμην αἴσθησιν. O.

C. καίτοι ἠδύνατο λέγειν, εἰ οὐκ ἐπίσταται ὁρῶν ὁ ἀγράμματος, ἄλλο ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ἄλλο ὄρασις ἤτοι αἴσθησις. R.

C. εἴ τις ἔροιτο] καὶ τοῦτο πειραστικὸν δίλημμα τοῦ ἐξῆς. O.

164 A. τὸν πρόσθεν] τὸν τὴν αἴσθησιν θέμενον εἶναι ἐπιστήμην. R.

C. πάλιν ἐξ ἀρχῆς] πάλιν ἐν τούτοις πρόκειται τῷ Σωκράτει ἀνακαλέσασθαι τὸν διὰ τὴν ἀπειρίαν ἑαυτοῦ κατασυλλογισθέντα Θεαιτήτον. R.

D. μῦθος ἀπώλετο] παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν διήγησιν μὴ ἐπὶ πέρασ ἀγόντων. R.

E. προπηλακίζομεν] ἀδικοῦμεν, ὑβρίζομεν, διασείρομεν, ἐξουθενοῦμεν. R S.

165 A. σκέψαι οὖν] πάλιν επιχειρεῖ ἐλέγχειν ἐν τούτοις τὰ τοῦ Πρωταγόρου καὶ Θεαιτήτου δόγματα. R.

E. ἐπίκουρον τοῖς αὐτοῦ ἐρεῖ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐρεῖ. R.

166 C. ἐξέλεγξον] ἐκ τῶν δύο, φησί, θάτερον ἐξέλεγξον, εἴπερ δύνασαι· ἢ γὰρ ὡς οὐκ εἰσὶν αἱ αἰσθησεις ἴδιαι, ἢ τούτων ἰδίων αὐτῶν οὐκ ἔστι τὰ αἰσθητὰ ἴδια ἐκάστῳ. R.

C. ὑηνεῖς] ὑἱκόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. R. οἶον ὡς εἴ τις εἴποι χοιρίζεις. O.

D. πολλοῦ δέω] πόρρω ἴσταν εἰμί, οὐ βούλομαι λέγειν, σιωπῶ. R.

E. ἐναντία] κατὰ γὰρ τὴν Πρωταγόρου δόξαν τὸ μὲν αἰσθητὸν πᾶν δοκεῖ εἶναι μὴ ὄν, τὸ δὲ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν ἔστι μὲν, ἀλλ' οὐ φύσει, θέσει δὲ μόνον, οἶον οἱ νόμοι παρ' ἐκάστοις. μόνον δὲ τὸ ἀγαθὸν φύσει. R.

167 B. τοῖς φυτοῖς] πρὸς τί γάρ, φησί, τὸ ἀληθὲς καὶ το ψεῦδος, ὡς τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον; τὸ δὲ ἐξῆς, ὥσπερ, φησὶν, ἢ κακὴ ψυχὴ δοξάζει συγγενῇ ἑαυτῇ πονηρά, οὕτως ἢ χρηστὴ χρηστὰ. ἐκατέρως δὲ τῇ δοκῆσει τὸ ἀληθὲς καὶ πρὸς τι. R.

D. σώζεται ὁ λόγος ὁ λέγων μέτρον πάντων εἶναι τὸν ἄνθρωπον. ἐν τούτοις δὲ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς τοῖς ἀληθῆ μὲν δοξάζουσιν ἑκατέροις, διαφέρουσι δὲ τῷ κρείττονι καὶ χείρονι μόνῳ. R.

168 B. πρεσβύτεροι] οἱ γὰρ νέοι φιλόνηκοι. R.

C. τὸν Θεόδωρον νῦν παρακαλεῖ πρὸς τὴν διάλεξιν, ἵνα δι' αὐτοῦ οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι κατὰ Πρωταγόρου γένωνται. καὶ ἦτοι διὰ τὸ ἀξιοπίστον τοῦ πρεσβυτικοῦ προσώπου τοῦτο ποιεῖ, ἢ καταβάλλων τὸ τοῦ νέου, ὡς εἰκός, οἴημα. R.

D. χαριεντισμὸν] ἀντὶ τοῦ παλγνιον. R.

169 A. ὀλίγον] μετὰ γὰρ τοὺς τοῦ Πρωταγόρου ἐλέγχους πάλιν ἐπὶ τὴν Θεαιτήτου μαιεῖαν ἀναδραμεῖται. R.

B. Ἡρακλῆς τε καὶ Θησέες] οἱ Θρασύμαχοι, Καλλικλεῖς, Διονυσόδωροι, Εὐθύδημοι, καὶ οἱ τοιοῦτοι. R.

C. περαιτέρω] οἶον τοῦ ἐλέγχου μόνου, πλέον δὲ ἄλλο οὐδέν, οἶον τὰ περὶ ἐπιστήμης. R.

170 A. ὥσπερ πρὸς θεοὺς ἔχειν] ἀντὶ τοῦ ἐκθειάζειν τοὺς ἐν ἐκάστοις ἐπιστήμονας· οἶον καὶ τὸ Ὀμηρικόν· θεοῖς ἐναλίγ-

κία μήδ' ἔχοντα· καί· ἴσος Ἐνναλίφ ἀνδρειφόντη· καὶ τὰ τοιαῦτα. R S.

B. ἄλλων ζώων] οἶον ποιμένας, ἡμιόχους, κυνηγούς. R.

C. τῷ λόγῳ] τῷ κατασκευασθέντι ἐκ τῆς κοινῆς ἐννοίας τῶν πολλῶν. R.

D. περὶ τινος δόξαν] οἶον περὶ προνοίας, περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν καὶ τῶν τοιούτων. R.

171 A. οἷς μὴ δοκεῖ] οὐ γάρ ἐστι ποιότης ἐν τοῖς τοιούτοις ποσοῖς. R.

B. ὅταν τῷ τάναντία] ὅταν, φησὶν, ὁ Πρωταγόρας συναίσθηται τῆς τοῦ λόγου ἀτοπίας. R.

C. σοφώτερον ἡμῶν εἶναι] ἔπου θεῶ, ἔπου λόγῳ. R.

E. τὰ μὲν πολλὰ] τὰ μὲν σωματικὰ καὶ πρὸς τι. R.

172 A. τῇ ἀληθείᾳ] ὡς θέσει. ἐντεῦθεν μέχρι τῶν ἐξῆς σελιδίων ἰδ' ἀποστηθίζειν χρῆ. O.

A. συμφέροντα] τὸ γὰρ συμφέρον, φησί, φύσει, ὁ δὲ νόμος θέσει. R.

B. ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον] ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. R.

C. τοῖς τοιούτοις] οἶον ἐργαστηρίοις, ἐμπορίαις. R.

C. τὴν ἄλλως] ἀντὶ τοῦ ματαίως καὶ ὡς ἔτυχεν. R.

C. φανύλως διατρέβοντας] οἶον τοὺς πολιτικούς. R.

D. πράττειν προσίσταται] Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, γίνεται δὲ τῆς ἐπιφορικῆς φράσεως προταττομένης ὀρθῆς πτώσεως ἀντὶ γενικῆς ἢ δοτικῆς ἢ αἰτιατικῆς. γενικῆς μὲν οἶον Ἀλκιβιάδης ἐξελθὼν τῶν πυλῶν Λακεδαιμόνιοι ἠτύχησαν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν Ἀλκιβιάδου ἐξελθόντος· δοτικῆς δὲ οἶον ἐξερχόμενος ἔδωκέ μοι· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐξερχομένου ἐξερχόμενος εἶπεν. ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς ὡς ἐνταῦθα· ἔδει γὰρ εἰπεῖν σπουδᾶς δὲ ἐταιριῶν καὶ κήμονος οὐδὲ ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ παρίσταται. O.

E. ἀντωμοσίαν γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν καὶ ἀντιγράφεσθαι ἔλεγον Ἀθήνησι διὰ τὸ ἀντομνύναι τὸν τε διώκοντα καὶ τὸν φεύγοντα. O.

173 D. θαλάττης χόεσ] παροιμία ἐπὶ τοῦ πολυμαθοῦς καὶ ἐμπείρου. R.

E. φύσιν ἐρευνημένη] γενικῶς τὸ φθαρτόν. O.

174 A. ἐγγὺς οὐδὲν] γρ. οἶδεν. R.

B. διερευνώμενος] ὅτι ἐν τούτοις τὸν ὡς ἀληθῶς μαθημα-

τικὸν ἄνδρα εἰς ταυτὸν ἄγει τῷ ὄντως φιλοσόφῳ, ἔτι δὲ καὶ τὸν φυσικόν, ἢ μᾶλλον ὡς μέρος τοῦ φιλοσόφου βούλεται εἶναι τοὺς ἄλλους ἐπιστήμονας. R.

C. εἰς φρέατα] ἐπὶ τῶν ὑλαίων πραγμάτων καὶ εἰδωλικῶν. R.

D. βδάλλοντα] ἀμέλγοντα ἢ θηλάζοντα ἀπὸ τοῦ βδέλλα. R.

E. δοκεῖ ἀκούειν] νομίζει γίνεσθαι κατὰ κοινοῦ. R.

175 E. θῶπας] ἀπατηλούς. R.

E. τορῶς] τομῶς, ἐντρεχῶς, εὐπετῶς. O.

176 A. ἀναβάλλεσθαι] τῶν γὰρ ἀπαιδευτῶν καὶ τὸ ἔνδυμα καὶ τὸ σχῆμα θορυβῶδες. R. ἄλλοι δὲ τὸ ἀναβάλλεσθαι ἐπὶ τῶν κιθαρῶν ἀκούουσι τῆς ῥόδης, οἷον τὸ ἄρχεσθαι κιθαρίζειν. καὶ οἷμαι οὐ κακῶς· τό τε γὰρ πρόκρουμα τῆς κιθάρας ἀναβολὴ καλεῖται (Ἀριστοφάνης Εἰρήνη· συνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι), καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐξῆς πρὸς ταύτην τείνει τὴν ἔννοιαν. O.

C. βάνανσοι] οἱ ἐδραῖοι τεχνῖται καὶ παρὰ βάνῳ, ὃ ἐστὶ καμίνῳ, τὶ ἔργον διατιθέμενοι. οἱ δὲ βαναύσου τὸν ἀπάνθρωπον καὶ ὑπερήφανον. ἔνιοι δὲ βαναύσου χειρὸς τῆς ὑβριστικῆς ἢ τεχνικῆς. δηλοῖ δὲ τοὺς χειροτέχνους καὶ δημιουργούς. R S.

D. γῆς ἄλλως ἄχθη] ἀλλὰ δεῖ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς, φησί, τὸ Ὀμηρικὸν ἐτώσιον ἄχθος. τὸ γὰρ φυσικὸν βάρος καλόν, τὸ δὲ ἄλλως καὶ μάταιον κακόν. R.

177 A. παντάπασιν ὡς δεινοὶ] τοὺς γὰρ τὰ συμφέροντα διδάσκοντας σοφοὺς οἱ δεινοὶ ὡς ἀνόητα φάσκοντας ἐκφραλλῶσιν, ὡς ὁ τοῦ Ὀμήρου Πάρις·

ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. R.

B. δοῦναι] διαλεκτικῶς. O.

B. τελευτῶντες] ἐλεγχόμενοι. O.

B. ἐκείνη] ἢ δημῶδης. O.

B. διαφέρειν] οἱ δεινοὶ ἐκείνοι. O.

C. τὴν φερομένην] τὴν ἐν γενέσει. O.

E. μὴ λεγέτω τὸ ὄνομα] ἀντὶ τοῦ μὴ ὄνομα ψιλὸν μόνον λέγωμεν, οἷον τὸ ὠφέλιμον καὶ βλαβερόν. R.

178 A. ἐκάστη] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ ἐκασταχοῦ. O.

A. μέλλοντα χρόνον] τὸ γὰρ ἀπλῶς μέλλον καθολικώτερον τοῦ ὠφελίμου. R.

A. τοῦτο δὲ μέλλον ὀρθῶς ἂν ἐπιλέγομεν] τοῦτο τὸ γενικώτερον μεταλαβὼν τὴν ἐρώτησιν, καὶ μὴ ἐπὶ μόνου τοῦ ὠφελίμου. γράφεται καὶ τοῦτο δὲ μᾶλλον ὀρθῶς ἂν λέγομεν. R.

E. ὦ μέλε] παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ γυναικῶν λέγεται μόνον, ὡς τὸ ὦ τάλαν, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπὸ ἀνδρῶν, ὡς ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνους, καὶ ἐν Μενάνδρου Συνερώσῃ·

ἄφες τὸν ἄνθρωπον· τί κόπτεις, ὦ μέλε;

σημαίνει δέ, ὦ δειλαίε, ὦ πονηρέ. ἔνιοι δέ, ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἶον μεμελημένε. R.

179 C. ἀνάλωτοι] ἐντεῦθεν εἰσβάλλει εἰς τοὺς κατὰ τοῦ Ἡρακλείτου ἔλεγχους. εἰ γὰρ πάντα, φησί, κινεῖται συνεχῶς καὶ ἀόριστά ἐστι καὶ ἄστατα, ἢ Πρωταγόρου δόξα ἀνάλωτός ἐστιν. R.

D. διακρούοντα] ἐκ μεταφορᾶς τῶν διακωδωνούντων τὰ κεράμια, εἰ ἀκέραιά εἰσιν. R.

D. ἀκούοντα] ἀπὸ τῆς τῶν χυτρῶν τοῦτο λαμβάνει δοκιμασίας, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἶρηκεν. διακωδωνοῦντες γὰρ τὰ κεράμια τὰ ἀκέραια τῶν μὴ τοιούτων διακρίνομεν. O.

E. Ὀμηρίδας φησί τοὺς Ἡρακλειτεῖους διὰ τὸ τῆς ἀεικινήσιας δόγμα, ἐπεὶ καὶ Ὀμηρος Ὠκεανὸν ἀπεφήνατο θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν. O.

E. ἔμπειροι] ἀλλ' οὐκ ἐπιστήμονες διὰ τὸ ἄστατον τῶν αἰετινῶν. R.

E. τὰ συγγράμματα] τὰ τοῦ Ἡρακλείτου συγγράμματα. ἠγχιωμένοι καὶ μεγαλόφρονες· τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἡράκλειτος γέγονεν, οὗ καὶ ἀπόφθεγμα φέρεται τοιοῦτον· πολυμαθὴ νόον οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην. R S.

180 B. τούτῳ] τῷ στασίμῳ διὰ τὴν ἑαυτῶν θέσιν τὴν πάντα κινεῖσθαι λέγουσαν. R S.

C. πρόβλημα] γεωμετρικῶς δεῖ, φησὶν, ἐκθεμένους τὸ πρόβλημα ζητεῖν ἀποδεικτικῶς, πότερον πάντα κινεῖται ἢ οὐ. R.

E. προϊόντες] ἀπὸ μὲν Θεαιτήτου εἰς Ἡράκλειτον, εἶτα εἰς Παρμενίδην καὶ Μέλισσον. R.

181 A. θέοντας] πικρὰ ἢ λέξις καὶ σκαπτική. R S.

A. οἱ τοῦ ὄλου στασιῶται] γλυκεῖα ἢ λέξις καὶ ἔγκωμιστικὴ τῶν ἀμφὶ Παρμενίδην. R.

B. ἀκίνητα κινούντων] παροιμία καθ' ὑπερβολήν, ὅτι μὴ

δει ἔδη μηδὲ βωμούς κινεῖν ἢ τάφους ἢ ὄρους. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν Νόμων ὀγδόῳ. R.

B. ἔτι διασύρει τὸν Ἡρακλείτου χορὸν ὡς ἀσεβῆ· τὰ γὰρ ἱερὰ ἀκίνητα. R.

C. στρέφεται] ὡς ὁ στρόβιλος. R.

E. ἀμφοτέρων] ἔστι καὶ τρίτον σκέλος τῆς διαιρέσεως τὸ λέγον οὐδὲν ἀμφοτέρως, ὅπερ σὺν τῷ δευτέρῳ ἐλέγχεται. R.

E. ἀμφοτέρως] ἀντὶ τοῦ πάντα κατὰ τὰς δύο κινεῖται κινήσεις. R.

E. οὐδὲν μᾶλλον] τὸ γὰρ μὴ ἀλλοιούμενον, καθ' ὃ οὐκ ἀλλοιοῦται, οὐ κινεῖται ἀλλ' ἴσταται. R.

182 A. ποιότης] ἐκ τούτων δῆλον ὅτι τὸ τῆς ποιότητος ὄνομα Πλάτων ἔστιν ὁ πρῶτος θεὸς ἐν τοῖς Ἑλλησιν. R.

A. ἀλλόκοτον] ἐναντιον, ἢ ξένον. R.

A. ἀθρόον] γενικῶς. R.

A. κατὰ μέρος] εἰδικῶς. R.

B. ἄλλα] τὰ τῶν Ἡρακλειτείων ἄλλα δοξάσματα. R.

183 A. εἰ πάντα κινεῖται] εἰ γὰρ, ὡς φασί, πάντα παντοίως κινεῖται, εἴ τι δ' ἂν τις εἴποι, οὐδ' ἐκείνο ἔσται, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ αὐτῶν ἡ δόξα κινεῖται καὶ μεταβάλλει. R.

A. οὕτω τ' ἔχειν] ἀντὶ τοῦ συνδραμεῖν τὴν ἀντίφασιν. R.

B. οὐδ' ὅπως] ἀόριστον γὰρ πάντη τὸ οὐδ' ὅπως. R.

B. μάλιστα δ' οὕτως ἂν] ἤγουν ἢ λέγουσα ἀπειραχῶς τὸ οὐδὲ οὕτως. R.

D. τοὺς φάσκοντας] τοὺς περὶ Μέλισσον. R.

D. ἵππεῖς προκαλεῖσθαι εἰς πεδῖον, ἐπὶ τῶν τοὺς ἐν τισὶ βελτίους καὶ ἐπιστημονικωτέρους αὐτῶν εἰς ξριν προκαλουμένων. Πλάτων Θεαιτήτῳ καὶ Μένανδρος Καταψευδομένῳ. γράφεται δὲ καὶ ἵππον εἰς πεδῖον προκαλεῖσθαι, ἐπὶ τῶν εἰς ἅ βούλεται τις προκαλούντων. R S.

E. ἕνα ὄντα] ἀντὶ νῦ πολλῶν

* λαῶν ἔστιν * ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ. O.

E. βάθος τι] φαίνεται καὶ Ἀριστοτέλης σεμνύνων τὸν Παρμενίδην. καὶ νῦν φησὶ φοβεῖσθαι ἕξ τινα καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐπιχειρεῖν βασανίζειν τὰ τοῦ Παρμενίδου. R.

184 D. τῷ ἐρωτηματικῶν ἀντὶ τοῦ τίνι. O.

D. οὐχ ὅτι οἱ δούρειοι ἵπποι πολυαἰσθητοί, οἷς οὐδεμία

αἰσθησις· ἀλλ' ἔλαβε τοῦτο ἀπὸ τοῦ δουρείου ἵππου, ὃ Τροίαν εἶλον οἱ Ἕλληνες, τοῖς κοίλοις αὐτοῦ κατακρουψάντων ἑαυτοὺς τῶν ἀρίστων. διὸ καὶ πάννυ εὐσήμως τὸ ἐγκάθηνται· οὐδὲ γὰρ τοῦ μηχανήματος ἀλλὰ τῶν ἐγκεκρουμένων αἱ αἰσθήσεις. Ο.

E. πάντα τὰ τοιαῦτα λέγει τὰ αἰσθητά· εἰς τὸ σῶμα δέ, εἰς τὰ αἰσθητήρια. R.

185 A. ἀδύνατον εἶναι δι' ἄλλης ταῦτα αἰσθῆσθαι] τῆς διάνοιαν καὶ τὴν κοινὴν αἰσθησιν νῦν εἰς ταύτῳ ἄγει διὰ τὸ πρόχειρον· μετ' ὀλίγον δὲ διαστέλλει. R.

C. ἀμφοτέρω] φωνὴν καὶ χροάν. R.

C. τό τ' ἐπὶ πᾶσι] τὸ τῶν πέντε αἰσθήσεων γενικῶς. R.

D. οὐσίαν] ἢ τὸν ἐπὶ τούτοις ὀρισμόν. R. ἐν Σοφιστῇ τὸ οὐ μετὰ τοῦ μὴ ὄντος συζυγῆς ἔρεϊ. Ο.

D. διὰ τίνος ποτέ] νῦν τὸ διανοητικὸν ἐκ τῆς κοινῆς αἰσθήσεως διέκρινεν. R.

D. ἀκολουθεῖς] τῇ τε κοινῇ αἰσθήσει καὶ τῇ διανοίᾳ. R.

186 A. ποτέρων] τῶν μετὰ σώματος ἢ τῶν ἄνευ σώματος. R. ἦτοι ἂν ἢ ψυχῇ δι' ἑαυτῆς ἐπισκοπεῖ ἢ διὰ τῶν τοῦ σώματος δυνάμεων. Ο.

A. ἐπὶ πάντων] ἀντὶ τοῦ περιεκτικώτερον καὶ γενικώτερόν ἐστιν. R.

B. πρὸς τὰ μέλλοντα] οἱ γὰρ πολλοὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν τοῖς πρακτοῖς τίθενται μόνοις· καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν οὕτω πρὸς τὰ μέλλοντα. R.

187 E. ψευδῇ φαμέν] τρία ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς ψευδοδοξίας ἐκτίθεται· εἶτα προβάς τῷ λόγῳ καὶ ἐπικρίνων λέγει, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ τὸ τρίτον δεῖται τίνος λύσεως, τὸ δὲ δεύτερον ἀποδέχεται, διότι μὴ ὄν ἐλάμβανε τὸ μηδαμῶς ὄν. R. πρῶτον ἐπιχείρημα κατασκευάζον, ὅτι οὐκ ἔστι ψευδῆς δόξα. Ο.

188 A. μανθάνειν γὰρ] τὸ πρῶτον λῆμμα ἀντιφατικῶς. Ο.

A. χαίρειν λέγω] ἀντὶ τοῦ ἀφήμι αὐτά, τό τε μανθάνειν καὶ τὴν λήθην· ὁδοὶ γὰρ εἰσι μετὰ τοῦ τε εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι. Ο.

C. οὐκ ἀπὸ τῶν γνώσεων, φησί, καὶ τῶν γινωσκόντων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν γνωστών. R.

D. μὴ ἀπλοῦν ἦ] ὁμολογεῖται παρὰ πᾶσι, φησίν, ὅτι ὁ ψευδῆ δοξάζων τὰ μὴ ὄντα δοξάζει. R. δεύτερον ἐπιχείρημα κατασκευάζον, ὅτι οὐκ ἔστι ψευδῆς δόξα. Ο.

D. κἂν ὀπωσοῦν] κἂν ἤ, φησίν, ἐπιστημονικώτατος. R.

D. περὶ τῶν ὄντων του] οἷον εἰ λέγοι τις πρὸς ἡμᾶς ἀπορῶν, ἄρα ψευδοδοξῶν περὶ τίνος τῶν ὄντων ψευδοδοξήσει, οἷον ἵππον οἰόμενος τὸν ἵππον μὴ εἶναι, ἢ αὐτὸ τὸ μὴ ὄν λέγων, ἕτερον ἔστι τὸ μὴ ὄν ἢ οὐκ ἔστιν. R.

189 B. ἀλλοδοξίαν] τρίτον ἐπιχειρήμα κατὰ ψευδοδοξίας. O.

C. ἕτερον δὲ ἀνθ' ἑτέρου] τὸ καθ' ἑτερότητα μὴ ὄν λέγει. R.

D. μάτην θαρρήσης] ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐκ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα ἀμαρτήματα μεγάλα. R.

190 E. ἐμπροσθὺν φησιν εἰς τὸ Πρωταγόρειον δόγμα. O.

191 A. τῶν ἄλλων] τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδοξίας. R. εἰάν φησιν ἐπιλυσώμεθα τὰ τρία ἐπιχειρήματα τὰ τὴν ψευδοδοξίαν ἀναιροῦντα, ἐλεύθεροι τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδοξίας γενησώμεθα. O.

A. γελοίου] γελοῖόν ἐστι τὸ αἰσχρὸν μετὰ ἀσθενείας, αἰσχρὸν δὲ τὸ τὰ ψευδῆ ὁμολογεῖν, ἀσθένεια δὲ τὸ μὴ δύνασθαι τα σοφίσματα λύειν. R.

A. ναντιῶντες] διὰ τὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῇ γενέσει κλύδωνα. R.

B. ἐγὼ γιγνώσκων] ἡ συμπλοκὴ τῆς αἰσθήσεως καὶ τῆς δόξης ἔλυσε τὸ ἄπορον. R.

B. οἷον λέγεις] τὸ ὁμολογεῖν εἶναι ψευδοδοξίαν. R.

B. μὴ οὕτω τιθῶμεν, φησίν, ὡς ἐμπροσθεν, καὶ ἡμῖν συγχωρήσει τις εἶναι δυνατὸν ἂ οἶδέ τις δοξάσαι αὐτὰ ἅττα εἶναι ὧν οὐκ οἶδεν· ἴσως δὲ ἀντιτενεῖ. καὶ γὰρ τοῦτο προσέθηκεν, εἰδὼς ὅτι, κἂν ἐν μίξει τοῦ εἰδέναι πρὸς τὸ αἰσθάνεσθαι δεῖξωμεν ψευδῆ δόξαν ἐνουῦσαν, οὐχ ἔξομέν τι λέγειν πρὸς τὸν ἀποροῦντα περὶ τούτων, ἐπειδὴν ἡμᾶς ἐρωτᾷ περὶ τῶν ἔξω τῆς αἰσθήσεως, εἰ δυνατὸν συστήναι ψευδοδοξίαν, οἷον ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς γεωμέτραις καλουμένων ψευδαριθμῶν. οὐ γὰρ διὰ μίξιν αἰσθήσεως ψευδογραφοῦσιν. R S.

194 E. τὸ λάσιον ὁ φιλόσοφος ἀντὶ τοῦ τραχὺ ἀκούει. τὸ δὲ πάσσοφος εἰωθυῖα τοῦ Σωκράτους εἰρωνεία· τὸ γὰρ λάσιον καὶ τραχὺ οὐκ ἔστιν ἐπαινετόν, ὥστε σκάπτει τὸν ἐπαινέσαντα Ὅμηρον. R S. ὠραῖον δι' ὅλου τὸ χωρῖον. O.

195 B. ἀδολέσχης] ὁ δυσπαλάλακτος ἀφ' ἐκάστου λόγου. R.

D. ὄν διανοοῦμεθα] τὸ νοητὸν παράδειγμα, τὴν ἰδέαν. R.

196 D. ἀμφοτέρᾳ γε] τὸ τὴν ἀντίφασιν συντρέχειν. R.

D. τολμητέον] τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. R.

197 A. τόλμα τολῦνν] διὰ τοὺς ἀντιλογικούς. R.

199 D. τινος] τοῦ ἐπιστητοῦ. O.

200 E. δελξείν αὐτὸ] ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς πειρασ γινωσκομένων. κατιόντων γὰρ τινῶν εἰς ποταμὸν πρὸς τὸ διαπεράσαι, ἤρετό τις τὸν προηγούμενον εἰ βάρους ἔχει τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ ἔφη· αὐτὸ δελξεί. R.

201 B. τί μὴν] καταφατικόν ἐστίν, ἐν ἴσῳ τῶ οἶομαι. R.

204 A. μέρη τὸ ὅλον] ἀντι τοῦ τὸ ὅλον οὐδὲν παρὰ τὰ μέρη. O.

209 B. Μυσῶν ἔσχατος, ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων. Μάγνης Ποαστρία· οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος· καὶ Μένανδρος Ἀνδρογόνω· Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος. R S.

D. ὑπέρου περιτροπὴ ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων πολλάκις καὶ μηδὲν ἀνυόντων, ἢ ἐπὶ τῶν ταχέως τι πραττόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Φιλίμων ἐν Ἡρώσι καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΟΦΙΣΤΗΝ.

P. 216 A. ΣΟΦΙΣΤΗΣ] ὅτι σοφιστὴν καλεῖ ὁ Πλάτων καὶ τὸν Ἔρωτα καὶ τὸν Αἰδὴν καὶ τὸν Δία, καὶ παγκάλην λέγει εἶναι τὴν σοφιστικὴν τέχνην· ὅθεν ὑπονοοῦμεν ὅτι γλαφυρωτέρου σκοποῦ ἔχεται ὁ διάλογος. ἔστι γὰρ κατὰ τὸν μέγαν Ἰάμβλιχον σκοπὸς νῦν περὶ τοῦ ὑπὸ σελήνην δημιουργοῦ. οὗτος γὰρ καὶ εἰδωλοποιὸς καὶ καθαρτῆς ψυχῶν, ἐναντίων λόγων αἰεὶ χωρίζων, μεταβλητικός, καὶ νέων πλουσίων ἔμμισθος θηρευτῆς, ψυχὰς ὑποδεχόμενος πλήρεις λόγων ἀνωθεν ἰούσας, καὶ μισθὸν λαμβάνων παρ' αὐτῶν τὴν ζωοποιίαν τὴν κατὰ λόγον τῶν θνητῶν. οὗτος ἐνδέδεται τῶ μὴ ὄντι, τὰ ἔνυλα δημιουργῶν, καὶ τὸ ὡς ἀληθῶς ψεῦδος ἀσπαζόμενος, τὴν ὕλην· βλέπει δὲ εἰς τὸ ὄντως ὄν. οὗτός ἐστιν ὁ πολυκέφαλος, πολλὰς οὐσίας καὶ ζωὰς προβεβλημένος, δι' ὧν κατασκευάζει τὴν ποικιλίαν τῆς γενέσεως. ὁ δ' αὐτὸς καὶ γόης, ὡς θέλων τὰς ψυχὰς τοῖς φυσικοῖς λόγοις, ὡς δυσάποσπαστως ἔχειν ἀπὸ τῆς γενέσεως. καὶ γὰρ ὁ ἔρως γόης,

καὶ ἡ φύσις ὑπὸ τινων μάγος κέκληται διὰ τας συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τῶν φύσει. νῦν οὖν τὸν παντοδαπὸν σοφιστὴν βούλεται διδάσκειν. καὶ γὰρ καὶ ὁ φιλόσοφος σοφιστῆς ὡς μιμούμενος τὸν τε οὐράνιον δημιουργὸν καὶ τὸν γενεσιουργόν. καὶ ἡ διαιρητικὴ μιμεῖται τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν ὄντων προόδον, καὶ ὁ γενεσιουργὸς τὸν οὐράνιον δημιουργόν· διὸ καὶ σοφιστῆς. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ σοφιστῆς ἄνθρωπος ὧν διὰ τὸ τὰ μεγάλα μιμείσθαι σοφιστῆς καλεῖται· ὅθεν καὶ τὸν σοφιστὴν πολυκέφαλον εἴρηκεν. ὁ δὲ ξένος εἰς τύπον τοῦ πατρὸς τῶν δημιουργῶν νοεῖσθω ὑπερουράνιος καὶ ἐξηγημένος, οἱ δὲ ἀκροαταὶ εἰς τὰς δημιουργικὰς νοήσεις, ὁ μὲν εἰς τὴν τοῦ Διός, ὁ δὲ εἰς τὴν ἀγγελικὴν ὡς Ἑρμαϊκὸς καὶ γεωμετρικὸς. καὶ ἐπεὶ ἡ δημιουργία ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον, διὰ τοῦτο πρῶτον ὁ ξένος τῷ Θεοδώρῳ συγγίνεται, εἶτα δὲ ἐπιστροφῆς τῷ Δίῳ Σωκράτει. R S.

216 A. Ἐλέα πόλις Ἰταλίας. R. αὐτὴ ἡ Ἐλέα οὐχ ὡς τινες ὑπέλαβον τῆς Ἰωνίας ἐστὶν ἀλλὰ τῆς Ἰταλίας, εἴ τι δεῖ Στράβωνι πελθεσθαι τῷ γεωγράφῳ· κεῖται δὲ ἐν τῷ ἐχομένῳ κόλπῳ τοῦ Ποσειδωνιάτου κόλπου, ἧς αἱ Οἰνωτρίδες προβέβληνται νῆσοι. O.

A. τὸ μὲν Ὀμηρικὸν ἔχει· καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ἑοικότες καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ δὲ Σωκράτης νῦν, συμφωνῶν ἑαυτῷ ἐν τῇ Πολιτεῖα, πραότερον ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ Ὀμήρου λόγον διὰ τοῦ συνοπαδὸν γινόμενον. τὸ γὰρ μεταμορφοῦσθαι θεὸν ὡς ἀπατηλὸν ἐκβάλλει τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας Πλάτων. R S.

220 A. ἄττα] τοῦτο ψιλοῦμενον μὲν τινὰ σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἄτινα, ὡς Δημοσθένης δηλοῖ ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· ὁ δὲ πρεσβεύων Αἰσχίνης οὐτοσί ἐλθὼν πῶς μὲν καὶ ἄττα ποτὲ διελέχθη; ἐνίστε δὲ ἐκ τοῦ περιττοῦ προστίθεται, ὡς ἐν τῷ Χείρωνι Φερεκράτης· τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προστιθείς, ἔφη ἄττα πενήκοντα· οὐδὲν γὰρ σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἄττα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

ὅστις σκαλαθυρμάτι ἄττα μικρὰ μανθάνων.

Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτό φησι παραλαμβάνεσθαι·
πυθοῦ χελιδῶν πηνικ' ἄττα φαίνεται,

καὶ πάλιν

ὀπηνικ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχοῦμενοι. R S.

A. πτηνὸν φῦλον] γρ. φαῦλον. R.

228 E. ἀμφηγηνόσά σου] γρ. ἀμφηγηνόσας σύ. R.

241 D. τυφλῶ] καὶ τυφλῶ δῆλον, ἐπὶ τῶν ἄγαν σαφεστάτων. μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι καὶ Ῥαπιζομένη, καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. R S.

243 B. ἦν] ἀντὶ τοῦ ἤμην, Ἀττικῶς. R.

D. κατὰ πόδα] παρ' αὐτὰ, κατὰ τάξιν. R.

247 A. τί μήν;] κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ; διὰ τί γὰρ οὐ; R.

252 C. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινὰ κακὰ μαντευομένων, λεγομένη ἐξ Εὐρυκλέους ἐγγαστριμύθου μάντεως, ἀφ' οὗ καὶ γένος τι μάντεων Εὐρυκλεῖς ἔλεγον. ἐγγαστριμύθος δὲ ἐστὶν ὁ ἐν γαστρὶ μαντευόμενος. τοῦτον τὸν ἐγγαστριμαντινὸν νῦν τινὲς Πύθωνα φασί, Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξί.

μμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντεῖαν καὶ διάνοιαν.

Φιλόχορος δὲ ἐν τρίτῳ καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους φησίν. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ μαντευομένων. Εὐρυκλῆς γὰρ ἐδόκει δαίμονά τινα ἐν τῇ γαστρὶ ἔχειν, τὸν ἐγκελευόμενον αὐτῷ περὶ τῶν μελλόντων λέγειν. ὅθεν καὶ ἐγγαστριμύθος ἐκαλεῖτο. οὗτος δὲ προειπῶν τινὶ ποτε τὰ μὴ καθ' ἡδονὴν κακῶς ἀπήλλαξεν. ἄτοπον δὲ τὸν μὴ ἐδραῖον ἀλλ' αἰεὶ ἐκτοπίζοντα λέγει. R S.

254 E. τινὲ αὐτοῦ] γρ. τιν' ἑαυτοῦ. R.

259 D. ἀμηγέπη] ὁπωσδήποτε, καθ' ὅτιοῦν. λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέτως, καὶ ἀμόθεν, καὶ ἀμουγέπου, καὶ ἀμοιγέποι, καὶ ἀμόσεποι. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

P. 257 A. Εἶεν] ἄγε δή. ἡ συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα· ἡ ἀναφώνημα ὁμοίον τοῦ ἄλλα. R.

D. τὸν μὲν] τὸν Θεαίτητον. R.

D. τοῦ δ'] τοῦ νέου Σωκράτους. R.

260 C. ὅτι αὐτοπάλης πᾶς ὁ τὸ ἴδιον ἐργόχειρον ἢ οἶνον ἢ σῖτον ἐξ οἴκελου γεωργίου πιπράσκων, ὁ δὲ παρὰ τούτων ἀγοράζων ἦτοι ἀνούμενος καὶ πιπράσκων ἄλλοις κἀπῆλος λέγεται. O.

261 D. ὅτι ἄλλο βοηλάτης καὶ ἄλλο βουφορβός, καὶ ἄλλο ἱπποκόμος καὶ ἄλλο ἱπποτρόφος. O.

265 B. νεαλῆς ὁ πρόσφατος. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλοῖ παττομένων ἢ λέξις. ἔστι δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἐαλωκὸς ἰχθύς, καὶ δὴ καὶ ὁ νεωστὶ ἀλισθής. R S.

D. τὸ κενούμενον αὐτῷ πειρώμεθα] γρ. καὶ τὸ μόριον αὐτῷ πειρώμεθα. R.

266 D. ἂ μή μ' ἔφθης] γρ. ἵνα μή μεμφθῆ. R.

277 D. δεδέηκεν] γρ. καὶ δεδήλωκεν. R.

280 C. πιλητικὴν] τὴν ἐξ ἐρίων πύλησιν. R.

283 C. πάσης ὑπερβολῆς] γρ. καὶ πάσης ὑπεροχῆς R.

E. ὡς οὐκ] γρ. καὶ οὐχ ὡς. R.

E. ἄρ' οὐν] γρ. ἄρ' ἄν. R.

285 A. κόμψος τωθαστής, γελιοαστής, σκωπτικός, ἢ καλός, ἢ μέτριος. R.

D. ἢ που] ἴσως, σχεδόν. τὸ δὲ ἢ πού γε, πολλῶ πλέον. R.

290 D. γέ τινος] γρ. γείτονος. R.

294 C. ξυβαίνη] γρ. καὶ ξυμβάν ἢ. R.

298 D. κύρβεσι] τρίγωνοι πίνακες οἱ κύρβεις, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ πολιτικοί. ἄξονες δὲ τετράγωνοι, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν. τινὲς δὲ ἀδιάφορα ταῦτα φασίν. R S.

307 C. βλακικά] εὐήθη, μωρά, ἀνόητα, ἀπὸ ἰχθύος καλουμένου βλακός, ὁμοίου σιλοῦρω, ἀχρήστου τοσοῦτον ὡς μηδὲ κυνὶ βρώσιμον εἶναι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν Κύμη χωρίου, τῆς Βλακείας. R S.

310 E. εὐήτριον] ἱμάτιον εὐυφές. ἥτριον δὲ ἔνδυμα ὑμενωδες. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΝ.

P. 126 A. Κλαζομεναὶ πόλις Ἰωνίας. R.

E. Μελίτη δῆμος Κερκοπίδος. R.

127 A. ἢ τῶν Παναθηναίων ἑορτῇ καὶ ὁ ἀγὼν ἐτέθη μὲν

πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθήνης, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δῆμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἔτων. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἰσθμια οὐ πρῶτος, καὶ ἀγένειος * καὶ * ἀνήρ· τῶ δὲ νικῶντι διδόασιν ἔλαιον ἐν ἀμφορεῦσι, καὶ στεφανοῦσιν αὐτὸν ἔλαια πλεκτηῖ. R.

B. παιδικᾶ] καὶ ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἐπὶ ἀρρένων ἐρωμένων ἢ λέξις εὐρηται, κατὰ μεταφορὰν δὲ τὴν ἀπὸ τούτων καὶ ἐπὶ πάντων τῶν σπουδαζομένων πάνυ· ὡς καὶ ἐν Φαίδρῳ λέγεται· ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμεν, ἐρεσχηλῶν σε. ἢ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. R S.

C. Κεραμεικῶ] τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα καὶ οἱ πόρνοι προειστήκεισαν. εἰσὶ δὲ δύο Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔξω εἰληχός, ὁ δὲ ἐντός. R S.

128 C. Λάκαιναι σκύλακες] ἃς ἡ συνήθεια Ἀακινικὰς φησιν. O.

130 B. ἄγασθαι] θαυμάζεσθαι. R.

D. ἔθραξε] ἐτάραξεν, ἠνώχλησεν, ἔνυξεν. R. εἰς θυμὸν ἐκίνησεν, τὰς φρένας διέσεισεν. O.

131 B. ἠδέως] ἀντὶ τοῦ κατὰ φύσιν νῦν. σημαίνει δὲ ἔστιν ὅτε καὶ τὸ εὐήθως καὶ τὸ γελίοως. R.

133 B. ἀπίθανος] ἀντὶ τοῦ δύσκολος καὶ μὴ ῥαδίως πειθόμενος. R.

136 D. τὸ δεινότερον οὐχ ὡς ἰσχυρότερον ἄπορον, ὡς εἰώθασι δεινοὺς λέγειν τοὺς κρατοῦντας τῇ δυνάμει τῶν λόγων, ἀλλ' ὡς μελίζονος δείματος καὶ εὐλαβείας τοῖς νοῦν ἔχουσιν ἄξιον. R.

D. ἄλλως τε καὶ] μάλιστα. R.

E. τὸ τοῦ μελοποιῦ Ἰβύκου δητόν· Ἔρωσ αὐτὲ με κνανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακερὰ ὄμμασι δερκόμενος, κηλήμασι παντοδαποῖς εἰς ἀπειρα δίκτυα Κυπριδος βάλλει· ἢ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον, ὥστε φερέξυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γῆραϊ ἀέκων σὺν ὄχεσφι θοοῖς εἰς ἀμιλλαν ἔβα. R S.

137 A. διανεῦσαι] περαιωθῆναι. R.

140 D. τὸ αὐτὸ εἶναι] γρ. αὐτῷ αὐτὸ εἶναι. R.

162 A. ἀνήσει] ἀφήσει, ἢ ἀναπέσει. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΗΒΟΝ.

P. 13 C. πειρασόμεθα] πειρώμεθα. R.

14 A. ὡσπερ μῦθος ἀπολόμενος] ὁ μῦθος ἀπόλειτο· τούτω χρωῶνται τῷ λόγῳ οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας· μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Δραπέτισι καὶ Κράτης Λαμίας. R S.

15 C. μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων. ταύτης μέμνηται καὶ Ἰπερείδης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα· καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. μετῆκται δὲ ἐκ τοῦ ἐν Ῥόδῳ Κολοσσοῦ, ὃς πεσὼν πολλὰς οἰκίας κατέσεισε· βασιλέως δὲ βουλομένου αὐτὸν ἀναστήσαι, φοβούμενοι οἱ Ῥόδιοι μὴ πάλιν καταπέσῃ, τὸ προκείμενον ἐπεφθέγγαντο. R S.

26 B. πέρας ἔχοντ'] γρ. πέρας ἔχόντων. R.

30 D. γενούστης ὁ οἶον γεννήτης, ἢ συγγενῆς, ἢ ἕγγονος, ὧν τὸ τελευταῖον ἐκδέχασθαι ἄμεινον, ἢ ὁ οἶον γεννητικός. γεννηται δὲ οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες, ἀλλ' οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννενημένων εἰς τὰς φρατρίας. οὗτοι δὲ εἰσι, καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινωρίαν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας λ'. αἱ δὲ φρατρίαι ἐκαλοῦντο τριτῦς, ὅτι τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν εἰς τρία ἐκάστην διεῖλον μέρη, τὰς μὲν φυλὰς δ' κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὰς δὲ φρατρίας καὶ τριτῦας δυοκαίδεκα, οἶον μῆνας, τὰ δὲ γένη λ' ἐν ἐκάστη φρατρίᾳ, καθάπερ ἡμέρας τξ'· δωδεκάκις γὰρ λ' τξ'. R S.

35 C. δεικνύει] γρ. μηνύει. R.

44 C. βούλεσθαι] γρ. πείθεσθαι. R.

45 D. μηδὲν ἄγαν] ἑνὸς τῶν ἐπτὰ σοφῶν ἀπόφθεγμα, ὅμοιον τῷ μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. R.

48 B. πέλας] τοῦτο καὶ τοπικῶς τάσσεται καὶ χρονικῶς καὶ ἐπὶ συγγενείας. Θουκυδίδης γοῦν ἐπὶ Κερκυραίων εἶρηκε πέλας, διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι ἀλλήλοις τὰ ναυτικά. R.

C. γνώθι σαυτόν, ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων. λέγουσι δὲ οἱ μὲν Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Λάβρος ἐννοήσου τινος νεωκόρου· οἱ δὲ φασιν ὅτι Χίλωνος ἐρομένου τὸν θεὸν τί εἶη ἄριστον, εἶπεν ἡ Πυθία τὸ γνώθι σαυτόν. R S.

56 B. προσαγάγιον τεκτονικόν ἐστιν ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνοῦσι τὰ στρεβλά ξύλα. R.

E. τευταζόντων] πραγματευομένων, ἐπὶ πολὺ διατριβόντων ἐν τῷ αὐτῷ, φροντιζόντων, ἢ ἐπιστρεφῶς τι πραττόντων, ἢ ἐνεργούντων, ἢ σπουδαζόντων· ἅπαντα γὰρ δυνατόν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκδέξασθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡσυχάζοντων, καὶ ἔτι τὸ σκευωρουμένων, ἢ στραγγευσόμενων, ὅ ἐστι σκολιῶς διακειμένων, πρὸς τούτοις καὶ ταυτολογούντων ἢ φλυαρούντων· πολὺσημος γὰρ ἢ λέξις ἦδε. R S.

57 D. ἀκοήν] γρ. καὶ ὀκλήν. R.

60 D. οἱ περισπωμένως ἑαυτῷ, ὡς ἐνταῦθα· ὀξύτωνος δέ, οἷ τινες. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὅποι. R.

61 D. δόξα σημαίνει τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον. τάττεται δὲ καὶ ἀντὶ τῆς δοκίσεως, τουτέστιν ἀντὶ τῆς κατ' ἀρετὴν ὑπολήψεως. διαφέρει δὲ εὐκλείας, ἐπεὶ ἐκείνη ἐστὶ παρὰ τῶν ἀγαθῶν, δόξα δὲ ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. R S.

62 D. μισγαγκεία ἢ μῖξις, ὅπου ποταμοὶ ἢ ῥυάκες συμβάλουσιν. R.

66 B. γενεᾶς] γρ. καὶ γενναίας. R.

66 D. τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι] ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους· Σοφοκλῆς ἐν *Ναυπλίῳ* καταπλέοντι. ἐκινῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δευτέρου ἠρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος, ὡς ἐνταῦθά τε καὶ δὴ καὶ ἐν *Πολιτείᾳ*. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς *Εὐριπίδης* *Ἀνδρομέδα* καὶ *Ἀριστοφάνης* *Ταγηνισταῖς*. R S.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

P. 172 A. Φάληρον δῆμος *Αἰαντίδος*, ἐξ οὗ *Ἀπολλόδορος*. R.

A. Ἀγάθων τραγωδίας ποιητῆς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος *Ἀριστοφάνει* τῷ *Γηρυτιάδῃ*. ἦν δὲ *Τισαμενοῦ* τοῦ *Ἀθηναίου* υἱός, παιδικὰ γέγονας *Πανσανίου* τοῦ τραγικοῦ, μεθ' οὗ πρὸς

Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα ᾤχετο, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος. ἐμιμῆτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ῥήτορος. Ο.

173 A. ἦ] Ἀττικὸν τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ἕα συνηρημένον. σημαίνει δὲ τὸ ἕα τὸ ὑπῆρχον. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἦν κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν. Ὅμηρος·

εἰ τότε κοῦρος ἕα, νῦν αὐτέ με γῆρας ἰκάνει. R.

B. Κυδαθῆναιον δῆμος ἐν ἄστει τῆς Πανδιονίδος φυλῆς καλεῖται δὲ καὶ Κύδαθον. ἔξ οὗ Ἀριστοδῆμος. R.

174 A. βλαύτας] ὑποδήματα. οἱ δὲ βλαντία, σανδάλια ἰσχνά. R.

B. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαίτας ἴασι. ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρησθαι ἐπὶ Ἡρακλεῖ, ὃς ὅτε εἰσιτῶντο τῷ Κήνκι ξένοι ἐπέστη. Κρατῖνος δὲ ἐν Πυλαίᾳ μεταλλάξας αὐτὴν γράφει οὕτως·

οἷδ' αὖθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς
λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἰέναι
κομψῶν ἐπὶ δαίτα θεατῶν.

καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. R S.

176 B. ῥᾶστα] τὸ ἦδιστα ἐνταῦθα σημαίνει. R.

D. Μυρρινούς δῆμος Αἰγηίδος, ἀφ' ἧς ὁ Φαῖδρος. R.

177 A. παιᾶνας] ἢ τοὺς λεγομένους παιᾶνας ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ· ἢ Παιήονα τὸν τῶν θεῶν ἱατρόν· ἢ παιᾶνας, ὡς νῦν, ᾠδὰς ἐπὶ εὐτυχίᾳ καὶ νίκῃ, διὰ τοῦ ᾠ, ἔξ οὗ καὶ παιωνίζειν. R.

179 B. ἢ περὶ τῆς Ἀλκῆστιδος ὑπόθεσις τοιαύτη τις ἔστιν. Ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτῶν μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζῆσῃ. καὶ δὴ Ἀλκῆστις ἢ γυνὴ τοῦ Ἄδμητου ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὗ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκῆστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναικα, τὸν δὲ Ἄδμητον ἠξίον λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἦν ἐπένθει. Ἄλλως. Ἀλκῆστις ἢ Πελλίου θυγάτηρ, ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν

τῇ Θετραλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἢ μυθοποιία.
R S.

183 B. Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμπολνιμος, ἐπὶ τῶν δι' ἔρω-
τα ὀμνούντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων. μέμνηται δὲ ταύτης
καὶ Ἡσίοδος, λέγων

ἐκ τοῦδ' ὄρκον ἔθηκεν ἀμείνονα ἀνθρώποισι
νοσφιδίων ἔργων περὶ Κύπριδος,

καὶ Πλάτων ἐν Συμπόσιῳ. R.

184 A. βασανίζειν] δοκιμάζειν, διακρίνειν. μετενήνεκται
δὲ ἀπὸ τῆς Ἀυδῆς λίθου, δι' ἧς ὁ χρυσὸς βασανίζεται, τουτέστι
δοκιμάζεται. R.

185 C. ἐκ τοῦ παραχρημα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου, ἐκ τοῦ προ-
χείρου. R.

C. τὸ τοῦ λυγμοῦ σύμπτωμα ἐπιγίνεται τῷ στομάχῳ διὰ
πλήρωσιν ἢ κένωσιν ἢ ψῦξιν, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δῆξιν ὀσμίων
ὑγρῶν καὶ φαρμακωδῶν ταῖς ποιότησιν· οὓς ἔαν ἐμῶσιν, αὐτίκα
παύονται λύζοντες. πολλοὶ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπερωῶν πίνοντες ἢ
αὐτὸ τὸ πέπερι, ἔαν εὐθέως ἐπιπίωσιν οἶνον, αὐτίκα λύζουσι.
καὶ τροφῆς δὲ διαφθοραεῖς εἰς δακνωδὴ ποιότητα λύζουσιν
ἔνιοι. καὶ θυγῶσαντες δὲ τὸ στόμα τῆς κοιλίας ἔνιοι λύζουσι, καὶ
μάλιστα γὰρ τοῖς παισὶ συμβαίνει λύζειν συνεχῶς ἐπὶ τῇ τοῦ στο-
μάχου ψύξει καὶ τῇ τῆς τροφῆς διαφθορᾷ. γίνεται δὲ λυγμὸς καὶ
ἐν πυρετοῖς καὶ μάλιστα φλεγμαίνοντος στομάχου ἢ ἑτέρου
σπλάγγνου. ψύξεως μὲν οὖν προσηγησαμένης τοῦ λυγμοῦ ἐπιτί-
θει τῷ στομάχῳ ἐν ἐρίῳ ἔλαιον, ἐν ᾧ ἐψῶμεν κύμιναν, πήγανον,
ἀψίνθιον· δίδου δὲ ποτὸν πήγανον μετ' οἴνου ἢ σεύτλου ἠψη-
μένου μελικράτω. καλὸν δὲ καὶ τὸ σκιλλητικὸν ὄξος καταρρο-
φούμενον. τὸ δὲ καστόρειον καὶ τοῖς διὰ ψῦξιν λύζουσι τελείοις
δίδου, καὶ τοῖς ἐπὶ πληθῆει χυμῶν τοῦτο πάσχουσι, δι' ὄξυκράτου
κεράτια ιη'. ὅταν δὲ ὑπὸ πληρώσεως λυγμὸς γένηται, ἔμετος τού-
τοις ἴαμα καὶ τῶν ἄκρων τριψίς καὶ πνεύματος κατοχῆ. R.

D. ἀνακογχυλιάσαι τὸ κλύσαι τὴν φάρυγγα, ὃ λέγομεν
ἀναγαργαρίσαι. R.

E. οὐκ ἂν φθάνοις] ἐπὶ τῶν εἰς πέρας ἀγόντων ἀξιώσιν
τινος, μήπω πέρας ἐπιθέντος αὐτῇ. R.

186 A. ὡς ἔπος εἰπεῖν] ὡς φαίνεται, ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν.

τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φάναι ἔπος. Ἐτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι καὶ ὡς εἰπεῖν· σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. οἱ δὲ φασιν ἀντὶ τοῦ ὡς φαίνεται κείσθαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. R.

B. πρεσβεύωμεν] προτιμῶμεν, μεγαλύνωμεν. R.

189 A. γαργαλισμῶν οἶον] σημ. διὰ σύνταξιν. O.

190 A. κυβιστήρ ὁ ὀρχηστής, καὶ κυβιστᾶν τὸ ὀρχεῖσθαι. R.

D. ἀσκωλιάζειν κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκούς ἄλλεσθαι ἀλληλιμμένους, ἐφ' οὓς ἐπήδων γελοίου ἕνεκα· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν συμπεφυκῶσι τοῖς σκέλεσιν ἀλλομένων. ἤδη δὲ τιθέασι καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἀνέχοντα, ἢ ὡς νῦν, ἐπὶ σκέλους ἐνὸς βάλνοντα. ἔστι δὲ καὶ τὸ χωλαίνειν. R S.

191 D. ἰχθύδιόν τι τῶν πλατέων ἢ ψῆττα, ἐκ δύο δερμάτων συγκεῖσθαι τὴν ἰδέαν δοκοῦν, ὃ τινες σανδάλιον καλοῦσιν, οἱ δὲ βούγλωσσον, κακῶς δὲ· ἄλλα γὰρ ἔστι ταῦτα. R.

193 A. λίσπαι] αἱ λεῖαι καὶ ἐκτετριμμέναι καὶ ἄπυγοι λίαν, καὶ οἱ διαπετρισμένοι ἀστράγαλοι. οἱ τε Ἀθηναῖοι λίσποι καλοῦνται τῶ ἐκ τῆς ἐν τῶ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας αὐτοῦς ἀπογλοῦτους εἶναι. R.

194 B. ὀκρίβαντα] τὸ λογεῖον ἐφ' οὗ οἱ τραγῳδοὶ ἠγωνίζοντο. τινὲς δὲ κιλλίβαντα τρισκελῆ φασίν, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ ὑποκριταὶ καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν. R S.

195 B. ὅμοιον ὁμοίῳ] ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον, ἐπὶ τῶν τοὺς τρόπους παραπλησίαν καὶ ἀλλήλοις αἰεὶ συνδιαγόντων, ἐξ Ὀμήρου λαβοῦσα τὴν ἀρχήν. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων καὶ ἐν Λύσιδι καὶ ἐν Συμποσίῳ, καὶ Μένανδρος Σικυωνίῳ. R S.

D. πίννεται] προσπελάζει, προσεγγίζει. R.

197 C. ὕπνον δ' ἐνὶ κήδει] γρ. καὶ ὕπνον νηκηδεῖ. R.

198 A. ἀδέες δέος, ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἄξια φόβου δεδιότων. ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ ψοφοδεὲς ἄνθρωπος. R.

202 A. ὅτι μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ ἀμαθείας ἔστιν ἡ ὀρθὴ δόξα, κἂν λόγον μὴ ἔχη. O.

203 D. ἴτης] ἴστωρ, ἐπιστήμων, ὡς ἐνταῦθα. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἴταμοῦ καὶ θρασέος. R.

205 A. τὸ τέλος οἱ Ἀττικοὶ τάττουσι καὶ ἀντὶ τάξεως καὶ

τάγματος και δαπάνης, ἔνθεν ὁ πολυτελής και εὐτελής και ο συντελής, και τὸ εἰς γάμους ἀνάλωμα, ὅθεν τὰ προτέλεια. λέγεται και ἀντι ἀρχῆς. Θουκυδίδης· προσελθὼν δὲ τοῖς τέλεσιν, ὡς εἰ ἔφη τοῖς ἐν ἀρχῇ οὖσι. σημαίνει και τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πραγμάτων. και τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῶν τελωνῶν χρέος τέλος καλεῖται. R S.

C. Ἐν μόνον] γρ. και ἔν μόριον. R.

206 D. συσπειρᾶται] συστρέφεται. R.

D. ἀνείλεται] ἀνειλεῖται. R.

D. σπαργῶντι] ὀρμῶντι, ὀργῶντι, ταραττομένῳ, ἢ ἀνθούντι. λαμβάνεται δὲ και ἐπὶ τῶν μασθῶν πεπληρωμένων γάλακτος. R.

208 D. Κόδρος ἦν ἀπὸ Δευκαλλῶνος, ὡς φησιν Ἑλλάνικος. γίνεται γὰρ Δευκαλλῶνος μὲν και Πύρρος, ὡς δὲ τινές, Διὸς και Πύρρος, Ἑλλήν· Ἑλληνοσ δὲ και Ὀθρηίδος Φουθός, Αἴολος, Δῶρος, Ξενοπάτρα· Αἰόλου δὲ και Ἴφιδος τῆς Πηνειοῦ Σαλμωνεύς, Σαλμωνεύς δὲ και Ἀλκιδίκης Τυρώ, ἧς και Ποσειδῶνος Νηλεύς, Νηλέως δὲ και Χλωρίδος Περικλύμενος, Περικλυμένου δὲ και Πεισιδίκης Βῶρος, Βῶρου δὲ και Λυσιδίκης Πένθιλος, Πενθίλου δὲ και Ἀγμυρρός Ἀνδρόπομπος, Ἀνδροπόμπου δὲ και Ἠνιόχης τῆς Ἀρμενίου τοῦ Ζευξίππου τοῦ Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου Μέλανθος. οὗτος Ἡρακλειδῶν ἐπιόντων ἐκ Μεσσήνης εἰς Ἀθήνας ὑπεχώρησε, και αὐτῷ γίνεται παῖς Κόδρος. χρόνῳ δὲ ὕστερον γενομένης τοῖς Βοιωτοῖς ἀμφισβητήσεως πρὸς Ἀθηναίους, ὡς μὲν τινές, περὶ Οἰνός και Πανάκτου, ὡς δὲ τινές, περὶ Μελαινῶν, και τῶν Βοιωτῶν ἀξιούντων τοὺς βασιλέας προκινδυνεύσαι περὶ τῆς χώρας εἰς μονομαχίαν καταστάντας, Ξάνθιος μὲν ὁ τῶν Βοιωτῶν βασιλεὺς ὑποδέχεται, Θυμοίτης δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων ἀρνεῖται, λέγων τῷ βουλομένῳ μονομαχεῖν τῆς ἀρχῆς παραχωρεῖν. Μέλανθος δὲ ὑποστάς τὸν κίνδυνον ἐπὶ τῷ βασιλεῦσαι τῶν Ἀθηναίων αὐτὸν και τοὺς ἐξ αὐτοῦ, ὀπλισάμενος προῆει, και πλησίον τοῦ Ξανθίου γενόμενος εἶπεν· ἀδικεῖς, ὦ Ξάνθιε, σὺν ἑτέρῳ ἐπ' ἐμὲ ἦκων και οὐ μόνος, ὡς ὠμολόγητο. Ξάνθιος δὲ ταῦτα ἀκούσας μετεστράφη, θεάσασθαι βουλόμενος εἴ τις αὐτῷ ἐπόμενος εἶη· και μεταστραφέντα βαλὼν αὐτὸν ἀπέκτεινε, και βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς ἐγένετο. ὅθεν τοῖς Ἀθηναίοις κρατήσασσι τῆς χώρας ἔδοξεν εορτὴν ἄγειν, ἣν πάλαι μὲν Ἀπατηνῶρια, ὕστε-

ρον δὲ Απατούρια ἐκάλουν ὡς ἀπὸ τῆς γενομένης ἀπάτης. Με-
λάνθου δὲ Κόδρος γενόμενος ἐκδέχεται τὴν βασιλείαν· ὃς καὶ
ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανε τρόπῳ τοιῷδε. πολέμου τοῖς Δωρι-
εῦσιν ὄντος πρὸς Ἀθηναίους, ἔχρησεν ὁ θεὸς τοῖς Δωριεῦσιν
αἰρήσειν τὰς Ἀθήνας, εἰ Κόδρον τὸν βασιλέα μὴ φονεύσωσι.
γνούς δὲ τοῦτο ὁ Κόδρος, σταλλας ἑαυτὸν εὐτελεῖ σκευῇ ὡς ξυλι-
στην καὶ δρέπανον λαβών, ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν πολεμίων προῆει.
δύο δὲ αὐτῶ ἀπαντησάντων πολεμίων τὸν μὲν ἕνα πατάξας κα-
τέβαλεν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ἀγνοηθεὶς ὅστις ἦν, πληγείς ἀπέθανε.
καταλιπὼν τὴν ἀρχὴν Μέδοντι τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων. ὁ
δὲ νεώτερος αὐτοῦ παῖς Νηλεὺς τῆς δωδεκαπόλεως Ἰωνίας κτι-
στής ἐγένετο. ἀφ' οὗ φασὶν Ἀθηναίους τὴν τῶν Κοδριδῶν εὐγέν-
ειαν εἰς παροιμίαν περιστῆναι· εὐγενέστερος Κόδρου ἐπὶ τῶν
πάνυ εὐγενῶν. R S.

211 B. τὸ παιδεραστεῖν ἐπὶ τοῦ παιδείας ἐρᾶν αἰεὶ κεῖται
παρὰ Πλάτῳ. O.

213 B. τοῦτι τί ἦν] γρ. καὶ τοῦτ' εἶπεν. R.

E. ψυκτῆρ σκευὸς ἐνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια, ἢ πο-
τηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφῳ. R S.

214 A. τρίτον μέρος ἢ κοτύλη τῆς χοίνικος. R S.

215 A. Σιληνοὶ Διονύσου χορευταί, παρὰ τὸ σιλλαίνειν, ὃ
ἐστὶ σκώπτειν, λεγόμενοι, παρὰ τοὺς πότους. R.

B. Σάτυροι Διονύσου ὀπαδοὶ καὶ οὔτοι, οἱ διὰ τὸ ἐν ὄρεσιν
οἰκεῖν ἀλουτοῦντες, τράγων σκέλη καὶ τρίχας νομιζόμενοι ἔχειν
παραδέδονται, καὶ ταύτη καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι τῷ οἴνω,
'τουτέστι κεγηνῆναι· φίλοινοι γάρ εἰσι. Μαρσύας δὲ ἀύλητῆς,
Ολύμπου υἱός, ὃς τοὺς ἀύλους Ἀθηναῖς ῥιψάσης διὰ τὸ ἐνασχη-
μονεῖν αὐτοῖς ἀνελόμενος ἤρισεν Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς, καὶ
ἠττήθη, καὶ ποιρὴν δέδωκε τὸ δέρμα δαρεῖς· ἀφ' οὗπερ αἵματος
ἔρρευσε ποταμὸς ὁ ἐξ αὐτοῦ ὕστερον Μαρσύας κληθεὶς. R.

D. κομιδῆ] κυρίως μὲν τὸ ἐπιμελῶς, ὅθεν καὶ ὄρεοκόμος
καὶ γεροντοκόμος. ἰσοδυναμεῖ δὲ καὶ τῷ σφόδρα καὶ τελῶς, κο-
μιδῆ σμικρά-σφόδρα σμικρά. R.

E. κορυβαντιῶντων] ἐνθουσιῶντων, ἢ τινα ὄρησιν ἐμμα-
νῆ ὄρηουμένων. ἀπὸ τῶν Κορυβάντων, οἱ καὶ τροφεῖς καὶ φύ-
λακες καὶ διδάσκαλοι τοῦ Διὸς εἶναι μυθολογοῦνται. τινὲς δὲ
τοὺς αὐτοὺς τοῖς Κούρησιν εἶναι φασὶν. εἶναι δὲ καὶ τῆς Ῥέας

ὄπαδούς, ἀπὸ τῶν τοῦ Διὸς δακρύων γεγενημένους· ὧν ἀριθμὸν οἱ μὲν θ', οἱ δὲ ἰ' λέγουσιν. R.

E. εἰρωνευόμενος] υποκρινόμενος, χλειάζων. R.

217 A. Ἐρμαιον] τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔθος ἦν ἰδρῦσθαι τὸν Ἐρμῆν, παρ' ὃ καὶ ἐνόδιος λέγεται. S O.

C. ἦνυτον] ἦνυον, ἐτέλουν. R.

E. οἶνος καὶ ἀλήθεια, ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. ἔστι δὲ ἄσματος Ἀλκαίου ἀρχὴ οἶνος, ὦ φίλε παι, καὶ ἀλήθεια.

καὶ Θεόκριτος. τινὲς δὲ φασιν ὅτι πρὶν οἶνον εὐρεθῆναι ὕδωρ κατὰ τῶν ἑρῶν ἔσπενδον, καθάπερ νῦν τὰ νηφάλια, οἶνου δὲ φανέντος οὕτω θαυμάσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ θείαν ἠγγέσασθαι τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὰς συνθήκας παρὰ τὸν οἶνον γινομένας νομίσαι δεῖν εἶναι κυρίας, καὶ μὴ τολμᾶν παραβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ πάντα τρόπους ἀφαιρεῖν τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν οἶνον συνθηκῶν. ὁμοία δὲ ταύτης καὶ αὕτη· τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐπὶ τῇ γλώσσει τοῦ μεθύοντος. R S.

218 A. ὅτι καρδίαν τὴν ψυχὴν λέγει. O.

B. ἐντεῦθεν παρῳδήσῃ Καλλίμαχος ἐν ὕμνῳ Διμήτρος καλάθου τὸ θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. O.

219 B. τρίβων ἔστι στολή τις ἔχουσα σημεῖα ὡς γραμμᾶτια. τριβῶνιον δὲ ἱμάτιον παλαιὸν καὶ τετριμμένον. R.

C. καταδεδαρθηκῶς] καθυπνωκῶς. R.

E. Ποτίδαιαν] Ποτίδαια πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ, κτίσμα Κορινθίων. R.

220 B. πῖλος ἱμάτιον ἐξ ἐρίου πιλήσεως γινόμενον, εἰς ὑετῶν καὶ χειμῶνων ἄμυναν. ἀρνακίδες δὲ ἀρνῶν κώδια. R.

D. χαμεύνια] ταπεινὰ κλινίδια. R.

221 A. Δήλιον χωρίον τῆς Βοιωτίας. R.

C. προτροπάδην] προθυμῶς, ἀμεταστρεπτί, μετὰ προτροπῆς, ἢ εἰς τοῦμπροσθεν. R.

E. κανθηλίους] τοὺς βραδεῖς νοῆσαι ἢ ἀφρεῖς, ἀπὸ κἀνθωνος, ὅς ἐστιν ὄνος, εἰρημένοι, ὅς πάλιν ἀπὸ τῶν κανθηλίων, τῶν ἐπιτιθεμένων αὐτῷ ἐπικάμπτων ξύλων, τουτέστι σαγμάτων, ὀνομάζεται οὕτως. R.

Ε. βυρσοδέπας] τούς τὰς βύρσας ἐργαζομένους καὶ μαλάττοντας. R.

222 B. ὥσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι] ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω, ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ παθεῖν συνιέντων τὸ ἀμάρτημα. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἕτερα παροιμία· ὁ ἀλιεύς πληγείς νοῦν φύσει. φασὶ γὰρ ἀλιεῖα ἀγκιστρῆνόντα, ἐπειδὴν σπᾶσῃ τῷ λίνῳ τὸν ἰχθύν, τῇ χειρὶ προσαγαγόντα κατέχειν, ἵνα μὴ φύγῃ· τοῦτο δὲ συνήθως ποιούντα ὑπὸ σκορατίου πληγῆναι· καὶ εἶπε, πληγείς νοῦν φύσεις, καὶ μηκέτι προσάγειν ἐξ ἐκείνου τὴν χεῖρα. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ Σατυρικῶ, λέγων ἔτ' αὐ .. ὥσπερ ἀλιεύς πληγείς .. ενων διδάσκαλος. ἔστι καὶ τρίτη ὁμοία· ἐὰν μὴ πάθῃς, οὐ μὴ μάθῃς. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου, μηκέτι προσιεμένου τούς κόλακας. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΡΟΝ.

P. 227 A. Φησὶν Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι, ὡς πρῶτος ὁ Φαῖδρος διάλογος τῷ Πλάτῳ γέγραπται. R.

A. ὁ Ἀνσίας οὗτος ρήτωρ ἦν. R.

A. Ἀκουμενῶ] ἰατρός οὗτος ἦν. R.

A. τῷ δὲ σῶ καὶ ἐμῶ ἑταίρῳ] τὸν Ἀκουμενὸν καὶ Σωκράτους καὶ ἑαυτοῦ καλεῖ ἑταῖρον ὁ Φαῖδρος, τοῦ μὲν Σωκράτους, ὅτι ἰατροὶ ἄμφω· ὁ μὲν γὰρ ὁ Σωκράτης περὶ ψυχὴν, τοῦτο ὁ Ἀκουμενὸς περὶ σῶμα· τοῦ δὲ Φαίδρου, ὅτι ἀμφοτέρω περὶ τὸ φαινόμενον ἐπτόνεται. καὶ γὰρ ὁ Φαῖδρος περὶ τὸ φαινόμενον κάλλος τὸ ἐν τοῖς λόγοις ἐπτόνεται, καὶ Ἀκουμενὸς ἰατρός ἐστὶ τοῦ φαινομένου, τουτέστι τοῦ σώματος. S.

A. ὅτι δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι. ἐκείνων οὖν τῶν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνασίων ἀκοπώτεροι οἱ περίπατοι, ὡς κατὰ σχολὴν καὶ κατὰ βραχὺ γυμνάζοντες καὶ τὰς ἀναπαύλας αὐτοῦ πλησίον ἔχοντες· ὅτε γὰρ τις βούλεται, δύναται καθέξασθαι. R S.

B. Μορυχίᾳ] τῇ ἀπὸ Μορύχου. Μόρυχος δὲ γάστρις τις

ἄνθρωπος, ὃν καὶ ἡ κωμωδία ὡς γαστρίμαργον διαβάλλει. ἐν τῇ τοῦ τοιοῦτου οὖν οἰκίᾳ τὸν ἀκόλαστον Λυσίαν προσμένειν εἰκός. R.

B. τῶν λόγων εἰστία] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις . . . μέρους λέγειν. Ἀττικοὶ γοῦν καὶ ἔφαγον τοῦ ἄρτου φασίν, οὐ τὸν ἄρτον, καὶ ἔπιον τοῦ οἴνου, ἀλλ' οὐ τὸν οἶνον. οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα εἰστία ὑμᾶς τῶν λόγων. τὸ κοινὸν εἰστία ὑμᾶς τοῖς λόγοις. ὅσοι δὲ λείπειν φασὶ τὴν διὰ πρόθεσιν, ἐν' ἣ εἰστία ὑμᾶς διὰ τῶν λόγων, οὐ κατὰ σκοποῦ βάλλουσιν. O.

B. ἀσχολία ἢ περὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα διατριβὴ καὶ τὸν θνητὸν βίον περιολκὴ. σχολὴ γὰρ ἢ ἀπόθεσις τούτων καὶ ἀνδοκῆ ἐπὶ τὸ νοερώτερον καὶ καθαρώτερον. διὸ καὶ σχολαστικὸς λέγεται κατὰ τὴν εἰς ἑαυτὸν στροφὴν ἢ ἀπόθεσιν τῶν ἀνθρώπινων, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησί. R.

C. τὸ πειρώμενον παθητικῶς ἀκουστέον, ἀντὶ τοῦ πειραζόμενον παρά τινος, τουτέστι προσπαιζόμενον καὶ προσβαλλόμενον. τὸ δὲ κεκόμψευται, ὅτι πάντα τὰ ἔνυλα κομψὰ καὶ ἀπατηλά. R.

C. τὸ χαριστέον ἐστὶν ἢ τὸ δίδόναι τί τινι χωρὶς ἀντιδόσεως, ἢ τὸ ἐν λόγοις τινὶ ὑποκλίνεσθαι, ἢ ὡς νῦν, τὸ πρὸς ἀφροδίσιον ἑαυτὸν συνουσίαν ἐπιδιδόναι τινί. R.

D. ὅτι Ἡρόδικος Σηλυμβριανὸς ἰατρός ἦν καὶ τὰ γυμνάσια ἔξω τείχους ἐποιεῖτο, ἀρχόμενος ἀπὸ τινος διαστήματος οὐ μακροῦ ἀλλὰ συμμετρου, ἄχρι τοῦ τείχους, καὶ ἀναστρέφων. R S.

E. κατὰ σχολὴν] ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ἢ ἐν εὐκαιρίᾳ. R.

228 A. οὐδέτερα] τὸ Σωκράτη καὶ Φαῖδρον ἀγνοεῖν καὶ ἑαυτοῦ ἐπιλελῆσθαι. R.

A. ἐκεῖνος] κατ' ἀποστροφὴν πρὸς Φαῖδρον ὁ λόγος, ὡς δῆθεν μὴ ἐκείσε παρόντος αὐτοῦ. R.

B. συγκορυβαντιῶντα] συνενθουσιῶντα. R.

C. τάχα πάντως] . . ταχέως οὐ . . καὶ εἰκαστικῶς διὰ τοῦ τάχα, καὶ βεβαιωτικῶς διὰ τοῦ πάντως. O.

C. ἀμωσγέπως] ὅπωςδήποτε, ἐν γέ τινι, καθ' ὄντιναοῦν τρόπον. R.

D. ω φιλότης] ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε, ἀπὸ τῆς διαθέσεως τὸ διακείμενον καλῶν. R.

229 B. Ἀγροίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἴδρυσαν Ἀθηναῖοι διὰ τὸ

ἔφορον εἶναι παντὸς τοῦ ἀγρίου τὴν θεὸν καὶ πᾶν τὸ ἄγριον καὶ ἀνήμερον καταστέλλειν. R S.

D. Ἀρείου πάγου] δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οὕτω καλούμενον, πάγος μὲν ὅτι ἐν τόπῳ ὑψηλῷ τοῦτο, Ἀρειος δὲ παρ' ὅσον οἱ φόνοι ἐκείσε ἐκρίνοντο, ὁ δὲ Ἀρης τούτων ἔφορος ἦν. ἢ ὅτι τὸ δόρυ ἐπήξεν ἐκείσε, ὁπότε δίκην ἔλαχε πρὸς Ποσειδῶνα, τὸν τούτου υἱὸν Ἀλιρρόθιον ἀνελαῖν, ὃς Ἀλκίππην ἐβιάσατο τὴν Ἄρεος αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατέρα. R S.

E. γράμμα] ἐπίγραμμα τὸ γινῶθι σαυτὸν, ἐπὶ τοῦ προφυλαίου τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ γεγραμμένον. Δελφοὶ δὲ πόλις ἐπὶ τῷ Παρνασσῷ πρὸς τῇ Φωκίδι. R.

230 A. Τυφῶν Γῆς καὶ Ταρτάρου υἱός, γεννηθεὶς ἐν Σικελίᾳ, εἶδος ἔχων συμμιγῆς ἀνδρὸς καὶ θηρίου. τεθυμμένον δὲ οἰοῖται ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένον ἢ βεβλαμμένον. R.

B. ἄγνος φυτὸν τι θαμνωδες, ἢ ἐστὶν ἢ λύγος. R.

B. Ἀχελῷος ποταμὸς Αἰτωλίας. R.

E. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχήσαι] πρῶτον μὲν λέγει, ὡς μεταμέλει τοῖς ἐρασθεῖσιν ὧν εὖ ἐποίησαν τὸν ἐράμενον, ἐπειδὴν παύσονται τῆς ἐπιθυμίας· δευτέρον ὅτι τοὺς πόνοὺς ὑπολογίζονται, οὓς ἔσχον ἐν τῷ ἔρῳ καὶ ὅτι παρημέλησαν τῶν οἰκειῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἠγοῦνται τοῖς ἐρωμένοις ἀποδεδωκέναι τὴν ἀξίαν· τρίτον ὅτι λέγοντες οὓς ἐρωῶσι φιλεῖν ὑπὲρ πάντας, δῆλον ὅτι τοὺς πρὸ τοῦ γενομένου ἐρωμένους κακῶς διαθήσουσιν αὐτοὺς διὰ τοὺς ὕστερον· τέταρτον ὅτι ὁμολογοῦσιν καὶ αὐτοὶ νοσεῖν καὶ μὴ σωφρονεῖν· πέμπτον ὅτι εἰ τοὺς ἐπιτηδαιοτέρους πρὸς φιλίαν δεῖ αἰρεῖσθαι, ἐκ τῶν μὴ ἐρώντων εὐμαρστετέρα ἢ ἐκλογὴ πλειόνων ὄντων, χαλεπωτέρα δὲ ἐκ τῶν ἐρώντων, ὀλιγότεροι γάρ· ἕκτον τὴν αἰσχύνην δεδιότας χρῆ φυλάττεσθαι τοὺς ἐρώντας· ἀλαζονεύονται γὰρ πρὸς τοὺς ἄλλους δεικνύντες, ὅτι οὐ μάλιστα ἐπόνθησαν· ἑβδομον ὅτι καὶ προστάττουσι τὰ τοιαῦτα, ὥστε εἰς ὑποψίαν ἔξωθεν ἀφικέσθαι, ὅτι γεγένηται αὐτοῖς ἢ μέλλει πληρωθῆσεσθαι ἢ ἐπιθυμία· ὄγδοον ὅτι τῶν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀποτρέπουσι συνηθειῶν, δεδοικότες μὴ παρευδοκιμηθῶσιν· ἔννατον ὅτι οἱ μὴ τὸν τρόπον γινόντες, ἀλλὰ τοῦ σώματος ἐπιθυμήσαντες ἀντιποιοῦνται τῶν παιδικῶν, διὸ εὐχερεῖς εἰς μεταβολήν· δέκατον ὅτι καὶ ἐπαινοῦσι καὶ ψέγουσι παρὰ τὸ

προσῆκον, τὸ μὲν κακῶς κρίνοντες διὰ τὴν νόσον, τὸ δὲ δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται. εἶτα ἀνθυποφοράς τινὰ ποιεῖται, ὣν μία μὲν ἔστιν, ὅτι φίλια βέβαιος * οὐ δύναται * ἄνευ ἔρωτος συστήναι· λυεῖ δὲ αὐτὴν διὰ τοῦ καὶ πρὸς πατέρας καὶ ἀδελφούς καὶ ἡλικιώτας γίνεσθαι βεβαίαν τὴν χωρὶς ἔρωτος. δευτέρα δὲ αὐτῆ, ὅτι τοῖς δεομένοις μᾶλλον δεῖ παρέχειν ἢ τοῖς μὴ· ἐνίσταται δὲ ἐνταῦθα, ὅτι οὕτως ἂν τοῖς αἰτούσι τροφὰς καὶ τὰς ἐστιάσεις παρέχοιμεν, καὶ οὐ τοῖς ἀξίοις. τρίτον εἰ δεῖ κοινῶς πᾶσι τοῖς μὴ ἔρῳσι χαρίζεσθαι· τοῦτο δὲ φησι καὶ οἱ ἔρασταὶ οὐκ ἀξιώσουσιν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἔρῳσι παρέχειν. ἐπὶ πᾶσι κεφάλαιον ἔθηκεν, ὅτι τοὺς ἔρῳντας καὶ οἱ οἰκείοι νουθετοῦσιν ὡς κακοῦ ὄντος ἐπιτηδεύματος, τοὺς δὲ μὴ ἔρῳντας οὐδεὶς αἰτιᾶται. ταῦτα μὲν τὰ λεχθέντα αἰτιᾶται ὁ Πλάτων. 0.

231 E. εἰ τοίνυν τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικας] εἰ τοίνυν τὸν νόμον λέγει τοιοῦτον, ὡς νενομισμένου αἰσχροῦ τοῦ χαρίζεσθαι, τοῦτο δὲ πρῶτον μὲν παρ' ἱστορίαν ἔστιν, ἔτι δὲ καὶ ἐναντίωμα ἔχει. εἰ γὰρ αἰσχρὸν ἔστι τὸ χαρίζεσθαι κατὰ τὸν νόμον, οὐδενὶ χαριστεόν, οὔτε τῷ ἔρῳντι οὔτε τῷ μὴ ἔρῳντι· τὸ γὰρ αἰσχρὸν πρὸς οὐδένα ποιητέον οὐδὲ λεκτέον. ὅτι δὲ παρ' ἱστορίαν, ἐκ τῶνδε μαθεῖν ἔστι. καὶ γὰρ παρ' Ἀθηναίους ἐφεῖτο ἔρῳν, καὶ τοῦ Ἐρωτος βωμοὶ καὶ ἀγάλματα ἦσαν καὶ Ἀντέρωτος, ὡς καὶ ἐπιγράμματα γε ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων ἐγγέγραπτο ἐπαινούντων τὸ ἔρῳν. καὶ ὁ δρόμος γε ὁ μακρὸς τοῖς Παναθηναίοις ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἐρωτος ἐγένετο· ἐντεῦθεν γὰρ ἀψάμενοι οἱ ἔφηβοι τὰς λαμπάδας ἔθειον, καὶ τοῦ νικήσαντος τῇ λαμπάδι ἢ πυρὰ τῶν τῆς θεοῦ ἱερῶν ἐφήπτετο. ὁ δὲ Σόλων ἐν τοῖς νόμοις καὶ πόσους πῆχεις ἀπέχοντα ἀκολουθεῖν δεῖ τὸν ἔραστὴν τῷ ἔρωμένῳ δεδήλωκε, καὶ τοῖς ἐλευθέροις τὸ ἐπιτήδευμα τετήρηκε, δοῦλον κωλύσας ἔρῳν ξηραλοφεῖν τε, καὶ τὸν μὴ θρέψαντα τοὺς γονεῖς μηδὲ θάψαντα καὶ τὸν φρούριον προδεδωκότα· καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ τοῦ ἔρῳν μνημονεύει λέγων·

ὄλβιος ᾧ παιδῆς τε φίλοι καὶ μωνυχες ἵπποι

καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἄλλοδαπός·

καὶ ἔτι·

ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων * ἄ * τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας. S.

234 D. δαιμονίως] πανούργως, δολλίως, κεκρυμμένως. R.

D. γάνυσθαι] φαιδρύνεσθαι, χαίρειν, διαχεισθαι. R.

D. συνεβάκχευσα] σύν σοι ἐπὶ τὸ κρεῖττον παρήλλαξα. R.

E. φίλλου] τοῦ τὰ περὶ φίλλας ἐπισκοποῦντος. R.

235 C. Σαπφῶ λυρική ποιήτρια, Σκαμανδρωνίμου, Μιτυληναία. Ἀνακρέων δέ, καὶ οὗτος λυρικός ποιητής, Σκυθίου ἢ Παρθενίου, Τήϊος. R S.

D. οἱ ἐννέα ἄρχοντες, κατ' ἐνιαυτὸν καθιστάμενοι, ὤμνουον μὴ παρανομήσειν, εἰ δὲ φωραθεῖεν, ἐκ καταδίκης τῷ Ἀπόλλωνι πέμπειν εἰκόνα χρυσοῦν, ἐπὶ καταδίκη μὲν τοῦ ἄρχοντος, χαριστήριον δὲ τῷ θεῷ παρὰ Ἀθηναίων. Σωκράτει γοῦν ὑπισχνεῖται Φαῖδρος, εἰ καλλίω λόγον εἴποι Λυσίου, καθάπερ οἱ ἄρχοντες, εἰκόνα καὶ αὐτοῦ καὶ Σωκράτους χρυσοῦν εἰς Δελφοὺς τῷ Ἀπόλλωνι ἀναθήσειν. Εἰς τὸ αὐτό. ὁ πολέμαρχός ἐστιν ἄρχων ἢ κατηγγύων τοὺς ξένους· ἔστι δὲ ὡσπερ λοχαγὸς τοῦ βασιλέως, ὃς καὶ ἀπόντος αὐτοῦ ἐπιμελεῖται τῶν κατὰ τὴν πόλιν. ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων προνοεῖται καὶ τὰς θυσίας τὰς πατρίους διοικεῖ. ἄρχων δὲ ἐστὶν ὁ ἐπώνυμος τοῦ ἐνιαυτοῦ. οἷς πᾶσι καὶ ἑορταὶ καὶ θεοὶ οἷς θύουσι καὶ δίκαι τινὲς ἀπονέμονται. οἱ δὲ θεσμοθετεῖται ἕξ εἰς τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ τόπος, ὅπου συνήεσαν καὶ εἰσιτοῦντο, θεμιστίον ἐκαλεῖτο. εἶχον δὲ ἕξουσίαν τοῦ ὑπογράψαι τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσῆγον καὶ τὰς χειροτονίας καὶ προβολὰς καὶ γραφὰς παρανόμων καὶ ἄλλων τινῶν. R S.

236 A. τοιαῦτα καὶ τοιούτων περὶ τῶν ἀναγκαίων φησίν, ὧν τὴν εὐρεσίαν ἢ φύσιν πορίζει, τὴν δὲ διάθεσιν ἡμεῖς· παρ' ἣν καὶ ἔπαινος ἢ ψόγος ἐστὶν ἡμῖν. τῶν δὲ μὴ ἀναγκαίων λέγει τῶν χρησίμων, ὧν καὶ ἡ εὐρεσίς καὶ ἡ διάθεσις ἕξ ἡμῶν· παρ' αἷς δὲ καὶ ἐπαινούμεθα ἢ ψεγόμεθα. ὅλον ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ Λυσία καὶ Σωκράτει καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ φύσιν ἔχουσι τὸ λέγειν ὡς ὁ ἔρῶν ἀκόλαστον ἔρωτα μάλινεται, ὁ δὲ μὴ τοῦτον ἔρῶν σωφρονεῖ. ἡ δὲ περὶ τούτου διάθεσις ἐπαινετὴ Σωκράτους, ὅτι ἀληθής, Λυσίου δὲ οὐ· κατὰ προσποίησιν γάρ. R.

B. Κύψελος Περιάνδρου πατήρ ἦν, οὗπερ οἱ υἱεῖς Κορίνθου τύραννοι γεγονότες ὑπὸ Κορινθίων κατελύθησαν. ἤϋξαντο οὖν οὗτοι, εἰ πάλιν τὴν ἀρχὴν ἀνακτήσαιντο, χρυσοῦν ἀνδριάντα τῷ θεῷ ἀναθήσειν ἐν Ὀλυμπίᾳ Ὀλόσφυρον. οἱ δὲ κρατήσαντες Κορίνθου ἀνέθεσαν ἐκείσε μέγιστον ἄγαλμα χρυσοῦν τοῦ

Διός. Ὀλυμπία δέ ἐστι τόπος τις κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἐν Πίσῃ πόλει τῆς Ἥλιδος χώρας, ἐνθα τὰ Ὀλύμπια, ἀγῶν πενταετηρικός, Μουνυχιῶνος μηνός ἤγετο τῷ Διί, ἐν οἷς κοτίνου στέφανος ἄθλον ἐδίδδοτο τῷ κινήσαντι. τινὲς δ' οὐ κότινον, ἀλλ' ἐκ τῆς λεγομένης καλλιστεφάνου ἐλαίας. διαφέρει δὲ κότινον ἐλαϊκὸν ἀγριελαίας. ἤγετο δὲ καὶ κατ' ἐνιαυτόν, ἄπερ ἐλάττω ἐκάλουν. R S.

B. σφυρήλατος] δι' ὄλου βάρθους ναστός. R.

B. εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς] ἀπὸ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν παλαιόντων, οἳ τοῦ ἀφωρισμένου αὐτοῖς πρὸς τὸ παλαίειν τόπου ὅποτε ἐκπέσοιεν, εἶτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τόπου καὶ σχήματος εἰ πάλιν ἔλθοιεν, εἰς ὁμοίας ἐληλυθῆναι λέγονται λαβὰς, ὡς καὶ νῦν ὁ Σωκράτης εἰς τὴν αὐτὴν τῷ Φαίδρῳ περιῆλθε προσποίησιν τοῦ μὴ δύνασθαι λέγειν. R S.

C. τῶν κωμωδῶν] ἔθος ἦν αὐτοῖς τὸ τοῖς ἐρωτῶσιν, οἷον δέδωκάς μοι τόδε, πάλιν τὸ αὐτὸ λέγειν τοὺς ἀποκρινομένους, δέδωκάς μοι τοῦτο. οὕτως οὖν καὶ πρὸς Σωκράτη Φαίδρον εἰπεῖν, ὡς εἰ ἐγὼ Σωκράτην ἀγνοῶ, καὶ τὰ ἐξῆς. R.

237 A. ἔθος τι ἡπειρωτικὸν τῶν ἐσπερίων τὸ Λιγύων οὕτω μουσικώτατον εἶναι φασίν, ὡς καὶ μῆδ' ἐν τοῖς πολέμοις πανστρατιᾷ μάχεσθαι, ἀλλὰ τὸ μὲν τι τοῦ στρατεύματος ἀγωνίζεσθαι, τὸ δὲ ἄδειν πολεμοῦντος τοῦ λοιποῦ. R.

B. αἰμύλος] ποικίλος, πνκνός, πανοῦργος, δολερός· καὶ αἰμυλία ἀσινότητος ἐπίχαρις. R.

240 C. ἤλικα] εἴρηται μὲν ἐνταῦθα τῷ Πλάτωνι οὕτως· ἤλικα γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὸν ἤλικα. τὸ δὲ τέλειον ἔχει ἤλιξ ἤλικα τέρπε, γέρων δέ τε τέρπε γέροντα, ὡς φησι καὶ ὁ Ξενοφῶν γεροντοκόμικα. R.

241 B. ὄστρακου μεταπεσόντος] ὄστρακου περιστροφῇ ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμώντων. εἴρηται δὲ ἀπὸ παιδιᾶς τῆς αὐτῆς. διελόντες ἑαυτοὺς οἱ παῖδες ὡς ἰσαριθμούς γενέσθαι, οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὴν ἴσαντο, οἱ δὲ πρὸς δυσμάς· ἄλλος δέ τις μεταξὺ ἐκατέρων καθήμενος ὄστρακον εἶχεν, ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς μέρους κεχρισμένον λευκῷ, ἐκ δὲ θατέρον μέλανι· καὶ ἔρριπτε τοῦτο ὀρθόν. καὶ εἰ μὲν κατεφέρετο τὸ λευκὸν μέρος ἄνω, οἱ πρὸς ἀνατολὰς ἐστώτες ἐδίωκον τοὺς πρὸς ταῖς δυσμαῖς· εἰ δὲ τὸ μέλαν ἄνω, οἱ πρὸς ταῖς δυσμαῖς ἐδίωκον, ἕως καταλάβοιεν.

καταληφθέντες δὲ ἐβαστάζοντο ὑπ' αὐτῶν ἀφ' οὗ κατελήφθησαν τόπου, ἕως ἐπανέλθωσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν ἔφυγον. R S.

D. ὡς λύκοι] παρωδεῖ τὸ Ὀμηρικὸν εἰρημένον ἐν τῇ χ φαψφδιά

ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἄρνασιν ὄρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν.

ἡ παροιμία οὖν ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς ἐχόντων. R.

242 A. σταθερὸν τὸ σφόδρα θερμόν, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ θέρει μεσημβρίας. καὶ Ἀντίμαχος· θέρεος σταθεροῖο. καὶ τὸ ἐστὸς δὲ καὶ ἡρεμοῦν σταθερὸν λέγουσι. R.

B. οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις, ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀγγελλόντων. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Νόμων. R.

C. ἀφοσιώσωμαι] ἀποπλήρώσωμαι τὴν παραλειμμένην ὀσιότητα. ἔστι γὰρ ἀφοσίωσις ὀσιότητος παραλειμμένης ἀποπλήρωσις. R.

C. ἔθραξε] ἐτάραξεν, ἠνώχλησεν, ἔνυξεν, ἐκίνησεν, ἔδυσ-
ώπησεν. R.

C. ἔδυσωπούμην] ἀντὶ τοῦ ἠύλαβούμην. R. ὑπώπτενον. O.

C. ἀμπλακῶν] ἀμαρτῶν. R.

243 A. ὃν Ὀμηρος μὲν οὐκ ἤσθετο, Στησιχορος δὲ] περὶ τῆς Ομήρου τυφλώσεως διάφοροι φέρονται ἱστορίαι· αἱ μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ τυφλὸν ἐκ γενετῆς λέγουσι καὶ οὕτω τετέχθαι, οἱ δὲ ποιμαίνοντα παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως πολλὰς τινὰς καταβλήσθαι εἰς τὸν ἥρωα χοῆς καὶ στεφάνους, καὶ παρακαλεῖν αὐτὸν ὀφθῆναι αὐτῷ· ὁ δὲ ἥρωος ὤφθη μετὰ τῆς πανοπλίας λάμπων, καὶ Ὀμηρος μὴ ἐνεγκῶν τὴν θείαν καὶ τὴν λαμπηδόνα τῶν ὀπλων ἐτυφλώθη. οἱ δὲ ὅτι ἐπειδὴ εἶπε περὶ τῆς Ἑλένης, ὅτι ἠρπασθη καὶ ἠγάγετο αὐτὴν Ἀλέξανδρος εἰς τὸ Ἴλιον καὶ ἔσχεν ὡς γυναῖκα, κατὰ μῆνιν τῆς ἠρωϊνῆς ὡς ὑβρισθείσης παρ' αὐτοῦ ἐτυφλώθη. περὶ δὲ τοῦ Στησιχοροῦ φασὶν, ὅτι Λοκροὶ καὶ Κροτωνιαῖοι ἐπολέμουν πρὸς ἀλλήλους, ἔθος δὲ ἦν τοῖς Λοκροῖς, μέρος τῆς στρατίας ἀφρούρητον ἀμειροῦν τοῖς ἥρωσιν ὡς ἐκείνων φρουρούντων αὐτό· τὸν οὖν Λεώνυμον τὸν στρατηγὸν τῶν Κροτωνιατῶν ἐπιθέσθαι ἐκείνῳ τῷ μέρει ὡς ἀφρουρήτῳ, καὶ τραυθέντα ἐξ ἀδήλου ἀναχωρῆσαι χαλεπῶς διακείμενον ὑπὸ τοῦ τραύματος. ἐλθεῖν οὖν αὐτὸν εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον διὰ θεραπείαν, καὶ

λαβεῖν χρησμόν, ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται· ἐπανερομένου δ' αὐτοῦ καὶ τίς ὁ τρώσας — καὶ γὰρ ἦν ἄδηλον — ἀκούσαι ὁ Ἀχιλλεύς. ἀπελθόντα οὖν αὐτὸν εἰς Δεύκην τὴν νῆσον ἰκετεῦσαι τὸν ἥρωα καὶ ἰδεῖν κοιμηθέντας τινὰς τῶν ἡρώων, καὶ λαβεῖν μὲν παρὰ τοῦ Ἀχιλλεύως θεραπείαν, ἀκούσαι δὲ παρ' αὐτῶν, εἰπεῖν τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι οὐδὲν λανθάνει θεοὺς οὐδὲ ἥρωας ὧν πράττετε, ὦ ἄνθρωποι· ἔλθειν δὲ καὶ τὴν Ἑλένην καὶ εἰπεῖν ἀπαγγεῖλαι Σησιχόρῳ παλινωδίαν ἔσαι, ἵνα ἀναβλέψῃ· καὶ γὰρ Ὅμηρον δι' αὐτὸ τοῦτο τετυφλώσθαι, ὡς κακηγορήσαντά με· καὶ οὕτω τὸν Σησιχορον ἀκούσαντα παρὰ τοῦ Δειωνύμου γράψαι τὴν παλινωδίαν καὶ οὕτως ἀναβλέψαι. S.

A. Πέργαμα] τὰ ὑψηλά. R.

B. παλινωδίαν] ἐναντία ᾧδῇ ἢ ᾧῆσις τῆς προτέρως. R.

244 B. Δωδώνη πόλις τῆς Μολοσσίδος, ἐν ἣ τὸ μαντεῖον τοῦ Διός. R. περὶ τοῦ Δωδωναίου μαντείου διαφορὰ εἰσι τὰ ἱστορούμενα. λέγουσι δὲ οἱ μὲν ὅτι δρυὺς ἦν ἐκεῖ ἢ μαντεύουσα, οἱ δὲ ὅτι περιστερὰ, τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι γυναῖκες ἦσαν ἐξέραιαι αἱ μαντεύουσαι δρυὶ τὴν κεφαλὴν στεφόμεναι, αἵτινες ἐκαλοῦντο πελειάδες. ἴσως οὖν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος πλανηθέντες ὑπώπτευσαν εἶναι περιστεράς τὰς μαντεούσας· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν δρυὶ κατεστέφοντο, ἴσως διὰ τοῦτο εἰρήκασι καὶ τὴν δρυὸν μαντεύειν. ἔστι δὲ Διὸς τὸ μαντεῖον, τὸ δὲ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος. S.

B. Σίβυλλαι μὲν γέγονασι δέκα, ὧν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη. Χαλδαίαν δὲ φασιν αὐτὴν οἱ παλαιοὶ λόγοι, οἱ δὲ μᾶλλον Ἑβραίαν· καὶ δὴ καὶ ἐν τῶν παιδῶν τοῦ Νῶε εἰς γυναῖκα ἀρμολογεῖσθαι, καὶ συνεισελθεῖν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ κιβωτῷ. ταύτην καὶ τὰ περὶ τῆς πυργοποιίας χρησμοδῆσαι φασί, καὶ ὅσα τοῖς ταύτων συνέβη τολμημασι· χρησμοδῆσαι δὲ πρὸ τῆς διαιρέσεως τῶν γλωσσῶν γενομένην γλῶσσην φασὶ τὰ χρησμοδῆθέντα τῇ Ἑβραϊδί· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα προειπεῖν· ἧς καὶ μνήμην Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἀναγράφας πεποίηκε. Δευτέρα δὲ Λίβυσσα, ἧς μνήμην ἐποίησατο ἐν τῷ τῆς Λαμίας προλόγῳ Εὐριπίδης· ὄνομα δὲ αὐτῆς οὐ πάνυ σαφηνίζουσι. Τρίτη Δελφίς, ἢ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα, περὶ ἧς ἱστορήσε Χρυσίππος ἐν τῷ περὶ θεότητος βιβλίῳ. Τετάρτη Ἰταλική, ἢ ἐν ἐρημίᾳ τῆς Ἰταλίας τὴν διατρι-

βὴν λαχοῦσα· ἧς υἱὸς ἐγένετο Εὐάνδρος ὁ τὸ ἐν Ῥώμῃ τοῦ Πα-
 νὸς λεγὸν τὸ καλούμενον Λούπερκον κτίσας· περὶ ἧς ἔγραψεν
 Ἐρατοσθένης. Πέμπτη ἡ Ἐρυθραία, ἧτις καὶ τὰ κατὰ τὸν Τρωϊ-
 κὸν πόλεμον συννευχθέντα προηγόρευσε· περὶ ἧς Ἀπολλόδωρος
 ὁ Ἐρυθραῖος διεξέρχεται. Ἑκτη ἡ Σαμία, ἧς τὸ κύριον ὄνομα
 Φυντώ φασιν. Ἐβδόμη ἡ Κυμαία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀμαλθεία·
 οἱ δὲ Ἐρωφίλην φασί· παρὰ τισι δὲ κλησιν ἠνέγκατο Ταράξαν-
 δρα· Βιργίλιος δὲ ὁ Ῥωμαῖος ποιητὴς Ἀηφόβην αὐτὴν ὀνο-
 μάξει. Ὀγδόη ἡ Ἑλλησποντία, ἧτις ἐν κώμῃ Μαρμυρῶ τὴν γέ-
 νεσιν ἔσχε περὶ τινα πολίχνην Γεργετιῶνα· ὑπὸ τὴν ἐνορίαν δὲ
 αὕτη τῆς Τροίας ἐτύγγανεν. ἦν ἐν καιρῷ Σόλωνος καὶ Κύρου,
 ὡς ἔγραψεν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἐνάτη ἡ Φρυγία. Ἐπι-
 πᾶσι δεκάτη ἡ Τιβουρτία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀλβονναία. ταύ-
 τας δὲ φασι τῶν φρενῶν ἐξισταμένας τὰ μέλλοντα χρησμοδεῖν·
 τῶν ὑπολαμβανόντων δὲ γραφῇ τοὺς χρησμούς οὐκ ἔχόντων
 σοφίαν τὰ χρησμοδούμενα γραφεῖν ἀπταιστώσ, ἄλλως τε καὶ τῷ
 τάχει τῆς φορᾶς τῶν λόγων οὐκ ἔχόντων καθυπηρευομένας τὰς
 χεῖρας, συμβῆναι πολλοὺς τῶν χρησμῶν εἰς χωλιάμβους διαπε-
 σεῖν καὶ μηκέτι τυχεῖν διορθώσεως, ἅτε δὴ τῶν χρησμοδῶν γυ-
 ναίων ἐν ἐκστάσει μὲν καθεστῶτων, ἐπειδὴ τὴν ὑπαρξίν προη-
 γόρευον τῶν μελλόντων, πεπανμένων δὲ τοῦ χρησμολογεῖν μη-
 δαμῶς αἰσθησιν ἔχόντων μήτε ἂν ἔλεγον μήτε τί ἂν βούλοιντο
 τὰ κεχρησμοδημένα. πᾶσαι μὲν οὖν μαντικά, ἡ δὲ Ἐρυθραία,
 ἡ καὶ Ἐριφύλη καλουμένη, τῶν ἄλλων ἐξαίρετος· καὶ γὰρ γεννη-
 θεῖσα εὐθύς προσεῖπεν ἐξ ὀνόματος ἕκαστον καὶ ἔμμετρα ἐφθέγγ-
 ξατο, καὶ εἰς βραχὺν χρόνον τέλειον εἶδος ἀνθρώπου ἔλαβε. R S.

C. κυρίως τῷ ἀπειροκάλως ἐχρήσατο· αὐτοῦ γὰρ καλιῶς
 ἔχοντος τοῦ ὀνόματος τῆς μανίας, ἀπειρία τοῦ καλοῦ ἠγνόησαν
 τὸ καλὸν τοῦ ὀνόματος. R.

248 A. ὑποβρύχια] ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὃ ἐστι τὴν γένεσιν, πον-
 τισθεῖσαι. R.

C. θεσμός τε Ἀδραστείας] ἡ Ἀδράστεια μία ἐστὶ θεὸς τῶν
 μενουσῶν ἐν τῇ νυκτί, γενομένη ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας·
 ὁ μὲν οὖν Μελίσσος κατὰ τὴν πρόνοιαν εἰρηται, ἡ δὲ Ἀμαλθεία
 κατὰ τὸ ἀκλινὲς καὶ μὴ μαλθάσσεσθαι. ἐκ τῆς οὖν προνοίας
 τῆς ἀκλινοῦς γέγονεν ἡ Ἀδράστεια, ἧτις ἀδελφὴ ἐστὶ τῆς Εἰδῆς·
 Εἰδῆ δ' εὐειδῆς καὶ ὁμόσπορος Ἀδράστεια·

ἡ πάντων ὁμοῦ τῶν νόμων τὰ μέτρα ἐν ἑαυτῇ συλλαβοῦσα καὶ συνέχουσα αὕτη ἐστὶν ἡ Ἀδράστεια κεκλημένη διὰ τὸ τὰ ὑπ' αὐτῆς τεθέντα καὶ νομοθετηθέντα ἀναπόδραστα εἶναι· διὸ καὶ πρὸ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἡγεῖν λέγεται·

παλάμησι δὲ χάλκεα ῥόπτρα
δῶκεν Ἀδραστείῃ.

ἐν τοῖς προθύροις γὰρ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἡγεῖν λέγεται τοῖς κυβάλοις, ἵνα πάντα [τὰ] αὐτῆς τῶν νόμων κατήκοα γένηται. ἔνδον μὲν γὰρ ἐν τῷ ἀδύτῳ τῆς Νυκτὸς κάθηται ὁ Φάνης, ἐν μέσῳ δὲ ἡ Νυξ μαντεύουσα τοῖς θεοῖς· ἡ δὲ Ἀδράστεια ἐν τοῖς προθύροις, πᾶσι νομοθετοῦσα τοὺς θεῖους θεσμούς. διαφέρει δὲ τῆς ἐκεῖ Δίκης, ὡς νομοθετικῆ δικαστικῆς· καὶ ἡ μὲν ἐκεῖ Δίκη λέγεται εἶναι τοῦ Νόμου τοῦ ἐκεῖ καὶ Εὐσεβείας, αὕτη δὲ ἡ Ἀδράστεια ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας * οὐσα περιεκτικὴ ἐστὶ καὶ τοῦ νόμου*. S.

254 E. ὕσπληξ ἀφετήριον, πληγῇ, ὥσπερ νῦν, πάσσαλος, κεράτινος κρίκος, πάντα θηλυκῶς. R.

E. ἐρείσας] ἐλύσας. R.

256 E. ἐννέα χιλιάδας] ἐννέα χιλιάδας εἶπεν, ἐπειδὴ ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει ἡ περίοδος ἡ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ ἐπὶ τὰ τῆδε οὐδεμίαν κάκωσιν ἔχει. R.

257 B. ἐπαμφοτερίζῃ] Λυσία καὶ ἔμοι Σωκράτει ἔπηται. R.

C. λογογράφον] λογογράφους γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπὶ μισθῷ λόγους γράφοντας καὶ πιπράσκοντας αὐτοὺς εἰς δικαστήρια, φήτορας δὲ τοὺς δι' ἑαυτῶν λέγοντας. R S.

D. γλυκὺς ἀγκῶν] ἐπὶ τῶν κατειρωνευμένων. τόπος δὲ ἐστὶν ἐν τῇ Μεμφίδι Ἀγκῶν προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν πλεόντων κατ' ἀντίφρασιν ἴσως, διὰ τὸ δυσχερές. ἔνιοι δὲ τάττουσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων, παρ' ὅσον τὸν ἀγκῶνα οἱ εὐφραινόμενοι τιθέασιν. R S.

258 B. ἐμμένῃ] τουτέστι δεχθῆ καὶ μὴ ἐκβληθῆ ὁ λόγος. R.

B. Λυκούργος Λακεδαιμονίων, Σόλων δὲ Ἀθηναίων νομοθέται, Δαρείος δὲ τρίτος ἀπὸ Κύρου Περσῶν βασιλεὺς. R.

E. ἀνδραποδώδεις εἰσὶν ἠδοναὶ αἱ ἄλλων παθῶν ἀπεχόμεναι, ὑπ' ἄλλων δὲ κρατούμεναι. R.

E. πνίγει] θάλλει, καύματι. R.

259 A. μεσημβριάζοντα] ἐν μεσημβρίᾳ νυστάζοντα καὶ καθεύδοντα, κηλούμενα. R.

B. φιλόμουσον ἀντὶ τοῦ φιλόσοφον. S.

C. ἄσιτον] σημειῶσαι ὅτι τοὺς τέττιγας λέγει τὸ παράπαν μὴ δεῖσθαι τροφῆς, τῇ δὲ δρόσῳ ἀρκεῖσθαι μόνη. R.

D. ἰᾶσι] πέμπουσιν. R.

260 C. ὄνου σκιά ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. φασὶ δὲ εἰλκῦσθαι τὴν παροιμίαν ἀπὸ τοῦ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι συμβάντος. δίκην γὰρ ποτε, ὡς φησὶν Ἀριστείδης, ἀπολογούμενος, ἧς τὸ τίμημα ἦν τί χρῆ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, τοῦ κατηγοροῦ δεινῶς εἰρηκότος καὶ προεξιργασμένου διότι ὁ εὐθυνόμενος οὐδενὶ δικαίῳ μόνη δὲ τῇ Δημοσθένους δεινότητι πέποιθεν, ὡς οἱ δικασταὶ μετεωρισθέντες οὐ προσεῖχον τὸν νοῦν τῷ Δημοσθένει, ἀλλ' ἐθορούβουν καλύοντες ἀπολογεῖσθαι, καὶ τοῦτο συνέβαινε ἐπὶ πλείονα χρόνον, διαλειπόντων ποτὲ μικρὸν καὶ γενομένης βραχείας ἡσυχίας. ἄνδρες, ἔφη, δικασταί, μικρὸν μου χρόνον ἀνάσχεσθε, καὶ συγχωρήσατέ μοι λόγον οὐ πάλαι γεγονότα διηγῆσασθαι. τῶν δὲ συγχωρησάντων διὰ τὸ μέγα τι ὑπολαβεῖν τὸ ὑπ' αὐτοῦ μέλλον λέγεσθαι, νεανίσκος τις, ἔφη, τῶν ἐπὶ φιλολογίαν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν παραγεγονότων, ὅτε ἀποτρέχειν ἔμελλεν, ἐμισθώσατο ὄνον πρὸς τὸ τὰ σκεύη αὐτοῦ διακομίσασθαι μέχρι Μεγαρέων. ὑπὸ κίνα δὲ τῆς ὥρας ὑπαρχούσης, κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἐκκαίοντος τοῦ ἡλίου σφοδρότερον, οὔτε τὸ ὑποζύγιον συνέβαινε ἐθέλειν ὁδοιπορεῖν οὔτε αὐτὸν ἀκολουθεῖν δύνασθαι. καταλύσαντος οὖν τὸ φορτίον τοῦ ὄνηλάτου, καὶ τὸν ὄνον στήσαντος ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ, μὴ δυνάμενος ὑπομένειν τὸ καῦμα, ἀλλὰ κακῶς διακείμενος ὑπὸ τῆν τοῦ ὄνου σκιάν ὑποδὺς μένειν οἷός τε ἦν. τοῦ δὲ ὄνηλάτου ἐκεῖνον μὲν καλύοντος, ἑαυτῷ δὲ ἐπιβάλλειν λέγοντος διὰ τὸ καὶ τὸν ὄνον ἴδιον εἶναι καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ σκιάν ὑπάρχειν ἴδιαν. μεμισθωκέναι γὰρ μόνον τὸν ὄνον διακομιοῦντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, οὐ μὴν τὴν σκιάν αὐτοῦ. ὡς δὲ καὶ ὁ νεανίσκος ἀντέλεγε πάλιν, φάσκων τὴν ἡμέραν ὅλην αὐτοῦ τὸν ὄνον εἶναι, καὶ πολλὴν ἀντιλογίαν συνέβαινε ἐκ τούτου γίνεσθαι, ἕως εἰς μάχην ὤρμησαν. ἐπεὶ δ' ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν κατέβαινε ἀπὸ τοῦ βήματος, οἱ δὲ δικασταὶ κατεῖχον ἀξιοῦντες τὸ γεγόμενον πέρας ἐξηγήσασθαι, ἐπιστραφεῖς. ἄνδρες, εἶπεν, ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιάς βούλεσθε ἀκούσαι,

ὑπὲρ ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος τῷ βίῳ καλύετε λέγειν; καὶ οὕτω τοὺς δικαστάς, συγχωρήσαντας ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ ρήτορος ἐπιπεπληγῆθαι, λέγειν ἐφείναι. ὅθεν τό τε τοῦ διηγήματος εὐστοχον καὶ τὸ τοῦ φρονήματος παρρησιαστικὸν διαμνημονευθὲν παροιμίας ἔλαβε τάξιν. R S.

C. καρπὸν ἂν ἔσπειρας θέριζε, ἐπὶ τῶν τοιαῦτα πασχόντων οἷα ἔδρασαν. παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου·

εἰ δὲ κακὰ σπείραις, κακὰ κεν ἀμήσαιο,
καὶ πάλιν·

ὅς δὲ κακὰ σπείρει, θεριεῖ κακὰ κήδεα παισίν. R.

D. ἐκεῖνο] τὸ ἀληθὲς δηλαδὴ. R.

D. ἐμὲ] τὴν τοῦ πέλθειν δύναμιν. R.

E. ἔτυμος τέχνη] ἄνευ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, φησὶν ὁ Λάκων ρήτωρ, τέχνην εἶναι ἀδύνατον. S.

261 A. ἱκανῶς φιλοσοφήσῃ] οἱ γὰρ ἄριστοι ρήτορες καὶ φιλόσοφοι, ὡς Περικλῆς Ἀναξαγόρου, ὡς Δημοσθένης Πλάτωνος γεγονότες μαθηταί. R.

B. περὶ τὰς δίκας] ἔθος ἦν παλαιὸν ἐν τοῖς δικαστηρίοις δημοσίοις τε λόγοις τοὺς ρήτορας διατρέβειν, οὐ μὴν ἐν ταῖς γινομέναις συνουσταῖς ἰδίᾳ. R.

C. ἀπεικάξει τὸν Γοργίαν τῷ Νέστορι, ἐπειδὴ καὶ αἰδήμων καὶ πολυετῆς ἐγένετο· ἑκατὸν γὰρ ὀκτὸ ἐλέγετο ζῆσαι ἔτη· τὸν δὲ Θρασύμαχον ὡς δεινὸν τῷ Ὀδυσσεῖ ἀπεικάξει (R), τὸν δὲ Ἐλεάτην Ζήνωνα τῷ Παλαμῆδῃ, ἐπειδὴ καὶ ἀριθμῶν καὶ κύβων καὶ πολλῶν ἄλλων εὐρετῆς ἐγένετο Παλαμῆδης· ὡς τεχνικὸν οὖν τὸν Ζήνωνα παρέβαλε τῷ Παλαμῆδῃ. S.

D. Ἐλεατικὸν Παλαμῆδην] Ζήνωνά φησι τὸν Παρμενίδου ἐταῖρον, ὅτι δὴ πανεπιστήμων σχεδὸν ἦν ὁ ἀνὴρ, ὡς καὶ Παλαμῆδης. R.

262 A. Ἡ] σύνδεσμος ἀπορηματικὸς ἀντὶ τοῦ ἄρα τὸ ἦ, ὡς τό· ἦ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι; R.

C. ψιλῶς τὸ μὴ ἐπὶ ὑποδειγματός φησι. R.

D. ὁ εἰδῶς] σημειῶσαι ὅτι ὁ φιλόσοφος ὡς παιδιᾶ χρῆται τοῖς τῶν ρητόρων λόγοις, καὶ ὅπερ ἐκεῖνοι μετὰ σπουδῆς ποιοῦσι, τὸ διὰ τῶν ὁμοιοτήτων παράγειν τοὺς ἀκούοντας, οὗτος ἐν παιδιᾷς μοῖρα ἔχει. R.

D. τοῦτο τὸ γέρας] τὸ δύνασθαι διακρίνειν τοὺς κατὰ τέχνην λέγοντας καὶ μὴ. R.

263 B. πηγῆθος] γρ. καὶ τὸ εἶδος. R.

D. ἀμμηχανως] ἀντὶ τοῦ θαυμασίως πάνυ ὠρίσω. R.

264 A. ἢ πολλοῦ δεῖν] ὄντως λίαν ἔλλείπειν. R.

A. διανεῖν] διακολυμβῆν, διαπερᾶν. R.

E. ἑτέρους λόγους] τοὺς μετ' ἀληθείας. R.

266 E. λογοδαίδαλον] λογοδαίδαλός ἐστι λόγων τεχνίτης καὶ διαλεκτικός καὶ δυνάμενος τὰ ἀκίνητα ἀποδεικνύειν κινούμενα, ὡςπερ ὁ Δαίδαλος ἀποδιδράσκοντα καὶ κινούμενα ἐποίησε τὰ ἀγάλματα. πρὸ αὐτοῦ γὰρ συμμεμνηκότα ἦσαν καὶ οὐκ εἶχον τοὺς πόδας διεστηκότας· ἀλλ' αὐτὸς πρῶτος διεστήσε. S.

267 A. ἐν μέτρῳ] ἐπειδὴ τὰ ἔπη τῶν καταλογάδην εὐμνημονευτότερα. R.

A. Τισίαν] ἐπὶ τούτου καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Κόρακος φέρεται ἡ παροιμία ἢ ἀπὸ κακοῦ κόρακος κακὸν ὄν. οὗτος γὰρ σοφιστῆς ὢν ἐπηγγέλλατο διδάσκειν τὸν μαθητὴν οὕτως, ὡστε τὴν πρώτην δίκην νικῆσαι, ἐὰν δῶς μοι, φησί, εἰς μισθὸν τοσάσδε δραχμάς· ὁ μαθητῆς ὑπέσχετο· εἰσῆλθε τὴν πρώτην δίκην περὶ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τοὺς μισθοὺς, διὰ διλήμματος τὴν κρίσιν ποιούμενος, ἵνα καὶ νικῆσας καὶ νικηθεὶς μηδὲν δῶ, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐλέγχθη ἢ παροιμία. S.

A. Γοργίαν τε] περὶ Γοργίου λέγεται, ὅτι ἐρωτῶν ἐκέλευεν ὅ τί τις βούλεται· καὶ μηδενὸς ἐρωτῶντός ποτε φύλλον λαβὼν εἶπεν εἰς τὸ φύλλον λόγον τινά, εἶτα εἰς τὴν Ἀθηναίαν, καὶ παμμήκη λόγον ἀπετείνατο. S.

B. Πρόδικος] οὗτος τὴν τῶν ὀνομάτων εὐρεὶν ἀκρίβειαν· οἶον διαφορὰν τέρψεως, χαρᾶς, εὐφροσύνης· τέρψιν καλῶν τὴν δι' αὐτῶν ἡδονήν, χαρὰν τὴν τῆς ψυχῆς, εὐφροσύνην τὴν διὰ τῶν ὀμμάτων. S.

C. Πάωλον] ἐκεῖνος ἐξεῦρε τὰ πάρισα· διὸ καὶ μουσεῖα λόγων ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ ἔδωκε τῇ καλλιλεξείᾳ πάνυ κοσμεῖν τοὺς λόγους. S.

C. μουσεῖα λόγων] τὰ πάρισα, ὡς τό· καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον κατέστησεν, τῆς δὲ περιβλεπτον καὶ περιμάχητον τῆ φύσιν ἐποίησεν. R.

C. διπλασιολογίαν] τὸ τὰ αὐτὰ δις λέγειν, ὡς τὸ φεῦ φεῦ.

R S.

C. γνωμολογίαν] ὡς Δημοσθένης· ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθῆναι ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ· καὶ ἀλλαγῷ· δεινὸν γὰρ ἢ πονηρία, καὶ τὰ ὅμοια. S.

C. εἰκονολογίαν] τὸ δι' εἰκόνας καὶ δι' ὑποδείγματός τι δηλοῦν (S), γνωμολογία δέ, ὡς τό· δεινὸν ἢ πονηρία. R.

C. Δικυμνειῶν] ὁ Δικύμνιος δὲ Πῶλου διδάσκαλος, ὃς διήρει τὰ ὀνόματα εἰς κύρια, σύνθετα, ἀδελφά, ἐπίθετα, καὶ εἰς ἄλλα τινά. R. οὗτος τὸν Πῶλον ἐδίδαξεν ὀνομάτων τινὰς διαιρέσεις, οἷον ποῖα κύρια, ποῖα σύνθετα, ποῖα ἀδελφά, ποῖα ἐπίθετα, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς εὐπέειαν. S.

C. ὀρθοπέεια] τουτέστι κυριολεξία. διὰ γὰρ τῶν κυρίων ὀνομάτων μετήρητο ὁ Πρωταγόρας τὸν λόγον καὶ οὐ διὰ παραβολῶν καὶ ἐπιθέτων. S.

C. τὸ τοῦ Χαλκηδονίου σθένος] ὁ Χαλκηδόνιος ἐστὶν ὁ Θρασύμαχος, ὃς ἐδίδαξεν ὡς δεῖ οἷκτον ἐγείρειν τὸν δικαστὴν καὶ ἐπισπᾶσθαι ἔλεον, γῆρας, πένιαν, τέκνα ἀποδυσρόμενον καὶ τὰ ὅμοια. S.

268 A. ἤτριον τὸ εὐνυφὲς ἱμάτιον καὶ ἀραιόν. R.

272 C. λύκου φήματα, ἐπὶ τοῦ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ἀδικούντος. ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα ἐσθλόντα προβάτεια εἶπεν· ἡλικὸς ἂν ἦρθη θόρυβος, εἰ ἐγὼ ταῦτ' ἐποιοῦν; ἐμνήσθη ταύτης ἐνταῦθα Πλάτων. R.

276 B. Ἀδώνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς καὶ Εὐριπίδης Μελανίπη καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

279 C. κοινὰ τὰ τῶν φίλων, ἐπὶ τῶν εὐμεταδότων. φασὶ δὲ λεχθῆναι πρῶτον τὴν παροιμίαν περὶ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὗς χρόνος ὁ Πυθαγόρας ἐπειθε τοὺς αὐτὴν κατοικοῦντας ἀδιανέμητα πάντα κερτῆσθαι. φησὶ γοῦν ὁ Τίμαιος ἐν τῇ ε' οὕτω· προσιόντων δ' οὖν αὐτῷ τῶν νεωτέρων καὶ βουλομένων συνδιατρίβειν οὐκ εὐθὺς συνεχώρησεν, ἀλλ' ἔφη δεῖν καὶ τὰς οὐσίας κοινὰς εἶναι τῶν ἐντυγχανόντων. εἶτα μετὰ πολλὰ φησι· καὶ δι' ἐκεῖνους πρῶτον φηθῆναι κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὅτι κοινὰ τὰ τῶν φίλων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ θ' τῶν Ἠθικῶν. Κλέαρχος δὲ φησιν ὑπὸ Χαλκιδέων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ

πεμφθῆναι δῶρα εἰς Δελφοὺς Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι· τῶν δὲ Δελφῶν μαντευομένων εἰ ἐξ ἴσης τὴν ἀνάθεσιν ποιήσονται, ἔφησεν ὁ θεός· κοινὰ τὰ τῶν φίλων. καὶ Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς β'. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

P. 103 A. προσεῖπον] προσηγόρευσα. R.

A. δαιμόνιον ἐναντίωμα] τὸ ἀπαρουσιάστως ἐρᾶν θεοειδὲς καὶ νοερόν. ὅπερ δὲ νῦν δαιμόνιον καλεῖ Πλάτων, μετὰ μικρὸν θεὸν λέγει τὸν ἐναντιούμενον. τοῦτο δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ· κἀκεῖνος γὰρ ἐπὶ ταύτῳ τίθησι δαίμονα καὶ θεόν. R.

A. καὶ ὕστερον πεύσει] οὐχ ὡς καὶ πρότερον αὐτοῦ πεπυσμένου, ἀλλὰ παραπληρωματικὸς ἔστιν ὁ καὶ σύνδεσμος, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρω·

-- ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. R.

104 B. προσθήσω] προειπὼν τὰ ὑπάρχοντα Ἀλκιβιάδῃ μεγάλα εἶναι, ἀπὸ τοῦ σώματος ἀρχόμενα καὶ τελευτῶντα εἰς τὴν ψυχὴν, νῦν λέγει καὶ προστίθησι τὰ ἐκτός. R.

105 A. παρέλθης] ἰστέον ὡς Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ ταῦτα διελέγετο πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων τῆς ἀρχῆς τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους τῆς αὐτοῦ ζωῆς, ὡς δηλοῖ τὸ ρητόν. Ἀθήνησι γὰρ οἱ νέοι εἰς μὲν τοὺς ἐφήβους εἰσῆσαν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γενομένοι, δύο δὲ εἰς περιπόλους ἠριθμοῦντο, περιιόντες τὴν χώραν νυκτὸς φυλακῆς ταύτης ἕνεκα καὶ γυμνασίας πολεμικῆς ἑαυτῶν· εἰκοστῶ δὲ ληξιαρχικῶ ἐνεγράφοντο γραμματεῖω, καθὸ δὴ ἐκκλησιάζοντες παρελαμβάνον καὶ τὴν πατρῶαν οὐσίαν, ἣτις καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο, ὡς Πολυδεύκης ἐν Ὀνομαστικοῖς. R S.

B. ἐνδειξάμενος] τὸ ἐνδειξάμενος ἐπὶ τοῦ διαλογικοῦ τάττει, τὸ δὲ ἐπιδειξάμενος ἐπὶ τοῦ ἀποτάδην. R.

106 A. ἀτοπώτερος] παραδοξότερος, θαυμασιώτερος. R.

C. φέρε δῆ] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἀπαλλάττον τῆς διπλῆς τὸν νεανίσκον ἀγνοίας. ἔστι δὲ ἐλεγκτικόν. R.

107 E. λεληθότως ὁ Σωκράτης διορθούμενος Ἀλκιβιάδην παράδειγμα τὴν γυμναστικὴν φέρει ἔχουσαν διαφορὰν τὸ τε ἀκροχειρίζεσθαι καὶ παλαιεῖν. οὕτως οὖν καὶ τῆς δικαιοπραγίας ὁ πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη εἰσὶ διαφοραί. εἰκότως δὲ γυμναστικὴν καὶ μουσικὴν προφέρει Σωκράτης ἄπερ γνώριμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὡς δι' αὐτῶν ἐκ παιδῶν ἀχθέντι, καὶ ὅμοια ὁ μὲν πόλεμος τῇ γυμναστικῇ, ἡ δὲ εἰρήνη τῇ μουσικῇ. O.

E. ἀκροχειρίζεσθαι] πυκτεύειν ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς, ἢ ὅλως ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι. R.

108 A. ὄρα τὴν ἀκριβείαν τῶν ὀνομάτων. γυμναστικῶς φησὶ καὶ μουσικῶς, εὐλόγως ἀπὸ τῶν ἕξεων ὀνομάσας τὰς ἐνεργείας. τὰ γὰρ ὀνόματα ἢ ἀπὸ τῶν ἕξεων τίθεται τοῖς ἔχουσιν αὐτάς, ὡς ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς ἕξεως ὁ ἰατρός, ἢ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ὡς ἰατρικῶς λέγομεν ἐνεργῆσαι τὸν καλῶς ἰασάμενον· ἢ ἀπὸ τοῦ ὄργανου, καθάπερ φλεβοτόμον φασὲν τινα· ἢ ἀπὸ τοῦ τέλους, ὡς λέγομεν ὑγιεινὸν σιτίον τὸ ὑγίειαν ποιοῦν, διὰ δὲ τούτων ὁ Πλάτων τοὺς ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καὶ τῶν συστοίχων τόπους ἡμῖν λεληθότως μετὰ τῆς ὕλης παραδίδωσιν, οὓς ὁ Ἀριστοτέλης γυμνοῦς πραγμάτων ἐντεῦθεν ὠφελημένος ἀπλώσας παραδέδωκεν. ἔστι γὰρ ὁ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τόπος οὗτος· ὡς ἔχει γυμναστικὴ πρὸς παλαιστρικήν καὶ ἀκροχειρισμὸν, οὕτως ἡ μουσικὴ πρὸς τὸ ἄσαι καὶ κιθαρίσαι καὶ ῥυθμόν. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν συστοίχων οὗτος· ὡς ἀπὸ τῆς γυμναστικῆς τὸ γυμναστικῶς εἴρηται, οὕτως ἀπὸ τῆς μουσικῆς τὸ μουσικῶς. ἀκριβῶς δὲ πάνυ πρῶτον τὸ ἄδειν ὃ ἔστι τῆς γλώττης, εἶτα κιθαρίζειν ὃ ἔστι χειρῶν, εἶτα βαίνειν ὃ ἔστι ποδῶν. τρία δὲ μέρη μουσικῆς· ἄσμα μέλος ῥυθμός. καὶ περὶ μὲν τὸ ἄσμα τὸ μακρὸν καὶ βραχύ, περὶ δὲ τὸ μέλος τὸ ὀξύ καὶ βαρὺ, περὶ δὲ τὸν ῥυθμόν τὸ βραδύ καὶ ταχύ. O.

110 D. ἀρχὴ τοῦ δευτέρου συλλογισμοῦ. O.

111 A. τὸ ἐλληνίζειν τριτόν. ἢ τὸ τὴν Ἑλληνικὴν συνήθειαν διασώζειν τῶν ὀνομάτων ἐπὶ πάντων· οἱ πολλοί· ἢ τὸ ἀκριβοῦν τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν καὶ τὴν ὀρθότητα τὴν ἐν τῇ προφορᾷ· οἱ γραμματικοί. ἢ τὴν κυριότητα τῶν ὀνομάτων τὴν κατὰ φύσιν προσήκουσαν τοῖς πράγμασιν ἀπονέμειν· οἱ φιλόσοφοι. R.

112 E. ἐμὲ φησ ταῦτα λέγειν] το τῆς Φαίδρας φησὶν ἐνταῦθα Σωκράτης. τῆς γὰρ τροφοῦ εἰπούσης ὅτι τὸν Ἰππόλυτον λέγεις, φησὶν ὅτι σοῦ ταῦτε κούκ ἐμοῦ κλύεις. οὕτως οὖν καὶ ὁ Σωκράτης· σὺ ταῦτα εἶπες, οὐκ ἐγώ. καὶ ἐνταῦθα πάροδος γίνεται τοῦ τρίτου συλλογισμοῦ, ἐν ᾧ δείκνυσιν ὅτι ὁ ἀποκρινόμενός ἐστιν ὁ λέγων, οὐχ ὁ ἐρωτῶν. R. ἰδοὺ ὁ ἀμαθὴς καὶ φιλότιμος νέος πῶς ἀποκρίνεται. O.

E. ἀρχὴ τοῦ γ συλλογισμοῦ. O.

113 A. ἐνὶ λόγῳ εἶπέ] ἐντὶ τοῦ καθόλου εἶπέ. R.

B. ἐκ τῶν ὁμολογημένων] ἐπειδὴ ὁμολόγησε μὴ εἰδέναι τὸ δίκαιον, κέχηται καταδρομῇ ὁ Σωκράτης ἐλέγχων κατὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, οὐκ ἀπὸ ἀλλοτρίου προσώπου, ὡς Φοῖνιξ εἰσάγων τὸν Πηλέα οὕτως ἐλέγχει τὸν Ἀχιλλέα, ἢ Δημοσθένης ἐλέγξει θελών τοὺς Ἀθηναίους τῇ καταδρομῇ χρῆται ὡς ἐκ τῶν Ἑλλήνων πάντων, ἀλλὰ τῷ ἐλεγχομένῳ χρῆται Σωκράτης πρὸς μείζονα καταδρομῆν. R.

C. σοῦ ταῦτε κινδυνεύεις] σημείωσαι πῶς χρηστέον τοῖς ποιητικοῖς, ὅτι οὐ κατὰ τὴν τῆς λέξεως ἀκρίβειαν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ παρωδεῖν αὐτὰ ἐπὶ τὸ περσοφανέστερον. R.

D. εἰ ὅ τι μάλιστα] ἄρχεται τοῦ ἐλέγχου, καὶ δείκνυσιν αὐτὸν μὴ εἰδῶτα τὰ συμφέροντα, ἐκ τῆς ἀντιπαρεστάσεως. πολλῶν γὰρ δεῖται λόγων ἢ ἔνστασις, ὅτι ταυτὸν ἐστὶ δίκαιον καὶ συμφέρον, ὃ ἐφραξῆς δείξει. νῦν δὲ φησὶν ὅτι εἰ μὲν ταυτὸν ἐστὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον, εἰδείχθης δὲ μὴ εἰδῶς τὸ δίκαιον, οὐδὲ τὸ συμφέρον ἄρα· εἰ δὲ ἕτερον, δειχθῆις δὲ μὴ εἰδῶς τὸ συμφέρον, διὰ τῶν αὐτῶν λόγων δύο ἀνθ' ἑνὸς δειχθῆσθαι ἄγνοῶν. R.

E. σκευαρίων] οὐδὲ γὰρ δεός μὴ κατατριβήσονται εἰ λόγοι δίκην τῶν σκευαρίων, ἃ δὴ σημαίνει τρία, ἢ τὰ σκευῆ κοινῶς, ἢ τὴν τρυφήν, ἢ ὡς νῦν, τὰς σκευὰς τῶν κωμικῶν καὶ τραγικῶν, ὃ ἐστὶ τὰ ἐνδύματα. R.

E. τὰς σὰς προδρομάς] προδρομὴ ἐστὶν, ὅταν ἐν πολέμῳ καταλάβῃ τις φρουρίον, ἐξ οὗ δύναται ἀσφαλῶς πολεμεῖν. νῦν δὲ τὸ μὴ ἐρωτᾶσθαι διὰ τῶν αὐτῶν λόγων μετὰ τοῦ Σωκράτους. R S.

114 A. ἐπειδὴ δὲ τρυφᾶς] ἐπειδὴ τρυφηλὸς εἶ, ὡς ἐπὶ τῶν ἐδεστῶν, οὐκέτ' ἂν ἠδέως τοῦ αὐτοῦ γεῦσαι λόγου. R.

B. συμφέροντα] τὴν ἔνστασιν διὰ τούτων φησίν, ὡς ἔδει σε δεῖξαι ὅτι οὐ ταῦτόν ἐστι δικαίον καὶ συμφέρον. εἰ γὰρ μὴ δείξεις, δειχθήσῃ δύο ἀντ' ἐνὸς ἀγνοῶν. R.

115 A. ἀρχὴ τοῦ ε' συλλογισμοῦ. O.

B. πολλοὶ ἐν πολέμῳ] ἰδοὺ τῇ μέλῳσι μάχεται, ὅτι οὐ πᾶν καλὸν ἀγαθὸν διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ τραύματα. R.

B. οὐκοῦν τὴν τοιαύτην] ἡ πρώτη λύσις, ὅτι δύο δυσὶν ἠκολούθησεν, οὐ δύο ἐνί, οὐ γὰρ ταῦτόν ἀνδρεία καὶ θάνατος. R.

116 B. ἔτι τοίνυν] διὰ τῶν καθ' ἕκαστα δαίξας, βούλεται καὶ διὰ τῶν καθ' ὅλου κατασκευάσαι τὸ αὐτό. διὸ καὶ τὸ ἔτι προσέθηκεν. R.

B. εὐ πράττει] σημαίωσαι ὅτι τὸ εὐ μέσον ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ. R.

D. Περικλησίῳ] Περικλῆτος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων· αὐταὶ δὲ διὰ τὸ τὴν Δῆλον κυκλοῦν οὕτω καλοῦνται. R.

118 C. Πυθαγόρειος] μουσικὸς ἦν, τῆς σεμνῆς μουσικῆς διδάσκαλος, καὶ Πυθαγόρειος, οὐ μαθητὴς Ἀγαθοκλῆς, οὐ Λαμπροκλῆς, οὐ Δάμων. Ἀναξαγόρας δὲ φυσικὸς φιλόσοφος, ὁ νοῦς ἐπικληθεὶς, ὅτι τοῦτον πρῶτος πάντων ἐπέστησε τῷ παντί. R S.

E. τῷ Περικλέους υἱεῖ] Ξάνθιππος καὶ Πάραλος οἱ Περικλέους υἱοί, οὓς καὶ βλιττομάμας ἐκάλουν. βλῖτται γὰρ καὶ βλιττανες οἱ εὐήθεις, μάμματα δὲ τὰ βρώματα, καὶ τὸ ἐσθίει Ἀργεῖοι μαμῶν ἔλεγον· ἐκ τούτων οὖν συνθετοὶ ὁ βλιττομάμας, ὁ ἐσθίων εὐήθως, ὡς καὶ σκυομάμας ὁ σκυοφαγός. ὁ δὲ Κλεινίας ἀνδάτης οὕτως ὡς μηδενὶ τῶν συμβούλων προσέχειν. R S.

119 A. Ζήνων] ὁ Ἐλεάτης Παρμενίδου μαθητὴς, φυσικὸς φιλόσοφος καὶ πολιτικὸς ὡς ἀληθῶς· διὸ καὶ πρὸς Περικλέα παραβάλλεται φαινομένως ὄντα πολιτικόν. τοῦτον Πυθόδωρος ἀκροατὴς, ὃς καὶ ἐν Παρμενίδῃ μνήμης ἤξεται ὡς Ἀντιφῶντι τῆς συνοσσίας ἐκείνης μεταδούς, παρ' οὗ Κέφαλος ὁ Κλαζομένιος μαθὼν διδάσκαλος γέγονε. Καλλίας δὲ Ἀθηναίων στρατηγὸς ἔνδοξός τε πολιτικὸς καὶ αὐτός. R S.

A. τί οὖν διανοεῖ] ἐντεῦθεν τὸ δεῦτερον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ πεῖθον μεταβαίνειν ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἀρετῆς ἐπὶ τὴν πολιτικὴν. R.

A. πότερον ἔαν] τὸ Ὀμηρικὸν νῦν παραφράζει φητόν·

νήπιος εἷς, ὃ ξεῖνε, λίην τόσον ἢ χαλίφρων,
ἢ ἐκὼν μεθίεις καὶ τέρπεται ἄλγεα πάσχων.

πᾶς γὰρ μὴ μανθάνων ἢ φύσεως ἀντιπραττούσης πάσχει τοῦτο, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος νήπιος καὶ ἠλίθιος· ἢ δύναται μὲν, οἶεται δὲ ἀνωφελῆ εἶναι τὰ μανθανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιτίθεται πρὸς αὐτά, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος χαλίφρων καὶ μαινόμενος· ἢ οἶεται μὲν ὠφέλιμα εἶναι, φραθυμεί δὲ καὶ βλακεύει, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος ἐκὼν μεθίων καὶ μὴ προσέχων τὸν νοῦν. R.

B. πράγματα] ἀντὶ τοῦ φροντίδας. R.

120 A. ὄρτυγοτρόφον] εἰρωνικῶς. οὗτος ἐπὶ κύκλου τοὺς ὄρτυγας παριστάς κόπτειν αὐτοὺς ἀλλήλους ἐδίδασκε. R.

B. ἀνδραποδώδη] παρομίαν εἶναι φασιν οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἀρτιγενῶν πώλων, οἱ δὲ ἀπὸ εἰδους κουρᾶς προσηκούσης ἀνδραπόδοις, παρ' ὃ καὶ αἱ γυναῖκες τοὺς ἀπὸ δούλων ἐλευθέρους γεγονότας, οὐπω δὲ τὸ ἦθος μεταβαλόντας, ταύτην ἔτι ἔχειν τὴν τρίχα ἔλεγον σκώπτουσαι. οἱ δέ, ὅτι τὰς ἐν τῷ στήθει τρίχας ὁ Πλάτων μεταβαλὼν τὰς ἀνδραποδώδεις φρένας οὕτως ἐκάλεσεν. R S.

B. ὅσα μαθήσεως] διττὴ ἢ τελειότης ἡμῖν, ἢ μὲν τοῦ λογικοῦ διὰ μαθήσεως γιγνομένη, ἢ δὲ τοῦ ἀλόγου δι' ἀσκήσεως τῶν βελτιῶνων ἐθῶν. R.

E. Ἑρακλέους τε] Ζεὺς-Δανάη, Περσεὺς-Ἀνδρομέδα Κηφέως, Ἀχαιμένης. Ζεὺς-ἄλλαι γυναῖκες· Ἀλκαῖος-Λαονόμη, Ἀμφιτρώων· Ἡλεκτρώων-Λυσιδίκη, Ἀλκμήνη· Ἀμφιτρώων-Ἀλκμήνη, Ἑρακλῆς. R.

121 A. εἰς Εὐρυσάκη] Ζεὺς-Αἴγινα· Διάκος-Ἐνδηῖς· Τελαμών-Περίβοια· Ἄλας-Τέκμησσα, Εὐρυσάκης· διὰ μέσου πολλοὶ-πολλαί· Κλειτίας-Δεινομάχη, Ἀλκιβιάδης. R.

A. εἰς Δαίδαλον] Ζεὺς-Ἥρα· Ἡφαιστος-Γῆ· Ἐρεχθεὺς-Προκρῆς· Μητιῶν-γυνή τις· Εὐπάλαμος-Ἀλκίππη· Δαίδαλος, διὰ μέσου πολλοί, πολλαί. Σωφρονίσκος-Φαιναρέτη, Σωκράτης. R.

B. Σαλαμίνα] νῆσον πρὸς τῇ Ἀττικῇ καὶ πόλιν. R.

B. Αἴγιναν] νῆσον μίαν τῶν Κυκλαδῶν. R.

C. γενέθλιά ἐστιν ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἑορτή, γενέσια δὲ ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεθνεῶτος μνήμη. R.

D. τοῦ καμφοδιοποιοῦ] ὄν Πλάτωνα καλεῖσθαι φασιν. R.

D. τροφοῦ] αὕτη Λάκαινα τὸ γένος ἦν, Λανική καλουμένη. R.

E. ἐπτετεῖς] ἢ διὰ τὸ τὸν λόγον τότε ἄρχεσθαι τελειοῦσθαι, ἢ διὰ τὸ τὸν Ζωροάστρην ζ' γενόμενον ἐτῶν σιωπῆσαι, εἶτα μετὰ λ' χρόνου ἐξηγήσασθαι τῷ βασιλεῖ τῆς ὅλης φιλοσοφίας, ἢ ὡς τῷ Μίδρα οἰκίον τὸν ζ' ἀριθμόν, ὃν διαφερόντως οἱ Πέρσαι σέβουσιν. R S.

E. δις ἐπτά] τότε γὰρ ὁ τέλειος ἐν ἡμῖν ἀποφαίνεται λόγος, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Ζήνων καὶ Ἀλκμαίων ὁ Πυθαγόρειος φασίν. R S.

122 A. Ζωροάστρης ἀρχαιότερος ἐξακισχιλλοῖς ἔτεσιν εἶναι λέγεται Πλάτωνος· ὃν οἱ μὲν Ἕλληνα, οἱ δὲ τῶν ἐκ τῆς ὑπὲρ τὴν μεγάλην θάλασσαν ἠπειρῶν ὠρημένων [παῖδά] φασί, πᾶσάν τε σοφίαν παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος ἐκμαθεῖν, τουτέστιν ἐπιτυχούς νοήματος· οὗ δὴ εἰς Ἑλληνικὴν φωνὴν μεταφραζόμενον τοῦνομα τὸν ἀστροθύτην δηλοῖ. τιμῆσαι τε αὐτὸν τὴν ἀνακεχωρηκυῖαν διαγωγὴν τῶν πολλῶν, καὶ δὴ τὴν τῶν ἐμψύχων ἀποχὴν, συγγράμματά τε διάφορα καταλιπεῖν, ἐξ ὧν καὶ δεικνυσθαι τρία μέρη φιλοσοφίας εἶναι κατ' αὐτόν, φυσικόν, οἰκονομικόν, πολιτικόν. R S.

B. ἔλξεις] ὅτι καὶ τὴν ἰματίων ἔλξιν, ἣ φησὶ Πλούταρχος, διαφερόντως Ἀλκιβιάδης ἐπετήδευε. R.

C. σημειῶσαι φιλονικίαν διὰ τοῦ ἰ, τὴν φιλίαν τῆς νίκης. R.

D. Μεσσήνης] ὡς Τυρταῖός φησι·

Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν.
χώρα δὲ ἐστὶν αὕτη. R.

D. Ἕλλατες παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ ἐξ αἱμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι, ἀπὸ τοῦ Ἑλούς, πόλεως ἐν Πελοποννήσῳ·

καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον φησὶν Ὅμηρος. καὶ εἰλωτεία ἢ δουλεία. R.

123 A. τὸν Αἰσώπου μῦθον] ὁ μῦθος τοιοῦτος. λέων μὴ οἷός τε διὰ γῆρας θηρεῦειν ὧν προσεποιεῖτο νοσεῖν, ἵνα δὴ τὰ θηρία πρὸς ἐπίσκεψιν ἴοντα παρ' αὐτὸν κατεσθίοι. δεινὴ δ' ἡ αἰώπηξ οὕσα τὸν δόλον συνιδεῖν ἐφώρασε, καὶ τοῦ λέοντος αὐ-

τὴν ἀξιούντος εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν ἔφη μὴ δύνασθαι εἰσιέναι· ὄρῃν γὰρ ἔχνη μὲν εἰσιόντων, ἐξιόντων δ' οὐ. R.

B. ἀνδρὸς ἀξιοπλίστου] περὶ Ξενοφῶντος φασὶ λέγειν αὐτόν· οὗτος γὰρ ἐν τῇ Ἀναβάσει ἰστορήσῃ τὰ Περσῶν, Κύρω συναελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρτοξέρξην. R S.

C. Ἐρχιαῖσι] Ἐρχιαῖς δῆμος ὑπὸ τὴν Αἰαντίδα φυλὴν, ἣ ὡς τινες, Αἰγηίδα. πλείθρον δέ ἐστι μέρος ἕκτον σταδίου· τοῦτο δὲ πήχεις ἔχει τετρακοσίους, ὧν τὸ ἕκτον πήχεις ἐξήκοντα ἔξ δίμοιρον, ὃ ἐστὶ τὸ πλείθρον. R S.

E. Λαυτυγίδης ὁ κατὰ Μήδου στρατηγός. Ἀρχίδαμος, ἐφ' οὗ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Ἄγις δέ, ἐφ' οὗ ἐκράτησαν Λακεδαιμόνιοι. R.

124 A. ἀλλ' ὡ μακάριε] ἐντεῦθεν τὸ τρίτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἐκφαίνον τὴν οὐσίαν ἡμῶν καθ' ἣν ὑφαστήκαμεν. R.

D. παίζεις] ὅτι ἐπιμελείας δεῖσθαι φησὶν ἑαυτόν, διὰ τοῦτο παίζειν λέγεται. R.

D. νό γε] ἀγνοεῖ ἑαυτὸν ὁ Σωκράτης ἐνθουσιαστικῶς. R.

D. οὐκ ἀπορητέον] οὐκ ἀποκνητέον. R.

E. οἱ πράττειν τὰ πράγματα] ὅτι τὸ ὑλικὸν αἴτιον τῆς πολιτικῆς τὰ πρακτέα εἰσὶν. R.

125 A. τοῦτο ἀγαθὸς] ἐπὶ μὲν τῶν βαναύσων τοῦτο οὐκ ἄτοπον, ἐπὶ δὲ τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἄτοπον τὸ εἶναι τὸν σοφὸν κατὰ τι ἀγαθόν. R.

B. ἄρχειν] ἐντεῦθεν τὸ εἶδος παραδίδωσι τοῦ πολιτικοῦ, ὅτι τὸ ἄρχειν. R.

C. κλειυστῶν] τῶν περὶ τὰ ἄρμενα ἰσταμένων. R.

D. τίς οὖν αὐτῇ] ἐντεῦθεν τὸ πολιτικὸν ὅτι φρόνησις καὶ οὐ σοφία. R.

126 C. ἄρ' οὖν φιλλαν] οὐχ ὡς βουλόμενος ὁ Σωκράτης καὶ αὐτὸς εἶναι τέλος τὴν φιλλαν, ταῦτα ἐρωτᾷ, ἀλλ' ὅτι ᾤετο τὸν νεανίσκον ταύτῳ ἵπολαμβάνειν στοργὴν καὶ φιλλαν. R.

C. ὁμόνοιαν] ὁμόνοιά ἐστι γνώσις τῶν ἀπογινωστών. R.

C. ἀριθμούς] ἀριθμοί, ἀριθμητά, διωρισμένα. R.

D. πήχεις] πήχεις, μετρικὴ, συνεχές. R.

D. σταδμοῦ] σταδμοί, στατικὴ, ῥοπή· ὥστε ἐκ τῶν Πλάτωνος τρίτον εἶδος ποσοῦ ῥοπή. R.

D. μὴ κάμῃς] πολλὰ ἠρώτησε· διὸ τὸν νόον διεγείρων λέγει μὴ κάμῃς. R. ὡς πολλὰ ἐρωτήσας διεγείρων τὸν νεανίσκον προτρέπει μὴ ἀποκαμῆν. O.

E. ταλασιουργίας] τῆς ξαντικῆς. ταλασιουργία δὲ ἡ ὅτι τὰ λάσια ἐργάζεται, ἢ παρὰ τοὺς ταλάρους. R.

127A. κατὰ τὸν σὸν λόγον] ἀναγκαίως πρόσκειται διὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἀποδεδειγμένα, μηδὲν διαφέρειν κατὰ τὰ πολεμικά τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος. R.

A. ἢ ἄρα] κατὰ γὰρ τὸ προσεχὲς τέλος οὐχ ὁμοιοῦ ἀνὴρ καὶ γυνή, ἀλλὰ κατὰ τὸ πόρρω. R.

B. ὅτι τὰ αὐτῶν] ἀντιλέγει ὁ Ἀλκιβιάδης τῷ Σωκράτει, ὅτι ἀλλ' εὐ οἰκοῦσι τὰς πόλεις δι' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι τὰ αὐτῶν πράττουσιν· ὁ δὲ Σωκράτης φησὶν ὅτι πάλαι ὑπὸ σοῦ ταῦτα ἐλέγετο, οὐκ ἄρτι γε. R.

129 A. ποτερον οὖν δὴ δάδιον τυγχάνειν] ὡς δάδιον παντὸς εἶναι τὸ λόγῳ διεξιέναι, παγχάλεπον δὲ τὸ ἔργῳ ἐπιχειρεῖν· καὶ γὰρ λέγεται·

τὸ γινῶθι σαυτὸν ἐν λόγοις οὐδὲν μέγα,
ἔργῳ μόνος δὲ τοῦτ' ἐπίσταται θεός. R.

A. φαῦλος] ἀντὶ τοῦ εὐτελέως. R.

A. ἀναθεῖς] τὸ γινῶθι σαυτὸν Χίλων ὁ Λακεδαιμόνιος ἀνέθηκεν. οἱ δὲ φασὶν ὅτι Φημονόη ἢ προφῆτις. R S.

B. ἐσμὲν αὐτοὶ] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἡ ψυχὴ ἐστὶ κατηγορικῶς. R.

B. ἔχε οὖν] ἢ ἐλάττων πρότασις ἐνθὲνδε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὀργάνῳ χρῆται τῷ σώματι. R.

C. τομεῖ] τομεύς ἐστὶν ἐργαλεῖον τὴν βάσιν ἔχον κυκλικῆς σμῆλη δὲ ἡμικυκλικῆν. R.

130 A. ἢ οὖν ἄλλο τι] ἢ μείζων πρότασις, ἢ λέγουσα τὸ τῷ σώματι χρώμενον ψυχὴ ἐστὶ. R.

C. σαφέστερον] οἶδεν ἑλλιπῆ τὸν ὄρον ὁ Σωκράτης. ὁ δᾶθυμος Ἀλκιβιάδης, ἴδε, τί λέγει. R.

131 A. ὅστις ἄρα] ἐκ τούτων δῆλον ὡς τῶν τεχνιτῶν οἱ λόγοι οὐκ εἰσὶν αἱ ἐν ψυχῇ, ἐκείνων δέ, ὧν μετὰ τὸν τοῦ σώματος χωρισμὸν οὐκ ἐπήλλακται. R.

B. σωφροσύνην λέγει Πλάτων τὴν φρόνησιν, ὡς ἀπὸ τῶν

χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω ἐπιστρέφουσαν, καὶ ἄλλως, ὅτι ἀντι-
στρέφουσιν ἀλλήλαις αἱ πολιτικαὶ ἀρεταί. R.

C. εἰ ἄρα τις] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὑποθετικῶς ὅτι ὁ
ἄνθρωπος ἢ ψυχὴ ἐστὶ. R.

132 A. τοῦ μεγαλήτορος] παρωδεῖ τὸ ἔπος

δήμος Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος.

εὐπρόσωπος δὲ κατὰ τὴν ὁλότητα, ἐπεὶ κατὰ τὸν καθ' ἕνα ἕκα-
στον αὐτοῦ εὐτελής. R.

E. κάτοπτρα] τὰ φυσικά, ὄλον ὕαλον ἢ κέρας. R.

133 C. ἄρ' οὖν μὴ γινώσκοντες] συλλογισμὸς δεικνύων ὅτι
ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἐστὶ πολιτικός, πρότασις ἢ λέγουσα οὐδὲ
τὰ ἑαυτοῦ οἶδεν. R.

E. ὅστις δὲ] ἐνταῦθα ἢ δευτέρα πρότασις τοῦ συλλογι-
σμοῦ. R.

E. οὐκ ἄρα] τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἐστὶ
πολιτικός οὐδ' οἰκονομικός οὐδ' ἠθικός. R.

134 B. εἰ δὴ μέλλεις] συλλογισμοῦ πρώτη πρότασις· ὁ τὸ
τῆς πολιτείας μέλλων πράττειν ὀρθῶς ἀρετῆς τοῖς πολίταις με-
ταδίδωσιν. R.

C. δύναιτο δ' ἂν τις] δευτέρα πρότασις· οὐδεὶς ἀρετῆς τοῖς
πολίταις μεταδιδούς δύναται μὴ ἔχειν ἀρετήν. R.

135 C. ἵνα μὴ ὀνομάζωμεν] τῇ ἀποσιωπήσει ἐξογκοῖ τὸ
πρᾶγμα, ὅλον τὸ δουλοπρεπές. R.

D. τὸ μὲν σὺν] ἐγὼ μὲν ἐραστής, σὺ δὲ ἐρώμενος. R.

E. πελαργοῦ] ἐπειδὴ τοὺς πελαργούς φασὶ γηράσαντας τοὺς
γονεῖς ἀμοιβαίως κομιδῆς ἀξιοῦν, ἧς ἔτυχον ἐν τῇ νεοτελείᾳ παρ'
αὐτῶν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

P. 140 D. ἐνεούς] ἀφώνους, κωφούς, ἔξεστηκότας, νωδούς,
νωχελεῖς, μετεώρους. R.

147 A. ἐπουρίση] ἀποπέμψη, ἢ ὡς νῦν, ἐφορμήση. R.

C. φθονερός ὁ ἐπὶ τοῖς εὐπραγοῦσιν ἀχθόμενος καθ' ἑαν-
τόν. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ ἐπίφθονος φθονερός. διαφέρει δὲ βασικά-

νου· ὁ γὰρ βάσκανος ὑπὸ φθόνου καὶ συκοφαντεῖ καὶ κακηγορεῖ, ἀπὸ τοῦ βαβάκτου ἴσως. ἔστι δὲ βαβάκτης ὁ κράκτης καὶ ματωῶδης. R.

D. τὸ φαῦλον ἐπὶ τεσσάρων ἐννοιῶν τάσσεται, κατ' ἐναντιότητα παραλαμβανομένων. ἐπὶ ἀπλότητος καὶ εὐηθείας Δημοσθένης· οὐ γὰρ εἰ φαύλοις ὑμεῖς προστάταις χρῆσθε· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπαίνου Εὐριπίδης·

φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν·

ἐπὶ δὲ μεγέθους, φαῦλον στόμα ἀντὶ τοῦ μέγα· ἐπὶ δὲ μικρότητος εὐθέως ἐν ἀρχῇ τοῦ κατ' Ἀριστοκράτους. λέγουσι δὲ καὶ τὴν φαύλλαν ἐλαίαν μικρόκαρπον οὕσαν οὕτως ὀνομάζεσθαι. ἐκνευλίκε μεντοὶ τὴν παλαιὰν χρῆσιν ἢ εἰς τὸ κακὸν μεταληψίς· φαῦλον γὰρ οἱ πλείστοι τὸ κακὸν ἔξακούουσι. R S.

149 A. δωροδόκοι καὶ οἱ δῶρα λαμβάνοντες καὶ οἱ δῶρα δίδοντες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ ἐπὶ τοῦ Ζελεῖτου Ἀρθμιου ἔφη δωροδόκος, ὅπερ ἐν ἴσφ κεῖται τῷ δῶρα δίδούς. ἐπὶ δὲ τοῦ δῶρα λαμβάνειν πολλὴ ἢ παράθεσις, ὥσπερ καὶ ἐν ταῦθα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ἸΠΠΑΡΧΟΝ.

P. 226 C. συλλήβδην] λείπει τὸ εἰπεῖν ὃ προσυπακουστέον. O.

228 B. Φιλαῖται] δῆμος Αἰγηίδος. R.

229 A. στεῖχε] ἔθι, πορεύου. R.

A. Στεριακῆ ὁδῷ] Στεριαὶ δῆμος Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ἡ ὁδὸς οὕτω καλεῖται. R.

C. διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν] Θουκυδίδης οὕτω φησίν. O.

D. τέως] δηλοῖ τὸ πρὸ τοῦ. Δημοσθένης· ὁ τέως προσκυνῶν τὴν θόλον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ἂ γὰρ μόλις

στεφανηπλοκοῦσ' ἔβροσκον ἐν ταῖς μυρρίναις,
τέως μὲν οὐκ ἄν

Ζωῖλος ἐν τῷ εἰς Πολύφημον ἐγκωμίῳ· οὕτω γὰρ ἀμογνωμόνησαν οἱ θεοὶ περὶ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὥστε πάντοθεν Ὀδυσσεύς τέως ὁ σωζόμενος καὶ τὰς ναῦς ἀκεραλούς περιποιούμενος περιώφθη μετὰ τὴν ἀρεὴν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμισσοῦσιν ἀντὶ τοῦ πρότερον κίτται·

οὐ γὰρ τίθειμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον
ὡσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων.

ἐν δὲ τῇ Εἰρήνῃ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἐν τοσοῦτω κέχρηται, περὶ Ἵπερβόλου λέγων

ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς εὖν
τούτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

καὶ ἔτι ἐν τῇ Εἰρήνῃ εὔρηται ἀντὶ τοῦ ἕως· λέγει δὲ ὁ ἐπιπονομῶν τὸν κἀνθάρον

ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίω
τέως, ἕως αὐτὸν λάθης διαφραγεῖς.

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας ἀντὶ τοῦ ἕως· ἀντὶ δὲ τοῦ Εὐβοίαν ἀποδοθῆναι περὶ Δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτω χώρας μεθ' ὄπλων ἐξερχόμεθα, τέως δ' ἦσαν ἔσω οἱ Φωκεῖς, οὐδέποτ' ἐποιήσαμεν. παρὰ δὲ Φερεκύδῃ καὶ τοῦνομα τῆς Ἰωνικῆς πόλεως, λέγω δὲ τῆς Τέω, κείμενον εὐρον, ὅθεν ἦν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἀπὸ τοῦ τέως. ὁ γὰρ Ἀθάμας, φησὶν, ἀναχωρῶν ἐκ τῆς χώρας, εὐρῶν Ἄρεαν τὴν θυγατέρα ἀθύρουσαν καὶ λίθους συμφοροῦσαν τοὺς νῦν ὄντας ἐν Τέω, ἤρατο ταύτην τί ποιεῖς; ἡ δὲ εἶπε· τέως σὺ ἐξήτεις ἵνα πόλιν κτίσης, εὐρον· ἀφ' οὗ ἀνακινηθεὶς τὴν πόλιν ὠνόμασε Τέω. καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ὡς, καὶ μέχρι τούτου, καὶ ἔμπροσθεν. ἀντίκειται δὲ τῷ τέως τὸ ἐν ὄσφ. R S.

E. ἀναθέσθαι ἐπὶ τῶν πεσῶν ἔλεγον οἱ παίζοντες· οὓς γὰρ μὴ κατὰ τὸ δέον ἐκίνησαν, τούτους ἀντιθέσαν. Ἄλλως ἀναθέσθαι ἀθετῆσαι. R.

Εἰς τοὺς Ἀντερᾶστας.

P. 133 C. παροιμία·

γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος,

ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. εἴλικνυται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων. R.

D. εἰρωνικῶς] εἰρωνεῖα τὸ προχεύειν καὶ μετὰ τοῦ πρὸς χάριν διαλέγεσθαι, κολακεία, ψευδολογία. καὶ εἰρωνά τὸν κόλακα. R.

135 E. πένταθλοι οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν πένταθλον ἀγωνιζόμενοι. ἔστι γὰρ

πένταθλος οὗτος τοῖς νέοις ἀγωνία,
πάλη, σίγυρνος, ἄλμα, δίσκος καὶ δρόμος.

σίγυρνος δὲ ἔστι ξυστόν δόρυ· παρ' Ἡροδοτῶν δὲ τὸ ὀλοσίδηρον ἀκόντιον. πέλτη δὲ ἀσπίς ἴταν οὐκ ἔχουσα ἢ τετραγώνος, ἣν οἱ φοροῦντες λέγονται πελτασταί, ἢ τοξόται, ἢ οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. R S.

138 E. σημειῶσαι ὅτι διαιτητῆς μὲν ὁ τοὺς φίλους ἰδίᾳ συμβιβάζων, δικαστῆς δὲ ὁ δημοσίᾳ κρίνειν ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας λαχῶν. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΛΓΗ.

P. 122 B. παρομιμία ἱερὸν συμβουλή, ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. δεῖ γὰρ τὸν συμβουλευόμενον μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν· τὸ γὰρ ἱερὸν οὐδενὸς ἴδιον ἀλλὰ τῶν χρημένων ἐστὶ κοινόν· ἐπειδὴ καταφεύγουσιν ὥσπερ εἰς τὰ ἱερά θέλοντες συμβουλευέσθαι οἱ ἄνθρωποι. προσήκει οὖν τοῖς συμβουλευουσὶν ἀψευδεῖν καὶ τὰ βέλτιστα κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην συμβουλεύειν. ἄλλοι δὲ φασὶν ἔπαινον φέρειν τῆς συμβουλῆς τὴν παρομιμίαν· εἶναι γὰρ αὐτὴν θεῖαν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιφράσῳ. R.

E. ἐδιδάξατο] ἀντὶ τοῦ οὐκ αὐτὸς ἀλλὰ δι' ἑτέρου ἐδίδαξέ τινας. R.

125 C. τί ἂν ἡμῖν] γρ. τί ἂν οἷη αὐτὸν ἀποκρίνασθαι. R.

C. μαγείρων] γρ. μαγειρικῶν. R.

126 B. ἱππικοί] γρ. οἷς εἰσὶ τε ἵπποι καὶ χρωῖνται. R.

B. παρὰ τίνος] Ἀττικῆ ἢ σύνταξις· Ἀττικοὶ γὰρ εἰς διδα-

σκάλου φασίν, οὐκ εἰς διδάσκαλον. οὕτως οὖν κἀνταῦθα γενικῆ ἀντ' αἰτιατικῆς. Ο.

127 C. ἔμβραχυν] ὅπερ ἂν εἶποι τις εὐχερῶς εἰπεῖν ἐθέλων ἢ ἀπλῶς, τοῦτο ἔμβραχυν λέγεται. ἔμβραχυν οὖν συντόμως καὶ ἀπλῶς. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφάντους· οἶδε γὰρ αὐτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅ τι ἂν ἔμβραχυν βούληται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληκεν, ὅπου περ ἔμβραχυν
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδικοὶ χοροί;

Κρατῖνος Ὠραις·

ἔδει παρέχειν, ὅ τί τις εὔξαιτ' ἔμβραχυν. R S.

E. Ἀναγυροῦς δῆμος Αἰαντίδος, ἀφ' οὗ Ἀναγυράσιοι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΑΡΜΙΔΗΝ.

P. 153 A. Ποτιδαία] πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ, κτίσμα Κορινθίων. Ο.

A. καταντικρὺ] ἀντικρὺ παρὰ μὲν Ὀμήρῳ ἐστὶ τὸ κατ' εὐθὺ καὶ ἐξ ἐναντίας·

ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος·

καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ ὁμοίως· οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἀντικρὺ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω. παρὰ Δημοσθένει δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἀντὶ τοῦ φανερωῦς· γράψας, ὥσπερ νῦν ἐγὼ τοῖς δῆμασιν, οὕτως ἀντικρὺ. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ· σαφροσύνην λαβοῦσαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πραττομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺ ἐλευθερίαν, τὴν φανεράν λέγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταχέως καὶ ὀλοσχερῶς. Ὀμηρος·

Ἐκτῶρ Αἴαντος δόρον μελλινὸν ἄγχι παραστάς
πλήξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμὴν παρὰ καυλὸν ὀπισθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε.

καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου·

ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἦλυθ' ἀκωκῆ. R S.

C. ἐπεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς, εὐγνωμόνως καὶ ἐπιμελῶς· ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ συνεχῶς. καὶ ἐπεικῆς ὁ μέτριος. R.

D. ἄδην] ἄλις, εἰς κόρον, ἱκανῶς, θαυσιλῶς, ἀρκούντως. R.

154 B. λευκὴ στάθμη] παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν ἀθλοῖς σημειουμένων, καὶ τούτῳ μὴδὲν συνιέντων. ἢ γὰρ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις στάθμη λευκὴ οὐδὲν δύναται δεικνύναι, διὰ τὸ μὴ παραλλάττειν καθάπερ ἢ διὰ τῆς μίλτου γινομένης, ὡς Σοφοκλῆς Κηδάλωνι·

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

ἔστι δὲ στάθμη σπάρτος τεκτονικῆ. κατ' ἔλλειψιν δὲ εἴρηται ἢ παροιμίᾳ· διὸ καὶ ἀσαφῆς ἐγένετο. τὸ δὲ ὅλον ἔστι τοιοῦτον· ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. R S.

155 A. ἔτι τυγγάνει] γρ. εἴ γ' ἐτύγγανε. R.

D. ἐπ' ἑμαυτοῦ ἦν] γρ. ἐν ἑαυτῷ ἦν. R. ἀπόλοιο δῆτ' ὡς Πλάτων οὕτως ἐπιβουλῶς ψυχαῖς ἀφελέσι τὸν λόγον προσενεγκών. O.

157 C. ᾄμοσα] γρ. καὶ ὀμώμοκα. R.

D. ὅτι πλείστων δοκεῖ πολὺ σωφρονέστατος] γρ. καὶ ὅτι πάνυ πολὺ δοκεῖ σωφρονέστατος. R.

E. γενήσεται] γρ. καὶ γεννήσειαν. R.

158 B. δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν πρὸ σοῦ ἐν οὐδενὶ ὑπερβεβληκέναι] γρ. καὶ δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν. R.

C. ὅτι ἄλογον] γρ. καὶ ὅτι οὐ βῆδιον. R.

159 B. οὐ τῶν καλῶν] ἐπηρεάζεις τῷ λόγῳ, ὡς Σώκρατες, σοφιστικῶς τὸν καλὸν παρακρούμενος Χαρμίδην. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἱκανῶς τὸν περὶ σωφροσύνης ἀποδέδωκε λόγον, ἀλλ' οὖν οὐκ καὶ ὄλω καὶ παντὶ διαφέροντα. μέρος γοῦν καὶ τὸ ἡσυχῇ τι καὶ κοσμίως πράττειν σωφροσύνης. ἡσυχῇ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀταράχως φημί· σὺ δὲ ὀμωνύμως τὸ ἡσυχῇ ἀντὶ τοῦ νωθρῶς ἐκδεχόμενος δηλὸς εἰ σοφιστεύων τὴν ἐπιχείρησιν. O.

161 E. στλεγγίδα] στλεγγίς ξύστρα· τὸ πάλαι δὲ ἢ τοῦ καλάμου κόμη παρὰ Λάκωσιν, ἢ ἀπεμάσσοντο. στλεγγίσματα δὲ τὰ περιξύσματα. κυρίως δὲ καλάμιναι ξύστραι. ὁ δὲ Θυατειρη-

νὸς στλεγγίδα μὲν τὴν ξύστραν, στλαγγίδα δὲ τὸ χρυσοῦν στεφάνιον. R.

163 B. ἐπ' οἰκήματος] ἐπὶ τοῦ δεσμοτηρίου, ὡς Λυσίας, ἢ ἐπὶ πορνείου, ὡς Ἀττικοί. R.

165 A. παροιμία ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, ἐπὶ τῶν βραδίως ἐγ-
γυωμένων καὶ κακῶς ἀπαλλαττόντων. λέγουσι δ' αὐτὸ ἐν Δελ-
φοῖς ἀναγεγράφθαι. οἱ δὲ εἶπον αὐτὴν οὐχ οὕτως ἔχειν, ἀλλὰ
μόνον ἐγγύη ἄτη· καὶ παρέχουσι μάρτυρα τούτου Κρατῖνον τὸν
νεώτερον λέγοντα·

εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνηρέθην.

οὕτω τὸτ' ἐν Δελφοῖσιν ἦν τὰ γράμματα
τὴν ἐγγύην ἄτην * λέγοντ' ; ἦν, * ἀλλ' ἐγὼ
φιλέταιρον εἶχον ἤθος.

ὅτι δὲ ἐστὶν ἐν Δελφοῖς ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, δῆλον ποιεῖ Πλάτων
Χαρμίδη, λέγων· ὁ δὴ μοι δοκοῦσι παθεῖν καὶ οἱ τὰ ὕστερα
γράμματα ἀναθέντες, τό τε μῆδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύα, πάρα δ'
ἄτα. R S.

E. λογιστικὴ ἐστὶ θεωρία τῶν ἀριθμητῶν, οὐχὶ δὲ τῶν
ἀριθμῶν μεταχειριστικὴ, οὐ τὸν ὄντως ἀριθμὸν λαμβάνουσα,
ἀλλ' ὑποτιθεμένη τὸ μὲν ἐν ὡς μονάδα, τὸ δὲ ἀριθμητὸν ὡς
ἀριθμὸν, οἷον τὰ τρία τριάδα εἶναι καὶ τὰ δέκα δεκάδα· ἐφ' ὧν
ἐπάγει τὰ κατὰ ἀριθμητικὴν θεωρήματα. θεωρεῖ οὖν τοῦτο μὲν
τὸ κληθὲν ὑπ' Ἀρχιμήδους βοεικὸν πρόβλημα, τοῦτο δὲ μῆλιτας
καὶ φιαλίτας ἀριθμούς, τοὺς μὲν ἐπὶ φιαλῶν, τοὺς δὲ ἐπὶ ποί-
μνης· καὶ ἐπ' ἄλλων δὲ γενῶν τὰ πλήθη τῶν αἰσθητῶν σωμάτων
σκοποῦσα, ὡς περὶ τελείων ἀποφαίνεται. ὕλη δὲ αὐτῆς πάντα τὰ
ἀριθμητὰ· μέρη δὲ αὐτῆς αἱ Ἑλληνικαὶ καὶ Αἰγυπτιακαὶ κα-
λούμεναι μέθοδοι ἐν πολλαπλασιασμοῖς καὶ μερισμοῖς, καὶ αἱ
τῶν μορίων συγκεφαλαιώσεις καὶ διαιρέσεις, αἷς ἰχνεύει τὰ κατὰ
τὴν ὕλην ἐμφωλευόμενα τῶν προβλημάτων τῇ περὶ τοὺς τριγώ-
νους καὶ πολυγώνους πραγματείᾳ. τέλος δὲ αὐτῆς τὸ κοινωνι-
κὸν ἐν βίῳ καὶ χρήσιμον ἐν συμβολαίοις, εἰ καὶ δοκεῖ περὶ τῶν
αἰσθητῶν ὡς τελείων ἀποφαίνεσθαι. R.

E. γεωμετρικῆς] γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη θεωρητικὴ με-
γεθῶν καὶ σχημάτων, καὶ τῶν περιοριζουσῶν καὶ παρατουσῶν
ταῦτα ἐπιφανειῶν καὶ γραμμῶν, τῶν τε ἐν τούτοις παθῶν καὶ
σχέσεων, καὶ ἐνεργειῶν ἐν μορφαῖς, καὶ κινήσεων ἐν ποιότησι.

πάθη μὲν οὖν λέγεται τὰ περι τὰς διαιρέσεις, σχέσεις δὲ οἱ τῶν μεγεθῶν πρὸς ἄλληλα λόγοι καὶ θέσεις καὶ καθ' αὐτὰ ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν αὐτοῖς καὶ πρὸς ἄλληλα συγκρίνουσιν. R.

166 B. πλείω τῶν ἐπιστημῶν] γρ. καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν. R.

C. πολλοῦ δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. O.

167 A. τὸ τρίτον τῷ σωτήρι, ἐπὶ τῶν τελείως τι πραττόντων. τὰς γὰρ τρίτας σπονδὰς καὶ τὸν τρίτον κρατῆρα ἐκίρωνων τῷ Διὶ τῷ σωτήρι. τέλειος γὰρ ὁ τρία ἀριθμὸς, ἐπειδὴ καὶ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος ἔχει, καὶ πρῶτος οὗτος τῶν ἀριθμῶν ἀρτιοπέριπτος. τέλειος δὲ καὶ ὁ Ζεὺς, ὥστε κατὰ λόγον τρίτον τῷ Διὶ σπένδεται τε καὶ ὁ κρατῆρ τρίτος τίθεται. Σοφοκλῆς *Ναυπλίω*· καὶ *Διὸς σωτηρίου σπονδῆ τρίτου κρατῆρος*, καὶ *Πλάτων Πολιτείας* καὶ *ἐνταῦθα*. R S.

172 C. ἀλλ' ἴδωμεν] γρ. καὶ ἀλλὰ δῶμεν. R.

175 C. ἀμωσγέπως] τοῦτο ἐν ἴσω τῷ καθ' ὄντινοῦν τρόπον. ἔνιοι τὸ μετρίως. παρὰ Πλάτωνι τὸ ἐκ παντός τρόπον. R.

E. ἐπωδῆς] γρ. καὶ ἐπωδίας. R.

176 B. ὀσημέραι] διὰ παντός, πάντοτε, καθ' ἡμέραν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΧΗΤΑ.

P. 180 B. παρακαλεῖς] ἀντὶ τοῦ καλεῖς εὐχρηστικῶς ἄγαν. O.

183 E. στύρακος] στύραξ κέντρον, κέρας, ἐπιδορατὶς. R.

187 B. ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος] ἐπὶ τῶν ἐπισφαλέστερον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνευόντων. Κᾶρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι, ὅθεν καὶ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέτατον. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τοὺς μικροὺς στρατιώτας τινὲς Καρίωνας προσηγόρευον· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρω δὲ ἐν Καρὸς αἴση ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχιλόχος λέγων·

καὶ δὴ πίκουρος ὥστε Κᾶρ κεκλήσομαι,
καὶ Ἔφορος ἐν ἁ ἱστοριῶν, καὶ Φιλῆμων ἐν Γάμω·

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα, δέσποτα,
καὶ Ἐνριπίδης *Κύκλωπι*·

δράσω τάδ'· ἐν * τῷ* Καρὶ κινδυνευτέον.
καὶ Κρατίνος Βουκόλοις·

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον· ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ
πρῶτῳ πειραῖσθαι.

καὶ Πλάτων ἐνταῦθα. R S. ἐν τῷ Καρὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δούλω·
καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ Καρῶν καὶ Θρακῶν τοὺς
δούλους ἐποιοῦντο, ἐνθεν τοὺς δούλους Κᾶρας ἀνόμαζον καὶ
Θραῖκας, καὶ τὰς δούλας Θραττίας καὶ Καεῖρας. O.

B. ἐν πίσθῳ τὴν κεραμεῖαν] παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρῶτας
μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων καὶ ἤδη
τῶν τελειοτέρων. κέρηται δὲ αὐτῇ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι
καὶ Πλάτων ἐν Γοργία, λέγων· τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἐν πίσθῳ
τὴν κεραμεῖαν ἐπιχειρεῖν μανθάνειν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

191 C. γεροφόροις] τὰ σκεπάσματα πάντα οἱ Ἀττικοὶ
γέρρα ἔλεγον. τινὲς δὲ δερμάτινα σκεπάσματα τινα καὶ Περσι-
κά, οἷς ἀντὶ ἀσπίδων ἐχρῶντο. οἱ δὲ γέρρα τὰς σκηρὰς φασί,
καὶ γεροφόρους τοὺς τὰ εἰρημένα φέροντας. R.

192 C. ἡμῖν αὐτοῖς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοις. O.

196 D. οὐκ ἂν πᾶσα ὅς γινώη] κᾶν κύων κᾶν ὅς γινώη,
ἐπὶ τοῦ φαδίου καὶ εὐγνώστου, ὥστε καὶ τὰ ἀμαθέστατα ζῶα
καταμαθεῖν. R.

197 A. μῶρον] Ἀττικοὶ οὕτως τὸν μῶρον προπερισπωμέ-
νωσ. O.

C. Αἰξωνὴ δῆμος Κεκροπίδος, καὶ Αἰξωνεῖς οἱ ἐκεῖθεν,
οἳ καὶ βλάσφημοι ἐκωμῶδουῦντο εἶναι· παρ' ὃ καὶ αἰξωνεύεσθαι
φασὶ τὸ βλάσφημεῖν· ὃ καὶ ἡ Πλατωνικὴ φῆσις δηλοῖ. R. ἀντὶ
τοῦ ὑπερήφανον· οἱ γὰρ Αἰξωνεῖς εἰς ὑπερηφανίαν ἐσκώπτον-
το. O.

201 B. Ὅμηρον] Ἡσιόδου τὸ φητόν· πῶς δὲ ὁ σοφὸς Ὅμη-
ρου εἰρηκεν ἀγνοῶ. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΥΣΙΝ.

P. 203 A. Ἀκαδημίας] Ἀθήνησι προάστειον γυμνάσιον
ἀλσῶδες, ἀπὸ τινος Ἀκαδήμου ἥρωος ὀνομασθέν. R.

205 C. κέλῃσι] ἄζυξιν ἵπποις. R.

C. κρονικώτερα] ἢ τὰ ἀρχαιότερα καὶ παλαιά, ἢ τὰ εὐθήθη. R.

D. πρὸ τῆς νίκης ἄδεις τὸ ἐγκώμιον, ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων. R.

206 D. Ἑρμαῖα] Ἐν τῶν Ἑρμοῦ ἐπιτηδευμάτων καὶ ἡ παιλαιστρική. ἐπεὶ οὖν παλαιστρα ἡ διατριβή, εἰκὸς τοὺς αὐτόθι φοιτῶντας νέους Ἑρμῇ ἀπαρχομένους τῆς τιμῆς, καθότι ἔφορος τῆς παιλαιστρικής, Ἑρμαῖα τὴν τελετὴν ὀνομάζειν. λέγεται δὲ καὶ παιδῶν οὕτως ἄγων παρὰ Συρακοσίοις, ὡς φησι Διογενειανός. O.

E. ἀστραγαλίζειν τὸ ἀστραγάλοις παίζειν, ὅπερ καὶ ἀστρίξειν ἔλεγον, ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἀστρίας ἐκάλου. Καλλιμαχος·

ζορκός τοι, φίλε κοῦρε, Λιβυστίδος ἀντίκα δώσω

. . . νεοσμῆκτους ἀστρίας.

ἔνιοι δὲ ἀστρίλους φασίν. παίζεται δὲ ἀστραγάλοις τέσσαρσιν, καὶ εἰς ἕκαστος ἀστράγαλος πτώσεις ἔχει τέσσαρας ἕξ ἑβδομάδος κατὰ ἀντίθετον συγκειμέναις ὥσπερ ο κύβος· ἔχει δὲ ἀντικείμενα μονάδα καὶ ἐξάδα, εἴτα τριάδα καὶ τετράδα· ἡ γὰρ δυάς καὶ πεντὰς ἐπὶ τῶν κύβων μόνων παραλαμβάνεται διὰ τὸ ἐκείνους ἐπιφανείας ἔχειν ἕξ. εἰσὶ δὲ αἱ σύμπασαι τῶν ἀστραγάλων πτώσεις ὁμοῦ τεσσάρων παραλαμβανομένων πέντε καὶ τριάκοντα. τούτων δὲ αἱ μὲν θεῶν εἰσὶν ἐπώνυμοι, αἱ δὲ ἡρώων, αἱ δὲ βασιλέων, αἱ δὲ ἐνδόξων ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἑταιρίδων· αἱ δὲ ἀπὸ τινων συμβεβηκότων ἦτοι τιμῆς ἕνεκα ἢ χλεύης προσηγόρευνται. λέγεται δὲ τις ἐν αὐταῖς Στησίχορος καὶ ἕτερα Εὐριπίδης, Στησίχορος μὲν ὁ σημαίνων τὴν ὀκτάδα, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἰέρῳ τοῦ μελοποιῦ τάφος ἕξ ὀκτῶ γωνιῶν συνέκειτο, Εὐριπίδης δὲ ὁ τὸν τεσσαράκοντα· εἰς γὰρ Εὐριπίδης τῶν τεσσαράκοντα Ἀθήνησι προστατῶν τῶν μετὰ τὴν τῶν λ' τυράννων κατασταθέντων κατάλυσιν. τῶν δὲ βόλων ὁ μὲν τὰ ἕξ δυνάμενος Κῶος καὶ ἐξίτης ἐλέγετο, Χῖος δὲ ὁ τὸ ἕν καὶ κύων. λέγεται δὲ τις καὶ παροιμία ἀπὸ τούτου, οἷον Χῖος παραστάς Κῶον οὐκ ἐάσω· ἀφ' οὗ καὶ Στράτις Λιμνοπέδαις·

Χῖος παραστάς Κῶον οὐκ ἐᾷ λέγειν.

ἔπαιζον δὲ ἀστραγάλοις καὶ πολλοῖς καθάπερ καρῖοις καὶ ὀλί-

γοις, τοῦ δὲ εἶδους τῶν πολλῶν τὸ μὲν ἀρτιασμόν ἔλεγον, τὸ δὲ τρόπον, τὸ δὲ ὠμίλλαν. Ο. ἀρτιασμός μὲν οὖν ἐστὶ τὸ δραξάμενον ἀστραγάλων ἢ τινων ἄλλων ἐξετάζειν τὸν συμπαίζοντα, πότερον ἀρτίους ἢ περισσοὺς κατέχει, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν. R O S.

τρόπον δ' ἐστὶν ἢ εἰς βόθυνον ἐκ διαστήματος βολή. Κρατῖνος Πυλαία·

ἢ Διονυσίοις ἀκύλοις παίζουσ' ἀνέμενοι τρόπον.

ἢ δὲ ὠμίλλα ἐστὶν ὅταν περιγράψαντες κύκλον ἐπιρρίπτωσιν ἀστραγάλους ἢ τι ἄλλο, ὡς τῇ μὲν ἐντὸς βολῇ νικῶντων τῇ δὲ ἐκτὸς ἠττωμένων. Εὐπόλις Χρυσῶ γένει μεταφέρων ἐπὶ τὴν ἐκ κυκλώπων κατάκλισιν τοῦνομα οὕτως φησίν· ἔπειτ' εἴσειμι ἐνθάδε μείνας εἰς ὠμίλλαν κἂν μὴ μετή. Ο.

Ε. παιδιὰ τις τὸ ἀρτιάζειν, ἐν ἣ τούς ἀρτίους καὶ περισσοὺς ἀριθμοὺς καταστοχάζονται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πληροῦν καὶ συντελεῖν. Ο.

Ε. φορμίσκων] καλαθίσκων. R. πλεκτῶν ἀγγείων ἦτοι σπυρίδων. φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιαθῶδες παρ' Ἰππώνακτι. Ο.

207 B. ἐπηλυγισάμενος] ἐπισκιασάμενος, ἐπικρουσάμενος· λύγη γὰρ ἡ σκιά. R.

D. παιδοτρύβην] ἀλείπτειν, γυμναστήν. R.

208 A. ὀρικοῦ] τοῦ ἡμιονικοῦ· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. R.

209 B. ψῆλαι] τὸ ἀνευ πλήκτρον τῷ δακτύλῳ τὰς χορδὰς ἐπαφᾶσθαι. Ο. γρ. καὶ τίλλαι. R.

216 A. ὡς γε οὕτωςι ἀκοῦσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην ἔντευξιν. Ο.

A. ἀλλόκοτον, ἐξηλλαγμένον καὶ ἰδιότροπον. R.

C. τὸ καλὸν φίλον] ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον αἰρουμένων. R.

219 D. μὴ μάλιστα ἄλλα] γρ. καὶ μὴ ἡμᾶς τᾶλλα. R.

222 B. ἀπολεῖν] γρ. καὶ ἀπολιπεῖν καὶ ὑποβαλεῖν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΘΥΛΗΜΟΝ.

P. 271 B. σκληφρός] ὁ τῶ μὲν χρόνῳ πρεσβύτερος, τῇ δὲ ὄψει νεώτερος δοκῶν· προφερῆς δὲ ὁ τῶ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει πρεσβύτερος. R. οὕτως λέγεται καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει ὁ ἰσχνὸς καὶ λεπτὸς τὸ σῶμα. O.

278 B. σκολύθρια] ταπεινὰ διφρούα. ἔνιοι δὲ ὑποπόδια. R.

281 D. γέγονεν] γρ. πέφυκεν. R.

285 C. τῇ Μηδείᾳ] αὕτη γὰρ συνεβούλευσεν, ἀπὸ Κόλχων μετὰ Ἰάσονος εἰς Ἴωλκὸν ἐλθοῦσα, ταῖς Πελλίου θυγατρᾶσιν ἵνα, εἰ τοῦτον βούλοιντο νέον γενέσθαι, ἐψηθῇ. R.

291 B. κόρυδοι ὄρνιθες ὄρνυξιν ὅμοιοι, οὗς ἔνιοι μὲν κορυδάλλου φασί, Γῆς καὶ Ἀθηνᾶς ἱεροί. R.

292 E. Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τῶν ἄγαν μὲν ὑπερσεμννομένων, κακῶς δὲ καὶ πονηρῶς ἀπαλλαττόντων. τῶν γὰρ Κορινθίων βαρέα τοῖς Μεγαρεῦσιν ἀποίκους οὖσιν ἐπιταττόντων τὸ μὲν πρῶτον ὑπήκουον· ὡς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπελλίμπανον οἱ Κορινθιοὶ, ἐλπίσαντες οἱ Μεγαρεῖς οὐδὲν ἂν παθεῖν ἀποστάντες, παραχρῆμα τῶν Κορινθίων ἀφίστανται. πέμπουσιν οὖν πρέσβεις οἱ Κορινθιοὶ κατηγορήσοντας τῶν Μεγαρέων, οἱ παρελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄλλα τε πολλὰ διεξήγησαν, καὶ τέλος ὅτι δικαίως ἂν στενάξειεν ὁ Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, εἰ μὴ λήψονται δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροξυνθέντες οἱ Μεγαρεῖς τοὺς τε πρέσβεις παραχρῆμα λίθοις ἔβαλον, καὶ μετὰ μικρὸν ἐπιβοηθησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποχωρούντων, ἐφεπόμενοι καὶ κτείνοντες ἅμα παλεῖν ἀλλήλοις τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις λέγων·

ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
καὶ ἐν Ταγνησιταῖς, καὶ Ἐφορος ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν, καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐπ' οὐδενὶ τέλει ἀπειλούντων φασὶν εἰρησθαι τὴν παροιμίαν· Μεγαρεῦσι γὰρ ὠρμημένοις ἀφίστασθαι ἐπιλέγειν τὸν Κορινθιον· οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. μέμνηται ταύτης καὶ Πίνδαρος. R S.

293 D. καλὰ δη πάντ' ἄγεις] ἀντι τοῦ ἀγγέλλεις, ἐπὶ τῶν

αἴσια ἀγγελλόντων. πολλάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

297 C. τοῦ λόγου] γρ. τοῦ ὅλου. R.

298 C. λίνον λίνῳ συνάπτεις, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων ἢ δρώντων, ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλίαν συναπτόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ γ' τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως· οὐ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτειν ἐστὶ, καὶ Στράτις Ποταμίους καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

D. τῶν ᾠδίων] τῶν κοβίων. R.

301 A. ἔγρυξα] ἔκραξα, ἢ ἐφθειγξάμην, ὡς νῦν. R.

302 C. Ἀπόλλων πατρῶος] φασὶ τινες Ἀθηναίους αὐτόχθονας φῦναι, καὶ τούτῳ γονέας ἔχειν Γῆν καὶ Ἥλιον, ὃς ὁ αὐτός ἐστιν Ἀπόλλωνι. οἱ δέ, ὅτι Κρεούση τῇ Ἐρεχθίδεω μιγείς Ἀπόλλων Ἰωῶνα ἐγέννησεν, ἀφ' οὗ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ποτὲ Ἰωῶνας κληθῆναι, καὶ διὰ ταῦτα πατρῶον αὐτοὺς Ἀπόλλωνα ἔχειν. R.

D. ἔρκιος] ἔρκη τοὺς οἴκους Ἀθηναῖοι φασιν· ἐκ τούτου δὲ καὶ Ζεὺς ἔρκιος παρ' αὐτοῖς, ὃν ἴδρουν ἐν τούτοις φυλακῆς χάριν. φρατρία δὲ ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος ἐκάστης φυλῆς, καὶ Ἀθηνᾶ φρατρία ἢ τούτου ἔφορος. R S.

303 A. τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύπαξ ἔλεγον, ὡς καὶ Λυκόφρων ᾠήθη. οὐκ ἐστὶ δέ· τὸ μὲν γὰρ πύπαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχελιασμοῦ καὶ ἐγκωμίου, τὸ δὲ βόμβαξ οὐκέτι. R S.

305 D. κολουέσθαι] ἐλαττουέσθαι, ἐμποδίεσθαι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΝ.

P. 309 A. πάγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος] τῆς αὐτῆς φράσεως καὶ τὸ ἄρτι χροάζων τας παρειάς, καὶ τὸ ἀρτίχνοος, καὶ τὸ λούλοις ὑποσκιαζόμενος ἤδη, καὶ τὸ πρῶτος ὑπηνήτης. O.

D. ᾧ] θαναμαστικόν. O.

310 A. τῆς παρελθούσης] Ἀττικὸν τοῦτο· τὸ γὰρ κοινὸν τὴν παρελθούσαν νύκτα ταύτην ὑπὸ βαθὺν ὄρθρον. O.

315 E. λιπαρῶς] ἐπιμελῶς, προσεδρευτικῶς. R.

330 B. μορίων ἄλλοίων ἐπιστήμη] γρ. οἶον ἐπιστήμη· ἐν ἄλλῳ δὲ μορίων ἄλλοίων. R.

331 D. ἀμηγέτη] ἀντὶ τοῦ ὅπως οὖν. O.

335 E. δολιχοδρόμοι εἰσὶν οἱ τὸν δόλιχον τρέχοντες, οὗ αἰτία ἦδε· δρομοκλήρυκες ἐξ Ἀρκαδίας ἐφοίτων εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν πολεμικῶν ἄγγελοι, καὶ ἀπειρήτο αὐτοῖς ἱππεύειν ἀλλ' αὐτουργοῖς εἶναι τοῦ δρόμου. τὸ αἰεὶ οὖν ἐν βραχεῖ τῆς ἡμέρας διαδραμεῖν στάδια ὅποσα ὁ δόλιχος, δρομοκλήρυκας εἰργάζετο καὶ ἐγύμναζεν ἐν τῷ πολέμῳ. ἡμεροδρόμοι δὲ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονοῦμενοι. R S.

337 D. πρυτανεῖον] θεσμοθέσιον, θόλος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιμήνιος μισθοφορά. R.

338 A. ῥαβδούχοι ἄνδρες τῆς τῶν θεάτρων εὐκοσμίας ἐπιμελούμενοι. R.

340 E. εἰς καιρὸν] εὐκαίρως. R.

341 D. πολλοῦ γε δεῖ] τοῦτο καθ' ὑπόκρισιν λέγεται ἀποφαιτικῶς ἀπὸ τοῦ πολὺ ἐνδεῖ. R.

344 B. χαριέντως] ἀστείως, συννετῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετὰ παιγνιάς. R.

348 C. διόρισαι] ἤγουν ἔξω τῶν ὄρων ποίησον. R.

349 E. ἔτας] θαρραλέους, ἐπὶ πάντα ὀρμῶντας. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΟΡΓΙΑΝ.

P. 447 A. πολέμου] παροιμία, πολέμου καὶ μάχης μεταλαγχάνεις, πρὸς τὸν ἀπολειπόμενον τῆς θυσίας καὶ ὑστερήσαντα. παρεγγυᾷ δὲ ὅτι χρὴ πολέμου καὶ μάχης ἀπολιμπάνεσθαι, λόγων δὲ οὗ. R. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τινι ὑστεριζόντων λεγομένη. O.

A. μεταλαγχάνειν] ἔλλειπτικῶς εἴρηται τῷ Πλάτῳ. λείπει γὰρ τῆς διανοίας τὸ ἀλλ' οὐχὶ τῆς ἐν λόγοις ἡδονῆς, οἷαν δὴ νῦν παρέσχετο Γοργίας. R.

A. οὕτω] κατὰ τὰ τελευταῖα ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρχῇ. O.

A. ἀλλ' ἦ] ἀλλ' ἄρα. O.

A. τὸ λεγόμενον] οὐ πάντῳ τὸ λεχθὲν ἀποδέχεται Σωκρά-

της· διὸ καὶ ἐπάγει ἀλλ' ἢ τὸ λεγόμενον ἀντι τοῦ ἀλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον. λείπει δὲ τὸ πεπόνθαμεν, ἐν' ἣ τοιοῦτο· ἀλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον πεπόνθαμεν, ὅπερ οἱ κατόπιν ἑορτῆς παραγινόμενοι καὶ τῆς ἐν τῇ ἑορτῇ θυμηδίας ὑστεροῦντες. O.

A. κατόπιν ἑορτῆς] ἐπὶ τῶν ἐπὶ τινι καλῶ πράγματι ἀπολιμπανομένων. R.

A. ἀναγκάσας] ἡ ἀνάγκη διττή, ἡ μὲν πρὸς βίαν, ἡ δὲ κατὰ φύσιν. κατὰ ταύτην οὖν ἠναγκάσθη Σωκράτης ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, ὅπως πολλοὺς ὠφελοῖ. τοῦτο γὰρ σπουδαίων ἀνδρῶν ἴδιον, καὶ πρὸ τούτων Θεοῦ. R.

B. οὐδὲν πρᾶγμα] οὐδὲν ἐργῶδες ἢ δυσχερές. R.

B. καὶ ἰάσσομαι] παροιμιακὸν τοῦτο, ἀπὸ Τηλέφου καὶ τοῦ τρώσαντος Ἀχιλλέως καὶ τοῦ χρηστηρίου ἀνελόντος ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται. R.

B. ἀλλ' ἄρα] ἀρχὴ τις αὐτῆ τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προκειμένων τοῦ πρώτου μέρους, ὅ ἐστι τὸ περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν. R.

C. ἢ καλῶς λέγεις] ταῦτα διελέγοντο εἰς τὸν τοῦ Καλλικλέους εἰσιόντες οἶκον· εἶτα ἔσωθεν αὐτοῦ Γοργία ἐντυγγάνουσι. R.

448 A. πολλῶν ἐτῶν] Ἀττικὸν τὸ σχῆμα· δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον. τὸ δὲ οὐδεὶς πω ἀντι τοῦ οὐ πάποτε. καὶ Θουκυδίδης· οὐδεὶς πω καταγνοῦς. R.

B. Ἡρόδικος] οὗτος οὐχ ὁ Σηλυμβριανὸς ἐστὶν Ἡρόδικος, ἀλλ' ὁ Λεοντίνος, Γοργίου ἀδελφός. R. ἄλλος Ἡρόδικος Σηλυμβριανὸς ἐν Πολιτείᾳ. O.

B. ὁ ἀδελφός αὐτοῦ] οὗτος Πολύγνωτος ἑκαλεῖτο, οὗ ἐν Δελφοῖς ἡ θανμαστὴ γραφή, ἣ ἐπιγέγραπται·

γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος υἱός, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν. R.

C. ὧ Χαιρεφῶν] φασὶ μὴ ἐξ αὐτοσχεδίου τὸν Πῶλον ταῦτα εἰπεῖν, προσυγγραψάμενον δέ. R.

C. ἐμπειρία] σκόπει τὰ πάρισα τοῦ Πῶλου, ἐμπειρία-ἀπειρία, τέχνη-τύχη, ἄλλοι-ἄλλων-ἄλλως. R.

C. τὸν αἰῶνα ἀντι τοῦ τὸν βίον, τὴν ζωὴν. O.

D. οὐ πάνυ] οὐ γὰρ τί ἐστὶν ἡ ῥητορικὴ εἶπεν, ἀλλ' ὁποῖόν τι ἐστίν. R.

D. καλουμένην] αὕτη γὰρ ἡ παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἄλλη δὲ ἡ κατ' ἀλήθειαν. R.

449 A. ἀγαθόν γε] Ἀριστοτέλης μὲν καὶ οἱ σοφισταὶ μίαν φασὶν εἶναι ῥητορικὴν ἐπ' ἀμφοτέρωθεν δυναμένην ἀγωνίζεσθαι. Πλάτων δὲ φησὶ δύο εἶναι, τὴν μὲν τέχνην, τὴν δὲ κολακείαν, ἣτις καὶ εἰδωλον λέγεται πολιτικῆς μορίου. ὁ γοῦν Γοργίας ἀξιῶν ἀγαθὸς εἶναι ῥήτωρ, τῆς τεχνικῆς φησὶν εἶναι οὐ τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς ἔμπειρος. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι περὶ μὲν τῆς ἐντέχνου ῥητορικῆς ἐν Φαίδρῳ διαλαμβάνει, περὶ δὲ τῆς δημῶδους καὶ κολακικῆς ἐνταῦθα. O.

A. ὡς ἔφη Ὅμηρος] τὸ τοίης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. O.

D. περὶ τί τῶν ὄντων] ἡ ἐρώτησις, περὶ τίνα τῶν ὄντων ἡ ῥητορικὴ καταγίνεται ἢ ἔχει τὴν ἐνέργειαν. R.

D. πάνν] δύο ἐπιτάσεις ἀντὶ ὑπερθετικοῦ. O.

E. περὶ λόγους] ὁ μὲν Σωκράτης τὸ τέλος ἠρώτησε τῆς ῥητορικῆς, ὁ δὲ Γοργίας τὸ ὄργανον ἀπεκρίνατο· ὁ γὰρ λόγος ὄργανον τοῦ ῥήτορος, ὥσπερ καὶ ἡ ἀποσιώπησις ὄργανόν ἐστι ἐνεκα τοῦ πείθειν παραλαμβανομένη ὑπὸ τῶν ῥητόρων. ἐνταῦθα δὲ καὶ διαλεκτικὸν θεώρημα παραλαμβάνομεν, τὸ τὰς ἀπροσδιόριστους προτάσεις ἐκκλίνειν καὶ ἀποστρέφεσθαι. O.

E. λέγειν γε ποιεῖ δυνατοῦς] ἀντὶ τοῦ διδάσκειν δύναται ἄλλους λέγειν. R.

E. οὐκοῦν περὶ ὧν περ λέγειν] ἰστέον ὅτι τῷ λόγῳ ὁ ῥήτωρ κέχρηται ὡς ὄργάνῳ· ὁ δὲ Γοργίας ἀγνοῶν περιπίπτει· τὸ δὲ ἐξῆς πρόκειται τὸ φρονεῖν, ἵνα τὴν ἐντεχνον ῥητορικὴν παραλάβῃ καὶ οὐ τὴν εἰδωλικήν. ὑποκατιῶν δὲ ὁ σοφιστῆς συμφύρει πάντα, καὶ διὰ τοῦτο ἀνατέτραπται ὑπὸ τοῦ ἐπιστήμονος. O.

450 A. ἰατρικὴ ἐστὶν ἀπούσης ὑγιείας οἰστική, γυμναστικὴ παρούσης ὑγιείας φυλακτικὴ. R.

B. χειρουργημα καὶ κύρωσις οὐκ εἴρηται, αἱ δὲ λέξεις Γοργίου ἐγχώριοι· Λεοντίνος γὰρ ἦν. R.

B. διὰ λόγων] ψεύδεται· οὐ γὰρ περὶ λόγους μόνους, ἀλλὰ καὶ περὶ σιωπῆν καὶ περὶ ὑπόκρισιν. R.

C. εἰσὶν ἡμῖν τέχνη] ἐπίστησον ἐνταῦθα ὅτι διαλεκτικὸν θεώρημα παραδίδοται· δεῖ γὰρ πρὸ τῶν ὀρικῶν λόγων τοὺς διαιρητικὸς προηγῆσθαι. O.

C. βραχέος, ὡς ἡ ἰατρικὴ, οὐδενός, ὡς ἡ γραφικὴ, ἡ ὀρ-
χηστικὴ. O.

D. οὐδενός, ὡς ἡ διαλεκτικὴ, βραχέος, ὡς ἡ ῥητορικὴ διὰ
τὸ ὑποκρίνεσθαι πολλάκις. O.

D. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰς τέχνας ἐνταῦθα διαιρεῖ καὶ ἐν Σο-
φιστῇ καὶ ἐν Πολιτικῷ, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἀλλ' ἐν-
ταῦθα μὲν κατὰ τὸ δι' οὐ· καλῶς· τὰς μὲν διὰ λόγου, τὰς δὲ ἄνευ
λόγου, τὰς δὲ μεταξὺ· ἐν δὲ Σοφιστῇ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας·
καλῶς· τὰς μὲν ποιητικὰς τὰς τὸ μὴ ὄν εἰς τὸ ὄν ἀγούσας,
τὰς δὲ κτητικὰς τὰς τὸ ὄν οἰκειουμένας· ἐν δὲ τῷ Πολιτικῷ
κατὰ τὸ εἶδος τῆς ἕξεως· καλῶς· τὰς μὲν γνωστικὰς, τὰς δὲ
πρακτικὰς. O.

D. ἴσους] ὡς ἡ πεπτευτικὴ καὶ κιδαρφδία. O.

E. κῦρος] σκοπεῖ ὡς κῦρος εἶπε Πλάτων, οὐ κύρωσιν, καθὰ
Γοργίας. R.

E. εὐλαβῶς ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ σοφιστοῦ λόγον ὁ Σω-
κράτης. O.

E. ὑπολάβοι] ἀποκριθῆσεται. O.

E. τις] ἔριστικὸς ἄνθρωπος καὶ ἐλέγξει μόνον σκοπὸν ἔχων,
ἀλλ' οὐ διορθώσασθαι τὸν διαλεγόμενον. O.

E. τὴν ἀριθμητικὴν ἄρα] οἱ γὰρ ὄροι ἀντιστρέφειν βού-
λονται, εἴπερ ὑγιῶς ἔχουσιν. O.

451 A. ἴθι νῦν] τὸ μὲν ὄργανικὸν αἷτιον ὁ λόγος ἐστίν· ζητεῖ
δὲ νῦν τὸ γένος περὶ τί τῶν ὄντων καταγίνεται. O.

A. εἶποίμ' ἄν] ἐπίστησον ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ κατὰ τὴν ἐαν-
τῆς φύσιν τὰ εἶδη τοῦ ἀριθμοῦ σκοπεῖ, τὰ δὲ σχήματα τὰ ἐπ'
αὐτοῖς καὶ τοὺς λόγους ὡς ἀρχὴν γεωμετρίας καὶ μουσικῆς.
πάντα γὰρ ἐστὶ πρῶτως ἐν τοῖς ἀριθμοῖς· οὐκ ἔστι δὲ ταῦτόν
τοὺς ἀριθμοὺς ἐφ' ἑαυτῶν ὄραν καὶ ὡς ἀρχὰς ἄλλων δι' ἀπλό-
τητα τῆς ὑποστάσεως. O.

A. τῶν τεχνῶν αἱ μὲν περὶ ἔργα μόνον καταγίνονται ὡς
ζωγραφικὴ, αἱ δὲ περὶ λόγους μόνους ὡς ἡ διαλεκτικὴ, αἱ δὲ περὶ
τε ἔργα καὶ λόγους· καὶ αὐταὶ τριχῶς· ἡ μᾶλλον μὲν ἔργων
χρῶνται ἢ λόγων ὡς ἰατρικὴ, ἡ μᾶλλον μὲν λόγων ὡς ἡ ἀριθμη-
τικὴ, ἡ ἐπίσης καὶ ἔργων καὶ λόγων ὡς ἡ πεπτευτικὴ. O.

B. οἱ ἐν τῷ δῆμῳ συγγραφόμενοι] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ
τῇ ψηφισμάτων ἢ νόμων εἰσηγήσει ὁ κῆρυξ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου

ψηφίσματος ἢ νόμου τό τε ὄνομα τοῦ ψηφιζομένου καί τιθέντος τὸν νόμον, καὶ δὴ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου ἔλεγεν, οἷον Δημοσθένους Δημοσθένους Παιανιεὺς ψηφίζεται τάδε· εἰ δὲ ἔμελλε πάλιν ὁ αὐτὸς ψηφίζεσθαι, ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, ἵνα μὴ περιτολογῇ· τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά, ψηφίζεται δὲ καὶ τάδε. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦδε, τὰ μὲν ἄλλα, καθάπερ ἡ ἀριθμητικὴ, ἢ λογιστικὴ ἔχει. R.

C. πρὸς αὐτά, ὡς ὅταν ἄρτιος πρὸς ἄρτιον ἢ περιττὸς πρὸς περιττὸν πολλαπλασιασθῇ· πρὸς ἄλληλα δέ, ὅταν περιττὸς πρὸς ἄρτιον ἢ ἀνάπαλιν. R. τοὺς γὰρ πολλαπλασιασμούς καὶ τοὺς μερισμούς ἢ λογιστικὴ θεωρεῖ τοὺς τῶν ἀριθμῶν, ὧ καὶ δῆλον ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν ὕλην περιεργάζεται. πολλαπλασιάζεται γὰρ ἀριθμὸς ἐπὶ ἀριθμὸν οὐ κατὰ τὸ εἶδος ἀλλὰ κατὰ τὰς ὕλικας μονάδας, καὶ μερίζεται κατὰ τὸ ποσὸν ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν λόγον ὧ διαφέρουσιν ἀλλήλων οἱ ἀριθμοί. τὸ τοίνυν πῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα κατὰ τὸ πλῆθος τοῦτο ἐνδείκνυται, πῶς πολλαπλασιάζονται καὶ μερίζονται παρ' ἀλλήλους κατὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ποσόν. O.

D. τὰ μέγιστα] ὥσπερ ὁ Πῶλος οὐ τίς ἐστὶν ἡ ῥητορικὴ εἶπεν, ἀλλ' ὅποια τις, ὅτι καλλίστη τῶν τεχνῶν, οὕτω καὶ Γοργίας οὐ τίνα ἐστὶ περὶ ὧν οἱ λόγοι αὐτῆς λέγει, ἀλλ' ὅποιά ἐστὶν, ὅτι τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ ἄριστα. R.

D. ἀμφισβητήσιμον] δεῖ τὸν ὄρον ἀναμφισβήτητον εἶναι καὶ σαφῆ καὶ διδασκαλικὸν τῆς τοῦ ὀριστοῦ οὐσίας. τὰ οὖν προκείμενα ἀμφισβητήσιμα μὲν διὰ τὸν ἱατρόν τε καὶ παιδοτροφὴν καὶ χρηματιστήν, ἀσαφῆ δὲ διὰ τὸ μῆπω γνωρίμου ὄντος τοῦ ὑποκειμένου τῆ ῥητορικῆ ἄριστον αὐτὸ καλεῖσθαι. ὁ δὲ προκείμενος λόγος ὁμοίος ἐστὶ τῷ τοῦ Πῶλου ἐξ ἀρχῆς εἰρημένῳ, ὅτι καλλίστη εἶη ἡ ῥητορικὴ. O.

E. τὸ σκόλιον τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. ἔστι δὲ τοιοῦτον·

ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
 δεύτερον δὲ φῦαν καλὸν γενέσθαι,
 τὸ δὲ τρίτον πλουτεῖν ἀδόλως,
 τέταρτον δὲ ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον παραλείπεται ὡς μὴ πρὸς ὃ βούλεται Πλάτων χρήσιμον ὄν. Ἄλλως. σκόλιον λέγεται ἢ παροίνιος

ᾠδή, ὡς μὲν Δικαιάρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἑξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχε τῇ τάξει· ὃ δὲ καλεῖσθαι σκόλιον. ὡς δὲ Ἀριστόξενος καὶ Φύλλης ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυρρίνας ἔχοντες ἢ δάφνας, ἤδον γνώμας καὶ ἔρωτικά σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν σύνθεσιν τῶν κλινῶν ἐπὶ οἰκημάτων πολυγωνίων οὐσῶν, καὶ τούτῳ καὶ τὰς ἐπ' αὐτὰς κατακλίσεις παραβύστους γίνεσθαι. οὐ διὰ τὴν μελοποιίαν οὖν, διὰ δὲ τὴν τῆς μυρρίνης σκολιὰν διάδοσιν, ταύτῃ καὶ τὰς ᾠδὰς σκολιὰς καλεῖσθαι. R S. Ἀθήνησιν ἐν τῷ πρωτανεῖῳ παρὰ πότον σκόλια ἤδετο εἰς τινὰς, ὡσπερ εἰς Ἀρμόδιον, Ἀδμητον, Τελαμῶνα· εἰρησθαι δὲ αὐτὸ σκολιον κατ' ἀντίφρασιν, ὅτι ῥάδια καὶ ὀλιγόστιχα ὡς ἐπιγράμματα. ἤδετο ἂ ἐκαλεῖτο σκόλια, ἀντιπροτεινόντων ἀλλήλοις τῶν συμποτῶν, καὶ ἠλέγχοντο οἱ μὴ ἄδοντες ὡς ἄμουσοι. σκόλιον μὲν οὖν ἦτοι σχόλιον τοῦτο. O.

E. πλουτεῖν ἀδόλως ὁ ποιητὴς φησιν· ὁ γὰρ χρηματιστὴς ὅπως ἂν τύχη, καὶ εἰ μετὰ τυραννίδος, πλουτεῖν βούλεται. R.

452 A. πρῶτόν φησι τὸν λατρὸν· οὗτος γὰρ περὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καθ' αὐτὰ καταγίνεται, ὁ δὲ παιδοτρέβης περὶ τὴν σύνθεσιν αὐτῶν καὶ τὴν τοιάνδε τῶν μορίων συνθήκη καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν. R.

C. πλούτου] ἰδοῦ, τὸ ἀδόλως οὐ προσέθηκεν, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ χρηματιστὴς λέγει, ὅς πάντων καταφρονεῖ. R.

D. μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι] διὰ τούτων ὁ Πλάτων ἐναργῶς ἡμῖν ἀπεκάλυψεν, ὅτι περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν καὶ τῆς εὐδαιμονίας ποιεῖται τὸν λόγον ἐν τῇ πρὸς Γοργίαν συνουσίᾳ. O.

D. ἐλευθερίας] πῶς ἐλευθερίας αἴτιον τὸ ὑποβάλλον δουλείᾳ παντοίων παθῶν; R.

D. τὸ πείθειν ἔργον] ἰστέον ὅτι τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς ἐστὶν ὁ ἀποδοθεὶς ὄρος· δημοκοπικὴν γὰρ τινα λέγει ταύτην, πείθειν ἐπιχειροῦσαν τὸν πλημμελῶς κινούμενον ὄχλον. O.

E. δύναμιν τὴν ῥητορικὴν νῦν καλεῖ· προῖων δὲ οὐδὲ δύναμιν οὐσαν δείξει αὐτήν, ἐπεὶ οὐχ ὄρα πρὸς ἀγαθόν, δυνάμεως δὲ πάσης τὸ πρὸς τοῦτο ὄρα. R.

453 A. πειθοῦς δημιουργός] ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ τῆς ἐνεργείας τέλος· οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης πείθει ὁ ρήτωρ. O.

A. ἐμαυτὸν πείθω] ἐπίστησον ὅτι ὁ μὲν σπουδαῖος ἑαυτὸν πείθειν βουλόμενος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάθη τῆς ἀλόγου ὀρμῆς πείθει ὑπέκρινε τῷ λόγῳ· ὁ δὲ σοφιστὴς τὸν ἔξω ὄχλον κολακεύων πείθειν δοκεῖ, κακουργῶν καὶ ἑαυτῷ ἐπιβλαβῶς καὶ τοῖς πειθόμενοις. O.

B. καὶ ἐμὲ εἶναι] κατὰ κοινοῦ τὸ εὖ ἴσθι. O.

C. . . . οὕτω καὶ τὸ γένος πολλῶν . . . ὡς ἔχει οὖν ζῶον τὸ γραφόμενον πρὸς τὰ αἴματα τὰ ὑπ' αὐτό, οὕτως ἔχει καὶ ἡ πειθῶ γένος οὐσα πρὸς τὰ ἑαυτῆς εἶδη, τό τε διδασκαλικὸν καὶ πιστευτικόν. O.

C. ποῦ] ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ. O.

C. ὅτι καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐστὶν ἡ πειθῶ. O.

D. ἴθι δῆ] ἀρχεται ἐντεῦθεν τὴν πειθῶ διαιρεῖν εἰς τε τὴν πιστευτικὴν καὶ εἰς τὴν διδασκαλικήν. ἔστι δὲ προσθεῖναι καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν, οἷον τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα. R.

454 B. ταύτης τοίνυν τῆς πειθοῦς] πάλιν τὴν εἰδωλικὴν βούλεται λέγειν ὁ Γοργίας ρητορικὴν. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ χειρόνος ἤρξατο, τοῦ δικανικοῦ· κρεῖττον δὲ δῆλον ὅτι τὸ συμβουλευτικόν (ἐκ τὰγαθοῦ γὰρ τὴν ὑπόστασιν ἔχει), μέσον δὲ το πανηγυρικὸν ἀπὸ τοῦ νοῦ προελθόν, καὶ χεῖρον τὸ δικανικὸν ὡς ἀπὸ ψυχῆς προϊόν. τὰγαθὸν συμβουλευτικὸν συμφέρον κρεῖττον· νοῦς πανηγυρικὸν μέσον· ψυχὴ δικανικὸν δίκαιον χεῖρον. O.

455 B. οὐδ' αὐτός πω] ἑαυτὸν ὁ Σωκράτης ποιεῖ τῷ Γοργίᾳ συμφυρόμενον, ἵνα εἰς διαλεκτικὴν αὐτὸν συνουσίαν προκαλέσται. R.

B. ὅταν περὶ ἰατρῶν] ἡ αἵρεσις τριττὴ, ἡ προσώπων ἢ πραγμάτων ἢ συναμφοτέρων· ἐν πᾶσι δὲ τούτοις οἱ τεχνικώτατοι ἂν ἀριστα συμβουλευσάιντο ἐν γε πόλει εὐνομουμένη, καὶ ὁ μὲν πολιτικὸς προνοήσει λόγου χάριν ὅτι δεῖ ναυτικὸν στρατὸν ἔχειν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ρητορικὸς παρὰ τοῦ πολιτικοῦ μαθὼν πείσει τὸ πλῆθος περὶ τούτου, ὁ δὲ ναυπηγὸς εἰσηγήσεται τήν τε ὕλην καὶ τὰ ὄργανα. ἐν δὲ μὴ τοιαύτῃ πόλει ὁ ρητορικὸς πάντα ὑποδύσεται· καὶ γὰρ ὡς πολιτικὸς καὶ ὡς ἀρχιτέκτων συγκεχυμένως ὑποκριθήσεται πάντα εἶναι καὶ πάντα γινώσκειν. ὀρθὴ πολιτεία· πο-

λιτικός ἄλλος, φήτωρ ἄλλος, ἐπιστήμων ἄλλος, ἀσυγχύτως· διάστροφος πολιτεία· δημαγωγὸς ὁ αὐτός, φήτωρ ὁ αὐτός, ἐπιστήμων ὁ αὐτός, συγκεχυμένως. Ο.

D. πάλιν ὁ Γοργίας τὴν εἰδωλικὴν φηγορικὴν βούλεται παρεισάγειν. Ο.

E. διὰ μέσον τεῖχος λέγει, ὃ καὶ ἄχρι νῦν ἐστὶν ἐν Ἑλλάδι. ἐν τῇ Μουνυχίᾳ γὰρ ἐποίησε καὶ τὸ μέσον τεῖχος, τὸ μὲν βάλλον ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, τὸ δὲ ἐπὶ Φάληρα, ἵν' εἴ τὸ ἐν καταβληθῆ, τὸ ἄλλο ὑπηρετοίῃ ἄχρι πολλοῦ. Σωκράτης δὲ νεώτερος μὲν Θεμιστοκλέους, σύγχρονος δὲ Περικλέους, ὡς διὰ τούτων δηλοῦται. R. ἀρχαιότερος Θεμιστοκλῆς Περικλέους ἔτεσι πλείοσι τῶν πεντήκοντα. Ο.

456 A. δαιμονία] τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀμετάβλητον καὶ ὠρισμένον τῆς θείας φύσεως οἱ δαίμονες διὰ ποικιλίας καὶ κινήσεως καὶ τῆς ἐπὶ πᾶν προόδου μεμυμηται, εἰδωλικῶς τὰς ἀληθείας ὑποκρινόμενοι. διὰ τοῦτο οὖν τὸ ποικίλον τῆς κολακείας τῆς εἰδωλικῆς φηγορικῆς δαιμόνιον καλεῖ ὁ Σωκράτης. Ο.

B. παραδειγματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

B. ἐνθυμηματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

C. ἡ μὲν οὖν δύναμις] μέχρι τῶν ἐνταῦθα τὴν δύναμιν τῆς φηγορικῆς ἀνύμνησεν ὁ Γοργίας, ἐντεῦθεν δὲ τὴν βούλησιν τῶν χρωμένων τῇ δυνάμει ταύτῃ· πᾶσα γὰρ δύναμις ἄλλου ἐστὶ δύνασις τοῦ χρωμένου. ὅπερ καὶ κρεῖττόν ἐστι πάντως τῆς δυνάμεως. Ο.

E. ὅτι τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶν Ἀριστοτέλης καὶ Γοργίας περὶ τῆς φηγορικῆς. καὶ γὰρ ἐκεῖνος γινώσκει μὲν τὴν αὐτὴν τοῦ τε σπουδαίου καὶ μοχθηροῦ φηγορος ἔλεγε εἶναι, προαίρεσιν δὲ διάφορον. Ο.

457 A. ἔμβραχυν] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ συντόμως ἢ ἀπλῶς ἢ καθάπαξ ἢ καθόλου· σύντομον ἢ εὐχερῶς εἰπεῖν, ἢ ἀπλῶς. Ο.

C. ἐνταῦθα Σωκράτης τίς τε ἡ ὀρθὴ συνουσία παραδίδωσι καὶ τίς ἡ διάστροφος, καὶ τί τὸ τέλος ἀμφοτέρων. ὅτι συνουσίας τρόπος διττός· πρὸς ἀλήθειαν πρὸς τὸ πρᾶγμα σωκρατικός· πρὸς νίκην πρὸς τὸν προσδιαλεγόμενον φηγορικός. Ο.

C. ὅτι ἡ ἀγνοία τριττὴ, ἀπλῆ, διπλῆ, μεγίστη· καὶ τῆς μὲν ἀπλῆς διδαξίς ἐστὶν ἡ κάθαρις ἀπαλλαιττουσα τῆς κατεχούσης

ἀγνοίας· τῆς δὲ διπλῆς, ἣτις καὶ οἴησις καλεῖται, κάθαρσις ὁ ἔλεγχος . . . ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ· τῆς δὲ μεγίστης κάθαρσις ἡ κόλασις τὸ τῷ λόγῳ μαχόμενον πάθος σωφρονίζουσα. Ο.

D. ὀρθῶς περὶ τὴν διάνοιαν, σαφῶς περὶ τὴν φράσιν. R.

458 B. ἴσως μέντοι] δέδοικεν ὁ Γοργίας καὶ φεύγει τὴν διάλεξιν, αἰτιᾶται δὲ τοὺς παρόντας πανούργως ὡς οὐκ ἀνεξομέτους. R.

C. προῦργιαίτερον] προτιμότερον. R.

D. νῆ τοὺς θεοὺς] ὁ μὲν Χαιρεφῶν ἐφέται τῶν Σωκρατικῶν λόγων ὡς ἀγαθῶν προηγουμένως, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ἠδέων, φιλόσοφος γάρ ἐστιν· ὁ δὲ Καλλικλῆς ἐφέται αὐτῶν προηγουμένως ὡς ἠδέων, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ὡς ἀγαθῶν, φιληδοσος γάρ ἐστιν. Ο.

E. ἄκουε δῆ] εἰ ὑπετίθεσο, φησί, τὴν τῇ πολιτικῇ συνέριθον φηγορικὴν διδάσκειν, τοὺς δὲ μανθάνοντας κακῶς αὐτῇ χρωμένους εἰς τὴν εἰδωλικὴν καταφέρεσθαι καὶ δημοκοπικὴν, οὐκ ἂν εὐθύνας ἐδίδωσ τῷ λόγῳ, ἀλλ' οἱ μανθάνοντες εἰς κόλασιν ἦσαν ὑπεύθυνοι. τὸ γὰρ ἴσως προσκείμενον ἐνταῦθα ταύτην τὴν ἔννοιαν βούλεται λανθάνοντως εἰσάγειν. Ο.

E. φηγορικόν] ἐντεῦθεν ὁ πρῶτος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκρίσεως Γοργίου ἐντροπτικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον φῆτορα πιθάνον φαίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθειῇ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

459 B. ὁ δὲ μὴ ἱατρός γε δῆπου] τόπος ὁ κατὰ μετάληψιν· μεταλαμβάνει γὰρ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἱατρός τὸ ἀνεπιστήμων. Ο.

C. ἡ ἀληθινὴ φαστώνη ἐν τοῖς κατὰ νοῦν ζῶσιν ἔξω τῆς ὕλης ἐγγίνεται· ἡ δὲ φαινόμενη φαστώνη, οἶαν καὶ ὁ σοφιστῆς νῦν ὑποβάλλει, εἰδωλική τις ἐστὶ καὶ κατάλληλος τῷ τοῦ Γοργίου βίῳ·

τὴν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι φηδῖως. Ο.

C. αὐτίκα] εὐθέως καὶ παραχορήμα· νῦν δὲ μικρὸν ὕστερον. R.

D. ἄρα τυγχάνει] ὁ δεύτερος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκρίσεως Γοργίου ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἀνάγκη τὸν φῆτορα ἢ μὴδ' ὅλως ἐπίστασθαι τὸ δίκαιον καὶ τὰ λοιπά, ἢ ἐπίστασθαι ἢ προμαθόντα ἢ ἐπιμαθόντα. Ο.

Ε. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον ῥήτορα πιθανὸν φαίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθείᾳ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

460 Α. ἔχει δὴ, ἀντὶ τοῦ μέμνησο. Ο.

Α. ἦτοι πρότερον] ὁ τρίτος δὲ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

Β. * οὐ δεῖ * θανατάζειν ἐὰν ὁ κατ' ἐπιστήμην ἰατρικὰ εἰδὼς ἔσθ' ὅτε καὶ παρὰ τὸν σκοπὸν τῆς οἰκείας ἐπιστήμης ποιεῖ, δηλητήρια δίδους καὶ κατ' ἐκείνο ἀνίατρος ἦν, ὁ δὲ κατ' ἐπιστήμην τὰ δίκαια εἰδὼς ἐξ ἀνάγκης δίκαιος. εἰ γὰρ καὶ οἱ δύο ἐπιστήμονες, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ διαφέρουσιν, ὁ μὲν περὶ σῶμα, ὁ δὲ περὶ ψυχὴν ἀσχολούμενος, καὶ ἑαυτὸν γινώσκων καὶ ταύτῳ ἔχων γινώσκον καὶ γνωστόν· ὁ δὲ ἰατρὸς ἄλλο ἔχει τὸ γινώσκον καὶ ἄλλο τὸ γινωσκόμενον. Ο.

Δ. ὡσαύτως δὲ οὕτως] ἢ ἐκ παραλλήλου χρῆσις τῶν ἐπιρρημάτων Ἀττικῆ, ὡς τὸ ἐγὼ εἰμί, καὶ ὡς τὸ ὅς καὶ αὐτὸς τῶν σπουδαίων καὶ φίλων. Ο.

461 Β. πεπλήρωται ἕως τούτων τὰ περὶ Γοργίου. Ο.

Β. ῥητορικὸν] ὁ πολιτικὸς φιλόσοφος κρείττονος ἐπίσταται τὰ εἰδῶλα τῆς ἐν αὐτῷ νοεραῖς ἕξεως. Ο.

Β. τὰ δίκαια ὁ μὲν Γοργίας καὶ ἀγαθὰ ἐδόξαζεν, ὁ δὲ Πῶλος καλὰ μὲν, οὐκ ἀγαθὰ δέ, ὁ δὲ Καλλικλῆς οὔτε καλὰ οὔτε ἀγαθὰ. διὰ τοῦτο οὖν ὁ Γοργίας συγχωρεῖ τὸν τὰ δίκαια εἰδῶτα δίκαιον, ὡς ἀγαθῶν ὄντων καὶ διὰ τοῦτο ἐφετῶν. Ο.

Δ. ἀναθέσθαι] τὸ θέσθαι τὸ ἀντικείμενον τῷ ἤδη κειμένῳ. R.

462 Β. ἀσαφῆς ἢ τοῦ Πῶλου ἐρώτησις, πότερον τὸν ὄρισμὸν τῆς ῥητορικῆς ἐπιζητεῖ ἢ τὸ γένος· κατὰ γὰρ τῶν δύο σημαινομένων φέρεται τὸ τίνα φῆς εἶναι. ὅθεν ὁ ἐπιστήμων ἐπανορθοῖ αὐτόν. Ο.

Β. ἡ ῥητορικὴ ἐστὶν ἐμπειρία κολακευτικὴ περὶ ... ν πολιτικῆς μορῆου εἰδῶλον τοῦ δικαστικοῦ ... τὸ τίνα ἐνταυ ... κατηγορηματὰ ἀλ ... προσδιορισμός. Ο.

Β. συγγράμματι] ἐκ τούτου δῆλον ὅτι οὐχ ὁ ἐξ ἀρχῆς τοῦ Πῶλου λόγος αὐτοσχέδιος ἦν, ἀλλὰ σύγγραμμα. R.

Γ. ἐμπειρία μὲν γὰρ ποιεῖ ἡμῶν τὸν βίον πολιτικὸν κατὰ τέχνην. τοῦτο αἰνίττεται ὡς τοῦ Πῶλου τοιοῦτο σύγγραμμα συγγράψαντος. Ο.

C. ἡ ῥητορική, φησίν, ἀπεργασίας ἐστὶν ἐμπειρία τῆς ἀπεργαζομένης ἡδονῆς καὶ χάριν. O.

D. ὁ ἀμαθὴς σοφιστὴς πλημμελεῖ καὶ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ περὶ τὰς ἀποκρίσεις καὶ τὰ ἐπόμενα ταύταις. O.

D. οὐπω, φησί, τὰς συστατικὰς διαφορὰς τοῦ ὄρου ἀποδέδωκά σοι. O.

E. οὐδαμῶς γε] ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι οὐδὲν συμπεραίνεται εἰ μὴ δι' ἀντιστροφῆς. O.

E. ὡς ὄρους ἐξισάζοντας ἔλαβεν ὁ Παῦλος τοῖς λόγοις. O.

E. ἐπιτηδεύσεως] ἴστέον ὅτι διαφέρει ἐπιτηδεύμα καὶ ἐπιτηδεύσεις· αὕτη μὲν γὰρ ἐνέργειαν δηλοῖ, ἐκείνη δὲ οἶον οὐσίαν, ὡς φησὶ Πλούταρχος. οὕτως οὖν καὶ ἀκοή καὶ ἀκουσίς, καὶ ψόφος καὶ ψόφησις, τὰ μὲν οἶον οὐσίαν τὰ πρῶτα, τὰ δὲ οἶον ἐνέργειαν. R.

463 A. ὄρος κολακείας, ἣ ἐστὶν ἐπιτηδεύμα ἀτεχνον ψυχῆς στοχαστικῆς καὶ ἀνδρείας καὶ φύσει ὀμιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις . . . ἡδονῆς ἀπεργαστικόν. O.

O. πᾶσα κολακεία ἐκ τριῶν τινῶν ὀφείλει συνίστασθαι, εἴ γε μέλλοι εἶναι κολακεία, στοχασμοῦ καὶ ἀνδρείας καὶ δεινότητος, ἵνα καὶ τῆς τοῦ κολακευομένου προαιρέσεως στοχάζηται καὶ ἀνδρείως ὑπομένῃ καὶ λανθάνειν βούλοιο. O.

A. ἐκ τῶν προκειμένων λέξεων, οἶον τοῦ καλῶ καὶ ἐγὼ καλῶ καὶ φημί εἶναι καὶ τῶν τοιούτων, δεῖ νοεῖν ὅτι ταῦτα τῆς Σωκράτους συνέσεώς ἐστὶν εὐρήματα· καὶ γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης τοιαῦτα φαίνεται ποιῶν, οἶον ὄρον δὲ καλῶ καὶ σχῆμα καλῶ πρῶτον καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔτι δὲ κακείνο ἐπίστησον ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Σωκράτης οὐκ ἐστὶν ἐφεκτικός. O.

E. πολιτικῆς μόριον] ἐν Πολιτικῷ ὁ Σωκράτης τὴν δικαστικὴν ὄργανόν φησὶν εἶναι τῆς πολιτικῆς, ἐνταῦθα δὲ μόριον καὶ ῥη . . . ὅπου μὲν γὰρ συμπληρωτικός ἐστὶ τοῦ πολιτικοῦ συνυπάρχων τῷ νομοθέτῃ. O.

464 B. πολιτικὴν] ἡ πολιτικὴ διαιρεῖται ὡς ὅλον εἰς μέρη τὴν νομοθετικὴν καὶ δικαστικὴν· αὗται γὰρ ἀλλήλων προσδέονται, τὰ δ' ἀντιδιαίρουμένα οὐ. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁ αὐτὸς τῆς διαίρεσεως τρόπος. R.

B. δικαιοσύνην ἀλλ' οὐ δικαστικὴν προσεῖπεν, ἵνα μὴ τὸ δικαστικὸν μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ διανεμητικόν, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτὴν τὴν τῆς ψυχῆς εἰς ἑαυτὴν ἐνέργειαν περιλάβῃ τὸ ὄνομα. R.

D. ἀποθανεῖν] ἢ ὡς τῶν ἀνοήτων τοῦτο αὐτοῦ καταψηφισαμένων, ἢ ὡς ἀπελαθέντα ὑπ' αὐτῶν καὶ τοῦ ἐκ τῆς λατρείας μισθοῦ στερούμενον σπάνει τῆς τροφῆς ἀποθανεῖν. R.

465 A. ταῦτα πρὸς τὰ ὑπὸ Πάουλου ἐν ἀρχῇ τεθέντα· ἐμπειρία μὲν γὰρ ἡμῶν ποιεῖ τὸν βίον. O.

C. τα γὰρ παραδείγματα ἀσυγχύτως δύναται σώζειν τὰς ἀπ' ἀλλήλων διακρίσεις διὰ τὴν ἄχραντον αὐτῶν ὑπαρξιν, τὰ δὲ εἰδῶλα συγκέχυται ἀναλογοῦντα τῇ ὕλῃ. διὰ τοῦτο ἄρα συγκέχυται ῥητορικῆς καὶ σοφιστικῆς ἢ διακρίσεις, ὀψοποιικῆς δὲ καὶ κομματικῆς φανεραὶ εἰσιν αἱ διακρίσεις. O.

C. ἄτε δ' ἐγγύς] ἐπὶ γὰρ τῶν περὶ σῶμα ἢ διαφορὰ τούτων γνωσθῆναι εὐχερῆς· ψυχὴ γὰρ τὸ κρῖνον, σωματικὸν δὲ τὸ κρινόμενον· ἐπὶ δὲ τῶν περὶ ψυχὴν, ψυχῶν οὐσῶν τῶν συμπεφυρμένων, σοφιστῶν λέγω καὶ ῥητόρων, καὶ ψυχῶν τῶν ταύτας κρινουσῶν διαστρόφων, συμπεφυρμένη καὶ ἡ διακρίσεις, οὐ τῶν ἐπιτηδευμάτων (δῆλα γάρ) ἀλλ' αὐτοὶ τε οἱ μετιόντες, καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων μετ' ἀλήψις διὰ τὴν ἀπάτην, καὶ οἱ κρινόντες ὑπὸ τῶν κρινόμενων ἠπάτηνται. R.

D. σὺ γὰρ τούτων ἐμπειρος] τοῦτο εἶπεν ἢ διὰ τὸ ἐκ τῆς Ἀναξαγόρου δόξης εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν (ἦδει δὲ τοῦτο ἐκ Γοργίου, ὁ δὲ ἐξ Ἐμπεδοκλέους τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· οὗτος δὲ φιλόσοφος ὢν τὰς τῶν φιλοσόφων δόξας καὶ ἠπίστατο καὶ ἐδίδασκεν), ἢ διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων παρίσωσιν τοῦ ὧ φίλε Πῶλε. R. Ἀναξαγόρειος γὰρ ἦν τῇ προαιρέσει ὁ Πῶλος, καθάπερ ὁ Γοργίας Ἐμπεδοκλείος. O.

D. ὁ μὲν οὖν ἐγώ] ὁ Πλάτων ἐνταῦθα κατακέχρηται τῷ Ἀττικῷ σχήματι κατακόρως, τῷ καλουμένῳ ἀμερίστῳ. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἔχον τοὺς μὲν πολλοὺς λεγομένους συνδέσμονος, μηδαμῶς δὲ τὸν δέ. ὅρα γὰρ πῶς ὁ μὲν οὖν ἐγώ, ἴσως μὲν οὖν, ἄξιον μὲν, ἐὰν μὲν οὖν καὶ ἐγώ. R.

D. ἀντίστροφον] τὸ λείπον τοῦ τῆς ῥητορικῆς ὄρου. ἔστι γὰρ ὅλος· ῥητορικὴ ἐστὶ κολακεία, πολιτικῆς μορίου εἰδῶλον, ἀντίστροφον ὀψοποιίας ἐν ψυχῇ ὡς ἐκείνη ἐν σώματι. R.

466 A. τηλικούτος ὢν] ἤγουν νέος ὢν. R.

A. ἀρ' οὖν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εἰδικῆς αἰτίας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν λόγος, ὅτι ἀρετὴ τέ ἐστὶ καὶ ἐπιστήμη τῶν ὄντων. R.

A. πρὸς τὰς εὐνομουμένας καὶ εὐδαίμονας πόλεις ὁ Σω-

κράτης ἀφορῶν ταῦτα λέγει· οὐδὲ γὰρ οἱ ῥήτορες ἐκεῖ χώραν ἔχουσι διὰ τὴν εὐνομίαν. Ο.

B. ἔοικεν ὁ Πῶλος ἀγνοεῖν τὴν διαφορὰν βουλήσεως καὶ δοκήσεως, ὅτι ἡ μὲν ἀναλογεῖ τῇ ἐπιστήμῃ, ἡ δὲ καὶ τῇ παρωνυμῷ δόξῃ. ἀβουλήτως οὖν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ τύραννοι ζῶσι καὶ ἀνεπιστημόνως· ἐκπεπτῶκασι γὰρ τοῦ νοῦ τῆς ἐπιστημονικῆς ἕξεως· δόξῃ δὲ καὶ δοκήσει πλημμυλῶς ζῶσιν. Ο.

C. τὸ ἀμφιγνοεῖν τοῦ ἀγνοεῖν ταύτῃ διαφέρει, ἢ τὸ μὲν ἀναίρεσιν ἔχει παντελεῖ τοῦ γινώσκειν, τὸ δὲ ἀμφιγνοεῖν ἀμβολλίαν καὶ ἄγνοιαν τοῦ ἀληθοῦς. Δωριεῖς δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφιγνομόν φασιν. Ο.

C. δύο ἅμα] τό τε βούλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν. τοῦτο μὲν γὰρ κατὰ φαντασίαν ἐστὶ τὴν τυχοῦσαν· τὸ δὲ βούλεσθαι πάντως πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἀποτείνεται. R.

E. μὰ τὸν] ἔλλιπῶς ὁμνυσι πρὸς τε εὐλαβείας καὶ πραότητος ἔνδειξιν. R.

E. τρία ταῦτά ἐστι περὶ τὰ ὄντα, ἃ ἄνωθεν ἀρχόμενα μέχρι τῶν ἡμετέρων ἀφικνοῦνται ψυχῶν, βούλησις, δύναμις, νοῦς. ταῦτα καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ θεωρεῖται καὶ ἐν τοῖς ἕξῃς πᾶσι, καὶ πάντα τελειοῦνται διὰ τῶν τριῶν τούτων ἐπιστρέφοντα πρὸς τὰ γαθόν· ἀλλ' ἐν μὲν τῇ προόδῳ ἡ βούλησις προτέρα, δευτέρα δὲ ἡ δύναμις, τρίτη δὲ ἡ τοῦ νοῦ ἔλλαμψις· ἐν δὲ τῇ ἐπιστροφῇ διὰ τοῦ νοῦ πρῶτως τελειοῦται τὰ ὄντα, καὶ δεύτερον διὰ δυνάμεως, καὶ τρίτον διὰ βουλῆς· ἀνάπαλιν γὰρ ἔχει τῇ προόδῳ ἡ ἐπιστροφή. διὸ καὶ ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ, ἐπειδὴ νοῦ ἀμοιρεῖ ἐμπειρικός ὢν δηλονότι καὶ ἀδυναμία συνέχεται, διὰ τοῦτο βουλῆς ἀμέτοχός ἐστιν. εἰ γὰρ κατὰ βουλὴν ὑποθώμεθα αὐτὸν πράττειν, πολὺ μᾶλλον καὶ δυνάμεως μεθέξει καὶ διὰ τοῦτο καὶ νοῦ, ὥστε καὶ ἐπιστήμων ἔσται· ὅπερ ἄτοπον. Ο.

467 B. οὗτος ἀνήρ] ὁ Πῶλος, ὡς παρὰ πόδας τοῦ Σωκράτους ἐναντία λέγοντος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ ποιεῖν ἃ δοκεῖ αὐτῷ τὸν ῥήτορα, καὶ μὴ ποιεῖν ἃ βούλεται, ὥσπερ ἐκπεπληγμένος ταύτην ἀφίησι τὴν φωνὴν οὗτος ἀνὴρ, ὡσανεὶ ἔλεγεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος τί πάσχει; οὕτω τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐπιλέλησται; ἐφ' οἷς ὁ Σωκράτης, ὑποτεμῶν τὸν τοῦ Πῶλου λόγον μεταξὺ, φησὶν ἐπιμένων τῷ παραδόξῳ τῶν λόγων· οὐ φημι ποιεῖν αὐτούς ἃ βούλονται· ἀλλὰ μ' ἔλεγχε, ὡσανεὶ ἔλεγεν· ἐμοὶ μὲν ταῦτα δοκεῖ, καὶ ἐγὼ

ταῦτα φημί, τὸ τοὺς ποιοῦντας ἃ δοκεῖ αὐτοῖς δίχα νοῦ μὴ ποιεῖν ἃ βούλονται· εἰ δὲ σοὶ οὕτω μὴ δοκεῖ, μὴ ἀγανάκτει, ἀλλὰ τὸν λόγον ἔλεγχε. R.

B. κατὰ σέ] καὶ γὰρ Γοργία καὶ τοῖς κατ' αὐτὸν αἱ παρσι-
σώσεις ἐπετηδεύοντο. R.

D. χρηματισμὸν] τὸν τῶν χρημάτων πόρον. R.

E. πάντα τὰ ὄντα ἢ ἕνεκά του, ὡς τὰ χεῖρω, ἢ οὐ ἕνεκα, ὡς τὰ κρείττω· καὶ ἔστιν ἡ διαίρεσις ἄμεσος· οὕτως οὖν ὁ Σωκράτης τὴν ἢ κατασκευάσας πρότασιν τὴν μέλζονα πάλιν ἐκ διαί-
ρέσεως ἄλλης εἰσάγει, λέγων πᾶν τὸ ὄν ἦτοι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ μεταξὺ τούτων. εἰ οὖν τοῦτο, δῆλον ὅτι τὸ τούτου ἕνεκα ἦτοι ἀγαθὸν ἢ κακόν· ἀλλὰ μὴν οὐ κακόν, ἀγαθὸν ἄρα· τὰ γὰρ μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν ἕνεκα πράττομεν δηλονότι. O.

468 A. ἃ ἐνίστε] ταῦτα μετέχειν δύναται τῶν ἄκρων, ταῦτα δὲ οὐ. R.

B. ἐκ τούτων ἂν λάβοις * ὅτι οἱ * ἀνεπιστήμονες ζῶντες ἀβουλήτως ἐνεργοῦσιν· ᾧ ἔπεται τὸ τὰ ἀμαρτήματα πάντα ἀκού-
σια εἶναι, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νόμοις λέγει. O.

D. τί σὺκ ἀποκρίνει] ὁ μὲν Γοργίας ἐπιεικέστερος ὢν καὶ ἔτοιμος ἀπελογεῖτο καὶ ἐτίθει τὰ ἐρωτώμενα· ὁ δὲ Πῶλος σιωπᾶ ἀνθαδέστερος ὢν· ὁ δὲ Καλλικλῆς παντελῶς ἀνευθυριάστως οὐδὲ ἀνέχεται τῶν συλλογισμῶν, ἀλλ' ἰταμῶς διακείμενος τῷ Σωκράτει παραχωρεῖ καθ' αὐτὸν συνάγειν ἢ βούλεται. μέσος οὖν ἄρα ὁ Πῶλος ἀμφοῖν, τοῦ μὲν τῇ ἐπιεικείᾳ τοῦ δὲ τῇ ἀνθαδείᾳ ἀπολειπόμενος. O.

E. ὡς δὴ σὺ ὦ Σώκρατες] ὁ πλημμελῶς κατὰ δόξαν ζῶν σοφιστής, ἐπειδὴ τοῦ λόγου ἐξέπεσε καὶ τῆς τοῦ συλλογισμοῦ ἀνάγκης, εἰς τὴν αἰσθησιν φεύγει καὶ ταυτην προτείνει, τὸν ἐπιστήμονα ἐκ τούτου εἰς ἀντίφασιν, ὡς δοκεῖ, περιάγων. O.

469 A. εὐφήμει] σιάπα, μὴ ἀκαιρολόγει. R.

A. ἀζηλώτους] ἀζηλωτος γὰρ ἔστιν, ὅστις ἔχει τι ὃ μὴ εὐ-
χομεθα γενέσθαι ἡμῖν, ἄθλιος δὲ ὁ πάθεισιν ἀνηκέστοις ἐνισχύ-
μενος. R.

B. τὸ ἦτρον ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀποθνήσκοντος ἀδίκως, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐλπίδας ἔχοντος ἐπιδώσειν εἰς ἀρετὴν· ἐπὶ δὲ τοῦ σπου-
δαίου ἀντι τοῦ οὐδαμῶς ἀποδεκτέου. R.

B. ἢ γὰρ ἀντὶ τοῦ εἶ συναπτικοῦ ὡς παρ' Ὀμηρῶ·
οὐδ' ἀφ' αμαρτοεπῆς, ἢ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. Ο.

B. οἶδεν ὁ Σωκράτης καὶ καλὴν τυραννίδα * ἐν τοῖς *
Νόμοις, καὶ διὰ τοῦτο νῦν ἐρωτᾷ· ποῖον, φησὶ, τυρᾶννεῖν. Ο.

D. ὑπὸ μάλης πάντες οἱ παλαιοὶ προφέρονται ἐνικῶς, τὰτ-
τονται δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ κρυφίως τι πράττειν, καὶ αἶ μετὰ τῆς
προθέσεως, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄροβον· ἀλλὰ μὴν οὐχ
εἰς οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, οὐδ' ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις γέγονεν,
ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ. πληθυντικῶς δὲ οὐ μάλας λέγουσιν ἀλλὰ
μασχάλας, καὶ ἄνευ τῆς προθέσεως. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Μετά-
νειραν ἐπιστολῇ· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μα-
σχάλας δασείας. τὸ μέντοι ὑπὸ κόλπους, ταῦτόν καὶ αὐτὸ κατὰ
τὸ σημαίνόμενον ὑπάρχον, ἀμφοτέρως ἐχρήσαντο, ἐνικῶς φημί
καὶ πληθυντικῶς, καὶ αἶ μετὰ τῆς προθέσεως, οἶον ὑπὸ κόλπον
καὶ ὑπὸ κόλπους. Ο.

D. τεθνήξει] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ τεθνήξεται
καινοπρεπῶς παρελήφθη. R. ἐνέργεια ἀντὶ πάθους, Ἀττικῶς. Ο.

D. τῆς κεφαλῆς — κατεαγῆναι] καὶ τοῦτο Ἀττικόν· τὸ γὰρ
κοινὸν τὴν κεφαλὴν κατεαγῆναι· τὸ γὰρ ἐπὶ μέρους λέγειν Ἀτ-
τικόν, οἶον ἔφαγον τοῦ ἄρτου. οὕτως οὖν καὶ κατεαγὴν τῆς κε-
φαλῆς. Ο.

470 B. σκεψώμεθα] ἐντεῦθεν ὁ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδι-
κίας ἐπεισέρχεται λόγος. R. μέχρι τούτου δέδεικται ἡ ρητορικὴ
εἶδωλον τοῦ τῆς πολιτικῆς μορίου· καὶ ὅτι ἡ ποιητικὴ τῆς εὐ-
δαιμονίας ἐπιστήμη ἐστίν· καὶ ὅτι ἡ δύναμις τέλος ἔχει τὸ ἀγα-
θόν· καὶ ὅτι ἡ βούλησις αἶ τῶν ἀγαθῶν ἐστίν· καὶ ὅτι οὐδεὶς
κακὸς ἢ μέγα δύναται ἢ ποιεῖ ἢ βούλεται· ἀλλὰ μόνος ὁ ἐπι-
στήμων καὶ δύναται ὅσα βούλεται καὶ ζῆ κατὰ νοῦν ἐνεργῶν. Ο.

B. ὄρον] οὐχ ὄρισμὸν λέγει ἀλλὰ τίνα τρόπον καὶ διορι-
σμόν. R.

C. χαλεπὸν] κατ' εἰρωνείαν τοῦτό φησιν, ὡς δηλοῖ τὸ ἐπα-
γόμενον. R.

C. φλυαρία παρὰ Πλάτωνι πανταχοῦ πᾶν τὸ περιττόν, εἶτ'
ἐν λόγοις εἶτ' ἐν πράγμασι. R.

E. μέγαν βασιλέα] τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα. R.

E. παιδεία ἢ ἐξ ἀρχῆς τροφή, δικαιοσύνη ἢ τελεία ἀρε-
τή. R.

471 B. τὸν δεσπότην καὶ θεῖον] τὸ μὲν δεσπότην ἀνελεῖν παράνομον, τὸ δὲ θεῖον ἀνοσιουργὸν παρίστησι τὸν Ἀρχέλαον, εἶπερ ἐν τάξει πατέρων οἱ θεῖοι. R.

B. ἀνεψιὸν] τὸν παρ' ἡμῖν ἐξαδέλφον. R.

B. ἠφάνισεν] τῆς ταφῆς ἀφέλλετο. R.

B. εἰς τὸ ἀδελφὸν στικτέον, ἵνα τὸ γνήσιον πρὸς τὸ Περδίκκου υἷον ἐξακουῆται. R.

C. ἀπὸ σοῦ] κατ' εἰρωνείαν καὶ τοῦτο φησί. R.

D. ἄλλο τι] ὁ λόγος οὗτος οὐκ ἐλεγχὸς ἐστίν, ὃ με ἔφησεν πρὶν καὶ παῖς ἂν ἐλέγξειεν, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι εἰρημένους. R.

E. φητορικῶς] οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν πολλῶν ἡμαρτημένας δόξας. R.

472 A. τριπόδες] τῶν λαμπρῶν ἀναθημάτων καὶ τῶν πλουσίων καὶ ἐν δυνάμει μνημονεύει, ὅτι τοῦτοις μάλιστα οἱ δικασταὶ πιστεύουσι. Διονύσιον δὲ τὸ τοῦ Διονύσου φησὶν ἱερόν. R.

B. ἀναγκάζεις] ταῖς ἀποδεικτικαῖς πίστεσι πείθεις. R.

B. οὐσίας] οἱ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὰ χρήματα οὐσίαν φασὶ· διὰ τοῦτο οὖν ὡς πρὸς ῥήτορα διαλεγόμενος οὕτως εἶπεν. Ὅμως προσέθηκε καὶ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ οὐσίαν, φημί δὲ τάληθές. R.

B. ὁμολογοῦντα] οὐ μόνον πρὸς τὸν ἐλέγχοντα, ἀλλὰ πολὺν πρότερον αὐτὸν πρὸς ἑαυτόν. R.

E. ὑπὸ θεῶν] εἰ ὑπὸ θεῶν, ἀγαθὴ ἢ δίκη· τὰ γὰρ ἐκ τούτων τοιαῦτα. R.

473 A. φίλον] οὐχ ὡς ὁμόφρονα, ἀλλ' ὡς εὐνοϊκῶς πρὸς πάντα ἄνθρωπον ἔχων. R.

B. χαλεπώτερον] καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν φησὶν ἢ κατ' ἀντίφρασιν. R.

B. ἀδύνατον] ὁ Σωκράτης τῷ παρ' ὑπόνοιαν λεγομένῳ χρῆται, εἰπὼν οὐ χαλεπὸν ἀλλ' ἀδύνατον. R.

D. μορμολύττει] φοβεῖς. παρῆκται δὲ τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῶν προσωπείων τῶν ἐν ταῖς τραγωδίαις ὑποκριτῶν, ἃ ἐκάλουν μορμολυκεία, Δωριεῖς δὲ γόγγια. τοιούτοις δὲ καὶ αἱ γυναῖκες τὰ παιδιά φοβοῦσιν. R.

D. ἐμαρτύρου] ἀντὶ τοῦ μάρτυρας προσεκάλου. O.

E. ἄλλο αὐ τοῦτο εἶδος ἐλέγχου] τοῦτο παράγγελμα Γορ-

γίου, τὸ τὰς σπουδὰς τῶν ἀντιδίκων γέλῳτι ἐκλύειν, τὰ δὲ γελοῖα ταῖς σπουδαῖς ἐκκρούειν. R.

E. βουλευεῖν λαγῶν] κληρωτοὶ γὰρ ἦσαν οἱ βουλευταί, ἀφ' ἐκάστης τῶν δέκα φυλῶν εἰς πρὸς ἓνα ἐνιαυτόν, καθ' ὃ καὶ ἐλέγετο πρυτανεύειν ἢ φυλή. R.

E. ἐπιψηφίζειν ἐστὶ τὸ τινὸς πρυτανευούσης φυλῆς ἓνα κληρούμενον ἀπ' αὐτῆς τὰς ψήφους ἐκάστων ἀπαριθμεῖσθαι τῶν τε τιθεμένων δεῖν γενέσθαι περὶ οὗ ἢ σκέψις καὶ τῶν ἀπαγορευόντων, καὶ ἔτι τὰς τῶν ἀμφιβάλλειν λεγόντων, ἀποφαίνειν τε εἰς τὸ κοινὸν τίνες τούτων αἱ ψήφοι, πλείους ἢ ἐλάττους ἢ μεταξύ, ἐξ ὧν τὸ πρακτέον ἢ μὴ διεκρίνετο. καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν, οὗτος ἦν ὁ ἐπιψηφίζειν λεγόμενος. R.

E. ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας] ἀντὶ τοῦ ταῖς ψήφοις τῶν παρόντων κρίνειν τὴν ἀλήθειαν. R. ἐπιψηφίζειν ἀντὶ τοῦ ἐπιμαρτυρεῖν καὶ ἐπικυροῦν τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις. ἢ δὲ σύνταξις πρὸς αἰτιατικήν. O.

474 B. καὶ ἐμὲ καὶ σέ] κατὰ τὰς κοινὰς καὶ ἀληθεῖς ἐννοίας δηλονότι. R.

C. λέγε δὴ μοι] τῶν δύο προβλημάτων τοῦ πρώτου ἐντεῦθεν ἢ κατασκευῆ, ὅτι χεῖρον τοῦ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν. R.

E. ἐπιτηδεύματα ἐστὶ τὰ διὰ μόνων τῶν ἐθῶν μελετώμενα. R.

E. μαθήματα ἐστὶ τὰ κατὰ τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας διὰ διδασκαλίας τοῖς ἀνθρώποις παραγιγνόμενα. R.

476 A. μετὰ τοῦτο δὲ] τοῦ δευτέρου προβλήματος κατασκευῆ, ὅτι τῶν ἀδικούντων κρείττων ὁ δίκην δίδους ἢ ὁ μή. R.

B. εἴ τίς τι ποιεῖ] ἐκ τούτου δήλον ὅτι τὸ νοεῖν καὶ βαδίζειν οὐ ποιεῖν ἐστὶν ἀλλ' ἐνεργεῖν μόνον· οὐ γὰρ πρὸς τι πάσῃον γίνονται. R.

477 A. κολάζεσθαι ἐστὶ κυρίως τὸ τῆς πονηρίας κολούεσθαι, ὃ ἐστὶν ἐλαττοῦσθαι ἢ ἐμποδίζεσθαι. R.

A. ἀφ' οὗν τοῦ μεγίστου] ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται οἷου μεγίστου κακοῦ ἀπαλλάττεται ὁ δίκας δίδους. R.

478 E. δεύτερος οὐ πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ τεταχθῆαι μέσος τῶν τριῶν. R.

479 C. συλλογισώμεθα] σημειῶσαι ὅτι Ἀριστοτέλης τοῦ συλλογισμοῦ τὸν ὄρον ἐντεῦθεν εἴληψε σχεδὸν αὐταῖς λέξεσιν. R.

480 A. ἔξοντα] προσυπακουστέον τὸ πρὸς καποδαιμονίαν. R.

A. τάχιστα δώσει δίκην παρὰ τὸν δικαστὴν δηλαδὴ τὸν οἰκείον λογισμόν, βασανίζοντα αὐτοῦ τὰς φαντασίας καὶ κολάζοντα τὰς παραλόγους ἐννοίας. οὐκ εἰσάγειν οὖν εἰς δικαστήριον, ἀλλὰ νουθεσίαν καὶ ἐπίπληξιν ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους ἄγειν παρακελεύεται. R.

E. εἰ ἄρα δεῖ] φησὶν ὅτι, εἰ δὲ ἐστὶ τις ἐχθρὸς σου, μὴ ἀδικεῖ δὲ σὲ ἀλλὰ ἄλλον τινά, μὴ θελήσῃς αὐτὸν δοῦναι δίκην, ἀλλὰ καὶ βοηθήσῃς αὐτῷ, εἰ δύνασαι, ἵνα ἔτι πλέον τιμωρηθῇ. R.

481 B. οἶον] ἀντὶ τοῦ θαυμαστοῦ ἐνταῦθα. R.

482 A. ἔμπληκτος] γρ. καὶ ἔκβλητος. R.

C. νεανιεύεσθαι] μέγα φρονεῖν, κομπαῖζειν. R.

E. φορτικά ἐστὶ τὰ βάρος ἐμποιοῦντα, δημηγορικὰ τὰ πρὸς τὴν τῶν πολλῶν βλέποντα δόξαν. R.

483 A. τὸ σοφὸν] ἀντὶ τοῦ σόφισμα. R.

A. ἐδιώκαδες] ἐδίωκες. O.

B. προπηλακιζόμενος] ὑβριζόμενος, ἔξουθενούμενος. O.

484 C. μέλω φησὶν ὁ Καλλικλῆς τὴν κατ' αὐτὸν ῥητορικὴν, ἴσως δὲ καὶ τὴν τυραννίδα, ὡς ὕστερον θηλώσει. R.

D. ἀπαρίθμησις ὣν οἶεται ψευδῶς Καλλικλῆς ἄπειρον εἶναι τὸν φιλόσοφον. R.

D. συμβόλαια παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς αἱ ἀσφάλειαὶ καὶ συγγραφαὶ καὶ συνθήκαι πόλεων, καθ' ὧς τὸ δίκαιον ἀλλήλαις ἔνεμον. R.

D. ἦθη τὰ ἐν ἔθει κείμενα φησί. R.

E. τὰ ἰαμβεῖα ταῦτ' ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ δράματος Εὐριπίδου, ἐκ τῆς Ζήθου ῥήσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀμφίωνα. οὗτοι δ' Ἀντιόπης υἱοί. R S.

485 A. παιδείαν φησὶ τὴν περὶ τὰ μαθήματα ἐν παισὶ τροφήν τε καὶ ἀγωγήν. R.

B. τὸ διαλέγεσθαι παιδάριον πικρὸν τι δοκεῖ, ὡς παρὰ φύσιν καὶ βλαίον ὄν· καταγέλαστον δέ, ὅταν ψελλίξῃται ἀνήρ, καὶ πληγῶν ἄξιον, ὅταν παίξῃ. ἄνκυρα δ' ἄμφω οὐχ ὡς γυναιξὶν ἀλλ' ὡς παιδίοις πρέποντα. R.

E. ὅτι ἀμελεῖς] καὶ ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα τοῦ Εὐριπίδου ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόπης δράματος εἴληφε. σκόπει δὲ ὅπως δεῖ χρῆσθαι ταῖς μακροτέραις ῥήσεσι τῶν ποιητῶν, μὴ αὐτοὺς διόλου τιθέναι

τούς στίχους, ἀλλά τι καὶ λέξεως περσοτέρας εὖ πως αὐτοῖς ἀναμῖξαι. ὁ τῶν στίχων δὲ νοῦς οὗτος· ὁ Ζηθός φησι τῷ Ἀμφίονι μουσικῶ ὄντι· ῥίψον τὴν λύραν, κέρρησο δὲ ὄπλοις. οὕτω καὶ Καλλικλῆς λέγει Σωκράτει· ἄφες φιλοσοφίαν, ἔλθῃ δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ δικάζε. R S.

486 C. ἀγροικότερον] ἀντὶ τοῦ σκληρότερον. R.

C. παῦσαι δὲ ἐλέγχων] ἐν ἄλλῳ πρόσκειται, παῦσαι μεταίτων. R.

C. καὶ ἄσκει] γρ. καὶ δόκει. R.

D. βίος ὁ πλούτος, δόξα δὲ ἢ παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκίμησις. R.

D. ἴστέον ὅτι τὴν λίθον δι' ἧς δοκιμάζουσι τὸν χρυσόν, οἱ μὲν ἰδίως βάσανον, οἱ δὲ Λυθίαν καλοῦσιν. R.

E. Ξρμαιον ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ οδοιπόροι κατεσθίουσιν. O.

487 A. τρία] ὅτι τρία ἔστιν οἷς κρίνεται ψυχὴ, ἐπιστήμη, δόξα ὡς φρονήμου τε καὶ εὖνου, παρρησία. R.

A. πάντα ἔχεις] προσυπακουστέον, ὡς σύ τε οἶει καὶ ὁ πολὺς τῶν ἀνοήτων συρφετός. R.

C. Ἀφίδνα δῆμος Αἰαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

C. Χόλαργος δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

E. τὸ μὲν ποῖον τὴν εἰδικὴν σημαίνει ἀρχὴν, τουτέστι δίκαιον ἢ ἀδικον, τὸ δὲ τί ἐπιτηδεύειν τὴν ποιητικὴν, ἀντὶ τοῦ δημαγωγίαν τε καὶ ῥητορικὴν ἢ φιλοσοφίαν· τὸ δὲ καὶ μέχρι τοῦ, οἷον παιδείας χάριν ἢ περαιτέρω μέχρι τοῦ ἀκριβοῦς. R.

488 A. οὐχ ἑκῶν] ἰδοῦ, ἀκούσια τὰ ἀμαρτήματα φησιν. ἀκούσιον γὰρ τὸ ψεῦδος· παραλογιζόμεθα δὲ αὐτούς κατὰ τὴν καθόλου πρότασιν. R.

A. ἱκανῶς ἐναυῦθα τὸ μετ' ἀποδείξεως λέγεται. R.

A. βλάξ ὁ χαῦνος τῇ προαιρέσει. εἴρηται δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ βεβλάφθαι τὰς φρένας, ἢ ἀπὸ τοῦ μαλακοῦ, οἷον μάλαξ τις ὦν· ἐπειδὴ δὲ τὸ μ τῷ λ ἀσυμπλοκον, ἀντὶ τοῦ μλάξ γέγονε βλάξ. R S.

C. ὡς τὸ κρεῖττον] σημειῶσαι κατ' ἀρετὴν μᾶλλον. βέλτιον δὲ ἄμεινον. κατὰ δὲ τὴν τοῦ σώματος φάιμην μᾶλλον ἰσχυρότερον κρεῖττον. R.

489 A. ἔστι ταῦτα ἢ οὐ;] σκόπει ἐκ τούτων τὸν πρὸς τὰς

ἀποκρίσεις τοῦ Καλλικλέους ὄκνον, τοῦ ἔστι ταῦτα ἢ οὐ; καὶ τοῦ νομίζουσιν ἢ οὐ; καὶ τοῦ μὴ φθόνη μοι ἀποκρίνασθαι. R.

B. κινδυνεύεις] τουτέστι φαίνη, ὅπερ ἀμφιβάλλων ὥσπερ εἴρηκε, τὸ βαρὺ τῶν ἐλέγχων παραμυθούμενος. R.

B. οὐτοσί ἀνηρ] ὄρα τὴν πρὸς ἑτέρους τοῦ λόγου ἀποστροφήν, ὅσην τοῦ Καλλικλέους καὶ κατὰ τὸ σχῆμα θρασύτητα δείκνυσι. R.

C. συρφετὸς] ἀγυρτώδης ὄχλος, ὡς νῦν, ἢ λόγος, ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. R.

D. τοπάξω] ὑπονοῶ, εἰκάσω. R.

D. προδίδασκε] περιττεύει ἢ πρόθεσις Ἀττικῶς. R.

E. εἰρωνεία ἐστὶ προσπολήσις ἀδυναμίας ὧν τις δύναται ποιεῖν· ἐξ ἧς καὶ τὸ εἰρωνεύω ῥῆμα. ταύτη δὲ τὴν ἀλαζονεῖαν ἐναντίαν εἶναι· ἔστι γὰρ ἀλαζονεῖα προσπολήσις δυνάμεως ὧν τις οὐ δύναται ποιεῖν. R.

E. ὄμνυσι κατὰ τοῦ Ζήθου ὡς τινος τῶν ἡρώων ὄντος, ἢ ὡς χαριζόμενος Καλλικλεῖ, ἐπειδὴ τῇ τούτου φήσκει πρὸ μικροῦ εἰς παραίνεσιν ἐχρήσατο. R.

490 A. δοκεῖς βούλεσθαι λέγειν] ὡς οὐδὲ φράσαι δυναμένου τοῦ Καλλικλέους, ἅπερ ἐθέλει, ὁ Σωκράτης καθάπτειται. R.

B. ἔχε δὴ αὐτοῦ] ἀντὶ τοῦ μέμνησο τῶν φηθέντων. O.

B. ἀθρόοι] ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. οὐ γὰρ εἶ τι πολὺ, τοῦτο καὶ ὁμοῦ. διὰ τοῦτο οὖν πολλοὶ ἀθρόοι φησίν. R.

E. αἰεὶ ταῦτά] οἰκειότερον γὰρ ἐπιστήμης τὸ αἰεὶ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἢ τὸ ἕτερα. R.

491 D. τί ἢ τί] ὁ Καλλικλῆς συνεῖς τούτων οὐδέν, ὑπολαβῶν δὲ διαίρεσιν τινα περιέχειν τὴν ἐρώτησιν τοῦ Σωκράτους, ἀξιοῖ σαφῶς αὐτὸ εἰπεῖν, τί ποτέ ἐστιν ἐκότερον ὧν ἀντιδιαρεῖν βούλεται. διόπερ φησὶ τί ἢ τί. R.

E. ἡδὺς εἶ] κατ' εἰρωνεῖαν τοῦτό φησι Καλλικλῆς. R.

E. οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν γνοίη] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἐστὶν ὅς οὐκ ἂν μοι μαρτυρήσειεν ὅτι λέγων τοὺς σώφρονας οὐ λέγω τοὺς ἡλιθίους· τουτέστιν οὐδεὶς ἐστὶν ἀνθρώπων ὅς τοὺς σώφρονας ἡλιθίους λέγει. πρὸς ὃν ὁ Καλλικλῆς τούναντιον φησίν, ὅτι πάνυ πολλοὶ οἱ τοὺς σώφρονας λέγοντες ἡλιθίους. R.

E. ἐπεὶ πῶς ἂν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς τελικῆς αἰτίας τῶν

ἡθικῶν λόγος. ἔστι δὲ ἀρχὴ κατὰ Σωκράτην τὰγαθὰ, κατὰ δὲ Καλλικλέα αἰσχροὶ ἡδονή. R.

492 C. ἐπικουρίαν] ἢ τὴν ἐκ πλούτου καὶ περιουσίας, ἢ τὴν ἐκ τῆς παρὰ τῷ Καλλικλεῖ καλουμένης φρονήσεώς τε καὶ ἀνδρίας. R.

D. οὐκ ἀγεννώς] ἀντὶ τοῦ ἀτενώς καὶ ἀκάμπτους. R.

D. παρρησιαζόμενος] ἀντὶ τοῦ μετὰ παρρησίας ἀπαρακαλύπτως ὁμολογῶν. R.

E. οὐκ ἄρα] ἀπόδειξις δι' ἐπιχειρημάτων ἔξ, τριῶν μὲν ἐνδόξων, τριῶν δὲ πραγματειωδεστέρων· ὧν τῶν ἐνδόξων τὸ πρῶτον ἐκ τῆς τῶν πολλῶν δόξης εἴληπται. R.

E. ὡς γε σὺ λέγεις] ἐκ τῆς τῶν ποιητῶν ἢ τῶν Πυθαγορείων. R.

E. τὰ ἱαμβεῖα ἐκ τοῦ Φρίξου τοῦ δράματος Εὐριπίδου·

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,

τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; R.

493 A. τῷ ὄντι ἴσως] τὸ ἴσως περὶ τοῦ ἀληθῆ εἶναι τὸν ἐν τῷ μῦθῳ λόγον ἢ μῆ· τὸ δὲ τῷ ὄντι, ὅτι ὁ γε μῦθος αὐτὸ τοῦτο τῷ ὄντι καὶ διατεταμένως δισχυρίζεται, τὸ θάνατον εἶναι τῆς ψυχῆς τὴν μετὰ τοῦ σώματος ζωὴν. R.

A. κομψός] οὐ τὸν πιθανόν ἀλλὰ τὸν τεχνικόν ἢ σπουδαῖόν φησι. Σικελικὸς δ' ἢ Ἰταλικός, οἷον Ἐμπεδοκλῆς. Πυθαγόρειος δ' οὗτος ἦν, ὑπῆρχε δὲ Ἀκραγαντίνος· Ἀκράγας δὲ πόλις Σικελίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ποταμοῦ κεκλημένη, ἀφ' ἧς οὗτος τε καὶ Ὀλύμπιος ὁ μελοποιός. Σικελὸν δὲ ἢ Ἰταλικόν φησιν, ἐπειδὴ πλησίον Σικελίας ὁ τε Κρότων καὶ τὸ Μεταπόντιον, αἱ πόλεις οὗ οἱ Πυθαγόρειοι διέτριβον, αἱ τῆς Ἰταλίας εἰσίν. R S.

A. ἀμύητοι ἡμεῖς οἱ τεθνεῶτες, οἱ ἐν σώματι ζῶντες. R.

B. ὕδωρ] τὸ φευστὸν καὶ ἄστατον τῶν ἡδονῶν. R.

D. ἐκ τοῦ γυμνασίου φησὶ τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ μὲν πρὸ αὐτοῦ ἐπιχειρημα ἐν μῦθου προήκται σχήματι, τοῦτο δὲ ἐν παραδείγματος. ἦν δὲ ἐκεῖνο μὲν τῶν Πυθαγορείων οἰκεῖον, τοῦτο δὲ Σωκράτους, ὡς σαφέστερόν τε καὶ πληκτικώτερον. R.

D. σκοπεῖ γὰρ] ἐντεῦθεν αἱ πραγματειωδέστεραι, ὧν τὸ πρῶτον ἐπιχειρημα ἀπὸ τίνος εἰκόνας ἄρχεται. R.

E. οἶνον μὲν ὡς τροφιμώτατον, γάλα δὲ ὡς πρώτην τροφήν, μέλι δὲ ὡς τὴν ἐν τῇ τροφῇ γλυκυθυμίαν παρελήφεν. R.

Ε. πληρωσάμενος] οὐκ ἐμπλησθεῖς ἀλλὰ προσδεῖς ᾧν. R. 494 B. χαραδριῶς ὄρνις τις, ὃς ἅμα τῷ ἐσθλεῖν ἐκκρίνει εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾶον ἀπαλλάττονται· ὄθεν καὶ ἐγκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπρασκόντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες.

καὶ μιν καλύπτει· μᾶν χαραδριὸν περνας;
ὡς φησιν Ἰππῶναξ. R S.

B. λέγεις οἶον] τοῦτο ἐκ τοῦ ἀπεμφαίνοντος πρόεισιν. R.

C. μὴ ἀπαισχυρῆ] ἀντὶ τοῦ μὴ αἰσχυρθείης. R.

C. κνησιῶντα] ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι, ὃ ἐστὶ κνήθεσθαι. R.

D. ἀνδρείος] ἀντὶ τοῦ ἀναιδῆς, κατ' εὐφημίαν. R.

Ε. κιναιδίων] ἀσελγῶν, μαλακῶν. καὶ κιναιδία ἢ πορνικὴ ἀσχημοσύνη, ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς Ἰγγος, ὃ καὶ κιναιδιον καλεῖται. R.

495 A. ἵνα δὴ μοι] τοῦτο φησὶν· ἐγὼ μὲν ἕτερον εἶναι τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἡδέος διανοοῦμαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀσύμφωνος ᾧ ἕαυτῷ, ταῦτα εἶναι φημι τὰ αὐτά. R.

A. τοὺς πρώτους λόγους] τοὺς ἑαυτοῦ δηλονότι, ἐν οἷς ἐμέμφετο Γοργίαν καὶ Πῶλον ὡς παρὰ τὰ δοκοῦντα αὐτοῖς δι' αἰσχύνην ἀποκριναμένους, αὐτὸς δὲ ἐπηγγέλλετο παρρησιαζόμενος πᾶσαν ἐρεῖν τὴν ἀλήθειαν. R.

B. αἰνιχθέντα] τῷ γὰρ τοῦ κιναιδίων βλου ὀνόματι κακὰ πολλὰ συνεσημαίνετο. R.

D. ᾧ σοφώτατε σὺ] κατ' εἰρωνείαν ὑπὸ Καλλικλέους εἴρηται, ὡς φησὶ Πλούταρχος. R.

D. Ἀχάρναι δῆμος Οἰνηΐδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

D. Σωκράτης] τοῦτό φησι Καλλικλῆς καθ' ὁμοιότητα Σωκράτους. R.

D. Ἀλαπεκὴ δῆμος Ἀντιοχίδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

E. τοὺς εὐ πράττοντας] τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν εἰπεῖν βουληθεῖς τὰ μετέχοντα λέγει. R.

E. τοῦ τρίτου ἐπιχειρήματος, ὅτι ἐπ' εὐθείας, ἐκ τοῦ τὰ ἐναντία μῆτε ἅμα συνεῖναι μῆτε ἅμα ἀπαλλάττεσθαι. O.

E. εὐδαιμόνως βιοῦσιν, ἡδονται κινῶντες αἱ ψαρμιῶντες. O

496 C. ἡδύ] ἀντὶ τοῦ ἡδόμενον ληπτέον. R.

Ε. αἰσθάνη οὖν τὸ συμβαῖνον] εἰ προηγείται μὲν ἐν τῷ διωγῷ λύπη, ἐν δὲ τῷ πίνειν ἐπιγίγνεται ἡδονή και συνυπάρχει αὐτῇ, ἅμα μὲν οὐ παραγίγνεται ἀναντία, καθὼς ἐν τῷ Φαίδωνι τῇ λύπῃ φησὶ τὴν ἡδονήν, ἅμα δὲ σύνεστι, καθὼς ἐνταῦθα λέγει. και οὐ μάχεται ἑαυτῷ, εἴπερ ἄλλο μὲν τὸ ἅμα παραγίγνεσθαι, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν ἐναντίων εὐρεῖν, ἄλλο δὲ τὸ συνεῖναι, ὅ ἐστιν ἐπ' αὐτῷ ἐγχωροῦν. R.

497 A. τὸ ἀκκίξεσθαι ἐκ γυναικὸς εἰρησθαί φασιν Ἀκκοῦς καλουμένης, ἣν οὕτως εὐήθη λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰστοῦ θοιμάτιον καθειλομένην ἡμέτερον ἀμφιδασθαι, εἷς τε τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἔμφασιν εἰς αὐτὸ γιγνομένην ὡς ἑτέρα προσλαλεῖν γυναικί. μέμνηται ταύτης Ἑρμοπίπος ἐν Ἀθηναῖς γοναῖς και Ἀμφίς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῆς δράματι. ἀκκίξη οὖν φησὶν ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνεισ οἶα γυνή, μὴ εἰδέναι προσποιούμενος. R S. ἀκκίξειν τὸ προσποιεῖσθαι, τὸ θρύπτεσθαι, τὸ μωραίνειν· πέπλασται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ Ἀκκοῦς τινὸς μωροτάτης, ἣ τὸν τε ἰστὸν διελοῦσα τοὺς στήμονας, ἐπεὶ ὑφ' ἑτέρας ἐκαλεῖτο, ἰστουργοῦσα προῆλθεν και ἡμιτέλεστον ἄλλο ἱμάτιον πεποιήται, μέρος τοῦ ἱματίου γυμνοῦς τοὺς στήμονας ἀφορίσασα. O.

A. ἔχων ληρεῖς] ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνη ἄνοιαν. R.

A. σοφὸς] ἀνόητος, κατ' εὐφημίαν. R.

C. τὰ μικρὰ τε και στενὰ] οὕτως ἀπέσκαπτον οἱ σοφιστικοὶ φήτορες τοὺς διαλεκτικούς λόγους· και Ἰππίας γοῦν περιμήματα αὐτοῦς ἐκάλεσεν. R.

C. τὰ μεγάλα γε μεμύησαι, πρὶν τὰ μικρὰ] δηλονότι μυστήρια. διττὰ ἦν τὰ μυστήρια παρ' Ἀθηναίους, και τὰ μὲν μικρὰ ἐκαλεῖτο, ἅπερ ἐν ἄστει ἐτέλουν, τὰ δὲ μεγάλα, ἅπερ Ἐλευσίνοι ἤγετο. και πρότερον ἔδει τὰ μικρὰ μνησθῆναι, εἶτα τὰ μεγάλα· ἄλλως δὲ τῶν μεγάλων μετασχεῖν οὐκ ἦν θεμιτόν. ἐτελεῖτο δὲ ταῦτα και Ἀγοῖ και Κόρη, ὅτι ταύτην μὲν Πλούτων ἀρπάξειε, Ἀγοῖ δὲ μιγείη Ζεὺς· ἐν οἷς πολλὰ μὲν ἐπράττετο αἰσχροῖ, ἐλέγετο δὲ πρὸς τῶν μυσουμένων ταῦτα· ἐκ τυμπάνου ἔφαγον, ἐκ κυβάλου ἔπιον, ἐκερνοφόρησα (κέρνος δὲ τὸ λίκνον ἤγουν τὸ πτύον ἐστίν), ὑπὸ τὸν παστὸν ὑπέδνον και τὰ ἔξῃς. R S.

498 E. παροιμία, δις και τρις τὸ καλόν, ὅτι χρῆ περι τῶν

καλῶν πολλάκις λέγειν. Ἐμπεδοκλέους τὸ ἔπος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία· φησί γὰρ

καὶ δις γὰρ, ὃ δεῖ, καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν. R S.

499 A. οὐκοῦν ὁμοίως] ὑπερθετεῖον τὴν λέξιν οὕτως· οὐκοῦν ὁ κακὸς ὁμοίως· εἶτα τὰ ἐξῆς. R.

C. παλαιὸν λόγον] τὸν παροιμιώδη φησί. βούλεται δὲ οὗτος τὸ πάση τύχῃ τῇ προσπιπτούσῃ χρῆσθαι πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας. R.

500 A. σὺ ἐκ τρίτων] τὸν Γοργίαν καὶ Πῶλον ὡς ἕνα ἔλαβε. R.

A. τῶν ἀγαθῶν] μέχρι τούτου ὁ περὶ τοῦ τελικοῦ αἰτίου, τουτέστι τοῦ ἀγαθοῦ, τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν λόγος. R.

A. ἀφ' οὗ] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εὐρετικῆς τέχνης αὐτοῦ, τάξιν εἰσαγωγῆς καὶ κόσμον ταῖς ψυχαῖς, ἣ ἔστι δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ ὄλως ἀρετή. R.

B. παρασκευαί] οὐ τέχνας, οὐκ ἐμπειρίας εἶπεν, ἀλλὰ τὸ μέσον τούτων, τὰς παρασκευάς, ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν τὰς ἐπιτηδεύσεις. R.

B. τῶν μὲν] τῶν παρασκευῶν δηλαδή. R.

B. Διὸς ἦν ἐπάνυμον παρ' Ἀθηναίοις ὁ φίλιος, ἐκ τοῦ εἶναι τῶν φιλικῶν καθηκόντων αὐτὸν ἔφορον. R.

C. ὁ δὲ δὴ σύνδεσμος ἐμφαντικὸς εἰρωνείας ἐστίν. R.

C. ἴσως οὖν] ὅρα τὴν παράδοσιν τῆς τῶν προβλημάτων τάξεως, ὅτι πρῶτον δεῖ διαιρεῖσθαι, εἶτα τὴν διαφορὰν τῶν διαιρεθέντων ἐλεῖν, καὶ τρίτον ὁποῖον βέλτιον. R.

E. ἡ δ' ἰατρικῇ] τούτῳ προσθετέον ἀπὸ κοινοῦ τὸ τέχνη εἶναι. R.

501 A. ὅτι ἡ μὲν τούτου] τὰ κατὰ πᾶσαν θεωρούμενα τέχνην ταῦτα, γινώσκεις τοῦ πράγματος περὶ ὃ σπουδάζει, ἐπίσκεψις αἰτιῶν δι' ἃς προσφέρει ἐκάστοις ἃ προσφέρει, ἀπόδοσις λόγου τούτων ἐκάστου. R.

A. διαριθμησαμένη] ἀντὶ τοῦ διακρίνασα ἢ διαλογισαμένη. ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ εἴρηται, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἀριθμοὶ διακρίνεται ἀπ' ἀλλήλων καὶ πάντα κατ' αὐτοὺς διατέτακται, ὡς ὁ Πυθαγόρειος διδάσκει λόγος. R.

C. σὺ δὲ δὴ] ὡς Γοργίου καὶ Πῶλου τὰ αὐτὰ ἤδη συγχωρησάντων. R.

C. οὐκ ἔγωγε] ἔμφρασιν ἔχει τοῦ μὴ ἀρέσκεισθαι αὐτὸν οἷς ὁμολογεῖν ἀναγκάζεται. R.

E. κιθαριστικῆ] αὐλητικὴν μὲν πᾶσαν ἐκβάλλει τῶν ὀρθῶν πολιτειῶν, κιθαριστικὴν δὲ οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι μόνην. οἶδε γὰρ ἄλλην, ἣν σώζειν τὰς πολιτείας νενομίκεν. R.

502 B. ἡ σεμνή] ὡς εὐδοκιμοῦσα μᾶλλον τῶν ἄλλων τῆς μουσικῆς εἰδῶν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ τραγωδία, κολακεία τις οὔσα, ὑπὸ τὸ σοφιστικὸν ταύτης εἶδος τέτακται, ἅτε δὴ γνώμας ἀποφαινομένη καὶ περὶ δικαίων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ὑψηλολογουμένη· ἢ καὶ κατὰ τὸ δημηγορικόν, καθ' ὅσον καὶ αὐτὸς φησιν, εἴ τις αὐτῆς τὰ μέτρα περιέλοι, μηδὲν ἕτερον αὐτὴν φανῆναι ἢ δημηγορίαν, ἐπειδὴ καὶ παθῶν ὑπερβαλλόντων κινητικαὶ ἀμφοτέραι. R.

D. τί δὲ] ἐντεῦθεν τῆς δημαγωγικῆς ῥητορικῆς διαβολή. R.

E. ἔλευθέρων ἀνδρῶν] τοῦτό φησι πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν ἐν τοῖς θεατροῖς ὄχλων, διὰ μὲν τῶν ἔλευθέρων τοὺς δούλους περιελῶν, διὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν παῖδας τε καὶ γυναῖκας. R.

503 C. τί δὲ Θεμιστοκλέα] ἡ τάξις τῶν δημαγωγῶν οὐ πρὸς τὸν χρόνον, πρὸς δὲ τὸν τρόπον αὐτῶν. πρῶτον γὰρ Θεμιστοκλέα φησὶν ὡς μᾶλλον κατὰ νοῦν καὶ λογισμὸν τὰ τοῦ πολέμου διαθέμενον, Κίμωνα δὲ δευτέρον ὡς ἐκείνῳ παραπλήσιον, Μιλτιάδην δὲ τρίτον ὡς τύχη μᾶλλον ἢ γνώμη τῶν πολεμίων κρατήσαντα, Περικλέα δὲ τελευταῖον, ἐπειδὴ πολὺς ἦν ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Σωκράτην μάλιστα προσάξεσθαι ἤλπισε. R.

504 D. δικαιοσύνη τε καὶ σωφροσύνη] τῷ μὲν νομίμῳ τὴν δικαιοσύνην ἀπέδωκε, τῷ δὲ κοσμίῳ τὴν σωφροσύνην. R.

505 C. αὐτὸς γνώση] ἀντὶ τοῦ εἴ τι θέλεις, ποιεῖ· ἐμοὶ γὰρ οὐ μέλει. R.

C. κεφαλὴν] ἀνιγμα τοῦτο τῶν παλαιῶν τε καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, τὸ τέλειον πανταχῆ τετιμηκότων· ἔξαιρέτως δὲ ἐν τοῖς περὶ τὸν λογισμὸν τὸν ἡμέτερον, ὃν μῦθον ὀνομάσαντες, ὅτι καὶ τὸν λόγον οὕτως ἐκάλουν, κεφαλὴν αὐτοῦ τὸν νοῦν ἀνιύττονται, οὐδὲν ἄλλο διὰ τούτου παρεγγυῶντες ἢ πάντας ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς πρὸς ἕν τέλος βλέπειν, τὴν κατὰ νοῦν ἐνέργειαν. R.

E. Ἐπιχάρμου] οὗτος ὁ Ἐπίχαρμος γέγονε κωμωδοποιός, καὶ εἰσήγαγέ τινας ἐν ἰδίῳ δράματι δύο διαλεγομένους πρὸς

ἀλλήλους, καὶ ὕστερον ἕνα τῶν δύο πάλιν τὰ τῶν δύο διαλεγόμενον. R.

506 B. ἕως αὐτῶ] τὸν ὑπὲρ φιλοσοφίας λόγον βουλευθῆναι ἂν φησιν ἀποδοῦναι Καλλικλεῖ, ὥσπερ ὁ Ἀμφίων τῷ Ζήτῳ τὸν ὑπὲρ μουσικῆς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ. R.

C. ἐξ ἀρχῆς, οὐ τοῦ διαλόγου φησί, τοῦ δὲ τελικοῦ αἰτίου τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν. εἰ δὲ περὶ τοῦ τέλους μάλιστα προκειμένης τῆς ζητήσεως, περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας καὶ τοῦ εἶδους ἐνδιτριψε, θαναμάζειν οὐ χροί. τὸ γὰρ ἀγαθόν, ὅπερ τὸ τέλος ἐστίν, ἄρρητον καθ' αὐτό. διόπερ ἐνταῦθα μὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως, ὧν δοκεῖ εἶναι, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡδονή, δηλοῦται· ἐν Παρμενίδῃ δὲ τελεώτερον οὐ περὶ ἀγαθοῦ τινὸς ἀλλ' ἀπλῶς περὶ ἀγαθοῦ ποιεῖται τὸν λόγον, ἐν Πολιτείᾳ δὲ δι' ἀναλογίας τινός· νυνὶ δ' ἐνταῦθα διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ εἶδους, ὃ μόνως ἐξ ἀνάγκης παραγίνεται. τοιοῦτον δὲ τινα τρόπον καὶ ἐν Φιλήβῳ· διὰ νοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθοῦς ἡδονῆς. ποιητικὴν δὲ φασιν αἰτίαν τὴν ἐπιστήμην τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ δικαίων, εἰδικὴν δὲ αὐτὰ ταῦτα, τελικὴν δὲ τὸ ἀγαθόν. R.

C. οὐ ταῦτόν] ἐνταῦθεν ὁ Σωκράτης ἐαυτῷ ἀποκρίνεται. R.

D. ἀλλὰ μὴν] τοῦτο ὅπερ ἐλέγομεν, ὡς ἄρρητον αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, διὰ τοῦ προπαραγενέσθαι τὴν ἀρετὴν δηλοῦσαι βούλεται, ἣ καὶ μόνη καὶ ἐξ ἀνάγκης συνέπεται. R.

D. ἀλλὰ τάξει] τῆς ἀρετῆς εἶδος τὴν τάξιν καὶ τὴν ὀρθότητά φησι· τὸ δὲ ποιητικὸν τὴν τέχνην, ἣτις ἐφ' ἐκάστῳ τέτακται πράγματι. R.

507 B. οὔτε διώκειν τὰ κακὰ δηλονότι, οὔτε φεύγειν τὰ ἀγαθὰ. ταῦτα γὰρ οὐ προσήκει αὐτῷ, εἰ μὴ πρὸς ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν φέροι. R.

D. ὡς ἔχει ποδῶν] ἀντὶ τοῦ, ὅσον δυνάμεθα, ὀφείλομεν φυγεῖν τὰς κακὰς πράξεις. κατ' ἀναλογίαν οὖν εἶπε πόδας ὥσπερ πόδας Ἰδῆς τοῦ ὄρους φασίν. κατὰ ζωὴν οὖν φεύγωμεν τὰ κακὰ, μὴ ποσίν, ἐπεὶ καὶ ὁ Πλωτῖνος ἀνάγεσθαι λέγει τὰς ψυχὰς οὐ ποδὶ ἀλλὰ ζωῇ. R.

D. ὁ σκοπὸς] σκοπὸς καὶ τέλος τῇ σχέσει μόνον διαφέρουσι. σκοπὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀρχή, τέλος δὲ σκοπὸς εἰς ἐνέργειαν ἀχθεῖς. ἢ σκοπὸς τέλος ἀνέμβητον, τέλος δὲ σκοπὸς ἐκβεβηκός. R.

E. οἱ σοφοὶ] σοφοὺς ἐνταῦθα τοὺς Πυθαγορείους φησί,

καὶ διαφερόντως τὸν Ἐμπεδοκλέα, φάσκοντα τὴν φιλίαν ἐνοῦν τὸν σφαῖρον, ἐνοποιὸν εἶναι. τοῦτο δὲ πρὸς τῇ μᾶ ἐστὶ τῶν πάντων ἀρχῆ. R.

508 A. ἡ ἰσότης ἢ γεωμετρικῆ] τουτέστιν ἡ δικαιοσύνη.

A. ταύτην δὲ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν Διὸς κρίσειν ἐν Νόμοις ἐκάλεσεν, ὡς δὲ αὐτῆς τῶν πάντων κεκριμένων τε καὶ ὠρισμένων. ἰστέον δὲ ὅτι ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν εἶναι φασιν, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσων ὁ μέσος ὑπερέχη τε τῷ ἴσῳ καὶ ὑπερέχηται, οἷον β' δ' ε', γεωμετρικὴν δὲ ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ὄντων ἀνίσων, ὃν ἔχει λόγον ὁ πρῶτος πρὸς τὸν δεύτερον, τοῦτον καὶ ὁ δεύτερος πρὸς τὸν τρίτον, οἷον δ' ε' θ', ἀρμονικὴν δέ, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσων, ὡς ὁ μέγιστος πρὸς τὸν ἐλάχιστον, ὡς τῶς ἔχη καὶ ἡ τῶν μειζόνων διαφορὰ πρὸς τὴν τῶν ἐλαττόνων, οἷον β' γ' ε'. R.

D. ἐπὶ κόρρη] ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου. κόρρη γὰρ καὶ κόρση τὴν ὄλην κεφαλὴν σὺν τῷ ἀνέμῳ λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ φάπισμά φασιν τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν ἀπτόμενοι καὶ τοῦ κροτάφου. R.

D. τέμνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ζημιουῖσθαι ἐνταῦθα. R.

E. ἐμὲ] τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος Σακράτη, εὐ τὸν κατα τὴν ψυχὴν μόνον. οὐ γὰρ θεμιτὸν, φησὶν αὐτός, ἀμείλινα ὑπὸ χεῖρονος βλάπτεσθαι. R.

509 A. ἀγροικότερον] τοῦτο φησι διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν σιδηρῶν καὶ ἀδαμαντίνων λόγων. R.

A. εἶναι] προσυπακουστέον τὸ τοῦτο ἀκριβῶς οἶδα. R.

B. εἰ οἶόν τε] ἐπειδὴ μείζον μεγίστου οὐκ ἔστι, διὰ τοῦτο τὸ εἰ οἶόν τε πρόσκειται. R.

B. ταύτην] τὴν τῆς ψυχῆς δηλαδή, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ σώματος, καὶ τρίτην τὴν τῶν ἐπὶ. R.

C. καὶ τάλλα] περὶ τῶν νομιζομένων ἀγαθῶν τοῦτο λέγει, οἷς καὶ τάξιν τινα ἐν Νόμοις ἐπέθηκεν, εἰπὼν ὑγίειαν, κάλλος, ἰσχύν, πλοῦτον. R.

517 E. σκυτοτόμον σκυτέα ἢ λεωροτόμον, σκυτοδεψὸν δὲ τὸν δερματομαλάκτην ἢ βυρσοδέψην. R.

523 A. ἦν οὖν νόμος] τὸ ἦν καὶ τὸ ἔστιν χρονικὴν ἐμφαίνει διαφορὰν, ἵνα σημάην πρῶτας καὶ δευτέρας ὑποστάσεις· ὅτι δὲ ἀχρόνως ταῦτα δεῖ νοεῖν, ἐμφαίνει τὸ αἰεὶ ἔστιν. O.

B. ὅτι ὁ συνέχων καὶ τὴν λοιπὴν δυάδα οὗτός ἐστιν ὁ Ζεὺς, πρὸς ὃν καὶ ὁ Πλούτων ἐπιστρέφεται· καὶ τὸν νοῦν προσείληψε καὶ τοὺς λόγους πάντων πρὸ τῆς δυάδος. O.

B. Δία νῦν ἀκουστέον οὐ τὸν πρὸ τῶν τριῶν ἀλλὰ τὸν ἓνα τῶν τριῶν, πρὸς ὃν ἐπιστρέφεται ὁ Πλούτων καὶ οἱ ἐπιμεληταί. εἰσὶ δὲ δαίμονες κολαστικοὶ καὶ καθαρτικοὶ καὶ τελεσιουργοί. O.

E. γυμνὸς ὁ κριτὴς οὐ μόνον τοῦ ὄστρεώδους σώματος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀερώδους φυράματος, καὶ μόνον ἔχων τὸ αὐτοειδὲς ὄχημα· οἱ δὲ κρινόμενοι γυμνοὶ μὲν τῆς παχύτητος τοῦ ὄστρεώδους, περιφέροντες δὲ τὸ ἀέριον φύραμα καὶ δεόμενοι καθάρσεως. O.

EΙΣ ΤΟΝ ΜΕΝΩΝΑ.

P. 70 C. Θετταλία χώρα τις ὑπὸ τὴν Μακεδονίας ἐπαρχίαν· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς Θετταλοί. R.

C. Λάρισσα πόλις Θετταλίας. R.

C. Ἀλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσση τῆς Θετταλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ Ἀλευίου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. R.

71 B. τούτου τοῦ πράγματος] ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἢ ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τούτου ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπόρου ἔχειν. O.

79 D. περὶ τοῦ σχήματος] ἐλέγετο γὰρ ὅτι σχῆμά ἐστιν ὁ αἰὲ χρόα ἔπεται· αὕτη δὲ ἀγνοεῖσθαι ὑπέκειτο. R.

80 B. ὡς γόης ἀπαχθείης] ὡς κακοῦργος παραδοθείης εἰς τὸ δεσμωτήριον. R.

82 B. γιννώσκεις τετράγωνον] σημειῶσαι τὸν παρὰ τῶ Μένωνι λόγον, οὗ καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης μνημονεύει ἐν τῇ λογικῇ πραγματείᾳ. R.

83 A. μὴ ταύτη μὲν] οὕτω γὰρ ἑτερόμηκες εἶη. R.

B. διπλάσιον] τοῦ τετράποδος. R.

B. ἡμισυ] τοῦ ἑκκαίδεκάτου. R.

E. ἡμισυ ταύτης] τῆς δίποδος δηλονότι. ἔστι δ' ἓν, ὃ σὺν αὐτῇ τῇ δίποδι ληφθὲν τὴν τρίποδα ποιεῖ, κατὰ τε μῆκος καὶ πλάτος. R.

84 A. ᾤετο] λέγων εἶναι τὴν διπλασίαν τῆς δίποδος. R.

90 A. ἔθρεψε] ὁ πατήρ δηλαδή. R.

91 C. Ἡράκλεις] ἐπίφθεγμα θαναμαστικόν. R.

93 D. ἐδιδάξατο καὶ ἐπαιδεύσατο δι' ἑτέρου τὸν υἱόν. αὐ-
τὸς μέντοι Θεμιστοκλῆς δι' ἑαυτοῦ οὐδὲν τούτων. R.

97 D. δεδεμένα ἢ] τῶν πάσαι δημιουργῶν πλαττόντων τὰ
ζῶα συμμεμνηκότας ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ οὐ διεστηκότας
τοὺς πόδας, ἀλλ' ἐστῶτα σύμποδα, Δαίδαλος ἄριστος ἀγαματο-
ποιὸς ἐπιγεγονῶς πρῶτος ἀναπετάννυσι τε τὰ τούτων βλέφαρα,
ὡς δόξαι βλέπειν αὐτά, καὶ τοὺς πόδας, ὡς νομίσαι βαδίζειν,
δίστασι καὶ διὰ τοῦτο δεδέσθαι, ἵνα μὴ φύγοιεν, ὡς δῆθεν
ἐμψύχων ἤδη γεγυνοῦτων αὐτῶν. τοῖς δεδεμένοις οὖν τὰς ἀλη-
θεῖς εἰκέναι δόξας φησί, τοῖς λελυμένοις δὲ τούτων τὰς ψευ-
δεῖς. R.

100 A. οἶος πέπνυται] ἐν τῇ κ τῆς Ὀδυσσεύς φησὶν Ὅμη-
ρος περὶ Τειρεσίου. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΙΖΟΝΑ ΙΠΠΙΑΝ.

P. 281 A. Ἥλις πόλις Πελοποννήσου πρὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ,
ἀπέχουσα Πίσσης τριακοσίους σταδίους. R.

B. Λακεδαιμόνα] πόλις καὶ αὕτη Πελοποννήσου, πρότερον
Σπάρτη προσαγορευομένη. R.

282 B. Λεοντίνοι πόλις Σικελίας. R.

C. Κέως νῆσος, ἢ καὶ Μεροπὶς ἐκαλεῖτο. R.

288 B. παροιμία, αὐτὸ δείξει, ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τι μὴ
γίνεσθαι. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Κρατίνος ἐν Πυλαίᾳ, καὶ Πλά-
των ἐν Θεαιτήτῳ καὶ ἐνταῦθα. καὶ ἔστιν, ὁ τὸν ποταμὸν καθη-
γούμενος καὶ τὰν πόρον ζητῶν, αὐτὸ δείξει. τῶν γὰρ παροιμιῶν
αἱ μὲν καθ' αὐτὰς λέγονται, αἱ δὲ ἐπὶ λόγων σαφηνίζονται. μέ-
μνηται δὲ αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγυπιάῳ οὕτως·

ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τούργον, ὡς ἐγώ, σαφῶς. R S.

290 A. τωθάσεται] σκῶψει, λοιδορήσει, χλευάσει. R.

D. ἔτνος εἶδος ὀσπρίου, ὃ τινες καλοῦσι πισδάριον. τορύνῃ
δὲ τὸ ταρακτῆριον. R.

E. μέμερος] φροντίδος ἄξιος, ἢ χαλεπός. R.

292 A. ἐπικέσθαι] καταλαβεῖν. R.

D. γεγωνεῖν] μέγα φθέγγεσθαι. R.

293 A. βάλλ' ἐς Μακαρίαν] Ἡρακλέους θυγάτηρ, Μακαρία τοῦνομα, ἦν λόγος κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν αὐτοκέλευστον καυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν ἐπιδοῦναι. τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τιμὴν τῆς παιδός, βάλλοντας αὐτὴν ἀνδρσι καὶ στεφάνοις, παρακελεύεσθαι τοῖς ἄλλοις βάλλ' εἰς Μακαρίαν, ὡς τὴν παρομιλίαν παρελθεῖν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμουμένων τι, αὐτοῖς δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. Δοῦρος δὲ φησιν ὅτι αὕτη τὴν πυρὰν τοῦ πατρὸς κατέσβεσε, καὶ ἐξ ἐκείνου παρὰ Μακεδόσι νερόμισται τὰς θυγατέρας τῶν κηδενομένων, οἷς ἂν ὡσι παῖδες, τὸ αὐτὸ πράττειν ἐπὶ τοῖς πατράσιν. R S.

295 A. ἃ περισπασθὲν δηλοῖ εἶθε· Καλλίμαχος·

ἃ πάντως ἵνα γῆρας.

καὶ τὸ ἄ τὸ κλητικόν· Ομηρος·

ἃ δειλοί, τί κακῶν.

σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα, παρ' Ἀρχιλόχῳ·

ἃ ἕαθ' εἷς τε ταύρους.

τό τε ἐν ἴσῳ τῷ ναί, καὶ εἶθε. καὶ ἔτι σχετλιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φρεῦ ἐπιρροήματος, ὡς ἐνταῦθα. βραχέως δὲ καὶ δασείως τὸ ἄτινα, ὡς παρ' Ἰπποκράτει. παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ ἴδια. παρ' Ὀμήρῳ τὰ ἑαυτοῦ·

τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

καὶ ἀντὶ τοῦ ἄν τέτακται, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ·

πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι.

καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ·

αἰτεῖς ἃ τεύξῃ.

εἰ δὲ ψιλῶθει περισπασθὲν, τὸ νῦν σημαίνει, ὡς ἐν Εὐκλου τοῦ χρησμολόγου ποιήμασι. βραχέως δὲ καὶ ψιλῶς σημαίνει ἀπόφρασιν ἀρνητικὴν. R S.

B. ἀμέλει] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν συλλογιστικοῦ συνδέσμου. R.

301 B. διανεκῆ] διὰ παντός. οὕτω καὶ Διογενιανός. R.

C. οὐχ οἶα] παρομιλία ἐπὶ τῶν λεγομένων ἢ πραττομένων κατὰ δύναμιν ὑφ' ἐκάστου λεγομένη· τὰ ἡμέτερα οὐχ οἶα βούλεται τις, ἀλλ' οἶα δύναται. R.

304 E. χαλεπὰ τὰ καλὰ] Περίανδρος ὁ Κορινθίων δυνα-
στης κατ' ἀρχῆς δημοτικὸς ὢν ὕστερον εἰς τὸ τύραννος εἶναι μετ-
ῆλθε. τοῦτο Πιττακὸν ἀκούσαντα, τότε Μιτυληναίων δυνα-
στεύοντα, καὶ δειδάντα περὶ τῆς ἐαυτοῦ γνώμης καθίσαι τε ἐπὶ
τὸν βωμὸν ἰκέτην καὶ ἀπολυθῆναι τῆς ἀρχῆς ἀξιοῦν. τῶν δὲ
Μιτυληναίων πυρθανομένων τὴν αἰτίαν, εἰπεῖν τὸν Πιττακὸν
ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τοῦτο δὲ μαθόντα Σόλων εἰπεῖν,
χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἔλθειν· οἱ δὲ ἐπὶ
τοῦ ἀδυνάτου τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν· ἐπὶ πάντων γὰρ γενέσθαι
ἀγαθὸν ἀδύνατον. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΑΤΤΟΝΑ ΙΠΠΙΑΝ.

P. 368 A. ἀνέδην] ἐκκεχυμένως, καὶ τὸ κατὰ στήρην του
ἔδους. ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡσεὶ εἶπεν ἀνέτως. R.

C. στλεγγίς ἢ ξύστρα, καὶ στλεγγιζόμενοι οἱ ἀποξυόμενοι,
ὅ ἐστι κτενιζόμενοι. στλεγγίς γὰρ τὸ κτένιον, ὡς Ἀριστοφάνης
Γῆρα·

εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ
στλεγγίδ' ἔχοντα.

καὶ Δαιταλεῦσιν·

οὐδ' ἔστιν αὐτοῖς στλεγγίς οὐδὲ λήκνθος.

καλεῖται δὲ στλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῆ κεφαλῇ τῶν
γυναικῶν. λήκνθον δὲ ἀγγεῖόν τι φασὶν Ἀττικοί, ἐν ᾧ τοῖς νε-
κροῖς ἔφερον τὸ μύρον, τὴν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλά-
βαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος. ἐχρῶντο δὲ καὶ ἀντὶ φασκαλλίων λη-
κνθοῖς, ἃ ἐστὶ δερμάτινα βελλάντια (φάσκαλος δὲ τὸ μέγα, εἰς
ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται). διὸ καὶ τοὺς ἀπόρους αὐτοληκνθοῦς
ἔλεγον. λέγουσι δὲ καὶ τὴν λάκνον λήκνθον, καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ
λαυκανίου καὶ τοῦ ἀνχένος ἡχῶδες, ὡς φησι Κλέαρχος. R S.

369 D. λιπαρῇ] προσεδρευτικόν, ἐπιμελῆ. R.

371 D. ἀρχαῖον] εὐήθη, ἢ ἀπλοῦν. R.

D. εὐηθείας] γρ. καὶ εὐνοίας. R.

372 E. κατηβολὴ τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημένω καὶ

Πελιάσι. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος καὶ ὄρμη· καὶ μερίς, καὶ ἑρὰ νόσος, τὸ χρεῶν, τὸ καθῆκον, θυσία, τελετή, τὰ νομιζόμενα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΩΝΑ.

P. 530 A. Ἐφεσος πόλις Ἰωνίας. R.

A. Ἐπίδανρος πόλις ἐν Ἰλλυρίδι. R.

A. μῶν] μὴ αὐ, οὐ δῆ, ἄρα. R.

A. φασφιδούς φασι τοὺς τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεατροῖς ἀπαγγέλλοντας. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, ἐπεὶ φάβδους κατέχοντες σαφνίνας ἀπήγγελλον. φασφιδῆσαι λέγεται καὶ τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἀπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός. R.

533 D. Μαγνητίν] Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν ζ' τῶν γεωγραφικῶν ὑψηγήσεων φησι κατὰ τὴν ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴν μετὰ καὶ ἄλλων νήσους τινὰς Σατύρων εἶναι τρεῖς, ὧν τοὺς ἐνοικοῦντας οὐράς ἔχειν ὁποίας διαγράφουσι τῶν Σατύρων. φέρονται δὲ συνεχεῖς καὶ ἄλλαι δέκα νῆσοι, καλούμεναι Μανιόλαι, ἐν αἷς φασὶ τὰ σιδηροῦς ἔχοντα ἥλους πλοῖα κατέχεσθαι, μήποτε τῆς Ἡρακλείας λίθου περὶ αὐτὰς γεννωμένης, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιουροῖς ναυπηγεῖσθαι· κατέχειν τε αὐτὰς ἀνθρωποφάγους. Διογενιανὸς δὲ Μαγνητίν μὲν πλανᾶν λέγει τὴν ὄψιν λίθου, ὡς εἴη ἀργύρω ἔμφορῆς, τὴν δὲ Ἡρακλεῶτιν ἐπισπᾶσθαι τὸν σίδηρου. R S.

538 C. Πράμνειος οἶνος ἦτοι ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπέλου, ἢ ὁ πραῦνων τὸ μένος. τινὲς δέ, ἐπειδὴ ἐν Πράμνῃ πρῶτον ἐφντεύθη ἀμπελος τῇ ἐν Ἰκάρῳ. R.

C. κνῆ τυρὸν κνήστει] ἔκοπτε τυρὸν κοπίδι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΝΕΞΕΝΟΝ.

P. 235 C. ἐξ ὑπογύλου] ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀπερισκέπτως, παρανά. R.

C. αὐτοσχεδιάζειν] αὐτομάτως, ἀσκέπτως εἰπεῖν. R.

E. Ἀσπασίαν] αὕτη Ἀξιόχου, Μιλησία, γυνὴ Περικλέους, παρὰ Σωκράτει πεφιλοσοφηκυῖα, ὡς Διόδωρος ἐν τῷ περὶ Μιλήτου συγγράμματι φησίν. ἐπεγήματο δὲ μετὰ τὸν Περικλέους θάνατον Λυσικλεῖ τῷ προβατοκαπήλῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Ποριστήν, καὶ τὸν Λυσικλέα ἤτορα δεινότατον κατεσκευάσατο, καθάπερ καὶ Περικλέα δημηγορεῖν παρεσκευάσεν, ὡς Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικός ἐν διαλόγῳ Καλλία καὶ Πλάτων ὁμοίως Πεδήταις. Κρατῖνος δὲ τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρωσιν, Ομφάλην Εὐπολὶς Φίλοις· ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ· ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ Ἡραν, ἴσως ὅτι καὶ Περικλῆς Ὀλύμπιος προσηγορεῖτο. ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόθον υἱόν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προαποθανόντων, ὡς Εὐπολὶς Δῆμοις. R S.

236 A. Ῥαμνουσίου] Ῥαμνοῦς δῆμος Λιαντίδος, ἐξ οὗ οὔτος. R.

237 D. βοτὰ] τὰ βοσκήματα. κατὰ πάντων δὲ χειρσαίων καὶ πιτηῶν καὶ ἐνύδρων λέγεται ζῶων, ὅσα βόσκεται. R.

239 E. ὁ δὲ υἱὸς] τὸν Καμβύσην φησίν. R.

240 A. Σάρδεις] πόλις Λυδίας. R.

B. Ἐρέτρια] πόλις Εὐβοίας. R.

C. Μαραθῶν] τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπέχων τῶν Ἀθηνῶν σταδίους τριακοσίους, τῇ φύσει τραχὺς, δυσίππαστος, ἔχων ἐν ἑαυτῷ πηλούς, τενάγη, λίμνας. R.

C. τῇ ὑστεραίᾳ] νόμος γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἄλλως ἐξάγειν εἰς πόλεμον, εἰ μὴ πανσέληνος ἦ. R.

241 A. Σαλαμίς] πρὸς τῇ Ἀττικῇ νήσός τε καὶ πόλις. Ἀρτεμίσιον δὲ ἄκρα τῆς Εὐβοίας, ἣ τεινοῦσα ἐπὶ θάλασσαν. ἕτερος δὲ αὐλῶν παράκειται τῇ θαλάσῃ, ἐν ᾧ ἡ ναυμαχία ἐγένετο. R.

C. Πλαταιαὶ] πόλις Βοιωτίας. R.

D. Εὐρυμέδων] ποταμὸς Παμφυλίας. R.

242 A. Τάναγρα] πόλις Βοιωτίας. R.

E. τρίτος δὲ πόλεμος] περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἑλλησπόντῳ καὶ Μιτυλήνῃ ναυμαχησάντων. S. ἰστέον δὲ ὅτι Ἀλεξίς ὁ κωμικός φησι

τῶν ἐπὶ τὰ νήσων, αἷς δέδειχεν ἡ φύσις
θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος,

ἔστιν μεγάλη, δευτέρα Σαρδώ, τρίτη
Κύριος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός,
Εὐβοία πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος·
Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχούσ' ἔχει.

Σικελία δ' ἐκλήθη ἀπὸ Σικελοῦ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀυσόνων,
οὗ ὑπὸ Ἰακύνθων ἑξαναστάντες διέβησαν εἰς τὴν πάλαι Σικανίαν
καλουμένην. R S.

243 A. Ἑλλάσποντον] Ἀθάμαντος γυναῖκες Νεφέλη καὶ
Ἰνώ. αὕτη ἐκβουλεύουσα Φοῖβον καὶ Ἑλλη, τοῖς ἐκ Νεφέλης
τούτου παισὶ, πείθει τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντας εἰς Δελφοὺς διὰ
τὸν λιμὸν εἰπεῖν, ὅτι καύσεσθαι τοῦτον ὁ Ἀπολλων εἶπεν, εἰ Φοῖ-
βον αὐτῷ σφαγιάσειεν. Νεφέλη δὲ μαθοῦσα τοῦτο λαμβάνει παρ'
Ἑρμοῦ κριόπρωρον πλοῖον ὑπόχρυσον, ἐμβάλλει τε τοὺς παῖδας
ἐν αὐτῷ πλεῖν καὶ φεύγειν. τῶν δὲ κατὰ τὴν μεταξὺ Σιγείου καὶ
Χερρονήσου γενομένων θάλασσαν, ἣ Ἑλλη ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸν
βυθὸν ὤλισθε, καὶ τῷ πελάγει τοῦνομα δίδωσιν αὐτῆς. R.

C. Μιτυλήνη] πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ. R.

E. Ἐλευσίς] δῆμος καὶ πόλις Ἀττικῆς. R.

245 D. ἐντέτηκα] ἐγκεικόλληται, πέπηγεν. R.

E. Κόρινθος] πόλις ἐν Πελοποννήσῳ, κειμένη ἐπὶ τοῦ Ἰσθ-
μοῦ. Λαχαιὸν δὲ ἐπίνειον Κορινθίων, ὡσπερ ὁ Πειραιεὺς Ἀθη-
ναίων. εἰς τούτους δὲ τοὺς τόπους ἀπεδίδρασκον οἱ οἰκέται. R.

Εἰς τὸν κλειτοφῶντα.

P. 406 A. διατριβὰς] τὰς φιλοσόφους διαλέξεις σημαίνει,
καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ εἰσὶ, καὶ τὴν περὶ τι χρόνιον διάθεσιν. R.

407 A. ἐπὶ μηχανῆς] ἐν ταῖς τραγωδίαις, μετὰ ἄλλας ἐπι-
δείξεις πολλὰς, ἐπιφάνειαι τινες ἐπὶ τέλει ἐκ μηχανῆς τινὸς θεῶν
ἀνεδείκνυντο. τοῦτο γοῦν ἐνταῦθα φησὶν. Ἄλλως. ἀπὸ μηχανῆς
θεὸς ἐπιφάνης, ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἐπ' ἀφελείᾳ καὶ σωτηρίᾳ
φαινομένων. ἐν γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐξ ἀφανοῦς θεοὶ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς ἐφαινοντο. Μένανδρος Θεοφορομένη καὶ Κεκρυφάλῳ.
R S.

Ε. ὀφθαλμοῖς χρῆσθαι] κρεῖττόν ἐστι τῷ μὴ ἐπισταμένῳ ὡς δεῖ ὄραν μὴδ' αὐ χρεῖαν μηδεμίαν χρῆσθαι τῷ σώματι, μὴδ' ὅλως ὄραν μὴδέ τι πράττειν, ἢ ὡς ἔτυχε πράττειν ἀμαθῶς καὶ ἀφυσῶς. R.

408 A. μὴ ζῆν κρεῖττον] οἴομαι παρόμοιον καὶ τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ·

ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνημέναι
τὸν εὐγενῆ χρῆ. R.

409 D. κομψότατα] πιθανώτατα ἢ τεχνικώτατα ἢ σπουδαιότατα. R.

410 B. λιπαρῶν] παρακαλῶν, προσεδρεύων. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ.

A.

P. 327 A. Πειραιεὺς πόλις Ἀττικῆς καὶ ἐπίνειον Ἀθηναίων ἤγονν λιμήν, ἢ ὄρηπηρίον. R.

A. ἐσθρῆν ἐνταῦθα τὴν τῶν μικρῶν Παναθηναίων φησίν· ἦν γὰρ καὶ μεγάλη, καὶ ταῦτα μὲν ἤγον εἰς ἄστν, Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς τρίτῃ ἀπιόντος· ἐν οἷς πέπλος τις ἀνήγετο τῇ Ἀθηνᾷ, καθ' ὃν ἰδεῖσθαι κατὰ τῶν Γιγάντων ταύτης τε καὶ τῶν Ὀλυμπίων νίκη θεῶν. τὰ δὲ μικρὰ Παναθηναῖα κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐτέλουν, ἐν οἷς καὶ πέπλος ἄλλος ἀνείτο τῇ θεῷ, καθ' ὃν ἦν ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους, τροφίμους ὄντας αὐτῆς, νεκῶντας τὸν πρὸς Ἀτλαντίνους πόλεμον· ἃ δὴ τοῖς Βενδιδεῖσις καλουμένοις εἶπετο. τούτων δὲ καὶ Θραῖνες ἐκοινώνουν, ἐπεὶ καὶ Βένδις παρ' αὐτοῖς ἢ Ἄρτεμις καλεῖται, καὶ αὕτη τιμωμένη κοινῇ παρ' ἀμφοῖν. ταῦτα δὲ ἐτέλετο Θαργηλιῶνος ἐννάτῃ ἐπὶ δέκα. R.

328 B. Παιανιά, δῆμος Πανδιονίδες, ἐξ οὗ οὗτος. R.

C. θαμῖεις] συγνάεις. R.

D. αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμαὶ] ὡς φιλολόγου Σωκράτους καὶ ζητητικοῦ ὄντος, καὶ λόγων εἰωθότος ἀνευρίσκειν πηγὰς, οἱ προκείμενοι λόγοι Κεφάλῳ. R.

329 A. τὴν παλαιὰν παροιμίαν] τὴν κολοῖδς ποτὶ κολοῖδν

ἰξάνει· φιλάλληλον γὰρ τοντὶ τὸ ζῶον. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. R.

B. προπηλακίσεις] ὕβρεις ἢ διασυρμεύς. R.

B. ὕμνουσιν] ἀντὶ τοῦ ὀδύρονται, λοιδοροῦσι, μέμφονται, κατ' εὐφημισμὸν. R.

E. Σέριφος νῆσος μία τῶν Κυκλάδων καὶ πόλις ἐν αὐτῇ· οἱ δ' ἐξ αὐτῆς Σερίφιοι. R.

330 B. χρηματιστής] χρημάτων ποριστής. R.

331 A. ἀτάλλουσα] τρέφουσα, τιθηνούσα, σαίνουσα. συναροεῖ δὲ ἤρουν συνήρηνται. R.

333 A. ξυμβόλαια] σημειῶσαι ὅτι συμβόλαιά φησι τὰ κοινωνήματα. R.

E. περὶ πυκτικῆς εὐρήσεις, ὅποια τις ἦν, μετὰ φύλλα δύο, ἐν ᾧ καὶ περὶ παγκρατίου διαλαμβάνεται. R.

334 B. κερᾶσθαι] οἶμαι γράφεσθαι ὀφείλει ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους κεῖσθαι. R.

335 C. ἀπίππους] ἀπείρωσ ἔχοντας ἱππικῆς. R.

336 B. εὐηθίζεσθε] μωραίνετε, ἀνοηταίνετε, εὐφήμως. R.

337 A. ἀνεκάργασέ τε μάλα Σαρδάνιον] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶ σφῶν αὐτῶν γελόντων. οἱ γὰρ τὴν Σαρδῶ κατακοῦντες, ὡς φησι Τίμαιος, ἐπειδὴν αὐτοῖς ἀπογηράσκωσιν οἱ γονεῖς καὶ νομίσωσιν ἱκανὸν βεβιωκέναι χρόνον, ἀγούσιν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ μέλλουσι θάψαι, κακεῖ λακκοὺς ὀρύξαντες ἐπ' ἄκρων χειλῶν τοὺς μέλλοντας ἀποθνήσκειν καθίζουσιν, ἔπειτα ἕκαστος αὐτῶν σχίζαν ἔχων τύπτει τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καὶ εἰς τοὺς λάκκοὺς περιωθεῖ· τοὺς δὲ πρεσβύτας χαίροντας ἐπὶ τὸν θάνατον παραγίνεσθαι ὡς εὐδαίμονας, καὶ μετὰ γέλωτος καὶ εὐθυμίας ἀπόλλυσθαι. ἐπεὶ οὖν γελᾶν μὲν συνέβαινεν, οὐ πάντῳ δὲ ὁ γέλωσ ἐπ' ἀγαθῷ τινὶ ἐγίνετο, παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τὴν προκειμένην ῥηθῆναι παροιμίαν. Κλείταρχος δὲ φησι τοὺς Φοίνικας, καὶ μάλιστα Καρχηδονίους, τὸν Κρόνον τιμῶντας, ἐπ' ἄν τινος μεγάλου κατατυχεῖν σπεύδωσιν, εὐχεσθαι καθ' ἑνὸς τῶν παίδων, εἰ περιγένοιτο τῶν ἐπιθυμηθέντων, καθαγιαῖν αὐτὸν τῷ θεῷ. τοῦ δὲ Κρόνου χαλκοῦ παρ' αὐτοῖς ἐστῶτος τὰς χεῖρας ὑπτίας ἐκτετακότος ὑπὲρ κριβάνου χαλκοῦ, τοῦτον ἐκκαλεῖν τὸ παιδίον. τῆς δὲ φλογὸς τοῦ ἐκκαίωμένου πρὸς τὸ σῶμα ἐπιπτώσης, συνέλκεσθαί τε τὰ μέλη, καὶ τὸ στόμα σεσηρὸς φαίνεσθαι

τοῖς γελῶσι παραπλησίως, ἕως ἂν συσπασθῆν εἰς τὸν κριβανον παρολλισθῆ. τὸν οὖν σεσηρότα γέλωτα σαρδάνιον ἐντεῦθεν λέγεσθαι, ἐπεὶ γελῶντες ἀποθνήσκουσι· σαίρειν δὲ ἐστὶ τὸ διέλκειν τὸ στόμα καὶ χαίνειν. Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλω τοῦ χαλκοῦ, ὃν Ἑφαιστος ἐδημιούργησε Μίνω φύλακα τῆς νήσου ποιήσασθαι, *ὄν* ἔμψυχον ὄντα τοὺς πελάζοντάς φησι κατακαίοντα ἀναιρεῖν· ὄθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι διὰ τὴν φλόγα τὸν σαρδάνιον φησι λεχθῆναι γέλωτα. ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλω. ἤκουσα δέ, φησὶν ὁ Ταρραῖος, ἐγγωρίων λεγόντων, ὅτι ἐν Σαρδόνι γίγνεται βοτάνη σελίνω παραπλησία, ἧς οἱ γευσάμενοι δοκοῦσι μὲν γελῶντες, σπασμῶ δὲ ἀποθνήσκουσιν· οὕτω δὲ Σαρδόνιος ἂν λέγοιτο, καὶ οὐ Σαρδάνιος. μήποτε οὖν τὸ Ὀμηρικόν, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἴσως ἐρρή, μείδησε δὲ θυμῶ σαρδάνιον μάλα τοῖον, τὸν ἀπ' αὐτῶν τῶν χειλῶν γέλωτα καὶ μέχρι τοῦ σεσηρέναι γιγνόμενον σημαίνει. R S.

338 C. οὗτος ὁ Πουλυδάμας ἀπὸ Σκοτούσσης ἦν, πόλεως Θεσσαλίας, διασημότατος παγκρατιαστής, ὑπερμεγέθης, ὃς ἐν Πέρσαις παρ' Ὀρχω γενόμενος τῷ βασιλεῖ λέοντας ἀνείλε καὶ ὠπλισμένους γυμνὸς κατηγωνίσαστο. R.

C. παγκρατιαστής ὁ παγκράτιον ἀγωνιζόμενος. ἔστι δὲ τοῦτο ἀγών τις ἐξ ἀτελοῦς πάλης καὶ ἀτελοῦς πυγμῆς συγκείμενος. καὶ δῆλη μὲν ἡ πάλη, πυγμὴ δὲ τὸ πρὶν ἐσκευάζετο οὕτως. εἰς στρόφιον, ὃ ἐστὶ στρογγύλον ζωνάριον, οἱ τέσσαρες τῶν δακτύλων ἐνεβιβάζοντο, καὶ ὑπερέβαλλον τοῦ στροφίου τοσοῦτον, ὅσον, εἰ συνάγοιντο, πύξ εἶναι. ξυνείχοντο δὲ ὑπὸ σειρᾶς, ἣν καθάπερ ἔρεισμα ἐβέβληντο ἐκ τοῦ πήχεος. νυνὶ δ' αὖ μεθέστηκε· ρινοὺς γὰρ τῶν πιοτάτων βοῶν ἔψοντες, ἡμάντα ἐργάζονται πυκνὸν ὄξυν καὶ προεμβάλλοντα· ὁ δὲ ἀντίχειρ οὐ συλλαμβάνει τοῖς δακτύλοις τὸ πλήττειν, ὑπὲρ συμμετρίας τῶν τραυμάτων, ὡς μὴ πᾶσα ἡ χεὶρ μάχοιτο. ταῦτα Φιλόστρατος φησὶν ἐν τῷ περὶ γυμναστικῆς. R S.

340 D. συκοφάντης λέγεται ὁ ψευδῶς τί τινος κατηγορῶν. κελῆσθαι δ' οὕτω παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σύκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὄπωσθῶν κατηγοροῦντάς τινων φιλαπεχθημόνας οὕτω προσαγορευθῆναι. R.

341 A. ὡς ἔπος εἰπεῖν] τὸν ὡς φαίνεται μόνον, καὶ ὡς ἐν λόγῳ μόνον εἰπεῖν. R.

C. ξυρεῖν ἐπιχειρεῖν λέοντα] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ἢ ἀδύνατα ποιεῖν ἐπιχειρούντων λεγομένη. R.

343 A. τίθη] μάμμη, ἢ πατὴρ ἢ μητὴρ μήτηρ. R.

A. κορυζῶντα] μωραίνοντα, μυξάζοντα· κόρυζα γὰρ ἢ μύξα, ἣν οἱ Ἀττικοὶ κατάρρουν φασίν. R.

B. ἄλλως περ ἡγεῖσθαι διανοῆ] γρ. ἄλλως περ ἡγεῖ διανοεῖσθαι. R.

344 A. ὄσια] ὄσια τὰ βέβηλα, εἰς ἃ ἔστιν εἰσιέναι, ὡς Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

ὦ πότνι Ἐλλείθνι, ἐπίσχεσ τοῦ τόκου,
ἕως ἂν εἰς ὄσιον ἀπέλθω χωρίον.

καὶ ὄσια χρήματα τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον ὄσιον. Ἄλλως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους τὰ μὲν τῶν θεῶν χρήματα ἱερά, τὰ δὲ κοινὰ τῆς πόλεως ὄσια ὀνομάζει. R.

C. οἱ κατὰ μέρη] τὸ ἐξῆς οὕτως· οἱ κατὰ μέρος τῶν τοιούτων κακουργημάτων ἀδικοῦντες. R.

346 C. ἀρνημένους] ἀντὶ τοῦ καταλλαττομένουσ. R.

347 A. ἢ ζημίαν] τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἀρχεσθαι, ὡς μετ' ὀλίγον ἐρεῖ. R.

D. ἐπιτρέψαι] τὴν ἀρχὴν δηλονότι ἀναλαβέσθαι. R.

D. πράγματα] ἀντὶ τοῦ φροντίδας· ἐξ οὗ καὶ πολυπράγμων ὁ πολύφροντις. R.

348 A. κατατείναντες] ἀντὶ τοῦ διεξιθόντες λόγον μακρόν. R.

B. ἀνομολογούμενοι] ἀντὶ τοῦ ὁμολογοῦντες. R.

349 B. ἀστεῖος] νῦν ἀντὶ τοῦ γελοιώδους τὸ ἀστεῖος κεῖται. σημαίνει γὰρ καὶ τὸν εὐσύνετον καὶ εὐπρόσωπον καὶ χαρῆντα. R.

351 E. πράττειν] ἀντὶ τοῦ μετὰ πίστεως καὶ ἀσφαλείας τι ποιεῖν. R.

352 B. εὐαχοῦ] ἀντὶ τοῦ ἀπόλαυε. R.

353 A. σμίλη ἐστὶν ὄργανον τμητικόν, ἰσόπεδον τὴν βᾶσιν ἔχον, ὡς τούναντιον ὁ τομεὺς κυκλοτερη. ἔστι δὲ σκυτοτομικὰ ἐργαλεῖα. R.

B.

P. 361 B. κατ' Αισχύλον] Αισχύλον ἐξ Ἀμφιαράου·

οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος ἀλλ' εἶναι θέλων,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. R.

C. τέγγεσθαι] εἵκειν, ἐνδιδόναι, ὡς νῦν· καὶ βρέχεσθαι. R.

362 A. ἀνασχινδυλευθήσεται] ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπισθήσεται. R.

D. ἀδελφὸς αἰεὶ παρείη, ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους εἰς βοήθειαν. Πλάτων ἐμνήσθη ἐνταῦθα. παρήκται δὲ ἴσως παρὰ τὸ Ὀμηρικόν·

ἢ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεται, οἷσι περ' ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται. R.

363 A. παιῖδας γὰρ παιδῶν] ἐξ Ἡροδότου, ἀπὸ τοῦ δοθέν-
τος χρησμοῦ Γλαύκῳ τῷ Λάκωνι, ὡς

ἄνδρὸς δ' εὐόρου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων. R.

364 A. ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος] ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. R.

B. ἀγύρται] οἱ ἀγέροντες ὄχλον ἐφ' ἑαυτοὺς χυδαῖον. R.

C. ἀκεῖσθαι] θεραπεύειν. R.

D. λιστοὶ] ἀντὶ τοῦ λιταζόμενοι, λιταῖς εἰκοντες. R.

E. βίβλων] περὶ ἐπωδῶν καὶ καταδέσμων καὶ καθαρσίων καὶ μελιγμάτων καὶ τῶν ὁμοίων. R.

E. ὄμαδον] συναγωγὴν ἢ θόρυβον, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν. R.

365 C. κύριον] τὸ δοκεῖν κύριόν ἐστιν. R.

367 B. εὐὲ τὸ δίκαιον] σημειῶσαι τὸ δριμύ τῆς ἐπιβολῆς. R.

C. ἐπειδὴ οὖν ὠμολόγησας] εἶπε γὰρ ἐν ἀρχῇ ὅτι δικαιοσύνην θετέον ἐν τῷ καλλίστῳ εἶδει τοῦ ἀγαθοῦ, ὃ καὶ δι' αὐτὸ καὶ διὰ τὰ ἀπ' αὐτοῦ γινόμενα ἀγαπητέον τῷ μέλλοντι μακαρίῳ ἔσεσθαι. R.

D. τῶν μὲν ἄλλων] ὧν προεῖπε ποιητῶν. R.

D. ἀνασχοίμην] ἤγρον ἀποδεχοίμην. γρ. καὶ ἀποσχοίμην. R.

368 A. ἐλεγεία φῦδαί, ἢ θρηνοὶ, ἢ μῦθοι· ἐνθεν καὶ τὰ ἐπιτάφια ποιήματα ἐλεγεία καλοῦνται. R.

A. Μέγαρον πόλις περὶ τὸν Ἴσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοποννήσου καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. R.

370 D. σμινύην] σκαφίον. τινές δὲ ἀξίνην ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους δικελλοειδῆ. R.

372 B. ἄλφιστα κυρίως μὲν τὰ ἀπὸ πεφρυγμένων καὶ ἀλεσθεισῶν κριθῶν θραύσματα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν. R.

B. πέφαντες ἀρτοποιήσαντες, μάξαντες δὲ φυράσαντες, ζυμώσαντες. ἢ ἄλφιστα ἀπὸ τῶν κριθῶν πέφαντες, ἄλευρα ἀπὸ τῶν πυρῶν μάξαντες. R.

C. βολβούς] βοτάνης εἶδος ποιᾶς. R.

C. τραγήματα παρὰ Λάκωσι τὰ παρ' ἡμῖν τρωγάλια. R.

C. σποδιοῦσι] ἀντὶ τοῦ εἰς σποδὸν ἤγουν εἰς ἀνθρακίαν ἐσβεσμένην ἐψήσουσιν. R.

E. φλεγμαίνουσαν] τρυφῶσαν, ἐπηρμένην, μεγαλαυχουμένην. R.

373 A. πέμματα] πλακούντια. R.

C. κομμωτριῶν] κόμμι λέγεται τὸ ἐκ τῶν δένδρων, ἅτε δὴ δάκρυον, ἀπορρέον ὑγρὸν, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς τρίχας τῶν γυναικῶν, ὥστε μὴ διαχεῖσθαι αὐτὰς ἀλλὰ μένειν ὡς ἄγαν συνημμένας ἐφ' οὗ βεβούληνται σχήματος αἱ κομμώτριαι· παρ' ὃ καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ κόμμεος λέγονται, καὶ ἡ τέχνη κομμωτική. R.

C. συβωτῶν] σημείωσαι ὅτι τὰς σὺς ἀπαγορεύει Πλάτων τοῦ ἐσθίεσθαι ἐν τῇ ἀρίστη πολιτείᾳ. R.

376 A. κομψόν] νῦν τὸ σπουδαῖον καὶ ἀγαθόν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πανοῦργον καὶ ἀπατητικὸν καὶ πιθανὸν καὶ τεχνικὸν καὶ ἀστεῖον καὶ περιλάλον. R.

379 D. βούβρωστις] ποιηρία, ἢ μέγας λιμός. οἱ δὲ οἴστρον ἢ ἀσθένειαν. R.

380 E. εἰλήσειον] τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκκαύσεων. R.

381 E. ἐκδειματούντων] ἀντὶ τοῦ ἐκδειματούτωσαν, Ἀττικῶς. R.

382 D. ἐνι] ἀντὶ τοῦ ἔστιν, Ἀττικῶς. R.

383 B. παιῶνα] ἀλαλαγμὸν ἐπ' εὐτυχίᾳ, ὡς νῦν, ἢ νίκη. R.

C. χορὸν οὐ δώσομεν] ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐδοκιμήσομεν καὶ νικήσομεν. χορὸν δίδουσι γὰρ ἔλεγον ἐν ἴσω τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγγανον κωμῳδίας καὶ τραγωδίας ποιηταὶ οὐ πάντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκίμαστοί τε ἄξιοι. R.

Γ.

P. 387 C. ἐνέρους τοὺς νεκρούς, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα, ὃ ἐστὶ γῆ, κείσθαι. ἀλβαντας δὲ τόπους ἐν Ἄιδου, ἣ καὶ αὐτοὺς τοὺς νεκροὺς νοητέον, διὰ τὴν τῆς λιβάδος ἀμεθεξίαν. R.

388 D. σχολῇ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ σχολῇ ἂν ἑαυτὸν ἐπιπλήξειεν. οὐ μόνον, φησί, τοὺς ἄλλους οὐ κωλύσει, ἀλλ' οὐδὲ ἑαυτόν. R.

B. ταῦτα πρὸς τὸν Ἀδελμαντον ἔτι Σωκράτης λέγει, τῇ συνήθει χρώμενος εἰρωνεία. R.

391 A. ὀκνῶ] ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχω. R.

A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐδ' ὅσιον. R.

A. ἀγγίσποροι] ἐγγὺς γένους. R.

C. ἀπερεῖν] ἀπαγορευεῖν. R.

D. ἐὰν ὁμολογῆς] εἰάν, φησὶν, ἀβασανίστως ὁμολογήσης ἀγαθὸν εἶναι τὴν δικαιοσύνην, κακὸν δὲ τὴν ἀδικίαν, ἔχω τὸ ζητούμενον. εἰ δὲ λόγῳ δουλεύοιμεν, δεῖ πρῶτον ἡμᾶς διορίσασθαι τὴν τῆς δικαιοσύνης οὐσίαν. R.

392 D. γελῶϊος] ἀστεῖον. R.

393 B. Ἰθάκη νῆσος πρὸς τῇ Κεφαλληνίᾳ. R.

394 C. τραγωδία ἐστὶ πόλις ἐμμετρος πρὸς ἄμιλλαν φῶδης ἐπὶ δεινοπαθείᾳ προσάπων τε καὶ πραγμάτων γιγνομένη, καθ' ἣν τῷ νικῆσαντι τράγος ἑπαθλον ἐδίδοτο, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχε. κωμῶδία ἐστὶ πόλις ἐμμετρος καὶ αὐτὴ πρὸς ἄμιλλαν φῶδης, πρότερον μὲν ἐφ' ἰλαρότητί τινι καὶ καρπῶν συγκομιδῇ γιγνομένη, μετὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ διαβολῇ καὶ ἐνδείξει πονηρῶν προσάπων τε καὶ πραγμάτων εἰς σωφρονισμὸν ποιουμένη, καθ' ἣν τῷ νικῆσαντι γλεύκος ἑπαθλον ἐδίδοτο, ὃ τρύγα ἐκάλουν. παρὸ καὶ ἦδε τὸ πρὶν τραγωδία ποιητῶς ἐλέγετο· ὕστερον δὲ, ἀπὸ τοῦ κατὰ κῶμας ἀρξασθαι ταύτην πρὶν εἰς ἄστὺ μετελθεῖν, κωμῶδία ὠνομάσθη. R.

C. ὁ διθύραμβος γράφεται μὲν εἰς Διώνυσον, κεινημένος καὶ παλὸ τὸ ἐνθουσιῶδες μετὰ πορείας ἔχων, κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν συμβάντων περὶ αὐτόν. ὀνομάζεται γὰρ οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Νύσαν ὑπὸ ἄντρος διθύραξ τραφεῖναι, ἢ διὰ τὸ λυθέντων τῶν ῥαμμάτων ἐκ τοῦ Διὸς μηροῦ σύρεσθῆναι, ἢ διὰ τὸ δόξαι γενέσθαι δῖς, ἔκ τε τῆς Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εὐρε-

θῆναι μὲν τὸν διθύραμβον ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ Ἀρλονός φασι. τῶν δὲ ποιητῶν τῷ μὲν πρώτῳ βούς ἐπαθλον ἦν, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀμφορεύς, τῷ δὲ τρίτῳ τράγος, ὃν τρυγί κεχρισμένον ἀπῆγον. R.

396 B. ἔστι τι εἶδος λέξεως] τὸ ἀπαγγελτικὸν ἅμα καὶ τὸ τῶν σπουδαίων μιμητικόν. τοῦτο γὰρ μόνον τὸ εἶδος τῆς διηγήσεως ἀγαπᾷ ὁ Πλάτων ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ. R.

397 D. ἀκροατῶν] οἴμαι μὴ ἀκροατῶν ἀλλ' ἀκράτων δεῖν γράφεσθαι.

D. ἡ ἐμὴ νικᾷ] κατ' ἔλλειψιν τοῦ ψῆφος ἢ γνώμη. R.

398 A. μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς χρείας ἀφιεμένων. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἑορτῶν εἰκόασιν οἱ ἀνθρώποι μύρω κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχεῖσθαι, ὡς ἂν σχολάζοντες ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ μόνον σχολάζοντες θυμηδίᾳ. καὶ πάλιν τοῖς ἀπὸ δουλείας μεταγομένοις ἐπ' ἐλευθερίαν ἐρίου κάταγμα κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐνδεσμούμενον τὸ ἐπίσημον. Ἄλλως. μύρον καταχεῖν τῶν ἐν τοῖς ἀγιοτάτοις ἱεροῖς ἀγαλμάτων θέμις ἦν, ἐρία τε στέφειν αὐτά, καὶ τοῦτο κατὰ τινὰ ἱερατικὸν νόμον, ὡς ὁ μέγας Πρόκλος φησὶν. R.

399 A. ὁ Πρόκλος φησὶ τὴν μὲν Δώριον ἀρμονίαν εἰς παιδείαν ἐξαρκεῖν ὡς καταστηματικὴν, τὴν δὲ Φρύγιον εἰς ἱερά καὶ ἐνθεασμούς ὡς ἐκστατικὴν. R.

D. δεομένη ἢ διδάσκοντι] ἵνα ἄλλον νοήσωμεν προσερχομενον τῷ μουσικῷ χάριν τινὸς δεήσεως καὶ ὧν λέγει, ἵνα μὴ πεισθῇ τῷ προσιόντι καὶ μεταπειθῶντι ὁ μουσικός. R.

E. Μαρσύας Ὀλύμπου τοῦ αὐλητοῦ υἱὸς ἦν, ἄκρος δὲ τῆς τέχνης οὕτως, ὡς διαμιλληθῆναι θαρρῆσαι τῷ Ἀπόλλωνι παρ' μουσικῆς. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, κατήκουσαν μὲν αἱ Μοῦσαι ἀμφοῖν, γίνεται δὲ ἡ ψῆφος Ἀπόλλωνι. δαρεῖς αὖ εἰς τιμωρίαν ὁ Μαρσύας μετέδωκε κλήσεως τῷ ποταμῷ τῆς αὐτῆς, τῷ ἀπὸ τῆς φοῆς τοῦ αἵματος αὐτοῦ γεγονότι. R.

400 B. ὁ ἐνόπιος σύνθετός ἐστιν ἐξ ἰάμβου καὶ δακτύλου καὶ τῆς παριαμβίδος, ἀνδρικός πρὸς πράξεις ἀναγκαίης καὶ ἀκουσίους, ἐξορμητικός εἰς πόλεμον. ὁ δὲ ἡρῶς δάκτυλος ἀπλοῦς, κοσμιότητος ποιητικὸς καὶ ὁμαλότητος, παιδευομένος προσήκων, ὡς ἰσότητι κεκοσμημένος, ὡς ἐν τῷ εἰς ταῦτα ὑπομνήματι Πρόκλος φησὶν. R.

B. ὑποκοριζόμενοι] διασύροντες, ὡς Ξενοφῶν, ἢ τὸ αἰσχρῶς

εὐφρόμως ὀνομάζοντες, ὡς Δημοσθένης. κολακεύοντες, ὑποκρι-
νόμενοι. R.

401 E. ἐκεῖ] ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ. R.

402 B. ἀπειροκαλίας] τῆς ἀπειράτως τοῦ καλοῦ ἐχούσης
ἕξεως. R.

403 C. ἀκροσφαλεῖς] ἄκρως σφαλλομένους. R.

D. ἡδυσμάτων] ἀρτυμάτων. R.

405 C. λυγιζόμενος] στρεφόμενος, καμπτόμενος, ἀπὸ τῶν
λύγων· λύγος δὲ ἐστὶ φυτὸν ἱμαντῶδες. τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ
τιμωρίας βασανίζειν λυγίζειν φασί· καὶ αἱ μάστιγες αἷς οἱ ἀθλη-
ται τυπτοῦνται λόγοι καλοῦνται. R.

D. ἄτοπα νῦν, ἀ μὴ ἔστι τοπάσαι, ὃ ἐστὶν ὑπονοῆσαι, ση-
μαίνει δὲ καὶ κακὸν καὶ ἄλογον καὶ θαυμασίον. R.

406 A. Ἡρόδικον τὸν Σηλυμβριανὸν φησὶν ἰατρόν. οὗτος
ἦν, παρ' ᾧ ὁ Κῶος φοιτήσας Ἱπποκράτης κάτω ἑαυτοῦ βαίνει
ὅσον ἐπὶ τῇ ἰατρικῇ τοὺς πάντας ἀπέλιπεν. R.

A. ἀπέκναισε] διέφθειρεν, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ διέ-
κοψε καὶ ἐλύπησεν. R.

407 B. μὴ μελετῶντι] τὸ ἀρετὴν ἀσκεῖν. R.

408 B. κυκεῶν ἐστὶ κραμα ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλί-
των καὶ τυροῦ καὶ ὕδατος ἀναμειγμένον, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς πό-
σιν. R.

B. Μίδας Φρυγῶν βασιλεύς, ὃς δοκεῖ πλουσιώτατος γεγο-
νέναι. τοῦτόν φασὶ καὶ ὄνου ὠτα ἔχειν, διὰ τὸ πρῶτον ὠτα-
κουσταῖς αὐτὸν χρῆσασθαι, παρ' ὅσον καὶ τὸ ζῶον ὁ ὄνος ἀκου-
στικώτατον. R.

411 A. μινυρῶζων] θρηναῶν, ἧ ἡρέμα ἄδων. R.

A. γεγανωμένος] λελαμπρυσμένος. R.

C. ἀκράχολοι] ἄκρως χολούμενοι. R.

414 C. τὸ ψεῦδος Φοινικικόν φησὶν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν
δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτούς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.
οὗτος γὰρ Ἀγήνορος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης ἦν, ἧς ἡ Φοι-
νίκη χώρα. R.

415 D. ἄλλοι ἄνθρωποι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πεισθεῖεν. R.

D. ἀγάγη] τὸ τοὺς ἐπειτα πείσαι. R.

416 D. ἂν μὴ πᾶσα ἀνάγκη] εἰ μὴ τὴν ἀναγκαίαν, ἱμάτιόν
φημι καὶ βρώματα εὐτελεῖ. R.

τις ολον ἐστιν, ὡς αἰεὶ δρῶσα τὰ καθ' ἑαυτήν, ἢ ὡς πολυδράστεια (πολλὰ γὰρ δρᾷ) τοῦ ἄλφα πλῆθος δηλούντος ὡς ἐπὶ τῆς ἀξύλου ὕλης. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ Νέμεσις λέγεται ἀπὸ τῆς νεμήσεως, ὡς διαιρουσα καὶ νέμουσα τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστω. R.

452 B. χαριέντων] νῦν τῶν ἐν ἔργῳ τὸ σκάπτειν ποιουμένων. R.

E. φιλοπαίσμων Ἀττικῶς ὁ φιλοπαίγμων. R.

453 D. νεῖ] νῦν κολυμβᾷ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ νηθεῖ. R.

D. νευστέον] κολυμβητέον. R.

D. δελφῖνα] ὡς τὸν Ἀρίωνα δηλονότι τὸν Μηθύμναϊον. Μηθύμνα πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ, ἀπ' ἧς Ἀρίων, κιθαρωδὸς Περιάνδρου τοῦ Κορινθίων τυράννου. οὗτος ἰκανῶς ἔχων χρημάτων, ἐπιθυμῶν πλειόνων εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν ἤκεν, ἀπ' ὧν ἀπὸ τῆς τέχνης χρήματα συλλέξας πολλὰ εἰς Κόρινθον ἐπαναπλεῖ. ἐν ᾧ τῶν ναυτῶν διὰ τὰ τοῦδε χρήματα βουλομένων αὐτὸν ἀνελεῖν, τούτων μὲν ἐκείνοις, εἰ ἀρνεῖται, ἐξίστατο, πείθειν δὲ οὐκ ἔχων ἐδεῖτο αὐτῶν ἐπὶ τῆς πρώρας ἄσαι βραχύ, εἶτα εἰς ἣν θάλασσαν ἄλλεσθαι. καὶ οἱ μὲν ἔδωκαν, ὁ δὲ ἄσας ἑαυτὸν ἔρριψε· δελφίς δὲ ὑποθεὶς ἑαυτὸν τῷ κιθαρωδῷ εἰς Ταίναροι κομίζει τὸ τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον. περὶ ταύτης οὖν τῆς ἱστορίας ἐνταῦθα φησὶν. R.

E. ἡ] διασαφητικόν, ὡς νῦν, ψιλούμενον καὶ περισπώμενον. ἔστι δὲ καὶ ἀπορηματικόν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐρωτηματικόν. εἰ δὲ βαρύνοντο, διαξενκτικὸν δηλοῖ. R.

E. ἀνδρείως] ἀντι τοῦ θρασέως. R.

454 D. τὸ πρὸς αὐτὰ τεῖνον] τὸ ἐπιτήδειον. R.

455 C. ποπάνων] πλακουντίων πλατέων καὶ λεπτῶν καὶ περιφερῶν. ἔψημα δὲ ἐστὶν ὃ ἔνιοι ἐραῖον καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκύ. R.

456 C. εὐχαῖς ὅμοια] τὰ μὴ καθήκοντα· ἔστι γὰρ ὅτε καὶ τοιαῦτα εὐχόμεθα. R.

457 B. ἐνδύονται] γρ. ἀμφιέσονται. R.

460 C. σπαργῶσι] Ὀμηρος

οὐθᾶτα γὰρ σφαραγεῦντο.

τοὺς μαστοὺς πλήρεις ἔχουσι γάλακτος, καὶ σπαρᾶνται ὑπὸ θλίψεως, δέονται τε τοῦ ἐκκριθῆναι αὐτό. σημαίνει δὲ καὶ ὀρμῶσι καὶ ὀργῶσι καὶ ταράττονται. R.

C. τίθταις ταῖς τοὺς τίθθους παρεχούσαις, τροφοῖς δὲ ταῖς τὸν ἄλλον ἀναδεχόμεναις πόνον, αἱ καὶ τιθῆναι καλοῦνται, αἵτινες περιφέρουσι, προσπαίξουσι, καὶ τῆς ἄλλης τροφῆς τῆς μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν ἔχουσιν. R.

464 E. βιαίων δίκη βίας δίκης διαφέρει. βιαίων μὲν γὰρ ἔστιν, εἴ τις βία ἐπεισελθὼν τι ἔλαβεν ἀλλότριον ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίων ἐκρίνετο. ἐν δὲ ταῖς σχολικαῖς ὑποθέσεσιν βίας ἔγκλημα ἔστι κατὰ τῶν κόρην ἀρπασάντων ἢ παῖδα ἐλευθέρων. σημειωτέον δὲ ὅτι βιαίων γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοί, καὶ οὐδεὶς βίας. αἰκίας δὲ δίκη ἔστιν, ὅταν ἐκ προχείρου πάθους τινὸς καὶ μὴ ἐκ προνοίας ἀδίκων τις ἄρξῃ χειρῶν. εἰσήγετο δὲ πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα. R.

465 C. πορισάμενοι] κλέψαντες, ἢ τι τοιοῦτον. R.

C. οἰκέτας τοὺς οἰκείους, οὐχὶ δὲ τοὺς δούλους μόνον, ὡς ἡ νῦν συνήθεια. ἔστι καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἡ χρῆσις. R.

D. Ὀλυμπιονῆκαι οἱ τοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶντες ἀγῶνας. μετὰ Πῖσον γὰρ καὶ Πέλοπα καὶ Ἡρακλέα, τοὺς πρώτους διαθεμένους αὐτούς, ἡμελήθησαν ἐπὶ ὀκτῶ καὶ εἴκοσιν Ὀλυμπιάδας. Ἴφίτος δὲ καὶ Λυκούργος οἱ Ἡρακλεῖδαι καὶ Κλεοσθένης ὁ Κλεονίκου ἐπιγεγόμενοι, καὶ εἰς ὁμόνοιαν τοὺς Πελοποννησίους παρακαλοῦντες, πέμπουσι περὶ τοῦ ἀγῶνος ἐρωτῶντες εἰς Δελφούς. καὶ ὁ Ἀπόλλων χρᾶ τοῦτον ἀνανεοῦν, καὶ τοῖς νικῶσιν ἄθλον δίδοναι κότινον, ὃ ἔστιν ἐξ ἀργιελάλας στέφανον. οἱ δὲ τοῖς Ἡλείοις ἐπιτρέπουσι διαθεῖναι τὸν ἀγῶνα· οὗτοι δὲ τοῖς Πισάταις. ἄγεται δὲ διὰ πέντε ἐτῶν μέσον τεσσάρων συντελουμένων. Ἡλις δὲ καὶ Πῖσα πόλεις Πελοποννήσου, τριακοσίους σταδίου ἀλλήλων ἀπέχουσαι. R.

D. ἀναδοῦνται] ἀναπλέονται, στέφονται. R.

E. οὐκ οἶδα ὅτου] τοῦ Ἀδειμάντου δηλονότι. ἐξέκλινε δὲ τὸ τοῦ λόγου σκληρὸν διὰ τοῦ ἀορίστου. R.

467 C. ἀλλὰ σμικρὸν] ὁ νοῦς οὗτος· ἄρα, ὦ Γλαύκων, ἡγεῖ οὐκ εἶναι μέγιστον κέρδος τὸ τοὺς μέλλοντας γενήσεσθαι παῖδας ἐμπειροπολέμους μετὰ χρόνον αὐτοπτειν ἢ μὴ τὰ περὶ πόλεμον; σχεδὸν δὲ τὸ Ὀμηρικὸν παραφράζει·

πρωτ' ἔλθῶν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο,
Εὐφορβος. R.

C. οὐκοῦν] ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως, καθ' ὑπόκρισιν. R.

C. ὅσα ἄνθρωποι] ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀνθρωπίνην φύσιν· οἱ γὰρ θεοὶ πάντα ἴσασιν. R.

468 B. πάντων, ἔφη, μάλιστα] σύγκριτα θετικώτερον δοκεῖ μοι. R.

C. πλεῖστοι ἐκ τοῦ τοιούτου] ἀγαθοὶ πλεῖστοι ἐκ τοῦ τιμᾶσθαι. τὸ Ὀμηρικὸν δὲ λέγει·

ἔπει οὐκ ἄρα τις χάρις ἐστίν·

ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει.

D. ταῦτά γε] τοῦτο πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν βατισθέντων Ὀμηρικῶν λόγων ἐν τοῖς πρώτοις. R.

469 C. ὅλω καὶ παντὶ διαφέρειν, παροιμίαι ἐπὶ τῶν πάντη διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὰ πράγματα καὶ ὅλα τυγχάνει ὄντα, καθ' ὃ συνεχῆ ἐστὶν ἑαυτοῖς, καὶ μέρη ἔχει, καθ' ὃ καὶ διωρισμένα τούτοις κἄσιν ἐστὶ. τὸ οὖν πάντη διαφέρουν τινός, ἅτε δὴ καὶ καθ' ὅλον καὶ κατὰ μέρος τοῦδε πᾶν διενεγκόν, ὅλω καὶ παντὶ λέγεται διαφέρειν. R.

E. ἀναιρέσεις τὰς ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ ἠττηθέντων ἀναλήψεις τῶν νεκρῶν σωμάτων παρὰ τῶν οἰκείων αὐτοῖς. R.

470 C. ἀπο τρόπου τὸ αἰτίας χωρὶς, πρὸς τρόπου δὲ τὸ κατ' αἰτίαν. R.

D. ἀλιτηριάδης πρὸς βίαν ποιουμένη, ἢ ἁμαρτανομένη, ἐκ τοῦ ἀλιτήριοι ὀνόματος παρηγημένη· κατὰ Διονύσιον γὰρ τὸν Ἀλικαρνασσεῖα, λιμοῦ γενομένου Ἀθήνησιν οἱ πένητες προσφερόμενα ἄλευρα διήρασαν· ἐλέχθησαν οὖν οἱ τοὺς ἀλοῦντας ἐπιτηροῦντες ἀλιτήριοι. διέτεινε δὲ τὸ ὄνομα, ὥστε καὶ ἐπὶ πάντων τῶν μετὰ βίας τι ποιοῦντων ἢ ἁμαρτανόντων λέγεσθαι. R.

472 B. μὴ διάτριβε] μὴ καθ' ὑπέρθειν λέγε. R.

473 A. ἀρ' οἶόν τε] ὁ νοῦς οὕτως· ἄρα ἀκριβῶς, ὡς ὁ λόγος ἀπαιτεῖ, ἐνδέχεται τοὺς ἀνθρώπους πράττειν, ἢ ἢ πρῶξις κατὰ φύσιν ἦτον ἄπτεται ἀληθείας ἢ περ ἢ λέξις καὶ ὁ λόγος; ἀλλ' ἐν μὲν τῷ οὐρανῷ εὐρίσκομεν καὶ κύκλον ἐν σώματι καὶ σφαῖραν καὶ τάξιν καὶ ἁρμονίαν καὶ ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα καὶ ἰσότητα καὶ ἀπλῶς πάντα σύμφωνα τῷ λόγῳ· ἐν δὲ γῆ τοῦτο γενέσθαι δυσχερές. R.

C. τί λέγει, ὅπερ ἐπὶ Μάρκου τοῦ φιλοσόφου, βασιλέως Ῥωμαίων, ἀπέβη. R.

D. κακῶν παῦλα] πῶν πολλῶν ἀνθρώπων. τοῦτο δὲ καὶ Ἐυριπίδης λέγει·

πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων.

475 A. Ἀθήνησι δέκα μὲν ἦσαν φυλαί, διήρητο δ' ἐκάστη τούτων εἰς τρία, εἰς τριττύας, εἰς ἔθνη, εἰς φρατρίας. οἱ οὖν ἐκάστης τριττύος ἄρχοντες τριττύαρχοι τε καλοῦνται καὶ τριττυαρχοῦσιν. R.

C. κακόσιτον] κακόχυμον, βεβλαμμένον. R.

D. Διονύσια ἑορτὴ Ἀθήνησι Διονύσω ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μῆνος Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ἀθήναια μῆνος Μαιμακτηριῶνος, τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιῶνος. R.

E. παιδῶν αἰνύματι] Κλεάρχου γόρφος·

αἴνός τις ἐστὶν ὡς ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ
ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθ' ἰδῶν τε κοῦκ ἰδῶν,
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθῳ τε κοῦ λίθῳ βάλοι τε κοῦ βάλοι.

Ἄλλως.

ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος δ' ὅμως,
ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὅμως,
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθῳ βαλῶν τε κοῦ λίθῳ διώλεσεν.

νυκτερίδα ὁ εὐνοῦχος νάρθηκος κισήρει. R.

ς.

485 B. φιλοτίμων καὶ ἐρωτικῶν] ὅτι ἔλεγεν ὅτι τριττυαρχοῦσιν οἱ φιλότιμοι πολλάκις, καὶ οἱ ἐρωτικοὶ συμπάσχοντες μελιχλῶρους καλοῦσι τοὺς ἄχρους. R.

C. ἐκόντας εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἐθελουσίους. τὸ δ' εἶναι παρῆλκει Ἀττικῶς. R.

486 A. ἀνελευθερία ἐστὶν ἕξις φαύλη περὶ χρήματα, μὴ ἀναλίσκουσα ταῦτα εἰς ἃ δεῖ καὶ ὅσα δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. σμικρολογία δὲ ἐστὶ φειδωλία, περὶ χυδαίων τινῶν ἢ φροντίδα ἢ συλλογὴν ποιουμένη. μεγαλοπρέπειά ἐστὶν ἕξις βελτίστη περὶ δαπάνας, ἃς τῷ μεγάλῳ καὶ πρόποντι γίνεσθαι προσήκει. R.

487 B. πρὸς μὲν ταῦτα] ὁ νοῦς οὗτος· οἱ πολλοὶ τῶν ἀκονόντων ταῦτα, διὰ τὸ μὴ εἶναι διαλεκτικώτατοι, ἐπιστομίζονται φασίως ὑπὸ σοῦ, ὧ Σωκράτες, ὄντος δεινοῦ ἐν διαλεκτικῇ. καὶ

σὺ μὲν οὐκ ἀληθῆ λέγεις ταῦτα λέγων· ἐκεῖνοι δὲ ἀδυνατοῦσιν ἐλέγχειν σε. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν μὴ τολμῶντες πρὸς σὲ ἀντιλέγειν σιωπῶσιν· αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα ἐναργῶς φαίνεται μὴ συμφωνοῦντα τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις. R.

D. ἀλλοκότους] ἐξηλλαγμένους, ἐναντίους, ξένους, πλημμελεῖς, ἀλλοφρεῖς. R.

488 A. εἰκάσω τὸ ὁμοίῳ, καὶ τὸ εἰκονίζω τὸ αὐτὸ δηλοῖ. χρηταὶ δὲ τῇ λέξει ὅ τε Ξενοφῶν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ἄλλοι. R.

C. ἄλλοι μᾶλλον] πελθῶσιν, ἀπὸ κοινοῦ. R.

C. μανδραγόρα] ὑπνωτικὸς ὁ καρπὸς τοῦδε τοῦ φυτοῦ. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν πραγματείᾳ τὴν ῥίζαν τοῦδε ξυσθεῖσαν τε καὶ ὄξει δυνθεῖσαν πρὸς τε τὰ ποδαργικά καὶ πρὸς ὕπνον μᾶλλον εἶναι χρησίμην φησί, καὶ δὴ πρὸς φίλτρα. διδόασιν δὲ ἐν οἴνω ἢ ὄξει. R.

E. ἀδολέσχην] μακρολόγον, φλύαρον. R.

489 C. κομψευσάμενος] πανουργευσάμενος. κομψευσάμενον τὸν Εὐβουλὸν φησιν, ὃς ὑπὸ Σωκράτους ἐρωτηθεὶς· ὦ Εὐβουλε, σοφὸς ἐθέλεις εἶναι ἢ πλούσιος; ἔφη πλούσιος· τοὺς γὰρ σοφοὺς ὄραν ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις καθεύδοντας. πρὸς ὃ τὸν Σωκράτη πάνυ ἀγχιῶς εἰπεῖν· οἱ μὲν σοφοί, ὦ Εὐβουλε, ἴσασιν ὧν δέονται, τῆς πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαίων χρεῖαν γὰρ χορηγίας, ἧς οἱ πλούσιοι, εἰ βούλονται, χορηγοί· αὐτοὶ δ' οὗτοι οἱ πλούσιοι οὐκ ἴσασιν· τῆς ἀνθρωπίνης γὰρ ἀρετῆς, ἢ διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν σοφῶν τῷ βουλομένῳ παντὶ οἶα τ' ἐστὶ παραγίνεσθαι. R.

490 E. πολλοί, φησίν, ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν ἐγένοντο πονηρότατοι· μικρὰ δὲ τις αὐτῶν μοῖρα καὶ ὀλιγιστοὶ ἐκφεύγουσι τὴν φθοράν ταύτην, καὶ οὐ γίνονται πονηροί, ἀχρηστοὶ δὲ ὅμως. R.

E. τὸ ἐξῆς· καὶ μετὰ τοῦτο αὖ τὰς τῶν ψυχῶν φύσεις, τὰς εἰς τὸ τῆς φιλοσοφίας ἐπιτήδευμα καθισταμένας καὶ μιμουμένας τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν πράξεις, δεῖ θεάσασθαι, οἶαι οὐσαὶ εἰς μείζον ἑαυτῶν ἐπιτήδευμα ἀφικόμεναι, πλημμελοῦσαι ψόγον κατὰ τῆς φιλοσοφίας προσήψαν. R.

493 A. οὗτοι] οἱ δημαγωγοί, οὓς σοφιστὰς μεγίστους ἄρτι ἔλεγεν. R.

A. διὰ τοῦ θρήμματος ἐξετραγώδησε τὴν ἀλογίαν τῶν τοιούτων ὄχλων. R.

D. τούτοις] τοῖς ιδιώταις, τοῖς ἀπαιδεύτοις. R.

D. Διομηδεῖα ἀνάγκη, παροιμία ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι πραττόντων εἰρημένη, ἀφ' ἱστορίας τοιαύτης, ἧς καὶ Ἀριστοφάνης μέμνηται ἐν Βατραχίοις, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ Παλλάδιον κλέψαντες ἐξ Ἰλλίου νυκτὸς ἐπανήσαν ἐπὶ τὰς ναῦς σελήνης ὑποφαινούσης, φιλοτιμούμενος δ' Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ μόνου δόξαι γενέσθαι τὴν πρᾶξιν, ἐπεχείρησε τὸν Διομήδεα μετὰ τοῦ Παλλადίου προηγουμένον ἀνελεῖν. ὁ δὲ κατὰ τὸ τῆς σελήνης φῶς τὴν κατ' αὐτοῦ θεασάμενος τοῦ ἐπιφερομένου ξίφους σκιάν, συλλαμβάνει τε τὸν Ὀδυσσεῖα, καὶ τὰς χεῖρας τοῦδε συνδεῖ, προάγειν τε κελεύει, καὶ τύπτων αὐτοῦ πλατεῖ τῷ ξίφει τὸ μετάφρονον ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας παραγίνεται. R.

494 B. ἄλλως] μάλιστα, ὡς νῦν, ἢ μάτην, ἢ κατὰ ἄλλον τρόπον. R.

495 E. ἀποτεθρομμένοι] ἀπηγριωμένοι. εἴρηται κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ἃ ἔστι βοτάνη τις ἀγρία καὶ ἀγροῦς. R.

E. οἶμαι βαναυσίας ἐνταῦθα κοινότερον λέγεσθαι τὰς κατὰ τὰς τέχνας ἀναστροφάς, ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς ἐργαζομένων τεχνῶν εἰρημένας (βαῦνος γὰρ ἢ κάμινος), οὐ μὴν βαναυσίαν ἐν τούτοις λέγειν ἦτοι ἀπειροκαλίαν, ἣν ἀμφοτέρωθεν οὕτως Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Νικομαχείοις ἠθικοῖς καλεῖ, ἐν τοῖς μεγάλοις δὲ σαλακωνίαν. ἔστι δὲ περὶ χρημάτων δαπάνης ὑπερβολή, ἔλλειψις δὲ μικροπρέπεια· ὡν μεγαλοπρέπεια μεσότης ἔστιν. R.

497 E. εἰπόντος Ἀδεϊμάντου ὅτι τέλος ἔχεται τὰ περὶ τούτων, ὁ Σωκράτης φησὶν ὅτι κωλύομαι ὑπακοῦσαι σοι βουλόμενος, ἀλλ' οὐ δύναμαι· ἔτι γὰρ δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἀναγκαίως. R.

498 A. Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος, φυσικὸς ὢν, ἔλεγεν ὅτι ὁ ἥλιος ἐν τῇ δυτικῇ θαλάσῃ ἐλθὼν καὶ καταδύς ἐν αὐτῇ σβέννεται, εἶτα διελθὼν τὸ ὑπὸ γῆν καὶ εἰς ἀνατολὴν φθάσας ἐξάπτεται πάλιν, καὶ ταῦτο αἰεὶ γίγνεται. Ἄλλως. Ἡράκλειτος Βαθίωνος, Ἐφέσιος, μεγαλόφρων γεγονὼς καὶ ὑπερόπτης παρ' ὄντινόν. οὗτος τὸ τοῦ ἡλίου ἔλεγεν εἶναι σχῆμα σκαφοειδὲς καὶ ὑπόκυρτον, καὶ τὴν ἔκλειψιν αὐτοῦ συμβάλειν κατὰ τὴν τοῦ

φραφοειδοῦς στροφῆν, ὥστε τὸ μὲν κοῖλον ἄνω γίνεσθαι, τὸ δὲ κυρτὸν κάτω πρὸς τὴν ἡμετέραν ὄψιν. ἀλλὰ μὴν καὶ Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον κατὰ σβέσιν τὴν ἡλιακὴν ἐκλειψιν λέγειν γίνεσθαι φασί, καὶ πάλιν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἀνίσχειν αὐτόν. R.

B. διὰ τῆς εἰωθυίας εἰρωνείας Σακράτης νῦν λαυθαρόντως ὑποτίθεται ἡμῖν, ὅτι δεῖ τοὺς νέους μειρακιώδη φιλοσοφίαν μαρτάνειν. λέγει δὲ τὴν μαθηματικὴν· οἰκία γὰρ αὕτη τοῖς νέοις θεοῖς. καὶ γὰρ δι' αὐτῆς τὰς κινήσεις τῶν νέων θεῶν διδασκόμεθα. ἡ δὲ διαλεκτικὴ τοῖς τοιοῦτοις ἀνδράσιν ἐπισηφαλῆς. καὶ ὁ Πλωτῖνος τοιοῦτο λέγει τὸ παραδοτέον τοῖς νέοις τὰ μεθήματα πρὸς συνεθισμόν τῆς ἀσωμάτου φύσεως. R.

D. εἰς μικρὸν] ἀντὶ τοῦ εἰς μέγαν, εἰρωνικῶς. R.

D. οὐ γὰρ πώποτε εἶδον] μικρὸν τὸ λέγειν ὅτι ἔργω μὲν τὰ νῦν λεγόμενα καλῶς οὐκ εἶπον οἱ πολλοί, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοιαῦτα ῥήματα εἶδον. καὶ γὰρ ὁ Θουκυδίδης, ἐπιπλήττων τοὺς Ἀθηναίους, λέγει ὅτι ὑμεῖς θεαταὶ μὲν ἐστε τῶν λόγων, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων. τὸ δὲ ἐξεπίτηδες ἀντὶ τοῦ ἐκ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας πιθανῶς συντεθέντα. καὶ τὸ πολὺ μᾶλλον ἔμφρασι πολλὴν ἔχει τῆς τῶν πολλῶν ἀφροσύνης, καὶ τὸ ὁμοιωμένα ἀλλήλοις εἶναι τὰ τοιαῦτα ῥήματα καὶ οὐχὶ τοῖς οὐσίην ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἐξῆς, ὅτι ἄνδρα ὁμοιωμένον ἀρετῆς ἔργω πρῶτον, εἶτα λόγῳ, οὐκ εἶδον οἱ τοιοῦτοι. R.

E. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὥσπερ νῦν] εἰρωνικῶς. ἡ γὰρ ἀλήθεια αὐτομάτως ὡς εἰπεῖν συνέρχεται· οὐ γὰρ ἀγράφῳ γραμματεῖω ἔοικεν ἡ ψυχὴ. R.

E. ἑτέρα] ἀριστοκρατουμένη. R.

499 A. τὰ δὲ κομψά] δεῖ πορίσασθαι ἐκ τούτων ὅτι ἡ τῆς ἀληθείας εὐρεσις αὐτῆ καθ' ἑαυτὴν ἐστὶν αἰρετὴ καὶ οὐ πρὸς ἄλλο σκοπεῖ, ἀλλὰ μόνον ἡ γνώσις αὐτῆς ἀρκεῖ πρὸς εὐδαιμονίαν. R.

B. κατήκοοι] ἀντὶ τοῦ κατακουόμενοι. R.

C. εὐχαῖς ὅμοια] τοῦτο καὶ κενὴν φασὶ μακαρίαν. R.

E. ὅτι εὐμετάβολον τὸ τῶν πολλῶν πλῆθος, δηλοῖ καὶ Ὅμηρος ἀπεικάζων τὴν ὀρμὴν αὐτῶν κύμασι παντοίων ἀνέμων καὶ τοῖς τοιοῦτοις. ἀλλὰ καὶ νῦν τοῦτο λέγει, ὅτι καὶ λόγῳ τις αὐτοῖς ἐνδείχεται τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν, καὶ αὐτῷ ἔργῳ τοιοῦτος ἢ φαινόμενος, φαιδῶς ἀν πείσει αὐτούς, καὶ τοσοῦτῳ ῥῆθον

ὅσῳ ἂν εἴεν πλείους. καὶ γὰρ οἱ πλείους μᾶλλον τῇ τῆς ὕλης ἀτάξια ἀναλογουσί, καὶ μᾶλλον εὐάλωτοι πρὸς ἐκάτερα, ἢπερ οἱ ὀλιγωτέροι. R.

500 A. οὐκοῦν] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν. R.

D. οὐ προσήκον ἐπεισκευμακότας] οὐ προσηκόντως εἰσεληλυθότας. R.

503 A. βασανιζόμενον οὐ τὸν αἰκιζόμενον καὶ τιμωρούμενον σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸν ἀναπνιόμενον καὶ ἐλεγγόμενον καὶ δοκιμαζόμενον ἢ διὰ λόγων ἢ πραγμάτων, οἷός τις ἐστίν, ἀπὸ λίθου γένους τινὸς καλουμένου βασάνου, ᾧ τὸ καθάρων χρυσίον δοκιμάζεται. R.

B. ὄκνος] ἀνάδυσσις, εὐλάβεια, ἀναβολή. R.

504 D. ὑπογραφήν] ὅτι τὸ πρὸ ὀλίγου τὸ ἀνδρείκελον ἐνέγραφεν καὶ θεοείκελον ἐν τῷ πίνακι. R.

505 A. πολλάκις ἀκήκοας] ἀπειράκις γὰρ ἡ αἰδῖος ψυχὴ ταῦτα καὶ ἤκουσεν καὶ ἐπελάθετο. R.

506 B. πάλαι καταφανῆς] ἐξ αἰδίου γὰρ αἱ ψυχαὶ ἀλλήλας γινώσκουσι. διὰ τὸ ὄρεκτόν εἶναι τὸν νοῦν καὶ τὴν ἐπιστήμην κατὰ φύσιν αὐταῖς, καὶ τὸ δοξαστὸν ὡς ἐπίκτητον ἀποπέμπεσθαι, οὐκ ἀποζορήσει αὐταῖς ἡ δόξα. R.

D. παρ' ἄλλων] παρὰ τῶν κρείττονων ἡμῶν γενῶν. R.

D. ἀρκέσει] τὸ γὰρ θεῖον πᾶν οὐ μόνον αὐταρκῆς ἀλλὰ καὶ ἱκανόν. R.

D. ὅπως μὴ] ἔλλιπῆς ἢ φράσις· τοῦτο δὲ ἔθος Ἀττικόν. λείπει γὰρ τὸ σκόπει ἢ τι τοιοῦτο. R.

D. εἰάσωμεν] παρὰ γὰρ τὴν τῶν καταδεεστέρων ἀνεπιτηδειότητα τὰ κρείττονα ἀδυνατουῦσιν ἐνεργεῖν. R.

507 C. οὐ πᾶν] οὐδαμῶς. R.

509 B. τὸ γελοῖως δια τὴν ὑπερβολήν. ἀσύγκριτον γὰρ τὰγαθὸν ἀπλῶς πρὸς πάντα. τὰ γὰρ κρείττονα ἡμῶν γένη διαπορθεύουσι τὰ παρὰ θεῶν εἰς ἡμᾶς ἀγαθὰ. ἢ δὲ θεῖα ἀνάγκη τῇ θεῖα βουλήσει ἢ αὐτῇ, καὶ ὅμοιον ἢ τε ἀφρασίς τῷ κλήρω, καὶ τὸ ἐλέσθαι τῷ λαχεῖν, καὶ τὸ εἶναι τῷ ἐνεργεῖν, καὶ τὸ βούλεσθαι τῷ δύνασθαι, καὶ εἶναι ἀπλῶς ἐν θεῷ πάντα ἐνιαίως. Ἄλλως. τὸ γελοῖως ἤγουν ἐγκοσμῶς. οἱ γὰρ νέοι καὶ ἐγκόσμοι θεοὶ τοῦτο εἰνέκτονται. παίγνιον γὰρ τὸ σωματικόν πᾶν τοῖς νοητοῖς παραβαλλόμενον. τὸ δὲ παίζειν καὶ γελᾶν τῶν νέων οἰκείον. καὶ τὸ

ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνωῶτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν
περὶ τῶν ἐγκοσμίων εἶρηται θεῶν. ὁ γοῦν Γλαύκων ἀναλόγως
ἐγκοσμίῳ προσώπῳ εἰκότως γελοίως λέγει. τὸ δὲ Ἀπολλῶν οἰ-
κειὸν τῷ τε ἡλίῳ εἰς ταυτὸν ἐρχομένῳ τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ τῷ λέ-
γοντι ἐπιγυῶντι τὸν ἑαυτοῦ βασιλέα ἡλιὸν καὶ Ἀπόλλωνα τὸν
αὐτόν. R.

C. Ἀπολλῶν] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν, ὡς τὸ Ἡράκλεις. R.

D. Σχόλιον ἐκ τῶν Ἀρχύτου καὶ Βροντίνου καὶ Ἰαμβλίχου
ἐπιτηθέν. Γραμμὴν διχα τὸ πρῶτον τετμημένην, εἴτε εἰς ἴσα
τμήματα κατ' Ἀρχύταν καὶ τὸν Χαλκιδέα Ἰάμβλιχον, εἴτε καὶ εἰς
ἄνισα, ὡς ἐν τῶν τισιν ἀντιγράφων τοῦ Πλάτωνος εὔρηται, τὰ
ὄντα πάντα δηλοῦσθαι εἰς δύο κατὰ πρώτην διαίρεσιν τεμνο-
μενα, τὸ νοητὸν δηλονότι καὶ ὁρατόν. εἰ μὲν εἰς ἴσα, διὰ τε τὴν
τῶν λόγων μετουσίαν καὶ τῶν εἰδῶν, καὶ τὴν τῶν μετεχόντων
πρὸς τὰ μετεχόμενα ὁμοιότητα, καὶ τῷ τὴν ἀναλογίαν τὴν αὐτὴν
πῶς εἶναι ἐπ' ἀμοιότερων· εἰ δὲ εἰς ἄνισα, ὡς ἐν ἄλλοις εὔρηται,
διὰ τὴν τῶν νοητῶν πρὸς τὰ αἰσθητὰ ἴσως ὑπεροχὴν καὶ ἀνο-
μοιότητα. ὅλον ἐκάτερον αὐτὸ εἰς δύο ἀνὰ τὸν αὐτὸν διηρησθαι
λόγον, τῷ τὴν γνωστικὴν δύναμιν δι' ὅλον ὁμοειδῆ πρὸς ἑαυτὴν
εἶναι. τὸ μὲν γὰρ ὁρατόν εἰς εἰκόνας καὶ ὧν εἰσὶν εἰκόνας, τὸ δὲ
νοητὸν εἰς τὰ διανοητὰ καὶ τὸ ἰδίως νοητὸν διακρίνεσθαι. καὶ
εἰκόνας μὲν σκιάς τε καὶ τὰ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ κατόπτροις καὶ
ὄλως πυκνοῖς καὶ λεῖοις καὶ φανοῖς ξυνιστάμενα εἶδωλά τε καὶ
φαντάσματα εἶναι, ὧν δ' εἰσὶν εἰκόνας, αὐτὰ δηλονότι τὰ αἰσθητὰ
σώματα, ζῶά τε καὶ φυτὰ καὶ τὰ παραπλήσια· καὶ διανοητὰ
μὲν τὰ μαθηματικά τε καὶ ἐπιστητὰ γένη, γεωμετρίαν, ἀστρο-
νομίαν καὶ τὰ τούτοις ἀδελφά, νοητὰ δὲ τὰς ἰδέας τε καὶ ὄντως
οὔσας οὐσίας. ἀνάλογον οὖν ἔχειν ὡς τὰ εἰκαστὰ πρὸς τὰ αἰ-
σθητὰ τε καὶ φυσικὰ σώματα, οὕτω τὰ διανοητὰ πρὸς τὰ νοητὰ.
εἰκόνας τε γὰρ τῶν νοητῶν εἶναι τὰ διανοητὰ, ὡς τὰ εἰκαστὰ
τῶν αἰσθητῶν, τὰ τε αἰσθητὰ καὶ νοητὰ τῇ μᾶλλον καὶ ἤττον
ἀληθείᾳ τῶν εἰκασθέντων καὶ διανοητῶν διορίσθαι· τὰ μὲν
γὰρ μᾶλλον τὰ δὲ ἤττον ἀληθῆ εἶναι. καθ' αὐτὰ μὲν γὰρ καὶ
οὐκ ἐν ἄλλοις ὑφεισθάναι τὰ αἰσθητὰ, σκιάς δὲ καὶ εἶδωλα τοῖς
αἰσθητοῖς παρῳφίστασθαι, ἐν ἐκείνοις καὶ οὐ καθ' αὐτὰ ὄντα·
καὶ διὰ τοῦτο ἐκείνων ὑποσπασθέντων μηδὲ ταῦτα φαίνεσθαι
ἔτι. εἶναι δὲ καὶ ταῦτα αἰσθητὰ μὲν τῷ γένει, ἅτε δὴ τῇ αἰσθη-

σει ὑποπίπτοντα, εἰκαστὰ δὲ μᾶλλον καὶ δοξαστὰ εἶναι. οὕτω δὲ καὶ τὰ διανοητὰ τῶν νοητῶν εἶναι εἰκόνας καὶ εἰδῶλα, ἅτε μὴδὲ αὐτὰ κυρίως ἀλλ' ἐξ ἀφαιρέσεως ὄντα, καὶ πρὸς τὰ καθ' αὐτὰ τε καὶ ὄντως ὄντα, τὰ νοητὰ δηλονότι, τὴν ἀναφορὰν ἔχοντα. διὸ καὶ τὴν ψυχὴν τὰ μὲν αἰσθητὰ καὶ νοητὰ πρῶτά τε καὶ αὐτόθεν γινώσκειν, ὥσπερ καὶ ὑφίσταται πρῶτα, τὰ δὲ εἰκαστὰ καὶ διανοητὰ δεύτερα, ὡς καὶ δεύτερα ὑφίσταται. ὥσπερ γὰρ οὐ μένει ἐν τοῖς εἰκαστοῖς τῇ δόξῃ ταῦτα περιλαβοῦσα, ἀλλὰ ζητεῖ τὰ καθ' αὐτὰ ὑφιστάμενα, οἷς ἔπεται τὰ εἰκάσματα, οὕτω καὶ τὰ ἐπιστητὰ καὶ διανοητὰ θεωροῦσα καὶ διανοουμένη οἶον τρίγωνον ἰδρυσμένον διάμεσον καὶ τὰ παραπλήσια, οὐ περὶ τούτων διανοεῖται, ἀλλ' ἐκείνων περὶ οἷς ταῦτα ἔοικε. ταῖς τε γὰρ εἰκόσι τὰ περὶ τὰ μαθήματα γένη εἶναι ἀνάλογον, καὶ τὴν αὐτῶν γνῶσιν ταῖς τῶν εἰδώλων εἰκασίαις ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα. ἀπὸ τε γὰρ τῶν νοήσεων τὴν τῶν μαθηματικῶν γνῶσιν λαμβάνειν τὴν ἐνέργειαν, καὶ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ μαθηματικά ὡς εἰκόνας μεταβαίνειν, ὑποθέσεις τε ἀναποδείκτους ἑαυταῖς ὑποτιθεμένην λόγον οὐδένα οὐδενὶ ἀξιοῦν διδόναι, ὡς παντὶ φανερόν, ἐκ τοιούτων τε ὑποθέσεων ὡς ἀρχῶν οὐκ ἐπ' ἀρχὴν ἀλλ' ἐπὶ τελευτὴν εἶναι, αὐτὰ σκεπτομένην τὰ μαθηματικά τῇ διανοίᾳ. τῶν νοητῶν δὲ γε τῶν λόγων μετὰ τῆς τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμεως καὶ τῆς τελείας διαλεκτικῆς τῇ νοήσει προσχρωμένην ἄπτεσθαι ἐξ ὑποθέσεων ὡς οὐκ ἀρχῶν (οὐδὲν γὰρ ὅτι ἐκείνων εἶναι ἀρχὴν) ἀλλ' ὅπερ καλοῦνται ὑποθέσεων καὶ ἐπιβάσεων ἐπ' ἀρχὴν τὴν ἀνυπόθετον εἶναι, ἧς μὴδὲν ἔτι δηλονότι προϋποτίθεται, ἅτε καὶ μὴδὲν ὄν, ὃ ἂν εἴη πρὸ ἐκείνης. κάκειθεν αὖ ἐπὶ τελευτὴν καὶ τὰ διανοητὰ κατιέναι, οὐδενὶ προσχρωμένην αἰσθητῶ, ἀλλὰ τοῖς νοητοῖς αὐτοῖς εἶδεσι δι' αὐτῶν. ὥσπερ δὲ ἔχει τὰ πράγματα ἀληθείας τε καὶ μὴ, οὕτω σαφηνείας τε καὶ μὴ τὰ περὶ αὐτὰ καταγιγόμενα τῆς ψυχῆς ἔχειν πάθη. εἶναι δὲ ταῦτα τέτταρα, νοῦν, διάνοιαν, πίστιν καὶ εἰκασίαν, ἐπὶ τέτταρσι τούτοις πράγμασι, νοητοῖς, διανοητοῖς, αἰσθητοῖς τε καὶ εἰκαστοῖς· ὧν νοῦν μὲν καὶ αἰσθησιν ἀρχὰς εἶναι τοῦ λόγου, ὡς ἐν τῷ περὶ νοῦ τε καὶ αἰσθήσεως Ἀρχύτα δοκεῖ, τέλη δὲ ἐπιστήμην καὶ δόξαν, ὡς ὑπὸ μὲν ἐκείνων ἀποτελουμένων κάκειθεν ὁρμωμένου, κατιόντος δὲ καὶ τελευτῶντος εἰς ἐπιστήμην καὶ δόξαν. καὶ τοιαῦτα μὲν εἶναι τὰ γένη τῶν ὄντων, τοσαῦτα δὲ καὶ τὰ τούτων κριτήρια. R.

Z.

P. 514 A. Ἀττικοὶ καὶ τὸ ἰδέ ὀξύνουσι καὶ τὸ λαβέ καὶ τὸ φαγέ, ὁμοίως τῷ ἔλθέ, εὔρέ, εἰπέ. R.

516 E. γνωματεύοντα] διακρίνοντα, διαγιγνώσκοντα ἀκριβῶς. R.

517 C. ἐνταῦθα] ἐν τῷ νοητῷ. R.

518 B. μετρίως] ἀντὶ τοῦ ἐπιεικῶς πάνυ. R.

519 C. Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν ᾧ Γεωγραφουμένων φησὶ τὰς μακάρων νήσους ἕξ τὸν ἀριθμὸν ἐν τῇ ἐντὸς Διβύη κατὰ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. R.

520 B. τοιοῦτοι γιγνόμενοι] οἱ φιλόσοφοι. R.

521 A. εἰ μὲν εὔροις, φησί, βίον ἀμείνω φιλοσόφου βίον. λέγοι δ' ἂν θεοῦ μόνον· καὶ γὰρ θεὸς ἀμείνων φιλοσόφου μόνος. R.

C. οστράκου περιστροφῇ] παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιοῦντων λεγομένη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα παιδιᾶς. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμάντων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων. R.

525 D. τοὺς περὶ ταῦτα δεινούς] τοὺς ἀριθμητικούς. R.

E. αὐτὸ τὸ ἐν] τὴν μονάδα τὴν παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς. R.

526 B. ὀξεῖς] οἷος ἦν Θεαίτητος. R.

C. μείζω πόνον παρέχει μανθάνοντι] ἴσως τοῦτο βούλεται λέγειν ὁ Πλάτων, ὅτι τῶν μετὰ πολλοῦ πόνου κατορθουμένων τεχνῶν οὐκ ἔστιν οὐδεμία τοιαύτη εὐκόλος ὡς ἡ ἀριθμητικὴ. R.

B. οὐ δέον] ἀντὶ τοῦ οὐ δεόντως, Ἀττικῶς. R.

D. ἡδύς] εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομωρούς. R.

D. ἐκάστου] ἐκάστου ἀνδρὸς τοῦ μανθάνοντος. R.

529 C. δίκην] νῦν τιμωρίαν. R.

D. Δαίδαλος ὁ Εὐκάλாமου καὶ Φρασιμήδης, ἀγαλατοποιὸς ἀριστος. R.

530 A. ὁ τῷ ὄντι, φησὶν, ἀστρονομικὸς τὸν μὲν ὁρώμενον οὐρανὸν βλέπει τε καὶ θαυμάζει διὰ τῆς εὐτάκτου κινήσεως τὸν δημιουργόν, ἄτοπον δὲ ἡγήσασαί ἂν ἐξονυχίζειν καὶ λεπταῖς τοῖς φαινομένοις κεχηρῆναι καὶ παντὶ τρόπῳ ζητεῖν τὰς κινήσεις αὐτῶν λεπτομερῶς. R.

D. ὅσα παγῆναι] περὶ μουσικῆς, ἢ ἔστιν ἀντίστροφος

ἀστρονομίας· ἡ μὲν γὰρ ὄψει, ἡ δὲ ἀκοῇ πέπηγεν· λέγει δ' οὐ τὴν τοῦ ἀλόγου ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ τὴν κατα Πυθαγόραν ἐν λόγῳ καὶ θεωρήματι. R.

531 B. κολλόπων] κολλάβων. οὕτω δὲ λέγονται τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια, περὶ ἃ εἰλοῦνται αὐται. τὸ γὰρ νατιαῖον τοῦ τραχήλου τοῦ βοῦς μέρος κόλλωψ καλεῖται, διὰ τὸ εἰς κόλλαν εὐθεεῖν. R.

532 A. διαλεκτικὴν τὴν διακριτικὴν τῆς πραγματικῆς, οὐ τὴν νῦν λεγομένην. R.

533 E. πρώτην μοῖραν] τὴν τῶν νοητῶν, τὴν τῶν μαθηματικῶν, τὴν τῶν φυσικῶν, τὴν τῶν τεχνικῶν. R.

534 D. ἐπικαταδαρθάνειν] ἐπικατακοιμίζεσθαι. R.

E. θριγκὸς] περίφραγμα, στεφάνη, τειχίον, περίβολος. R.

535 B. δριμύτητα] ὀξύτητα, σφοδρότητα, θερμότητα, ταχύτητα. R.

536 B. ἄρρατον] ἰσχυρόν, στερεόν, ἢ δυσκίνητον. R.

C. προπεπηλακισμένην] ὑβρισμένην, ἠδίκημένην, διασεσυρμένην, ἐξουθενημένην. R.

C. Σόλωνι] τούτου γὰρ τὸ αἰεὶ γηράσκω πολλὰ διδασκόμενος. R.

537 A. εἰς ἀριθμὸν] ὡς Ὅμηρος· ἐν ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ. R.

H.

P. 544 B. ὥσπερ παλαιστῆς] ἔθος γὰρ τούτοις, ὅταν πέσωσιν ὁμοῦ, ὡς μηδένα ἐπιπεσεῖν τοῦ λοιποῦ, πάλιν ἐγερωθέντας ἐφ' ὁμοίῳ συμπλεκῆναι σχήματι, ὅπερ τὴν αὐτὴν εἶπε λαβὴν. R.

D. ἐκ δρυός] τὸ ἐν τῇ τ τῆς Ὀδυσσεΐας Ὀμήρω ὑπὸ Πηνελόπης φηθὲν Ὀδυσσεὶ ἀναγνωριζομένῳ αὐτῇ ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν πολιτειῶν παρωδεῖται. ἔστι δὲ τὸ

οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρας.

οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν τοὺς πρὸς αὐτῶν γεννηθῆναι ὑπελάμβανον, διὰ τὸ τὰς τικτούσας εἰς στελέχη καὶ σπήλαια τὰ βρέφη ἐκτιθέναι, ἐπεὶ καὶ τὰς μίξεις κατὰ τὰς ἐρημίας ἐποιούντο οἱ πάλοι ἄνθρωποι, δρυῶν ἢ πετρῶν πλησίον. R.

546 A. τὰ φυτὰ διέστησε τῶν ζώων οὐ τῷ αἰσθητικῷ περιπατητικῶς (οἶδε γὰρ καὶ φυτῶν αἰσθησιν), ἀλλὰ τῷ ἔγγειῳ,

τουτέστι τῷ μονίμῳ, ὡς κατερριζωμένα ἐν γῆ, τὰ δὲ τῷ ἐπιγείῳ, ὃ ἔστι τῷ πορευτικῷ, ὡς φερόμενα ἐπὶ γῆς. R.

A. εἰ ὁ πᾶς χρόνος αἰῶνός ἐστι τοῦ παντός εἰκῶν· λέγεται γὰρ καὶ ὁ αἰὼν πᾶς. τὸ μὲν οὖν παράδειγμα τὸν ἅπαντα αἰῶνά ἐστι, μέτρον δ' ὁ πᾶς αἰὼν. μέτρον ἄρα καὶ ὁ πᾶς χρόνος. ἀλλ' ὁ μὲν τῆς τοῦ νοητοῦ ζωῆς μέτρον, ὁ δὲ τῆς τοῦδε τοῦ κόσμου ζωῆς, ὁ χρόνος. καὶ εἴη ἂν τῆς τῶν ἐν αὐτῷ πάντων ἀσωμάτων κινήσεως καὶ σωματικῶν πασῶν κοινῆς συναποκαταστάσεως μέτρον παντελές, ὃ δὴ πολλάκις συνελισσόμενον ποιεῖ τὸν ἅπειρον χρόνον. R.

B. θεῖον γεννητὸν οὐ τὸν ὅλον φησὶ κόσμον, εἰ καὶ προγουμένως τοῦτον, οὔτε τὸν ἐν οὐρανῷ μόνον οὔτε τὸν ὑπὸ σελήνην, ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀεικίνητον καὶ περιφερόμενον, εἴτ' ἐν οὐρανῷ εἴδ' ὑπὸ σελήνην, ὡς μὲν σωματικὸν γεννητὸν καλούμενον (οὐδὲν γὰρ σῶμα ἀύθυπόστατον), ὡς δ' ἀεικίνητον, θεῖον· μμεῖται γὰρ τὰ θεϊότατα τῶν ὄντων ἀγρυπνον ἔχοντα ζωὴν. τὸν τέλειον δ' ἀριθμὸν οὐ μόνον χρῆ νοεῖν ἐπὶ δακτύλων τιθέντας (οὗτος γὰρ ἐστὶν ἀριθμητὸν μᾶλλον ἢ ἀριθμὸς, καὶ τελειούμενος καὶ οὐδέποτε τέλειος αἰεὶ γιγνόμενος), ἀλλὰ τὴν αἰτίαν τοῦτον νοεράν μὲν οὖσαν, περιέχουσαν δὲ τὸν πεπερασμένον ὄρον τῆς τοῦ κόσμου πάσης περιόδου. R.

550 A. πατρὸς λόγους] ὁ γὰρ πατὴρ πλησιαίτατος, ὡς σύνοικος. R.

B. τῷ μέσῳ] τῷ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ. R.

C. ὅτι ἐκ τοῦ φιλοτιμίου φιλόπολις γίνεται, ἀπὸ τιμημάτων οὐσῶν τῶν ἀρχῶν, ὡς Ῥωμαῖοι. Ἄλλως. ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις εἰς μεγάλα μέρη διηρεῖτο τέτταρα. ταῦτα δὲ πολιτικὰ τιμήματα ἐκάλου, ἅπερ ἦν πεντακοσιομεδῖμων, ἑπτάων, ζευγυτῶν, θητικῶν· οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ φ' μέτρα ξηρὰ καὶ ὑγρὰ ποιεῖν κληθέντες ἀνήλισκον εἰς τὸ δημόσιον τάλαντον· οἱ δὲ τὴν ἑκπάδα τελοῦντες ἐκ μὲν τοῦ δύνασθαι τρέφειν ἵππους κεκληθῆσθαι δοκοῦσιν, ἐποιοῦν δὲ μέτρα τ', ἀνήλισκον δὲ ἡμιτάλαντον· οἱ δὲ τὸ ζευγῆσιον τελοῦντες ἀπὸ σ' μέτρων διελέγοντο, ἀνήλισκον δὲ μνᾶς ι'. οἱ δὲ τὸ θητικὸν οὐδεμίαν ἀρχὴν ἤρχον οὐδὲ ἀνήλισκον. R.

D. φιλοχρηματισται οἱ φιλοῦντες πορίζειν χρήματα, φιλοχρήματοι δὲ οἱ φιλοῦντες χρήματα. R.

552 B. κηφήν] είδος μελίσης ἄκεντρον, ὃ κατεσθίει τὸ μέλι μόνον, ἄργον δέ· ἀφ' οὗ καὶ τοὺς μὴ δυναμένους δρᾶν οὕτω φασίν. R.

C. δεινὰ κέντρα ἔχοντας] τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δυνάστας. R.

553 C. γλίσχωρος] πᾶν φυπαρῶς καὶ μετὰ φειδωλίας. R.

C. τιάρα ἐστὶν ἡ λεγομένη κυρβασία. ἔστι δὲ κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣ οἱ Περσῶν βασιλεῖς μόνον ὀρθῇ ἐχρῶντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένη. Ἡρόδοτος δὲ ἀρσενικῶς τὸν τιάραν φησί. τινὲς δὲ καὶ κίταριν λέγουσι τὸ αὐτό· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων εἶναι λέγει τὴν κίταριν. R.

C. στρεπτούς] ὄρμους περὶ τὸν τράχηλον ἢ τὰς χεῖρας, οὓς καὶ στεφάνους χειρῶν λέγει Ἴων ἐν Φρουροῖς. ἀκινάκης δὲ Περσικόν τι ξίφος, ἢ δόρυ μικρὸν Περσικόν. R.

554 A. ἀνχηρὸς] στυνγός, σκοτεινός. R.

B. τυφλὸν] τὸν Πλοῦτον, οἶμαι, φησίν. R.

D. οὐ πείθων] ἑαυτὸν δηλονότι, οὐδὲ θυθμίζων τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μόρια, καὶ διὰ τὸ ἄμεινον ἐπιτηδεύων τὴν ἀρετὴν. R.

556 A. οὔτε διδάσκοντες λόγῳ, φησί, τοὺς νέους εἰργουσιν ἀκολασταίνειν, οὔτε βία κολάζοντες. R.

C. θεωρίας] ἑορτάς, ἀπὸ τῆς εἰς θεῶν συνδρομῆς τῶν ἐν αὐταῖς τελουμένων παρηλλαγμένως τοῖς κατὰ τὸν ἄλλον τοῦ βίου χρόνον γιγνομένοις λεγομένας οὕτως. R.

558 D. χρηματιστικά] χρημάτων ποριστικά. R.

560 C. λωτοφάγους] τοὺς ψευδεῖς καὶ ἀλαζόνας λόγους καὶ δόξας, δηλονότι ἀλληγορικῶς. Ἄλλως. ὁ λῶτος δένδρον ἐστὶν ἐν Λιβύῃ κατὰ τὴν Μέμφιν φνόμενον, εὐμέγεθες, ἡλίκον ἄπιος ἢ μικρῷ ἔλαττον· φύλλον δὲ ἔντομάς ἔχον καὶ πρινωῶδες· τὸ δὲ ξύλον μέλαν. γένη δ' αὐτοῦ πλείω, διαφορὰς ἔχοντα τοῖς καρποῖς. ὁ δὲ καρπὸς ὥσπερ κύαμος· πεπαίνεται δὲ ὥσπερ οἱ βότρυες μεταβάλλων τὰς χροῖας. φύεται δὲ καθὰ τὰ μύρτα παρ' ἀλλήλα πυκνὸς ἐν τοῖς βλαστοῖς. ἰσθιόμενος δὲ ἐν τοῖς λωτοφάγοις καλουμένοις γλυκύς ἐστὶ καὶ ἠδύς καὶ ἀσινηῆς, καὶ ἔτι πρὸς τὴν κοιλίαν ἀγαθός· ἠδίων δ' ὁ ἀπύρηνος. ποιοῦσι δὲ καὶ οἶνον ἐξ αὐτοῦ. τὸ δένδρον δὲ καὶ πολὺ καὶ πολύκαρπον καὶ παρὰ τὴν λωτοφαγίδα νῆσον, ἀπέχουσαν τῆς χώρας μικρὸν ὡσαύτως. R.

561 A. ἐμβακχευθῆ] ἐκμανῆ. R.

563 A. εὐτραπελία ἐστὶν ἕξις τις ἐν μεσότητι θεωρουμένη βωμολοχίας καὶ ἀγροικίας· ἔστι δὲ περὶ σκώμματα, ἢ τὸν ἔχοντα παρέχεται δύνασθαι τε σκῶψαι ἐμμελῶς καὶ ὑπομένειν σκωπόμενον. βωμολοχία δὲ ἢ πάντα καὶ πάντας ολομένη δεῖν σκώπτειν. ἀγροικία δὲ ἢ μήτε σκώπτειν μήτε σκωφθῆναι βουλομένη, ὀργιζομένη δ' ἐπ' ἀμφοῖν. R.

B. χαριεντισμός ἐστι σκῶμμα μετὰ τέρψεως καὶ χάριτος. R.

C. ἐνταῦθα] ἐν τῇ ἀκράτῳ ἐλευθερία. R.

D. σημειῶσαι τὴν παροιμίαν λεγομένην ἐπὶ τῶν ὁμοιωμένων πάντως ἀρχομένων τοῖς αὐτῶν ἀρχουσιν. ἔστι δὲ ἢ ὅλα οἷα περ ἢ δέσποινα, τοῖα χά κύων. R.

564 B. δύο κηφῆνων εἶδη φησὶν ἐν ταῖς πολιτείαις, ἀργῶ καὶ δαπανηρῶν ἀνδρῶν, τὸ μὲν ἀνδρεῖον καὶ κεκεντρωμένον. οἶον χολὴ ἐν σώματι, τὸ δ' ἄκεντρον, οἶον φλέγμα. οὗτοι δριμύτεροί εἰσιν ἐν δημοκρατίᾳ, ὡς ἂν καὶ ἀρχεῖν εἰδισμένοι. R.

E. βλέττει] ἀφαιρεῖ τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. R.

565 C. εἰσαγγελία ἐστὶ κυρίως ἢ περὶ καινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, περὶ ὧν διαρρήθην μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίσει γίνεσθαι. καὶ τοῦτ' ἐστὶν οἶον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων. R.

566 A. τυραννικὸν αἴτημα] τοῦτο Πεισιστράτου. Ἀθηναῖος γὰρ οὗτος ἦν, ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι κατὰ τῶν πολιτῶν, πολλαῖς καὶ χαλεπαῖς πληγαῖς ἑαυτὸν κατατρώσας, ἐνεδείξατο τοῖς Ἕλλησιν ὡς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ταύτας πάθει, καὶ ἤτησε φύλακας τοῦ ἑαυτοῦ σώματος, καὶ ἔλαβε τριακσίλους δορυφόρους ἐκ τῆς πόλεως, οὓς εἰσοικισάμενος καὶ θεραπεύσας ἐτυράννησεν Ἀθηναίων. R.

C. Κροῖσος υἱὸς Ἀλυάττου, Λυδὸς γένος, βασιλεὺς τῶν ἐντὸς Ἄλφης ποταμοῦ, ὃς περὶ τῆς ἀρχῆς, εἰ πολυχρόνιος ἔσται· χρηστηριαζόμενος, ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων χρησμόν τοιοῦτον αὐτῷ· ἀλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μῆδοισι γένηται, καὶ τότε, Λυδὲ πόδαβρε, πολυψηφίδα παρ' Ἐρμον φεύγειν, μηδὲ μένειν, μηδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι. καὶ οὗτος μὲν ὁ ὅλος χρησμός· ἡμίονον δὲ τὸν Κῦρόν φησιν, ἐπεὶ περ Ἀρνήνης τῆς Ἀλυάττου θυγατρὸς, Λυδῆς οὔσης αὐτῆς,

καὶ Ἀστυάγου τοῦ Μήδων βασιλέως Μανδάνη γίννεται παῖς, ταύτης δὲ καὶ Καμβύσου, Πέρσου τινός, ὁ Κῦρος υἱός, ὁ καθελῶν Κροῖσόν τε καὶ δὴ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείαν τῶν Λυδῶν. R.

E. μέλλει] ἔοικεν, φαίνεται, δοκεῖ, ὡς νῦν. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Τρωῒλῳ, μένει. R.

568 A. οὐκ ἔτι] ὅτε μὲν οὐ μάτην, ὅτε δ' οὐκ ἀλόγως· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστι τὸ μάταιον, οἱ δὲ οὐκ εἰκότως. R.

A. τοῦτο Σοφοκλέους ἐστὶν ἐξ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. ἐν ταῦθα δὲ Εὐρύπιδου λέγεται τὸ ἱαμβεῖον εἶναι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ συμπύπτοιεν ἀλλήλοις οἱ ποιηταί. R.

C. φωνᾶς] τὰς τῶν ὑποκριτῶν. R.

Θ.

572 E. μηχανωμένους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίθει· τίθει μηχανωμένους αὐτῷ ἔρωτα, ὅταν ἐλπίσωσι μὴ ἄλλως τὸν νέον, ὑπόπτερον ὄντα κηφῆνα καὶ μέγαν, καθέξειν. R.

573 C. σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖς] παροιμία, ἥνίκα τις ἐρωτηθεῖς τι ὑπὸ γινώσκοντος τὸ ἐρωτηθέν, αὐτὸς ἀγνοῶν, οὕτως ἀποκρίνηται· σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖς. R.

C. κῶμοι] ψῆδαί, ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. R.

574 C. σημειῶσαι τὴν σύνταξιν, πρεσβύτην πατέρα πληγαῖς τε δοῦναι. R.

D. νεωκορήσει] ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει, ὡς νῦν. παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς τὸ κοσμήσει τὸν ναόν· κορεῖν γὰρ σημαίνει τὸ κοσμεῖν. R.

D. δορυφοροῦσαι] ὁ νοῦς οὗτος· αἱ κακαὶ ἐπιθυμίαι τὸν ἔρωτα δορυφοροῦσαι κατισχύσουσι τῶν δοξῶν τῶν ἀγαθῶν, ἃς πάλαι εἶχεν. R.

E. ὑπὸ ἔρωτος] κακοῦ ἔρωτος, ὅτε εἰδῶλα κακὰ ἐν τῇ φαντασίᾳ ἀνέπλαττεν. R.

575 C. οὐδ' ἴκταρ βάλλει] ἴκταρ σημαίνει ταῦτα, τὸ ἐγγύς, ἀπὸ τοῦ ἰκνεῖσθαι, τὸ πρόσφατον, τὸ ἄρτι, τὸ ταχέως, τὸ πυκνῶς, τὸ ἐξαπίνης. καὶ παροιμία, οὐδ' ἴκταρ ἦκει, ὥσπερ καὶ τὸ οὐδ' ἴκταρ βάλλει, τουτέστιν οὐδ' ἐγγύς ἐστίν. εἴρηται δὲ κατὰ γλωτταν, ὥσπερ τὸ διωλύγιον κακὸν σημαίνει τὸ μέγα, οὐ μνημονεύει Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. R.

576 C. πολλὰ δοκεῖ] ἀντὶ τοῦ ψευδοῦ· τὸ γὰρ ψεῦδος πολυχούν, ἀπλοῦς δ' ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφθ. R.

577 E. περὶ ὅλης εἰπεῖν ψυχῆς] τὸ γὰρ λογιστικὸν τῆς τοῦ τυράννου ψυχῆς, ὑπὸ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας κρατούμενον, οὐ ποιεῖ ἢ βούλεται καθ' αὐτό, ὥστε καὶν κατὰ τὰ χεῖρονα μέρη ποιῆ ἢ βούλεται ἢ ψυχῆ, ἀλλὰ κατὰ τὸ κρεῖττον μὴ ποιούσα αὐτῆς διὰ τοῦτο λέγεται, ἥκιστα ποιήσει ἢ ἂν βουλευθῆ ὡς περὶ ὅλης εἰπεῖν τῆς ψυχῆς· καὶ γὰρ οὐχ ὅλη τότε ποιεῖ. R.

587 D. εἰληφθῶ κατὰ τὴν μονάδα αὐτὴν ὁ βασιλικός, κατὰ δὲ τὸν γ' ὁ ὀλιγαρχικός, τῆς μονάδος πολλαπλασιασθείσης ἐπ' αὐτόν, κατὰ τὸν θ' δὲ ὁ τυραννικός, τοῦ γ' γεγονότος ἐφ' ἑαυτόν. τοῦ τριπλασίου ἄρα τῆς μονάδος τοῦ γ', τουτέστι τοῦ ὀλιγαρχικοῦ τοῦ πρὸς τὸν βασιλικὸν ἀφιστάτος τριπλάσιον, ὡσαύτως τριπλάσιον τῷ θ' ἀριθμῷ ἀφέστηκεν ὁ τυραννικός. ἔστι δὲ οὗτος ἐπίπεδος ἀριθμὸς κατὰ τὸ μῆκος τὸν γ' τὸ πλάτος τὸν γ' καὶ αὐτὸν ὄντα πολλαπλασιασθείς. εἶδωλον δὲ τὸν τυραννικὸν φησι τοῦ βασιλικοῦ τὸ ἔσχατον. δύναμιν δὲ τὸν γ' καλεῖ, ὅτι δὴ καὶ ἡ μονὰς καὶ αὐτὸς ὁ γ' ἐφ' ἑαυτόν καὶ ὁ θ' κατ' αὐτὸν ἐπολλαπλασιάσθησαν, οὐ μὲν γ', οὐ δὲ θ', οὐ δὲ κζ' ποιήσαντα. τρίτην δὲ αὔξην λέγει τὴν τοῦ θ' ἐπὶ τὴν δύναμιν τὸν γ' πολλαπλασιάσιν, καὶ ποιήσασαν τὸν κζ', τὸ βάθος ἤγουν στερεὸν ἀριθμὸν. δευτέρα γὰρ ἦν ἡ ἀπὸ τοῦ γ' ἐφ' ἑαυτόν γενομένου, καὶ ποιήσαντος τὸν θ', τὸ πλάτος ἤγουν τὸν ἐπίπεδον, ὡσπερ ἡ τῆς μονάδος ἐπὶ τὸν γ' πολλαπλασίασις πρώτη αὔξη τε ἦν καὶ τὸ μῆκος ἐποίη αὐτό. τελειωθείσαν δὲ πολλαπλασίασιν τὴν τοῦ κζ' ἐφ' ἑαυτόν γινομένην. αὕτη γὰρ ποιεῖ τὸν ψκθ'. R.

588 C. ἡ Χίμαιρα τὸ εἶδος ἔστι πρόσθε λίων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα (τουτέστιν αἴξ), δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο· ἦν Ἡσίωδος μὲν Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνης, Ὀμηρος δὲ τραφῆναι ὑπὸ Ἀμισωδάρου φασίν. Σκύλλα δὲ Κραταίας καὶ Τυρρήνου ἢ Φόρκου, πρόσωπον ἔχουσα καὶ στέρα γυναικίος, ἐκ λαγόνων δὲ κυνῶν κεφαλὰς ἕξ καὶ πόδας δώδεκα. ὁ δὲ Κέρβερος Ἄιδου μὲν κύων λέγεται εἶναι, εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, οὐρὰν δὲ δράκοντος, κατὰ νώτου δὲ παντοίων ὄψεων εἶχε κεφαλὰς. R.

590 A. Ἐριφύλη] Κάδμος ὁ Ἀγήνορος καὶ Τηλεφάσης λαμβάνει μὲν γυναῖκα παρὰ Διὸς Ἀρμονίαν τὴν Ἄρεως καὶ

Ἀφροδίτης, ὧν κατὰ τοὺς γάμους εὐωχοῦνται πάντες οἱ θεοί. Κάδμος δὲ παρὰ Ἥφαιστου πέπλον καὶ ὄρμον λαβὼν ἠφαιστότευκτον, Ἀρμονίαν δῶρον γαμήλιον δίδωσιν. ὃς ὄρμος εἰς Πολυνείκην τὸν Κάδμον κατήχθη ἀπόγονον. οὗτος δὲ πρὸς Ἐτεοκλέαν τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς Θηβῶν βασιλείας πόλεμον ἀράμενος ἄλλους τε πολλοὺς λαμβάνει συνεργούς, καὶ δὴ καὶ μάντιν ἀριστον, Ἀμφιάραον τὸν Οἰκλέου, πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς τῆς ἰδίας, Ἐριφύλης τῆς Ταλαοῦ καὶ Λυσιππης, λαβούσης ἐπὶ τούτῳ δῶρον παρὰ Πολυνείκου τὸν ὄρμον· στρατευσάμενοι οὖν ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπώλοντο, Ἀμφιάραος δὲ φεύγων ἐποχοῦμενος ἄρματι περὶ τὸν Ἴσμηνὸν κεραυνοῦται ποταμόν. καὶ διὰ τοῦτο λέγεται τὴν Ἐριφύλην ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς τὸν ὄρμον δέξασθαι ψυχῇ. R.

I.

P. 595 C. τῶν τραγικῶν] τῶν συμφορᾶς μεστῶν· ἐπὶ τῶν τοιούτων γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐχρῶντο. R.

599 D. Λυκοῦργος Σπαρτιάτης ἢ Λακεδαιμόνιος γέγονε τῶν Τρωϊκῶν μετὰ ἔτη νθ', ἣν δὲ κατὰ Σιμωνίδην Πρωτάνιδος μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφός, καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ, Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης, ἧς ἤρξε καὶ Λυκοῦργος αὐτὸς ἔτη ιη', ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἐγράψεν, ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν. κατὰ δὲ τοὺς πλείστους Προκλέου μὲν τοῦ Ἀριστοδήμου Σόου, οὗ Εὐρυπῶν, οὗ Πρωτανίς, οὗ Εὐνόμος, οὗ Πολυδέκτης ἐκ προτέρας γυναικός, ἐκ δὲ Διωνάσσης ὑστέρας Λυκοῦργος, ὃν καὶ τοὺς νόμους ἐκ Κρήτης φασὶ μετενεγκεῖν εἰς Λακεδαίμονα. R.

E. Χαρώνδας ἐκ Κατάνης, πόλεως Σικελίας, διάσημος νομοθέτης τῶν Ἀθήνηθεν ἐλθόντων εἰς Θουρόλους ἐποίκων. φευγόντων δὲ τῷ πατρὶ συνακολουθήσας κατώκησεν ἐν Χαλκίδι· τὴν δὲ ὄψιν ἐλευθέριος ἦν. γενόμενος δὲ τῶν Πυθαγορείων εἰς διήνεγκε τῷ προτρεπτικῷ. R.

E. Σόλων Ἀθηναῖος, Ἐξηκαστίδου υἱός, σοφὸς καὶ νομοθέτης καὶ δημαγωγὸς γεγινώς. οὗτος Πεισιστράτου κατειπὼν μέλλοντος τυραννεῖν, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπιβουλὴν ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον καὶ Κύπρον, ἀλλὰ καὶ πρὸς Κροῖσον τὸν βασιλέα Λυδῶν, εἶτα εἰς Κιλικίαν, οὗ κτίζει πόλιν Σόλους λεγομένην, ἐν ἧ τούς κατοικισθέντας ὑπ' αὐτοῦ Ἀθηναίους, πολλὰ τῆς Ἑλλά-

δος φωνῆς διὰ τὸ χρόνω βαρβαρωθῆναι παραφθεγγομένους, σολοικίζειν καὶ σολοίκους ἔλεγον, ἐξ οὗ καὶ σολοικισμός. τούτου τὸ μηδὲν ἄγαν. ἔγραψε δὲ νόμους οὓς ἄξονας ἐκάλεσαν, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας. ἔτη δὲ γεγονώς ὀγδοήκοντα ἐν Κύπρῳ τελευτᾷ. R.

600 A. Θάλης Ἐξαμύου, Μιλήσιος, Φοῖνιξ δὲ καθ' Ἡρόδοτον. οὗτος πρῶτος ὠνομάσθη σοφός· εὔρε γὰρ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν ἐξ ὑποδρομῆς σελήνης, καὶ μικρὰν ἀρκτον αὐτὸς ἔγνω καὶ τὰς τροπὰς πρῶτος Ἑλλήνων, καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἄψυχα ψυχὴν ἔχειν ὅπως οὖν ἐκ τῆς μαγνητιδος καὶ τοῦ ἡλέκτρου. ἀρχὴν δὲ τῶν στοιχείων τὸ ὕδωρ· τὸν δὲ κόσμον ἔμψυχον ἔφη καὶ δαιμόνων πλήρη. ἐπαιδεύθη ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν ἱερέων. τούτου τὸ γινῶθι σαυτόν. ἐτελεύτησε δὲ μονήρης, γηραιός, γυμνικὸν ἀγῶνα θεώμενος, ὑπὸ καύματος ἐκλυθεῖς. R.

A. Ἀνάχαρσις Γνούρου υἱὸς τοῦ βασιλέως Σκυθῶν, μητρὸς δ' Ἑλληνίδος· διὸ καὶ διγλωσσος ἦν. οὗτος ἐξενώθη ἐν Ἀθήναις Σόλωνι, καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν ἔθη Ἑλληνικὰ παραδιδάξει, ἐτοξεύθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ἀποπνέων ἔφη· διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐσώθη, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ πατρίδι ἀνηρέθη. R.

B. Πυθαγόρας Μνησαρχοῦ δακτυλιογλύφου, Τυρρηνός. νέος δὲ ὢν ἦλθεν ἐκ Τυρρηνῶν εἰς Σάμον, καὶ διήκουσε Φερικύδους τοῦ Συρίου, εἶτα Ἐρμοδάμαντος, ἐν Σάμῳ ἀμφοῖν, εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ἑπερβορέου καὶ Ζάρατος τοῦ μάγου· μεθ' οὓς ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων ἐπαιδεύθη. εἶτα εἰς Σάμον ἐλθὼν διὰ Πολυκράτη τὸν τύραννον ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καὶ τ' ἔσχε μαθητὰς, προτέρους τε ἀδελφοὺς Εὐνομον καὶ Τυρρηνόν, καὶ δοῦλον Ζάμολξιν, ᾧ Γέται θύουσιν ὡς Κρόνῳ, γαμήτην τε Θεανῶ, ἐξ ἧς παῖδες Τηλαύγης ὁ σχολαρχήσας μετ' αὐτὸν καὶ Δάμων ἢ ὡς τινες Μνήσαρχος, θυγάτηρ δὲ Μυῖα, ἢ ὡς τινες Ἀριγνώτη. συνεγράψατο δὲ βιβλία τρία, παιδευτικόν, πολιτικόν, φυσικόν. τὸ δὲ φερόμενον ὡς Πυθαγόρου Λύσιδος ἐστὶ τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ, φηγόντος εἰς Θήβας ἐκ τοῦ ἐμπρησμοῦ καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔφη Πυθαγόρου φασὶν εἶναι. ἀπείχετο δὲ τῶν ἐμψύχων καὶ κυάμων, καὶ τὴν ψυχὴν ἔφη ἀθάνατον. ἐνενηκοντούτης δὲ

τελευταῖα μετὰ μαθητῶν μ', ἐμπροσθέντων ἐν οἰκίᾳ τῇ αὐτῇ. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι πολεμῶν μετὰ τῶν μαθητῶν ὑπὸ Ἀκραγαντίων ἀπώλετο. R.

B. Κρεώφυλος Χίος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἰστόρησαν γαμβρὸν Ὀμήρου ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ὅτι ὑποδεξάμενος Ὀμηρον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τῆς Ἰλιάδος. R.

C. Πρωταγόρας Ἀρτέμωνος, Ἀβδηρίτης. οὗτος φοροτοβαστάκτης ἦν, ἐντυχῶν δὲ Δημοκρίτῳ ἐφιλοσόφησε, καὶ ἐπὶ δητορείαν ἔσχε, καὶ πρῶτος λόγους ἐριστικούς εὔρε, καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ρ'. διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος. τούτου μαθητῆς Ἰσοκράτης ὁ φήτωρ καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος. ἐκάνθη δὲ τὰ τούτου βιβλία ὑπ' Ἀθηναίων· εἶπε γάρ· περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι οὔτε ὡς εἰσὶν οὔτε ὡς οὐκ εἰσὶν. ἔγραψε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πλάτων διάλογον. πλεοντος δὲ αὐτοῦ εἰς Σικελίαν ἐτελεύτησε ναυαγῆσας ἑτῶν ἐνενήκοντα, σοφιστεύσας ἔτη τεσσαράκοντα. R.

C. Πρόδικος Κεῖος φυσικὸς φιλόσοφος, Δημοκρίτου σύγχρονος τοῦ Ἀβδηρίτου, Γοργίου δὲ καὶ Πρωταγόρου μαθητῆς. τελευταῖα κῶνειον πιῶν ὑπὸ Ἀθηναίων ὡς τοὺς νέους διαφθέρων. R.

605 A. ἀντίστροφον] ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφον. R.

D. κῆδος] λύπη, ὡς νῦν, ἢ μέριμνα, ἢ ἐπὶ γάμῳ συναλλαγῇ. R.

606 D. βωμολογία ἐστὶ προσεδρεία τις περὶ τοὺς βωμοὺς ὑπὲρ τοῦ τι παρὰ τῶν θνόντων λαβεῖν. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἡ παραπλησίως ταύτῃ ὠφελείας ἕνεκα τινος κολακεία, καὶ βωμολόγος ὁ κατ' αὐτὴν διακείμενος, ἢ ὁ εὐτράπελος καὶ γελωτοποιός· τινὲς δὲ τὸν μετὰ τινος εὐτραπέλλας κόλακα, ἢ τὸν πανοῦργον καὶ συκοφάντην. καὶ βωμακεύματα καὶ βωμολοχεύματα, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναιῖος. R.

607 B. λακέρυζα] μέγα κράζουσα. R.

609 A. ἐρυσίβην] θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γιγνόμενον, ὃ λυμαίνεται τὸν καρπὸν. τινὲς δὲ νόσον ἐκ τοῦ περιέχοντος ἐπιγιγνομένην τοῖς σπέρμασιν. R.

610 E. σχολῆ] νῦν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὴν περὶ τι προσεδρείαν καὶ σπουδὴν, καὶ τὸνναντίον τὴν ἀπὸ τινος ἀργίαν, ἔτι δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν παιδευτικὴν ἐν λόγοις διατριβήν. R.

611 C. τὸν Γλαῦκόν φασι Σισύφου καὶ Μερόπης εἶναι υἷόν, γενέσθαι δὲ θαλάττιον δαίμονα. οὗτος γὰρ περιτυχὼν τῇ ἀθανάτῳ πηγῇ καὶ κατελθὼν εἰς αὐτὴν ἀθανασίας ἔτυχε, μὴ δυνηθεὶς δὲ ταύτην τισὶν ἐπιδείξαι εἰς θάλασσαν ἐρρήφη. καὶ περίεσι τοὺς αἰγιαλοὺς πάντας καὶ τὰς νήσους ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅμα τοῖς κήτεσι. μαντεύεται δὲ πάντα φαῦλα· καὶ γὰρ ἐπιτηροῦσιν οἱ ἀλιεῖς νύκτα, καθ' ἣν αὐτοῖς χρᾶ σὺν παταγῶ πολλῶ, καὶ καταδύντες εἰς τὸ κοῖλον τῆς νεως ἐστραμμένης αὐτῆς (ἀόρατος γὰρ ὁ δαίμων αὐτοῖς) θυμιῶσιν, ἐπευχόμενοι ἀπαλλαγὴν ὧν προαγορεύει. ὁ δὲ προσνηξάμενος τῇ πέτρᾳ ὀλοφύρεται τὴν ἀθανασίαν Ἐλλάδι φωνῇ αἰολιζούσῃ, καὶ προλέγει ζώων καὶ καρπῶν φθοράν. οἱ δὲ ἀπεύχονται ἀπόσιτοι καὶ ἀποτοι διατελοῦντες. R.

612 B. νέφος τὴν Ἄιδος κνῆν φασὶν ἀθάνατον καὶ ἀφανές, ἦγουν ἀορασίαν, ὃ περιβάλλονται οἱ θεοί, ὅταν ἐθέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γιννώσκεισθαι. εἴληπται δὲ εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀφανῶς τι ποιούντων. R.

614 B. Ἦρ μὲν ἐστὶν ὁ τοῦ μύθου πατήρ, Ἀρμενίου τοῦ νομα υἷός, Πάμφυλος γένος. τοῖς δὲ μυθικοῖς πλάσμασι ποιητικῆς χάριτος δεῖ καὶ τῶν τοῦ κάλλους σχημάτων, ὧν ἡ ποιησις διακορῆς. καὶ τούτῳ τὸν Ἀλκίνου ἀπόλογον ἐνταῦθα παρελήφθαι φαμεν, ἣ ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς νέκυνια, καὶ τὰ ἐν Ἄιδου θεάματα, τῷ ψυχούλκῳ τῶν σφαγίων χρησαμένου αἵματι. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν παρελήφθη τὸ τὸν περὶ τῶν ἐν Ἄιδου τι λέγοντα λέγεσθαι Ἀλκίνου λέγειν ἀπόλογον. ἀντιπαράτείνεται οὖν τῷ τοῦ Ἀλκίνου λόγῳ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς ῥηθέντι ὁ ὑπὸ τοῦ Ἦρός. πλὴν ἐκεῖ μὲν ὁ Ἀλκίνοος πρὸς εἰρήνην ὑπόκειται βλέπων καὶ τρυφῆν· ἐνταῦθα δὲ γεννάδας τις ὁ Ἦρ ἰστόρηται καὶ πολεμικός, καὶ μετὰ τὸ κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανεῖν, ἃ χωρισθείσης αὐτῷ τῆς ψυχῆς ἴδοι ἐν Ἄιδου ἀπαγγέλλον δέματα. R.

616 A. ἐσπάλαιθος ἐστὶ φυτόν ἀκανθῶδες. R.

621 B. μῦθος ἐσώθη] τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς προστιθέναι τοῖς μύθοις ἔθος ἦν, ὅτι μῦθος ἀπώλετο, δεικνύναι βουλομένοις ὡς ἄρα οἱ μῦθοι λέγουσι μὴ ὄντα, καὶ ἅμα ἐρρήθησαν καὶ οὐκ εἰσίν. Πλάτων δὲ τούναντίον πανταχοῦ σώζεσθαι τε καὶ σώζειν φησὶ τοὺς μύθους τοὺς παρ' αὐτῶ, μάλα γε εἰκότως. τῶν γὰρ ὄντων εἰσὶν ἐξηγηταί, καὶ ὠφέλιμοι διὰ τοῦτο. τοὺς γὰρ πειθο-

μένους αὐτοῖς ἐπανάγουσιν αὐτοφνωῶς ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν, καίπερ ἄνευ εἰκότων καὶ ἀποδείξεων διδάσκοντες, ὡς ἂν ταῖς ἀδιαστρόφοις ἡμῶν προλήψῃσι περὶ τῶν πραγμάτων συνάδοντες. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΑΙΟΝ.

Ἔποθεις. Σωκράτης εἰς Πειραιᾶ ἀφικόμενος τῆς τῶν Βενδιδελῶν ἑορτῆς ἕνεκα καὶ πομπῆς, διείλεκται περὶ πολιτείας ἐκεῖ πρὸς τε Πολέμαρχον τὸν Κεφάλου καὶ Γλαύκωνα καὶ Ἀδείμαντον καὶ δὴ καὶ Θρασύμαχον τὸν σοφιστήν. τῇ δὲ ὑστεραία τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν ἄστει πρὸς Τιμαίον καὶ Ἐρμοκράτη καὶ Κριτίαν καὶ τέταρτον ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἀνώνυμον διηγεῖται τὴν ἐν Πειραιεῖ ξυνουσίαν, ὡς ἐν τῇ Πολιτεῖα ὑπόκειται. διηγησάμενος δὲ παρεκάλεσε καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους αὐτὸν ἀνταφροστιάσαι λόγοις τῇ ταύτης ὑστεραία. συνελθύθασιν οὖν ἀκροασόμενοι τε καὶ ἐροῦντες εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν, τρίτην οὖσαν ἀπὸ τῆς ἐν Πειραιεῖ συνουσίας. ἐν τε γὰρ τῇ Πολιτεῖα τὸ κατέβην χθῆς εἴρηται, κἀνταῦθα τὸ τῶν χθῆς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δὲ ἐστιατόρων. πάρεισι δὲ εἰς τήνδε τὴν ἀκρόασιν οὐ πάντες, ἀλλ' ὁ τέταρτος δι' ἀσθένειαν ἀπολείπεται. R.

P. 17 A. ὁ Ἀττικὸς, φησὶν ὁ Πρόκλος, ὀρθῶς περὶ τοῦ τέταρτου τοῦδε ἐπισημαίνεται. ἔοικε γὰρ ὁ ἀπολειπόμενος οὗτος εἶναι τῶν μετὰ Τιμαίου ξένων. διὸ καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸν ἐρωτᾷ τὸν Τιμαίον ὅπου ποτὲ εἴη ὁ τέταρτος, καὶ ἐκεῖνος ὡς περὶ ἐπιτηδείου τινὸς ἀπολογεῖται, τὴν ἀπουσίαν ἀναγκαίαν αὐτῷ καὶ ἀβούλητον δεικνύς. R.

B. ἀνταφροστιάων φησὶν, ἀλλ' οὐκ ἀνθεστιῶν· ἡ γὰρ ἀφροστίας τὴν ὀλοτελή τῆς ἐστίασεως ἀποπλήρωσιν συνείληφεν. R.

18 C. εὐμνημόνευτον] ὅτι τὸ ἄηθες εὐμνημόνευτον· κινεῖ γὰρ μᾶλλον τὴν φαντασίαν ὡς παράδοξον, καὶ τὸν τύπον ἑαυτοῦ τρανέστερον ἡμῖν ἐντίθησιν. R.

E. ὑπὸ γὰρ τῶν ἀρχόντων κατὰ τὸ καθῆκον ἐκάστῳ λάθρα τῶν κλήρων γιγνομένων τῆς συνέρξεως καὶ οὐ φανερώς, ὑπολαμ-

βάνειν ἀνάγκη τυχηρῶς τοὺς φαύλους συναρμόζεσθαι αὐτοὺς ταῖς φαύλαις καὶ οὐ κατὰ τινα πρόνοιαν. R.

19 C. ὅτι Σωκράτης ποθεῖ μετὰ τὴν πολιτείαν ταύτην ἰδεῖν κινουμένην τὴν πόλιν τὴν κατὰ αὐτὴν εἰς ἀγῶνας καὶ ἄθλους, ἵνα μετὰ τὴν εἰρηνηκὴν ζωὴν, ἣν παραδέδωκε, τὰς περιστατικὰς ἐνεργείας ἱστορήσῃ. R.

20 A. Τιμαῖος ἐκ Λοκρῶν τῶν Ἐπιξερυρίων, τῆς ἐν Ἰταλῖα πόλεως, φιλόσοφος Πυθαγόρειος, ἔγραψε μαθηματικά τε καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα, τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον. Ἐνθεν ὁ Πλάτων καὶ τὸν διάλογον εἰς αὐτὸν ἔγραψε, καθὰ καὶ ὁ σιλλογράφος φησὶ περὶ αὐτοῦ·

πολλῶν δ' ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξατο βίβλον,
ἐνθεν ἀφορηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρει.

ἐκ ταύτης τῆς πόλεως καὶ Ζάλευκος ὁ νομοθέτης ἦν. ὁ δὲ Κριτίας ἦν μὲν γενναῖος καὶ ἀδραῶς φύσεως, ἤπτετο δὲ καὶ φιλοσόφων συνουσιῶν, καὶ ἐκαλεῖτο ἰδιώτης μὲν ἐν φιλοσόφοις, φιλόσοφος δὲ ἐν ἰδιώταις. ἐτυράννευσε δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τῶν ἄ γεγυνῶς. ὁ δὲ Ἐρμοκράτης Συρακούσιός ἐστι στρατηγός, κατὰ νόμον ζῆν ἐφιέμενος· διὸ καὶ πολιτικῆς πῶς μετείχε καὶ φιλοσοφίας. R.

D. ἄκουε δὴ] τοῦτο παροιμιῶδες ἐστὶν ἐφ' ὧν ἐκκαλέσασθαι βουλόμεθα τὸν ἀκούοντα, ἴσον ὃν τῷ δέχου δὴ τὰ ἄξια ἀκοῆς. R.

E. οἰκεῖος] λέγονται γὰρ οἰκεῖοι καὶ οἱ συγγενεῖς. R.

E. ἐν τῇ ποιήσει]

εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ ἁμαρτινώω πείσεται ἠγεμόνι. R.

E. Κριτίαν ἡμέτερον πάππον] Ἐξηκαστίδης, Σόλων, Δρωπίδης, οὗ Κριτίας ὁ πρῶτος, οὗ Κάλλαισχος, οὗ Γλαύκων, Κριτίας ὁ δεύτερος, Περικτιόνη, Χαρμίδης, Πλάτων, Γλαύκων, Ἀδείμαντος. R.

21 A. Κριτίας] ὁ παλαιὸς δηλαδὴ. R.

B. Ἀπατούρια ἐορτὴ Ἀθήνησιν εἰς Διόνυσον, ἐκ τοῦδε· Μελάνθιος ἀντὶ Θυμολίτου τοῦ βασιλέως Ἀθηναίων Ξάνθῳ μονομαχῶν τῷ Βοιωτῷ ἠπάτησεν αὐτὸν εἰπῶν· παρὰ τὴν ὁμολογίαν, ὃ Ξάνθε, δεύτερος ἦκεις. τοῦ δὲ Ξάνθου ἐπιστραφέντος, ἵνα ἴδοι τὸν δεύτερον, αὐτὸν μὲν μηδένα ἰδεῖν, Μελάνθιον δὲ τοῦτον ἐξ ἐπιδρομῆς ἀνελεῖν, καὶ οὕτως ἐξ ἀπάτης νικῆσαι Ἀθη-

ναίους, ὑπὲρ Οἰνόης πολεμοῦντας Βοιωτοῖς. ἐώρταζον δὲ ἡμέρας τρεῖς, ὧν ἡ πρώτη ἐκαλεῖτο ἀνάρρυσις (τὰ γὰρ θύματα λέγεται ἀναρρύματα, παρὰ τὸ ἄνω ἐρυόμενα θύεσθαι· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰ ἐθύετο), ἡ δὲ δευτέρα δορπία, καθ' ἣν εὐωχίαι καὶ δεῖπνα πολλά, ἡ δὲ τρίτη κουρεῶτις· ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κόρους ἐνέγραφον εἰς τοὺς φρατέρας, τριετείς ἢ τετραετείς ὄντας. ἐν ἣ καὶ τῶν παιδῶν οἱ ἐντρεχέστεροι ποιήματα ἄττα ἤδον, τὰ τῶν παλαιῶν ῥαψωδοῦντες. R.

B. φρατέρων] Ἀθήνησιν αἱ φυλαὶ μετὰ μὲν Ἰωῶνα τέσσαρες, ἀπὸ δὲ Κλεισθέου δέκα, μετὰ δὲ ταῦτα δώδεκα. διηρέθη δὲ ἐκάστη εἰς τρία, καὶ τὸ τρίτον ἐκλήθη τριτύς, εἶτα πατριὰ καὶ φρατρία, καὶ φράτερες οἱ εἰς τὴν αὐτὴν φυλὴν ταττόμενοι καὶ φρατρίαν ὡς ἀλλήλων συγγενεῖς, καὶ εἰς τούτους τοὺς φράτερας ἡ ἐγγραφὴ τῶν κόρων ἐγίγνετο. R.

D. τί, τὸ ἔργον· πῶς, τίνα τρόπον· παρὰ τίνων, τῶν διασωσαμένων αὐτὸ μέχρι τῆς Σόλωνος ἀκοῆς. R.

E. Σαίτικός] ἐκ τῶν Μανεθῶ Αἰγυπτιακῶν. ἑπτακαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἦσαν ἀδελφοὶ Φολίνικες ξένοι βασιλεῖς, οἳ καὶ Μέμφιν εἶλον, ὧν πρῶτος Σαίτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαίτης νομὸς ἐκλήθη· οἳ καὶ ἐν τῷ Σεθρωίτῃ νομῷ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὀρμώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρῶσαντο. δεύτερος τούτων Βυῶν ἔτη μ', τρίτος Ἀρχαῆς ἔτη λ', τέταρτος Ἀφωφίς ἔτη ιδ' // ργ'. ὁ δὲ Σαίτης προσέθηκε τῷ μηνὶ ὦρας ιβ', ὡς εἶναι ἡμερῶν λ', καὶ τῷ ἐνιαυτῷ ἡμέρας ε', καὶ γέγονεν ἡμερῶν τξξ'. R.

E. νομὸς] ἀπὸ τοῦ νενεμησθαι τὴν γῆν οὕτω λέγεται. R.

E. σημειῶσαι ὅτι τὴν Σαῖν ἀκίνητόν φησιν ὑπὸ σεισμῶν. διὸ καὶ Αἰγύπτιοι εἰς τὴν ἄρκτον αὐτὴν ἱερατικῶς ἀναπέμπουσιν, ὡς μετέχουσάν τινος ἐκείθεν ἀπορροίας, διὰ τὸν περὶ τὸν πόλον τόπον δεξαμένην ἕδραλαν στάσιν. R.

22 A. Φορωνεύς Ἰνάχου καὶ Μελίας, Ἀργείων βασιλεύς. Νιόβη δὲ τούτου παῖς καὶ Τηλοδίκης τῆς Ζούθου. Δευκαλίων δὲ καὶ Ἐπιμηθεύς Προμηθέως καὶ Κλυμένης. Πύρρα δὲ Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας τῆς ὑπὸ θεῶν πεπλασμένης. R.

A. ὅτι τρεῖς ἱστοροῦσι γενέσθαι κατακλυσμούς, πρῶτον τὸν ἐπὶ Ὠγύγου, ὃς ἦν τῆς Ἀττικῆς βασιλεύς, δεύτερον τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος, ὅτε καὶ τὰ κατὰ Θετταλίαν ὄρη διέστη καὶ τὰ ἐκτὸς

Ἴσθμου καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα, τρίτον τὸν ἐπὶ Δαρδάνου τοῦ Διὸς καὶ Ἡλέκτρας τῆς Ἀτλαντος, ὃς Δάρδανος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν κατακλυσμόν τῆς ἀντίπερα Σαμοθράκης ἠπείρου, διὰ σχεδιάς αὐτοσε κομισθεὶς. R.

B. τινὰ] Πατένειτ τοῦνομα. R.

C. ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γενέσθαι φασὶ τὸν τε πρὸς Θεσσαλίαν καὶ τοὺς ἐκείνη τόπους κατακλυσμόν, καὶ τὴν ἐν Αἰθιοπία ὑπὸ τοῦ Φαέθοντος ἐκπύρωσιν. R.

D. παράλλαξιν τὴν ἀσυμμετρίαν τῶν ἐν γῆ πρὸς τὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούσας εἰς αὐτὴν ἀπορροίας φησὶ· συμμετρως γὰρ ἔχοντα διαμένει, ἀσυμμετρως δὲ φθίρεται. ἢ τὸν τῶν οὐρανίων ποικίλον σχηματισμόν· οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ κατὰ οὐρανὸν περὶ γῆν ἰόντες, καὶ ἄλλοτε ἄλλα σχήματα δεικνύντες διὰ τὰς ποικίλας νοήσεις τῶν ψυχῶν· γράμματα γὰρ ἐκεῖνα τὰ σχήματά ἐστι καὶ τύποι τινὲς δραστήριοι δι' ἐκείνου. R.

D. λυόμενος] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ λύων τῆς ἀπορίας ὁ Νεῖλος ἡμᾶς. R.

E. κατὰ δὲ τήνδε] κατὰ τὴν ἄνω Αἴγυπτον δηλονότι· κατὰ γὰρ τὴν κάτω, ἣν ἔργον τοῦ ποταμοῦ φησὶν Ἀριστοτέλης, ὄμβροι εἰσώθασιν γίνεσθαι. ἐπανιέναι δὲ λέγει οὐ τὸ κάτωθεν ἀναβλυσθαίνειν, ἀλλὰ τὸ τὸ ὕδωρ ἀλλαχόθεν ἀυξόμενον ἀνωτέρω τῆς γῆς χωρεῖν, ὕδατων καταρροηγνυμένων εἰς τὸν Νεῖλον ἐξ ἄλλων τόπων τῶν κατὰ τὰ Σεληναῖα ὄρη, ἀφ' ὧν αἱ τοῦτου πηγαί, ἐκ τῆς γιγνομένης ἐν αὐτοῖς πηλῆσεως τῶν νεφῶν ὑπὸ τῶν Ἐτησίων ἀνέμων, ὡς Θεόφραστός φησι. ταῦτα δὲ τὰ ὄρη ὑψηλότατά ἐστι. R.

23 A. διαφορὰν ἔχον] ἀντὶ τοῦ παραδόξως ἐκβεβηκός. R.

A. πάλιν δι' εἰωθότων] ὅτι κατὰ τινὰς ἐπιτελοῦνται περιφορὰς καὶ αἱ τοιαῦται φθοραί, ἐχούσας τινὰ καὶ αὐτὰς ἀκολουθίαν πρὸς τὴν ὅλην τοῦ θείου γεννητοῦ περίοδον. R.

D. Γῆς τε καὶ Ἡφαίστου] Ζεὺς Μῆτιδι συνελθὼν καὶ γενομένην ἔγκυον καταπίνει, ἐπειπερ ἔλεγε παῖδα γεννήσειν μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενναῖσθαι κόρην, ὃς δυναστεύσει οὐρανοῦ. ὡς δ' ὁ καιρὸς τῆς ταύτης ἐνέστη γεννήσεως, δεῖται Ἡφαίστου πρὸς τοῦτο συναργού, ὡς κατὰ τῆς κεφαλῆς πλήξειεν αὐτόν· ἐπὶ ταύτης γὰρ ἐκνοφῶρει τὸ ἔμβρυον. ὁ δὲ οὐκ ἄλλως ὑπακούσας κατένευσεν, εἰ μὴ τῇ γεννωμένη συγχωρηθεῖη συν-

ελθεῖν εἰς εὐνήν. ὑποστάντος δὲ τοῦ Διός, πελέκει τούτου τὴν κεφαλὴν Ἥφαιστος πλήττει. καὶ γεννᾶται μὲν οὕτως ἐξ αὐτῆς Ἀθηναῖα, ἐπιδιώκων δὲ αὐτὴν Ἥφαιστος ἀποσπερμαίνει μὲν εἰς τὸν ταύτης μηρόν, ἢ δὲ λαβοῦσα ἔριον τὸ σπέρμα ἐξέμαξεν, ἔρριψέ τε εἰς γῆν. καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔριου καὶ τῆς χθονὸς δρακοντόπους ἄνθρωπος ἐγένετο, Ἐριχθόνιος τοῦνομα. τοῦτ' οὖν ἐνταῦθά φησιν, ὅτι Ἀθηναῖοι τούτου λέγουσι γενέσθαι παρ' αὐτοῖς αὐτόχθονα. R.

24 A. παραδείγματα νῦν, ὡς φησι Πρόκλος, τὰς εἰκόνας καλεῖ, ἐπεὶ περ αὐταὶ γίνονται παραδείγματα τοῖς ἀπ' αὐτῶν ἀναπεμπομένοις, καὶ δι' αὐτῶν τὰ πρῶτα γινώσκουσιν. R.

C. μαθήματα] γεωμετρία, ἀστρονομία, λογιστική, ἀριθμητική, καὶ αἱ ταύταις συγγενεῖς. R.

E. Εὐρώπη κέκληται ἀπὸ Εὐρώπης τῆς Ἀγήνορος ἢ Φοίνικος ἢ Τιτυοῦ, Ἀσία δὲ ἀπὸ Ἀσίας τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, Λιβύη δὲ ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου, βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ Μέμφεως τῆς Νείλου· οἱ δὲ Ἀμφιρρόης. R.

E. Ἀτλαντικοῦ πελάγους] τὸν Ηρακλέα λόγος πολλὰς ἀβάτους διαπορευθέντα εἰς τὸν Ἀτλαντα, τὸ ὄρος, ἐξ οὗ καὶ τὸ πέλαγος ὠνομάσθαι, ἐλθεῖν· ὃ ἐξ Ἀτλαντος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Κλειτοῦς καλεῖται, οὗ διὰ τὸ ὕψος ἐπ' αὐτοῦ φέρεσθαι φασὶ τὸν οὐρανόν. καὶ γὰρ τοῦ αἰθέρος αὐτοῦ λέγει Μάρκελλος τὴν τοῦδε ψαύειν κορυφὴν, καὶ σκιὰν ἐκπέμπειν ἄχρι πεντακισχιλίων σταδίων· ἀπὸ γὰρ θ' ὥρας ἡμερινῆς κρύπτεσθαι τὸν ἥλιον ὑπ' αὐτοῦ μέχρι τέλει καταδύσεως. καὶ ὁ Ἄθως ἐπὶ ἑπτακισίους σταδίους ἕως Ἀθήνων σκιάζει. Πτολεμαῖος δὲ τὰ Σεληναῖα ὄρη τὸ ὕψος ἄπλετον ἔχειν φησί. καὶ Ἀριστοτέλης τοῦ Καυκάσου τὴν κορυφὴν τὸ τρίτον μετὰ δυσμᾶς καὶ τὸ τρίτον πρὸ ἀνατολῶν μέρος τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καταναγάζεσθαι. R.

E. Ἡρακλέους στήλας] Ἡρακλῆς ἦκε μὲν εἰς Ἐρύθειαν, ἢ νῆσός ἐστιν Ὠκεανοῦ κειμένη πλησίον, ἢ νῦν Γάδειρα καλεῖται, ἐπὶ δὲ τῶ τὰς βοῦς ἀγαγεῖν Γηρυόνου τοῦ Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, ὅς ἦν τρία σώματα ἔχων συμφυέντα εἰς ἓν ἀπὸ λαγόνος τε καὶ μηρῶν, εἶχε δὲ βοῦς φοινικᾶς, βοῦκολον Εὐρυτίωνα, κύνα φύλακα Ὀρθρον δικέφαλον, τὸν Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος. δι' Εὐρώπης οὖν πορευθεὶς Λιβύης ἐπέβη, καὶ

παρελθὼν Ταρτησσὸν ἴστησι μὲν σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Αἰβύης ἀντιστοίχους δύο στηλάς, ἐλαύνει δὲ πρὸς Εὐρυσθέα τὸν Τίρυνθος βασιλέα τὰς βοῦς, ἣ προσετάγη ὑπ' αὐτοῦ. R.

E. ἡ δὲ νῆσος] ὅτι μὲν ἐγένετο τοιαύτη τις νῆσος καὶ τηλικαύτη, δηλοῦσί τινες τῶν ἱστορούντων τὰ περὶ τῆς ἕξω θαλάσσης. εἶναι γὰρ καὶ ἐν τοῖς αὐτῶν χρόνοις ἐπὶ μὲν νήσους ἐν ἐκείνῳ τῷ πελάγει Περσεφόνης ἱεράς, τρεῖς δὲ ἄλλας ἀπλέτους. τὴν μὲν Πλούτωνος, τὴν δὲ Ἄμμωνος, μέσση δὲ τούτων ἄλλη Ποσειδῶνος χιλίων σταδίων τὸ μέγεθος, καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτῇ μνήμην ἀπὸ τῶν προγόνων διασῶζειν περὶ τῆς Ἀτλαντίδος, ὄντας γενομένης νήσου ἐκεῖ παμμεγεθεστάτης, ἣν ἐπὶ πολλὰς περιόδους δυναστεῦσαι πασῶν τῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει νήσων, Ποσειδῶνος καὶ αὐτὴν οὔσαν ἱεράν. ταῦτα μὲν οὖν Μάρκελλος ἐν τοῖς Αἰθιοπικοῖς γέγραπεν, ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τῶν Πρόκλου ἐξελόντες παρεθέμεθα. R.

25 A. βασιλέων] δέκα γὰρ βασιλεῖς ἦσαν ἐν αὐτῇ τεχθέντες δίδυμοι πεντάκις· καὶ τὰλλα δὴ τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα ἐν τῷ Κριτίᾳ διαρρηθῆναι ἱστόρηται. Ποσειδῶνος δὲ καὶ Κλειτοῦς οὔτοι, ὧν ὁ πρῶτος, ὡς ὁ Πρόκλος φησί, Ἄτλας ἐκαλεῖτο, ἐξ οὗ καὶ ἡ νῆσος ὠνόμασται. R.

B. Αἴγυπτος κέκληται ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Βήλου καὶ Ἀγχιρόης τῆς Νείλου, τοῦ βασιλέως Αἰγυπτίων. τοῦτον ὁ πατήρ ἐν Ἀραβίᾳ κατοικίξει· ὁ δὲ καταστρεψάμενός τὴν Μελαμπόδων χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. R.

B. Τυρρηνία δὲ ἀπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Ἄγρωνος τοῦ Ἄττος τοῦ Ἀνδοῦ, καὶ δὴ καὶ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. οὗτος κατὰ χρησμόν ἐκ Ἀνδίας ἀπάρας εἰς τούσδε ἀφίκετο τοὺς τόπους, ἐκ Σαρδοῦς τε τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἀφ' ἧς καὶ κατὰ Ἀνδιαν Σαρδεῖς ἡ πόλις, καὶ ἡ ἀργυρόφλεψ νῆσος τὸ πρὶν Σαρδῶ νῦν ὀνομάζεται. R.

C. Πρόκλου. ὅτι ὅπου ἅμα σεισμῶ γίνεται κατακλυσμὸς, κῦμα τούτου τοῦ πάθους αἴτιον. ὅταν γὰρ τὸ τὸν σεισμὸν ποιῶν πνεῦμα, μηδέπω φέον ὑπὸ γῆν, τὴν θάλατταν ὑπό τινος ἐναντίου πνεύματος αὐτῷ κινουμένην ἐξ ἐναντίας φερόμενον ἀπᾶσαι μὲν εἰς τοῦπίσω μὴ δυνηθῆ διὰ τὸν προωθοῦντα ἀνεμὸν αὐτῆν, ἰσᾶ δὲ καὶ ἐμποδίξον αὐτῆς τὴν πρόοδον αἴτιον γίγνηται

τοῦ πολλὴν ὠθουμένην ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τούτῳ πνεύματος ἀθροισθῆναι, τότε δὴ, πολλῆς τῆς θαλάττης γενομένης διὰ τὸ ἀπ' ἐναντίας ὠθοῦν, αὐτὸ μὲν ὑπὸ γῆν ἔδν, τῆς φθῆς ἀθρόας ἐπιχυθείσης, καὶ ἐπόησε τὸν σεισμόν, ἣ δὲ θάλασσα ἐπέκλυσε τὸν τόπον. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ περὶ Ἀχαίαν γενέσθαι τὸν σεισμόν ἅμα καὶ τὴν τοῦ κύματος ἔφοδον τοῦ ἐπικλύσαντος τὰς παραθαλασσίους πόλεις, Βούραν καὶ Ἑλλάκην. R.

D. κάρτα, λίαν, μεγάλως. R.

D. τοῦτο καὶ οἱ τοὺς ἐκεῖνη τόπους ἱστοροῦντες λέγουσιν, ὡς πάντα τεναγώδη τὸν ἐκεῖ εἶναι γῶρον. τέναγος δὲ ἐστὶν ἰλύς τις ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τούτῳ, ἢ πηλώδη πελάγη, ἢ διάβροχοι ἢ κἀθυγροὶ τόποι. R.

40 C. ἰλλομένην φησὶν ὁ Σιμπλίκιος καὶ ὅσοι συνηγοροῦσι τῷ Πλάτῳ, τοῦ Ἀριστοτέλους εἰλουμένην ἀναγινώσκοντος καὶ τούτου τὸν Πλάτωνα ταῖς εὐθύναις ὑπάγοντος τὴν γῆν εἰλεῖσθαι καὶ στρέφεσθαι φάσκοντα. T.

52 E. πλοκάνων] πλόχανόν ἐστι πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται. R.

76 A. λέμμα φλοιός, λέπισμα. R.

81 B. δρυόχων] τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νεῶς δρυόχους φασίν. R.

84 B. εὐρωῶτος] σεσηπητίας ὑγρότητος. R.

B. σφακέλισαν] σφακελισμός ἐστὶ σῆψις μυελου, καὶ σφάκελος ἢ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις. ὁ δὲ σπασμὸς οὗτος μετὰ φλεγμονῆς. ἰατροὶ δὲ τὴν μελανίαν ἢ τὴν σφοδρὰν οδύνην, ἔνιοι δὲ τὴν τῶν ὀστέων σῆψιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφονγμὸς καὶ ὁ παλμός. ἀλλὰ καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΙΑΝ.

P. 108 D. μελλητέον] ὑπερθετέον ἐστίν. R.

109 C. σημεῖωσαι τὸ ἐκ πρύμνης, οἶμαι, τὸ ἔνδοθεν. R.

110 D. Ἰσθμὸς γῆ στενὴ καὶ ἀμφιθάλασσος, καθ' ἣν ἡ Ἀχαία τῇ Πελοποννήσῳ συνάπτεται. R.

D. Κιθαιρῶν ὄρος Βοιωτίας, Πάρνης δὲ ὄρος μεταξὺ Ἀτικῆς καὶ Βοιωτίας, πλησίον Πανάκτου. R.

E. Ὠρωπὸς πόλις Βοιωτίας. R.

E. Ἀσωπὸς ποταμὸς Βοιωτίας. R.

111 B. φελλεὺς τόπος σκληρὸς ποσῶς καὶ πετρώδης, συνεργῆς δέ. οἱ δὲ τὸν ἐξ ἐπιπολῆς πετρώδη. R.

B. σᾶ τὰ σῶα μονοσυλλάβως φασὶν Ἀτικοί, καὶ τὸν σῶαι σῶν. καὶ ἡ σῶα σᾶ παρ' αὐτοῖς. R.

112 A. Ἐριδανὸς καὶ Ἰλισσὸς καὶ ἀλλαχοῦ μὲν, ἀλλ' οὕτως ἐν τῇ Ἀτικῇ. R.

A. Πνύξ τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἐκκλησίαι ἐγίνοντο πάλα μὲν πᾶσαι, ὕστερον δὲ ἅπαξ, ὅταν τὸν στρατηγὸν χειροτονῶσι. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἦτοι ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ, ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα. R.

A. Λυκαβηττὸς ὄρος τῆς Ἀτικῆς. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ λύκοις πληθύνειν. R.

B. ξυσσίτια τὰ δεῖπνα ἃ κοινῇ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια, ἐπεὶ φιλίας συναγωγὰ ἐστίν.

D. εὐκράς εὐκράτος ἢ εὐκέφαλος, ὡς Εὐριπίδης Ἀντιόπη.

115 B. ἀκρόδρυα κοινῶς οἱ τῶν δένδρων καρποί.

B. μεταδόρυα] ἐπίδειπνα.

D. τὸ πλέθρον ἐστὶ ποδῶν ξς' δίμοιρον.

D. στάδιόν ἐστι μέρος τι μίλλου ἑβδομον τεσσαρεσκαίδεκατον· τὸ γὰρ μίλιόν ἐστι ξς' στάδια.

116 C. φιτύσαι ἐπὶ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ δὲ μητρὸς γεννηῆσαι. καὶ φιτύων ὁ γεννῶν, καὶ τὸ γέννημα φῖτυ, ὡς Εὐπολις Ἀυτολύκῳ· ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν * τὸ * φῖτυ τῶν βοῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΝΩΑ.

P. 315 B. Καρχηδόνιοι] Καρχηδῶν ἐν Λιβύῃ πόλις διάσημος, ἧς οἱ πολῖται οὗτοι. R.

C. Ἀθάμας Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος καὶ Αἰναρέτης τῆς Δημάχου, βασιλεύων Βοιωτίας, ἐκπίπτει διὰ τινος τύχης αὐτῆς·

ὡπερ ὁ Πύθιος χρᾶ ἐκείσε κατοικεῖν, οὐ ὑπ' ἀγρίων ζώων ξενισθῆ. ἐλθόντος δὲ καθ' ἣν χώραν λύκοι κρέα προβάτων διενέμοντο, αὐτοὺς μὲν διὰ δέος φασὶ φυγεῖν, συνέντα δὲ τοῦτον οἰκῆσαι τε αὐτοῦ, καὶ τῆ Ἀθαμαντίᾳ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ τῆς οἰκείας κλήσεως μεταδοῦναι. R.

C. ἐγχυτριστρίας] τὰς χρᾶς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφερούσας, ὡς ἐπὶ τοῦδε. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι, ὡς Ἀριστοφάνης. λέγονται δὲ καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαιρουσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι τοῦ ἱερείου. ἔτι δὲ καὶ αἱ θρηνητήριαι, καὶ δὴ καὶ αἱ μαῖαι αἱ ἐκτιθεῖσαι ἐν χύτραις τὰ βρέφη. R.

316 A. ἀλλ' αἰ] τὸ ἀλλὰ λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἔστω, καὶ ἀντὶ τοῦ ὅταν δέ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα δέ. R.

318 B. Μαρσύας Ἰάγνιδος ὁ πρῶτος μετὰ Ἀθηναίων ἀνδρῶν εὐρετής, εἶτα Φρυγίου καὶ Μιξολυδίου ἀρμονίας. οὗτος ἐς τοσοῦτον προῆλθεν ἀνλητικῆς, ὡς περὶ αὐτῆς ἐρῆσαι Ἀπόλλωνι, τοῦ πλεονεκτῆσαντος τὴν κρίσιν ποιουμένων Μουσῶν, καὶ δὴ νικηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ δίδωσι δίκην τῆς ἥττης τὸ δέγμα δαρεῖς: οὐ δὴ ἀπὸ τοῦ σώματος θνέοντος αἵματος ποταμὸς προῆλθεν ὁ τούτῳ ὁμώνυμος. Ὀλυμπον δὲ τινες οὐ Φρύγα, Μυσὸν δὲ φασι, καὶ τοῦτον γενέσθαι πρῶτον κρουμάτων εὐρετήν. R.

319 B. ἐννέωρος] ἐνναέτης· ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἤγουν ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν ἄρξας, ἢ ἐννέα ἔτη βασιλεύων. R.

E. συμπαίστην] συμπαλγμονα. R.

321 A. ἐντείνοντες] πληγὰς διδόντες. R.

A. τοὺς δασμοὺς] Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος βασιλεύοντος Ἀθηναίων, κατὰ τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν Ἀνδρόγεως ὁ Μίνω πάντας ἀγῶνας νικᾷ. τοῦτον Αἰγέως στέλλει μὲν ἐπὶ τὸν Μαραθῶνιον ταῦρον, διαφθείρεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὡς τινες, πορευόμενος ἐπὶ Θήβας διὰ τὸν Αἰλὸν ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀνταγωνιστῶν διὰ φθόνου ἀπόλλυται. ὁ μαθὼν Μίνως Ἀθήνας τε πολεμεῖ καὶ Μέγαρα εἶλε, μὴ οἶός τε δ' ὦν πορθῆσαι ταύτας, εὐχεται τῷ Διὶ παρ' Ἀθηναίων δίκην λαβεῖν· καὶ διὰ τοῦτο λιμὸς ἐνσκήπτει τούτοις καὶ λοιμὸς. χρωμένων δὲ περὶ τῆς τούτων ἀπαλλαγῆς ἀνεῖπεν ὁ Ἀπόλλων δίκας Μίνω δοῦναι ἅς ἂν αὐτὸς αἰρήται. Μίνως δὲ κελεύει δεκέτεις κόρους ἑπτὰ καὶ κόρας ἴσας ἀόπλους πέμπειν κατ' ἔτος τῷ Μινωταύρῳ βορὰν κατὰ τὸν λαβύρινθον, ὅς ὑπὸ Δαιδάλου κατεσκευάστω χώρος τις σκολιός.

Θησεύς δὲ μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος εἰς τὸν δασμὸν καταλεγείς τὸν τε Μινώταυρον ἀναιρεῖ, καὶ παύει τὴν εἰς Κρήτην πομπὴν τοῦ δασμοῦ. περὶ τούτου οὖν ἐνταῦθα φησιν. R.

D. φλαῦρον] κακόν, ὡς νῦν, ἢ φαῦλον, ἢ κοῦφον κακόν. τινὲς δὲ φλαῦρον μὲν τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. R.

Εἰς τοὺς νόμους.

A.

Ὁ Ἀθηναῖος οὗτος ξένος πεποιήται ἐνταῦθα εἰς τὴν Κρήτην ἀπιῶν, ἔστι δὲ Πλάτων, ὡς ἐκ τοῦδε φανερόν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐν τῷ Νόμῳ λέγει ὅτι ἤδη αὐτῷ δύο πολιτείας προηνήσθησαν· ἢ οὖν οὐδ' ἐκείναι Πλάτωνος, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ὁ αὐτὸς ἂν εἶη τῷ Ἀθηναίῳ ξένῳ. οὗτος οὖν εἰς Κρήτην ἀφικόμενος, καὶ περιτυγχάνων ἕξω πρὸ τῆς Κνωσσοῦ Κλεινία τε τῷ Κρητὶ καὶ Μεγίλλῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ, ἐπιτετραμμένοις μὲν ὑπὸ τῶν τὴν Κνωσσὸν οἰκούντων ἀποικίαν ποιήσασθαι ἐκείθεν καὶ καταστήσασθαι πόλιν νόμους τε προσήκοντας τοῖς πόλεταις διαθεῖναι, προσεχῶς δ' ὀρημημένοις ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον, ἱερὸν τοῦτο γενόμενον ἀγιώτατον, ἐν ᾧ τὰ σεπτότατα καὶ ἀρρητότατα τῶν μυστηρίων ἐπιτελεῖτο — περιτυχῶν δ' οὖν αὐτοῖς ὁ ξένος, καὶ ταῦτα παρ' αὐτῶν πυθόμενος, ἤρξτο ἐπὶ τούτοις τίνας ἂν εἶεν οἱ νόμοι; τῶν δὲ μὴ δυναθέντων τελείαν ἀποδοῦναι τὴν τῶν νόμων διάθεσιν, ὁρῶντων δὲ τὸν ξένον εὖ παρεσκευασμένον περὶ νόμων θέσιν, καὶ παρακαλούντων συλλήπτορα αὐτὸν γενέσθαι τῆς πολιτείας, ἄρχεται ὁ Ἀθηναῖος ξένος τῆς τῶν νόμων διαθέσεως· ἐν οἷς δὴ οὐκέτι, ὥσπερ ἐν τοῖς τῆς μεγάλης Πολιτείας, κοινὰ πάντα προστάττει, ἀλλ' ἐκάστῳ ἀγρῶν ἀπονέμει καὶ πρὸς ταῦτα οἰκίαν, ἔτι μέντοι καὶ γυναῖκα ἰδίαν καὶ παῖδας οὐκέτι κοινούς, πλὴν ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἀόριστα ἀφήκεν, ἀλλὰ τοὺς κλήρους εἰς ἀρισμένον ἀριθμὸν παρέλαβε. τεσσαράκοντα γὰρ καὶ πέντε τοὺς πάντας κλήρους διανέμειν παρακελεύεται· τὴν δ' αἰτίαν τοῦ τοσούτου ἀριθμοῦ γνωσόμεθα, ὅταν αὐτὸς ἐπιμησθῇ. ὁρίζει δὲ καὶ τὰ τιμήματα, ὥσπερ ὁ Σόλων Ἀθηναῖος, εἰ

καὶ τρόπον ἄλλον. πεντακοσιομέδιμνοι γὰρ παρ' ἐκείνω καὶ ἱππεῖς καὶ ζευγῖται καὶ οἱ θῆτες· καὶ παρὰ τούτῳ δὲ τέτταρα ταῦτα ὀρισθῆσεται, οὐκέτι δὲ τοῖς αὐτοῖς προσαγορευόμενα ὀνόμασιν οὐδὲ τῆς αὐτῆς ὄντα ποσότητος, πλὴν ὀρισμένα, ὥστε μὴ ἐξεῖναι, εἰ τύχοι, τῷ πρώτῳ πλείον τετρακοσίων ἔχειν περιουσίαν, μήτε μὴν τῷ ἑσχάτῳ τῶν ἑκατὸν ἐλάττωνα. τοιαύτη τίς ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις. R.

P. 624 B. διαφέρει λόγος φήμης. ὁ μὲν γὰρ δηλὸς γίνεται καὶ ὑφ' οὗ φέρεται, ἡ δὲ ἄγνωστον ἔχει τὴν ἀρχήν. R.

B. τὸν ἀδελφὸν] ἐγένετο καὶ τούτων τρίτος ἀδελφός, Τάλως, ὃς δὴ ἔνοκλος τὴν Κρήτην περιμέναι φρουρῶν ἐλέγετο. R.

625 A. κλέος] καὶ οἱ Στωϊκοὶ πλατωνίζοντες κλέος φασὶ τὸ ἐπὶ τῶν σπουδαίων γενόμενον δίκαιον, δόξαν δὲ τὴν ἐπὶ τῶν ἀσπουδῶν δόκησιν. R.

A. πολιτείας τῆς μιᾶς ζωῆς τῆς ὅλης πόλεως, νόμων δὲ τῶι διανεμόντων τὰ μέρη ἐξ ἧν ἡ πόλις. R.

B. τοῦ Διὸς ἄντρον] οὗ τὰ μέγιστα τῶν τοῦ Διὸς μυστηρίων καὶ τῶν Κουρήτων ἐνιεραῖσθαι ἐλέγετο. R.

C. ὄπλων ἕξω] σχέσιν ἢ περιβολήν, ἢ ἀπλῶς ὄπλισιν, παρὰ τὸ ἔχειν. R.

D. ἀπολογεῖται διὰ τὴν τῶν τόξων χρῆσιν· καὶ γὰρ ὄνειδος ἦν, ὡς τὸ τοξότα λαβητῆρ· οὐ γὰρ ἀγγέμαχοι, ἀλλὰ πόρρωθεν βάλλουσιν οἱ τοξόται. αἰτιᾶται οὖν τὸν τόπον. R.

D. τόξα ὁ βίος, τοξεύματα τὰ βέλη. R.

D. πρὸς πόλεμον ἡμῖν ἅπαντα ἐξήρτυται] ὥστε πρὸς νίκην ἐώρα ὁ τοῦτο θέμενος. τιμοκρατικὸν δὲ καὶ θυμικὸν τὸ πόλεμον τέλος εἶναι τῶν νόμων. R.

E. ἀνοίαν] ὅτι δὴ λανθάνει αὐτοὺς ὡς ἀνάγκη καὶ τὰς πόλεις καὶ πάντας ἀνθρώπους πολεμεῖν διὰ βίον, ὁ Μίνως ἀνοήτους ἐκείνους ἐνόμιζεν, ὅσοι μὴ τὸν πόλεμον τέλος ποιοῦνται. τοῦτο δ' οὐκ ὀρθῶς ὁ Κρηὶς ἔφη· καὶ γὰρ ἡ ἀριστοκρατία τὴν εἰρήνην τέλος ποιομένη, τὸν πόλεμον ὡς ἀναγκαῖον δι' αὐτὴν ἀναιρεῖται. R.

E. ἄρχοντας] ἐπίσταντο γὰρ ἄρχοντες τοῖς συσσιτίοις, ἵνα μὴ ἀμέτρως διαιωμένοι περὶ τὸν πόλεμον ἀργότεροι γίνωνται. R.

626 A. ἀκήρυκτον] μὴ ἀπλῶς ἔκ τινος περιστάσεως γιγνώ-

μενον, και δεόμενον κήρυκος τοῦ διεγείροντος τοὺς ἀπείρους φύσει πάντας ἐπὶ τοῦτον παρεσκευάσθαι. R.

B. τὸ μὲν τῶν κτημάτων τέλος προσήκοι ἂν ταῖς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν πολιτείαις, τὸ δὲ τῶν ἐπιτηδεύματων τῇ κατὰ τὸν λόγον. τὰς ἄλλας οὖν διὰ τούτων ἀποδοκιμάσας πολιτείας, μόνην ἐγκρίνει τὴν τιμοκρατικὴν διὰ τῆς περὶ τὸν πόλεμον σπουδῆς. R.

B. ὄρον] ἀντὶ τοῦ τέλους τῆς νομιζομένης παρὰ σοὶ πολιτείας. R.

C. ἡ ἀπόκρισις ἔνδειξιν ἔχει τοῦ Λακωνικοῦ τρόπου, σύντομος οὖσα και συνεστραμμένη, ἅμα δὲ και κατὰ τὴν λέξιν τραχύτητα ὑποφαίνουσα. και τὸ ὠθεῖε Λακωνικόν, πλὴν ὅτι τὸ θ ἐνήλλακται· σείε γὰρ τὸ θεῖε παρ' αὐτοῖς. R.

C. ἐλέγξει βούλεται ἐντεῦθεν τὴν ἐκείνων ὁμολογίαν περὶ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον νόμου. κέχρηται δὲ δύο ἐπιχειρήμασι, προτέρῳ μὲν τῷ διὰ τῆς διαλύσεως τρόπῳ, μετὰ ταῦτα δέ, ἐνισταμένου τοῦ Κλεινίου ἐντρεχῶς πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν, χρῆται και ἐτέρῳ τῷ κατὰ σύνθεσιν. ἔστι δὲ ὁ ἐλεγχόμενος λογος αὐτῶν ὁ τιθέμενος ὄρον εἶναι τῆς εὐ πολιτευομένης πόλεως τὸ πολεμεῖν και νικᾶν τοὺς ἄλλους. R.

D. οὐ γὰρ σε Ἀττικόν] οὐ σέ φημι ἀπὸ ἀνθρώπου ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν, Ἀθίδος ἢ τινος τοιούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θεοῦ τῆς Ἀθηναῖς, ἐπιστημόνως γε και φρονίμως οὕτως διατιθέντα τοὺς λόγους. R.

D. ἀναγαγὼν] τῇ ἀναλύσει χρησάμενος και ἐφ' ἕνα ἕκαστον ἀναγαγὼν ἐκ τῆς ολης πόλεως. R.

E. ἐθαύμασεν ὁ ξένος τὸν λόγον, ὅτι δὴ ἐπὶ μὲν τῶν πόλεων και κωμῶν ὁμοίαν τὴν φύσιν (ἀνθρώπων γὰρ πρὸς ὁμοίους ἀνθρώπους) ἡ μάχη, ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς ἀνομοίαν· λόγου γὰρ πρὸς ἀλογίαν. R.

E. πρώτη τε και ἀρίστη] ἀληθὲς μὲν τοῦτο, μὴ μέντοι λέγε ἀριστον τὸ τῆς ἐγκρατείας εἶδος· τούτου γὰρ ἄμεινον τὸ σωφρονικόν. R.

627 A. εὐρίσκει και πρὸς τοῦτο ἀπαντῆσαι. ὡς γὰρ ψυχῇ ἐλέγετο κρείττω ἑαυτῆς ἐκείνη ἐν ἣ ὁ λόγος ὡς ἀμείνων ἐκράτει, ἦττων δ' ἑαυτῆς ἐν ἣ τὸ ἄλογον, οὕτω και πόλις και κώμη ἐπὶ ἀμεινόων και χειρόνων ἀνδρῶν ἔχουσιν. R.

A. τὸ κρείττω] ὁμωνυμία τις ἐστι περὶ τὰς εἰρημένους παρὰ τοῦ

Κλεινίου φωνάς, και δυνατὸν ἦν τῷ ἀντιλαμβανομένῳ τῶν λέξεων ἐναντιώσει αὐτὸν περιβαλεῖν. τὸ γὰρ κρεῖττον και ἤττον και ἄμεινον και χεῖρον δύναται και ἐπὶ τῆς ἔνδον ζωῆς τῆς ψυχικῆς θεωρεῖσθαι και ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ σώματα διαφορᾶς, και οὐδὲν κωλύεται ὁ κρεῖττων κατὰ τὴν ζωὴν χεῖρων εἶναι κατὰ τὸ σῶμα. οὕτω δὴ και ἐν πόλει εἰ κρατοῖεν οἱ ἄμεινους τῶν χειρόνων τὸν εἰρημένον τρόπον, λέγοιτ' ἂν ἑαυτῆς κρεῖττων, ἀλλὰ και ἤττων, και ἔσται ἐναντιότης τῶν ὀνομάτων περὶ τὸ αὐτὸ πράγμα. διορισμοῦ δὴ χρεῖα περὶ τὴν ὁμωνυμίαν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ πάρεργον ἔργον ποιήσωμεν, ἄλλως διὰ παραδείγματος μεθοδευτέον τὸ σκῆμμα. R.

A. εἴ ποτ' ἐστὶ που] οὐ γὰρ ἐν νοητοῖς οὐδ' ἐν οὐρανόις, ἀλλ' ἐν τῇ γενέσει. R.

A. τὸ χεῖρον κρεῖττον τοῦ ἀμείνονος] ἐπειδὴ κρεῖττον οὐ μόνον λέγεται τὸ βέλτιον ἀλλὰ και τὸ ἐπικρατέστερον, ἐπειδὴ τὸ χεῖρον νικᾷ, και κρεῖττόν ἐστίν· ὁ και αἰνίγματι ἔοικεν, εἶναι τὸ χεῖρον κρεῖττον. ἀλλ' ἐστὶ τὸ χεῖρον κρεῖττον οὐχ ὡς βέλτιον, ἀλλ' ὡς ἐπικρατέστερον ὄν τμηκαῦτα. R.

629 A. ὁ Τυρταῖος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγένετο, εὐτελής τὴν τύχην· γραμματιστῆς γὰρ ἦν και χαλὸς τὸ σῶμα, καταφρονούμενος ἐν Ἀθήναις. τοῦτον Λακεδαιμονίοις ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων μεταπέμψασθαι, ὅτε πρὸς Μεσσηνίους εἶχον τὴν μάχην και ἐν ἀπορίᾳ κατέστησαν πολλῇ, ὡς δὴ ἱκανοῦ αὐτοῖς ἐσομένου πρὸς τὸ συνιδεῖν τὸ λυσιτελές· αὐτῷ γὰρ ἐπέτρεψε χρήσασθαι συμβούλῳ. ἀφικόμενος δὲ οὗτος εἰς Λακεδαίμονα και ἐπίπλους γενόμενος συνεβούλευσεν αὐτοῖς ἀνελεῖσθαι τὸν πρὸς Μεσσηνίους πόλεμον, προτρέπων παντοίως· ἐν οἷς και τὸ φερόμενον εἰπεῖν ἔπος·

Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν.
τοῦτον οὖν ἐν τῷ λόγῳ παρέλαβεν ὁ Ἀθηναῖος ξένος, ὡς και αὐτὸν πολέμον σύμβουλον γεγονότα. R.

630 A. περὶ Θεόγνιδος και τῆς κατ' αὐτὸν ταύτης ἱστορίας ἀμφιβολία πολλῇ ἐγένετο τοῖς παλαιοῖς. και οἱ μὲν φασιν αὐτὸν ἐκ Μεγάρων γεγενῆσθαι τῆς Ἀττικῆς· οὕτως ὁ Αἰδύμος, ἐπιφύομενος τῷ Πλάτῳ ὡς παριστοροῦντι· οἱ δὲ ὅτι ἐκ Σικελίας. εἰ δὲ και μὴ εἴη ἐκ Σικελίας, οὐδὲν λυμαινεται τὸ προκειμενον, ἀλλὰ και τὸναντίον· οὐ γὰρ ὑπὲρ Ἀττικοῦ ὡς Ἀθηναῖος λέγει, ἀλλὰ καιτοὶ πρὸς Ἀθηναῖον αὐτὸν παραβάλλων τὸν Τυρταῖον,

τὸ ἀληθὲς περὶ τὴν κρίσιν ἐφύλαξε καὶ τὸν Θεόγυνν καὶ ξένον ὄντα προέκρινε. τί δὲ ἐκώλυεν αὐτὸν ἐκ ταύτης μὲν εἶναι τῆς Μεγαρίδος, ἀπελθόντα δὲ εἰς Σικελίαν, ὡς ἡ ἱστορία ἔχει, γενέσθαι νόμῳ Μεγαρέα ἐκεῖ, ὡς καὶ τὸν Τυρταῖον Λακεδαιμόνιον; R.

D. τετάρτη] πρώτη γὰρ ἡ φρόνησις, ἡ δικαιοσύνη· ἡ δὲ ἀνδρεία, ὡς περὶ τὸν θυμὸν μόνον ἔχουσα, τετάρτη. τῶν γὰρ ἄλλων ἑκατέρα περὶ τὴν τριμέρειαν ἔχει· καὶ γὰρ ἡ σωφροσύνη ἐπὶ τὸν λόγον διὰ τοῦ θυμοῦ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἐπιθυμητικῶ ἀναπέμπει. R.

D. χρῆν] ἀντὶ τοῦ ἔδει, χωρὶς τοῦ ε. R.

D. θείας] δηλονότι πολιτείας. παρὰ θεῶν γὰρ φατε ἐκίνους εἰληφέναι τοὺς νόμους, καὶ διὰ τοῦτο θείους καὶ τὴν πολιτείαν θείαν. ἀξίους οὖν ἀποδότω καὶ τοὺς νόμους τῆς θείας πολιτείας. R.

E. ζητοῦσιν] τὰ μερικὰ καὶ περὶ τὰ συναλλάγματα κλήρων καὶ ἐπικλήρων, οὐ περὶ τούτων, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς, ὡς αὐτός. ἐν γὰρ τοῖς ἰ βιβλίοις τὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν πραγματευσάμενος, ἐπὶ τέλει ἐν τοῖς β' βιβλίοις καὶ ἐκεῖνα ἠξίωσε μνήμης. R.

E. κληρός ἐστι κτημάτων οὐσία τις ἢ λαχμὸς ἢ μέτρον τι γῆς, ὅθεν καὶ κληροῦχοι οἱ ταῦτα κατέχοντες [ἢ τὸ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν σύστημα]: ἐπικληρός δὲ ἐστὶν ἢ ἐπὶ κλήρῳ παντὶ καταλειμμένη παις, ὄρφανῆ πατρὸς καὶ μητρὸς, ἀδελφῶν τε οὐσα ἔρρημος. τινὲς δὲ ταύτην ἐπιπαματίδα καὶ πατροῦχον καλοῦσιν. R.

631 A. τὸ σμικρότατον] ὅπερ ἀνωτέρω φανυλότατον μόριον τὴν ἀνδρείαν φησί, τοῦτο σμικρότατον λέγει νῦν. R.

B. εὐδόκιμοι] ὡς κατὰ τὸ φιλότιμον καὶ θυμικὸν χαρακτηριζόμενοι τῆς ψυχῆς εἶδος, τῶν ἄλλων περὶ χρήματα καὶ ἡδονὰς ἐννόμους ἢ παρανόμους ὁρῶντων· ἃ δὲ τῆς ἐπιθυμίας πάντα ἐστίν. R.

C. ὁ Θεόφραστός φησιν· εἰ ζωὴν εἶχεν ὁ πλοῦτος, πρὸς μόνους ἂν ἀπῆλθε τοὺς ἀγαθοὺς. ἕκαστον γὰρ τοῦ οἰκείου ἐφιέται ἀγαθοῦ· τοῦτο δὲ τῷ πλούτῳ ἐστὶν ἀγαθόν, τὸ τοῖς ἀγαθοῖς ὄργανον γίνεσθαι. τὸ γὰρ ἐκάστῳ ἀγαθόν, τοῦτο καὶ ἐφετὸν ὑπάρχει. τοῦτο δ' αὐτῷ καὶ κατὰ φύσιν. πάντα δὲ τῆς κατὰ

φύσιν ὀρέγεται διαθέσεως. νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ὁ πλοῦτος ζωὴν, ἐμπίπτει καὶ εἰς τοὺς κακοὺς. R.

C. ὡς μεταβατικὸν καὶ μερικὸν νοῦν τὴν φρόνησιν οὕτω καλεῖ οὐχ ἅπλῳς. R.

D. ταῦτα δὲ πάντα] τὰ θεῖα ἀγαθὰ τῶν ἀνθρωπίνων. R.

D. τὰς ἄλλας προστάξεις] νομοθεσίας τὰς περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικληρῶν καὶ τῶν λοιπῶν. R.

E. τιμῶντα] οἱ μὲν ἄλλοι νομοθετεῖται διὰ κολάσεως καὶ ζημίας, οὗτος δὲ διὰ τιμῆς τινὸς πειθῶ τοῖς πολίταις ἐμποιεῖ πρὸς αὐτόν. R.

633 A. τὰ ξυσσίτια] οἱ συσσιτοῦντες δέκα ἦσαν, ἡ δὲ κρίσις τῶν συνταττομένων αὐτοῖς τοιαύτη τις ἦν. μαγδαλλαν γὰρ, ἡ ἐστὶ μᾶζα στέατος, ἕκαστος ἔφερε, καὶ τις παρειστήκει αὐτοῖς φέρων ἐπὶ κεφαλῆς ἄγχος, εἰς ὃ οἱ κρίνοντες τὰς μάζας ἐνέβαλλον, οἱ μὲν ἄξιον κρίνοντες τὸν προσιόντα ἀτύπωτον παντελῶς, ὅσοι δὲ μὴ, τῷ δακτύλῳ κοιλάναντες οὕτως ἐνέβαλλον τὴν μᾶζαν. μεθ' ὃ εἰ καὶ μίαν κοιλότητα εὔρον ἔχουσαν, ἐξέβαλλον τὸν κρινόμενον τοῦ συσσιτίου· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ τῶν παρ' Ἀθηναίους ψήφων, ἡ τῶν πλειόνων ἐκράτει. τὸν δ' ἐγκριθέντα ὁ πρεσβύτατος τῶν συσσιτίων ἦγεν εἰς τὸν οἶκον, οὗ τα συσσίτια, καὶ παρὰ τὴν θύραν ἔνδον ἰστάς ἔλεγεν· ἀπὸ τῆς θύρας ταύτης λόγος οὐκ ἐξέρχεται, παραγγέλλων ἵν' ἐν ἀπορρήτῳ ἔχοι πάντα τὰ αὐτῶν. ἐκόμιζε δὲ ἕκαστος οἶκοθεν τὰ πρὸς τὸν μῆνα ἀρκέσοντα ἄλφита καὶ τυροὺς καὶ φοίνικας καὶ οἶνον. ὅσοι δὲ τούτων ἐν θήρᾳ ἢ θύοντες ἐτύγχανον, μέρη ἐκ τούτων ἔπεμπον τοῖς ἐν τῷ συσσιτίῳ. ἦσαν δὲ χοροὶ τρεῖς παρὰ Λάκωσι, νέων, ἀνδρῶν, πρεσβυτῶν, καὶ ἦδον οἱ μὲν γέροντες·

ἡμεῖς ποτ' ἡμεν ἄλκιμοι νεανῖαι,

οἱ δὲ νεανίσκοι·

ἡμεῖς δὲ γ' ἐσμέν· ἦν δὲ λῆς, πεῖραν λάβε,

ὁ τῶν παιδῶν δὲ·

ἡμεῖς δὲ γ' ἐσόμεσθα πολλῶ κρείσσονες. R.

A. ἡ τέταρτον] τὰς διαμαστιγώσεις, τὰς γυμνοπαιδίας, τὰ κρύπτεια· ταῦτα γὰρ πρὸς ἀνδρείαν τείνει. R.

A. χρεῖη] δέοι, ἢ ἀντὶ τοῦ χρεῶν εἶη. R.

A. εἶτε μερῶν] ἡ ἀρετὴ δύναται καὶ ὡς ὅλον εἰς μέρη τὰς ὑπ' αὐτὴν ἀρετὰς διαιρεῖσθαι τε καὶ ἐν αὐταῖς ὑπάρχειν, καὶ

ὡς πρὸς τι πῶς ἐχούσας τὰς κατὰ μέρος, ὡς γένος ἢ καθόλου ὑπάρχειν αὐτῶν. ὡς ὅλον μὲν εἰς μέρη, οὐ τὸ πρὸ τῶν μερῶν (τοῦτο γὰρ ἀδιαίρετον) ἀλλ' ὡς τὰ ἐν τοῖς μέρεσιν· ἐκ γὰρ τῶν κατὰ μέρος ἢ ὀλικῇ ἀρετῇ. ἀλλὰ καὶ ἐκάστη τῶν ἀρετῶν ὅλον τί ἐστίν, ἀλλ' ὡς τὸ ἐν τῷ μέρει ὅλον. οὐ κωλύεται μὴν καὶ ὡς γένος εἰς εἶδη διαιρεῖσθαι ἀντιδιαιρούμενα μὲν, οὐκ ἐναντία δέ, ὅτε καὶ ὡς πρὸς τι συνεισάγειν ἄλληλα ἐνδέχεται. καὶ γὰρ τὰ ὑπὸ τὴν ἀρετὴν εἶδη, τὸ μὲν ἄρχον, ὡς αἰ τοῦ λογικοῦ μέρους ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς, τὰ δ' ἀρχόμενα, ὡς αἰ τοῦ ἀλόγου. ταῦτα δὲ τῶν πρὸς τι. R.

A. δηλοῦντα μόνον] οἱ γὰρ Λάκωνες πολυνοῖα μὲν, οὐ πολυλογία δέ, ὡς Ἀθηναῖοι, ἐχρῶντο. R.

B. τὸ περὶ τὰς καρτερήσεις] τὰς διαμαστιγώσεις φησίν. ἐγένοντο δ' αὐταὶ πρὸς τῷ βωμῷ τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος, τῆς τὴν πολιτείαν ἀνορθώσεως. παρειστήκει γὰρ ἡ ταύτης ἔρεια φέρουσά τι ἐπὶ τῆς χειρὸς κεκρυμμένον, ὃ μέχρι τοῦ νῦν ἄγνωστόν ἐστι, καὶ εἰ μὲν ἦττον τοῦ δέοντος ἐμαστιγοῦτο (κινεῖν γὰρ τὰς χεῖρας οὐκ ἐτόλμα, ἔχων τὰς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὃ μαστιζόμενος), ἐβαρεῖτο ἐκεῖνη ὑπὸ τοῦ φερομένου, δεόντως δὲ τὴν δίκην εἰ ὑπεῖχε, κούφως ἢ ἔρεια διετίθεται. R.

B. ταῖς χερσὶ μάχαις] τὰς γυμνοπαιδίας λέγει. γυμνάζοντες γὰρ τοὺς παῖδας ἐν ἡλιῷ τύπτειν ἀλλήλους ἐποιοῦν μέχρι νίκης. ἐνίοτε δὲ καὶ σφαιῖραν ἢ ἄλλο τι ἐροῦντο, ὥστε τὸν πρῶτον ἀρπάσαντα νικᾶν. καὶ πολὺς αὐτοῖς οὗτος ὁ ἀγών. R.

B. κρυπτεία τις] ἠφιέτο τις ἀπὸ τῆς πόλεως νέος ἐφ' ᾧτε μὴ ὀφθῆναι ἐπὶ τοσόνδε χρόνον. ἠναγκάζετο οὖν τὰ ὄρη περιερχόμενος καὶ μήτε καθεύδων ἀδεῶς, ἵνα μὴ ληφθῆ, μήτε ὑπηρέταις χρώμενος μήτε σιτία ἐπιφερόμενος διαζῆν. ἄλλο δὲ καὶ τοῦτο γυμνασίας εἶδος πρὸς πόλεμον· ἀπολύοντες γὰρ ἕκαστον γυμνὸν προσέταττον ἐνιαυτὸν ὅλον ἔξω ἐν τοῖς ὄρεσι πλανᾶσθαι, καὶ τρέφειν ἑαυτὸν διὰ κλοπῆς καὶ τῶν τοιούτων, οὕτω δὲ ὥστε μηδενὶ κατάδηλον γενέσθαι. διὸ καὶ κρυπτεία ὠνόμασται· ἐκολάζοντο γὰρ οἱ ὅπουδήποτε ὀφθέντες. R.

B.

P. 672 C. ἀκταίνειν, γαυριᾶν, ἀτάκτως πηδᾶν, ἢ μετεω-

ρίζειν, ἢ ὀρμαῖν, ἢ ἐξάττειν, ἀπὸ τοῦ ἐξατεῖν καὶ ἰσχύειν. ἀπὸ τούτου οὖν τὸ ἀκταινώση. R.

673 D. κολοφῶν σημαίνει τὸ κῦρος τῆς ἐπικρίσεως. R.

Γ.

P. 678 C. πορεῖά ἐστι τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. R.

681 A. αἱμασιώδεις] αἱμασιαὶ τοῖχοι κυρίως ἠκανθωμένοι. R.

692 A. ψάλιον] χαλινόν. R.

Δ.

P. 715 E. θεὸν μὲν τὸν δημιουργὸν σαφῶς, παλαιὸν δὲ λόγον λέγει τὸν Ὀρφικόν, ὅς ἐστιν οὗτος.

Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

Ζεὺς πυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

καὶ ἀρχὴ μὲν οὗτος ὡς ποιητικὸν αἷτιον, τελευτὴ δὲ ὡς τελικόν, μέσσα δὲ ὡς ἐξ ἴσου πᾶσι παρών, κἂν πάντα διαφόρως αὐτοῦ μετέχη. εὐθεία δὲ τὸ κατὰ δίκην σημαίνει καὶ ἀξίαν, καὶ ἀπαρεγκλίτως, καὶ οἴονεὶ κανόνι ἐνί, τὸ δὲ περιπορευόμενος τὸ αἰωνίως. τὸ αἰεὶ ὡσαύτως καὶ κατὰ τὰ αὐτά· ἢ γὰρ περιφορὰ τοῦτο ἔχει ὡς ἐν αἰσθητοῖς. R.

718 D. τὰ τοῖνον δὴ λεχθέντα] τὰ περὶ θυσιῶν καὶ γονέων. R.

E. ἀνιδιτὶ] ἀνιδρωτὶ, ὡς ἐν τῷ Διογενιανῶ. R.

723 E. δευτέρων ἀμεινόνων] παροιμία λεγομένη μὲν ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, τῶν προτέρων ἀπαισίων ὀφθέντων δηλαδὴ· μετῆκται δὲ ἐκ τούτων καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων δευτέρων τῶν αὐτῶν, ὅποταν μὴ κατὰ γνώμην ἡμετέραν προβῆ τὰ πρότερα. R.

Ε.

P. 731 E. τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν] παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ φιλίαν μηδένα λόγον ποιουμένων τᾶληθους. R.

739 A. καθάπερ πεττῶν ἀφ' ἱερῶ] παρὰ παροιμίας φησὶ τῆς κινήσω τὸν ἀφ' ἱερῶς, ἢ τέτακται ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων. μετελήρηται δὲ ἀπὸ τῶν πεττευνόντων· παρὰ

τούτοις γὰρ κεῖται τις ψῆφος οἶον ἱερὰ καὶ ἀκίνητος, θεῶν νομιζομένη, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν Ἀρκεσίλα. R.

5.

P. 775 D. ἔξομογγνύμενον] ἀποματτόμενον. R.

777 C. περιδίνων] πειρατῶν. R.

780 C. εἰς πῦρ ξαίνειν] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόντων μάτην ἢ λεγόντων ἢ κακοπαθούτων λεγομένη. R.

Z.

P. 791 D. ἀκρόχολα] προχείρως ὀργιζόμενα. καὶ ἀκροχολία ἢ τοιαύτη διάθεσις. R.

792 E. μάργοις] ὕβριστικοῖς, ἀκρατέσι, μαινομένοις. R.

795 C. Γηρύνης Χρυσάορος καὶ Καλλιρόης τῆς Ὠκεανοῦ, βασιλεὺς Ἐρυθείας τῆς νήσου τῆς νῦν Γάδαιρα καλουμένης, ὃς εἶχε τριῶν ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, ἠνωμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν. R.

C. Βριάρεω] Οὐρανὸς ἐκ Γῆς πρώτους γεννᾷ Κόττον, Βριάρεω, Γύγην, ἑκατόγχειράς τε καὶ πεντήκοντα κεφαλὰς ἔχοντας. R.

796 A. Ἄνταϊος ὁ Ποσειδῶνος, Λιβύης βασιλεὺς, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν αὐτῷ ἀνήρει. τούτῳ παλαίειν ἀναγκάζομενος Ἡρακλῆς, ὅτε δὴ πεμφθεῖη παρ' Εὐρύσθεως τοῦ βασιλέως Τίρυνθος ἐπὶ τῷ παρὰ τῶν Ἑσπερίδων μὲν τὰ χρυσᾶ μῆλα λαβεῖν, κομίσαι δὲ πρὸς αὐτόν, τοῦτον οὖν ἀράμενος τὸν Ἄνταϊον μετέωρον ἄμμασιν Ἡρακλῆς κλάσας ἀπέκτεινε. ψαύοντα γὰρ τῆς γῆς ἰσχυρὸν συνέβαινε γίνεσθαι. διὸ καὶ τῆς Γῆς αὐτὸν εἶναι τινες παῖδά φασιν. R.

A. Κερκύων] τὴν μὲν ἀπὸ χειρῶν πάλην ἐξεῦρε Θησεύς, τὴν δὲ ἀπὸ σκελῶν Κερκύων, Βράγχον καὶ Ἀργιόπης νύμφης. πρὸς τοῦτον τὸ πέμπτον ἄθλον ἐν Ἐλευσίνι παλαίων διηγωνίσαστο Θησεύς. οὗτος γὰρ τοὺς παριόντας ἠνάγκαζε παλαίειν, καὶ παλαίων ἀνήρει. Θησεύς δὲ μετέωρον αὐτὸν ἀράμενος ἔρριψεν εἰς γῆν καὶ ἀπέκτεινεν. R.

A. Ἐπειδὴ Πανοπέως τοῦ Φώκου, ὃς ἐπὶ τῷ Πατρόκλου ἀγῶνι ἐνίκησε πυγμῆν. Ἄμνκος δὲ Ποσειδῶνος καὶ νυμφῆς Βιδυλίδος Μέλλας, ὃς καὶ ἐξεῦρεν ἱμάντας πυκτικῆς. R.

B. κόρη και δέσποινα] ἡ Ἀθηνᾶ. R.

799 E. ἀνόμασαν] νόμους κιθαρωδικούς λέγοντες δηλονότι. R.

800 C. ὅταν] φήμην, μαντεῖαν διὰ κληδόνας, καὶ ὄττεύεσθαι τὸ μαντεύεσθαι. R.

D. ἀποφράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοᾶς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδευτοι. R.

E. Καρικῆ Μούσῃ] τῇ Θρηνώδει· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες Θρηνώδοι τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῶ Θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῆ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ, ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι. R.

805 E. ταλασίας] ἐργασίας, ἢ ἐριουργίας. R.

810 B. τητῶμενα] στερισκόμενα. R.

D. ἐχθοδοποῦ] κακοποιουῦ, ἀπεχθοῦς, ἢ ἐχθροποιουῦ. R.

811 E. καταλογάδην] τὰ πεζῶ γραφόμενα λόγῳ. R.

813 D. πελταστικῆς] πέλτη ἐστὶν εἶδος ἀσπίδος, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης, ἣτις ἔτυν οὐκ ἔχει, οὐδ' ἐστὶν ἐπιχάλκος, οὐδὲ βόος ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη, καὶ ἡ ταύτη χρωμένη τέχνη πελταστικῆ, καὶ πελτασταὶ οἱ μετιόντες αὐτήν. R.

814 A. ἀπώμοτον] ἀπηγορευμένον, φευκτόν. R.

818 B. παροιμία, οὐδὲ θεὸς ἀνάγκη μάχεται, τῇ ἑαυτοῦ καὶ θεῖα δηλαδῆ. R.

819 D. ὑηνῶν] χοιρείων, ἢ σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν. R.

820 C. πεττελα ἐστὶ παιδιὰ τις διὰ πεσσῶν γινομένη. πεσσοὶ δὲ εἰσι κύβοι, παρὰ τὸ πίπτειν αὐτοὺς οὕτω λεγόμενοι. πεσσὸς δὲ ἢ τε γραμμῆ καὶ ἢ ψῆφος, ὁμωνύμως· Ἀρίσταρχος δὲ πεσσούς καλεῖ τας ψήφους, ἐν αἷς ἔπαιζον. ἦσαν δὲ αὐταὶ πέντε. φαίνονται δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σκεῦος οὕτω λέγοντες, ἐφ' οὗ ἔπαιζον. ἔχει δὲ πέντε γραμμὰς, ὧν ἡ μέση γραμμῆ ἱερὰ ἐκαλεῖτο. καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ψῆφον ἐσχάτην ἐκλίνουν, καὶ αὐτὴν ἱερὰν καλοῦντες. ὅθεν ἐκ τοῦδε καὶ παροιμία, κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, ἐπὶ τῶν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων λεγομένη. R.

822 C. οὐ μὴν] ἀλλὰ μὴν, ὡς ἐπὶ τοῦδε, ἢ οὐδαμῶς, ἢ οὐ μόνον, ἢ ἔτι μὴν, ἢ ὅμως δέ. R.

H.

P. 828 D. μῆλι τῷ δωδεκάτῳ] ὁ Σκιροφοριῶν οὗτος. ὠνο-

μάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηναῖς. καὶ Σκίρα ἐορτὴ Ἀθήνησιν. R.

834 C. ἀβόλοις] ἄβολος νέος, οὐδέπω γνώμονα ἔχων. γνώμονα δ' ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῆς ἀπὸ τῶν τετραπόδων καὶ λειπογνώμονας τοὺς ἀπογεγενηκότας, ἐν οἷς ἐλελοίπει τὸ γνῶρισμα. R.

839 C. Θυέστης Πελοπία τῇ θυγατρὶ, ἐξ ᾧν Αἴγισθος, Οἰδίπους Ἰοκάστη τῇ μητρὶ, ἐξ ᾧν Ἐπεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, Μακαρεὺς Κανάχη τῇ ἀδελφῇ, καὶ οἱ λοιποὶ δὲ Αἰόλου παῖδες ταῖς ἀδελφαῖς. R.

E. σταδιοδρόμοι γάμων ἀπάντων ἀπειράτοι, ἀΐκκος Ταραντίνος, β΄ Κρίσων Ἰμεραῖος, γ΄ Ἄστυλλος Κροτωνιάτης, δ΄ Διόπομπος Θεσσαλός. R.

843 B. ἀνάδαστον] ἀναμεμερισμένην. R.

849 B. τῇ νέᾳ] ἔνη καὶ νέα· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς ἡμέρα παρ' Ἀθηναίους οὕτως ἐκαλεῖτο. ἐκλήθη δὲ ἔνη καὶ νέα, ὅτι τὸ μὲν τι μέρος ἔχει τοῦ παρωχημένου μηνός, ὅπερ ἔνη ἐστὶ· καὶ γὰρ ἔνον τὸ παλαιὸν φασι, νέον δὲ τὸ νῦν ἐπιλαβὸν τοῦ εἰσεληλυθότος, ὃ διὰ τοῦ νέου δηλοῦσι. κατὰ γὰρ σελήνην ἦγον τοὺς μῆνας. ὃ δὲ τῆς σελήνης μῆν ἐστὶν εἰκοσιεννέα τέταρτον ἡμερῶν. R.

C. πιλῆσεως] τῆς διὰ τῆς τῶν ἐρίων πυκνώσεως γινομένης ἐσθῆτος. R.

D. μεταβαλλόμενος] μεταπιπράσκων. R.

E. τεκμηράμενοι] σημειωσάμενοι. R.

850 A. μέτοικοι εἰσιν οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, καὶ τελοῦντες ἀνά δραχμὰς ἰβ' τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τριώβολον τῷ γραμματεῖ. μετοίκιον οὖν ἐστὶ τέλος οὕτω καλούμενον, ὃ ἐτίθεσαν τῇ μὲν πόλει δραχμὰς ἰ', τῷ δὲ τελῶνι τριώβολον. R.

C. ἀπογραφὴ ἐστὶν ἡ ἀπαρίθμησις ἢ ἀποσημείωσις τῶν ὀφειλομένων εἰσφορῶν ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν, καὶ ἀπογραφεῖς οἱ ταύτην ποιοῦντες καὶ τοὺς μὴ βουλομένους εἰσφέρειν εἰσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριον. R.

Θ.

P. 853 D. κερασβόλους ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ὄσπριοις συμφυομένων σκληρῶν κόκκων τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις καὶ σκληροὺς ταῖς γνώμαις φησίν. οὗτοι οὖν οἱ κόκκοι σκληροὶ τ' εἰσὶ καὶ μέλανες, στρογγύλοι, ἰσομεγέθεις κέγχροις, οἳ συνεψόμενοι τοῖς ὄσπριοις οὐ τήκονται. εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπτειν, καὶ διὰ τοῦτο κερασβόλα κληθῆναι. R.

D. ἀτεράμων] ἀκαταπόνητος. R.

854 B. ἀλιτηριώδεις ἀπο τῶν ἀλιτηρίων. οὗτοι δὲ λέγονται ἐκ τοῦδε. λιμός ποτε κατέλαβε τοὺς Ἀθηναίους· τῶν δὲ ἀλούντων ἐπιτηροῦντες οἱ πένητες ἀλούμενα τὰ ἄλευρα διήραπαζον, κἀντεῦθεν οἱ τοῦτο δρῶντες αὐτῶν ἐκλήθησαν ἀλιτηριοί. παρέτεινε τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίαις τι ποιοούντων λέγεσθαι. παράγεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλιτρεῦν, ὃ ἐστὶν ἀμαρτάνειν. R.

B. ἀποδιοπομπήσεις] τὰς ἀποστροφὰς τὰς γιγνομένας ὑπὸ τοῦ ἀποτροπαίου Διός, διὰ τὸ καθαιρέσθαι τὰ δεινὰ· ἢ τὰς ἀποπομπὰς τὰς πρὸς τὸν προστρόπαιον Δία, καὶ οἰονεὶ καθάρσεις καὶ ἰλασμούς. R.

B. ἀποτροπαίων] τῶν ἀποτρεπόντων τὰ κακά. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν φευκτῶν καὶ μισεῖσθαι ἀξίων ἀνθρώπων. R.

855 C. ἄτιμος οὐ μόνον ὁ ἀπεστερημένος τῆς ἐπιτιμίας, ὥστε μὴ βουλευεῖν μήτε δικάζειν μήτε ἄρχειν μήτε πολιτεύεσθαι μήτ' ἄλλο τι τῶν κοινῶν ποιεῖν, ἀλλὰ τὸν ἀτιμώρητον. R.

C. ἀριστίνδην] κατ' ἐκλογὴν καὶ αἴρεσιν τῶν ἀρίστων. R.

C. εἰσαγωγαὶ εἰσὶν αἱ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσενέγξεις ἐκαστου τῶν δικῶν, καὶ εἰσαγωγεῖς οἱ τοῦτο ποιοῦντες. προσκλήσεις δὲ εἰσὶν αἱ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων κλήρου ἢ ἐπικλήρου. ὁ γὰρ ἀμφισβητῶν προσκαλεῖται τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα· εἰ δὲ μὴ προσκαλέσαιο, ἀτελής ἢ δίκη. διαψήφισις δὲ τὸ τοὺς δημότας τὴν ψῆφον ὑπὲρ τῶν παρεγγεγράφθαι δοκούντων ἐνεργεῖν. R.

D. κατὰ τὸ στόμα] κατὰ τὴν ἀρχήν, μεταφορικῶς. R.

856 E. ἀνέλῃ ἀντὶ τοῦ μαντεύσῃται, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. καὶ ἐπὶ τοῦ φονεῦν ἢ λέξις λαμβάνεται ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνώσιν τὸ ἀνελεῖν φασίν. R.

858 B. λιθολόγοις] οἰκοδόμοις. R.

E. διαπυττόμενα] διαπτυόμενα. R.

860 E. Μαγνησία πόλις ἐν Κρήτῃ, Θεσσαλῶν ἄποικος, ἐξ ἧς οὔτοι. R.

865 A. ψιλοῖς] γυμνοῖς ὄπλων. R.

A. ὁ ἐκ Δελφῶν κοιμισθεὶς νόμος ἦγον χρησμὸς ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀνελόντος τὸν φίλον.

ἐκτεινας σὸν ἐταῖρον ἀμύνων· οὐ σε μιαίνει αἷμα, φόνον δὲ πέλει καθαρώτερος ἢ πάρος ἦσθα.

ὁ δ' ἀντίστροφος τούτῳ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπεραποθανόντος τοῦ φίλου· ἀνδρὶ φίλῳ θνήσκοντι παρῶν πέλας οὐκ ἐπαμύνας· ἦλυθες οὐ καθάρως· περικαλλέος ἔξιθι νηοῦ. R.

866 B. προστρεπομένου] ἀποπεμπόμενου, τρεπομένου ἐφ' ἑαυτόν. R.

C. ἀπειναυτησάτω] ἐνιαυτὸν φευγέτω διὰ τὸν φόνον. R.

D. τέγγων] βρέχων, ὡς νῦν, ἢ μαλάττων. R.

871 A. ὑμνεῖν] μέμφεσθαι, ἢ λοιδορεῖν, ὡς ἐπὶ τοῦδε, κατ' εὐφημισμὸν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀδύρεσθαι. R.

B. ἀνεψιότης ἢ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια, οἷ εἰσι παῖδες ἀνεψιῶν. οὔτοι δὲ πάλιν ἀλλήλων λέγονται ἀνεψιοί, οἵτινες γονεῖς ἔχουσιν ἀδελφοῦς. R.

E. ἀνατὶ] ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας. R.

E. ἐπισκῆπτεσθαι φασὶ μαρτυρίας ἢ γραμμάτων τὸ ποιήσασθαι διάλυσιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν μαρτυρίαν οὐ ἐπισκῆπτονται. παραδιδόασιν δὲ ταῦτα σημηνάμενοι μέχρι τοῦ χρόνου τῆς δίκης· κατὰ γὰρ τοῦτο χωρεῖ ἡ δίκη. καὶ τὸν τοῦτο ποιοῦντα ἐπισκηπτόμενον λέγουσιν. R.

873 B. ἀφοσιούτῳ] καθαιρέτῳ, ὡς νῦν, ἢ ἀπαρχὰς προσάγέτω, ἢ τιμάτω, ἢ τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀποδιδότω τιμὴν, ἢ πληροφορεῖτω. R.

C. ἀβίου] ἀβλαβοῦς, ἢ ἄνευ βίας. R.

874 C. νηποινί] ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. R.

I.

885 C. θεοὺς οὐδαμῶς] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ θεοὺς οὐ θεοὺς. R.

D. ἐξακείσθαι] ἐξιᾶσθαι, θεραπεύειν. R.

887 B. συντείνεις] σπουδάξεις, Ἀττικοί. R.

D. ἀκούοντές τε καὶ ὀρῶντες] δις νοητέον τοῦτο, ἐν τε δηλαδὴ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐννοίας καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι· καὶ ὑγιῶς ἔξει τὸ νόημα. τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο παρὰ τε ῥήτορσι καὶ φιλοσόφοις πολὺ καὶ πολλαχού. R.

888 E. διὰ τύχην] ἐν ἄλλῳ· διὰ τέχνην. R.

889 D. συνέριθοι] συνεργοί, ὡς νῦν, ἢ συνυφαίνουσαι. R.

892 A. ἐντεῦθεν Ὠριγένει τὰ περὶ προὑπάρξεως. R.

893 B. τῆς κινήσεως ἢ μὲν σωματικῇ κατὰ τόπον, κατὰ ποιότητα, κατὰ ποσότητα, κατ' οὐσίαν· ἢ δὲ ψυχικῇ ἢ ἄλλο κινουῖσα ὑπ' ἄλλου δὲ κινουμένη, ἢ ἑαυτὴν τε κινουῖσα καὶ ἕτερα δυναμένη. R.

894 E. ὑπ' ἄλλου] τοῦ νοῦ δηλαδὴ· οὗτος γὰρ πάντη ἀκίνητος. R.

896 A. τοῦτον κινεῖν φῆς] ἐν ἄλλῳ· τὸ ἑαυτὸ κινεῖν φῆς. R.

899 D. ἤκιστα γέ] οὐδαμῶς, ἢ οὐχ ἦττον. Λιβάνιος δὲ φησιν· εἴ τινα ἄλλον τρόπον, ὃν ἤκιστα ᾤφθη μετελθῶν ἐν τῷ βίῳ ὁ ἐπὶ τῇ φιλίᾳ ἔμπορος· ἀντὶ τοῦ * οὐ* πάνυ. R.

900 E. μετὸν] ἐξόν, ἢ ἐπ' ἐξουσίας ὄν. R.

901 A. ὁ ποιητῆς] Ἡσίοδος ἐν Ἐργοῖς καὶ Ἡμέραις·

λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρὶ.
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργός
ζῶη κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργῆν,
οἷ τε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοί
ἔσθοντες. σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν.

κηφήνες αἱ ἀργαὶ τῶν μελισσῶν, κόθουροι δὲ αἱ ἀκεντροὶ καὶ κολόβουροι, ἢ αἱ φυλάττουσαι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον· οὔροι γὰρ οἱ φύλακες. R.

C. παραιτητούς] παρακαλουμένους, συγγνώμονας, ἢ καὶ παρακαλοῦντας. R.

906 B. λῆμμα] φρόνημα, ὡς νῦν, ἢ κέρδος. R.

907 E. τιμωρεῖν τὸ ἐνεργητικὸν βοθηεῖν, τιμωρεῖσθαι δὲ τὸ παθητικὸν κολάζειν. R.

ΙΑ.

P. 913 B. μὴ κινεῖν τὰ ἀκίνητα] παροιμία ἐπὶ τῶν καλῶς δοξάντων ἢ γεγονότων λεγομένη. R.

914 B. ἐνοδῖαν δαίμονα τὴν Ἄρτεμιν ἦτοι τὴν Σελήνην φησίν, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀπόλλων Ἄγνιεύς, καὶ γὰρ ἄμφω τὰς ὁδοὺς πληροῦσι φωτός, ὁ μὲν ἡμέρας, ὁ ἥλιος, ἡ δὲ νυκτός. διὸ καὶ ἰδρύνουσι τοὺτους ἐν αὐταῖς. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἐρμῆν ἐνόδιον καὶ ἡγεμόνα λέγουσιν, ὡς δεῖον αὐτῷ πρὸς τὰς πράξεις ἡγεμονίαν χρῆσθαι. καὶ τοῦτον δὲ ἐπὶ τῶν ὁδῶν διὰ τοῦτο ἀνεστήλου. R.

E. μεθιέτω] παριέτω ἢ ἀφιέτω. R.

915 B. τοῦ τρίτου μεγέθει τιμήματος] τρίτον τμήμα, καθὼς ἐν τῷ πρὸ τούτου παρεθέμεθα, τὸ ζευγῆσιον ἦν, εἰς ὃ οἱ τελοῦντες ἀπὸ διακοσίων μέτρων διελέγοντο, ἀνήλισκον δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἰ' μνάς. R.

E. ἔρανος ἐστὶν εἰσφορὰ τις ἐκάστου μηνός, ἢ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον, ἢ εὐαχία, ἢ ἀνὰ μέρος δεῖπνον. καὶ ἐρανισταὶ οἱ τε τὴν εἰσφορὰν αὐτὴν εἰσφέροντες καὶ οἱ κοινωνοὶ ταύτης. R.

E. πριάμενος] ἀγοράσας. R.

916 A. ἀναγωγὴ ἐστὶν ἡ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά. R.

A. λερὰν νόσον τὴν ἐπιληψίαν φασίν. R.

C. ἐξηγηταὶ τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι, οἷς μέλει καθάριεν τοὺς ἄγει τιμὴν ἐνισχηθέντας· καὶ οἱ ἐξηγουμένοι τὰ πάτρια. R.

919 D. γεωμόροι] γεωργοί. R.

920 C. λῆμμα] κέρδος ὡς νῦν ἢ φρόνημα. R.

D. διαιτηταὶ εἰσιν ἐν οἷς Ἀθήνησιν εἰσῆγοντο αἱ ἰδιωτικαὶ δίκαι· εἰ δὲ τινες μὴ ἐπέλθοντο τοῖς διαιτηθεῖσιν, αὐτοὶ εἰσῆγον αὐτοὺς εἰς τὸ δικαστήριον καὶ παρὰ τοὺς δικαστάς. ἐγίνοντο δὲ διαιτηταὶ πάντες Ἀθηναῖοι, οἷς ἐξηκοστὸν ἦν ἔτος. τὸν δὲ ἀδικοῦντα διαιτητὴν ἐξῆν εἰσαγγέλλειν· καὶ εἴ τις εἶλω, ἀτιμία ἦν τὸ ἐπιτίμιον. R.

921 A. προῖκα] ἄνευ μισθοῦ, ὡς νῦν, ἢ φερνήν. R.

D. ἐπωβελλὰ ἐστὶν ἐπιτίμιόν τι, τουτέστι τοῖς διώκουσι χρηματικὴν τινα δίκην, εἰ μὴ ἔλωσιν. ἦν δὲ τοῦτο ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, οὗ ἐπεδικάζοντο, καὶ ἐνεγράφοντο. καὶ ἐκαλεῖτο οὕτως, ὅτι ἐπὶ τῇ δραχμῇ ὀβολὸς ἦν, τῆς δραχμῆς λογιζομένης

πρὸς Ξ. ἐλάμβανε δὲ ὁ φεύγων παρὰ τοῦ διώκοντος, εἰ τὴν δίκην ἀπέφευγε. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου. R.

926 B. κηδύματα] γαμικὰ συναλλάγματα. R.

928 C. δίκην λαχεῖν] ἐνστήσασθαι, ὅ ἐστι καὶ λήξις δίκης. R.

929 A. ἀπορρηθῆναι] ἀπαγορευθῆναι. R.

931 B. Οἰδίπους ὁ Λαῖου καὶ Ἰοκάστης, μητρογαμήσας δι' ἄγνοιάν τινα, ἐτύφλωσε μὲν, ὅτι τοῦτο πράξειεν, ἑαυτὸν, ἐλαύνεται δὲ διὰ τὴν ἀθεμιτουργίαν ἐκ Θηβῶν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυεῖκης οἱ τούτου υἱοί, δυνατοὶ ὄντες, οὐκ ἐπαμύνουσιν ἐλαυνομένῳ αὐτῷ. ὁ δὲ ἀράται αὐτούς. οἱ δὲ περὶ τῆς βασιλείας Θηβῶν ἀλλήλους κτείνουσιν. R.

B. Φοῖνιξ Ἀμύντορος· οὗτος τυφλοῦται ὑπὸ τοῦ πατρός κατεψεύσθη γὰρ πρὸς τὸν πατέρα ὑπὸ Φθίας τῆς αὐτοῦ παλλακῆς, ὅτι δὴ πειραθείη πρὸς εὐνήν αὐτῇ συνελθεῖν. ἰάται δὲ ὑπὸ Χείρωνος Πηλέως σπουδῆ. ὁ δὲ Ἀμύντωρ κατεύχεται αὐτοῦ μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν.

ὁ δὲ γέγονε· καὶ γὰρ θεοὶ ἐτέλειον ἐπαράς. R.

B. Ἴππολύτῳ] Θησεὺς ὁ Αἰγέως καὶ Αἴθρας ἐξ Ἴππολύτης τῆς Ἀμαζόνος γεννᾷ Ἴππολύτον, μεθ' ἣν Φαῖδραν γυναικα ἄγεται, ἣ διὰ τὸ κάλλος Ἴππολύτου ἐρᾷ. ὁ δὲ οὐ πείθεται αὐτῇ σωφρονῶν. ἣ δὲ πρὸς τὸν πατέρα κατεῖπεν αὐτοῦ ὡς μᾶλλον ἐρωήτος αὐτῆς· ὁ δὲ ἀράται τὸν υἱὸν διαφθαρῆναι Ἴππολύτον, καὶ ἐπιτυγχάνει. οὗτος γὰρ ὀχούμενος ἄρματι, ὑπὸ ταύρου τῶν ἵππων συνταραχθέντων αὐτοῦ, πίπτει τε εἰς γῆν, καὶ ταῖς ἡνίαις ἐμπλακείς ἐλκόμενος θνήσκει. R.

B. ἀραῖος] βλαβερός. R.

932 A. κωφή] ἀσθενής, ἀμβλεῖα, ὡς νῦν, ἣ ἄηχος. R.

933 A. δυσωπουμένους] ὑφορωμένους, ὑπόπτως ἔχοντας. R.

936 D. ἐὰν δ' ἐπαιτιώμενος ὁ δεσπότης] οἶμαι, εἰ δύο συζυγαὶ δεσποτῶν καὶ δούλων εἶεν, ἐναλλάξ δὲ ὁ τῆς ἐτέρας συζυγίας δεσπότης μετὰ τοῦ τῆς ἐτέρας συζυγίας δούλου σύνδοιτο ποιῆσαι τὴν βλάβην εἰς τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἵνα τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀποτίσεως γινομένης ἀποδοθεῖη οὗτος ὁ δοῦλος τῷ συνθεμένῳ δεσπότη μετ' αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν βλάβην, καὶ δούλους οὕτως ἔχει δύο, ἓνα μὲν τὸν βλαβέντα καὶ ἐξ ἀρχῆς, ἕτερον δὲ τὸν βλάψαντά τε τοῦτον καὶ ὕστερον. R.

D. κακοτεχνιῶν δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν εἰσήεσαν οἱ λέγοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν, κατὰ τῶν παρασχομένων τοὺς ψευδομάρτυρας. R.

937 B. ἐπίσκηψίς ἐστι δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων. R.

D. ἀνάδικος κρίσις· εἰ ἐάλωσαν ἦτοι πάντες οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν ἢ ὑπερημίσει, ἐκρίνετο ἄνωθεν ἡ δίκη. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν ἀγώνων ἐγίνοντο ἀνάδικοι αἱ κρίσεις, ἀλλ' ὡς φησι Θεόφραστος ἐν ζ' νόμων, ἐπὶ μόνῃς ξενίας καὶ ψευδομαρτυριῶν καὶ κλήρων. R.

IB.

P. 942 A. ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπ' ὀφθαλμοῖς, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι ἀλούς. R.

E. πλίω] τῶν ἐκ συμπεπιλημένων ἐρίων γινομένων ἐνδυμάτων. R.

943 A. ἀστρατείας δίκη ἐστὶ γραφή κατὰ τοῦ κατειλεγμένου μὲν ἐν στρατιωτικῇ τάξει, μὴ στρατευσαμένου δέ. R.

D. λειποταξίου δίκη ἐστὶ γραφή κατὰ τοῦ στρατευσαμένου μὲν, λιπόντος δὲ τὸ στρατόπεδον καὶ τὴν τάξιν αὐτοῦ. R.

944 C. διαφέρει δὲ ὅλον που καὶ τὸ πᾶν] παροιμία ἐπὶ τῶν πάντη διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὸ μὲν ὅλον τοῦ συνεχοῦς ἐστὶ ποσοῦ, τὸ δὲ πᾶν τοῦ διωρισμένου, ταῦτα δὲ εἶδη τοῦ ποσοῦ ἀλλήλοις ἀντιδιαιρούμενα. R.

D. Καινεὺς ὁ Θετταλὸς Ἄτρακος μὲν ἦν θυγάτηρ τὸ πρῶν, Καινίς ὀνομαζομένη, εἰς ἄνδρα δὲ μετέβαλε Ποσειδῶνος βουλήσει, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀδάμαστος εἶναι καὶ ἄτρωτος. διὸ ἐν τῇ τῶν Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν μάχῃ αὐτορρίζοις δένδροισι συνεχώσθη ὑπὸ τῶν Κενταύρων. ὑπὸ δὲ τινῶν ἀπαρνεῶσθαι λέγεται. τὴν μεταβολὴν δὲ φασὶ τοῦτον λαβεῖν χάριν τοῦ Ποσειδῶνος ἐρωόμενον γενέσθαι. R.

945 B. εὐθύνοι εἰσὶν ἄρχοντες τινες οἱ τὰς εὐθύνας λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἀρχόντων, ὥσπερ καὶ οἱ λογισταὶ καὶ πάρεδροι ἐφ' ἐκάστη ἀρχῇ· καὶ γὰρ τῷ ἄρχοντι εὐθύνος ἦν καὶ πάρεδρος, καὶ τῷ βασιλεῖ ὁμοίως καὶ τῷ πολεμάρχῳ καὶ τοῖς θεσμοθέταις. ἐκπράσσει δὲ ὁ εὐθύνος ὅσα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἢ προστέτακται, ὡφλόν τινες εἰς τὸ δημόσιον. R.

D. εὐθύνη ἐστὶ κρίσις κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων ἢ τι τῶν τῆς πόλεως χειρισάντων ὄλων.

947 C. ἡθέους] παιδας πάντη γάμων ἀπειράτους. R.

D. ψαλιδα ἦτοι καμάραν, ὡς νῦν, ἢ ταχειαν κίνησιν, ἢ ὑδρορόην, ἢ ἄρμενον. R.

949 D. ἐνεχυρασίαν] ἀσφάλειαν. R.

E. χρηματίζεται] τοῦτο μὲν τὸ παθητικὸν τὸ χρήματα πράττεσθαι, τὸ δὲ χρηματίζειν τὸ ἐνεργητικὸν τὸ πράγμασι χρῆσθαι, ὅλον χρηματίζει ἢ βουλή. ἀφ' οὗ καὶ χρήματα τὰ πράγματα. R.

950 D. θεωροῖς] τοῖς εἰς ἐορτάς που πεμπομένοις κοινωνῆσαι αὐτῶν. R.

951 B. ἀνομίλητος] ἀκοινώνητος, ἀσυνδύαστος. R.

953 A. τημελεῖν] ἐπιμελεῖσθαι. R.

C. πρυτάνεις εἰσὶ μέρος τι τῶν πεντακοσίων τὸ δέκατον, πεντήκοντα ἄνδρες, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, καὶ ἐπρυτάνενον κατὰ πρυτανείαν ἐκ διαδοχῆς. πρυτανεία δὲ ἐστὶν ἀριθμὸς τις ἡμερῶν, ἦτοι λς ἢ λή ἢ λε, ὡς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύειν λέγεται. β' μὲν γὰρ οἱ μῆνες, ι' δὲ εἰσι πρυτανεῖαι, καὶ φυλαὶ ι'. καὶ διήρηται εἰς ταύτας αἱ ἡμέραι τοῦ ἐνιαυτοῦ· κατὰ γὰρ σελήνην ἄγουσι τοῦτον, ὡς ἐκάστη τῶν ι' φυλῆ ἐπιβάλλειν λε ἡμέρας, πλεονάζειν δὲ ὀλίγας. διὸ καὶ τὰς λοιπὰς ἀπέδωκαν οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς πρώταις λαχούσαις τέτταρσι φυλαῖς, ἵνα ἐκείνων μὲν ἐκάστη τὰς λς ἡμέρας πρυτανεύη, αἱ δὲ λοιπαὶ βξ ἀνὰ λε· πρυτανεία δὲ οὐδετέρως οὐχ εὔρηται· τινὲς δὲ ἀργυρίον τι, ὃ κατατίθεται ὑπὸ τῶν δικαζομένων, καὶ δίδοται δικαστικὸν τοῖς ἐξακισχιλλοῖς. R.

954 A. φωρᾶν] ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν. R.

958 E. χουῖν] χωννύναι. R.

962 C. τοπαάζειν] στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν, καὶ ὑποτοπεῖν δέ. R.

968 A. σημειῶσαι ὅτι νυκτερινὸν σύλλογον τὴν Ἐπινομίδα φησίν. R.

E. ἢ τρεῖς βξ ἢ τρεῖς κύβους] ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθρώποις. κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποκινδυννεύοντων. το μὲν γὰρ τρεῖς βξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἦτταν. πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδίας

κύβοις και οὐχ ὡς νῦν δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία· κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον, ὅτε πλήρης ἔστι και μή. τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιοῦτους οἱ Ἰωνες καλοῦσιν οἶνας, και τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν· ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς οἶνας. R.

969 B. ὕπαρ ἔστι τὸ μέσον ἐργηγόρσεως και ὕπνου ὀρώμενον. R.

ΕΙΣ ΕΠΙΝΟΜΙΑΔΑ.

P. 974 A. παιδικῆς] οἶμαι, ἱλαρᾶς· ἕξ οὗ και παιδικώτερον τὸ ἱλαρώτερον. R.

978 B. διαριθμήσεται] διαλογίσεται. R.

980 B. προσπαΐσαντι] προσπαλῆξαντι· ἀντὶ τοῦ ἕξ τὸ σ οἱ Ἄττικοί. R.

983 C. ῥύμας] ὀρμάς βιαίας. R.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ.

B.

P. 314 C. οὐδ' ἔστι σύγγραμμα] ἐντεῦθεν δηλοῦται διὰ τί ὁ Πλάτων ἐν ταῖς βίβλοις αὐτοῦ μηδὲν διαλέγεται. e.

Δ.

P. 320 A. Δίων ὁ Συρακούσιος Ἰππαρίνου μὲν υἱὸς ἦν, ἀνεψιαδοῦς δὲ Διονυσίου τοῦ προτέρου, κατα δὲ οἰκειότητα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀριστομάχης ἀδελφός, εὐφυῆς δὲ και μεγαλοψυχία και φιλοτιμία διαφέρων τοῦ γενέσθαι τινὸς ἄξιος. Ἰππαρίνος γὰρ παίδων ὄντων αὐτῷ τῶν περὶ Δίωνα, τριῶν μὲν υἱῶν, τριῶν δὲ θυγατέρων, τελευτῶν τὸν βίον ἐπίτροπον Διονύσιον κατέστησεν οἰκεῖον ὄντα, και τὰς γυναῖκας ἅμα και τὰς κόρας διέδθηκε γῆμαι, Ἀριστομάχην μὲν τὴν πρεσβυτάτην αὐτόν, τὰς

δὲ λοιπὰς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ δοῦναι, Δεπτίην τε καὶ Θεαρίδην· καὶ οὕτω γέγονε τελευτησάσης τῆς Διοκρίδος αὐτοῦ γυναικός, ἐκ ἧς ἐγεγόνει αὐτῷ Διονύσιος ὁ νεώτερος, ὁμώνυμος αὐτῷ υἱός. R.

Z.

P. 326 C. εἰ μὲν τὸ δύναιτο συνυπακουόμενον λήψη, ὡς ἀπαρέμφοτα προπερισπασθήσονται τό τε μελλῆσαι καὶ τὸ ἤρμῃσαι. εἰ δὲ καθ' αὐτὰ ταῦτα ἐκδέξῃ, ὡς εὐκτικὰ παροξυνθήσεται. R.

333 E. γεγονότε φίλω] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ λείπει τὸ φίλω. R.

337 E. ἐπιστολῇ] ἐντολή, ἐπίσκηψις. R.

342 B. ἀληθές ἐστιν] ἐν ἄλλῳ· ἀληθῶς ἐστιν ὄν, ἐν μὲν. R.

344 A. Λυγία φασὶ τὸν Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης οὕτω γενέσθαι ὄξυδερκῆ, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν βλέπειν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία. R.

345 A. ἴττω] ἡ λέξις ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἴστω, τῇ Βοιωτικῇ διαλέκτῳ, ἐπὶ θαύματος εἰλημμένη, ἧς καὶ ἐν τῷ Φαίδωνι μέμνηται ὑπὸ Κέβητος εἰρημένης. R.

D. Σκύλλα λέγεται ἡ δι' ἐναντίων ἀνέμων συχνη καὶ πολυκύμων τῶν τῆς θαλάττης φευμάτων σύμπτωσις, κατ' ἀκρωτήρια τίνα ἐπὶ πολὺ διήκοντα τῶν μεγίστων πελαγῶν γιγνομένη φοβερά τε καὶ πολύμορφος, φωνὴν τε ἀφιεῖσα οἷα σκυλάκων νεογνῶν (ἐξ οὗ καὶ τοῦνομα εἴληφεν), οἷα γίνεται ἡ περὶ τὸν κατὰ Σικελίαν πορθμὸν. Χάρυβδις δὲ ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τε τὸν εἰρημένον πορθμὸν καὶ περὶ τὰ Γάδειρα, καὶ πάλιν θαλάσσης ἐπαναστρέφουσα· ἡ τῆς ἡμέρας τρεῖς συσπᾶσα τὸ ὕδωρ πάλιν ἀνίει. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος φοιβδεῖν, ὃ ἐστὶν ἀναρροφεῖν. R.

D. ἀναμετρήσαιμι] διαπεράσαιμι. R.

346 D. ἐδυσχέραινον μὲν ὅλως] ἐν ἄλλῳ λείπει τὸ ὅλως. R.

347 D. χρεῖη] δέοι. R.

H.

P. 353 E. Φοίνικες ἀπὸ Φοινίκης τῆς χώρας· αὕτη δὲ ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Μερόπης τῆς Νελλου. Ὀπικοὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας. R.

Ε. τέμνειν φάρμακον] πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι, ὡς οἶμαι.
 νῦν. R.

II.

P. 361 B. μύρτα] ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. R.

363 A. ἀμοργίς κυρίως ἢ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς γίνεται ἐνδύματα ἀμόργινα ἢ ἀμοργίδια λεγόμενα· οἱ δὲ τὰ παραπλήσια βύσσω. ἔστι δὲ ἀμοργίς καὶ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη καὶ ἡ τρυξ τοῦ οἴνου. R.

B. βασιλέως] τῶν Περσῶν δηλαδῆ. R.

ΕΙΣ ΔΙΑΛΟΓΟΝ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ.

P. 374 A. παροιμία, ὅτι πολλὰ ψεύδονται αἰοδοί, ἐπὶ τῶν κέρδους ἕνεκα καὶ ψυχαγωγίας ψευδῆ λεγόντων. φασὶ γὰρ τοὺς ποιητὰς πάλαι λέγοντας τᾶληθῆ, ἄθλων ὕστερον αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγῶσι τιθεμένων ψευδῆ καὶ πεπλασμένα λέγειν αἰρεῖσθαι, ἵνα διὰ τούτων ψυχαγωγούντες τοὺς ἀκροαμένους τῶν ἄθλων τυγχάνωσιν. ἐμνήσθη ταύτης καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α΄ καὶ Σόλων Ἐλεγείαις καὶ Πλάτων ἐνταῦθα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΣΤΦΟΝ.

P. 387 C. Φάρσαλος πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ πολῖται Φαρσάλιοι. ἐκ ταύτης φασὶν Ἀχιλλέα τὸν Θέτιδος γενέσθαι. R.

D. ἢ ἂντι τοῦ ἄρα ἀπορηματικοῦ. R.

389 A. μεταρσιολέσχας] διαφέρει μετέωρα μεταρσίων, ἢ τὰ μὲν μετέωρα ἐν οὐρανῷ καὶ αἰθέρι ἔστίν, ὡς ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ καὶ οὐρανὸς καὶ αἰθήρ, μεταρσία δὲ τὰ μεταξὺ τοῦ αἰθέρος καὶ γῆς ἐν ἀέρι συνιστάμενα, ὡς ἄνεμοι, νεφέλαι, ὄμβροι, ἀστραπαί, βρονταί, κομήται, δοκίδες, πώγωνες, λαμπάδες, ἴριδες, ἄλλωες, διάττοντες, θυμοί, θύακες καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

C. πάντα κάλων ἐφέντες] ἐπιτείναντες ἢ κινήσαντες ἢ σείσαντες. παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρήκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ σχοινία ἢ τὰ ἄρμενα χαλῶντων ναυτῶν. R.

390 B. αὐτοσχεδιάζοντες] αὐτομάτως ἢ συντόμως τι ποιῶντες. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΚΤΟΝΑ.

P. 109. l. 1. Ἄλκυὼν ὄρνις μέγεθος μὲν ἴση μικρῷ στρουθῷ, χροιάν δὲ ποικίλη· ἔστι δὲ ἀναμιγῆ γλωφᾶ, κυανή, ὑποπόρφυρος, φάμφος ἔχουσα λεπτὸν, ἐπιμηκές, γλωρὸν. διαιτᾶται δὲ παρὰ τοὺς τοῦ Σικελικοῦ πελάγους αἰγιαλοὺς, πέντε μόνον κῦσκουσα φά. ἐκ βελόνης δὲ τοῦ ἰχθύος τῶν ἀκανθῶν ἐπιπλεκομένων ὑπ' αὐτῆς ὡς ἰστού πήγνυσι τὴν καλιὰν παρὰ μόνων ἀνθρώπων φθείρεσθαι δυναμένην, ὑπ' ἄλλου δὲ τινος τὸ παράπαν οὐ. ἔστι δὲ σικύα τὸ σχῆμα ὁμοία ἰατρικῇ, ὡς εἶναι τὸ κύτος κοιλότερον αὐτῆς, τὸ στόμιον δὲ στενὸν τε καὶ οὕτω κρύφιον, ὡς μόνη ταύτη εἶναι καὶ εἰσιτητὸν καὶ γνώριμον. ἐν καιτῇ μὲν τῷ οἰκείῳ ἄρρει μιγνυμένη καιρῷ, ἐν χειμῶνι δὲ νεοττεύουσα μέσῳ, ὡς ἑπτὰ ἡμέραις ἐργάζεσθαι τὴν καλιὰν, ἑπτὰ δὲ τίπτειν καὶ τρέφειν τοὺς νεοττούς· τὴν δὲ ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ φασὶν ἰεράν. σπανίως δὲ φαίνεται, καὶ τότε κατὰ τὸν τῆς Πλειάδος δύσεως καιρὸν, ἐπικαθεζομένη δὲ τῶν πετρῶν ἄδει τι μέλος λιγυρὸν, ὅτε δὴ καὶ τὸ πέλαγός ἐστιν ἀκύμαντον καθάπαξ καὶ νήνεμον. τῆς δὲ ἀλκυόνος ἢ μὲν μελῶν ἄφωνος, ἢ δὲ ἐλάττων ᾠδικῇ· πᾶσαι δὲ οὕτως ἀνδροκόμοι πεφύκασιν, ὡς τῶν ἀρρένων γηρασκόντων ὑποπιτᾶσθαι τε καὶ διαφέρειν αὐτούς, ἢ ἐκεῖνοι βούλοιντο, ἐπαποθνήσκειν τε τούτοις τὰς οἰκείας θηλείας ἐκ τοῦ ἀβρώτους καὶ ἀπότους διατελεῖν μετὰ τὴν τῶν ἀρρένων τελευτήν. καλοῦνται δὲ κήυκες, ὧν μόνον εἴ τις ἀκούσειε τὴν φωνήν, σημεῖον ἔχει πανάληθες, ὡς φασιν, ὡς μετὰ βραχὺν τινα χρόνον τεθνήξεται.

P. 110. l. 17. ἀνέφικτα] ἀδύνατα καταληφθῆναι.

ib. l. 20. νεογλῶς] ἀντὶ τοῦ νέογονος, νεογέννητος, νεογενής.

P. 112. l. 24. γυναξίν] ὅτι δύο γυναῖκας εἶχεν Σωκράτης
Ξανθίππην καὶ Μυρτώ.

ib. l. 31. Φαληρικοῦ] Φάληρον δῆμος Αἰαντίδος.

EIS TON EPTEIAN.

P. 392 A. Διὸς ἐλευθερίου] τὸν Μῆδον ἐκφυγόντες Ἀθη-
ναῖοι ἰδρῶσαντο τὸν ἐλευθέριον Δία. τοῦτον δὲ ἔνιοι καὶ σωτήρα
φασιν. τιμᾶται δὲ ἐλευθέριος Ζεὺς καὶ ἐν Συρακούσαις καὶ Τα-
ραντίνοις καὶ Πλαταιαῖς καὶ Καρίῃ. R.

B. Μέγαρα πόλις περὶ τὸν Ἴσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοπον-
νήσου καὶ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. καὶ πόλις ὁμώνυμος ταύ-
τη ἐν Σικελίᾳ, περὶ ἧς νῦν φησίν. R.

398 C. Κεῖος] ὁ ἀπὸ τῆς Κέω. ἔστι δὲ Κίος πόλις Μυσίας,
ἐξ ἧς οὗτος. R.

400 E. Ἐρατοσθένης σίσυραν φησι στέγαστρον ἐξ αἰγέων
δερμάτων τετριχωμένων, σίσυρναν δὲ τὸ ἐκ τῶν κωδίων φασσό-
μενον ἀμπεχόνιον, ὃ γούρναν φασίν. R.

405 B. Μῖθον ἐψῆσαι] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων
ἀδυνάτοις. R.

EIS TON AΞIOXON.

P. 364 A. τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Κυνόσαργες καλούμε-
νος, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἔταττον. ὀνομασθη δὲ οὕτως
ἀπὸ κυνὸς ἀργῶ, τοιτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος· καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ
θύοντας κύνια τοιοῦτον ἀρπάσαντα τοῦ θνομένου τὰ μηρία αὐ-
τοῦ καταθεῖναι, καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς ποῦ Ἡρακλέους
ιδρῶσαι ἱερὸν λαβεῖν χρησμὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. ἐξ οὗ καὶ τοὺς
νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν Διὸς υἱός
(Ἀμφιτρύωνος γὰρ γνήσιος ἦν) Ἰσα θεοῖς ἐτιμήθη. λαμβάνε-

ταί δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ, οἶον ἴθ' εἰς Κυνό-
σαργες. R.

A. Καλλιφρόη κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ. R.

B. μορμολυττομένους] μορμολυκείᾳ φασὶ τὰ τῶν ὑποκρι-
τῶν πρόσωπα, ἃ Δωριεῖς γόργεια καλοῦσιν. ἐντεῦθεν καὶ τὸ
ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι καὶ μορμολυττομένους τοὺς ἐκφο-
βοῦντας λέγουσιν. R.

B. ἐπιτωθάζων] ἐπιλοιδορούμενος, ἢ ἐπεμβαίνων, ἢ χλευ-
άζων ὡς νῦν, ἢ καυχώμενος. R.

365 A. συνειλεγμένον τὰς ἀφὰς] συνηγμένον τὰς πληγὰς. R.

B. μονονουχί] σχεδόν, ἐγγύς. R.

C. εὐλαὶ εἰσὶν οἱ ἐν τοῖς τραύμασιν ἐγγινόμενοι σκώληκες,
κνώδαλα δὲ κυρίως τὰ θαλάττια θηρία· κινώθαλα γὰρ ἐστὶ
τὰ ἐν τῇ ἀλλ' κινούμενα. Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ χερσαίου φησὶ·
κνώθαλον ὅτι φύγησι, καὶ ἔχουσιν γὰρ ὀπηδεῖ.

πλὴν κνώθαλον μικρὸν ζῶον τὸ θαλαττιον καὶ τὸ χερσαῖον. R.

366 A. ὀριγνωμένη] ὀρεγομένη. R.

C. παρὰ ἀκαρῇ] ἀντὶ τοῦ παρὰ βραχύ, παρὰ ὀξύ, ὃ οὐχ
οἶόν τε κείραι. R.

367 B. δις παῖδες οἱ γέροντες] ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρα εὐ-
ηθεστέρων εἶναι δοκοῦντων. R. μέμνηται δὲ αὐτῆς Κρατῖνος
ἐν Δηλιάσι λέγων·

ἦν ἄρ' ἀληθῆς ὁ λόγος, ὡς δις παῖς [ἐστὶν ὁ] γέρων.

καὶ Πλάτων ἐν Νόμων α'. οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν, ὁ γέρων
δις παῖς γίγνεται ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθεὶς· καὶ Μένανδρος Χήρα
καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις α'. Böttiger. kl. Schriften T. III,
p. 197.

368 D. ποππυσθείη] κολακευθείη, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ
τοῖς ἵπποις ποππυσμάτων ἐν τῷ δαμάζεσθαι. R.

D. ἐγκαθέτους] ἐνεδρευτάς, δολίους, κατασκόπους. R.

D. καταχειροτόνησαν] κατεψηφίσαντο. ἢ καταχειροτονία
ἐγίνετο οὕτως. ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, οἶον ὅτι Μειδίας δοκεῖ ἀδι-
κεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας,
καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία. εἶτα πάλιν δευτέρον
ἔλεγεν ὁ αὐτὸς κῆρυξ, ὅτι μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω
τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. καὶ
λοιπὸν ἠρίθμει πάσας τὰς χεῖρας ὁ κῆρυξ, τῶν τε προτέρων καὶ

καταχειροτονοῦντων, τῶν τε ὑστέρων καὶ ἀποχειροτονοῦντων,
καὶ ὅσων ἂν ἦσαν πλείους, ἐκείνων καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. R.

369 A. συγκλύδανος] ἐπιμίκτου, ἐπηλύτου. R.

E. καθικέσθαι] καθάψασθαι. R.

371 A. οἱ δύο θεοὶ] Ἀπόλλων καὶ Ἄρταμις. R.

D. ἀγιστείας] ἀγισσύνας, καθαρότητος, λατρείας. R.

D. γεννήτη] Ἀριστοτέλης φησί, τοῦ ὅλου πλήθους διηρη-
μένου Ἀθήνησιν εἰς τε τοὺς γεωργούς καὶ τοὺς δημιοσργούς,
φυλὰς αὐτῶν εἶναι τέσσαρας, τῶν δὲ φυλῶν ἐκάστης μοίρας
εἶναι τρεῖς, ἃς τριτῆρας τε καλοῦσι καὶ φρατρίδας, ἐκάστης δὲ
τούτων τριάκοντα εἶναι γένη, τὸ δὲ γένος ἐκ τριάκοντα ἑκαστοῖ
ἀνδρῶν συνεστάναι. τούτους δὲ τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους
γεννήτας καλοῦσιν. R.

E. Ἐλεουσινίας] Δήμητρος, διὰ τῶν αὐτῆς τελετῶν. R.

E. ἐναύσασθαι] μεταλαβεῖν. R.

ΤΙΜΑΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ἐκ τῶν

τ ο ὕ Π λ ά τ ω ν ο ς λ έ ξ ε ω ν .

Τίμαιος Γαιατιανῶ εὖ πράττειν.

Ἐπιστάμενος ἀκριβῶς τὴν γνώμην καὶ τὴν περὶ Πλάτωνα
ουδὴν καὶ φιλοκαλίαν, εἰωθῶς τε τῇ τῶν Κρονίων ἐορτῇ τῶν
αὐτοῦ τοῖς φίλοις ἀπάρχεσθαι, παιδιᾶ τε ἅμα καὶ τῇ τῆς παι-
ξ ἀδελφῇ σπουδῇ χρησάμενος ἐξέλεξα τὰ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ
ωσσηματικῶς ἢ κατὰ συνήθειαν Ἀττικὴν εἰρημένα, οὐχ ὑμῖν
νοῖς τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ἀσαφῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς
εἰστοῖς, τάξας τε ταῦτα κατὰ στοιχεῖον καὶ μεταφράσας ἀπέ-
εἶλά σοι, νομίσας καὶ αὐτὸν ἔξειν σε παιδιᾶν οὐκ ἄμουσον
ῥασο.

γαθοεργοὶ αἰρετοὶ κατ' ἀνδρα-
γαδίαν.

ἰαλμα πᾶν ἀνάθημα.

ἰαμαι ἀποδέχομαι, θαναμάζω
ἔγαν.

ἰεῖρουσαν ὡς ἰερείαν περιε-
ρομένην.

ἰστεῦειν ἰεροθυτεῖν.

ἰαν τὸν ἡγούμενον τινος.

ἰνος φυτόν, ὃν καὶ λόγον.

ἰος μίλασμα, μύσος.

ἰροικος σκληρὸς καὶ ἀπαίδευ-
τος, ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν.

ἰρονόμοι οἱ τοῖς ἀγροῖς ἐπι-
φοιτῶντες ἄρχοντες.

ἰχώματος ὁ ἐγγὺς πῶς τῷ ἐπί-
σης ἔχων ἐπὶ τι ἀγώνισμα ἢ
ἄθλημα.

Αἰκίας ὕβρεως δίκη.

Ἄλτωρ ἄπειρος, ἀμαθής.

Ἀλέωνεῦσθαι· ἀπὸ δήμου τι-
νός ἢ κατηγορίας τοῦ Ἀλεωνέως,
ὡς ἀπὸ Ἀβδήρων Ἀβδηρίτης, ὡς
ἐπὶ βλασφημίᾳ διαβέβηται.

Ἄκακοι οἱ ἔξω κακίας.

Ἀκήρατοι καθαροί.

Ἀκινάκης περιζώνιον στενὸν
ἑτερόστομον, ὡσπερ ἡμίτομον
μαχαίρας.

Ἀκέραιοι οἱ ἔξω κήρας.

Ἀκκίξει ἀπαξιοῖς.

Ἀκροχειρίζεσθαι ἢ
παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ
συμπλοκῆς, ἢ ὅλως ταῖς ἀκραις
μετ' ἄλλον γυμνάζεσθαι.

- Ἄκταίνειν γανυριᾶν καὶ ἀτάκτως
πηδᾶν.
- Ἄλαζῶν ψευδής.
- Ἄλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσση τῆς
Θεσσαλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ
Ἄλεύου τὸ γένος ἔχοντες.
- Ἄλίπεδον ὀμαλὸν καὶ ἄσπορον
πεδίον.
- Ἄλιτηριῶδες ἁμαρτωλὸν ἢ πλά-
νον· ἄλλη γὰρ ἢ πλάνη καὶ ἢ
ἁμαρτία.
- Ἄλλόκοτον ἐξηλλαγμένον.
- Ἄλλοτριονομοῦντες ἐναλλα-
γὴν ὀνομάτων ποιῶντες ἢ ὀ-
λως τίσι τινα μὴ προσηκόντως
διανέμουτες.
- Ἄμεταστρεπτὶ οὐχ ὑποστρέφει
εἰς τοῦπίσω.
- Ἄμῶθεν γέ ποθεν ἀπὸ τινος
μέρους [ἰσημέρου].
- Ἄμυνα καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ
εἰσπράξεως δίκης.
- Ἄμφιλαφές πολὺ καὶ ἄφθονον,
ἔστιν δ' ὅτε καὶ ἀμφίσιον.
- Ἄμφιθαλεῖς ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέ-
ρα οἰκοθαλεῖς.
- Ἄμφικτύονες οἱ ἐκ πολλῶν πό-
λεων αἰρετοὶ δικασταί, οἷον
ἀμφικτίονες καὶ περιόικοι.
- Ἄμυγέπη ἐνὶ γε τρόπῳ ἢ ὁπως-
οῦν.
- Ἄναδησαι ταινίας ἐπιβαλεῖν.
- Ἄνάροια ἃ οὐκ ἄν τις ἄραιο.
- Ἄνακηκίει ἀναπηδᾶ.
- Ἄνάπλεως ἀναπεπλησμένος· χρῆ-
ται δὲ ἐπὶ τοῦ μεμολυσμένου.
- Ἄνατὶ δίχα βλάβης καὶ οἷον δίχα
τῆς ζημίας.
- Ἄνατείννας τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὰ
ἄνω τρέφας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν
θεῶν θέαν.
- Ἄνασκινδυλευθεῖναι ἀνασκο-
λοπισθῆναι, ἀνασταυρωθῆναι.
- Ἄνάδαστος ἢ κληρουχηθεῖσα γῆ,
- ἢ πάλιν εἰς διαίρεσιν διαδιδῶ
μένη.
- Ἄναπεμπάζεσθαι ἐπαναλαμ-
βάνειν κεφαλαιωδέστερον τὰ ἐ-
ρημένα.
- Ἄνακογχυλιάσαι ἀναγαγαυ-
σαι.
- Ἄνδρηλατεῖν ἄνδρας ἐξελ-
νεῖν καὶ φυγαδεύειν.
- Ἄνειλεται ἀνειλεῖται.
- Ἄνιμᾶ ἀνέλκει.
- Ἄνεργησει ἀναδησει, ἀναρῆσει
καὶ οἷον κωλύσει.
- Ἄνδραποδὸδὴ τρίχα τὴν τῶν
ἀνδραπόδων ἴδιον κουραν, ἢ
ἀπελευθερωθέντες ἠλλασοῖ
Ἀθήνησιν αἰ δούλαι τε καὶ οἱ
δούλοι.
- Ἄνδρείκελον χρόα ἐπιτηδέ-
ως πρὸς ἀνδρὸς μίμησιν.
- Ἄνοργίαστοι (ἀνάρκαστοι C) οἱ
ἀμύητοι, οἳς τελεταὶ καὶ ὄργη
οὐκ ἔγνοντο.
- Ἄντικρὺ κατ' εὐθύ, ἐπ' εὐθείας
- Ἄντυγες· αἱ τῶν ἀρμάτων περι-
φέρειαι οὕτως λέγονται.
- Ἄντωμοσία γραφή κατὰ τινος
ἔνορκος περὶ ὧν ἠδίκησθαι φη-
σι· διωμοσία δὲ ὁ ἐκατέρωθεν
γινόμενος ὄρκος καὶ ἐπὶ τῶν
δικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πρᾶ-
ξάντα διώκειν, τοῦ δὲ ὡς οὐ
ἔπραξεν. ἐξωμοσία δὲ ἄρρησι
σὺν ὄρκῳ ὡς ἀθνατοῦντος·
παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ τοῦ
λειτουργεῖν.
- Ἄξων τὸ τοῦ ἄρματος ἔξολον, περὶ
ὃ δινούνται οἱ τροχοί.
- Ἄπειναντίσαι ἐνιαυτῷ φησὶ
τὴν πατρίδα ἐπὶ τισὶν ἀδικη-
μασιν.
- Ἄπέσβη τέθνηκεν.
- Ἄποδιοπομπεῖσθαι ἀποπέ-
πεσθαι καὶ διωθεῖσθαι τὰ ἅμα

τήματα, συμπράκτορι χρωμένους τῷ Διί.

Ἀποκναίειν κατ' ὀλίγον ἀποξύνειν καὶ ὡσπερὲν διαφθείρειν. Ἀπόστολα τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκπεμπόμενα ἢ ἐκπλέοντα. Ἀποστοματίζειν ἀπὸ μνήμης λέγειν.

Ἀπόρρησις ἀπαγόρευσις. Ἀποτεθροωμένοι ἀπηγριωμένοι· εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν [τε]θροῶν, ἅπερ εἰσὶν ἄγωνα καὶ ἄγρια φντά.

Ἀποφράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χροῶς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδειοι.

Ἀπρὶξ ἐμπεφυκότης.

Ἀργυρὶς φιάλη.

Ἀραρὸς βέβαιον, ἀμετακίνητον.

Ἀργυραμοιβὸς ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργυρίου ἀλλασσόμενος.

Ἀργιλώδης γῆ λευκὴ καὶ καθαρὰ.

Ἀριστίνδην κατ' ἀνδραγαθίαν αἰρετόν.

Ἀρυσθαι ἀντὶ τοῦ καταλλάσσεσθαι· ὅθεν καὶ τὸ μισθαρεῖν τὸ μισθὸν ἀντὶ τινος λαμβάνειν λέγεται.

Ἀρρατον ἰσχυρόν, στερεόν.

Ἀρτι πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιημένος.

Ἀσκαλίζοντες ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι, ἢ στεροῦμενοι τῶν κατὰ φύσιν.

Ἀσπαλιεὺς ἀλιεύς, ἀπὸ τοῦ ἀποσπᾶν τὴν ἄγραν.

Ἀταρ συνδεδεμένος ἀντὶ τοῦ δῆ.

Ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ χωρὶς πανουργίας, καὶ οἶον ἀπλάστως.

Ἀτενῆς ἢ ὁ τῷ ἦθει εὐθύς καὶ ἀκλινῆς, ἢ ὁ σκληρὸς καὶ ἀνύπεικος πρὸς ὃ χρῆ ὑπείξει.

Ἀτιμώρητος ἀβοήθητος ἢ θαν-

μαστός· ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός. Ἀτύφου μοίρας τῆς ἀβλάβους ὑπὸ τύφου καὶ μὴ τεθυμμένης.

Ἀτυχήσαι μὴ τυχεῖν.

Ἀϋν καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἰπεν· ἔστι δὲ ταῦτόν.

Ἀϋτίκα ἅμα καὶ τότε, εὐθέως.

Ἀχαριστεῖν μὴ χαρίζεσθαι.

Ἀστόξενος ὁ μὴ ἔχων ἐν τοῖς πολιταῖς οἰκίαν ἰδίαν.

Βάδην ἐπειγομένη πορεία.

Βαθεῖαν ἀϋλακα, ὅπερ ἔστι σχιστῆς γῆς ὑπὸ ἀρότρου· μεταφορικῶς ἀπὸ τούτου βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένας σημαίνει.

Βάλλ' εἰς μακαρίαν ἀντὶ τοῦ βάλλ' εἰς Ἄιδου, ὅθεν τοὺς ἀποθανόντας μακαρίτας ἔθος καλεῖν. ἢ ὅτι ἡ Μακαρία θυγάτηρ οὐσα τοῦ Ἡρακλέους ἐκούσα ὑπὲρ τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν γένους ἀπέθανεν.

Βάραθρον ὄρυγμα φρέατι ὁμοιον, ἐνθα οἱ καταδικασθέντες ἐβάλλοντο.

Βδελυρὸς αἰσχροποιός.

Βέβηλοι ἀμύητοι.

Βλάξ ὁ διὰ πωθρίαν ἡμαρτηκός.

Βλιμάζειν πειράζειν.

Βένδεις ἢ Ἀρτεμις Θρακία φωνῆ, καὶ Βενδίδεια Ἀρτέμιδος ἑορτὴ παρὰ Θραξίν.

Βλίττειν ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων.

Βράττειν ἀνακινεῖν, ὡσπερ οἱ τὸν σίτον καθάιροντες.

Βρενδυόμενος γαυρούμενος καὶ ὀγκυλόμενος μετὰ βάρους.

Βωμολοχία κακολογία ἀπὸ τοῦ λοχαγεῖν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τοὺς βωμοὺς λοχῶντων καὶ ἐπιτηρουντων τοὺς θύοντας, ἵνα μεταιτῶσιν.

Γείσα λίθοι εἰς θρυγκία καὶ τοίχων
πρόποδας παρεσκευασμένοι.

Γελοῖον ἐφ' ᾧ τις ἂν γελάσειεν,
ἤγουν καταγέλαστον.

Γεννηταὶ οἱ τὰς πατρίας γεννηῶν-
τες· πατρία δὲ ἐστὶ φυλῆς μέρος
τρίτον, ὁ περὶ καὶ τρίτους λέγεται.

Γενναῖος ὁ εὖ γεγονώς.

Γεωμόροι οἱ κληροῦχοι.

Γεωπεῖναι οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν
γῆν ἔχοντες.

Γῆν ἰλλομένην· συγκεκλεισμέ-
νην καὶ περιειλημμένην· ἰλλά-
δες γὰρ οἱ δεσμοί.

Γνωματεύοντα διακρίνοντα καὶ
διαγινώσκοντα.

Γόητες οἱ ἀπατεῶνες.

Γυμνοπαίδια ἄχοροι ἐν Σπάρτῃ
τῆς Λακωνικῆς εἰς θεοὺς ὕμνους
ἄδοντες εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρέ-
αις ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν.

Δεῖγμα τόπος ἐν Πειραιεῖ ἐν τῷ
καλουμένῳ ἔμπορειῳ.

Δελλῆς κρωίας τῆ πρό ἀρίστου ὄρα·
δελλῆς ὄψιας τῆ πρό δειπνον.

Δεκάξει ὁ κρίσιν ἀνούμενος παρὰ
δικαστοῦ· δεκάζεται ὁ κρίσιν πι-
πράσκων· ἐνθεν ἀδέκαστος ὁ μὴ
πιπράσκων καλεῖται.

Δενσοποιὸν ἔμμονον καὶ δυσά-
πόπλουτον.

Δημοῦσθαι δημοκοπεῖν, καί-
ζειν, εὐφραίνεσθαι.

Δῆμος εἰς ἓκ τοῦ δήμου καὶ ἰδιώ-
της, καὶ ἡ πόλις σὺν τῇ βουλῇ.

Δημοπολιητος ὁ παρέγγραφος.

Δῆπουθεν ἓκ τινος τόπου, ἢ
ἀντὶ τοῦ δηλονότι, ἴσον τῷ φα-
νερόν.

Διανενεύκαμεν ἐπεραιώθημεν.

Διαλαγχάνειν διαμερίζεσθαι,
διακληροῦσθαι.

Διαττᾶν σῆθειν.

Διαμπερὲς δι' ὄλου διήκον.

Διατεθρυμμένος διακεκλασμέ-
νος.

Διαγράφειν (διαγείρειν C) δια-
ξύνειν, ἀπαλείφειν, παράπτεσθαι.

Διακορῆς μεμεστωμένος.

Διασφάξ διατομὴ ὄρους.

Διδαξάμενος τελέσας τι ὑπὲρ
ἐτέρον διδασκάλῳ.

Διηθεῖν διυλίζειν.

Διθύραμβος ὕμνος εἰς Διόνυ-
σον.

Δίκηλα μμήματα, εἰκάσματα.

Δίκη ὅτε μὲν τὸ ἐγκλημα, ὅτε δὲ
ἡ κόλασις, ὅτε δὲ ὁ τρόπος καὶ
ἡ ὁμοιότης.

Δικαιοῦμενος κολαζόμενος.

Διπλόον ἐπὶ σιδήρου εἰρηται,
ὅταν ἀπὸ τινος ἐνώσεως ἀποί-
σις τις ἢ εἰς παράθεσιν μάλιστ'
ἢ ἐνωσιν· ἐπὶ δὲ ἡθους τροπι-
κῶς τὸ μὴ ὑγιὲς δηλοῦν.

Διωκάθειν διώκειν ἐγκαλοῦντα
ἢ τρέχοντα.

Δροόχους ἐν Τιμαίῳ καλεῖ τὰ
στηρίγματα τῆς πηγνυμένης
νης.

Διωλύγιον ἐπὶ πολὺ διήκον·
ἐπὶ φανίῳ δὲ ἀντῷ κέχρηται
πολὺ καὶ ἄμετρον.

Διωμοσία ὄρκοι οἱ ὑπὸ τῶν δι-
καζόμενων γινόμενοι, τοῦ μὲν
ὁμνύντος ὅτι παθὼν ἐγκαλεῖ,
τοῦ δὲ ὅτι οὐκ ἐποίησεν.

Δρόμοι οἱ περιπάτοι.

Δυσωπεῖσθαι ὑφορᾶσθαι καὶ
ὑπόπτως ἔχειν.

Δωροδόκοι καὶ οἱ διδόντες δῶ-
ρα καὶ οἱ λαμβάνοντες.

Ἐαντῷ ἐπὶ τρίτον προσώπων·
οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ δευτέρου κι-
χρηται.

Ἐγκύρτια τὰ ἐν τοῖς κύρτοις
ἐνυφάσματα· χρεῖται δὲ ἐν Τι-
μαίῳ ἐπὶ τῆς φάρυγγος τῆ λέξι-

Ἐδῆωσαν τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ ἔδεν-
δροτόμησαν.

Ἐδίδαξα ἐπαίδευσα αὐτὸς δι'
ἑαυτοῦ· ἐδίδαξάμην ἐπαιδευσα-
μην δι' ἑτέρου, αὐτὸς ἐπιμελη-
θεις τούτου.

Ἐδος τὸ ἀγαλμα καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ
ἴδονται.

Ἐνθράττειν ὑποκινεῖν, ταράτ-
τειν.

Ἐλεν· συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰ-
ρημῶνων· συναφή δὲ πρὸς τὰ
μέλλοντα.

Ἐλλομένων συνεσταλμένων, συγ-
κεκλεισμένων.

Ἐλκάζων οἰόμενος ἢ ὁμοίων.

Ἐλη ἡλίου ἀλέα ἢ αὐγή.

Ἐλλησις ἔκκαυσις.

Ἐλλυφώσιν εἰλοῦσι, συνάγουσιν.

Ἐλίξαι καὶ εἰκασί λέγει ἀντὶ τοῦ
ἑοίκασιν.

Ἐλισαγγελαί (ἐπαγγελαι C) καθ'
ᾧν μὴ εἰσι κολάσεις ὠρισμέναι
κατὰ τοὺς κειμένους ἤδη νόμους.

Ἐμαλακίσθη ἐνέδωκε καὶ ἀσθε-
νῶς διετέθη ὑπὸ δειλίας.

Ἐμβραχυν συντόμως καὶ οἶον ἐν
βραχεῖ.

Ἐμπεριόλα τριβὴ ἐκ πείρας.

Ἐμπολέμια τὰ εἰς πόλεμον ἐπι-
τήθεια καὶ εὐχρηστα.

Ἐναγχος ἐν τῷ ἔγγιστα παρελ-
θόντι χρόνῳ.

Ἐναυλος λόγος ἐνηχος.

Ἐναγίζειν θύειν.

Ἐνδίκως δικαίως καὶ κατὰ δίκην.

Ἐνδοῦναι προδοῦναι, παραδοῦ-
ναι, ἢ καὶ εἰξαι.

Ἐνεὸς ὁ ἐστρεφόμενος φωνῆς.

Ἐγκοτον ἐχθρὸν ἐνδιάθετον.

Ἐνη καὶ νέα ἢ τριακὰς καλουμέ-
νη· ἔνον τὸ παλαιὸν καὶ νέον
τὸ νέον.

Ἐντελεῖς οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἄρ-
ξαντες.

Ἐγχορμπτει ἐγκυρεῖ, ἐνερεῖδει,
πλήττει.

Ἐναμοτία τάγμα ποσόν· εἴρηται
δὲ ἀπὸ τοῦ ὀμνῦναι αὐτοὺς μὴ
λείψειν τὴν τάξιν.

Ἐξαμβλον ὄν διαφθεῖρουν τὸ κατὰ
γαστρός [διεφθορός] καὶ ἀπο-
κτείνειν αὐτό.

Ἐπαμφοτερίζαι εἰς ἀμφιβο-
λίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον.

Ἐξάντη· τὸν ἐγκτεται δι' εὐστο-
μίαν ἀντὶ τοῦ ὕγιῃ καὶ ἔξω ἄτης.

Ἐξετασμός ἀρίθμησης.

Ἐξηγηται τρεῖς γίνονται πνθό-
χρηστοι, οἷς μέλει καθάριεν
τοὺς ἄγει τινὶ ἐνισχηθέντας·
καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια.

Ἐξομοργνύμενος ἐκματτομέ-
νος καὶ ἀποτυπούμενος.

Ἐξοστρακισμός φυγὴ δεκαετής.
πῆγμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ
εἰσοδους ἔχον, δι' ᾧν εἰσιῶν
πολίτης ἕκαστος ὄστρακον τί-
θησιν ἐπιγεγραμμένον· τούτων
δὲ ὑπὲρ ἑξακισχίλια γενομένων,
φυγὴ δεκαετής καταψηφίζεται
τοῦ κρινομένου.

Ἐξωμοσία ἔνορκος παραίτησις δι'
εὐλογον αἰτίας.

Ἐπαγωγὰ ἀγωγαὶ δαίμονος
φάνλον ἐπὶ τινα γερόμεναι.

Ἐπετίμα ἠῦξει τὴν τιμὴν.

Ἐπιβολὴ ἢ εἰσφορὰ [παρακαταβο-
λὴ, τέλος, φόρος, καταβολή].

Ἐπήβολοι οἱ ἐπιτυχῶς βαλλον-
τες· βάλλειν γὰρ τὸ τυχεῖν· ἢ
οἱ ἐντυγχάνοντες.

Ἐπηλυσ ὁ ἄλλοθεν ἐπεληλυθώς,
τουτέστιν ὁ ἄλλοεθνής.

Ἐπηλυγάζονται ἐπικρύπτον-
ται, ἐπισκιάζονται· λύγη γὰρ
λέγεται ἡ σκιά.

Ἐπάρας ἀναπελάσας.

Ἐπιβάδαι αἱ μετὰ τὰς ἐορτὰς ἡμέ-
ραι, ἐν αἷς τοῖς ὑπολειφθεῖσι σι-

τίοις καὶ ποτοῖς χρῶνται Ἀθη-
ναῖοι.

* Ἐρρε φθείρου, ἀπαλλάττου.

* Ἐρμυὰ τὰ ἐχρᾶ καὶ τὰ δυσπρόσ-
βατα χωρία.

* Ἐρμαιον εὐρεμα· ἀπὸ τοῦ ἐν
ἔθει λεγομένου· κοινὸς Ἐρμῆς.

* Ἐρυσίβη μιλτώδης δρόσος, πά-
χνη δὲ δρόσος χιονώδης.

* Ἐπεσφάλα κεν οἱ μὲν ἐσπᾶσθη,
οἱ δὲ ἐσάπη ἢ παρὰ καιρὸν ἀτρο-
φῆσαν ἐμαρανθη.

* Ἐταιρίστριαι αἱ καλούμεναι
τριβάδες.

* Ἐτνος ὄφρον ἐξ ὄσπριον.

* Ἐύερκῆς εὐ τετειχισμένη.

* Ἐϋηνίως ἀφιλονείκως.

* Ἐϋθῦναι δίκαια κατὰ τῶν ἀρχάν-
των κακῶς.

* Ἐϋθῦ Λυκείου ἐπ' εὐθείας εἰς
Λύκειον· τόπος δὲ ἐστὶν Ἀθη-
νησιν.

* Ἐϋρῶς ὑγρότης σεσηπυῖα.

* Ἐφέται· πεντήκοντά εἰσιν οὗτοι
οἱ ἀπὸ Ἀράκοντος περὶ φόνου
δικάζοντες κριταί.

* Ἐφοροὶ πέντε μείζους καὶ πέντε
ἐλάττους.

* Ἐχέγγνον· τὸ διὰ πίστεως ἄξιον
οὕτως καλεῖ.

* Ἐχθοδοπὸν ἐχθροποιόν.

Ζειραλχιτῶνες ἀνακεκολλαμένοι.

Ζώπυρα τοῦ ζῆν ποιητικά.

Ζυγομαχεῖν εἰργεσθαι ὑπὸ τινος.

* Ἡ γὰρ; οὐχ οὕτως;

* Ἡκίστα οὐ πάνν.

* Ἡδὺς εὐήθης καὶ ἄφρων.

* Ἡΐθεος ἀφθαρτος πρὸς γυναῖκας.

* Ἡμεδαπὸς ἡμέτερος πολίτης.

* Ἡπάλως ὁ ὀλιγοπύρετος.

* Ἡποῦ ἄρα γε, [μονονουχί, αὐτίκα
μάλα].

* Ἡσχαλλον ἐδυσχέραινον.

* Ἡτριον τὸ τοῦ ὑφάσματος πλέγμα.

* Ἡτρον ὁ μεταξὺ ὀμφαλοῦ τε καὶ
αἰδοῖον τόπος, ἐνθα μάλιστα
γίνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οὐζυροῖσι
βροτοῖσιν.

Θ αλλὸς πᾶν τὸ θάλλον, κυρίως
δὲ ὁ τῆς ἑλλάδας κλάδος.

Θ ἔρμη ὁ πυρετός.

Θ ἀνματα νευροσπᾶσματα.

Θ εηπολεῖν θεῶν εἰκόνας ἔχοντα
περιπολεῖν, ἀργύριον εἰσπρα-
σσομενον.

Θ εσμοθέται νομοθέται ἢ νομοφί-
λακες.

Θ ὄλος οἶκος περιφερῆς, ἐν ᾧ οἱ
πρωτάνεις συνειστιῶντο· πρωτα-
νεῖον δὲ ὠνόμασται, ἐπεὶ πρῶτον
ἦν ταμειῖον.

Θολῶσαι θολερὸν ποιῆσαι.

Θ ράττει ταράττει, κινεῖ.

Θ υηπολοῦσι περιπολοῦσι διὰ
θυσῶν ὑπισχνούμενοι θεοῦς
ἐξίλασκεσθαι.

Θ υήματα θυμιάματα· ἄλφιστα δὲ
ἐστὶ ταῦτα εἶναι καὶ μέλιτι δε-
δευμένα.

Θ υραυλεῖν ἔξω τῶν θυρῶν ἀν-
λίξεσθαι καὶ ἀναστρέφεσθαι.

Θ ὤπερ οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαν-
μασμοῦ τινα προσιώντες ἐπι κω-
λάκευσιν.

* Ἴδιον ἰδιωτικόν.

* Ἴδλειν ἰδρῶν.

* Ἰεράτω κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ
θνήτω· ὀργεῶνες γὰρ οἱ θῦται.

* Ἰερομηνία μῆν ἐν ᾧ ἡμέραι εἰδὶν
ἐορταστικά.

* Ἰερομνήμονες οἱ εἰς Πύλας ἐκπε-
πόμενοι γραμματεῖς.

* Ἰνταρ ἐγγύς· εἰρηται δὲ παρὰ τὸ
ἐφικνεῖσθαι.

* Ἰμᾶν ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν.

* Ἰπνοπλάθαι φουροπλάσται.

Ἴνδ' ἄλλεται φαντάζεται.
 Ἰππαγρέται· τρεῖς οὔτοι ἐγένοντο
 ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ.
 Ἰσοτελής ὁ χωρὶς ζημίας ἐπιδημῶν
 ἴσα τοῖς πολίταις.

Καλὸν τάχει ἴμεν· καὶ ταχέως
 πορευόμεθα.

Κάκη ἢ κακία, ὡς πλάνη καὶ
 ζάλη.

Καταδοκεῖν τὸ τοῦ πράγματος κε-
 φάλαιον ἐπιζητεῖν καὶ ἐπισκο-
 πεῖν ὅπῃ χωρήσει.

Κατῆρεν κατεπλευσεν.

Κάταγμα ἐρίου σπᾶσμα καὶ μῆ-
 ρυμα.

Καταβολὴ περιοδικῆ λῆψις πυ-
 ρετοῦ.

Κατόπιν μετὰ ταῦτα.

Κεκόμψενται πεπιθάνευνται.

Κεραμεικοὶ δύο, ὁ μὲν ἔνδον
 τείλους, ὁ δὲ ἐκτός, ἔνθα τοὺς ἐν
 πολέμῳ τελευτῶντας ἔθαπτον.

Κερασφόλον ἄτηκτον καὶ μὴ εἰ-
 κον παιδεία, ἀλλ' ἀπηνὲς ὄν· εἰ-
 ρηται δὲ ἀπὸ τῶν σπερμάτων,
 ἅτινα κατὰ τῶν κεράτων βαλλο-
 μένα ἄτηκτα καὶ ἀνέφητα μένει.

Κηφήνεσσι κοθύροισι τοῖς
 καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι
 τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον. οὔροι
 γὰρ οἱ φυλάσσοντες· καὶ οἱ θυ-
 ρωροὶ οἷτ' ἀσθύρας φρουροῦντες.

Κίβδηλον οἰονεὶ κρύβδηλόν τι
 ὄν.

Κινδυνεύει ἐγγίξει.

Κλητήρες οἱ εἰς μαρτυρίαν κλη-
 τοί.

Κνάφος ὄργανόν τι [ὄν] ἐν κύκλῳ
 κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασιλι-
 ζομένους ἐκτείνουσι· ὅμοιον
 δὲ ἔστιν κναφικῶ πτενί.

Κοάλεμος ματαιόφρων· κοεῖν
 γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι.

Κόλλαβοι τὰ τῶν χορδῶν ἐπι-
 τόνια.

Κομψὸς λόγος καὶ ὁ ἀγαθὸς δὲ
 καὶ ὁ πιθανότητι ὑποδύμενος
 τὴν ἀλήθειαν.

Κομιδῆ τελέως· εἴρηται δὲ ἀπὸ
 τῆς τῶν καρπῶν κομιδῆς, ἥτις
 γίνεται τελειωθέντων αὐτῶν.

Κορυβαντιᾶν παρεμμαίνεσθαι
 καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι.

Κόρυδοι ὅμοιοι ὄρνυξιν ὄρνιθες.
 Κορυξᾶν μύξας θεούσας ἔχειν·
 κόρυζα γὰρ ἡ μύξα.

Κοροπλάθοι οἱ τοὺς κόρους
 πλάττοντες κρηφῆ γύψφ.

Κράδη κλάδος.

Κραϊκαλῶντα ἔτι ἀπὸ τῆς μέ-
 θης βαρυνόμενον.

Κρανίον ἐν Κορίνθῳ γυμνάσιον.

Κραυρότερον ψαύροτερον καὶ
 εὐθραυστότερον.

Κυαμεῦσαι κυάμφη ψηφοφορῆσαι,
 ἧ ἔχρῶντο οἱ βουλευταί.

Κυλοιδιᾶν τὰ κύλα οἰδαίνειν· κύλα
 γὰρ τὰ ὑπὸ τοὺς ταρσοὺς τῶν
 ὀφθαλμῶν μυώδη σαρκία.

Κύρβις στήλη τρίγωνος πυρα-
 μοειδῆς, νόμους ἔχουσα περὶ
 θεῶν.

Κύρτος πᾶν πλέγμα τὸ εἰς ἰχθύων
 ἄγραν πεποιημένον.

Κωμφδεῖν σκώπτειν.

Κωλαγρέται οἱ ταμίαι τοῦ δικαστι-
 κοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς
 ἀναλωμάτων.

Λαμπτήρ φανός.

Λαχεῖν δίκην γράφασθαι.

Λάχος κλήρος.

Λεῖα ἀρπαγὴ ἀπὸ τῶν πολεμίων.

Λήξεις τῆς τριακάδος καλουμέ-
 νης· λήξεώς τε πέρι δικῶν καὶ
 προσκλήσεων καὶ κλητήρων· κλη-
 τήρες δὲ οἱ μάρτυρες.

Λιθολόγοι οἰκοδόμοι.

Αἰσπαῖ οἱ δίχα πεπρισμένοι.
 Λύγη σκιά, ἀπόκρυψις.
 Λυκαβηττὸς ὄρος τραχύ.

Μανον τὸ ἀραιόν [καὶ ὁ μαινό-
 μενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρε-
 σίν].

Μέλεος ὁ τοῖς μέλεσι μάταιος.
 Μέρομερος ὁ διὰ πανουργιῶν
 φροντίδας τισὶν ἐμποιῶν.

Μεσεγγυωθὲν ἐπὶ μεσιτῶν ἀπο-
 τεθὲν ὡς ἀμφισβητούμενον.

Μεταλάγχανειν ἀφυστερεῖν ἢ
 ἀποτυγχάνειν κλήρου.

Μεταποιεῖσθαι ἀντιποιεῖσθαι.

Μετρίως φηρασμένος ἀντὶ τοῦ
 μεμαλαγμένους ἢ δεδευμένους.

Μορμολυκεῖα τὰ φοβερὰ τοῖς
 παισὶ προσωπεῖα· μορμоруττει
 καὶ μορμολυττει ἀντὶ τοῦ ἐκφο-
 βεῖν ἀμφοτέρων.

Μορφαία οἰκία τις ἀπὸ Μορφύ-
 χου, ἐν ἣ καὶ Ἀρτεμις μορφαία
 ἀπὸ τοῦ καθιδρυσάστος.

Μοννηλία καὶ Ζεῖα λιμένες ἕτεροι
 τοῦ Πειραιεύς.

Μυδᾶν δίνυρον εἶναι καὶ σήπε-
 σθαι.

Νεοθνής ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοτελής ὁ νεωστὶ τετελεσμένος.

Νεουργὸν νεωστὶ εἰργασμένον.

Νῦν δὴ πρὸ ὀλίγου χρόνου [ἡμῖν].

Νυλὲν ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ.

Νῶ ἡμεῖς, νῶϊν ἡμῖν.

Ἐναγοὶ οἱ τοῖς ξένοις ἠγούμε-
 νοι ὁδόν.

Ἐύλων ἐρεψίμων· στεγασματὰ
 ἐστὶ τὰ ἐρέψιμα τὰ εἰς τὰς οἰκίας
 κατατεταγμένα.

Ἐυστίδες ποδήρη ἐνδύματα· οἱ
 δὲ χλαμύδας κωμικὰς φασὶν ὅτι
 ἀπὸ τοῦ ἐξέσθαι καὶ εἰργάσθαι
 ἐπιμελῶς.

ἽΟα ἀκροδρόων εἶδος, μήλοις μι-
 κροῖς ἐμφερές.

Οἰναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἰστράφ συντόνας καὶ μανικῶς
 κινεῖται.

Ὀκνεῖ εὐλαβῶς ἔχει.

Ὀκρίβας πῆγμα τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ
 τιθέμενον, ἐφ' οὗ ἴσταντο οἱ τὰ
 δημόσια λέγοντες, θυμέλη γὰρ
 οὐδένπω ἦν. λέγει γοῦν τις· λό-
 γιὸν ἐστὶ πῆξις ἐστορεσμένη ξύ-
 λων, εἶτα ἐξῆς· ὀκρίβας δὲ ὀνο-
 μάζεται.

Ὀμηρίδαι οἱ τὰ Ὀμήρου ὑπο-
 κρινόμενοι.

Ὀμόσε εἰς ταῦτὸ ἀπὸ τῶν ἐναν-
 τίων ἐς μάχην φερόμενοι.

Ὀμόγνιοι θεοί, οἱς οἱ συγγενεῖς
 κοινῶς ὀργιάζουσιν.

Ὀμοτέρμονες οἱ ὁμοῦ τὰ τέλη
 ἔχοντες, οἷον οἱ γείτονες· ὁμοῦ
 γὰρ ἔχουσι τὰ τέματα.

Ὀργᾶ ἐπέλγεται, ἐπιθυμεῖ.

Ὀργάσας μαλάξας.

Ὀργᾶς ἡ εὐγείως καὶ λιπαρὰ καὶ
 ἀκμαία.

Ὀργιάζων θύων, ἐπιτελῶν.

Ὀρέξει δοῦναι, ἀποτεῖναι.

Ὀργιασταὶ οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτε-
 λούντες.

Ὀρχήστρα τὸ τοῦ θεάτρον μέ-
 σον χωρίον· καὶ τόπος ἐπιφα-
 νῆς εἰς πανήγυριν, ἐνθα Ἀρμο-
 δίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας.

Ὀσια τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερά.

Ὀττα φήμη, μαντεία [καὶ] διὰ
 κληδονος.

Ὀὐκ ἄλλως προνοεῖ· οὐ μάτην.

Ὀὐκ ἐτός (ἔτως C) οὐκ ἐτωσίως
 γεγραφῶς, οὐ ματαιῶς.

Ὀὐκ ἐν ὑπονοίᾳ· οὐκ ἐν αἰνιγ-
 μῷ, οὐκ ἐν ἀλληγορίᾳ.

Ὀὐχ ἦκιστα· πάνν, ὡς Πορφύ-
 ριος ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ

νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητόν· διενεχθέντες δὲ πρὸς ἀλλήλους τὸ παρηγμένον αὐτῶν τῆς δόξης οὐχ ἤμισα.

Ὅφλιν ἠττάσθαι ἐπὶ δικαστηρίου.

Ὅχθας γῆς ἀναστήματα.

Παιανίσαι τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἀρχομένων καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιδοργία παιδοποιῶ.

Παλιναίρετα φευκτά, ἐκβλητά, τὸ ἐναντίον πρὸς αὐτῇ τῇ αἰρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ πάλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίᾳ· παλιναίρετα γάρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεσθαρμένα.

Παλίμβολος ὑποπτος καὶ ὑπουλος πολυμεταβολός τε καὶ ἐπὶ μᾶ γνάμη μὴ μένων.

Παρακαταβολὴ πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.

Παραταχθεὶς παρ' αὐτὸν ταχθεὶς.

Παράστασις στάσις παρὰ τινά ἀτιμος· γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

Παρατενεῖς ἀπολεῖς, ἐπὶ πλεόν παρελκύσεις.

Πάρεστιν ἐκ παντὸς δυνατὸν ἔστιν.

Παρίεμαι παραιτοῦμαι.

Πάρνοψ ἀκοῖδος εἶδος.

Πάρνης ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Παρόν ἐξόν, δυνατὸν, δέον.

Πατρούχον παρθένου τῆς ὄρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ἢ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

Πατρονομούμενοι οἱ τοῖς γονικοῖς νόμοις χρωόμενοι· ἢ ὑπὸ τῶν πατέρων ἀρχόμενοι.

Πάχνη δρόσος πεπηγυῖα· κρύ-

σταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.

Πειρῶντα πειράζοντα διὰ λόγων παῖδα ἢ γυναῖκα.

Πέλανοι πέμματα ἐκ παιπάλης καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος πεποιημένα πρὸς θυσίαν.

Πέλτη ὄπλον κοῦφον ἔνν οὐκ ἔχον, ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγυγός.

Πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.

Πενεστικὸν τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ εἰλωτικὸν παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις.

Περιογειρόμενοι νικηφόροι οἱ νικήσαντες ἐν δημοσίῳ ἀγῶνι καὶ δῶρα παρὰ τῶν φίλων καὶ οἰκείων λαμβάνοντες· καὶ περιόντες.

Περιεῖπον περὶ τινά ἦσαν θεραπεντικῶς καὶ φυλακτικῶς.

Πεττεία ἢ διὰ ψήφων παιδιὰ· ἔστιν δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγει.

Πλέθρον ἕκτον μέρος σταδίου.

Πλημμέλεια πολλὴ ἀμέλεια.

Πνύξ χωρίον, ἐν ᾧ τὰ ἀπόρρητα ἐκκλησιάζουσιν.

Ποικιλικὴ ποικίλον ὕφασμα ἢ ὕφαντικὴ ποικίλων.

Πομπῆ ἀπόπεμψις.

Πόπανα πέμματα πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.

Πόρκος κύριος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν λχθύων.

Ποτνιαόμενος ἐπικαλούμενος σὺν λύπῃ.

Πρανὲς κάταντες.

Πρόσχημα παρακάλυμμα τοῦ ἤθους ἢ πρόφασις.

Πρέμνον τὸ τοῦ δένδρου στέλεχος καὶ ἔδρασμα, οἶον παραμένον τι ὄν.

Προσέπαι σε προσέπαιξε· τῷ σ
ἀντι τοῦ ξ κέχρηται.

Πρὸς τὸ τῆς Ἀγρᾶς· τὸ τῆς
Ἀγρᾶς θεομοφόριον Ἀρτέμιδος
δηλοῖ.

Πρόβασις ἢ τῶν βοσκημάτων κτη-
σις.

Προβολὴ γραφῆ κατὰ τῶν συκο-
φαντούντων.

Προτέλεια αἱ πρὸ τῶν γάμων
τελούμεναι θυσίαι καὶ δωρεαί.

Προτανεία μηνιαία φυλῆς ἀρχή.

Πρωῖτι· ὄρθρον βαθείος.

Πυρῶν φλέγων [ἦ] καίων.

Πύθιοι δ' ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ
Λακωσιν, δύο καθ' ἕναστον βα-
σιλέα σύσσιτοι.

Ῥᾶον συγκριτικὸν πρὸς ἕτερον,
ῤᾶδιον ἀπόλυτον καθ' αὐτό, ῤᾶ-
στον ὑπερθετικόν.

Ῥαψοδοὶ ὑποκρίται ἐπῶν.

Ῥῆσις μακρὰ διεξοδικὸς λόγος
μακρός.

Ῥῆται συνδήμαι λόγων.

Ῥικνὸν ἐπικαμπὲς ἢ ῥυσόν.

Ῥύμμα ἀπορῦπτον ἢ σμῆχον.

Ῥυμβεῖν ῥομβεῖν· τούτο δὲ ἀπὸ
τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου.

Σαρδάνιος γέλως ὁ προσποίη-
τος ἀπὸ τῆς Σαρδουῆς τῆς νήσου.

Σαυρικὰ δράματα· κλείουσα ἢ ν
ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς με-
ταξὺ ταῦτα ἐμίγνον πρὸς διά-
χυσιν.

Σηκὸς ἔπανλις τριγῶ περιεχο-
μένη.

Σισύρα αἰγιον στέγαστρον τε-
τριχωμένον· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ
τραχὺ καὶ ἄγναπτον ἱμάτιον,
ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· ἐν πέντε
σισύραις ἐγκοροδύλημένος.

Σιωρῖται λόγος ἀνδρῶν ἑξακο-
σίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενός

τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευ-
ταῖος ἀναχωρῶν.

Σκηπτόμενος προφασίζομενος.

Σκληφρὸς ὁ σκληρὸς καὶ παρη-
βηκός, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυ-
νάμενος.

Σκολύθρια ταπεινὰ διαφορία
παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς, ἃ τινες
θρανία καλοῦσιν.

Σμινύην οἱ μὲν δίκειλλαν, οἱ δὲ
ἀξίνην καλοῦσιν.

Σπαρίωσα σπαρattoμένη ὑπὸ
θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεως
τινος.

Σταθερὰ μέσον ἡμέρας, ὅτε
κατὰ κορυφῆν ὁ ἥλιος γίνεται·
σταθερὸς στασίμος, ἰσχυρός.

Στροφνὸν στερεόν.

Στερίωαι στείραι, παρὰ τὸ στε-
ρεῖν ἔχειν τὴν ὑστέραν.

Στέμφυλα ἐλαιῶν καὶ σταφυλῶν
ἀποκρίσματα, οἷς ἀντι ὄσων
ἐχρῶντο.

Στρατεία ἢ ἐνέργεια καὶ ὡσερ
πάλη· στρατιὰ τὸ τῶν στρατιω-
τῶν ὑπὸ ἓνα ἑπαρχον τάγμα·
στρατόπεδον λέγεται καὶ τὸ
πληθὸς τῶν στρατιωτῶν, λέγε-
ται * δὲ * καὶ τόπος, ἐν ᾧ ἀθροί-
ζεσθαι αὐτοὺς ἐπιτήθειον.

Στροφιγγες οἱ τῶν θυρῶν στρο-
φεῖς.

Στύραξ ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος,
ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στι-
ρίζεται.

Συμβιβάσαι εἰς συμβίβασιν καὶ
ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινος.

Συνέριθοι συνεργοί.

Συνέμπορος συναδοικὸρος.

Σφαδάζειν δυσανασχετεῖν μετὰ
τινος ὡσερ σπασμὸς.

Σφενδόνη τοῦ δακτυλίου ἢ πε-
ριφάγεια ἢ εἰς λίθου βολήν.

Σφεδανὸν κατακλητικόν, πολε-
μικόν.

Σφριγῶντες ἀκμάζοντες, ὡσπερ διεσφηνωμένοι ὑπὸ πυκνότητος καὶ ἀκμῆς· παρ' Ἰπποκράτει δὲ σφριγανόν τὸ ἀκμάζον λέγεται.

Σχηματιζόμενος προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος.

Ταινίλας ἀναδούμενοι· ἔθος τοῖς νικήσασιν ἀναδοῦναι ταινίλας.

Ταλασιοσργία ἡ περὶ τῶν ἐρίων ἐργασίμη τέχνη.

Ταλαντοῦσθαί ἑτεροφορεῖσθαί.

Τὰς ψυχὰς ἀποτεθρυνωμένοι ἀντὶ τοῦ ἀπηγριωμένοι καὶ ἄγονοι.

Τέγγων μαλάττων, βρέχων· τέγγεσθαι εἶκειν, ἐνδιδόναι.

Τεθυμμένος ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκανυμένος ἢ κεκακωμένος.

Τελεσθέντα ἀναλωθέντα.

Τελεταί αἱ μυστηριώδεις θυσταί.

Τέλος τάξις, βλάβη, ἀνάλωμα.

Τέμπη μεταξὺ ὄρων στενότητες.

Τερθρεία γοητεία ἢ περιπάθεια.

Τένθης ὁ γαστρίμαργος.

Τερατολόγοι οἱ θανμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τευτάζων παραματενόμενος, ἐνδιατρύβων.

Τέως πρὸ τοῦ ἢ ἕως τινός.

Τήθη μάμμη· τηθὶς δὲ ἡ τῶ θείῳ ἀνάλογος.

Τήν ἄλω πεκῆν· τὴν πανουργίαν.

Τήν λῆξιν· τὸν κληρὸν.

Τίθητα ἔχων στρέφῃ ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρύβεις.

Τιμαλφέστατον τιμὴν πολλὴν εὐρίσκον· τὸ γὰρ ἄλφειν εὐρίσκειν ἐστίν, ἐξ οὗ καὶ Ὀμηρος ἀλφειβοίας καλεῖ τὰς εὐρισκούσας κόρας εἰς τιμὴν βόας.

Τοπάζω ὑπονοῶ, οἴομαι.

Τίμην κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ ἢ διὰ τί γὰρ οὐ;

Τραγικὴ σκηρὴ πῆγμα μετέωρον, ἔφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τινὲς παριόντες ἔλεγον.

Τριτὺς φυλῆς μέρος τρίτον.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον· Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραινωθῆναι ὑπὸ Διός· τούτου ποικιλώτερον.

Τωθάζων χλευάζων, σκώπτων, διασύρων.

Ἵθνεῖς ὑκόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς.

Ἵμνοῦσι λέγεται καὶ ἐξ ὀρθῆς λέξεως καὶ κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ τοῦ ἐπαιτιῶνται τὸ γῆρας, ὡς ἐν Ἀ' Πολιτείας.

Ἵπάγειν εἰς δίκην ἐνάγειν.

Ἵπ' ἀγὰς ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ἵπερτερεῖα τὸ τῆς ἀμάξης πῆγμα.

Ἵποκορίζεσθαι πρὸς κόρην ἢ κόρον λέγειν ἀποσμικρύντα, οἷον ἱππάριον, πατρίδιον.

Φαληρικὸν ἱππόδρομον Ἀθηνησιν.

Φάναι ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν ἑτέρω δηλοῦν.

Φαρμακεία κρήνη, ἐξ ἧς οἱ πίνοντες ἀπέθνησκον· ἐνιοὶ δὲ τόπον, εἰς ὃν ἀπάγονται ἐπὶ κόλασιν οἱ ἐπὶ φαρμακείᾳ ἄλόντες.

Φᾶλλον ἀπλοῦν, ῥάδιον, εὐτελεές.

Φελλία χωρῖα λεπτόγεια.

Φηγοὶ σπέρματος εἶδος.

Φθόη φθίσις ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.

Φλαῦρον πονηρόν.

Φορμίσκοι καλαθίσκοι.

Χαλαστραῖον νίτρον, ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

Χαμεύνια τὰ ἐπὶ τῆς γῆς στρωννύμενα.

Χαμαίξηλος διφραῖον μικρὸν ἢ ταπεινὸν σκιμποδιον.

Χαραθριός, ὃς ἐπειδάν τι φάγη, ταχέως ἀναλίσκει ὑπὸ θερμότητος· ἐνιοὶ δὲ τοῦτον καλοῦσιν ἀΐθριαν.

Χαρίζεσθαι κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκαταλλεσθαι· εἶτε σοὶ δεῖ χαρίζεσθαι, καὶ πάλιν· ἵνα σοὶ χαρίσωμαι.

Χειροσκόποι οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.

Χῆτις σπάνις, ἐνδεια, στέρησις.

Χλιδὴ ἔκλυσις καὶ μαλακία, εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι καὶ ἐκλελύσθαι ἀσθενείᾳ τοῦ θερμοῦ.

Χραίνειν ἤγουν ἀποχραίνειν· παρὰ τοῖς ζωγράφοις δὲ λέγεται τὸ μὲν χραίνειν τὸ [δὲ] χρωῖζειν δια τοῦ φαρδίου, τὸ δὲ ἀποχραίνειν τὸ τὰ χρωσθέντα ἐνοποιεῖν.

Ψαιστά· οὕτως λέγονται τῶν σπλάγγων κεκομμένων εἰς λεπτά μετὰ ἄρτου ἀπαρχαί τινες. Ψῆται (ψίτται C) λχθῶν εἶδος. Ψυκτῆρ ποτήριον μέγα καὶ πλατὺ εἰς ψυχροποσίαν παρεσκευασμένον.

Ἦ μὲλε ὧ μάταιε, ὧ δειλαίε· ἐνιοὶ δὲ ὧ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἶον μεμελημένε.

Ἦ οὔτος ὧ σύ.

Ἦ ρασμένος μεμαλαγμένος.

Ἦ ρωπὸς χώρα μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Ἦς ἔοικεν ὡς φαίνεται, ὡς δοκεῖ.

Ἦ οἶόν τε ὡς δυνατόν.

Ἦ τᾶν ὧ οὔτος.

ONOMASTICON PLATONICUM.

- *Αβαρις* Charm. p. 158 B.
Αγαθοκλῆς Lach. 180 D, Protag. 316 E.
**Αγάθων* Symposii persona; adde Protag. 315 E.
**Αγαμέμνων* Cratyl. 395 A, Symp. 174 C, Theag. 124 C, Hipp. min. 370 BC, Rep. II. 383 A, III. 390 E, 392 E, VII. 522 D, X. 620 B, Leg. IV. 706 D, Epist. II. 311 A.
**Αγαμήδης* Axioch. 367 C.
**Αγίς* Cratyl. 394 C, Alcib. 124 A.
**Αγλαίων* Rep. IV. 439 E.
**Αγλαοφῶν* Gorg. 448 B, Ion. 532 E.
**Αγρα* Phaedr. 229 C.
**Αδείμαντος ὁ Ἀρίστανος, οὗ ἀδελφός Πλάτων*, Apol. 34 A.
**Αδείμαντος Γλαύκωνος ἀδελφός*, persona Parmenidis et Reipublicae.
**Αδειμάντω ἀμφοτέρω, ὃ τε Κηπίδος καὶ ὁ Λευκοφίλου* Protag. 315 E.
**Αδμητος* Symp. 208 D.
**Αδραστία* Phaedr. 248 C, Rep. V. 451 A.
**Αδραστος* Phaedr. 269 A.
**Αδώνιδος κῆποι* Phaedr. 276 B.
**Αζᾶς* Crit. 114 C.
**Αθαμάς* Min. 315 C.
**Αθηνᾶ* Cratyl. 404 B, 407 A, 417 E, Symp. 197 B, Alcib. II. 150 D, Euthyd. 302 D, Protag. 321 D, Hipp. maj. 290 B, Rep. II. 379 E, Tim. 21 E, Crit. 109 C, Leg. V. 745 B, VIII. 848, XI. 920 D etc.
**Αθῆναι* Apol. 29 D, Lach. 183 A, Euthyd. 302 C, Prot. 337 D, Charm. 157 E, Hipparch. 229 B, Gorg. 461 E, 515 E. Hipp. maj. 281 A, Leg. I. 641 E, VI. 753 A, Rep. IV. 435 E, Epist. VII. 333 B etc.
**Αθηνόδωρος* Epist. XVI.
**Αθως* Leg. III. 699 A.
Αϊακός Apol. 41 A, Alcib. 121 B, Theag. 124 C, Gorg. 524 A, Hipp. maj. 292 E.
Αϊαντόδωρος Apol. 34 A.
Αἴας Apol. 41 B, Cratyl. 428 C, Symp. 219 E, Hipp. min. 371 B, Rep. V. 468 D, X. 620 B.
Αἴγινα Phaedr. 59 C, Cratyl. 433 A, Alcib. 121 B, Gorg. 511 D, 516 E, Leg. IV. 707 E, Epist. IV. 321 B.
Αἰγίνης υἱὸς Αἰακός Gorg. 526 E.
Αἰγισθος Theag. 124 C.
Αἰγυπιοί Menex. 245 D.
Αἰγυπτος Apol. 80 C, Politic. 290 D, Phileb. 18 B, Phaedr. 274 C, Gorg. 511 D, Menex. 239 E, 241 E, Rep. IV. 436 A, Tim. 21 C, 25 B, Crit. 113 A, 114 C, Leg. II. 656 D, 660 B, V. 747 C, VII. 799 A, 819 A, XII. 953 E, Epin. 987 A.
Αἰγυπτιοί Tim. 21 E.
**Αιδης* Cratyl. p. 403 sq.
**Αἶδος κωνή* Rep. X. 612 B.
Αἰθιοπία Eryx. 400 B.
Αἰνείας Lach. 191 A.
Αἰξωνεύς Lach. 197 E.
Αἰολος Alcyon c. 1.

- Ἀισχύνης* Apol. 33 E, Phaed. 59 B.
Ἄισωπος Phaed. 60 C, 61 B, Alcib.
 I. 123 A.
Ἀκαδημία Lys. 203 A, Axioch.
 366 E.
Ἀκαρῶν Euthyd. 271 C.
Ἀκεσίμβροτος Cratyl. 394 C.
Ἀκουμένος Symp. 176 B, 214 B,
 Phaedr. 227 A, 268 A, Protag.
 315 C.
Ἀλέξανδρος Gorg. 471 B.
Ἀλεξίδημος Meno 76 E.
Ἀλευάδαι Meno 70 B.
Ἀλέκτας Gorg. 471 A.
Ἀλκίσις Symp. 179 B, 208 D.
Ἀλκibiάδης, persona dialogorum
 cognominum, item Symposii et
 Protagorae; adde Euthyd. 275 B,
 Gorg. 481 D, 519 A, morumque
 imaginem Rep. VI. 494 B.
Ἀλκίνον ἀπόλογος Rep. X. 614 B.
Ἀλκμαίων Alc. II. 143 C.
Ἀλκυῶν inscriptio dialogi.
Ἀμαζόνες Menex. 239 B, Leg. VII.
 806 A.
Ἀμαξονίς στήλη Axioch. 365 A.
Ἀμασις Tim. 21 E.
Ἀμέλης Rep. X. 621 A.
Ἀμηστρίς Alc. I. 123 C.
Ἀμμων Polit. 257 B, Phaedr. 275 C,
 Alcib. II. 148 E, Leg. V. 739 C.
Ἀμόργινα Epist. XIII. 363 A.
Ἀμυκος Leg. VII. 796 A.
Ἀμόνανδρος Tim. 21 C.
Ἀμόντωρ Leg. XI. 931 B.
Ἀμφήρης Crit. 114 B.
Ἀμφιάραος Axioch. 368 A.
Ἀμφίλυτος Theag. 124 D.
Ἀμφίπολις Apol. 28 E.
Ἀμφιτρῶων Theaet. 175 A.
Ἀμφίλων Gorg. 485 E, 500 B, Leg.
 III. 677 D.
Ἀνάγκη Symp. 195 C, Rep. X. 616 sq.
Ἀναγυράσιοι Theag. 127 E.
Ἀνακρέων Charm. 157 E, Hipparch.
 228 B, Phaedr. 235 C.
Ἀναξαγόρας Apol. 26 D, Phaed. 72
 C, 97 D, Cratyl. 400 A, 409 A,
 413 C, Phaedr. 270 A, Erast. 132
 A, Alc. I. 118 C, Gorg. 465 D,
 Hipp. maj. 281 C, Epist. II. 311 A,
 Sisyph. 389 A.
Ἀναξαγόρειοι Cratyl. 409 B.
Ἀνάχαρις Rep. X. 600 A.
Ἀνδρομάχη Ion. 535 B.
Ἀνδρομήδης Epist. XIII. 362 B.
Ἀνδροτίων Protag. 315 C, Gorg.
 487 B.
Ἄνδρων Protag. 315 C, Gorg. 487 B.
Ἄνθεμιων Meno 90 A.
Ἄνταιος Theaet. 169 B, Leg. VII.
 796 A.
Ἀντήνωρ Symp. 221 C.
Ἀντίλοχος Ion. 537 A.
Ἀντίμοιρος Protag. 315 A.
Ἀντισχίς Apol. 32 B.
Ἀντιθένης Phaed. 59 B.
Ἀντιφῶν ὁ Κηφισιεύς Apol. 33 E.
Ἀντιφῶν ὁ Πυρριλάμπους Parm.
 127 A.
Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνοῦσιος Menex.
 236 A.
Ἄνυτος persona Menonis; adde
 Apol. 18 B, 23 E etc.
Ἀξίλοχος persona dialogi cognomi-
 nis; adde Euthyd. 271 B, 275
 A etc.
Ἀπήμαντος Hipp. min. 363 B, 373
 A; maj. 286 B.
Ἀπολλόδωρος ὁ Κυζικηνός Ion.
 541 C.
Ἀπολλόδωρος ὁ Φαληρεὺς, persona
 Phaedonis et Symposii; adde Apol.
 34 A, 38 B, Protag. 310 A, 328 B.
Ἀπόλλων Phaed. 58 B, 60 D, 85 B,
 Cratyl. 405 C, Symp. 190 E, 197
 A, Phaedr. 253 B, 265 B, Euthyd.
 302 D, Protag. 343 B, Rep. III.
 399 E, IV. 427 B, Leg. I. 624 A,

- 632 D, II. 654 A, 665 A, III. 686 A, VI. 766 B, VII. 790 E, VIII. 833 B, XII. 946 C etc.
- Ἀπόλλων* sculptus Epist. XIII. 361 A.
- Ἀργεία Ἴβηρια* Axioch. 367 C.
- Ἀργεῖοι* Phaed. 89 C, Menex. 239 B, 244 D, 245 B etc.
- Ἄργος* Alc. I. 121 A, Theag. 124 C, Leg. III. 683 C, 690 D, IV. 707 E, Epist. VIII. 354 B.
- Ἄρδιαῖος* Rep. X. 615 C.
- Ἄρειος πάγος* Phaedr. 229 D, Axioch. 367 A.
- Ἄρης* Cratyl. 404 B, 407 D, Symp. 196 D, Phaedr. 252 C, Rep. III. 390 C, Leg. II. 671 E, VIII. 833 B, XI. 920 D etc.
- Ἄρεως ἀστήρ* Tim. Locr. 97 A, Epin. 987 C.
- Ἄριστείδης* Lach. 179 A, Gorg. 526 B, Meno 94 A, Virt. 376 sq.
- Ἄριστείδης* nepos Theaet. 151 A, Theag. 130 B, Lach. 179 A etc.
- Ἄριστιππος ὁ Κυρηναῖος* Phaed. 59 B.
- Ἄριστιππος ὁ Λαρισαῖος* Meno 70 B.
- Ἄριστογείτων* Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
- Ἄριστόδημος ὁ Ἀριστομάχου* Leg. III. 692 B.
- Ἄριστόδημος ὁ Κυδαθηναῖος* Symp. 173 B, 218 B.
- Ἄριστόδωρος* Epist. X.
- Ἄριστοκράτης* Gorg. 472 A.
- Ἄριστόκριτος* Epist. III. 319 A.
- Ἄριστοτέλης* persona Parmenidis.
- Ἄριστοφάνης* persona Symposii; adde Apol. 19 B etc.
- Ἄριστοφῶν* Gorg. 448 B.
- Ἄριστων* Apol. 34 A, Rep. I. 327 A, II. 368 A etc.
- Ἄριστων Ἥγησίππου πατήρ* Epist. II. extr.
- Ἄριστῶννυμος* Rep. I. 328 B.
- Ἄριφρων* Protag. 320 A.
- Ἄρκαδες* Symp. 193 A.
- Ἄρκαδία* Rep. VIII. 565 D.
- Ἄρμένιος* Rep. X. 614 B.
- Ἄρμόδιος* Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
- Ἄρμονία* Phaed. 95 A.
- Ἄρτεμις* Theaet. 149 B, Cratyl. 406 B, Leg. VIII. 833 B.
- Ἄρτεμισίον* Menex. 241 A, Leg. IV, 707 C.
- Ἄρτοξέφης* Alc. I. 121 B, 123 D.
- Ἀρχέδημος* Epist. II. 310 B, III. 319 A, VII. 339 A, 349 C.
- Ἀρχέλαος* Alcib. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D, 479 A, 525 D.
- Ἀρχέπολις* Cratyl. 394 C.
- Ἀρχίδαμος* Alcib. 124 A.
- Ἀρχίλοχος* Ion. 531 A, Rep. II. 364 C.
- Ἀρχίνος* Menex. 234 B.
- Ἀρχιππος* Epist. IX. 357 D.
- Ἀρχύτης* Epist. VII. 338 C, 350 A, IX. XII. XIV.
- Ἀσία* Tim. 24 B, Alcib. 105 C, 121 A, Lys. 209 D, Gorg. 523 E, Menex. 239 E etc.
- Ἀσκληπιάδαι* Protag. 311 B, Phaedr. 270 C, Rep. III. 405 etc.
- Ἀσκληπιεῖα* Ion. 530 A.
- Ἀσκληπιός* Phaed. 118 A, Symp. 186 E, Rep. III. 406 C, 408 B, X. 599 C.
- Ἀσπασία* Menex. 235 E, 249 C.
- Ἀσσύριοι* Leg. III. 685 C.
- Ἀστυάναξ* Crat. 392 B etc.
- Ἀστύλος* Leg. VIII. 840 A.
- Ἀσωπός* Crit. 110 E.
- Ἄταλάντη* Rep. X. 620 B.
- Ἄτη* Symp. 195 D.
- Ἄτλαντιὸν πέλαγος* Tim. 24 E, Crit. 114 A.
- Ἄτλαντὶς* Tim. 25 A, Crit. 108 E etc.
- Ἄτλας* Phaed. 99 C, Crit. 114 A etc.
- Ἄτρεὺς* Cratyl. 395 B, Politic. 268 E.
- Ἄτροπος* Rep. X. 617 C, 620 E, Leg. XII. 960 C.
- Ἄττική* Lach. 183 A, Menex. 237 C,

- Crit. 110 C, Leg. III. 698 A, IV. 706 A etc.
Ἀττικιστί Cratyl. 398 D, 410 C.
Ἀττικός Leg. I. 626 D.
Ἀυτόλυκος Rep. I. 334 A.
Ἀυτόχθων Crit. 114 C.
Ἀφροδίσιος ἄρκος Symp. 183 B.
Ἀφροδίτη Cratyl. 406 B, Sophist. 242 E, Phileb. 12 B, Symp. 177 E, 180 D, 196 D, 203 B, Phaedr. 242 D, 265 B, Rep. III. 390 C, Leg. VIII. 840 E.
Ἀφροδίτης ἀστήρ Epin. 987 B, Tim. Locr. 97 A.
Ἀχαιμένης Alcib. 120 E.
Ἀχαιοί Leg. III. 682 E, 685 E.
Ἀχελῷος Phaedr. 230 B, 263 D.
Ἀχερουσιᾶς Phaed. 113 A sq.
Ἀχέρων Phaed. 112 E, Axioch. 371 B.
Ἀχιλλεύς Apol. 28 C, Symp. 179 E, 208 D, 221 C, Protag. 340 A, Hipp. maj. 292 E, Hipp. min. 363 sqq., Ion. 535 B, Rep. III. 388 A etc.
- Βάνης* Theag. 124 D.
Βατίεια Cratyl. 392 A.
Βενδίδεια Rep. I. 354 A.
Βίας Protag. 343 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E, Axioch. 368 B.
Βοιωτοί Phaed. 99 A, Alcib. 112 C, Symp. 182 B, Menex. 242 B, 244 D, 245 C, Leg. I. 636 B.
Βορέας Phaedr. 229 C, Leg. II. 661 A.
Βρασιδάς Symp. 221 C.
Βριάρως Euthyd. 299 C, Leg. VII. 795 C.
Βρύσων Epist. XIII. 360 C.
- Γάδειρος* Crit. 114 B.
Γαννυμήδης Phaedr. 255 C, Leg. I. 636 C.
Γέλων Epist. VII. 333 A.
Γεώργιος Epist. XVII.
Γῆ Tim. 23 D, 40 E.
- Γηρονόης* Euthyd. 299 C, Gorg. 484 B, Leg. VII. 795 C.
Γλαῦκος Phaed. 108 D.
Γλαῦκος ὁ θαλάττιος Rep. X. 611 C.
Γλαύκων ὁ Ὀμηρικός Ion. 530 D.
Γλαύκωνες personae Parmenidis, Symposii, Reipublicae; adde Charmidae patrem Symp. 222 B, Theag. 128 D, Charm. 158 B, Protag. 315 A, Axioch. 364 A.
Γοργίας persona dialogi cognominis; adde Apol. 19 E, Phileb. 58 C, Symp. 198 C, Phaedr. 261 C, 267 A, Theag. 127 E, Menon. 70 B, 76 C, 95 C, Hipp. maj. 282 B etc.
Γοργόνες Phaedr. 229 D.
Γόργυς Leg. IV. 708 A.
Γύγγης Rep. II. 359 D, X. 612 B.
Γωβρόνης Axioch. 371 A.
- Δαίδαλος* Euthyphr. 11 C, 15 B, Alcib. 121 A, Meno 97 D, Hipp. maj. 284 A, Ion. 533 A, Rep. VII. 529 E, Leg. III. 677 D.
Δάμων Alc. 118 C, Lach. 180 D, 197 D, 200 A, Rep. III. 400 B, IV. 424 C, Axioch. 364 A.
Δαναίδες Axioch. 371 E.
Δαναός Menex. 245 D.
Δαρδανίη Leg. III. 681 E.
Δάρδανος Hipp. maj. 293 B, Leg. III. 702 A.
Δαρείος Phaedr. 258 B, Lys. 212 E, Gorg. 483 D, Menex. 240 A, Leg. III. 694 C, 695 E, 698 C, Epist. VII. 332 A.
Δάτις Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
Δεινομάχη Alcib. 105 D, 123 C.
Δέλτα Tim. 21 D.
Δελφικόν γράμμα Phileb. 48 C, Phaedr. 229 E, Alcib. 124 B, Hipparch. 228 D, Erast. 138 A, Charm. 164 D, Protag. 343 B, Leg. XI. 923 A.
Δελφοί Apol. 21 A, Phaedr. 235 D,

- 244 A, Euthyd. 299 C, Rep. IV. 427 B, Leg. V. 738 C, VI. 759 C, VIII. 828 A, IX. 856 E, 865 B, XI. 914 A, Epin. 988 A, Epist. III. 315 B.
- Δευκαλίων* Tim. 22 A, Crit. 112 A.
- Δήλιον*. Apol. 28 E, Symp. 221 A, Lach. 181 B.
- Δήλος* Crit. 43 C, Phaed. 58 A, 59 E, Axioch. 371 A.
- Δημήτηρ* Cratyl. 404 B, Leg. VI. 782 B, Axioch. 371 E.
- Δημόδοκος* persona Theagis et inscriptio dialogi; adde Apol. 33 E.
- Δημοκράτης* Lys. 204 E sq.
- Δήμος ἀρχηγέτης* Lys. 205 D.
- Δήμος ὁ Πυριλάμπους* Gorg. 481 E, 513 B.
- Δημοφῶν* Lys. 207 B.
- Διακρεπής* Crit. 114 C.
- Διδύραμβος* Leg. III. 700 B.
- Δίκη* Leg. IV. 717 D, IX. 872 E etc.
- Διοκλῆς* Symp. 222 B.
- Διομήδεια ἀνάγκη* Rep. VI. 493 D.
- Διομήδης* Alcib. 150 D, Rep. III. 389 E.
- Διονύσια* Rep. V. 475 D, Leg. I. 637 B.
- Διονυσιάς* Leg. VIII. 844 D.
- Διονύσιον* Gorg. 472 A.
- Διονύσιος ὁ γραμματιστής* Erast. 132 A.
- Διονύσιος* tyrannus maior Epist. VII. 332, VIII. 353.
- Διονύσιος* tyrannus minor Epist. I. II. III. VII. VIII. XIII.
- Διονύσιος* minoris filius Epist. VIII. 356 B.
- Διονυσόδωρος* persona Euthydemii.
- Διόνυσος* Cratyl. 406 C, Phileb. 61 B, Symp. 175 E, 177 E, Phaedr. 265 B, Leg. II. 653 D, 665 A, 671 A, III. 700 B, VII. 812 B, VIII. 844 E, Axioch. 371 E.
- Διόπομπος* Leg. VIII. 840 A.
- Δίος* Phaedr. 252 E.
- Διὸς Κόρινθος* Euthyd. 292 E.
- Διόσκουροι* Euthyd. 293 A, Leg. VII. 796 B.
- Διοτίμα* Symp. 261 D sqq.
- Δίφιλος* Cratyl. 399 A.
- Δίων* Atheniensis Menex. 234 B.
- Δίων* Syracusanus Epist. I. III. IV. VII. VIII. XIII.
- Διώνη* Symp. 180 D.
- Δράκων* Axioch. 365 D.
- Δρομουκλειδης* Epist. XVIII.
- Δρωπίδης* Charm. 157 E, Tim. 20 E.
- Δωδώνη* Phaedr. 244 B, 275 B, Leg. V. 738 C.
- Δωριεὶς* Cratyl. 409 A, Leg. III. 682 E, 684 E, 702 A.
- Δωριεύς* Leg. III. 682 E.
- Δωριστί* Lach. 188 D, Rep. III. 399 A, Leg. II. 670 B, Epist. VII. 336 C.
- Δωρίς* Epist. II. 313 A.
- Ἐλλείδνια* Symp. 206 D, Leg. VI. 784 A.
- Ἐλωτες* Alcib. 122 D, Leg. VI. 776 C.
- Ἐνάβη* Ion. 535 B.
- Ἐκαέργη* Axioch. 371 A.
- Ἐκαμήδη* Ion. 538 C.
- Ἐκτωρ* Apol. 28 C, Cratyl. 392 C, 394 B, Ion. 535 B, Symp. 179 E, Rep. III. 391 B, Leg. XII. 944 A.
- Ἐλάσιππος* Crit. 114 C.
- Ἐλέα* Sophist. 216 A.
- Ἐλεάτης ξένος* persona Sophistae et Politici.
- Ἐλεατικός* Sophist. 242 D, Phaedr. 261 D.
- Ἐλένη* Phaedr. 243 A, Rep. IX. 586 C.
- Ἐλευσίς* Menex. 243 E, Axioch. 371 E.
- Ἐλίκων* Epist. XIII. 360 C.
- Ἐλλάς* Cratyl. 397 C, Symp. 209 D, Phaedr. 244 B, Gorg. 481 D, Menex. 239 A, Rep. V. 470 C, X. 606 E, Crit. 112 E, Leg. III. 692 E. IV. 707 B etc.

- Ἑλληνες Politic. 262 D, Charm. 156 D, Rep. V. 469 B, Tim. 22 B, Leg. II. 659 B, III. 693 A etc.
 Ἑλληνικὸν νόμισμα Leg. V. 742 A.
 Ἑλληνιστί Tim. 21 E, Crit. 114 B, Meno 82 B, Crat. 409 D.
 Ἑλλησποντος Menex. 243 A, Rep. III. 404 B, Leg. III. 699 A.
 Ἐμπειδοκλῆς Theaet. 152 E, Soph. 242 D, Lys. 214 B, Gorg. 493 A, Meno 76 C, Sisyph. 389 A.
 Ἐνδυμίων Phaed. 72 B.
 Ἐπειός Ion. 533 A, Rep. X. 620 C, Leg. VII. 796 A.
 Ἐπιγένης Apol. 33 E, Phaed. 59 B.
 Ἐπίδανρος Ion. 530 A.
 Ἐπικράτης Phaedr. 227 B.
 Ἐπιμενίδης Leg. I. 642 D, II. 677 D.
 Ἐπιμηθεύς Protag. 320 D, 361 C.
 Ἐπίχαρμος Theaet. 152 E, Gorg. 505 E.
 Ἐρασίστρατος persona Eryxiae.
 Ἐραστος Epist. VI. XIII. 362 B.
 Ἐρατώ Phaedr. 259 D.
 Ἐρέτρια Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
 Ἐρετριεῖς Cratyl. 434 C.
 Ἐρεχθεύς Alc. 132 A, Crit. 110 A.
 Ἐρινούς Theaet. 143 B.
 Ἐρινύες Axioch. 371 E.
 Ἐριφύλη Rep. IX. 590 A.
 Ἐριχθόνιος Crit. 110 A.
 Ἐρμαῖ Hipparch. 228 sq.
 Ἐρμαῖα Lys. 206 D, 223 B.
 Ἐρμείας Epist. VI.
 Ἐρμῆς Cratyl. 407 E, 429 C, Protag. 322 C, Leg. XII. 941 A.
 Ἐρμού ἀστήρ Tim. 38 D, Tim. Locr. 96 E, Epin. 987 B.
 Ἐρμογένης persona Cratylī; adde Phaed. 59 B.
 Ἐρμοκράτης persona Timaei et Critiae.
 Ἐρμος Rep. VIII. 566 C.
 Ἐρξίλας persona dialogi cognominis.
- Ἐρξίλαχος persona Symposii; adde Phaedr. 268 A, Protag. 315 C.
 Ἐρυσίχθων Crit. 110 A.
 Ἐρξίασι Alcib. 123 C.
 Ἐρως Cratyl. 420 A, Symp. 177 sqq., Phaedr. 252 B, Rep. IX. 574 D.
 Ἐσπερος Leg. VII. 821 C, Tim. Locr. 96 E.
 Ἐστία Cratyl. 401 B, Phaedr. 247 A, Leg. V. 745 B, VIII. 848 D. IX. 856 A.
 Ἐυάθλος Theag. 129 A.
 Ἐυάιμων Crit. 114 B.
 Ἐυδίκος persona Hippiae minoris; adde Hipp. maj. 286 B.
 Ἐυδοξος Epist. XIII. 360 C.
 Ἐυδώρος Meno 94 C, Virt. 378 A.
 Ἐυήνος Apcl. 20 B, Phaed. 60 D, Phaedr. 267 A.
 Ἐυήνωρ Crit. 113 C.
 Ἐυθύδημος persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 386 D.
 Ἐυθύδημος ὁ Διοκλέους Symp. 222 B.
 Ἐυθύδημος ὁ Κεφάλων Rep. I. 328 B.
 Ἐυθύφρων persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 396 D, 399 E, 407 D, 428 C.
 Ἐυκλείδης persona Theaeteti; adde Phaed. 59 B.
 Ἐυμηλος Crit. 114 B.
 Ἐυμολπος Menex. 239 B, Rep. II. 363 C.
 Ἐυπόλεμος Cratyl. 394 C.
 Ἐυριπίδης Phaedr. 268 C, Rep. VIII. 568 A.
 Ἐυριπος Phaed. 90 C.
 Ἐυρύβατος Protag. 327 D.
 Ἐυρύβιος Epist. III. 318 C, VII. 349 E.
 Ἐυρυκλῆς Sophist. 252 C.
 Ἐυρυμέδων Menex. 241 E.
 Ἐυρυπτόλεμος Axioch. 369 A.
 Ἐυρύπυλος Rep. III. 405 D, 408 A.

- Εὐρουσάκης* Alcib. 121 A.
Εὐρουσθένης Leg. III. 683 D.
Εὐρώπη Gorg. 523 E, Alcib. 105 B,
 141 B, Menex. 239 D, Tim. 24 E,
 Crit. 112 E, Min. 318 D, Leg. III.
 698 B etc.
Εὐτυχιάδης Crat. 397 B.
Εὐφημος Phaedr. 244 A.
Εὐφραϊός Epist. V.
Εὐφρόνιος Theaet. 144 C.
Ἐφεσος Theaet. 179 E; Theag. 129
 D, Ion. 541 D.
Ἐφεστιάδαι Epist. XIV.
Ἐφιάτης Symp. 190 B, Axioch.
 368 D.
Ἐχεράτης persona Phaedonis; ad-
 de Epist. IX; 358 B.
Ἐωσφόρος Tim. 38 D, Leg. VII.
 821 C.
- Ζάλομοξίς* Charm. 156 D.
Ζευξίππος Protag. 318 B.
Ζεῦξις Gorg. 453 D.
Ζεύς Euthyphr. 5 E, Cratyl. 396 B,
 410 D, Symp. 190 C, 197 B, Phaedr.
 246 E, Protag. 322 C, Min. 319 C,
 Leg. I. 624 A etc.
Ζεύς Δωδωναίος Phaedr. 275 B.
Ζεύς ἐλευθέριος Theag. 121 A, Eryx.
 392 A.
Ζεύς ἔρκειος Euthyd. 302 D.
Ζεύς Ἀνκαιοῦ Rep. VIII, 565 D.
Ζεύς ξένιος Soph. 216 B, Leg. V.
 730 E, VIII. 843 A, XII. 953 E,
 965 E, Epist. VII. 329 B.
Ζεύς Ὀλύμπιος Rep. IX. 583 B,
 Leg. XII. 950 E.
Ζεύς ὁμόγνιος Leg. IX. 881 D.
Ζεύς ὄριος Leg. VIII. 842 E sq.
Ζεύς πατρώος Euthyd. 302 D, Rep.
 III. 391 E, Leg. IX. 881 D.
Ζεύς πολιούχος Leg. XI. 921 C.
Ζεύς σωτήρ Rep. IX. 583 B, Epist.
 VII. 334 D.
Ζεύς φίλιος Euthyphr. 6 B, Phaedr.
- 234 E, Alc. 109 D, Gorg. 519 E,
 Min. 321 C.
Ζεὺς φράτριος Euthyd. 302 D.
Ζῆθος Gorg. 485 E, 489 E, 506 B,
 Hipp. maj. 293 B.
Ζήνων Soph. 216 A, Parm. 127 B,
 Phaedr. 261 D, Alcib. 119 A.
Ζώπυρος Alcib. 122 B.
Ζωροάστρης Alcib. 122 A.
- Ἠγήσιππος* Epist. II. extr.
Ἠθονόη Cratyl. 407 B.
Ἥλιος Rep. VI. 508 A, Tim. 22 C,
 Leg. VII. 821 B, XII, 945 E etc.
Ἥλις Symp. 182 B, Hipp. maj. 281
 A, min. 363 C.
Ἡρ Rep. X. 614 B.
Ἡρα Euthyphr. 8 B, Cratyl. 404 B,
 Phaedr. 253 B, Rep. II. 378 D, 381
 D, III. 390 C, Tim. 40 E, Leg. II
 672 B, VI. 774 A, Epin. 984 D,
 Axioch. 367 C.
Ἡρας ἀστήρ Tim. Locr. 96 E.
Ἡρακλῆιδαι Alc. 121 B, Menex. 239
 B, Leg. III. 685 D, V. 736 C.
Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος Ion.
 541 D.
Ἡρακλείδης ὁ Συρακούσιος Epist.
 III. 318 sq. VII. 348 sq.
Ἡρακλία λίθος Ion. 533 D, Tim.
 80 C.
Ἡράκλειοι στήλαι Phaed. 109 B,
 Tim. 25 C, Crit. 108 E, 114 B.
Ἡράκλειος Cratyl. 401 D, Theaet.
 152 E, 160 D, Sophist. 242 D,
 Symp. 187 A, Hipp. maj. 289 B,
 Rep. VI. 498 B.
Ἡρακλείτιοι Theaet. 189 E, Cratyl.
 440 C.
Ἡρακλεῶται Leg. VI. 776 C.
Ἡρακλῆς Phaed. 89 C, Symp. 177 B,
 Theaet. 169 B, 175 A, Alc. 120 E,
 Lys. 205 C, Euthyd. 297 D, 303 A,
 Gorg. 484 B, Hipp. maj. 293 A,
 Leg. III. 685 D, Axioch. 371 E.

Λίσπαι οἱ δίχα πεπρισμένοι.
 Λύγη σκιά, ἀπόκρυψις.
 Λυκαβητὸς ὄρος τραχύ.

Μανον τὸ ἀραιόν [καὶ ὁ μαινό-
 μενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρε-
 σίν].

Μέλεος ὁ τοῖς μέλεσι μάταιος.
 Μέρμερος ὁ διὰ πανουργιῶν
 φροντίδας τισὶν ἐμποιῶν.

Μεσεγγυωθῆν ἐπιμεσιτῶν ἀπο-
 τεθῆν ὡς ἀμφισβητούμενον.

Μεταλάχρα νειν ἀψυστερεῖν ἢ
 ἀποτυγχάνειν κλήρου.

Μεταποιεῖσθαι ἀντιποιοῖσθαι.

Μετρίως ἄργασμένος ἀντὶ τοῦ
 μεμालαγμένος ἢ δεδευμένος.

Μορμολυκεῖα τὰ φοβερά τοῖς
 παισὶ προσωπεῖα· μορμολύττει
 καὶ μορμολύττει ἀντὶ τοῦ ἐκφο-
 βεῖν ἀμφοτέρω.

Μορυχαία οἰκία τις ἀπὸ Μορύ-
 χου, ἐν ἣ καὶ Ἄρτεμις μορυχαία
 ἀπὸ τοῦ καθιδρυσαντος.

Μουνηχία καὶ Ζεῖα λιμένες ἕτεροι
 τοῦ Πειραιεύς.

Μυθᾶν δίνυρον εἶναι καὶ σήπε-
 σθαι.

Νεοθνής ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοτελής ὁ νεωστὶ τετελεσμένος.

Νεουργὸν νεωστὶ εἰργασμένον.

Νῦν δὴ πρὸ ὀλίγου χρόνου [ἡμῖν].

Νυνὶ ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ.

Νὼ ἡμεῖς, νῶν ἡμῖν.

Ξεναγοὶ οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμε-
 νοι ὁδόν.

Ξύλων ἐρεψίμων· στεγασμάτα
 ἐστὶ τὰ ἐρέψιμα τὰ εἰς τὰς οἰκίας
 κατατεταγμένα.

Ξυστίδες ποδήρη ἐνδύματα· οἱ
 δὲ χλαμύδας κωμικὰς φασιν ὅτι
 ἀπὸ τοῦ ἐξέσθαι καὶ εἰργάσθαι
 ἐπιμελῶς.

ἽΟα ἀκροδρόων εἶδος, μήλοισι μι-
 κροῖς ἐμφορές.

Οἶναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.
 Οἶστρεᾶ συντόνως καὶ μανικῶς
 κινεῖται.

Ὀκνεῖ εὐλαβῶς ἔχει.

Ὀκρίβας πῆγμα τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ
 τιθέμενον, ἐφ' οὗ ἴσταντο οἱ τὰ
 δημόσια λέγοντες, θυμέλη γάρ
 οὐδέπω ἦν. λέγει γοῦν τις· λο-
 γιὸν ἐστὶ πῆξις ἐστορεσμένη ξύ-
 λων, εἶτα ἐξῆς· ὀκρίβας δὲ ὀνο-
 μάζεται.

Ὀμηρίδαι οἱ τὰ Ὀμήρου ὑπο-
 κρινόμενοι.

Ὀμόσε εἰς ταῦτ' ἀπὸ τῶν ἐναν-
 τίων ἐς μάχην φερόμενοι.

Ὀμόγυιοι θεοί, οἷς οἱ συγγενεῖς
 κοινῶς ὀργιάζουσιν.

Ὀμοτέρομοι οἱ ὁμοῦ τὰ τέλη
 ἔχοντες, οἷον οἱ γείτονες· ὁμοῦ
 γὰρ ἔχουσι τὰ τέματα.

Ὀργᾶ ἐπέλεγεται, ἐπιθυμεῖ.

Ὀργάσας μαλάξας.

Ὀργᾶς ἡ εὐγείος καὶ λιπαρὰ καὶ
 ἀμαῖα.

Ὀργιάζων θύων, ἐπιτελῶν.

Ὀρέξαι δοῦναι, ἀποτεῖναι.

Ὀργισταὶ οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτε-
 λούντες.

Ὀρχήστρα τὸ τοῦ θεάτρον μέ-
 σον χωρίον· καὶ τόπος ἐπιφα-
 νῆς εἰς πανηγυρίαν, ἐνθα Ἀρμο-
 δίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας.

Ὀσια τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερὰ.

Ὀττα φήμη, μαντεία [καὶ] διὰ
 κληδονος.

Ὀὐκ ἄλλως προνοεῖ· οὐ μάτην.

Ὀὐκ ἐτός (ἔτας C) οὐκ ἐτωσίως
 γεγραφώς, οὐ ματαίως.

Ὀὐκ ἐν ὑπονολίᾳ· οὐκ ἐν ἀνιγ-
 μῷ, οὐκ ἐν ἀλληγορίᾳ.

Ὀὐχ ἦκιστα· πάνυ, ὡς Πορφύ-
 ριος ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ

- νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητόν· διενεχθέντες δὲ πρὸς ἀλλήλους τὸ παρηγμένον αὐτῶν τῆς δόξης οὐχ ἦμισα.
- Ὁφλιν ἠττάσθαι ἐπὶ δικαστηρίου.
- Ὁχθας γῆς ἀναστήματα.
- Παιανίσαι τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἕθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.
- Παιδοργία παιδοποιῶ.
- Παλιναίρετα φενκτά, ἐκβλητα, τὸ ἐναντίον πρὸς αὐτῇ τῇ αἰρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ πάλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίῳ· παλιναίρετα γὰρ φησι γεγονότα καὶ ἀπὸ καὶ διεφθαρμένα.
- Παλίμβολος ὑποκτος καὶ ὑπουλος πολυμετάβολός τε καὶ ἐπὶ μιᾷ γνώμῃ μὴ μένων.
- Παρακαταβολὴ πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.
- Παραταχθεῖς παρ' αὐτὸν ταχθεῖς.
- Παράστασις στάσις παρὰ τινα ἄτιμος· γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.
- Παρατενεῖς ἀπολεῖς, ἐπὶ πλεόν παρελκύνσεις.
- Πάρεστιν ἐκ παντὸς δυνατὸν ἔστιν.
- Παρίεμαι παραιτοῦμαι.
- Πάρνοψ ἀκρίδος εἶδος.
- Πάρνης ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.
- Παρόν ἐξόν, δυνατόν, δέον.
- Πατρούχον παρθένον τῆς ὄρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ἣ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.
- Πατρονομοῦμενοι οἱ τοῖς γονικοῖς νόμοις χρώμενοι, ἢ ὑπὸ τῶν πατέρων ἀρχόμενοι.
- Πάχνη δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.
- Πειρῶντα πειράζοντα διὰ λόγων παιδα ἢ γυναῖκα.
- Πέλανοι πέμματα ἐκ παιπάλης καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος πεποιημένα πρὸς θυσίαν.
- Πέλη ὄπλον κούφον Ἴτυν οὐκ ἔχον, ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγυγός.
- Πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.
- Πενεστικὸν τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ εἰλωτικὸν παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις.
- Περιαγειρόμενοι νικηφόροι οἱ νικήσαντες ἐν δημοσίῳ ἀγῶνι καὶ δῶρα παρὰ τῶν φίλων καὶ οἰκείων λαμβάνοντες καὶ περιόντες.
- Περιῖπον περὶ τινα ἦσαν θεραπεντικῶς καὶ φυλακτικῶς.
- Πεττεῖα ἢ διὰ ψήφων παιδιὰ· ἔστιν δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγει.
- Πλέθρον ἕκτον μέρος σταδίου.
- Πλημμέλεια πολλὴ ἀμέλεια.
- Πνύξ χωρίον, ἐν ᾧ τὰ ἀπόρρητα ἐκκλησιάζουσιν.
- Ποικιλικὴ ποικίλον ὕφασμα ἢ ὑφαντικὴ ποικίλων.
- Πομπὴ ἀπόπεμψις.
- Πόπανα πέμματα πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.
- Πόρκος κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.
- Ποτνωόμενος ἐπικαλούμενος σὺν λύπῃ.
- Πρανὲς κάταντες.
- Πρόσχημα παρακάλυμμα τοῦ ἦθους ἢ πρόφασις.
- Πρέμνον τὸ τοῦ δένδρου στέλιχος καὶ ἕδρασμα, οἶον παραμῆνον τι ὄν.

Προσέπαι σε προσέπαιξε· τῷ σ
ἀντι τοῦ ξ κέχρηται.

Πρὸς τὸ τῆς Ἀγρας· τὸ τῆς
Ἀγρας θεομοφόριον Ἀρτέμιδος
δηλοῖ.

Πρόβασις ἢ τῶν βοσκημάτων κτη-
σις.

Προβολή γραφή κατὰ τῶν συκο-
φαντούντων.

Προτέλεια αἱ πρὸ τῶν γάμων
τελούμεναι θυσαίαι καὶ δωρεαί.

Πρυτανεία μηνιαία φυλῆς ἀρχή.

Πρῶ ἐτι· ὄρθρον βαθέος.

Πυρῶν φλέγων [ἦ] καιῶν.

Πύθιοι δ' ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ
Λάκωσιν, δύο καθ' ἕναστον βα-
σιλέα σύσσιτοι.

Ῥᾶον συγκριτικὸν πρὸς ἕτερον,
ῤᾷδιον ἀπόλυτον καθ' αὐτό, ῤᾷ-
στον ὑπερθετικόν.

Ῥαψοδοὶ ὑποκρίται ἐπῶν.

Ῥῆσις μακρὰ διεξοδικὸς λόγος
μακρός.

Ῥήτραι συνθῆκαι λόγων.

Ῥικνὸν ἐπικαμπὲς ἢ ὄυσόν.

Ῥύμμα ἀπορύπτον ἢ σμῆχον.

Ῥομβεῖν ῥομβεῖν· τοῦτο δὲ ἀπὸ
τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου.

Σαρδώνιος γέλας ὁ προσποίη-
τος ἀπὸ τῆς Σαρδοῦς τῆς νήσου.

Σατυρικὰ δράματα· πλείονα ἢν
ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς με-
ταξὺ ταῦτα ἐμίγνουν πρὸς διά-
χυσιν.

Σηκὸς ἔκανλις τριγῶ περιεχο-
μένη.

Σισύρα αἰγίον στέγαστρον τε-
τριχωμένον· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ
τραχὺ καὶ ἄγναπτον ἱμάτιον,
ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· ἐν πέντε
σισύραις ἐγκροθυληνός.

Σιωρίται λόγος ἀνδρῶν ἑξακο-
σίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενος

τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευ-
ταῖος ἀναχωρῶν.

Σκηπτόμενος προφασίζόμενος.
Σκληφρὸς ὁ σκληρὸς καὶ παρη-
βηκῶς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυ-
νάμενος.

Σκολύθρια ταπεινὰ διφρία
παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς, ἃ τινες
θραυτὰ καλοῦσιν.

Σμινύην οἱ μὲν δίκειλλαν, οἱ δὲ
ἀξίην καλοῦσιν.

Σπαργῶσα σπαρρατομένη ὑπὸ
θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεως
τινος.

Σταθερὰ μέσον ἡμέρας, ὅτε
κατὰ κορυφῆν ὁ ἥλιος γίνεται·
σταθερὸς στάσιμος, ἰσχυρός.

Στροφνὸν στερεόν.

Στερίφαι στεῖραι, παρὰ τὸ στε-
ρεῶν ἔχειν τὴν ὑστέραν.

Στέμφυλα ἐλαίων καὶ σταφυλῶν
ἀποπίεσματα, οἷς ἀντι ὄφων
ἐχρῶντο.

Στρατεία ἢ ἐνεργεῖα καὶ ὡσπερ
πάλη· στρατιὰ τὸ τῶν στρατιω-
τῶν ὑπὸ ἓνα ἑπαρχον τάγμα·
στρατόπεδον λέγεται καὶ τὸ
πλήθος τῶν στρατιωτῶν, λέγε-
ται * δὲ * καὶ τόπος, ἐν ᾧ ἀθροί-
ζεσθαι αὐτοὺς ἐπιτήδειον.

Στροφιγγες οἱ τῶν θυρῶν στρο-
φείς.

Στύραξ ὁ σαυρωτῆρ καλούμενος,
ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στη-
ρίζεται.

Συμβιβάσαι εἰς συμβίβασιν καὶ
ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινος.

Συνέριθοι συνεργοί.

Συνέμπορος συνοδοιπόρος.

Σφαδάζειν δυσανασχετεῖν μετὰ
τινος ὡσπερ σπασμοῦ.

Σφενδόνη τοῦ δακτυλίου ἢ πε-
ριφρεῖα ἢ εἰς λίδου βολήν.

Σφεδανὸν κατακληκτικόν, πολε-
μικόν.

Σφριγῶντες ἀκμάζοντες, ὡσπερ διεσφηνωμένοι ὑπὸ πυκνότητος καὶ ἀκμῆς· παρ' Ἰπποκράτει δὲ σφριγανὸν τὸ ἀκμάζον λέγεται.

Σχηματιζόμενος προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος.

Ταινίας ἀναδύμενοι· ἔθος τοῖς νικῆσασιν ἀναδοῦναι ταινίας.

Ταλασιουργία ἡ περὶ τῶν ἐρίων ἐργασίμη τέχνη.

Ταλαντοῦσθαι ἑτεροφορεῖσθαι.

Τὰς ψυχὰς ἀποτεθρυνωμένοι ἀντὶ τοῦ ἀπηγρωμένοι καὶ ἄγονοι.

Τέγγων μαλάττων, βρέχων· τέγγεσθαι εἶκειν, ἐνδιδόναι.

Τεθυμμένος ἢ κεκαυμένος.

Τελεσθέντα ἀναλωθέντα.

Τελεταὶ αἱ μυστηριώδεις θυοῖαι.

Τέλος τάξις, βλάβη, ἀνάλωμα.

Τέμπη μεταξὺ ὀρῶν στενότητες.

Τεθροεῖα γοητεία ἢ περιπάθεια.

Τένθρη ὁ γαστρίμαργος.

Τερατολόγοι οἱ θανμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τευτάζων πραγματευόμενος, ἐνδιατρίβων.

Τέως πρὸ τοῦ ἢ ἕως τινός.

Τήθη μάμμη· τηθῆς δὲ ἡ τῷ θεῷ ἀνάλογος.

Τὴν ἀλωπεκῆν· τὴν πανουργίαν.

Τὴν λῆξιν· τὸν κληρὸν.

Τίθητα ἔχων στρέφη ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρίβεις.

Τιμαλφίστατον τιμὴν πολλὴν εὐρίσκον· τὸ γὰρ ἄλφειν εὐρίσκειν ἔστιν, ἔξ οὗ καὶ Ὀμηρος ἀλφειβοίας καλεῖ τὰς εὐρισκούς· σασ κόρας εἰς τιμὴν βόας.

Τοπάζω ὑπονοῶ, οἶομαι.

Τίμην κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ ἢ διὰ τί γὰρ οὐ;

Τραγικὴ σκηρὴ πῆγμα μετέωρον, ἔφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τινὲς παριόντες ἔλεγον.

Τριτὸς φυλῆς μέρος τρίτον.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον· Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός· τούτου ποικιλώτερον.

Τωθάζων χλευάζων, σκώπτων, διασύρων.

Ἵθνηεῖς ὑκόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς.

Ἵμνοῦσι λέγεται καὶ ἐξ ὀρθῆς λέξεως καὶ κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ τοῦ ἐπαιτιῶνται τὸ γῆρας, ὡς ἐν Ἀ' Πολιτείας.

Ἵπάγειν εἰς δίκην ἐνάγειν.

Ἵπ' ἀγὰς ὑπὸ τὸν δρθρον ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ἵπερτερία τὸ τῆς ἀμάξης πῆγμα.

Ἵποκορίζεσθαι πρὸς κόρην ἢ κόρον λέγειν ἀποσμικροῦντα, ὅλον ἰπάριον, πατρίδιον.

Φαληρικὸν ἰππόδρομον Ἀθηνησιν.

Φάσαι ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν ἐτέρω δηλοῦν.

Φαρμακεία κρήνη, ἐξ ἧς οἱ πίοντες ἀπέθνησκον· ἐνιοὶ δὲ τόπον, εἰς ὃν ἀπάγονται ἐπὶ κόλασιν οἱ ἐπὶ φαρμακείᾳ ἀλόντες.

Φαῦλον ἀπλοῦν, φάδιον, εὐτελεές.

Φελλία χωρία λεπτόγεια.

Φηγοὶ σπέρματος εἶδος.

Φθόγη φθίσις ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.

Φλαῦρον πονηρόν.

Φορμίσκοι καλαδίσκοι.

- Λυσίας* Phaedr. passim, Clitoph. 406 A, 410 E, Rep. I. 328 B.
Λυσικλείδης Epist. II. 315 A.
Λυσίμαχος persona Lachetis; adde Theat. 151 A, Theag. 130 A, Menon. 94 A, Virt. 377 D.
Λύσις persona dialogi cognominis.
Λωτοφάγοι Rep. VIII. 560 C.
Μάγνητες Leg. VIII. 848 D, IX. 860 E, XI. 919 D, XII. 946 B.
Μαγνήτις λίθος Ion. 533 D.
Μακάρους Leg. VIII. 838 C.
Μακάρων νήσοι Symp. 179 E, Gorg. 523 B, Rep. VII. 519 C, 540 B.
Μακεδονία Alc. II. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D sq.
Μαντινική ξένη Symp. 201 D etc.
Μαραθών Menex. 240 C, Leg. III. 698 E, IV. 707 C.
Μαργίτης Alcib. 147 C.
Μαριανδυνοί Leg. VI. 776 D.
Μαρσύας Symp. 215 C, Euthyd. 285 D, Rep. III. 399 E, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.
Μαχάων Ion. 538 C.
Μήγαρα Phaed. 59 C, 99 A, Crit. 53 B, Theat. 142 C, Phaedr. 227 D, Ergx. 392 B.
Μεγαρεῖς οἱ ἐν Σικελίᾳ Leg. I. 630 A.
Μεγαροὶ μάχη Rep. II. 368 A.
Μέγιστος persona Legum et Epinomis.
Μειδίας Alcib. 120 A.
Μελαμποδίται Ion. 538 E.
Μελανίπη Symp. 177 A.
Μέλης Gorg. 502 A.
Μελήσιος persona Lachetis; adde Theag. 130 A, Menon. 94 C, Virt. 378 A.
Μέλητος Euthyphr. 2 B, 5 A, 15 E, Apol. 23 E, Theat. 210 D.
Μέλισσος Theat. 180 E, 183 E.
Μελίτη Parmen. 126 C.
Μενέλαος Symp. 174 C, Euthyd. 288 C, Rep. III. 408 A.
Μενέξενος persona dialogi cognominis et Lysidis; adde Phaed. 59 B.
Μενοίτιος Rep. III. 388 D, Leg. XII. 944 A.
Μένων persona dialogi cognominis.
Μεσσήνη Alc. 122 D, Leg. III. 683 C, 690 D, 698 E, VI. 777 C, Epist. VIII. 354 B.
Μήδεια Euthyd. 285 C.
Μήδοι Menex. 239 D, Leg. III. 695 A, Epist. VII. 332 A.
Μήστωρ Crit. 114 C.
Μήτις Symp. 203 B.
Μητίων Ion. 533 A.
Μητρόβιος Euthyd. 272 C, Menex. 235 E.
Μητρόδωρος Ion. 530 C.
Μίδας Phaedr. 264 C, Rep. III. 408 B, Leg. II. 660 E.
Μίθαικος Gorg. 518 B.
Μίκκος Lys. 204 A.
Μιλήσιοι Leg. I. 636 B.
Μιλτιάδης Gorg. 503 C, 516 D, Axioch. 368 D.
Μίνως Apol. 41 A, Gorg. 523 E, 526 C, Min. 318 D—321 B, Leg. I. 624 B, 630 D, 632 D, IV. 706 A, Epist. II. 311 A, Axioch. 371 B.
Μνήμη Euthyd. 275 D.
Μνημοσύνη Theat. 191 D, Crit. 108 D.
Μνησέυς Crit. 114 B.
Μνησίθεος Cratyl. 395 E.
Μοῖραι Symp. 206 D, Rep. X. 617 C, Leg. VII. 799 B, XII. 960 C.
Μορυχία οἰκία Phaedr. 227 B.
Μούσαι Cratyl. 406 A, Theat. 191 D, Symp. 187 D, 197 A, Phaedr. 237 A, 245 A, 259 B, 262 D, 265 B, Alcib. 108 C, Ion. 534 B, Rep. VIII. 545 D, Tim. 47 D, Crit. 108 C, Leg. II. 653 D, 654 C, III. 682

- A, VI. 775 B, 783 A, VII. 796 E, 817 D etc.
Μουσαῖος Apol. 41 A, Protag. 316 D, Ion. 536 B, Rep. II. 363 C, 364 E.
Μυρίνη Cratyl. 392 A.
Μυρτίλος Cratyl. 395 C.
Μυρτώ Alcyon c. 8.
Μυρωνίδης Epist. XIII. 363 E.
Μυσῶν ἑξατος Theaet. 209 B.
Μύσων Protag. 343 A.
Μυτιλήνη Protag. 346 D, Menex. 243 C.
Μῶμος Rep. VI. 487 A.
Νάξος Euthyphr. 4 C.
Νάυκρατις Phaedr. 274 C.
Ναυσικύδης Gorg. 487 C.
Νεῖλος Phaedr. 257 E, Politic. 264 C, Tim. 21 E, Leg. XII. 953 E.
Νεμέα Theag. 128 E, Lys. 205 C, Leg. XII. 950 E.
Νέμεσις Leg. IV. 717 D, Tim. Locr. 104 E.
Νεοπόλεμος Hipp. maj. 286 A.
Νέστωρ Symp. 221 C, Phaedr. 261 B, Hipp. maj. 286 B, min. 364 C, Ion. 537 A, Leg. IV. 711 E, Epist. II. 311 B, Eryx. 394 B.
Νηΐθ Tim. 21 E.
Νηρηίδες Crit. 116 E.
Νικηρατος Lach. 200 D, Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νικίας ὁ Ἡροσκαμάνδρον Theag. 129 B.
Νικίας ὁ Νικηράτου persona Lachetis; adde Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νικόστρατος Apol. 33 E.
Νίνος Leg. III. 685 C.
Νιόβη Rep. II. 380 A, Tim. 22 A.
Νύμφαι Phaedr. 230 B, 241 E, 263 D, 278 B, Leg. VII. 815 C.
Ξανθίας Meno 94 C, Virt. 378 A.
Ξανθίππη Phaed. 60 A, Alcyon c. 8.
Ξάνθιππος Alc. 104 B, Protag. 315 A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
Ξάνθος Cratyl. 392 A.
Ξενοφάνης Sophist. 242 D sq.
Ξέρξης Alc. 105 C, 121 B, 123 C, Gorg. 483 D, Rep. I. 336 A, Leg. III. 695 E, Axioch. 371 A.
Ὀδυσσεύς Apol. 41 B, Phaed. 94 D, Phaedr. 261 B, Alc. 112 B, Hipp. min. 363 B—371 E, Ion. 535 B, Rep. I. 334 A, X. 620 C, Leg. IV. 707 E, Epist. II. 311 B.
Ὀϊαγρος Symp. 179 D.
Ὀιδίπους Alc. II. 138 B, 141 A, Leg. VIII. 838 C, XI. 931 B.
Ὀινόη Protag. 310 C.
Ὀϊνοπίδης Erast 132 A.
Ὀινόφοντα Menex. 242 B.
Ὀλυμπία Phaedr. 236 B, Hipp. min. 368 B, Leg. XII. 950 E, Epist. II. 310 D, VII. 350 B.
Ὀλύμπια Phaedr. 256 B, Hipp. min. 363 C, Rep. IX. 583 B, Leg. VII. 807 C, 822 B, VIII. 840 A.
Ὀλύμπιον Phaedr. 227 B.
Ὀλυμπιονῆται Rep. V. 465 D.
Ὀλυμπιοὶ θεοὶ Leg. IV. 717 A, V. 727 E.
Ὀλυμπος Leg. X. 904 E, Epin. 977 B.
Ὀλυμπος ὁ ἀγλήτης Symp. 215 C, Ion. 533 B, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.
Ὀμηρεῖοι Theaet. 179 E, Cratyl. 407 A.
Ὀμηρίδαι Phaedr. 252 B, Ion. 530 D, Rep. X. 599 E.
Ὀμηρος Apol. 41 A, Cratyl. 391 D, 394 C, 402 B, 407 A, Theaet. 152 E, 160 D, Symp. 174 B, 209 D, Phaedr. 243 A, 278 C, Alc. 112 B, II. 147 C, Hipparch. 328 B, Protag. 311 D, 316 D, Hipp. min. 363 B, Ion. 530 B, Rep. I. 334 B, II. 379 D, III. 393 D, 396 E, 404 B, X.

- 595 B, 598 D, 599 C, 605 C, 607 A, 612 B, Leg. II. 658 B, IX. 858 E, Eryx. 403 D.
- Ὀπικοί* Epist. VIII. 353 E.
- Ὀρέστης* Cratyl. 394 E, Alc. II. 143 D etc.
- Ὀρθαγόρας* Protag. 318 C.
- Ὀρφεύς* Apol. 41 A, Cratyl. 400 C, Symp. 179 D, Protag. 315 A, 316 D, Ion. 533 C, 536 B, Rep. II. 364 E, X. 620 A, Leg. III. 677 D, VIII. 829 E.
- Ὀρφικοί βίοι* Leg. VI. 782 D.
- Ουρανία* Symp. 180 D, 187 D, Phaedr. 259 D.
- Ὀυρανός* Euthyphr. 6 A, Cratyl. 396 B, Symp. 180 D, Rep. II. 377 E, Tim. 40 E.
- Παιάν* Leg. II. 664 C.
- Παίων* Crit. 108 C, Leg. III. 700 B.
- Παλαμήδης* Apol. 41 B, Phaedr. 261 D, Rep. VII. 522 D, Leg. III. 677 D, Epist. II. 311 B.
- Πάλλας* Cratyl. 406 D.
- Παμφυλία* Rep. X. 615 C.
- Πάν* Cratyl. 408 C, Phaedr. 263 D, 279 B.
- Πάνες* Leg. VII. 815 C.
- Παναθηναία* Euthyphr. 6 C, Parmen. 127 B, Hipparch. 228 B, Ion. 530 B.
- Πάνδαρος* Rep. II, 379 E, III. 408 A.
- Πανοπέυς* Ion. 533 A, Rep. X. 620 C.
- Πάνοπος κρήνη* Lys. 203 A.
- Πάραλος ὁ Δημοδόκου* Apol. 33 E.
- Πάραλος ὁ Περικλέους* Protag. 315 A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
- Παράμονος* Epist. XV.
- Παρμενίδης* persona dialogi cognominis; adde Theaet. 152 E, 180 E, 183 E, Soph. 217 C, 237 A, 241 D, 242 C, Symp. 195 C.
- Πάρνης* Crit. 110 E.
- Πατροκλῆς* Euthyd. 297 E.
- Πατρόκλος* Apol. 28 C, Symp. 180 A, 208 D, Ion. 537 A, Rep. III. 391 B, 406 A, Leg. XII. 944 A.
- Πανσανίας* persona Symposii; adde Protag. 315 D.
- Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος* Epist. II. 311 A.
- Πειραιεύς* Menex. 243 E, Rep. I. 327 A, IV. 439 E, Epist. VII. 324 C.
- Πειρίθου* Rep. III. 391 C.
- Πεισιστρατος* Hipparch. 228 B, Theag. 124 D.
- Πέλλας* Symp. 179 B.
- Πελοπίδαι* Rep. II. 380 A, Leg. III. 685 D.
- Πελοπόννησος* Leg. III. 685 B, IV. 708 A, Epist. VII. 333 B sqq.
- Πέλοψ* Cratyl. 395 C, Menex. 245 D, Hipp. maj. 293 B.
- Πενία* Symp. 203 B.
- Πεντελικός λίθος* Eryx. 394 E.
- Πεπάριθος* Alcib. 116 D.
- Περδίκκας* Theag. 124 D, Gorg. 471 A, Rep. I. 336 A, Epist. V.
- Περίανδρος* Theag. 124 D, Rep. I. 336 A, Epist. II. 311 A.
- Περικλῆς* Symp. 215 E, 221 C, Phaedr. 269 A, 270 A, Alc. 104 B, 105 B, 118 D, 122 A, II. 144 B, Theag. 126 A, Protag. 315 A, 320 A, 329 A, Gorg. 455 E, 472 B, 503 C, 515 E, 516 D, 519 A, Meno 94 A, Menex. 236 B, Epist. II. 311 A, Virt. 377 D.
- Πέρσαι* Alcib. 120 A — 122 C, Lach. 191 C, Menex. 239 C — 241 B, Min. 316 A, Leg. I. 637 D, 642 E, III. 693 A, 695 A, 699 E, Epist. VII. 332 B.
- Περσεύς* Alc. 120 E.
- Περσική ζώνη* Hipp. min. 368 C.
- Πέγασος* Phaedr. 229 D.
- Πηλεύς* Theag. 124 C, Rep. III. 391 C, Leg. XII. 944 A.
- Πηγελόπη* Phaed. 84 A, Alc. 112 B.
- Πιτθεύς* Euthyphr. 2 B.

- Πιττακός* Protag. 339 C — 347 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E.
Πλαταιαί Lach. 191 C, Menex. 241 C, 245 A, Leg. IV, 707 C.
Πλάτων Apol. 34 A, 38 B, Phaed. 59 B, Epist. II. 314 C, VII. 330 A.
Πλειάδες Axioch. 370 C.
Πλούτος Leg. I. 631 C, VII. 801.
Πλούτων Cratyl. 402 D, 403 E, Gorg. 523 A, Axioch. 371 A.
Πλούτωνος μήν Leg. VIII. 828 D.
Πινύξ Crit. 112 A.
Ποιναί Axioch. 372 A.
Πολέμαρχος persona Reipublicae; adde Phaedr. 257 B.
Πολύγνωτος Gorg. 448 B, Ion. 532 E.
Πολύειδος Epist. II. 311 A.
Πολύκλειτος Protag. 311 C, 328 C.
Πολυκράτης Meno 90 A.
Πολυμνία Symp. 187 D.
Πολύξενος Epist. II. 310 C, 314 C, XIII. 360 C.
Πόντος Gorg. 511 D, Leg. VII. 804 E.
Πόρος Symp. 203 B.
Ποσειδών Cratyl. 402 D, Gorg. 523 A, Rep. III. 391 C, Crit. 113 D, 119 D.
Ποτίδαια Apol. 28 E, Symp. 221 A, Charm. 153 A.
Πουλυδάμας Rep. I. 338 C.
Πουλυτίων Eryx. 394 B, 400 B.
Πράμνιος είνος Ion. 538 C, Rep. III. 405 E.
Πρίαυος Ion. 535 B, Rep. III. 388 B.
Πρόδικος persona Protagorae; adde Apol. 19 E, Cratyl. 384 B, Theaet. 151 B, Symp. 177 B, Phaedr. 267 B, Theag. 127 E, Charmid. 163 D, Lach. 197 D, Euthyd. 277 E, 305 C, Meno 75 E, 96 E, Hipp. maj. 282 C, Rep. X. 600 C, Eryx. 397 D — 399 E, Axioch. 366 B, 369 B.
Προκλής Leg. III. 683 D.
Προμηθεύς Politic. 274 C, Phileb. 16 C, Protag. 320 D, 361 D, Gorg. 523 D, Epist. II. 311 B.
Πρωταγόρας persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 386 A — 391 C, Theaet. 152 A — 172 A, 183 C, Soph. 232 D, Phaedr. 267 C, Euthyd. 286 C, Meno 91 D, Hipp. maj. 282 D, Rep. X. 600 C.
Πρωταρχος persona Philebi.
Πρωτεύς Euthyphr. 15 D, Euthyd. 288 B, Ion. 541 E.
Πτέρως Phaedr. 252 C.
Πυθαγόρας Rep. X. 600 A.
Πυθαγόρειοι Rep. VII. 530 D, Epist. XIII. 360 B.
Πυθία Apol. 21 A, Rep. V. 461 E, VII. 540 C, Leg. XI. 923 A, XII. 947.
Πυθιάς νίκη Lys. 205 C, Leg. VII. 807 C.
Πυθικός νομοθέτης Leg. I. 632 D, 633 E.
Πυθόδαρος persona Parmenidis adde Alcib. 119 A.
Πυθοκλείδης Alcib. 118 C, Protag. 316 E.
Πυθοκλήης Phaedr. 244 A.
Πυθώ Alcib. 129 A, Gorg. 472 A, Leg. XII. 950 E, Axioch. 367 C.
Πυριλάμπης Charm. 158 A, Gorg. 481 D, 513 B.
Πυριφλεγέθων Phaed. 113 B, 114 A.
Πύρρα Tim. 22 A.
Πῶλος pers. Gorgiae; adde Phaedr. 267 B, Theag. 128 A.
Ῥαδάμανθους Apol. 41 A, Gorg. 523 E, Min. 318 D, Leg. I. 624 B, XII. 948 B, Axioch. 371 B.
Ῥέα Cratyl. 402 B, Tim. 40 E.
ῤαίς Tim. 21 E.
ῤαλαμῖς Apol. 32 C, Alcib. 121 B, Menex. 241 A, 245 A Leg. III. 698 C, IV. 707 C.

- Σαννίων** Theag. 129 D.
Σαπφώ Phaedr. 235 C.
Σάραμβος Gorg. 518 B.
Σαρδάνιος γέλως Rep. I. 337 A.
Σαρδεις Menex. 240 A.
Σάτυροι Politic. 291 A, 303 C, Symp. 215 B, 221 D, Leg. VII. 815 C.
Σάτυρος Protag. 310 C.
Σαυροματίδες Leg. VII. 804 E.
Σειληνοί Symp. 215 B, 222 D, Leg. VII. 815 C.
Σειρήνες Cratyl. 403 D, Symp. 216 A, Phaedr. 259 A, Rep. X. 617 B.
Σελήνη Rep. II. 364 E, Leg. VII. 821 C.
Σερίφιος Rep. I. 330 A.
Σίβυλλα Phaedr. 244 B, Theag. 124 D.
Σιδάνιος Leg. II. 663 E.
Σικελαι Μούσαι Sophist. 242 D.
Σικελία Phaed. 111 E, Theag. 129 C, Gorg. 518 B, Hipp. maj. 282 E, Menex. 242 E, Rep. X. 599 E, Epist. II. III. VII. VIII, Eryx. 393 A.
Σικελιώται Hipp. maj. 283 C, Epist. III. 319 D, VII. 327 B, VIII. 354 D, Eryx. 393 D.
Σικελός ἀνήρ Gorg. 493 A.
Σιμίας persona Phaedonis; adde Crit. 45 B, Phaedr. 242 B, Epist. XIII. 363 A.
Σιμοίς Protag. 340 A.
Σιμωνίδης Protag. 316 D, 339 A, Hipparch. 228 C, Rep. I, 331 D, 335 E, Epist. II. 311 A.
Σίσυφος Apol. 41 B, Gorg. 525 E, Axioch. extr.
Σίσυφος persona dialogi cognominis.
Σιαμάνδριος Cratyl. 392 B.
Σιάμανδρος Cratyl. 392 A, Protag. 340 A.
Σκείρων Theaet. 169 A.
Σκελλίας Gorg. 472 A.
Σκόπας Protag. 339 A.
Σκύθαι Lach. 191 A, Euthyd. 299 E, Gorg. 483 D, Menex. 239 E, Rep. IV. 435 E, Leg. I. 637 D, VII. 795 A, Eryx. 400 B.
Σκόλλα Rep. IX. 588 C, Epist. VII. 345 D, Axioch. 369 C.
Σμικρίων Cratyl. 429 E.
Σόλων Symp. 209 D, Phaedr. 258 B, 278 C, Erast. 133 C, Charm. 155 A, Lach. 188 B, Protag. 343 A, Hipp. maj. 285 E, Rep. VII. 536 C, X. 599 E, Tim. 20 E—25 E, Crit. 108 D, 113 A, Leg. IX, 858 E, Epist. II. 311 A.
Σούνιον Crit. 43 D.
Σούς Cratyl. 412 B.
Σοφοκλής Phaedr. 268 C, Rep. I. 329 B.
Σπάρτη Leg. I. 637 A, VI. 753 A, 778 D, VII. 806 C.
Σπερχειός Rep. III. 391 B.
Σπενσίππος Epist. II. 314 E, XIII. 361 E.
Στειριακή οδός Hipparch. 229 A.
Στέφανος Meno 94 C, Virt. 378 A.
Στησίλεως Lach. 183 D.
Στησίμβροτος Ion. 530 D.
Στησίχορος Phaedr. 243 A, 244 A, Rep. IX. 586 C, Epist. III. 319 E.
Στρατόνικος Sisyph. 387 A.
Στόξ Phaed. 113 C, Rep. III. 387 B.
Συρακοσία τράπεζα Rep. III. 404 D, Epist. VII. 326 B.
Συρακοῖσι πρόσβεις Eryx. 392 D.
Συρακοῦσαι Leg. I. 638 B, Epist. II. 312 A, III. 315 D, VII. VIII etc.
Συρία Epinom. 987 A.
Σύριος νομοθέτης Epinom. 987 B.
Σφαγία Menex. 242 C.
Σωκράτειοι λόγοι Epist. XIII. 363 A.
Σωκράτης Euthyphr. 2 A, Apol. 28 E, 32 A, Crit. 52 B, Phaed. 60 A, 116 A, Cratyl. 384 B, Theaet. 143 E, 149 A, Alc. 121 A, Symp. 215

- A — 222 A, Phaedr. 229 A, Lach. 181 B, Euthyd. 297 E, Meno 96 D, Menex. 235 E, Epist. II. 314 C, VII. 325 B, XI. 358 E etc.
- Σωκράτης ὁ νεώτερος** persona Politici; adde Theaet. 147 D, Sophist. 218 B.
- Σωσίας** Cratyl. 397 B.
- Σωτήρι τὸ τρίτον** Charm. 167 B, Rep. IX. 583 B.
- Σωφρονίσκος** Alcib. 131 E, Euthyd. 297 E, Lach. 180 E, Hipp. maj. 288 B.
- Τάλωσ** Min. 320 C.
- Τάναγρα** Alcib. 112 C, Menex. 242 A.
- Τάνταλος** Euthyphr. 11 D, Cratyl. 395 D, Protag. 315 C, Gorg. 525 E, Axioch. 371 E.
- Τάρας** Leg. I. 637 B, Epist. VII. 339 D, 350 A.
- Τάρταρος** Phaed. 112 A — 114 B, Gorg. 524 A—526 B, Axioch. extr.
- Ταυρέας** Charm. 153 A.
- Τειρεσίας** Alcib. 151 B, Meno 100 A, Epist. II. 311 A.
- Τελαμών** Apol. 41 B.
- Τερεψιγόρα** Phaedr. 259 C.
- Τερεψίων** persona Theaeteti; adde Phaed. 59 B.
- Τηθύς** Cratyl. 402 B, Theaet. 152 E, 180 D, Tim. 40 E.
- Τηλέμαχος** Leg. VII. 804 A.
- Τηλέφος** Phaed. 108 A.
- Τήμενος** Leg. III. 683 D, 692 B.
- Τηρέλλος** Epist. XIII. 363 C.
- Τίμαιος** persona dialogi cognominis et Critiae.
- Τίμαρχος** Theag. 129 A.
- Τιμόθεος** Epist. XIII. 363 A.
- Τίμων** Epist. XIV.
- Τίσανδρος** Gorg. 487 C.
- Τισίας** Phaedr. 267 A, 273 E, Epist. VII. 349 C.
- Τίσων** Epist. XIII. 363 C.
- Τιτανική φύσις** Leg. III, 701 C.
- Τιτύος** Gorg. 525 E, Axioch. 371 E.
- Τριπτόλεμος** Apol. 41 A, Leg. VI. 782 B.
- Τροία** Apol. 28 C, 41 B, Cratyl. 391 E, 395 A, Phaedr. 243 A, Alc. II. 149 C, Hipp. maj. 286 A, min. passim, Rep. III. 405 E, 408 A, IX. 586 C, Leg. III. 682 D, 685 C, IV. 711 E, Epist. XII. 359 D.
- Τροφώνιος** Axioch. 367 C.
- Τύνιχος** Ion. 534 D.
- Τυρρηνία** Tim. 25 B, Crit. 114 C, Leg. V. 738 C.
- Τυρταίος** Leg. I. 629 A, II. 667 A, IX. 858 E.
- Τυφών** Phaedr. 230 A.
- Ύδρα** Rep. IV. 426 E.
- Ύπερβόροισι** Charm. 158 B, Axioch. 371 A.
- Φαίδων** Tim. 22 C.
- Φαίαξ** Eryx. 392 A.
- Φαίδρος** persona dialogi cognominis et Symposii; adde Protag. 315 C.
- Φαίδων** persona dialogi cognominis.
- Φαιδωνίδης** Phaed. 59 B.
- Φαιναρέτη** Theaet. 149 A, Alc. 131 E.
- Φαληρόθεν** Symp. 172 A.
- Φανοςθένης** Ion. 541 D.
- Φαρμάκεια** Phaedr. 229 C.
- Φαρσάλιοι** Sisyph. 387 C.
- Φάσις** Phaed. 109 B.
- Φάσων** Protag. 310 A.
- Φειδίας** Protag. 311 E, Meno 91 D, Hipp. maj. 290 A.
- Φειδοστρατος** Hipp. maj. 286 B.
- Φερικράτης** Protag. 327 D.
- Φερρέφαττα** Cratyl. 404 C.
- Φερσεφόνη** Cratyl. 404 C, Meno 81 B.
- Φήμιος** Ion. 533 C.
- Φθία** Crit. 44 B, Theag. 124 C.
- Φίλαγρος** Epist. XIII. 363 B.

Φιλαιίδης Epist. XIII. 363 B.
 Φίληβος persona dialogi cognominis.
 Φιλημονίδης Theag. 129 B.
 Φιλημων Theag. 129 B.
 Φιλιππίδης Protag. 315 A.
 Φίλιππος Symp. 172 B.
 Φιλιστίδης Epist. III. 315 E.
 Φιλιστίων Epist. II. 314 D.
 Φιλόλαος Phaed. 61 D.
 Φιλόμηλος Protag. 315 A.
 Φιλωνίδης Epist. IX. 357 E.
 Φιλιάσιοι Phaed. 57 A.
 Φοίνικες Rep. III. 414 C, IV. 436 A,
 Leg. V. 747 C, Epist. VIII. 353 E.
 Φοίνιξ ὁ Ἀμύντορος Rep. III. 390
 E, Leg. XI. 931 B.
 Φοίνιξ ὁ Φιλίππου Symp. 172 B.
 Φόρκυς Tim. 40 E.
 Φορωνεύς Tim. 22 A.
 Φρύγες Cratyl. 410 A, Politic. 262 E.
 Φρυγιστί Lach. 188 D, Rep. III. 399 A.
 Φρύνιχος Min. 321 A.
 Φρυνίων Epist. IX. 358 B.
 Φρυνώνας Protag. 327 D.
 Φωκυλίδης Rep. III. 407 A.
 Χαιρέδημος Euthyd. 297 E sq.

Χαιρεφῶν persona Charmidae, Gor-
 giae, Alcyonis, adde Apol. 20 E.
 Χαριτες Theaet. 152 C; Leg. III.
 682 A.
 Χαρμαντίδης Rep. I. 328 D.
 Χαρμίδης persona dialogi cognomi-
 nis; adde Theag. 128 D, Protag.
 315 A, Symp. 222 B, Axioch. 364 A.
 Χάρυβδις Epist. VII. 346 E.
 Χαρωνδας Rep. X. 599 E.
 Χείρων Hipp. min. 371 D, Rep. III.
 391 D.
 Χίλων Protag. 343 A.
 Χίμαιρα Phaedr. 229 D, Rep. IX.
 588 C.
 Χίος Euthyd. 271 C.
 Χρύσης Rep. III. 393.
 Χρύσιππος Cratyl. 395 B.
 Ώκεανός Theaet. 152 E, 180 D, Cra-
 tyl. 402 B, Tim. 40 E.
 Ώπις Axioch. 371 A.
 Ώρείθνια Phaedr. 229 B.
 Ώρομάξης Alcib. 122 A.
 Ώρωπία Crit. 110 E.
 Ώτος Symp. 190 B.

INDEX SCRIPTORUM

in dialogis et appendice laudatorum.

- Αισχίνης* ὁ ῥήτωρ App. 210. 222.
Αισχίνης ὁ Σωκρατικός ἐν διαλόγῳ *Καλλία* App. 329.
Αισχίλος Rep. VIII. 563 C. *Γλαύκῳ* Πυρριεῖ App. 236. Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις v. 2 Euthyd. 201 D; v. 592 — 594 Rep. II. 361 B, 362 A; App. 335. *Νιόβῃ* Rep. II. 380 A, III. 391 E. *Ξανθείαις* Rep. II. 381 D? *Ὀπλιῶν κρίσει* Rep. II. 383 B? *Τηλέφῳ* Phaed. 108 A.
Αἰσωπος Alc. 123 A; App. 274. 281.
Ακουσίλαος Conv. 178 C.
Ἄλεξις App. 329.
Ἀλκαῖος App. 261.
Ἀλκμαίων App. 281.
Ἄμφις Ἄκκοῦ App. 319.
Ἀνακρέων Theag. 125 D.
Ἀναξαγόρας Phaed. 72 C, 97 C; Cratyl. 400 A, 409 A; App. 308.
Ἀνατόλιος App. 192.
Ἀντίμαχος App. 268.
Ἀπολλόδωρος App. 227.
Ἀπολλόδωρος ὁ Ἐρυθραῖος App. 270.
Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος App. 361.
Ἀραρώς App. 227.
Ἀρισταρχος App. 381.
Ἀριστείδης App. 272.
Ἀριστοξένος App. 302; περὶ μουσικῆς ἀκροάσεως App. 234; ἐν τῷ Σωκράτους βίῳ App. 226.
Ἀριστοτέλης App. 196. 208. 246. 263. 277. 281. 295. 299. 304. 307. 313. 366. 367. 381. 396; διδασκαλίαις 226; ἠθικοῖς μεγάλοις 347; ἠθικοῖς Νικομαχεῖοις 233. 275. 347; κατηγορίαις 200; λογικῇ πραγματείᾳ 324; περὶ οὐρανοῦ 369; φυσικῆς ἀκροάσεως γ' 296.
Ἀριστοφάνης App. 250. 346. 371.
Ἀμφιαράῳ 287. *Βαβυλωνίοις* 234. *Βατράχοις* 226. 295. 347? *Γεωργοῖς* 226. 295. *Γήρῳ* 327. *Γηροτάδῃ* 255. 341. *Δαιταλεῦσιν* 327. *Δράμασιν* 228. *Εἰρήνῃ* 227. 244. 286. *Ἐκκλησιαζούσαις* 347. *Θεσμοφοριαζούσαις* 285. 288. *Θεσμοφοριαζούσαις δευτέραις* 236. *Ἰππέυσιν* 245. *Λυσιστρατῇ* 334. *Νεφέλαις* Apol. 19 C; Conv. 221 B; App. 250. 406. *Νεφέλαις α'* 395. *Ὀρνεῖσιν* 228. *Πελαργοῖς* 226. *Πλούτῳ* 251. 294. *Προαγῶνι* 292. *Σκηναῖς καταλαμβάνουσαις* 227. *Σφηξίν* 228. 251. *Ταγηνισταῖς* 255. 295. *Τελμισσεῦσιν* 228. 286. *Τριφάλῃτι* 232. *Ὠραῖς* 228.
Ἀριστάννουμος Ἡλίῳ εἰγοῦντι App. 227. [227.
Ἀρχέλαος App. 225.
Ἀρχιλόχος Rep. II. 365 C; Eryx. 397 E; App. 291. 326.
Ἀρχιμήδης App. 290.
Ἀρχιππος Ἰχθύσιν App. 226.
Ἀρχύτας App. 350.
Ἄττικός App. 363.

- Βιργίλιος ὁ Ῥωμαῖος* App. 270.
Βροντίωνος App. 350.
Γοργίας App. 274. 299.
Δερκυλλίδας App. 149.
Δημόκριτος App. 326.
Δημοσθένης App. 272. 278. Orat.
 IX §. 17 App. 275. IX §. 45 App.
 285. XIX §. 30 App. 285. XIX
 §. 154 App. 288. XIX §. 251.
 App. 232. XIX §. 259 App. 339.
 XIX §. 304 App. 250. XIX §. 314
 App. 285. XIX §. 326 App. 286.
 XXIII §. 1 App. 285. XXIII §. 43
 App. 232. XXIV §. 82 App. 334.
 XXV §. 51 App. 232. XXVII §. 67
 App. 387. XXIX §. 12 App. 311.
 LVI §. 14 App. 224.
Δίδυμος App. 229. 235. 375.
Δικαίαρχος App. 227; *περὶ μου-*
σικῶν ἀγώνων 302.
Διογενιανός App. 293. 326. 328.
 379.
Διόδωρος περὶ Μιλῆτου App. 329.
Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς App.
 344.
Διονύσιος ὁ τύραννος Epist. III.
 315 B.
Δουῆρις App. 233. 326.
Ἑλλάνικος App. 233. 259.
Ἐμπεδοκλῆς Men. 76 C; App. 308.
 320. 323.
Ἐπίχαρμος Theaet. 152 E; Gorg.
 505 E; Axioch. 366 C; App. 235.
 301. 321.
Ἐρατοσθένης App. 250. 270. 394.
Ἐριππος Ἀθηναῖς ἰοναῖς App.
 319.
Εὐβουλος App. 227. 346.
Εὐκλος App. 326.
Εὐπόλις Ἀντολῶν App. 227. 228.
 370. *Δήμοις* 329. *Κόλαξιν* 228.
Μαρκιά 230. *Πόλεσιν* 228. *Προσ-*
παλτοῖς 329. *Φίλοις* 228. 329.
Χρυσῶ γένει 256. 294.
Εὐριπίδης Theaet. 125 B; Ion. 533
 D; Rep. VIII. 568 A; Epist. I. 309
 D; App. 345. 357. *Ἄνδρομέδα*
 App. 255. *Ἀντιόπη* Alc. II. 146
 A. Gorg. 484 E — 486 C. App.
 314. 370. *Ἰππολύτω* v. 352 Alc.
 p. 113 C; v. 612 Theaet. 154 D,
 Conv. 199 A. *Κρεσφόντη* Axioch.
 368 A. *Κύκλωπι* v. 654 App. 292.
Λαμίας προλόγῳ App. 260. *Λι-*
κυννίῳ App. 285. *Μελανίπη*
 Conv. 177 A; App. 275. *Μηδεία*
 v. 758 App. 326; v. 1079 App.
 177. *Πελαῖσιν* App. 328. *Πολυ-*
δα Gorg. 492 E. *Τηλέφῳ* App.
 260. *Τημένῳ* App. 327. *Τρωά-*
σιν v. 1169 Rep. VIII. 568 B.
Φοινίσσαις v. 19 App. 179; v.
 469 App. 358; v. 858 Alc. II. 151
 B. *Φοῖξῳ* App. 317. *Χρυσίππῳ*
 App. 177.
Ἐφορος App. 291. 295.
Ἐγεφυλλίδας App. 233.
Ζήνων App. 281.
Ζήνων ὁ Ἐλεάτης Parmen. 127 D.
Ζωῖλος εἰς Πολύφημον ἐγκαμῖῳ
 App. 286.
Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός App. 270.
Ἡράκλειτος Cratyl. 402 A; Conv.
 187 A; Hipp. maj. 289 B; App.
 169. 245. 347.
Ἡρόδοτος I. 25 App. 235; I. 55
 Rep. VIII. 566 C; I. 132 App.
 355; I. 170 App. 360; III. 20
 App. 327; V. 9 App. 287; VI. 86
 App. 335; VIII. 106 App. 343.
Ἡρόδοτος App. 233.
Ἡρόδοτος Rep. III. 390 E; Min. 320
 D; App. 257. 292? *Ἐργ.* v. 25
 Lys. 215 C; v. 40 Rep. V. 466 C,
 Leg. III. 690 E; v. 41 Leg. III.
 677 E; v. 109 Rep. VIII. 547 A; v.
 120 Cratyl. 397 E, Rep. V. 469
 A; v. 233 Rep. II. 363 B; v. 256
 Leg. XII. 943 E; v. 287 Protag.
 340 D, Rep. II. 364 C, Leg. IV.

- 718 E, App. 305; v. 302 Leg. X.
901 A, App. 385; v. 309 Charm.
163 B; v. 359 Cratyl. 428 A; v.
454 Theaet. 207 A; v. 484 Epist.
XI. 359 A? *Θεογον.* v. 116 Conv.
178 B; v. 154 Rep. II. 377 E; v.
195 Cratyl. 406 C; v. 203 Cratyl.
398 B; v. 306 App. 358; v. 337
Cratyl. 402 B; v. 780 Theaet.
155 D.
- Θεογένης περὶ Ἀγίλης* App. 227.
Θέογνις v. 33 — 36 Men. 95 D; v.
77 Leg. I. 630 A; v. 435 — 438
Men. 96 A; v. 1253 Lys. 212 E.
- Θεόκριτος* XXIX. 1 App. 261.
Θεόπομπος Στρατιώτισιν App. 226.
Θεόφραστος App. 366. 376; *περὶ*
βασιλείας 355; *ἐν ζ' νόμων* 388;
περὶ φωτῶν 346.
- Θουκυδίδης* App. 149. 216. 234.
254. 259; I. 1 App. 341; II. 4
App. 288; III. 38. App. 347; III.
45 App. 298; VI. 56 App. 285;
VIII. 64 App. 288.
- Θράσυλλος* App. 149.
Θρασύμαχος App. 275.
- Ἰακώβου ἐπιστολή* I. 17 App. 225.
Ἰάμβλιχος App. 190. 219. 249. 350.
Ἰβνικος Parm. 136 E; Phaedr. 242
C; App. 253.
- Ἰπποκράτης* Phaedr. 270 C; App.
326. 407.
- Ἰππώναξ* App. 294. 318.
- Ἰσοκράτης* Orat. X §. 17 App. 274.
- Ἰστρος ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς* App. 233.
Ἰων App. 283; *Φρουροῖς* 355.
Καλλίας Πεδήταις? App. 329.
Καλλίμαχος App. 293. 326; *ἕμνη*
Δήμητρος καλάθου 261.
Κλέαρχος App. 275. 327. 345; *ἐν*
Ἀρκεσίλῃ 380.
Κλείταρχος App. 332.
Κράτης Λαμία App. 254.
Κρατίνος App. 227. *Βουκόλοις* 292.
Ἀηλιάσιν 395. *Δραπέτισιν* 254.
- Κυλαία* 256. 294. 325. *Πυτίνη*
228. *Χείρωσιν* 228. 238. 329.
Ἦραις 288.
- Κρατίνος ὁ νεώτερος* App. 290.
Κρεώφυλος App. 361.
Κτησιφῶν App. 229.
Κυδίας Charm. 155 D.
Κώμαρχος App. 233.
Λάβυς App. 254.
Λιβάνιος App. 385.
Λικυμνιος App. 275.
Λουκίλλιος ὁ Ταρραῖος App. 333.
Λυκοῦργος App. 340.
Λυκόφρων App. 295.
Λυσίας App. 290; *πρὸς Μετάνει-*
ραν ἐπιστολή 311; *Σωκράτους*
ἀπολογία 226.
- Λύσις ὁ Ταραντίνος* App. 361.
Μάγνης Πραστρία App. 249.
Μανέθων Ἀιγυπτιακοῖς App. 365.
Μάρκελλος Αἰθιοπικοῖς App. 367.
368.
- Μαρσύας ὁ νεώτερος* App. 256.
Μέλητος App. 226.
Μέλισσος Theaet. 180 E.
Μένανδρος App. 235. *Ἀδελφοῖς β'*
276. *Ἀνδρογύνῳ* 249. *Δεισιδαί-*
μονι 251. *Ἐαυτὸν τιμαρομένῳ*
232. *Ἐγχειρίδιῳ* 239. *Θεοφορου-*
μένῃ 233. 330. *Καταψευδομένῳ*
246. *Κεκρυφάῳ* 233. 330. *Πλο-*
κίῳ 233. *Ῥαπιζομένῃ* 251. *Σι-*
κωνίῳ 258. *Συνερώσῃ* 245.
Ἵδρίῃ 232. *Χήρῃ* 239. 395.
- Μεταγένης Ὀμήρῳ* App. 228.
Μουσαῖος Rep. II. 364 E.
Νίκανδρος ὁ Θουατειρηνός App.
289.
- Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον*
γράφας App. 269.
Νικοκλήης περὶ θεωρίας App. 234.
Ξενοφάνης App. 347.
Ξενοφῶν App. 267. 338. 346; *ἐν*
τῇ Ἀναβάσει 282; *ἐν Σωκράτους*
ἀπολογία 226.

Ἰολυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι App. 262.

Ἰολύμπιος ὁ Ἀκραγαντῖνος App. 317.

Ὀμηρος Ἰλιάδος α' 15 Rep. III. 393 A; α' 131 Rep. VI. 501 B; α' 169 Hipp. min. 370 C; α' 225 Rep. III. 389 E; α' 249 App. 191; α' 343 Cratyl. 428 D; α' 599 Rep. 389 A, App. 350; β' 365 Phaedr. 260 A; β' 396 App. 347; β' 408 Conv. 174 B; β' 547 Alc. 132 A, App. 284; β' 594 App. 281; β' 623 Rep. VI. 501 B; β' 651 App. 243; β' 813 Cratyl. 392 A; β' 827 App. 276; β' 851 Theaet. 194 E; γ' 8 Rep. III. 389 E; γ' 109 Cratyl. 428 D; γ' 172 Theaet. 183 E; γ' 215 App. 311; γ' 359 App. 288; δ' 50 Rep. II. 379 E; δ' 218 Rep. III. 408 A; δ' 321 App. 256; δ' 412 Rep. III. 389 E; δ' 431 Rep. III. 389 E; δ' 453 Phileb. 62 D; ε' 127 Alc. II. 150 D; ε' 221 Cratyl. 407 D; ε' 223 Lach. 191 A; ε' 845 Rep. X. 612 B; ε' 181 App. 358; ε' 211 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; ε' 236 Conv. 219 A; ε' 265 Cratyl. 415 A; ε' 402 Cratyl. 392 B; η' 166 App. 243; η' 321 Rep. V. 468 D; η' 360 Epist. VII. 344 C, App. 244; θ' 13 Phaed. 112 A; θ' 19 Theaet. 153 C; θ' 108 Lach. 191 B; θ' 162 Rep. V. 468 D; θ' 548—552 Alc. II. 149 D; ι' 116 App. 246; ι' 308—313 Hipp. min. 365 A; ι' 312 Hipp. min. 370 A; ι' 316. 318 App. 344; ι' 340 App. 273; ι' 357 Hipp. min. 370 B; ι' 363 Crit. 44 B; ι' 378 App. 291; ι' 438 App. 278; ι' 441 Gorg. 485 D; ι' 447 Leg. XI. 931 B; ι' 455 App. 387; ι' 497—501 Rep. II. 364 D, Leg. X. 906 D; ι' 644

Cratyl. 428 C; ι' 650—655 Hipp. min. 371 B; κ' 224 Conv. 174 D, Alc. II. 140 A; κ' 482 Conv. 179 B; λ' 385 App. 373; λ' 514 Conv. 214 B; λ' 638 Ion. 538 C, Rep. III. 405 E; λ' 846 Rep. III. 405 E; μ' 19—24 App. 224; μ' 200—207 Ion. 539 B—D; μ' 234 Epist. VII. 344 C, App. 244; μ' 311 Rep. V. 468 D; ν' 567 App. 402; ξ' 96—102 Leg. IV. 706 D; ξ' 201 Cratyl. 402 B, Theaet. 152 E; ξ' 291 Cratyl. 392 A; ξ' 294 Rep. III. 390 B; ξ' 302 Cratyl. 402 B; ο' 187 Gorg. 523 A; ο' 262 Conv. 179 B; ο' 394 Rep. III. 406 A; π' 112 Rep. VIII. 545 D; π' 114—116 App. 288; π' 328 App. 358; π' 433 Rep. III. 388 C; π' 554 Theaet. 194 E; π' 776 Rep. VIII. 566 C; π' 811 App. 343; π' 856 Rep. III. 386 E; ρ' 32 App. 262; ρ' 259 App. 243; ρ' 446 Axioch. 367 D; ρ' 588 Conv. 174 C, Rep. III. 411 B; σ' 23 Rep. III. 388 A; σ' 54 Rep. III. 388 C; σ' 84 Leg. XII. 944 A; σ' 104 App. 244; σ' 108 Phileb. 47 E; σ' 392 App. 192; σ' 593 App. 407; τ' 92 Conv. 195 D; τ' 64 Rep. III. 386 D; τ' 74 Cratyl. 391 E; τ' 216—218 Leg. III. 681 E; τ' 241 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; τ' 308 Protag. 340 A; ζ' 15. 20 Rep. III. 391 A; ζ' 168 Rep. III. 388 C; ζ' 262 App. 268; ζ' 395 Rep. III. 391 B; ζ' 414 Rep. III. 388 B; ζ' 506 Cratyl. 392 B; ζ' 507 Cratyl. 392 E; ψ' 84 App. 232; ψ' 100 Rep. III. 387 A; ψ' 103 Rep. III. 386 D; ψ' 151. 175 Rep. III. 391 B; ψ' 335—340 Ion. 537 A B; ω' 10—12 Rep. III. 388 A; ω' 80—82 Ion. 538 D; ω' 525 Axioch. 367 D; ω' 527—532 Rep. II. 379 D.

- Ὀμηρος Ὀδυσσεΐας* α' 32 Alc. II. 142 D; α' 177 App. 190; β' 258 App. 326; γ' 26 — 28 Leg. VII. 804 A; δ' 242 Conv. 220 C; δ' 371 App. 280; ε' 22 Theaet. 183 E; ε' 372 — 376 App. 237; ι' 9 Rep. III. 390 B; ι' 91 Rep. VIII. 560 C; ι' 112 — 115 Leg. III. 680 B; ι' 270 Soph. 216 A; ι' 440 App. 342; κ' 279 Protag. 309 A; κ' 495 Men. 100 A; λ' 307 Conv. 190 B; λ' 449 App. 353; λ' 489 — 491 Rep. VII. 516 D; λ' 509 Gorg. 526 C, Min. 319 D; λ' 576 Gorg. 525 D; λ' 582 Protag. 315 C; λ' 601 Protag. 315 B; λ' 633, Conv. 198 C; μ' 342 Rep. III. 390 B; μ' 428 Epist. VII. 345 E; ν' 89 App. 242; ξ' 234 Theaet. 183 E; ο' 245 Axioch. 368 A; π' 97 App. 335; π' 121 Theaet. 170 E; ρ' 218 Lys. 214 A, App. 258; ρ' 317 App. 396; ρ' 322 Leg. VII. 777 A; ρ' 347 Charmid. 161 A, Lach. 201 B; ρ' 383 Rep. III. 389 D; ρ' 485 Soph. 216 A, Rep. II. 381 D; τ' 43 Leg. X. 904 E; τ' 109 — 113 Rep. II. 363 B; τ' 163 Apol. 34 D, Rep. VIII. 544 D, App. 353; τ' 174 Min. 319 B; τ' 178 Leg. I. 624 A; τ' 395 Rep. I. 334 A; τ' 563 Charm. 173 A; υ' 17 Phaed. 94 D, Rep. III. 390 D, IV. 441 B; υ' 301 App. 333; υ' 351 — 357 Ion. 539 A, App. 326; φ' 285 Amat. 135 A; χ' 16 App. 288; ω' 6 — 9 Rep. III. 387 A; ω' 40 Rep. VIII. 566 C.
- Ὀμηρος Μαργίτη* Alc. II. 147 B.
- Ὀρφεύς* Phaed. 69 C; Cratyl. 400 C, 402 B; Phileb. 66 C; Conv. 218 B; Rep. II. 364 E; Leg. II. 669 D; App. 230. 270. 271. 379.
- Παρμενίδης* Theaet. 180 E, Soph. 237 A, 244 E, 258 D; Conv. 178 B.
- Πίνδαρος* Theaet. 173 E; Phaedr. 227 B, 236 D; Euthyd. 304 B; Gorg. 484 B, 488 B; Men. 76 D, 81 B; Rep. I. 331 A, II. 365 B, III. 408 B, V. 457 B; Leg. III. 690 B, IV. 715 A; App. 295.
- Πλάτων ὁ κωμικός* Alc. I. 121 D? App. 281. *Νίκαις* App. 227. *Πεδῆταις*? 329.
- Πλάτων ὁ φιλόσοφος* *Γοργία* 514 E App. 292. *Θεαιτήτω* 142 B App. 230; 162 A App. 357; 200 E App. 325. *Ἰππία μείζονι* 304 A App. 319. *Κρατύλω* 403 E App. 249. *Λύσιδι* 214 A App. 258. *Μίνωϊ* 319 C App. 249. *Νόμων α'* 646 A. App. 395; γ' 702 D App. 268; δ' 712 A App. 311; ε' 751 D App. 236; ε' 757 B App. 323; ε' 862 A App. 310; ια' 919 B App. 233. *Παρμενίδη* App. 279. 322. *Πολιτεΐας α'* 329 B App. 407; γ' 403 A App. 298; ε' 453 A App. 283; ε' 497 D App. 235; ε' 583 B App. 255. 291. *Πολιτικῶ καὶ Σοφιστῆ* App. 300. *Συμποσίω* 203 D App. 249. *Τιμαίω* 48 B App. 235; 78 B et 81 B App. 400; 82 E App. 405. *Φαίδρω* 236 B App. 253; 270 B App. 299. *Φαίδωνι* 60 B App. 319; 62 A App. 391. *Φιλήβω* App. 322.
- Πλωτίνος* App. 322. 347.
- Πλούταρχος ὁ Ἀθηναῖος* App. 307. 319.
- Πλούταρχος ὁ Χαίρωνεύς* App. 281.
- Πολυδενύκης ἐν ὀνομαστικοῖς* VIII. 104 App. 276.
- Πορφύριος πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητόν* App. 404.
- Πρόκλος* App. 192. 218. 219. 239. 338. 363. 367 etc.
- Πρωταγόρας* Cratyl. 386 C; Theaet. 152 A; App. 241. 275. 361.
- Πτολεμαῖος* App. 367; *ἀρμονικοῖς* 341; *ἐν δ' γεωγραφουμένων* 352:

- ἐν ζ' τῶν γεωγραφικῶν ὑφηγήσεων 328.
 Πυθαγόρας App. 353. 361.
 Πῶλος App. 306.
 Σαννυρίων Γέλωτι App. 227.
 Σιμπλίσιος App. 369.
 Σιμωνίδης Protag. 339 A; Gorg. 451 C; Rep. I. 331 D; II. 365 C; VI. 489? App. 298. 301. 333. 359.
 Σόλων Amat. 133 C; Charm. 157 E; Lach. 188 B, 189 A; Lys. 212 E; Rep. VII. 536 C; App. 265. 287. 353. 364. 392.
 Σοφοκλῆς Αἴαντι v. 479 App. 330. Αἴαντι Λοκρῶ Theag. 125 B, Rep. VIII. 568 A? App. 357. Αἰχμαλώτισιν App. 251. Ἀμφιαράω σατυρικῶ App. 262. Δαιδάλω App. 333. Κηδαλίωνι App. 289. Αἰηνίαις App. 325. Νανπλίω καταπλέοντι App. 255. 291. Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῶ v. 1106 App. 326. Οἰδίποδι τυράννω v. 4 App. 232. Τρωίλω App. 357. Φιλοκτήτη v. 386 App. 345.
 Σπένσιππος App. 219.
 Στασίνοσ Κυπρίοις Euthyphr. 12 A; Rep. II. 379 E?
 Στησίχοροσ Phaedr. 243 A; Rep. IX. 586 C; App. 293.
 Στράβων VI. 1 App. 250.
 Στράτις Λιμνοπέδαισ App. 293; Ποταμίοις 295.
 Τίμαιοσ App. 275. 332.
 Τίμων ὁ μισάνθρωποσ App. 200.
 Τίμων ὁ σιλλογράφοσ App. 201. 364.
 Τύρταιοσ Phaedr. 269 A; Leg. I. 629 AE, II. 660 E; App. 281. 375.
 Ὑπερίδης πρὸσ Ἀριστογείτονα App. 254; κατ' Ἀριστοφῶντοσ 288.
 Φερεκράτης Ἀγέλοισ Protag. 327; Μυρμηκανθρώποισ App. 389; Χείρωνι 250.
 Φερεκύδης App. 233. 286.
 Φημονόη App. 283.
 Φιλήμων Γάμω App. 291; Ἡρωσι 249.
 Φίλιπποσ App. 227.
 Φίλιπποσ ὁ Ὀκούντιοσ App. 218.
 Φιλόστρατοσ περὶ γυμναστικῆσ App. 333.
 Φιλόχοροσ Ἀτθίδοσ α' App. 392; γ' 251; περὶ ἡμερῶν 227.
 Φύλλιοσ App. 302.
 Φωκυλίδης Rep. III. 407 A.
 Χίλων App. 254. 283.
 Χρύσιπποσ περὶ θεότητοσ App. 269.
 Ὠριγένησ App. 385.

DIALOGORUM PLATONICORUM

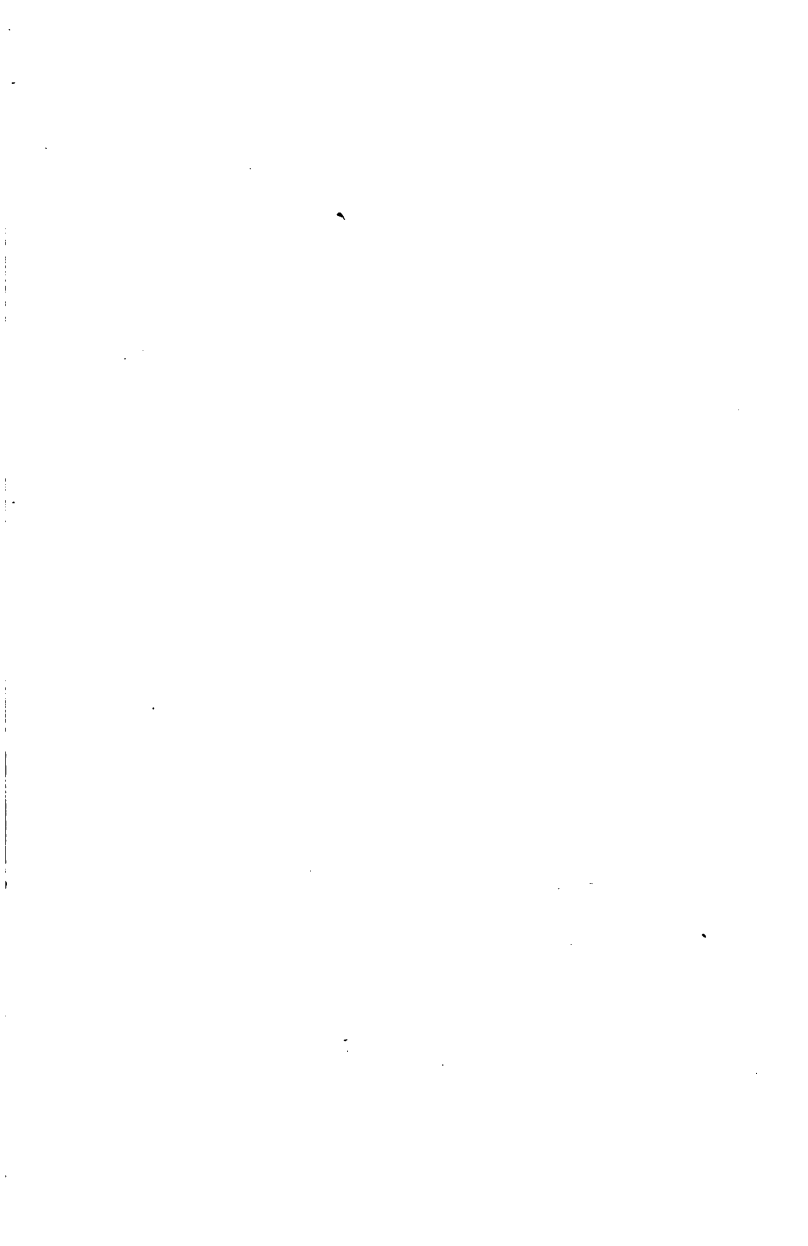
ORDO ALPHABETICUS.

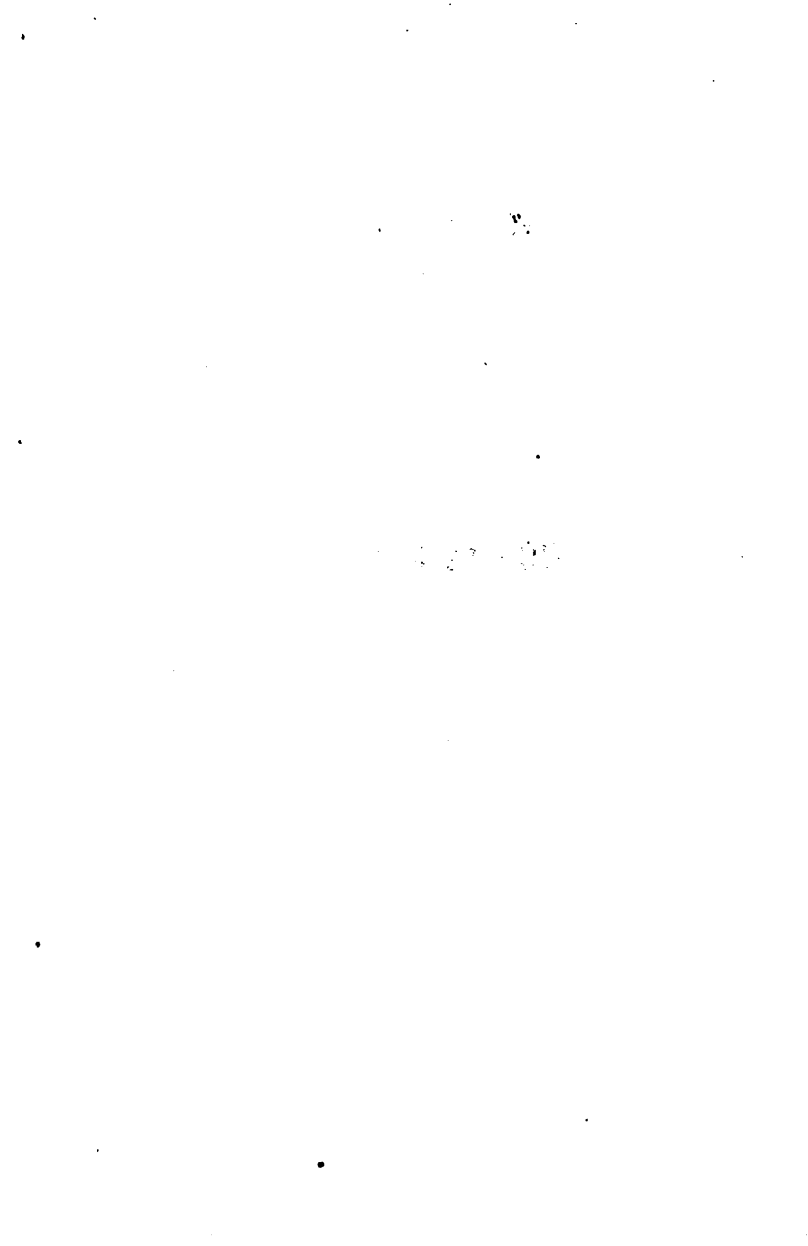
(*Spurii notantur asterisco.*)

Aleibiades primus	Vol. II,	pag. 271.
* Alcibiades secundus	„ II,	„ 326.
* Alcyon	„ VI,	„ 109.
* Amatores s. Erastae	„ II,	„ 358.
Apologia Socratis	„ I,	„ 25.
* Axiochus	„ VI,	„ 134.
Charmides	„ III,	„ 1.
* Clitophon	„ III,	„ 459.
Convivium s. Symposion	„ II,	„ 139.
Cratylus	„ I,	„ 157.
Critias	„ IV,	„ 422.
Crito	„ I,	„ 59.
* Definitiones	„ VI,	„ 70.
* Demodocus	„ VI,	„ 92.
* Epinomis	„ V,	„ 419.
* Epistolae	„ VI,	„ 1.
* Erastae. Vid. Amatores.		
* Eryxias	„ VI,	„ 113.
Euthydemus	„ III,	„ 89.
Euthyphro	„ I,	„ 1.
Gorgias	„ III,	„ 199.
* Hipparchus	„ II,	„ 346.
Hippias maior	„ III,	„ 363.
Hippias minor	„ III,	„ 400.
Io	„ III,	„ 421.
* De Iusto	„ VI,	„ 81.
Laches	„ III,	„ 31.
Leges	„ V,	„ 1.
Lysis	„ III,	„ 64.
Menexenus	„ III,	„ 439.
Meno	„ III,	„ 316.

* Minos	Vol. IV, pag.	441.
Parmenides	„ II, „	1.
Phaedo	„ I, „	77.
Phaedrus	„ II, „	202.
Philebus	„ II, „	51.
Politicus	„ I, „	421.
Protagoras	„ III, „	135.
Res publica	„ IV, „	1.
* Sisyphus	„ VI, „	101.
Sophista	„ I, „	339.
Symposium. Vid. Convivium.		
* Theages	„ II, „	367.
Theaetetus	„ I, „	237.
Timaeus	„ IV, „	319.
* Timaeus Locrus	„ IV, „	407.
* De Virtute	„ VI, „	86.

Albini Isagoge	Vol. VI, pag.	145.
Alcinoi Didascalicus	„ VI, „	150.
Olympiodori vita Platonis	„ VI, „	190.
Prolegomena philosophiae Platonicae	„ VI, „	196.
Scholia	„ VI, „	223.
Timaei Glossarium	„ VI, „	397.

3 2044 038 410 6

MAY 4 1948

SEP 25 1961

1 1967

NOV 27 1973

